



Real Patidar Library

This book/literature/article/material may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution

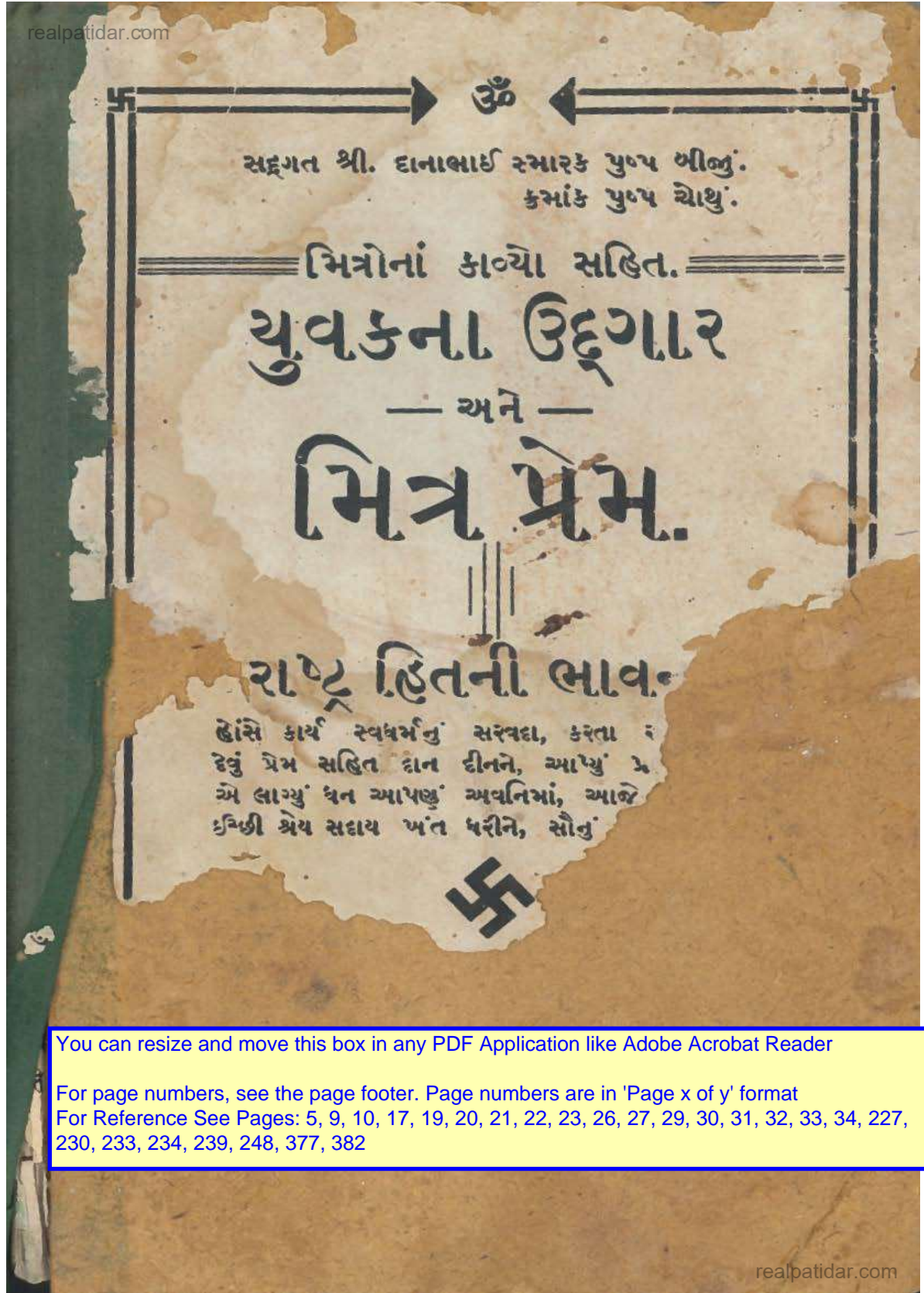
in any form to anyone is expressly forbidden.

The library does not give any warranty express or implied or make any representation that the contents will be complete or accurate or up to date. The library shall not be liable for any loss, actions, claims, proceedings, demand, or costs or damages whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with or arising out of the use of this material.

Full terms and conditions of use: <http://www.realpatidar.com>

About Real Patidar books

Real Patidar's mission is to organize the information on Satpanth religion, which is a Nizari Ismaili sect of Shia branch of Islam, and to make it universally accessible and useful. Real Patidar Books helps readers discover the material on Satpanth online while helping authors and researchers in their studies. You can know more by visiting <http://www.realpatidar.com>



You can resize and move this box in any PDF Application like Adobe Acrobat Reader

For page numbers, see the page footer. Page numbers are in 'Page x of y' format
For Reference See Pages: 5, 9, 10, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 227,
230, 233, 234, 239, 248, 377, 382



realpatidar.com

ૐ

સદ્ગત શ્રી. દાનાભાઈ રમારક પુણ્ય બીજી.
ક્રમાંક પુણ્ય ચોથું.

મિત્રોનાં કાવ્યો સહિત.

યુવકના ઉદ્ગાર
— અને —
મિત્ર પ્રેમ.

રાષ્ટ્ર હિતની ભાવના.

હોંસે કાર્ય સ્વધર્મનું સરવદા, કરતા રહેવું અને;
દેવું પ્રેમ સહિત દાન દીનને, આપ્યું પ્રભુ આપને;
એ લાગ્યું ધન આપણું અવનિમાં, આજે ઉપયોગમાં;
કમિલી શ્રેય સદાય ખંત ધરીને, સૌનું ગણી સાથમાં.

સ્વસ્તિકા

લેખક:
શ્રી. પુનભાઈ ખેતસિંહભાઈ પટેલ

★
મહામૂલ્ય, સાહિત્યનો પ્રચાર કરવવામાં સ્નેહ વૃદ્ધિએ,
એ રૂપિયા.

realpatidar.com

realpatidar.com

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:
શ્રી કમ્બ ક. પાટીદાર સાહિત્ય
પ્રચારક યુવક મંડળ.

સ્થળ:
૧૭, A. રામનિવાસ, માટુંગા-રોડ,
મુંબઈ નં. ૧૯

સંવત ૨૦૧૩
પહેલી આવૃત્તિ

સને ૧૯૫૭
પ્રત ૨૦૦૧



★
મુદ્રક:

શાહ રતિલાલ પુરુષોત્તમદાસ
શ્રી મહાલક્ષ્મી પ્રી. પ્રેસ.
જવાહર બગીચા, ધનસુરા.

realpatidar.com

—: મિત્ર પ્રેમ-યુવકની ભાવના ભેટ. :—

મિત્રશ્રી—

સ્થાન—

જિ.—

અર્પણ કર્તા શ્રી કચ્છી પાટીદાર સાહિત્ય પ્રચારક યુવક મંડળના
સભ્યોના સપ્રેમ પ્રણામ.

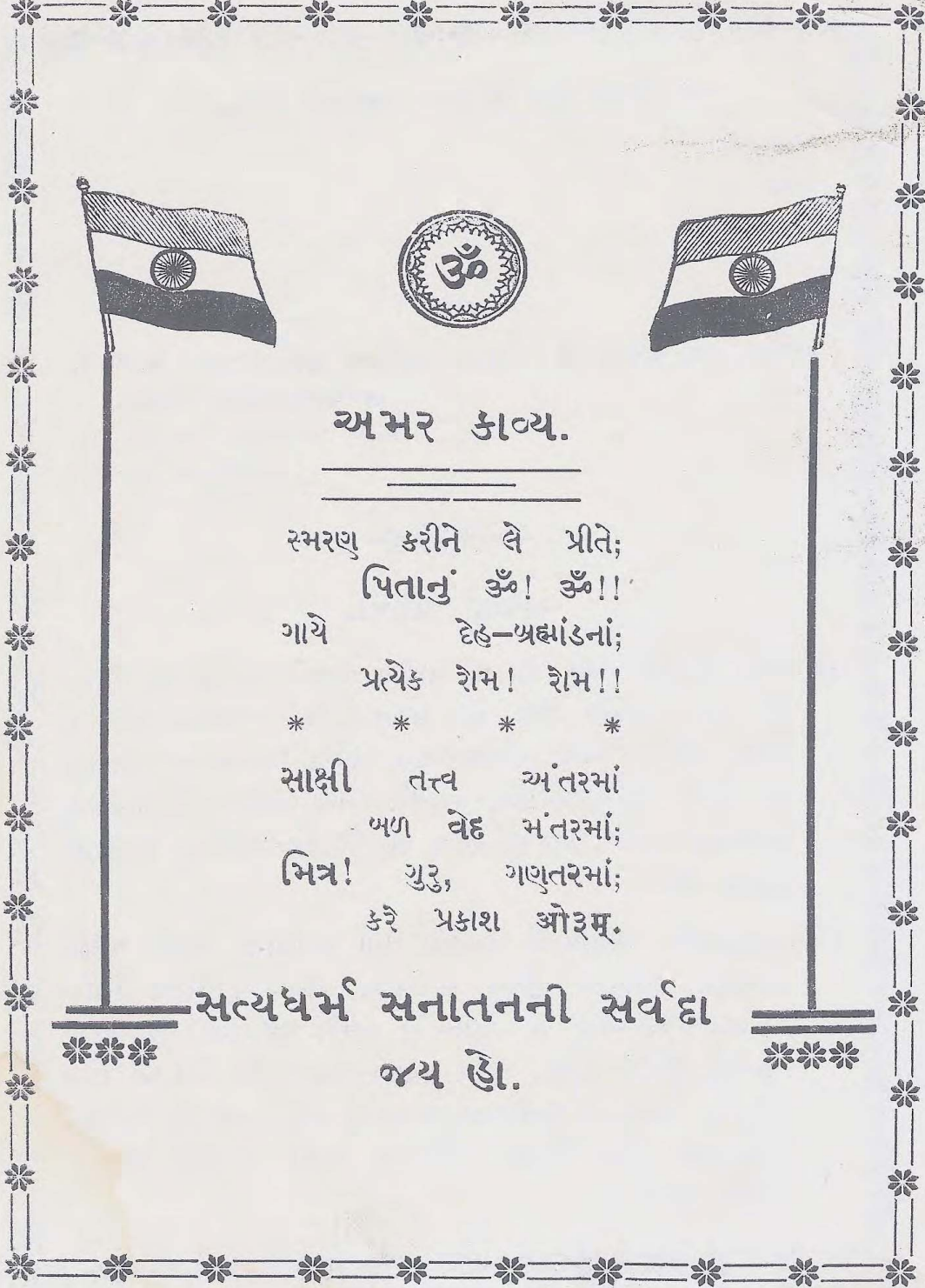
સ્થાન. ૧૭ A, રામનિવાસ, માટુંગા રોડ,
મુંબઈ નં. ૧૯.

સુવર્ણ વાક્યો.

- (૧) બાર વરસનો તરુણ હો વા પચીસ વરસનો યુવક હો અથવા
તો સાઠ વરસનો વૃદ્ધ હો, પરંતુ જેમનાં અંતઃકરણમાં પૂ.
પ્રિય સમાજ અને રાષ્ટ્રજનતાનાં હિત કરવામાં જ ઉત્સાહ
લગાવીને દિવ્ય જ્યોતિ પ્રગટીને તેનો પ્રકાશ વિસ્તારવાની
સાધનાનું કર્તવ્ય ભરપૂર રહેલ છે, એ જ પ્રવીણ ઉત્સાહી
યુવક છે.
- (૨) સદ્ગુણસ્ત્રી લખાય છે તેમાંથી તેના સારાંશના લક્ષને વાંચી,
વિચારી, મનનથી જીવન વર્તાવામાં ઉતારીને એટલે નિદિ-
ધ્યાસન કરવા સારું જ સુપ્રયત્નો સઘળે થઈ રહેલ છે. જેથી
પુસ્તકો રુચિથી વાંચી, તત્ત્વ રહસ્ય અનુભવીને નિકટના પ્રિય
પાઠોશી ભાઈઓને ઉત્તરોત્તર વંચાવતાં રહેવું; એ જ આપણા
મંગલકર્તા સૌના હિતમાં સાહિત્યનો પ્રચાર કરવાનો વેગવંતો
મંગલ માર્ગ છે.

realpatidar.com

૪



અમર કાવ્ય.

સ્મરણ કરીને લે પ્રીતે;
પિતાનું ૐ! ૐ!!
ગાયે દેહ-પ્રદાંડનાં;
પ્રત્યેક શેમ! શેમ!!

* * * *

સાક્ષી તત્ત્વ અંતરમાં
બળ વેદ મંતરમાં;
મિત્ર! ગુરુ, ગણતરમાં;
કરે પ્રકાશ ઓરમ્.

સત્યધર્મ સનાતનની સર્વદા
જય હો.

realpatidar.com

realpatidar.com

॥ ૬૬ ॥

સર્વ શક્તિમાન ગુણેશ્વર, દેવોના અધિપતિ વિન્ધદેવ ! સદા
આનંદ સ્વરૂપ ! આપનાં પવિત્ર ભક્તિ-ચરણાર્વિંદામાં
સર્વહિતની ધર્માનુરાગી શ્રદ્ધા સમર્પિત છે.

—: હરિગીત છંદ :—

પ્રિયતમ પિતા ! પુત્રો તણી છે એ જ ઉત્તમ માગણી;
આ મિત્ર પ્રેમ નિભાવવાને રાખીએ ખડુ લાગણી;
ગુણગ્રાહી બનવા પ્રેમથી શુદ્ધ ભાવના મનમાં ધરી;
નિજ કરજ નિત્ય બળવીએ અતિ સ્નેહથી સંપી રહી.



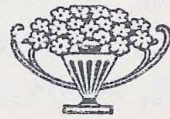
— ઉત્કૃષ્ટ ભર્મિ —

નવ માનથી કેા કૂલિયે;
અપમાને કાર્ય ના ભૂલિયે;
ચડીએ બે સંકટ-શૂળીએ;
છતાં પ્રેમ-જૂલે જૂલિયે. (૧)
પણ, શાખા, ડાળ ત્યાગી;
ખાઝીએ થડ—મૂળિએ;
સ્નેહ-જળ સિંચન કરીને;
ખંત—ખાતર પૂરિયે. (૨)



સત્યનો અઘાંડ વ્યાપક કલ્યાણી વૈદિક નાદ.

“કોટાન કોટિ ભક્ત” પણ ઇશ્વર એક છે;
મિત્રતાએ પ્રેમ વૃદ્ધિ, આર્ય ટેક છે.



realpatidar.com

મિત્રોનાં જીવન સૂત્રો.

- (૧) પવિત્રાત્માઓના સાધ્યા અને સધાતા ધર્મ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વઉત્થતિના વિશાળ માર્ગોએ અનુસરીને સન્મિત્રોએ તેવાં સુકાર્યો નિત્ય કરતાં રહેવાં. સૌમ્યગુણો યુક્ત અમૂલ્ય યુવાનીની વિચારપૂર્ણ પળો, એ જ પ્રભુતા પ્રાપ્તિની દિવ્ય પ્રસાદી છે.
- (૨) વિક્ષાનોનાં વિશ્વહિતસ્વી સુવિચારોનાં, ભાવભીનાં અમર અંકુરોને નિજ જીવનવર્તાવામાં સુરક્ષિતપણાથી વૃદ્ધિ કરવા સારું આસ્થા અને નિષ્ઠાધારી શિષ્ય બનવું.
- (૩) ઉત્તમ વસ્તુનું કળ સુવિચારોના વિવેકે કર્યાં ચિન્તવનનાં જ શિખરે રહેલું છે.
- (૪) બુદ્ધિમાં પ્રકાશ કરવું વૈદિક પરમ સત્ય તત્ત્વને તરત ગ્રહણ કરી, શ્રદ્ધા-પરાયણ રહેવું.
- (૫) મનુષ્ય જીવન, પરોપકાર કરતાં રહેવાથી જ સફળ થાય છે.
- (૬) જીવનનું પ્રત્યેક સુકાર્ય ધર્મયુક્ત-સરળ બનાવીને સંપાદન થયાં અર્થ આદિનો વિદ્યાવૃદ્ધિમાં જ સુવ્યય કરવો.
- (૭) સદ્ઉપયોગમાં અર્થાત્ સુપાત્રોને દાન આપતાં રહેવાથી જ શ્રી લક્ષ્મી-માતાજી રીઝે છે.
- (૮) વેદ તત્ત્વોનાં આદર્શ અનુશીલનથી, વિભુવરના સત્યનામના સૌંદર્ય રંગમાં રમણ કરવું જ સદા આનંદદાયી છે.
- (૯) જગતપિતાના કૃપાપાત્ર રહેવાની શ્રેષ્ઠ ધારણા એ જ છે કે શ્રી ગુરુ દેવદ્વારા ધર્મરહસ્યનું વિશાળપણ અનુભવી, જ્ઞાનમૂર્તિ-સૂત્રાત્માનો પ્રેમ સંપાદન કરતાં રહેવો. એ અનન્ય અભ્યાસના મહિમા વડે પ્રત્યેક પ્રાણી અને પદાર્થો વિશ્વજ્યોતિનાં અદ્વૈત-કિરણોંશ હોવાથી તે નિત્ય પ્રિયેશ્વરની સુંદર પ્રતિમારૂપ જ દર્શાયાં રહેશે.
- (૧૦) જાગ્રત આદિ અવસ્થાઓમાં રક્ષા કરનાર ન્યાયકર્તા હયાળુ “વિશ્વસમ્રાટ” ને પ્રેમભક્તિથી રીઝાવીને નિર્ભય પદ મેળવવા માટે એટલે નિત્ય આત્મતત્ત્વ જાણવાની જ સાધનામાં દૃઢ પ્રયત્ન કરતાં રહેવો; એ જ વિશ્વમાં સ્થાપન રહેલ માનવમાત્રનો વેદપ્રતિપાદ સ્વધર્મનો “મોક્ષ માર્ગ” છે.

જિજ્ઞાસુ યુવકોની; શ્રદ્ધાભરી દૃઢતા.

શ્રી મહાનુભાવોના શિષ્યો છીએ એ જ અમારો ઉમંગ છે;
 દિવસો દિવસ ખીલતો રહે ચઢ્યો ઉજ્જવળ રંગ છે.
 ગુણ-સુવાસ પ્રાપ્તિ અંગે અમારાં મન થયલાં ભંગ છે;
 માનાદિ મમતા વિસારીને અહ્યો કર્તવ્યનો સંગ છે.

॥ ૐ ॥

શ્રદ્ધાર્પણ પત્રિકા.

વૈકુંઠવાસી પૂજ્યપાદ ૧૦૮ સદ્ગુરુદેવ શ્રી ઓધવરામજી
મહારાજ !

પરમપ્રિય અને વીરજાતિ શ્રી પાટીદાર સમાજની ધાર્મિક ધારણાથી પૂરી ઉન્નતિ અર્થે, આપ પૂજ્યશ્રીએ જીવનવિભૂતિનો અમૂલ્ય સમય અપીને હૃદય-કમળમાં પરમાનંદસુખ પામી; સત્ય-સનાતનનાં પ્રેમજી તત્ત્વનો યોગપ્રસાદ આપતા જ રહેલ. શ્રી પાટીદારોનાં રંક બાળકોની, કર્મયોગીઓ દ્વારા સાચી પાયાની કેળવણી સારું વિદ્યાર્થી લુવનનાં રચનાત્મક સુકાર્યોનું જરૂરી ચણતર કરાવરાવીને વિદ્યાવૃદ્ધિની મહદ્દ સાધના સધાવવામાં પ્રોત્સાહન આપનાર જ સુકાનીરૂપે છો.

એવા આપ કૃપાળુ શ્રી સદ્ગુરુદેવના પરમાર્થ રંગમાં રંગેલ પ્રિયગુણોએ, અમે બડોળું શિષ્ય-મિત્રમંડળ નિત્ય મુગ્ધ બનીને સમાજ ઉન્નતિની વિશુદ્ધ લાવ-લક્ષિતના અંગમાં બ્રાતૃત્વસેવાનું ઋણ ચૂકવતાં; યુવકના ઉદ્દગાર અને મિત્ર પ્રેમનાં પવિત્ર કાર્ય સાથે આપશ્રી દયાળુનાં મંગળ-મય યશવંત વિભૂતિની સુકીર્તિનાં દિવ્યકાર્યો સદાય ભક્તિ-રસની શ્રદ્ધા સાથે-જિજ્ઞાસુભાવનાએ હીપાળ્યે જ કૃતાર્થ થઈએ છીએ.

આપશ્રી પૂ. સદ્ગુરુદેવના સદાના જિજ્ઞાસુ-નમ્ર સેવકો,
પુંજભાઈ અને સદ્ગુણી મિત્રો.

સં, ૨૦૧૩

આસો વદ ૦)) દિવાળી, બુધવાર.

સન, ૧૯૫૭

તા. ૨૩ ઓક્ટોબર.

॥ ૐ ॥

પુષ્પાર્પણ પત્રિકા.

સચ્ચિદાનંદ સર્વેશ્વર પિતાની નિત્ય પ્રાર્થના માટે પૂર્વજ
x બ્રહ્મવેતા શ્રી સદ્ગુરુદેવેશ્વરો સેવીત વિશ્વબંધુ-વેદાના પાવન મંત્રોત્તુ
ગુંજન અને ઉન્નતિનાં સારગર્ભિત વ્યાખ્યાનો, લેખો અને સત્ય વિભુષિત
કવિતા આદિ લક્ષીતકળાના વિશાળ જ્ઞાનના અભ્યાસ સારું અમને પ્રથમ
પૂરતાં સંબોધનોથી સત્યમાર્ગ દર્શાવી અપાર ઉપકારો કરતા રહેનાર
પુણ્યાત્માઓ! આપે હંમેશાં દ્રઢો સહી, અથાગ પુરુષાર્થની પ્રભુતાએ
જનસેવાનું કર્મક્ષેત્ર ખેડી તેને ધર્મસ્નેહના રહસ્ય ગુણધારણનું
પવિત્ર જળ સિંચીને રીઝાવેલ. એ અમારાં યુવક જીવનમાં પ્રાપ્ત
થયેલ પરમ સૌભાગ્યની મોટી વાત જ રહી છે.

અમે તરુણો અને યુવકોએ એના અધિકાર અંગોતું મૂળ વેદાભ્યાસ
અને તેનાં વ્યાપક સાહિત્ય બોધામૃત તત્ત્વને સત્સંગ અને સ્વાધ્યાય
વ્રતો વડે હૃદયપાત્રોમાં ધારી તેની વિકાસની વિચારધારાથી જીવનોત્સવની
પળો દીપાવવા અને સદા ફળીત આદર્શ પ્રચારની “લીખ
પ્રતિજ્ઞા” પૂરી કરવા માટે સમુદાય સાધનાથી ઉદ્ગાર સાહિત્યનું
ઉન્નતિ બીજ તે રીઝેલી ધરામાં વાવ્યું છે. એનાં કુંપળને રક્ષવા-
મય વિશ્વમિત્રની પ્રેમભક્તિ-શરણાગતિના અમર અભ્યાસમાં એટલે
માનવ તેમ સર્વાત્માનાં કલ્યાણમાં નૂતન વેલડી વૃદ્ધિ પામી તેમાં
વિવિધ, સુરંગી અને સુવાસિત ફૂલો ખીલી રહ્યાં છે. અમે અનુભવાર્થી
પુત્રો કર્મપૂર્વક લોક ગીતો સાથે દ્રઢ તેમ સરળ લેખોનાં ગૂંથણીની-
પુષ્પમાળો, આપ શિક્ષક દેવેશ્વરોને શાન્તિ-સેવાવ્રતની શ્રધ્ધાથી
પુષ્પાંજલિઓ અર્પીએ છીએ.

આત્મદર્શીય મહાનુભાવોનાં ધર્મઋણને ચત્કિચિત ચૂકવવા
અર્થે, આપશ્રી ગુરુદેવોની મધુમય દષ્ટિઓના આશીર્વાદોએ કૃતાર્થ થઈ
ધર્મતત્ત્વામૃતનું સેવન કરી; સમાજ સાથે રાષ્ટ્ર જનગણના પરમહિતમાં
નિત્ય અનુરાગી રહી, કૃતજ્ઞપણાંથી કર્તવ્ય ને પંથે ચાલનારા જિજ્ઞાસુ-
ઓના આત્મવંદન.

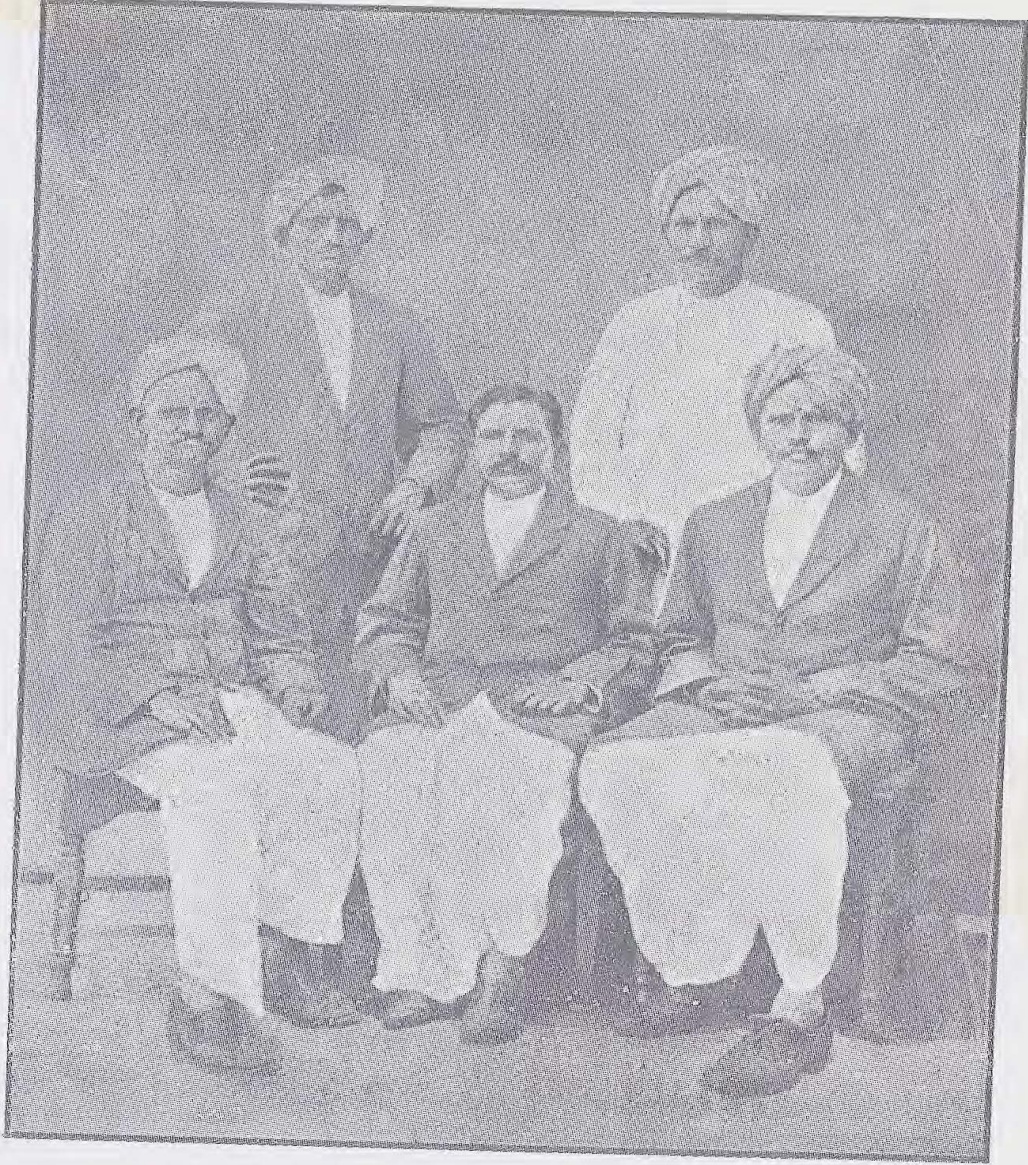
સં. ૨૦૧૩, આસો વદ ૦)) દિવાળી.

તા. ૨૩-૧૦-૫૭.

x = પરમેશ્વરની ઉપાસના વડે પરમેશ્વરને અપરોક્ષાનુભવથી જાણનારા.
(ગીતાર્થ.)

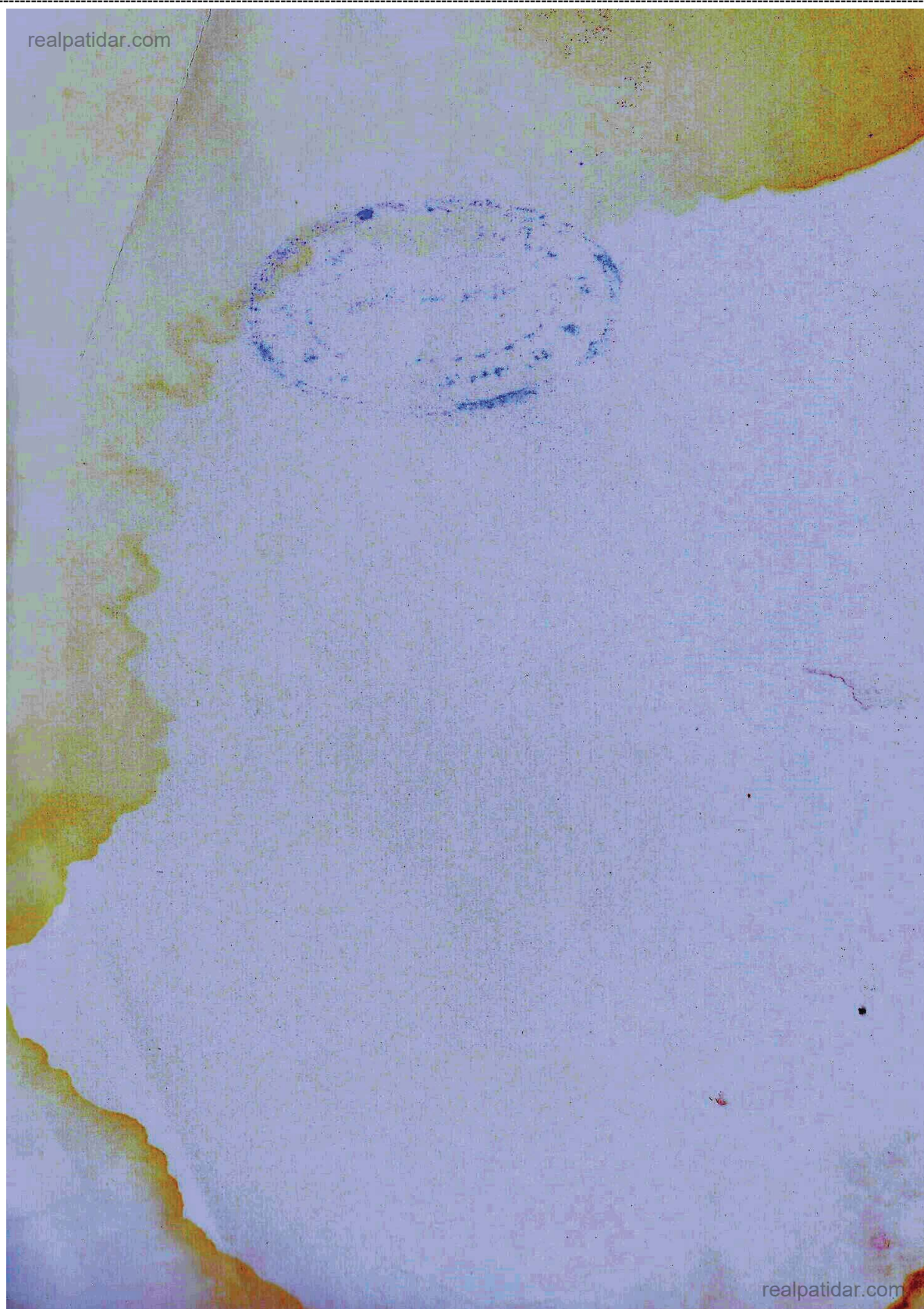
realpatidar.com

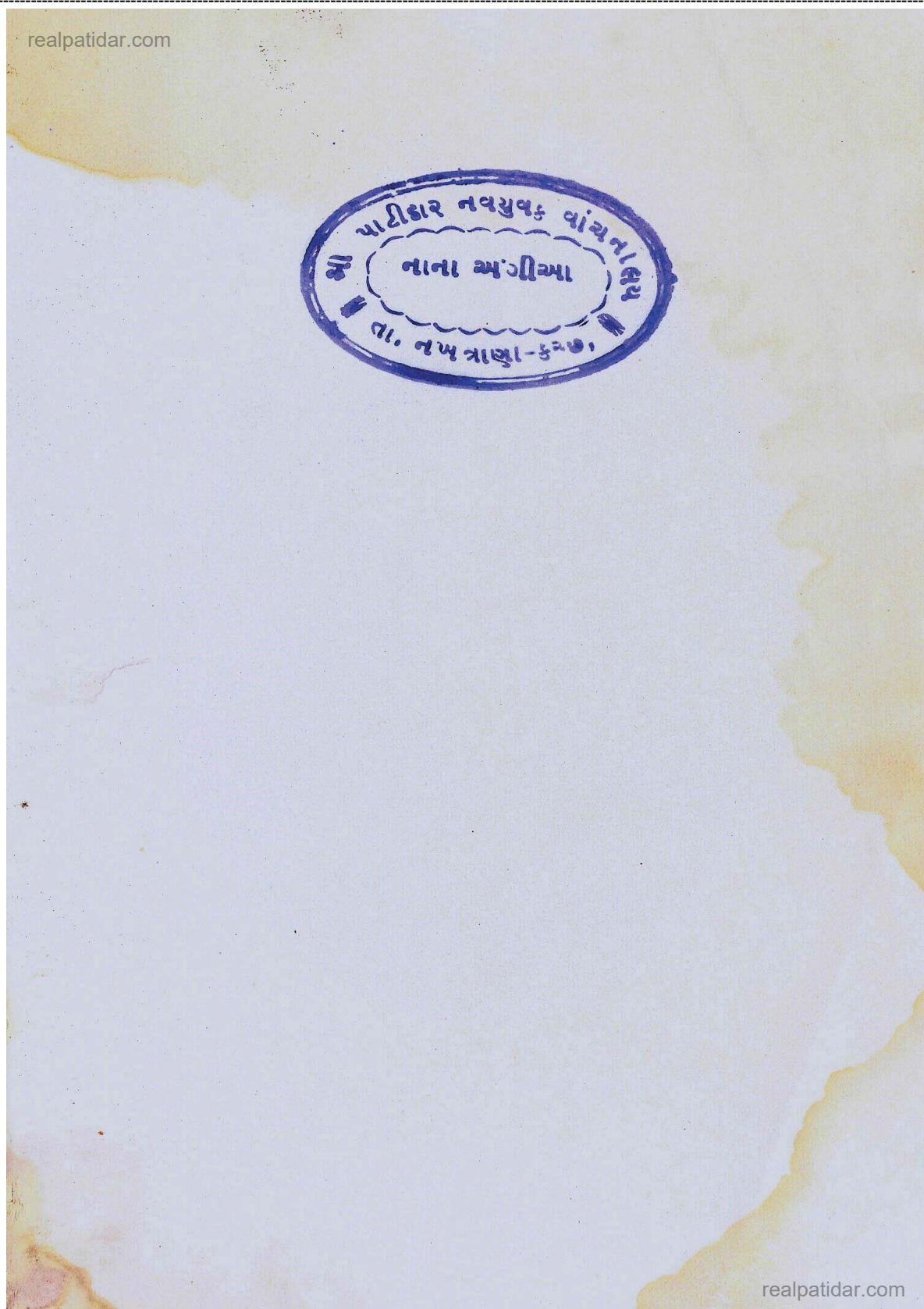
સમાજ નેતાઓ



મેડેના ડાંગી બાબુથી:-૧. શ્રી રતનશીલાદ કરશનભાઈ. ૨. શ્રી નારાયણભાઈ
રામજીભાઈ ૩. શ્રી. વિસરામભાઈ દેવજીભાઈ.
ઉમેના ડાંગી બાબુથી:-૧. શ્રી. નારાયણભાઈ શીવજીભાઈ. ૨. શ્રી. રામજીભાઈ
જોડાભાઈ.

realpatidar.com





realpatidar.com



શ્રી. નારાયણભાઈ રામભાઈ લીંગાણી

: જન્મ :

સં. ૧૯૩૯
વૈશાખ પૂર્ણિમા

: દેવગંધારી :

સં. ૧૯૯૭
આસો વદ ૧૪

realpatidar.com

realpatidar.com

૯

॥ ૐ ॥

સમાજ સેવાનો મહા મુક્તિમંત્ર સાધીને કર્તવ્યમાં પરિણત કરનાર
 શ્રી નારાયણભાઈ રા. ની, સુકીર્તિએ આત્મવંદન.
 વિદ્વાન ને કળાવાન ઉદ્ધારક પ્રિય જાતિનો;
 પૂજ્ય નીડર વીર! નેતા સમગ્ર જ્ઞાતિનો;
 સર્વ ઉન્નતિ કાળ વિચારો પહેલાં કીધા;
 જગાડવા સમાજ ભોગો સર્વે દીધા.
 બુદ્ધિ-બળે તિતિક્ષા વેઠીને પ્રિતે ધર્મ અક્ષય પાળીઓ;
 બહુ યુક્તિઓ સાધી ભાંડુથી “પ્રપંચી દંભ” હડસેલી-ટાળીઓ. ૧.
 તેથી જ શ્રદ્ધાએ કરીને—

મન મારું હમેશ વીર ગુણો ને નમતું;
 ત્યાગી અસત્ય જંજળ ભાવામૃત નિત જમતું;
 શા, શા પ્રિય! વિદ્ગાર ઉત્સાહે તુજને કહું?
 શબ્દોનો નહિ પાર, તવ “ગુણ” સાધનમાં લહું.
 સ્વધર્મ રહસ્ય સમજાવતાં જગાડ્યું “કર્તવ્ય” નિજXકુળને;
 ગુરુ! શિષ્યોની છે કૃતાંજલિ તેં વિદ્યારાવ્યું ભયંકર શૂળને. ૨.

સમાજ ગૌરવ રક્ષક, આઘસુધારક કીર્તિ વીરશ્રીને શ્રી માતૃશ્રીઓ,
 શ્રી ભાઈઓ અને બહેનોનાં અભિનંદન—

—: રાસ :—

ધન્ય ધન્ય નારાયણ વીરને રે લોલ; (૨)
 કર્યાં હિત બંધુનાં કાર્ય ને. —ટેક. ૧.
 બહુ પરાક્રમ વિદ્યા મેળવ્યાં રે લોલ; ”
 તે ધરી દીધાં બંધુ ચરણે ને. ધ. ૨.
 પ્રિય કર્મવીર થઈને રે કુર્મીઓનું લોલ; ”
 ખતે ગુઝીને રાખ્યું નીર ને. ધ. ૩.
 તન, ધન, વાણી ને સેવમાં રે લોલ; ”
 કીધાં અર્પણ, સમજી ધર્મ ને. ધ. ૪.
 આપે ગૂઢ તત્ત્વે સમજાવીયા રે લોલ; ”
 કરી પહેલ સર્વેહિત કાર્યમાં ને. ધ. ૫.

x શ્રી પાટીદારેતું સંયુક્ત કુળ છે.

realpatidar.com

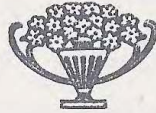
- વરસ પાંચસોનું તિમિર ટાળીઉં રે લોલ; ,,
કીધો ઘેર, ઘેર જ્ઞાનથી પ્રકાશ જો. ધ. ૬.
- ઘણા જુઠા જનોને જીતવા રે લોલ; ,,
કયું સૈન્ય શરાનું તૈયાર જો. ધ. ૭.
- × × × ×
- નિત્ય માતા ઉમિયાં કહે વહાલથી રે લોલ; ,,
“કરો એવાં વીરવ્રત કાર્ય જો.” ધ. ૮
- ઘરી ભાવના એ ગુણીના ઉત્સાહની રે લોલ; ,,
જેથી થાયે સંતોનો સંગ જો. ધ. ૯.
- પુત્રો! જાણી લો, આત્મા-સ્વરૂપને રે લોલ, ,,
સદા પૂજે બ્રહ્માનંદ અંતરે જો. ધ. ૧૦.

—આપ ગંગાસ્વરૂપ સમાજનો, જિજ્ઞાસુ સ્વયંસેવક પુંજભાઈ.

પ્રિય સાહિત્ય રસિકો ! પારિતોષિક મેળવો.

પૂ. સમાજનો કોઈ પણ વિદ્યાર્થી અથવા નવયુવક મિત્ર, નિજ પુષ્પ ચોથાની ફૂલસકેપ કાગળોની એક બાબુ પર પૃષ્ઠોના નંબરવાર, સ્વચ્છ અક્ષરોથી પૂરી નકલ એટલે (૧) પ્રશ્નાર્થ ચિન્હ, આશ્ચર્ય ચિન્હ, અવતરણ ચિન્હો અને હરોળો. (૨) લખાણની રીતિથી અલ્પવિરામ, પૂર્ણવિરામ ચિન્હો આદિ લખીને મંડળની ઓપ્રીસે (મુંબઈ) જે ઉત્સાહ-વંત પ્રથમ રજુ કરશે, એવા તે સાહિત્ય રસિક-સમાજના વીરનું સન્માન દીપાવવા માટે રૂ. ૧૫૧ નું પારિતોષિક આપવામાં આવશે.

લિ૦ શ્રી કચ્છ ક. પાટીદાર સમાજ,
સાહિત્ય પ્રચારક મંડળના સભ્યગણો.



॥ ઓરમ્ ॥

પ્રિય સમાજ સુધારામાં સદ્ગુણ સસ્કાર સંપન્ન અને સાહિત્ય રસિક-સાક્ષર યુવકવીર સ્વ. મિત્રશ્રી દાનાભાઈ અરજણભાઈ જાદવાણી, ગામ રવાપુરવાળાના અમર ધ્યેયની; શ્રી યુવકમિત્ર મંડળોના ઉત્સાહી સભ્યગણોને સં. ૧૯૮૬ ના વૈશાખ સુદ ત્રીજથી સ્મૃતિ રહી છે.

વિશાળબુદ્ધિ શિક્ષિત મિત્રો ! વિવેક-નીતિથી ધર્મશાસ્ત્રો, ઇતિહાસો, હુન્નર-ઉદ્યોગ અને કળા, કૌશલ્ય આદિ સાહિત્યના ગુણને સંપાદન કરેલ; તેના પ્રચારમાં ઉત્સાહથી અમૂલ્ય ભોગો આપ્યા છે તેમ આપતા જ રહેવા, એ જ આપશ્રીઓના મિત્રની ભૂમિ.

શ્રી દાનાભાઈનું બોધગ્રાહી જીવન ચારિત્ર, સંકેત સ્થળથી નિજ પુષ્પમાં નથી રખાયું. સાહિત્યપ્રેમી મિત્રો ! હું સંક્ષેપથી એટલું જ કહીને અત્રે વિરમું છું.

સુધારકોના ઉદ્દગારો ને અનુમોદન દેવા સાડું અગત્યની સૂચના.

સમાજવૃદ્ધને કર્તવ્ય ને પંથે ચાલવા માટે સુધારા થવાનું સાહિત્ય પ્રગટેલ તેનાં પ્રથમથી તે અત્યાર સુધી થયાં કાર્યક્રમના અહેવાલો છે. એમાંથી સંક્ષેપ સાર એકત્ર કરી સંવત, માસ, તિથિ અને વારોના તારીખ બંધ ઇતિહાસને ઉત્સાહી વીર અથવા મિત્ર મંડળો દ્વારા પ્રગટ કરવાનું સુકાર્ય એટલે સૌનું સૌમાન્ય સાધવાથી જ વર્તમાનમાં અતિશય મહત્વનું જનહિત થશે.

સૌને સત્યવ્રતમાં સાથ આપવાને તત્પર થયેલાં પ્રિય જિજ્ઞાસુઓ સાથે કેળવાતી સુપ્રજ્ઞને સદ્સાહિત્ય જ સમાજ આદર્શના દર્પણરૂપે નિત્ય માર્ગદર્શક છે. એવું સુકાર્ય પ્રથમ શ્રેણીનું હોતાં, બ્રાતૃઓમાં સ્તુત્ય જ રહેશે.

લિ૦ આપશ્રીઓનો નમ્ર સ્વયંસેવક પુંજભાઈ.



પ્રસ્તાવના.

+ જગતનિયંતા, ન્યાયી અને દયાળુના સમગ્ર સૃષ્ટિવિહારમાં, અમૃતમય પ્રેમનું દિવ્ય સ્થાન હંમેશાં અવલુચ્છ રહેલું છે એટલે પ્રેમની અધિષ્ઠાન ભૂમિ ત્યાગ છે.” એવો કલ્યાણભર્યો પ્રેમ પામવામાં અસામાન્ય તત્ત્વવેતા દેવર્ષિ, બ્રહ્મર્ષિ અને રાજર્ષિ તેમજ અન્નેડ સંત પુરુષોએ પુરાતન સમયથી X “एकं सद् विद्या बहुधा वदन्त्यग्नि” (“એક જ સદ્વસ્તુનું મનિષિઓએ અનેક પ્રકારે વર્ણન કરેલું છે.”) પૂજ્યોએ ઋગ્વેદનાં પાવન વાક્યની વિશ્વવ્યાપકતાએ, વેદ ધર્મનાં અંગરૂપ ઉપનિષદો, બ્રહ્મસૂત્ર અને શ્રી ભગવદ્ ગીતા એમ વેદાંતનાં ત્રણે પ્રસ્થાન પુષ્ટીએ અનેકવિધ વિચારયોગનાં અનુશીલને દિવ્યમાધુરીનું સાક્ષાત્કારથી આસ્વાદન કરવા, ૧સાદૃશ્યતાથી નવધાભક્તિનાં વિવિધ અંગોનું પૂરું પાલન કર્યું. પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી સદ્ગુરુદેવેશ્વરોએ એકાંતિક સુખ પ્રાપ્તિ માટે “मामेकं शरणं ब्रज” એ શ્રી ગીતાજીના કેવલ્ય (આધ્યાત્મિક) શરણાગતિના નિર્ભય માર્ગને માનવજીવનનાં સુકૃત્યનું દિવ્ય કેન્દ્ર અનુભવી, પ્રાણોથી પણ અધિક ભક્તિની પ્રીતિમાં રહીને જ માનવોનાં પરમ કલ્યાણ સારું સાંભળેલ છે.

આ સઘળું બ્રહ્માંડ સચ્ચિદાનંદ જ્યોતિનાં કિરણોમય હોતાં, પ્રેમ-મૂર્તિ-માન-ત્રિભુવન પિતાના અક્ષય સંચાર વડે જ પ્રકાશી રહ્યું છે. “सनातन कर्म-योग, ज्ञानयोग અને ભક્તિયોગ” આદિ વ્યાપક તત્ત્વની સાયુજ્ય આદિ મુક્તિના અમૃત પદાર્થનો અપાર ધર્મલાભ પણ “समत्व” બુદ્ધિધારી રસિકોએ જ ૨ ગુણ વિભાગ અને ૩ કર્મ વિભાગ” નાં દિવ્યવતની સાધન-શ્રેણીએ એટલે સ્વઃ તેમજ સર્વાર્તમાઓની શાન્તિના હિત માટે પ્રાપ્ત કર્યો, કરી રહ્યા છે અને કરતા જ રહેશે.

આપણું આજે મનન પણ વધુ સુદૃઢ કરવું.

આપણે સામાન્ય જનોએ ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહીને આસુરી માયાના આડંબર ભર્યા ક્ષણિક રહેતા વૈભવોમાં ન લોભાતાં, જ્ઞાનયોગ આદિ સાધવાને દિવ્ય પ્રકાશ પુંજ વડે પાંસરી જનસેવાની સીડીનાં પહેલાં પગથિયે ચઢવાના અભ્યાસ સારું પ્રથમ “અક્ષર જ્ઞાન” પછી વેદોક્તનાં સાધનસંપન્ન * “અધિકારે” (જિજ્ઞાસુપણે) શ્રોત્રિય અને બ્રહ્મનિષ્ઠ શ્રી સદ્ગુરુદેવના નિત્ય સત્સંગ સમાગમથી જ્ઞાન દીક્ષા મેળવવી. એમ મન, વૃત્તિઓનાં મંડળો પવિત્ર-પણે કેળવી, અતૂટ નિદિધ્યાસનથી રાષ્ટ્ર બ્રાતૃઓનો અને વિશ્વમાનવ મિત્રોનાં

+ = અન્તર્યામીરૂપે સર્વ પ્રાણીઓને તેમનાં શુભ અને અશુભ કર્મો અનુસારે શાસન કરનાર. (ગીતાજી) X = ઋગ્વેદ મં. ૧, સૂ. ૧૬૪, મંત્ર ૪૬, પૃ. ૧૨૮. ૧ = સર્વ ભૂતોમાં સમાન જોવું તે. (ગીતાજી) ૨ = ૩ = ગીતાજી અ. ૩, મં. ૨૯ નો અર્થ અને ટિપ્પણી અવલોકવી.

તેમજ ચૈતન્યોનાં ઐક્યની ભાવના સારું અખંડ પ્રીતિ પ્રાપ્ત કરવી; એ જ સૌનું લક્ષ્ય રહેવું છે.

બુદ્ધિશાળીઓએ સચ્ચિદાનંદનાં રહસ્યોનું પાન કરી, પૂ. રતનગર્ભા-ભારતવર્ષમાં અને સર્વત્ર રહેતા તત્ત્વવેત્તાઓએ આત્મિક ઉન્નતિ સાધી, સાધતા રહ્યા છે અને સાધતા જ રહેશે, આપણે આપુકા શાશ્વતઃ ધર્મનાં તત્ત્વામૃતનું જીવનક્ષણોમાં પાન કરતા રહી, પરિષદો અને સંમેલનોના ઉદ્દેશો પ્રમાણે નિયમોને અનુકૂળ રહી; પહેલું નિજ માટે નાનું કે મોટું x રચનાત્મક કાર્ય કરવું જ જોઈશે.

“+ આપણી આર્થિક સ્થિતિ સુધારવા અને ઐક્ય સાધવા માટે ખાસ જરૂરી છે કે દરેક જ્ઞાતિ ભાઈઓએ નિજ બંધુને અનતી સહાયતા કરવી. તેમજ જ્ઞાતિમાં કેળવણીનો પ્રચાર વધારવો, ખેતી-વાડી સુધારવી. વળી દેશની અન્ય જ્ઞાતિઓની હરોલમાં, આપણી જ્ઞાતિ પછાત રહી જાય નહિ તે માટે જે કંઈ કરવું યોગ્ય જણાય તે કરવું.”

“÷ ઉપદેશકો રોકીને, સભાઓ ભરીને, વાદ-વિવાદો ચોળને, ચોપાનિયાં, પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરીને બંધુમાં જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવો.”

આપણા ધ્યેયનું ધ્યાન રાખીને કાર્યો દીપાવવાં.

આપણા પૂ. સમાજની જાગૃતિથી કરીને મુંબઈ, વિરાણી, કરાંચીમાં એ વાર અને મુંબઈમાં સં. ૧૯૮૦ ના ચૈત્ર સુદ ૧૪ ના દિવસે ત્રીજી પરિષદ ભરાઈ, તેમાં સુદેદ અને હિતેશ્વરોએ સમાજ હિતમાં હૃદય દ્રવીત ઉદ્દગારો પ્રગટાવ્યા જ છે. વૈકુંઠવાસી ૧૦૮ પૂ. શ્રી સદ્ગુરુદેવ ઓધવરામજી મહારાજે આપણા સમાજને સનાતન સંસ્કૃતિ રંગમાં પૂરા રંગાઈને સંસ્કારી થવામાં બહુ કાર્ય કર્યું છે. વર્તમાનમાં શ્રી ગુરુ દયાળદાસજી મહારાજ, સમાજના સુદેદ વડીલો અને ઉત્સાહી વીરોનાં પવિત્ર હૃદયોમાં અને નિષ્ઠાવંત કાર્યોમાં સમાજ હિત કરવાની ઉમંગી ભાવનાઓ જ ભરેલ છે.

ગુજરાતમાં આપણા ભાગ્યોદય સભાના સુજ્ઞાવંત સભ્યો તેમજ મુંબઈ, નાગપુર, કલકત્તા, જામલપુર અને પુના આદિ કચ્છમાં રહેતા ભાઈઓનાં રસિક અંતઃકરણોમાં સમાજ સુધારાના પ્રેમી વિચારો નિત્ય ઘોળાઈ રહેલ છે. ગુજરાતમાં પૂરી સગવડતા સાચવવાને સ્વભાવોએ સાત ધર્મશાળાઓ બાંધેલ, તે મુકાર્યો અતિ સ્તુત્ય જ છે. સં. ૨૦૧૦ ના ચૈત્ર સુદી ૧૩-૧૪ ના શુભ

*પરમેશ્વરને યથાર્થરૂપે જાણવાની ઇચ્છાવાળા. (ગીતાજી). x કચ્છ નખત્રાણાના પૂર્વ નિવાસમાં શ્રી લ. ના. નાં મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાના અહેવાલ પૂ. ૧૦ ની ચોથી હરોલમાં, શ્રી રાજરામભાઈનાં ભાષણનું મહત્વ. + “કર્તવ્યને પંથે” પૂ. ૮૭ માં સઘળી પરિષદોનો ઉદ્દેશ ત્રીજો. ÷ એ પૃષ્ઠે જ ઉદ્દેશ ચોથો, હરોળ અર્ધી.

દિવસોએ પરમ કૃપાળુ શ્રી ૧૦૮ ગુરુદેવ ઓઢવરામજીના મંગળ આશીર્વાદના દિવ્ય પ્રસાદથી, આપણા સમસ્ત શ્રી પાટીદાર સમાજે મળીને સિંધ્વભૂમિ ગામ હીરા-પુરમાં બહદ સંગઠનથી બ્રાતૃભાવ સાધીને કેળવણી વૃદ્ધિથી વ્યાપક હિત અંગમાં અને સ્વધર્મધારણાની પ્રેમ લાગણીએ, વિદ્યાર્થી ભુવન ધનસુરામાં બનાવવા માટે વિશાળ ક્ષણો (એક લાખ ને વીસ હજારનો) ભેગો કર્યો. આપણા સમસ્ત સમાજમાં શ્રી લ. ના. આત્મપ્રિય પ્રભુજીનાં અગણિત મંદિરો બંધાયાં, બંધાઈ રહેલ છે. સ્વધર્મ પાલનના ઉત્સાહથી સર્વ સ્થાનોમાં અપૂર્વ દિવ્ય સંસ્કારોની વૃદ્ધિ થયેલી, તેમજ ઉમંગથી નિત્યપ્રતિ વધુ થતી જ રહેવાની છે.

ભુજમાં ધર્મશાળા અને નખત્રાણામાં વિદ્યાર્થી ભુવન બનાવવું. મુંબઈમાં સમાજની વિશાળ વાડી બનાવવી એ પણ આપણા સર્વના સંપૂર્ણ સહકારથી મળનારું સંગઠનનું જ મીઠું ફળ છે. નાગપુરમાં આપણા વિદ્યાપ્રેમી બંધુઓએ મળીને સગવડ પ્રમાણે જે સ્થાનમાં પાઠશાળાનાં ભુવનો હજારોનાં ખર્ચ કરીને બનાવેલ, તે શુભ કાર્યથી ભાઈઓનાં બાળકોનું કેળવણી દ્વારા હિત સધાઈ રહેલ છે. કર્તવ્ય ના પંથમાં આપણા જે જે ઉત્સાહી પ્રિય ભાઈઓએ સુધારા અંગે વ્યાપક વિચારો કાર્યમાં પરિણમાવેલ, તે તે પવિત્રમાર્ગમાં સઘળા સિંધ્વોતોને વેગ આપવાના; વ્યાપક સમાજ સુધારાઓ થવાના અખંડ આધારમાં રહીને પૂ. ભગીરથી સમાજના ગરીબ સ્વયંસેવકે પુષ્પનું અલ્પકાર્ય કર્યું છે. સાહિત્યના પ્રચાર કરવાનો વ્યાપક પ્રયત્ન તો આપણા સમસ્ત સમાજ બંધુશ્રીઓનો જ છે. પૂ. સમાજના ગુણીજનોએ સંગઠનથી સાહિત્યનાં પ્રચારકાર્યને સુવ્યવસ્થિત રીતિએ પૂરેપૂરું અપનાવી, આગળ જતાં વિશાળ હરિયાળાં વૃક્ષરૂપે બનવવું એ જ આપણા ગંગાસ્વરૂપ-સમાજ જનતાનું જ મુખ્ય અને પવિત્ર કર્તવ્ય રહેલું છે.

કારખાનાંઓમાં, ઓશીસોમાં. ખેતર, ખાણ, વાડીઓનાં પોડામાં અને મોલનાં નીંદણાં, વઢ આદિ કામકાજમાં તેમ વાર, તહેવારોએ ખુશાલીઓની નવરાશમાં, વાડીઓના ઓટલાઓ પર અને દુકાનો આદિ સ્થાનમાં થતી રચાણોમાં, પૂ. માતાઓ અને બહેનોને પણ ઘરોનાં દરેક કામકાજમાં સમાજ સુધારાના સંસ્કારોથી વિદ્યાવૃદ્ધિની હિત વાતો થવાનું જ સાહિત્યનાં સંકલનમાં અનુમોદન છે. આપણા સર્વના શુભ વિચારોનું સુંદર હિતચિત્ર દોરી, પરમ લાલદાથી રહેલ એવાં નિજ ચોથાં પુષ્પની સાહિત્ય રચના છે.

ઉત્સાહીઓએ તો કર્તવ્યોમાં વધુ નિષ્ઠા દીપાવવી.

આપણી પરસેવાની સુકમાધમાંથી તારવેલ અને તારવાતી બહોળી રકમો લોક કલ્યાણનાં પવિત્ર ઉદ્દેશોની ગુણપૂર્તિમાં તરત વાપરવા અને સંસ્કારોની વૃદ્ધિના મહામાર્ગોમાં સંઘબળ સત્વર વાળવા સારું ઉપરોક્ત કલ્યાણે આપણે

VS = Eng
1980 = 1924
2002 = 1946
2011 = 1955

મળીને સં. ૧૯૮૦ અને ૨૦૦૨ તેમ ૨૦૧૧ માં સુધારો સાધી; લાલ લેવાના અપાર ઉત્સાહની જેમ વર્તમાને લક્ષમાં ધારી, કર્તવ્યમાં પરિણત કરવો જ રહેશે.

ભાઈ, બહેનો, વિદ્યાર્થીઓ, સમાજની દરેક વ્યક્તિઓ તેમ મિત્રોને સામુદાયિક ઉત્તરિદર્શક બની રહે એવા, આગામી + સંમેલનોમાં માર્ગદર્શક ઠરાવોના વિષયો ચર્ચીને તેમ જ અનુસરી લાલ અને સુયશ મેળવવો આવશ્યક છે. પ્રત્યેક શિક્ષિત મિત્રો! સૃષ્ટિ દિતકારિણી દિવ્ય વિદ્યાથી જગમગતી વંદનીય દિશામાં પ્રયાણ કરી, સૌને તે અણી આવવા સારું સદ્બોધ દેવાના એટલે સાહિત્ય અને સ્વધર્મ પ્રચારના સુપ્રયત્નોમાં સહયોગી જ બનશો. કેમકે જે સત્યમાર્ગમાં પીઠવૃત્તિ અને દિવ્ય દષ્ટિવાળા ઉત્સાહી સુધારકો ચાલી રહ્યા છે એ જ સિધ્ધાંતમાર્ગ સૌને માટે અતિ સુગમ છે.

મુખ્ય વિરાણી અને કરાંચીના શ્રી ક. ક. પાટીદાર જ્ઞા. સુ. યુવક મંડળોના ભગીરથ પ્રયત્નો દ્વારા પ્રગટેલ રિપોર્ટો, તથા કર્તવ્ય પંથે આદિ બહોળું સાહિત્ય તેમ વિશ્વહિતમાં સદા બોધામૃત વરસાવતાં રહેનાર આર્યધર્મ વૈદિક સનાતનના અદ્ભૂત રહસ્યભર્યા એવા સતત ધોધમય વહી રહેલ જ્ઞાન નિધિમાંથી સુવાસી વાક્યો વીણી, ગૂંથીને પ્રથમ કહેલ નમ્ર સૂચનાએ ત્રીજાં પુષ્પનાં અનુસંધાનમાં નિજ ટૂંક સંવાદનું ચોથું પુષ્પ રચનાનો અદ્ય પ્રયાસ કરેલ છે. જેથી સુધારાનાં તન, મન, ધન અને હેતાળ વાણીથી સુકાર્ય કરી રહેલ પ્રિયમિત્ર લેખકો, વક્તાબંધુઓ તેમ શિક્ષાના અભ્યાસી તરુણ મિત્ર અને ગુણવંતી પૂ. શિક્ષિત બહેનોને પણ ચત્કિચિત અનુભાવન મળતું રહે.

જેમકે (૧) દુઃખીયાંઓએ દુઃખડાં દૂર કરી, તેને ભૂલવાની આશ્વાસનદાયી એટલે સ્વધર્મ પર સત્યશ્રદ્ધાનાં પ્રેમવૃદ્ધિની ઔષધિ. (૨) સાહિત્ય સ્વાધ્યાયનાં માનસરોવરનાં ઊંડાણમાં મન પ્રિયતાનાં તત્ત્વરત્નો મેળવવા માટે પ્રવેશનાર વહાલા મિત્રો (અધિકારી લેખકો) ને વધુ સાહિત્યરસ પ્રાપ્ત કરવાની તૈયારી. (૩) દાનેશ્વરીઓને સમાજ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વમાં પરમાર્થ કરવાની પુષ્ટિમાં અધિક ધનદાન આપવામાં સહભાવોની જાગૃતિ. (૪) સમાજ સાથે જ રાષ્ટ્રસેવાના વ્રતીઓને વ્યાપક રહેલ સુકાર્યો કરવામાં અત્યંત ભાવવૃદ્ધિ. (૫) વડીલશ્રીઓને

+ કચ્છમાં આપણા પૂ. સમાજ નેતાઓના ઐક્ય વિચાર વિનિમયથી અનુકૂળ સ્થાનમાં સમાજનું અદ્ભૂત સંમેલન યોજવાથી, વર્તમાનમાં સમાજ સંગઠન સાધવામાં અને વિદ્યાવૃદ્ધિનો વધુ પ્રચાર કરવામાં સૌનું બહુ જ હિત થવાનું છે. સમાજના પ્રત્યેક સુહૃદ શ્રી મહાનુભાવોના એવા જન કલ્યાણકારી પૂર્ણ વિચારો પ્રગટતા રહેલ છે. એમાં આપણે ભાઈ બહેનોએ મળીને સાથ આપવાથી રૂઢું કાર્ય સત્વર દીપશે. સમાજનો સ્વયંસેવક પુંજભાઈ.

નિવૃત્તિથી ગુણ ગરિમામાં રહીને મેળવવાની અપૂર્વ આત્મિક શાન્તિ. (૬) મિત્રોને, મિત્ર સત્સંગનાં ધર્મમય ગાઢ બંધનમાં રમણ કરવાની પ્રત્યક્ષ સુવાસ. (૭) સન્નારીએ પતિદેવ-પરમેશ્વર અને ગૃહજનોની સેવામાં નિત્ય ધારવાની અતિશય તક્ષીનતા. વહાલાંઓ સ્વરુચિ અનુસાર પુષ્પ સુગંધનાં-લક્ષ પ્રાપ્તિથી, વાનીઓની દહાંણી આરોગી મસ્તક આદિ જ્ઞાનતંતુઓ પરિપુષ્ક કરી મન, વૃત્તિઓના સંકલ્પોને સાધતાં અખંડ આત્મતૃપ્તિ મેળવે; એમ નિજ અંતરાત્માની નિત્ય આનંદવૃદ્ધિએ સત્ય આશા ફળવાના આધારના ઉદ્ગારો છે.

॥ શ્રી સદ્ગુરુ પાદબ્યાં નમો નમઃ ॥

મારાં અદ્ય જીવનનાં કર્તવ્યયોગની સુદિશા દર્શાવનાર અને સનાતન સંસ્કૃતિના વ્યાપક રહેલા સંસ્કારોની ચેતનાપ્રેરક, સુકીર્તિ પ્રાપ્ત કરેલ અમરવીરશ્રી પૂ. ગુરુવર્ય; ધર્મગી શ્રી નારાયણભાઈ, રા. શ્રીમાન વિદ્યવર્ય રતન-સિંહભાઈ ખીમભાઈ, શ્રીમાન નારાયણભાઈ શિવભાઈ નાક, શિક્ષણ-ગુરુ શ્રી હરભાઈ લલાભાઈ રામાણી (કચ્છ લુડવા), સૌમ્યમૂર્તિ શાસ્ત્રીય વિદ્યા-ગુરુશ્રી રા. રા. શ્રીમાન મૂળભાઈ, ડો. પોકાર સ્થા. નખત્રાણા, સાહિત્ય ગુરુ-વર્ય શ્રી સોની મૌજ મહાજન, નખત્રાણા, નિત્ય આત્મવંદનીય જ્ઞાનગુરુદેવ પૂ. સ્વામી શ્રી ૧૦૮ પરમાનંદ ચિદાકાશી સ્થા. મળઃફરનગર (પંજાબ) વાળાની, રંક શિશુ પર કરુણાભરી દયાદષ્ટિની અપાર પ્રેમામૃતની વૃષ્ટિએ અને સ્વ સમાજનો યશ દીપાવનાર કૈલાસવાસી સાધુશ્રી બાલાનંદ સંન્યાસીએ, સેવકને + “ગોરખપુર ગીતાપ્રેસની પદ્મચ્છેદ અન્વયવાળી હિંદી ભાષાની ભગવતી શ્રી ગીતા” આપેલ. પવિત્ર ધર્મગ્રંથનો સમય અને શક્તિયોગ વાંચન અને સ્વાધ્યાયના અભ્યાસથી મારા જીવનમાં મને અનહદ લાભ જ થયો.

સર્વશ્રેષ્ઠ મિત્રપણાના વહાલનો જ મંગળમય સાથ રહેલ.

આપણા હિતસ્વી સત્પુરુષો અને સમાજ શુભેચ્છક સન્માનનીય સાક્ષર શ્રી વિરેન્દ્રભાઈ શિ સ્થા, કચ્છ વિરાણી તથા મુંબઈ. સાક્ષર શ્રી કે. આર. વેલાણી સ્થા, દુર્ગાપુર અને મુંબઈ. શ્રી ખીમભાઈ ક. મૈયાત સ્થા, રવાપુર અને મુંબઈ. સાક્ષર શ્રી કરશનદાસ ભાણેક મુંબઈ. કોલેજના વિદ્યાર્થીશ્રી રતિલાલભાઈ મણિભાઈ રામાણી નખત્રાણા અને મુંબઈ. પૂ. શ્રી અમૃતલાલ ઝો. જોષિ મહારાજ મુંબઈ. ખી. એ. એલ. એલ. ખી. નો અભ્યાસ સાધતા મિત્રશ્રી આવભાઈ પી. પટેલ, પોકાર નખત્રાણા અને મુંબઈ. શ્રી શિવદાસ-ભાઈ કા. નાકરણી. સંગીત રસિક શ્રી ગોવિંદભાઈ રવાપુરવાળા (તેશ્રીએ નિજ સાહિત્યનાં ગીતો નિહાળી, અવલોકીને સંતોષ વ્યક્ત કરેલ). અને મુંબઈ.

+ = ગીતાપ્રેસ ગોરખપુરની પદ્મચ્છેદ અન્વયવાળી ગુજરાતી તથા હિન્દી અર્થોવાળી ગીતાજીમાંથી શ્લોકો અને તેના અર્થો, સાહિત્યમાં ગૂંથેલ છે. આપનો પુંજભાઈ.

શ્રી પચાણભાઈ શિવજીભાઈ નાકરાણી. શ્રી રતનસીભાઈ ના. શ્રી મગન-લાલભાઈ શિ. શ્રી ખેતાલાલ ના. સ્થા, નાગપુર. પૂ. શ્રી રતનસી મહારાજ સ્થા, દેવીસર ધીણોદરગાળી.

શ્રી રામજીભાઈ નારાયણભાઈ, શ્રી વાતજીભાઈ જસરાજભાઈ, શ્રી નારાયણભાઈ ધનજીભાઈ, શ્રી રામજીભાઈ કાનજીભાઈ, શ્રી વિરજીભાઈ વિશ્રામભાઈ, શ્રી ડાહ્યાભાઈ ખેતસીભાઈ, શ્રી રામજીભાઈ દાનાભાઈ અને શ્રી મેઘજીભાઈ હંસરાજભાઈ સ્થા, નાગપુર. શ્રીમાન નારાયણજીભાઈ કાનજીભાઈ, શ્રી વાલજીભાઈ લધાભાઈ, શ્રી ધનજીભાઈ દેવસીભાઈ, શ્રી હંસરાજભાઈ દાનાભાઈ, શ્રી અબજીભાઈ હા. તથા શ્રી પ્રેમજીભાઈ લીરજીભાઈ અને શ્રી વેલજીભાઈ ગોપાલભાઈ સ્થા. કલકત્તા. શ્રી મનજીભાઈ, શ્રી ભાણુજીભાઈ, શ્રી મેઘજીભાઈ, શ્રી ખેતાભાઈ શ્રી રણુમજીભાઈ, શ્રી મણિભાઈ, શ્રી મણિલાલભાઈ, શ્રી માવજીભાઈ ધનજીભાઈ નાક. આદિ સુખ. શ્રી રમજીભાઈ, શ્રી કાન્તિલાલભાઈ, શ્રી નાનજીભાઈ આદિ ખંડવા. શ્રી હરજીભાઈ, શ્રી શાંમજીભાઈ, શ્રી બાણુભાઈ આદિ મધ્ય પ્રદેશ (જ્વાલિયર-વાળા) શ્રી વાલજીભાઈ કાનજીભાઈ રાંચણુનો માળ તથા શિવગણુભાઈ કાનજીભાઈ (મોતીવેણી) શ્રી મૂળજીભાઈ જી, શ્રી અખઈભાઈ તથા શ્રી દેવસીભાઈ ગં. આદિ ઉરેલ. શ્રી મેઘજીભાઈ, શ્રી મૂળજીભાઈ, શ્રી કાનજીભાઈ અને શ્રી હંસરાજભાઈ આદિ મોતીશ્રી. શ્રી શિવજીભાઈ પ્રેમજીભાઈ ગોગારી તથા રાજભાઈ વાડીયા અને સદ્ગુણી વિદ્યાર્થી શ્રી ધનજીભાઈ ખીમજીભાઈ બોરડી ટીંબા (ગુજરાત) વાળા આદિ ભાઈઓ. “શ્રી મહાલક્ષ્મી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ” ધનસુરાવાળા શ્રી શાહ નરવરલાલ તથા શ્રી શાહ કાન્તિલાલે સાહિત્યના કાર્યને પોતાનું ધરતું જ સમજીને અપૂર્વ લાગણી રાખી છે. પ્રેસના કર્મચારી મંડળે પણ સાહિત્યને સુંદર થવામાં વિશેષ ફાળો આપેલ, તેવા શુભ અંગમાં હું આપણા સમસ્ત પાટીદાર સમાજ તરફથી એ પ્રેમી મિત્રોનો આભાર માનું છું. સુહૃદ વિદ્વાન મિત્રોનાં પ્રથમથી તેમ વર્તમાનના સમાગમથી સાહિત્યની ઠીક રચના અને પુષ્પ પ્રસિદ્ધ થવામાં બહુ જ પુષ્ટી મળી છે. સર્વહિતનાં સુકાર્યનો સૌએ લાલ લેવાના સમયમાં, સમાજના સ્વયંસેવકે તો નિમિત્તરૂપે અલ્પ કર્તવ્ય બળવ્યું છે.

પ્રિયવંત સ્વજનોની સાહિત્યમાં મળેલ સહાયતા.

નિત્ય નૂતન સૌંદર્યભર્યા જગતયાત્રાના સુમાર્ગોએ ચાલવામાં સદા વાતસલ્યનાં કૃપાળુપણે સહાયક રહ્યાં, પરમ તીર્થ સ્વરૂપ-ધર્મસ્નેહી આત્મવહાલાં પૂજ્યશ્રી માત-પિતા. સુઆજ્ઞા માની પ્રિય લઘુ બંધુની વીર જોડી. મારા ગૃહસ્થાશ્રમ ધર્મના અલ્પ પંથમાં નિત્ય સત્યપ્રેમના પાલનથી સહાયક રહેલ પ્રિયપંથીની-સ્નેહજ્યોતિ, કેવલ્યધામ વાસી સદ્ગુણીયલ શ્રી ધર્મપત્ની, સમજણાં પ્રિય સદ્ગુણી બાળકો અને વહાલાં કુટુંબીઓએ ધર્મનીતિથી આત્મિય પ્રીતિના ઉલ્લાસે, મને બંધુજનો અને માનવસેવા (લક્ષિતભાવ) ના સાહિત્ય યત્નમાં સુયોગ્ય-

**Names
of active
leaders**

નાથી સમય સદુપયોગ થવા સારું સમિધા સાધનની વિશેષમાં વિશેષ અનુકૂળતા આપતાં રહેવાથી જ પુષ્પનાં લેખનકાર્યો નિવૃત્તિમાં અને શાન્તિથી સધાયાં રહેલું.

એવા જ વલણપૂર્ણ આપ સંસ્કાર રનેહી-સુહૃદજનોનાં વારેવારે પ્રેમળ દ્વિતાં-વિશુદ્ધ જગસિંચનથી મારી અલ્પબુદ્ધિનાં વૃત્તિપટમાં, જે જનહિત ચિંતનનાં અંકુરે રોપાયતાં સાધારણ પુસ્તક વાંચનના પોષણનો આધાર ઢઠ્ઠા અધુ-હિતનું સુંદર વૃક્ષ વૃદ્ધિથી ફળ્યે જ તેનાં મીઠાં ફળો સર્વ જનોએ આ-રોગી અને સદાય આરોગ્યવંતાં રહેવા સારું પ્રિયવંત ધારણા કરી છે. પુષ્પ પાંખડીઓમાં વધુ ગામઠી જ રીતે સરળ ગદ્ય અને પદ્ય વડે વિવેક-પ્રેમી પાત્ર ચિત્રોના સ્વાનુભવ-સંચારિત્રોથી તે પણ નિષ્પક્ષપાતે સંવાદોમાં પ્રગટતી સુખોદવાતો નમ્રપણે અને વિનંતીઓ રૂપે આલેખી છે. સાહિત્યમાં વ્યાકરણ આદિ સુમેળમાં ત્રૂટીઓ રહેવા સંભવ છે જ કેમકે અત્યારે મારો શિક્ષાપ્રાપ્તિમાં, તત્ત્વગ્રાહી-ભિક્ષાવૃત્તિનો અભ્યાસ સમય છે.

પૂજનીય સુહૃદજનો પ્રત્યે મારી હૃદયમાં ક્ષમા ચાચના જ છે.

પ્રિય વાંચકવંદ! બાળકની તોતડી વાણી જેમ, મારો અત્યારનો સાવ અનાધિકાર પ્રયાસ ગણી, સેવકની ટૂંક બુદ્ધિથી અભ્યાસ વૃદ્ધિમાં સાહિત્ય-સ્વા-ભ્યાસનાં-રસપાનમાં અતૃપ્ત રહી સુઅસની વૃત્તિ પર ક્ષમાદષ્ટિ રાખવાની વિનંતી જ છે. સમાજ સંગઠનનાં પ્રત્યેક અંગેનો દિતઃશી સુપ્રયતન પોર ઉતરાવવા માટે મારી કોમળ શિક્ષણ વૃદ્ધિ અને સુકલ્પનાનાં ભાવઅંકુરે પર આપ પ્રેમીજનોના માથાળુપણે રસવૃત્તિના નિશ્ચિત આશીર્વાદો જ વર્ષજો.

મારી યથાબુદ્ધિ પુષ્પ પાંખડીઓ સ્થળ સંકેતે ટૂંક રાખી, સુજ્ઞ મિત્ર સમુદાયને ધર્મપ્રીતિનાં અગાધ અંશન વડે વિશુદ્ધપ્રેમ આકર્ષણના મોહનમંત્રથી વશીકરણ થવા સારું ભગવદ્ગુણો જે બન્યો તે નિર્ભળ પ્રયાસ છે. પુષ્પ વા પાંખડી, પાનું કે માત્ર લીટી જ અથવા તો એક શબ્દ ધર્મપ્રેમી જનોને રુચિકર થતાં, રસગ્રાહીઓ! મધુરસના-મકરંદને મધુકરો બનીને ચૂસી-લાલ ગ્રહો રહેતાં; આપ ગુણી વૃંદોના નમ્ર શિશુનો શિક્ષાભ્યાસી શ્રમ સફળ છે જ.

મને ખેતી વ્યવસાયના અનેકવિધ પ્રવૃત્તિનાં કારણે ગુજરાત અને મધ્યભારતમાં રહેતાં ઓગણત્રીસ વરસ થવાથી, પૂ. આપશ્રી ગુણવંત મહાજનોના વર્તમાન આદિ શુભ સમાચારો પૂરા ન અળતાં તે પણ સાહિત્યરસિક-ઉમંગી સુહૃદ મિત્રોથી કંઈક મેળવવાને મારા કુમળા વિચારોની ટૂંકા પાંખો લલાવી; પત્રોની રસવંત વિગતો દ્વારા બહુ બહુ ઉડવાની ભાવનાથી પ્રિય પૂ. ભાગીરથી-ગુણિયલ જનતાનું મંગળ દર્શન અને પ્રદક્ષિણા પૂર્ણ પુનિત યાત્રા આરંભી જ છે. યાત્રા દ્વારા સમાજ પૂજનમાં નમ્રતાએ સાહિત્ય સંકલનાનું-નૈવેદ્ય ધર્યું છે. “મો સમ કૌન કુટીલ ખલ કામી,” એમ નિજ રાગ દ્વેષે-મન્દ બુદ્ધિથી પૂજન સામગ્રીમાં ત્રૂટીઓ અને પુનઃકિત દોષો તો રહેલ હશે જ. તે ભાવાનુવૃત્તિએ નિરી-

ક્ષણ કરનાર રસગ્રાહી પ્રેમીઓને દર્શાતાં; મને પોતાના જિજ્ઞાસુ મિત્રભાવે જ પત્રથી વાંચી મળી, એના કીક સંશોધનમાં હિતસ્વી સૂચનાની કૃપા દાખવશે. તે ભૂલો હું વિવેકે સુધારી, પુનઃ ભ્રાતૃત્વ વૃદ્ધિએ સમાજ સાથે રાષ્ટ્રગણોનાં મહદ્ પૂજનના ઉત્સવોમાં સુયોગ્ય કર્તવ્ય બનવી શકું. મિત્રો! સાહિત્યમાંની હિતવાતો શાસ્ત્રો સાથે મેળવી, જીવનવિકાસના સદ્વિચારોની પુષ્ટિમાં વધુ રસપ્રસાદ આરોગતાં રહેવો.

અમે ગરીબ વિદ્યાર્થી-શિષ્યો પર પૂ. સાક્ષરોની કરુણા નિત્ય બની રહે.

કાવ્ય મર્મજ્ઞ અને સાહિત્ય લેખક પૂ. વિદ્વાનો અને શબ્દાર્થના જ્ઞાતા, કવિતાઓનું રહસ્ય તારવવામાં સદા નિપુણ પ્રિય મિત્રવર્યોના સાહિત્ય અનુરાગી-ચરણકમળોમાં સાષ્ટાંગ નમનથી પ્રાર્થના છે કે અમારી જ્ઞાનગ્રાહી-બાળએષ્ટાને નિત્ય ક્ષમાએ પ્રોત્સાહન આપશે.

જગતનાં કલ્યાણમાં શાશ્વતઃ શાન્તિદાયી, આર્પ સંસ્કૃતિનાં વિશ્વવ્યાપી અમૂલ્ય એવાં પવિત્ર સાહિત્ય સ્વાધ્યાયનાં મંગળ મંદિરમાં દીપેલ ઉત્તમોત્તમ ભાવનાની મૂર્તિઓને અમે અભ્યાસી મિત્રો વંદી; તેના જ સ્વાધ્યાય-પૂજનના મર્મનો યત્કિંચિત્ મહિમા સમજી તે અનુકરણીય આદર્શોનાં ગુણતત્ત્વ ધારણમાં નિજ જીવનક્ષણોને જ્ઞાનપ્રકાશથી મધુર કરવા માટે આપશ્રીઓની રસાનુવૃત્તિના જિજ્ઞાસુ જ રહીએ. એવું સુહૃદ-સાક્ષર મહાનુભાવોના સ્નેહપૂર્ણ આશીર્વાદોનું આશા સેવન છે.

ત્રિભુવનસાર મંગળમયી સાહિત્યની પ્રસાદી પ્રાપ્તિ થવામાં નમ્ર કથન.

સર્વાહિતનું કાર્ય પૂરું કરવામાં ધાર્યા કરતાં વધુ વાર લાગેલ. પણ મારી નિત્ય નિયમથી સંખ્યા પૂજા આદિ ખટકર્મ કરવા જેમ બહુ સમયનાં સત્યવિદ્યા-રત્નોનાં ચિન્તન તેમ દર્શન અને ગ્રહણથી, મિત્ર પ્રેમામૃત પાને જ તૃપ્તિ થવા અને મનમંદિરમાં સત્ય આસને બિરાજેલ પ્રિય પ્રેમમૂર્તિ; સચરાચર વ્યાપક વિશ્વઆત્મદેવ સમ્રાટની અનાદિ પ્રેરણાથી વિકસ્યું તેમજ હૃદયોર્મિની સરળતાથી સુવાસિત, એવાં મનભાવતાં આશાપૂર્ણ પ્રાણમંત્ર જપવારૂં સાહિત્ય-પુષ્પોની યત્કિંચિત્ ગૂંથણીથી તે પણ અતિ ધીરે ધીરે બોધમાળાનો સંગ્રહ કરેલ. એ મેં પરબ્રહ્મ-વિરાટમિત્રનાં પૂજન આરતીએ અર્પવાને એમના જ સૌંદર્યપૂર્ણ સર્વોગમાં આજીવ દીપતાં, આપ વિભુભક્તિનું તિલક શાભિત પૂ. ગુણીજનો અને સુહૃદયી મિત્ર મંડળોનાં મંગળ કરકમળોમાં મારી જન્યત જીવન જ્યોતિની સંવેળાએ જ પ્રેમના મણકા પરોવેલા સુંદર હારો નિહાળ્યા. આપણે સંસ્કારોની સ્નેહવૃદ્ધિનાં અનન્યપણાંએ અને પ્રભુની મહદ્ કરુણાનો સંયુક્ત મેળવી નિત્ય પાન કરવાનો જ જ્ઞાનવાણીનો લેખન-પ્રસાદ છે.

હવેથી આપણું નિત્ય સતત સ્વાધ્યાયથી, મનન કરવાનું જ કર્તવ્ય રહેલ છે.

સ્વધરનાં ઉમંગી ભાષ, બહેનો, વિદ્યાર્થીઓ અને પ્રિય પાડોશીઓ નિવૃત્તિ

સમયમાં અનન્ય ભાવનાએ એકઠાં મળી, પુષ્પમાંના શ્લોકો, દોહરા, ચોપાઈ, ભજનો અને સંવાદ તેમજ વાર્તાવાપ પ્રેમપૂર્વક વાંચી, પોતે જ લેખક બનીને રહી શકે સુચારી મધુર કંઠથી ગાશે; સુતર્ક વિવેકના વિચારોથી લક્ષ્યાર્થો સમજી, સૌને ઠરેલ બુદ્ધિનાં સુધીરપણે સમજાવવાને મનન કરશે. પ્રેમભક્તિના પારગામી મહાનુભાવ ઋષુનિઓ પૂજિત ઉદ્દાસ ઊર્મિઓએ, મિત્રગણો સાહિત્ય પ્રચારનાં સુ-કર્તવ્યો સાથે બ્રહ્મવિદ્યા વૃદ્ધિના મંગળ માર્ગમાં સ્વાધ્યાયથી હિતમંત્રો સાધતાં રહેતાં પરમાનંદ પ્રાપ્ત કરશે. એ પરમ ઉન્નવળ-સત્ય ધારણા સાકું આપણે માયામાં રચ્યાં માનવીઓએ; નિમિત્ત રૂપે અદ્ય પણુ દૃઢ પ્રયત્ન કર્યો જ સફળ થશે.

આપણે માનસિક શાસ્ત્રનું અધ્યયન કરવું.

મારા સુકલ્પનાના વિચારોની સાણસીમાં જે ભાવરસનાં સત્ય વાક્યો પકડમાં આવ્યાં તેની જ ગૂંથણી છે. મારી દૃષ્ટિ એ જ કે જે મેં અનુભવે વિચાર્યું તેમાંથી આપ પ્રિયવંતો સમક્ષ પુષ્પરૂપે ધર્યું છે. સુહૃદ મિત્રો! આપને પુષ્પની સુગંધીમાંથી જ્યારે, જ્યારે સત્યનો સ્વાધ્યાય થતો રહે ત્યારે, ત્યારે આપણે પર-સ્પર નિર્માણાનંદે ભેટવા જેટલી આત્મતૃપ્તિ થતી જ રહેવાની, એ જ પુષ્પની દિવ્ય સુવાસ ત્રહવી. “જેમકે સહસાહિત્ય જ સર્વોત્કૃષ્ટ સાધન છે અને તેનો જીવન વ્યા-પારમાં નિયતો સ્વાધ્યાયરૂપે સંબંધ છે.

સાહિત્ય હિતેચ્છુઓનો વિશાળ પ્રેમ અને તેમના પુષ્કળ અભિપ્રાયોની જ પ્રાપ્તિ.

સં. ૧૯૮૦ થી થયાં સામાજિક હિતકાર્યો પણ “શ્રી કચ્છ, કડવા પા. જ્ઞા. સુધારક યુવક મંડળ” (કરાંચી) ના સુત્ર સભ્યગણોના વિશાળ સહકાર આશ્રયોની-છત્રછાયામાં રહીને જ બન્યાં છે. સં. ૧૯૮૦ માં પ્રથમ પુષ્પ પ્રસિદ્ધ થયું યુ. ઉ. અને મિત્રોની વાતો. સં. ૧૯૮૩ આસો વદ ૦)) મંગળવાર દિવાળીના દિવસે બીજું પુષ્પ પ્રગટેલ, યુ. ઉ. અને સંગઠન શક્તિ. સં. ૧૯૮૬ વૈ. સુ. ત્રીજ (અખાત્રીજ) ગુરુવારની રાત્રે લગભગ નવ વાગે પ્રચાર થયું. ત્રીજું પુષ્પ યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ. વર્તમાનમાં સમાજ સાથે રાષ્ટ્ર પૂજનના મહા મહોત્સવમાં અર્ચુ નિજ પુષ્પ ચોથું યુવકના ઉદ્ગાર અને મિત્રપ્રેમનું છે. પહેલાના જનતા ઉપયોગી સાહિત્યનું પ્રકાશન પણ કરાંચીમાં શ્રી પા. યુ. મંડળના માન્યમંત્રી અને “પાટીદાર ઉદય” માસિકના તંત્રી, સાક્ષર શ્રી રતનસિંહભાઈ શિવજીભાઈ નાકરાણી રવાપુરવાળા અને સ્વ. પૂ. શ્રીમાન, વેદાંતના જ્ઞાન પારંગત વડીલ વિશ્રામભાઈ પાં. ગાંગાણી વિરાણી-વાળા આદિ સુહૃદોના વરદ હાથ તળે ક્રમવાર સભાઓ ભરીને જ થયેલ. તેનાં x=પરમેશ્વરનાં સ્વરૂપનું નિરંતર મનન કરનારા. (ગીતાજી.)

4 books printed
1) 1924 - Yuvakna Udgar ane Mitrani Vaato
2) 1924-10-25 - Yuvakna Udgar and Sangathan Shakti
3) 1930-05-01 -Yuvakna Udgar ane Bhatrubhav
4) 1957-10-23 -Yuvakna Udgar Ane Mitra Prem (This book)

તત્ત્વમંથન-ગુણગ્રહણથી નીતિમાન મિત્રવૃદ્ધિએ અપૂર્વ લાભો મેળવવા અંગમાં પૂ.
સ્વ. માન્યવર નેતા શ્રી નારાયણભાઈ, રા. શ્રી જ્ઞાતિ હિતચિંતક શિવ-
દાસભાઈ ડા. અને જીવરાજભાઈ વા. ત્રિયાણી (વિરાણીવાળા) ગુરુતનેતા શ્રી
હરજીભાઈ લખાભાઈ રામાણી (કચ્છ લુકવા) શ્રી હંસરાજભાઈ દાનાભાઈ છા.
અચારપુરવાળા, આદિ બ્રાતૃ હિતચિંતક મહાનુભાવોના પુષ્કળ લેખીત અભિપ્રાયો
પ્રાપ્ત થયેલ છે. પ્રિય તરુણોત્સાહની વિવેકબુદ્ધિની વૃદ્ધિ થવા અને તેમની જ દૃઢ-
પણે ધારેલ સુભાવનાઓ પરમાર્થકાર્યોમાં અર્પાવા અંગે એ સઘળા પત્રોનો સંક્ષેપ
સાર, પ્રભુકૃપાની કરુણાથી પુનઃ પ્રગટતાં પુષ્પમાં રખાશે.

ધર્મ રહસ્યોનાં પ્રેમ પાલનના નિત્ય ઉમંગી અને સાહિત્ય પ્રચારના
રસિક રહ્યા એવા સુહૃદ મિત્રોની હંમેશાંથી મળતી રહેલ, સાચી
સહાયતાર્થી જ સઘ સાહિત્ય પ્રચાર થયો.

સર્વનું મંગળદાયી રહેલ સાહિત્ય સાધનાનું પ્રચારકાર્ય નિજનું છે. તેને
સહકારના સંયુક્ત ઉદ્યોગોએ પૂરું કરી વહાલાંઓને લાભ આપીએ
છીએ; એવું વ્યાપક હિત જાણીને પાર ઉતારી વધાવી લેવા માટે શ્રી દાનવીર
સજ્જન મિત્રોએ હંમેશાં પ્રકૃષ્ટિત ભાવનાં તન, મન, ધન અને મીઠી વાણીનાં
દાન આપ્યા વડે કર્તવ્યધર્મ દીપાવ્યું જ રાખ્યું છે. ગુણી યુવાનો ! ચતુર કિશોરો !
અને પરમ શુભેચ્છુઓ ! સૌએ જીવનની અમૂલ્ય પળો ધન્યવંતી કરવાને સહકારથી
સામુદિકરૂપે પૂ. જનતાની સેવા સાધી, સાધતા રહ્યા તેમજ સાધતા જ રહેશો.

સચ્ચિદાનંદધન પૂર્ણ પુરુષોત્તમ-પ્રિય પ્રભુજીનાં આધ્યાત્મિક તત્ત્વ રહસ્યોનાં
અને ગ્રહણનાં ભક્તિપ્રેમી ભાવિકો હું નિજ અંતઃકરણમાં દિવ્ય આનંદથી, સૌનો
અત્યંત આભાર માનું છું. બ્રાતૃભાવે જગદળીત યશવંતાં સુકાર્યો, આપ નિર્મળ-
વૃત્તિ-અનન્ય ધર્મપ્રેમીજનોથી સહાયતા દ્વારા હર સમયમાં પ્રગટતાં રહેતાં તેનો
સર્વ ગુણીયલ બ્રાતૃઓને વિશેષ લાભ આપતાં જ રહેશો. પ્રચારમાં તન, મન, ધન
અને મધુવાણીથી ભાવભીનો સામુદિક સહકાર મળ્યો તેમજ વિદ્યાદેવી-મહા
સરસ્વતી માતૃશ્રીનાં નિત્ય દૃષ્ટાવંત રહ્યા. સાહિત્ય સાધનાના રસજ્ઞ
આત્મવહાલા પ્રેમી મિત્રોને સદા મળતો જ રહે; એ જ આપશ્રીઓના નમ્ર
અને ગરીબ, સ્વયંસેવક-શિશુની હૃદયવાસી આત્મિક અભિલાષા રહી છે.

સાહિત્ય રસિક મિત્રનું મંગળ મિલન.

17-Apr-1937

સં. ૧૯૯૩ ના ચૈત્ર સુદ ૭ ના શ્રીમાન દેવસીભાઈ રા.ગો. વિરાણીવાળા,
મુંબઈથી જ્વાલિયરમાં ખેતી કરવાને પધારેલ. ધર્મતત્ત્વપ્રિય આત્મિક મિત્રના
નિઃસ્વાર્થ પ્રેમમિલનથી જે મારી જનતા પૂજનના લગની ધ્યેયમાં, રાત્રિદિવસ
જગત આદિ સમયના બહુ અંશમાં વિચારોને મંથન કરતી અને સુમંત્રોની સાધ-
નાના અભ્યાસ-મંદિરની વૃત્તિઓમાં દૂર દૂર ટમકી રહેલ; સંસ્કાર જ્યોતિના
સાહિત્યમાર્ગમાં ધીરથી ચાલવા માટે વિશેષ પ્રકારનું અજવાળું થયું.

રવયંસેવકને સમાજમાં જોડાવું કર્તવ્યસ્થાન પ્રાપ્ત થયેલ તેટલી જ સુકલ્પનાશક્તિ સ્ફુરી છે. આપણા સંગઠિત સમાજ સાથે રાષ્ટ્રનાં માનવ જીવનને પણ આવરી લેતા સઘળા સિધ્ધાંતો છે.

મને, પુષ્પ સંકલનાનો પધ્ધતિસર માર્ગ દર્શાવવાને રસગુણી શિક્ષકે સમયનો સદુપયોગ સાધવા; વિશાળ અને પુષ્કળ સૂચનાઓથી જે સરળ ભાવે નવા સાહિત્ય-સહપાઠો શિખવ્યા તે મેં નિજ અભ્યાસવૃદ્ધિના આનંદે, અનુભવ જિજ્ઞાસાની શ્રદ્ધાએ અને જગદિશ્વરીનાં અતુલ દયાનાં દાન વડે પૂ. ભાગીરથી-સમાજનાં આપ પ્રિય સુપાત્રો (ગુણગાદીઓ) નાં મંગળ કરકમળોમાં અને તેજ તત્ત્વ-સુવાસ નિત્ય પ્રસરાવતાં, પુષ્પ પાંખડીઓની સંકલનાએ સુંદર હારમાળા-મય ધર્યાં છે. પ્રિયવંત પૂ. મહાજનો ! સાહિત્ય હારમાળા દીપવા સાથે પ્રેમી મિત્ર-વૃંદોએ તેનો અતુલ લાભ મેળવવાનો, મેળવતાં રહ્યાનો સર્વ સુયશ; એવા સુહૃદ્ વિક્ષાન મિત્રશ્રીની પુણ્યભરી શિક્ષા આપવાના વિસ્તૃત ફાળે જ દીધી રહે છે.

કેવલ આશા.

જ્યત આદિ અવસ્થાઓની સુદૃઢ મન-વૃત્તિઓના સંકલ્પ વિકલ્પો જાણતા, સર્વજ્ઞાતા વિભુવર ! આપની સાક્ષાત્કારી પ્રેમભક્તિનાં દિવ્ય રસાંમૃત-ચરણકમળોમાં નમ્રતા છે. ભાવિના ગર્ભમાં અને કર્મફળનાં ક્રિયામાળુમાં જ્યાં જ્યાં નિજ આત્મ સંયોગી સ્થૂલ દર્શાયું રહે, ત્યાં ત્યાં સર્વદા શાન્તિદાયી વેદોક્ત મધુરસ પીનાર અને એવા શાન્તિ કુવારાઓએ માનવજાતીઓને ભિંજવનારા; વિશુદ્ધ પ્રેમધર્મના પૂજારીઓની તેના પાવન સ્તોત્રોના સતત પ્રચારની નમ્રતાયુક્ત તેમ નિર્ભય આદિ આર્યાત્વ ગુણોએ, વેદો, ઉપનિષદો અને શ્રી ભગવતી ગીતાજીનાં વ્યાપક તત્ત્વોની મધુર અને મોહક મોરલીની અદ્ભૂત તાન બજાવનારા અને એને મોદથી શ્રવણ કરી મન ઉમંગે હૃદયની તંત્રીના થનકારે મંગળ ભાવોથી વિશ્વને સર્વદા આનંદદાયી રહ્યું; એવાં સુકર્તવ્યોનાં કર્મયોગનું-નૃત્ય કરતા રહ્યા રસિક મિત્રમંડળોનું સંગઠનથી નિત્ય દર્શન મળ્યું જ રહે.

જિજ્ઞાસુ પુત્રોને દયાળુ પ્રભુની કરુણાનું જ હરક્ષણોમાં, પરમ વહાલ પ્રાપ્ત રહ્યું છે.

પુષ્પ પાંખડીઓની સુગંધી (લક્ષ) માં મધુકરોના ગુંજરો જેમ તદ્દીન બની, કમળાકાન્ત દયાળુના અપરંપાર મહાનુગ્રહ ગુણોને પ્રેમી મિત્રો સ્મરી અને મગ્ન બની શાન્તિથી પ્રતિદિન ઘેર ઘેર ગાતાં રહે; તેનાં મીઠાં ફળની પ્રાપ્તિ વડે પરસ્પર સર્વાત્મ-મિત્રપણાંનાં અદ્વૈતથી, અમૃતદષ્ટિની અખૂટ વૃદ્ધિ નિત્ય વરસતી જ રહે. આ માયાનટીતાં નૃત્ય વિલાસે સૌંદર્યભર્યું જ્યત જગત વિશુદ્ધ દષ્ટિથી વૈકુંઠરૂપે પ્રેમમય દર્શાય. દૈવી પ્રેમની પવિત્રતાએ વહાલાં વૈષ્ણવજનોની જ્ઞાનાર્જની વૃત્તિઓ, અંતઃકરુણા નિર્મળ માનસ-સરોવરે સદા કમળવત

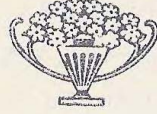
ખીટી તેમાંથી વિદ્યહિતાર્થે અને બ્રહ્માંડોના હિતસ્વી જગજીવન પ્રિય
તાત! આપના અપાર ગુણુયાદીની મધુરી સુવાસ નિત્ય મહેકતી જ રહે.

અમે રસજ્ઞ ભાવનાના તરસ્યા મિત્રવૃંદને આત્મિકોત્તતિનું પિયુષ પીવરાવો ?
એ મંગળમયી નિત્ય યાચનાઓ કરવાને સદા આરાધ્ય પ્રેમપૂર્ણ સૌંદર્યસિન્ધુ
વિદ્યમૂર્તિ ! ઈષ્ટદેવ જગતનિયંતા ! સર્વેશ્વર-પરબ્રહ્મ-અખંડ જયોતિ ! જ્ઞાન
અને વિજ્ઞાનના અપૂર્વ વિભૂતિ ભંડાર બુદ્ધિપ્રદાતા ! હે પ્રાણપ્રિય સચ્ચિ-
દાનંદ ! ભક્તવત્સલ કૃપાળુ પરમપિતા પ્રભુ ! શિશુઓની સૂક્ષ્મ આદિ
સર્વાંગો ઝુકાવીને કાયિક, વાચિક અને માનસિક ભક્તિપ્રતથી પુનઃ પુનઃ
પ્રાર્થનાઓ છે ॥ ઓમ્ નમઃ ॥

આપ બ્રહ્માંડપિતાના દિવ્યગુણોનું સ્મરણ અને ધારણમાં નિત્ય રત રહેતી
જનતા-જનાર્દનનો સદાન્કુશી. નમ્ર સ્વયં સેવક પુંજભાષ જે. રૂડાણી
કચ્છ નખત્રાણાવાળાના હાથ જોડીને પ્રણામ સ્વીકાર હો.

સ્થાન જનકપુર, પો. સેહરાઈ, પ. મુંગાવલી,

જી. ગુના, (મધ્ય પ્રદેશ.)



પુષ્પ ચોથાંની અનુક્રમણિકા.

પાંખડી. પૃષ્ઠ.

- ૧ લી- ૧ કુળમાતાની પ્રાર્થના સુવાસ.
- ૨ જી- ૪ મિત્રોનાં સહલાવની મધુરી સુવાસ.
- ૩ જી- ૮ ગૃહસ્થાશ્રમ ધર્મનાં આદર્શોની સુવાસ.
- ૪ થી- ૧૬ સત્સંગની વિશ્વવ્યાપી સુવાસ.
- ૫ મી- ૧૯ ધર્મ સંઘાતી પાડોશીઓનાં મિલનની સુગંધી.
- ૬ ફી- ૨૭ યુવકરત્નોનાં ઓજસ પ્રાપ્તિની પરિમળ.
- ૭ મી- ૩૪ વિદ્યાવૃદ્ધિમાં આશા કળ્યાની સુવાસ.
- ૮ મી- ૩૮ સહશિક્ષણની પ્રસરેલી સુવાસ.
- ૯ મી- ૪૫ વિદ્યાવૃદ્ધિ યજ્ઞમાં સમિધા પૂર્તિએ, દાનેશ્વરીઓનું પુરુષાર્થ વ્રત.
- ૧૦ મી- ૫૨ શુભ કાર્યમાં નડતું વિદન, નિર્માનના ગુણગરિમાથી હકાવતું.
- ૧૧ મી- ૫૬ ક્ષમાગુણોનાં કુસુમોની ત્રિલોક્યમાં વ્યાપક સુગંધી.
- ૧૨ મી- ૭૧ માતૃ કર્તવ્યોનાં સ્નેહે ખિલ્યાં રહ્યાં કુસુમોની અહભૂત સુગંધી.
- ૧૩ મી- ૭૭ યુવક ઉત્સાહનાં અમૂલ્ય ઓજસની દિવ્ય પરિમળ.
- ૧૪ મી- ૮૭ ગુણગ્રાહીનાં જીવનવ્રતથી પ્રસરતી સુવાસ.
- ૧૫ મી- ૯૮ દુઃખીયાં વૃદ્ધનાં મન મંદિરમાં, વિદ્યાગુણ વૃદ્ધિનાં વહાલભરી સુગંધ.
- ૧૬ મી-૧૦૫ શ્રી વડવાંઓનાં સાદાં જીવનચરિત્રની ફેરમ.
- ૧૭ મી-૧૧૮ મીઠું બ્રાતૃત્વ દીપાવવાને મિત્રોનાં હૃદય મંદિરોમાં વ્યાપેલ ભાવ સુગંધી.
- ૧૮ મી-૧૨૪ સંયમ આદિ વ્રત પાલનથી, દૈવી સુખનાં અખંડ લાભની અપૂર્વ સુગંધી.
- ૧૯ મી-૧૩૧ યુવકોનાં જીવન જગતિથી જ પ્રસરતી સેવા સુવાસ.
- ૨૦ મી-૧૩૮ બ્રાતૃત્વ વૃદ્ધિમાં, શાસ્ત્રીય સંગઠન સુવાસ,
- ૨૧ મી-૧૫૫ સત્ય આચરણોનાં સૂચનોની સુગંધ.
- ૨૨ મી-૧૬૨ પુત્ર અને પુત્ર વધૂએ પૂજ્યોની સેવા કર્યાની રસગુણી સુવાસ.
- ૨૩ મી-૧૭૮ મહાજન્મતમાઓનાં સહકર્તવ્યોની સુવાસ.
- ૨૪ મી-૧૮૨ બંધુ મેળાપની જ સર્વત્ર સુખદાયી રહી પ્રેમળ સુવાસ.
- ૨૫ મી-૧૯૩ આપણી આજની વાતોનું લેખચિત્ર.
- ૨૬ મી-૧૯૬ મિત્ર પત્રોમાં પ્રેમ-સુવાસ.
- ૨૭ મી-૨૧૪ ધનની વ્યવસ્થા માટે પુનમ ને ગુરુવારની મળેલ સભામાં સિધ્ધાંત મહેક.
- ૨૮ મી-૨૨૧ સત્ય ધારણાની સુવાસ.

- ૨૯ મી-૨૨૮ ખરાં પ્રલણની સુવાસ.
૩૦ મી-૨૩૯ મિત્રપણની પ્રેમ-સુવાસ.
૩૧ મી-૨૪૬ મિત્રની યથાર્થ સૂચનાની સુગંધી.
૩૨ મી-૨૫૦ મહાજનોના આશીર્વાદોની પરિમળ.
૩૩ મી-૨૫૪ હિતેચ્છુઓની સેવાર્પણથી પ્રસરતી સુવાસ.
૩૪ મી-૨૫૫ શ્રી મંત્રીની આગામી કાર્યમાં સૂચનાની સ્નેહ સુવાસ.
૩૫ મી-૨૬૧ વિદ્યાવૃદ્ધિમાં ધનદાન દેવાની પ્રસરેલ ઉદારતા સુગંધી.
૩૬ મી-૨૭૨ “ માતૃ દેવો મતૃ ” ની સેવા કરવાની સુવાસી આરતી.
૩૭ મી-૨૮૩ જ્ઞાનવિદ્યા પ્રચારની રૂપરેખાનું દર્શન.
૩૮ મી-૨૮૯ પ્રચાર સમયમાં મિત્ર લગનીનાં સ્મરણની મહેક.
૩૯ મી-૨૯૯ સુહૃદથીનાં આત્મનિષ્ઠાનાં ભાવભર્યાં-કુસુમોની મંગળ સુવાસ, સુખ-દાઇ જ રહી છે.
૪૦ મી-૩૦૪ સત્ય પ્રચારના અખંડ ભાવવૃદ્ધિની સુગંધ.
૪૧ મી-૩૧૩ મિત્ર કર્તવ્યોનાં વ્યાપકપણાંની સુગંધી.
૪૨ મી-૨૧૬ સત્સંગમાંથી જ પ્રસરતી ધર્મધારણાની શ્રવણ સુવાસ.
૪૩ મી-૩૨૨ ધર્મતત્ત્વ કુસુમોનાં મધુરપણમાંથી પ્રસરતી સુવાસ.
૪૪ મી-૩૨૪ પ્રિય સંતની અમૃતભરી વાણીનો પ્રસાદ જિજ્ઞાસુએ આરોગ્યો.
૪૫ મી-૩૨૮ પહેલા દિવસની રાત્રિએ સત્સંગની સુવાસ.
૪૬ મી-૩૩૪ સત્સંગીઓનાં અખંડ અભ્યાસ માણતાં રહેવાની સુવાસ.
૪૭ મી-૩૪૦ શ્રી સદ્ગુરુદેવે, જિજ્ઞાસુજનોને ધર્મદીક્ષા દેવાની સત્યસાર સુગંધી.



॥ ૐ ॥

પૂજ્ય સમાજમાં સાહિત્યનો પ્રચાર કરાવનાર યુવકમંડળના
સહાયક રહ્યા, શ્રીમાન મુહુદ દાનદાતા સભ્યોની

—: યશવંત નામાવલી. :—

શ્રી સરદાર પટેલ ટિમ્બર માર્કેટ, નાગપુર, ૨.

નં.	રૂ.	શ્રી	નામ	નાગપુર.
૧	૧૦૧	શ્રી	ડાહ્યાભાઈ ખેતાભાઈ કું.	નાગપુર.
૨	૧૦૧	,,	વિરજભાઈ વિશ્રામભાઈ પટેલ.	,,
૩	૧૦૧	,,	રામજીભાઈ એન્ડ મેઘજીભાઈ કું.	,,
૪	૫૧૧	,,	ખલારશા કું. નાગપુર.	,,
૫	૫૧૧	,,	રામજીભાઈ દાનાભાઈ છાલધયા.	,,
૬	૪૦૧	,,	દેવસીભાઈ વિરજીભાઈ પારસીયા.	,,
૭	૧૫૧	,,	દેવસીભાઈ વસ્તાભાઈ એન્ડ પ્રધર્સ.	,,
૮	૧૦૧	,,	સત્ય નારાયણ સો મીલ.	,,
૯	૧૦૧	,,	ન્યુ ટીંબર માર્કેટ.	,,
૧૦	૧૦૧	,,	ભાણજીભાઈ મેઘજીભાઈ એન્ડ કું.	,,
૧૧	૧૦૧	,,	નારાયણભાઈ દાનાભાઈ એન્ડ કું.	,,
૧૨	૫૧	,,	વિજય સો મીલ, કંપની.	,,
૧૩	૫	,,	જીવાજીભાઈ લાલજીભાઈ પટેલ.	,,
૧૪	૨	,,	વાલજીભાઈ ધનજીભાઈ પટેલ.	,,
ભંડારારોડ, બગડગંજ, નાગપુર, ૨.				
૧૫	૧૨૫૧	,,	રામજીભાઈ નારાયણભાઈ પટેલ એન્ડ કું.	,,
૧૬	૧૨૫૧	,,	પ્રેમજીભાઈ ભીમજીભાઈ એન્ડ કું.	,,
૧૭	૧૨૫૧	,,	વાલજીભાઈ જસરાજભાઈ પટેલની કું.	,,
૧૮	૧૦૧	,,	નારાયણભાઈ ધનજીભાઈ પટેલ એન્ડ પ્રધર્સ.	,,
૧૯	૫૧૧	,,	નારાયણભાઈ શિવદાસભાઈ પટેલ એન્ડ કું.	,,
૨૦	૨૫	,,	સોમજીભાઈ અરજીભાઈ એન્ડ સન્સ.	,,
૨૧	૧૫૧	,,	સોમજીભાઈ લધાભાઈ પટેલ, નાકરાણી.	,,
૨૨	૧૦૧	,,	વિશ્રામભાઈ વેલજીભાઈ પટેલ.	,,
૨૩	૫	,,	દેવજીભાઈ હીરજીભાઈ. (ગડાણી કચ્છ.)	,,
૨૪	૨૫૧	,,	મુખર્ષી પાટીદાર સમાજ, મુખર્ષી ૧૦.	

realpatidar.com

૨૭

૨૫	૧૫૧	,,	રે રોડ પાટીદાર યુવક મંડળ (મુંબઈ.)
૨૬	૧૨૫	,,	પાટીદાર સમાજ (મલાડ) હા. શ્રી અરજણભાઈ દાઈયાભાઈ.
૨૭	૧૨૫	,,	પટેલ એન્ડ કું., રે રોડ, મુંબઈ.
૨૮	૧૦૧	,,	શંકર વિજય સો મીલ. ,,
૨૯	૧૦૧	,,	ન્યુ કચ્છ વિજય સો મીલ. ,,
૩૦	૪૧	,,	પાટીદાર સો મીલ. ,,
૩૧	૨૫	,,	કે. એમ. પટેલ, રે રોડ. ,,
૩૨	૫૧	,,	પટેલ ટીમ્બર માર્ટ. ,,
૩૩	૩૫	,,	ન્યુ પટેલ સો મીલ, અંધેરી.
૩૪	૩૧	,,	જય ભારત સો મીલ, રે રોડ, મુંબઈ.
૩૫	૨૫	,,	પચાણભાઈ પેથાભાઈ, મુ. પાલી. (કચ્છ મથલવાળા.)
૩૬	૫૧	,,	દાનાભાઈ કરશનભાઈ, હા. લાલજીભાઈ દા. પાંચાણી, (ઘાટકોપર.)
૩૭	૨૫	,,	રામજીભાઈ રાજભાઈ, ઘાટકોપર.
૩૮	૨૫	,,	ખીમજીભાઈ કચરાભાઈ ,,
૩૯	૫	,,	પચાણભાઈ પ્રેમજીભાઈ ,,
૪૦	૫	,,	માવજીભાઈ ધનજીભાઈ પટેલ નાકરાણી, ઘાટકોપર.
૪૧	૧૦૫	,,	પાટીદાર સમાજ (જનકપુર, હંસનગર, દેવપુર) મધ્ય પ્રદેશ, જી. ગુના.
૪૨	૫૧	,,	મેઘજીભાઈ વિરજીભાઈ પારસીયા, જનકપુર, ,,
૪૩	૨૫	,,	ભાણજીભાઈ ડાહ્યાભાઈ રૂડાણી ,,
૪૪	૨૫	,,	કાન્તિલાલ પુંજભાઈ રૂડાણી ,,
૪૫	૨૦	,,	હરજીભાઈ ઉકેડાભાઈ લીંબાણી ,,
૪૬	૫	,,	વાલજીભાઈ કરશનભાઈ ધોળુ ,,
૪૭	૨૦૧	,,	ખેતસિંહભાઈ લખમસીભાઈ રૂડાણી. (શરડી કંપા ગુજરાત.)
૪૮	૫૧	,,	નવાનગર ગામ સમસ્ત, હા. શ્રી મૂળજીભાઈ જીવરાજભાઈ (ગુજરાત.)
૪૯	૨૫	,,	મૂળજીભાઈ જીવરાજભાઈ ના. નવાનગર. (ગુજરાત)
૫૦	૨૫	,,	અખઈભાઈ ગંગદાસભાઈ છાલઈયા. ,,
૫૧	૨૫	,,	દેવસીભાઈ ગંગદાસભાઈ ,,
૫૨	૧૦	,,	વિસરામભાઈ શિવજીભાઈ. ,,

realpatidar.com

- ૫૩ ૫૧૧ „ મોતીશ્રી ગામના ભાઈઓ સમસ્ત, (મોતીશ્રી).
- ૫૪ ૫૧૧ મે. ડી. એસ. પટેલ એન્ડ કંપની તરફથી, હા. રમણભાઈ (ખંડવા.)
- ૫૫ ૨૫૫ શ્રી એ. કે. પટેલ એન્ડ કું. હા. કાન્તિલાલભાઈ „
- ૫૬ ૧૧૧ „ મેઘજીભાઈ નાનજીભાઈ રૂડાણી ગામ નખત્રાણા. „
- ૫૭ ૧૧૧ „ લક્ષ્મી વિજય સો મીલ, હા. નાનજીભાઈ „
- ૫૮ ૫૧૧ „ પ્રેમજીભાઈ નથુભાઈ ગોગારી, હા. શિવજીભાઈ, બોરડી ટીંબા.
- ૫૯ ૧૫૫ „ રાજભાઈ ડાહ્યાભાઈ વાડીયા „
- ૬૦ ૫૫ „ સાંમજીભાઈ હરજીભાઈ ઠાકરાણી „
- ૬૧ ૩૨ „ બોરડી ટીંબા (કેશરપુરા) ગામના સમસ્ત ભાઈઓ મળીને સં. ૧૯૮૮ ના ફાગણ વદી ૧ (૫ડવા) ના હોળી રમણ અંતરની માંચ, એ સામુહિક ગીત ગાવાના, ગેરેયાના રૂપે સ્વયંસેવકને પારિતોષિકના આપેલ તે સાહિત્ય પ્રચાર ફંડમાં જમા.
- ૬૨ ૨૦ „ હંસરાજભાઈ કાનજીભાઈ બોરડી ટીંબા.
- ૬૩ ૧૦૧ „ અરજજીભાઈ કરશનભાઈ „
- ૬૪ ૨૫૫ „ નાનજીભાઈ લખમસીભાઈ „
- ૬૫ ૫ „ ખીમજીભાઈ શિવગજીભાઈ „
- ૬૬ ૧૦૧ „ શિવજીભાઈ, હંસરાજભાઈ, રતનસીભાઈ, અરજજીભાઈ બોરડી ટીંબાવાળા તરફથી ચોપડીઓ પચાસ પ્રચાર માટે લીધેલ તેના જમે.
- ૬૭ ૧૫૫ „ કરશનભાઈ કાનજીભાઈ બોરડી ટીંબા
- ૬૮ ૨૦ „ હીરજીભાઈ મનજીભાઈ „
- ૬૯ ૧૦ „ કાનજીભાઈ રામજીભાઈ „
- ૭૦ ૧૫૫ „ લધાભાઈ માધવજીભાઈ „
- ૭૧ ૨૫૫ „ લક્ષ્મી વિજય સો મીલ, હા. કાનજીભાઈ મેઘજીભાઈ. (ધનસુરા. ગુજરાત.)
- ૭૨ ૧૦૧ „ નાનજીભાઈ દેવજીભાઈ પોકાર (રામપુરા, ગુજરાત.)
- ૭૩ ૫૫ „ છગનભાઈ ખેતસીભાઈ છાલધયા (ધનસુરા, ગુજરાત.)
- ૭૪ ૬૦ „ નવાનગર ગામ સમસ્ત ૩૦ ચોપડીઓ વેચવાની જવાબદારી હા. શ્રી પ્રેમજીભાઈ દેવસીભાઈ નવાનગર —પો. કેરોલ.

realpatidar.com



યુવકના ઉદ્ગાર

અને

મિત્રપ્રેમ-પુષ્પ વિકસેલની પાંખડી પહેલી.

—: કુળમાતાની પ્રાર્થના સુવાસ :—

(દોહરા)

સરસ્વતી મા ! તુજને નમું,	આપો ઉત્તમ બુદ્ધ;	
વાસ કરો રસના વિષે,	ઉપજો વાણી શુદ્ધ. ૧	
હે માતા ! જગદિશ્વરી !!	કરજો શિશુપર મહેર;	
સાહિત્યનાં શુભ કાર્યમાં,	ભરજો લીલા-લહેર. ૨	
સત્ય વાત અવલોકવા,	વિમળ બુદ્ધિ તું આપ;	
તુજ કૃપાથી માત ! આ	ટળશે સઘળા તાપ. ૩	
ક્ષમા તહારી યાચવા,	રાખી પૂરણ આશ;	
કલ્યાણી ! કરુણા કરો,	હું છું તારો દાસ. ૪	

પુષ્પ ત્રીજનું અનુસંધાન પાનું ૧૦૨ થી :—શ્રી મનજીએ “ સાહિત્ય સૂમન ” ની પુસ્તિકામાંથી એક એ પાનાં વાંચી, ગ્રહિણીને સંભળાવ્યું કે—

“ ગૃહસ્થાશ્રમની ઉત્તતિ જ સંસારમાં સુખનો સાચો પાથો છે. ”

સન્તુષ્ટો માર્યયા મર્તા મર્ત્તા માર્યા તથૈવ ચ ।
અસ્મિન્નૈવ કુલે નિત્યં કલ્યાણં તત્ર વૈ ધ્રુવમ્ ॥

મનુસ્મૃતિ અ. ૩. શ્લો. ૬૦

મા:-જે કુળમાં સ્ત્રી અને પુરુષ બન્ને પરસ્પર સન્તુષ્ટ થઈ રાજી રહે છે, તે કુળમાં અચળ કલ્યાણ છે.

યત્ર નાર્યસ્તુ પૂજ્યતે રમન્તે તત્ર દેવતા: ।

મનુ. અ. ૩. શ્લો. ૫૬ નો પૂર્વાર્ધ.

મા:-જ્યાં સ્ત્રીઓનો આદર થાય છે, ત્યાં દેવતાઓ પ્રસન્નતાથી રહે છે.

કાર્યેષુ મંત્રી કરણેષુ દાસી ।
મોહ્યેષુ માતા શયનેષુ રમ્મા ॥
મનોનુકુલા રૂપયા ધરિત્રી ।
ગુણેભ્ય માર્યા કુલમુદ્ગરન્તી ॥

(મહા નાટક).

realpatidar.com

ભા:-સંસારમાં જે પત્ની દૈવીગુણરૂપ બની નિર્વિદ્ધે અને સુવ્યવસ્થિત નીતિ-રીતિની શાન્તિથી ગૃહસ્થાશ્રમનું રાજ્ય ચલાવવા, તેમજ તેને રક્ષણના શુભ કાર્યમાં પતિને હિતાવહ-સાચી સલાહ આપનારી તે ગૃહપ્રધાન છે.

નિદ્રા સમયે રંભારૂપ બની પ્રભુરૂપ-પતિના ચરણોની અખંડપ્રેમે સેવા કરી, વિશુદ્ધ દૈવી સુખ-સંતોષથી પતિના હૃદયમંદિરમાં આત્મશીતળતા અર્પનાર, તેમજ ઘર, દોર અને જેતી-વાડી વિગેરે સુકાર્યોમાં પણ એજ ચતુર અર્ધાંગી તેની દાસીરૂપ છે.

ઉત્તમ પ્રકારે રસોઈની વાનીઓ તૈયાર કરી, પતિદેવ-પરમેશ્વરને મધુર વાણીના હર્ષોદ્વાસે જમાડી; સંતોષનાર સ્ત્રી જ પ્રેમાળ અન્નપૂર્ણા માતાજીના મૃદુલાવતી પૂર્તિ કરે છે. જે સન્નારી સાત્ત્વિક ગુણે પતિદેવને રીઝવી જાણે છે, પતિને અનુકૂળ થઈને વર્તે છે, અને પૃથ્વીની જેવી ધૈર્ય ધારણે કૃપામયી છે, તે ભાર્યા (સંસારનો ભાર વહન કરનારી) ગુણો વડે કુળને ઉદ્ધારે છે.

નાસ્તિ ભાર્યા સમો વન્ધુર્નાસ્તિ ભાર્યાસમાગતિઃ ।

નાસ્તિ ભાર્યા સમો લોકઃ સહાયો ધર્મ સંગ્રહે ॥

(મહાભારત)

ભા:-પત્ની સમાન બીજો મિત્ર નથી. પત્ની સમાન બીજી ગતિ નથી. પત્ની સરખા આ જગતમાં ધર્મકાર્યોમાં બીજો સહાયક નથી.

“ જે સ્ત્રીએ પતિ પ્રત્યે સતીત્વ સિદ્ધ કરવું ઘટે તો પતિએ સત્ત્વ સિદ્ધ કરવું ઘટે છે. સ્ત્રી પતિની દાસી નથી, તેની સહચારિણી છે, તેની અર્ધાંગી છે. મિત્ર છે; તેથી તેનીજ સાથે સરખા લક્ષ ભોગવનારી છે, તેની સહધર્મિણી છે. તેથી બન્નેનું કર્તવ્ય પણ એક બીજા પ્રત્યે ને જગત પ્રત્યે સરખું છે. ”

—ભારત ભાગ્યવિધાતા, પૂ. શ્રી મહાત્માજી.

(નીતિ રીતિ પાલનમાં, યુગલ અંતઃકરણની પ્રાણપ્રિય-ધર્મ-)

ધારણની મંગળમૂર્તિનું દર્શન.

મનજી:-પ્રિય સહધર્મિણી ! આપણને અહીં આવ્યે બહુ દિવસો થયા છતાં, પૂ. સમાજ અને રાષ્ટ્રસેવક પ્રિય મિત્રોનો એક પણ પત્ર નથી; તેઓ અવશ્ય કોઈક વિટંબણામાં ગોંધાયા હોવા જોઈએ.

લક્ષ્મી:-વહાલા જીવનઆધાર ! બીજું તો શું, પણ આપના સાથીઓને * સ્વાર્થોઓએ કંઈક અડચણ કરેલી હોય.

મ:-તેથી શું, મિત્રોને પત્ર લખવા પૂરતો સમય પણ દિવસ અને રાત્રિમાં બચતો જ નહિ હોય ? હશે; આપણે જ પત્ર લખીને ખબર મેળવીએ.

લ:-જરૂર, પુણ્યદર્શન પ્રાણનાથ ! એ પ્રેમપત્રમાં મારી સહિયરો કંકુબહેન

* = “ કર્તવ્યને પથે ” પૃ. ૧૮ થી ૭૦ સુધી અવલોકવાં.

આદિને “ ઓશ્મ સચ્ચિદાનન્દેશ્વરાય નમો નમઃ ” લખી કહાવજો.

મ:-વારુ, હું મિત્રવર્યોને પત્ર લખું છું; તેનો જવાબ આવતાં આપણે સત્ય વાત જાણીશું.

પત્ર પહેલો.

આનંદનગર, સં. ૨૦૧૨ના કા. સુ. ૧
ને મંગળવારનો મધ્યાહ્ન.

॥ ઓશ્મ ॥

“ પ્રેમ પંથ પાવકની જવાળા. ”

દૃતે દૃઢ મા મિત્રસ્ય મા ચક્ષુષા સર્વાણિ મૂતાનિ
સમીક્ષન્તામ્ । મિત્રસ્યાહં ચક્ષુષા સર્વાણિ મૂતાનિ
સમીક્ષે । મિત્રસ્ય ચક્ષુષા સમીક્ષામહે ॥૫॥

યજુ. અ. ૩૬, મં. ૧૮.

અર્થ:-“ સર્વે મનુષ્યોએ સર્વની સાથે મિત્રભાવ રાખવો. કોઈની પણ સાથે નિષ્કારણ વેર ન કરવું. હે સર્વ દુઃખ વિનાશક ઇશ્વર ! મારા ઉપર કૃપા કરો કે જેથી હું સત્યધર્મને યથાવત્ જાણું. સર્વ પ્રાણીમાત્ર મને સર્વદા મિત્રભાવથી જુઓ અર્થાત્ મારા મિત્ર થાય. એવી સદિચ્છાયુક્ત જે હું તેને સદોદિત ઉત્તતિયુક્ત કર અને હું પણ મિત્રબુદ્ધિથી-સર્વ પ્રાણીઓને આત્મવત્ ગણીને પ્રાણીમાત્રને જોઈશ એજ પ્રમાણે અમે સર્વ એક બીજાને મિત્રભાવથી જોઈએ. અમે સર્વ મળીને એક બીજાના સુખની વૃદ્ધિ કરીએ. આ ઇશ્વરોક્ત ઐક્યમૂલક ધર્મ જે પાળશે, તેનું જ કલ્યાણ થશે.

એવું પરમપ્રિય સત્યધર્મનું અધ્યાત્મ તત્ત્વધારક શ્રી કાન્તિલાલ ! શ્રી ગોપાલજી ! શ્રી શિવદાસજી ! અને કાવ્યપિયુષ પ્રેમી શ્રી પ્રેમજીલાલ ! આદિમિત્રોની જનસેવા-ધારી પુણ્યમયી વિભૂતિને પ્રતિદિન વંદનાર, આપ સંસ્કારી પવિત્રાત્માઓનાં દર્શનાભિલાષીના હાર્દિક નમસ્કાર.

મિત્ર વિરહ.

વિ. વિ. કે શુભજન મિત્રો ! પ્રેમપત્ર લખશો. આપના વર્તમાન કાર્ય પ્રજ્ઞાલીના શુભ સમાચારો ન જાણતાં, અમને બહુ જ વિમાસણ થાય છે. શક્તિમાને આપનાં વિચાર મંથનો વડે જે પ્રભુતાનાં જ્ઞાન-સૂર્યથી સેવા-કિરણો પ્રસારીને બુદ્ધિનાં કમળો વિકસાવવાની અમૂલ્ય ભેટ આપેલ તેની દિવ્ય સુગંધીથી સૌએ નિર્માણપણે સર્વને સુખ (શાન્તિ) નો લાભ આપતે જ રહેવો.

પર્યેષો જેમ વર્ષાઋતુમાં સ્વાતિ નક્ષત્રનાં જળનો જ તૃષાતુર રહે છે, તેમ હું મિત્રવ્રંદને પુનઃ મળવારૂપ નિઃસ્વાર્થ પ્રેમજળનો જ તરસ્યો છું.

નિજ કર્તવ્ય બજાવવું.

“ તુલસી યે સંસાર મેં, ભાંતિ ભાંતિ કે લોગ;
સંસારેં હિલ મિલ ચાલિયે, નદી, નાવ સંયોગ. ”

મિત્રો ! આ સૌન્દર્યલય્યાં આનંદી જગતમાં સર્વની સાથે સુવિચારાયુક્ત-
વિવેકજનક સત્યાભૂષણોથી શણગારી મધુરવાણી ઉચ્ચારવી, હૃદયકમળ ખિલાવનારી
સાહિત્ય ગૂંજનની અહમિયાતોએ એજ કાવ્યમસ્તી છે. તેથી સર્વાંગી સંસ્કાર કેળવવો
જોઈએ, એ સંપૂર્ણ વિવેક છે. પૂ. પૂર્વજોએ જીવનમાં ધારેલ સત્યવિદ્યાનાં આપણે
અનુશીલનથી સદાચાર સેવી આત્મસેવા કરતાં, ખૂબ પુણ્યના સંચય વડે પ્રાપ્ત થયેલ
નિજ માનવ-દેવ દેહનું સાર્થક થવાનું જ. મિત્રવૃંદની ઉજ્જવળ ભાવનાએ સાહિત્ય
અભ્યાસ તેમ “ સતતં સત્સંગઃ ” કર્યાના દૃઢ સંકલ્પસિદ્ધિનો સુનિયમ પણ
જાળવ્યો હશે ? એવા વ્યાપક ગુણો ગ્રહણ વડે સર્વહિત સાધ્યાની વિશુદ્ધ પ્રીતિથી
જ સાહિત્ય અવલોકન કરતાં રહેવું.

વિદ્યાવૃદ્ધિએ લોકમત કેળવવામાં સમયનો સદુપયોગ કરતા જ હશે, તેનાં
કાર્યનો સાર લખશો. મેં પ્રથમના પત્રમાં પાંચ કવિતાઓ મોકલાવેલ તેમાં આપ
ભાવાદિ રસનિષ્પત્તિએ ગણ, તાલ, માત્રામેળ, યતિ અને પ્રાસોમાં સ્વરોસહિત
અલંકારો આદિ સુધારી; પ્રસંગપર ધર્મપ્રિયોને આનંદના લાલ સારું મધુરતાથી
ગાઈ શ્રવણ કરાવશો, સાથે સેવકના પ્રેમથી રસબસતા પ્રણામ કહેશો.

“ માતૃદેવો મય પિતૃદેવો મય ”

તૈત્તિરીયો પ પ્ર. ૭, અ. ૧૧ નો પૂર્વાર્દ.

સદા આરાધ્ય, જગતના આધાર-પ્રાણપોષક કૃપાળુ વિશ્વેશ્વર તથા તેનું
મંગળ સ્વરૂપ જ પૂ. જન્મદાતાનાં પરમ વાત્સલ્ય-નેત્રોથી આશીર્વાદભરી
અમૃતવૃષ્ટિએ, બન્ને પ્રિયબાળકો સહિત અમ દંપતિ અન્ન દોષ કુશળ છીએ,
તેમ આપશ્રીઓ પણ આનંદિત હશે. અસ્તુ.

—: હરિગીત છંદ :—

મિત્રતાનો સ્નેહ અવિરત અંતર મહીં પ્રગટી રહ્યો;
શક્તિ નથી લેખન તણી કચમ પત્રમાં જાયે કહ્યો.
નિર્મળ હૃદયમાં ભાવ તે અવિચળ રહેજો સર્વદા;
જગન્નાથ ! ચરણમાં પ્રાર્થના મિત્રોને રાખો સુખદા.

વિ. આપશ્રીઓનાં દર્શનાતુરના આત્મિક નમન.

પાંખડી બીજ.

મિત્રોનાં સદ્ભાવની મધુરી સુવાસ.

શ્રી. કાન્તિલાલે તે પત્ર મિત્રોમાં વાંચીને કહ્યું :—“ મિત્ર પત્રનો ઉત્તર પણ
સત્વર લખવો જ જોઈએ. યુવક મંડળોની ઝળહળીત જગૃતિના શુભ સમયમાં,
“ જુમસ્વ શિષ્યમ ” “ નીતિથી મિત્રોનો ઉત્સાહ આર્પવાનું એજ મૂલ્યો-
કન ૧૭. ”

realpatidar.com

૫

ગો:-શ્રી કાન્તિભાઈ! આપ કુટુંબના વિશેષ સમાચાર છે, તમે જ ઉક્તપત્રનો સાર્યુક્ત ઉત્તર લખો. (શ્રી. ગોપાલજીએ સંસ્કાર મંદિરમાંથી શાહી, કલમ આદિ સાધન લાવી, મિત્રો સમક્ષ મૂક્યું.)

પત્ર બીજે.

પ્રેમપુર, સં. ૨૦૧૨ કા. સુ. ૫,
શનિવારની સવાર.

॥ ઓરમ્ ॥

મિત્રપ્રેમ અવિચળ હીપો.

વેદતત્વોનાં આદર્શ અંગીકારમાં પ્રેમી, કાવ્યકળાની વૃદ્ધિ કરવા અને કરાવવાના રસિક, દીન હિતેચ્છુ અને વિક્ષાનો તથા મિત્રવૃંદના સન્માનનીય મિત્રશ્રી મનજીભાઈ! જોગ.

વિ. વિ. કે આપશ્રીનો પ્રેમદર્શન પત્ર અવલોકીને આજ્ઞાંકિત મિત્રોએ મિલન તુલ્ય જ અનુભવ્યું. આપણાં હૃદયોની સ્નેહ-સરિનામાં કમળ પેટે તરવરતી સાક્ષાત્ મિલનની તીવ્ર અભિલાષાને ઉદ્ધિ સમાન-સર્વનો ઉદ્ધારક વિભુવર અવશ્ય સફળ કરશે જ.

“વિનુ સત્સંગ વિવેક ન હોઈ । રામ કૃપા વિનુ સુલભ ન સોઈ ॥”

અર્થ:-સત્સંગ કે બિના વિવેક નહીં હોતા, ઔર શ્રી રામજીની કૃપાકે બિના યહ સત્સંગ સહજમેં મિલના નહીં. ” તુ. કૃત રામાયણ, પૃ. ૬.

“સૂત્રાત્માનું વૈદિક જ્ઞાન.”

“* જ્ઞાની માનવોએ એને જોયું, જે એક સત્ ગુપ્ત રીતે સર્વત્ર આપક છે અને જેમાં સંપૂર્ણ વિશ્વ પક્ષીના એક માળા જેવું રહે છે, તેમાં આ તમામ વિશ્વ મળી જાય છે અને તેનાથી પૃથક પણ થાય છે. તે વિભુ પરમાત્મા સમસ્ત પ્રજાઓમાં જોતપ્રોત રહેલો છે.”

§ “વેદોઽઽઽઽઽઽઽ ધર્મમૂલં” એ પૂનિત આદર્શ અમે સુરચિથી પૂ. સાક્ષરો તેમજ શ્રદ્ધાળુઓનાં સંગમાં સ્વાધ્યાય અને સત્સંગથી જ્ઞાન સાથે સાહિત્ય ચર્ચા વડે લોકમત કેળવવાને “તત્ત્વ સ્થિતૌ યત્નોઽભ્યાસઃ” એમ “દેવધન” વિદ્યા-વૃદ્ધિનો પૂરો પ્રયત્ન કરી રહ્યા જ છીએ; કરુણાનિધાન એ આસ્થા અને નિષ્ઠાએ તેનાં ઉત્તમ ફળપ્રાપ્તિ સારું સૌને વિશેષ ઊદ્ધિયળ અર્પે. આપણી સંધ્યા આદિ નિયમ પાલનના અપૂર્વ મહિમા યજ્ઞમાં એજ નિત્યની સ્વાધ્યાય-આહુતિઓ છે. સત્યમાર્ગનું અવલંબન કરતાં, પડેલું સંકટ પણ અંતે તો દૂર જ થયું.

* = યજુર્વેદ “વેદ સંદેશ” માસિક, વર્ષ ૧ હું અંક ૨-૩. ફે.-માર્ચ ૧૯૪૫ થી-વડોદરા.

§ = મનુસ્મૃતિ-અ. ૨ જો શ્લો. ૬.

realpatidar.com

મિત્રો તથા નિજ કુટુંબ અહીં આવતાં જ બીજે દિવસે ગામ આગેવાનો તેમ ભાઈઓ ભેગા થઈ, ત્યાં મહારા પૂ. પિતાશ્રીને બોલાવેલ. તેઓએ, અમને આપણા અહંદ સમાજ સુધારકોથી વિખુટા કરવા માટે પિતાજીને ધમકીઓ આપી. ઉપરાંત તેમણે ‡ “વર્તુલ સમજેલ નાત” અને અમારાં કુટુંબને સ્લાયક રહ્યા પ્રિય ભાયાતોથી બહિષ્કાર કરાવવા માટે પ્રયત્નો અજમાવ્યા. મિત્ર! ત્યારે નિજ હૃદયોનાં ધૈર્યે, આપના ઉપદેશોલ જીવનહિત માર્ગદર્શક (સત્ય આધાર) શબ્દો થાદ આવતાં; અમને અંધુમય આશ્વાસનદાયી જ થયા. કે—

† “મા મૈર્મા સંવિક્ષ્યાઃ ।”

ભા:—“પાછા ડગ ભરીશ નહિ” યાને “બીશ નહિ અને નિજ કર્તવ્યમાંથી પાછો હડીશ નહિ.”

તથા—

નિન્દન્તુ નીતિ નિપુણા યદિ વા સ્તુવન્તુ
લક્ષ્મીઃ સમાવિશતુ ગચ્છતુ વા યથેષ્ટમ્ ।
યથૈવ વા મરણમસ્તુ યુગાન્તરે વા
ન્યાય્યાત્પથઃ પ્રવિચ્છન્તિ પદં ન ધિરાઃ ॥

—શ્રી ભર્યુહરિ મહારાજ, નીતિ શતક.

ભા:—શ્રેષ્ઠ પુરુષોત્તી નીંદા થાઓ વા સ્તુતિ થાઓ, લક્ષ્મી એકડી રહો, વા ન રહો, જતી રહો. મૃત્યુ આજે થાઓ, વા યુગને અંતે થાઓ, છતાં પણ ધીર પુરુષો નીતિનો માર્ગ છોડી, બાજુએ એક ડગલું પણ ભરતા નથી. અને વળી—

“કદી તલવારની ધારે ભલે ગરદન કપાવા દે;
ડુબાવે દેહને દરિયે ખુશીથી તો ડૂબાવા દે.”
“પડી પર્વત પરથી હા! શરીરને તો છુંદાવા દે;
તથાપિ ધીર ધારીને નીતિને ના હુંટાવા દે.”

— મણિકાન્ત કાવ્યમાળા.

સુહૃદ મિત્ર! સુધારકવૃંદો “સત્યં વદ ધર્મચર” એ આપ્ત પુરુષો પ્રણીત અને આચરીત આદર્શ અંગીકરણમાં જ જીવનક્ષણોને દીપાવે છે, અમારું પણ તે સદસ્ય ધારણે નવજીવન વ્રત પોષાયું છે. અદીનતાનાં આત્મબળથી અમે તથા પવિત્ર ધર્મસંસ્કાર સાથી—પ્રિયભાયાતો અને હૃદયવહાલા ઉત્સાહીઓ—પર તેઓની વિપરીત અસર થઈ જ નથી.

—: સત્યનો સદાયે જય છે :—

જે * વર્ગે ગજીને અમને નિર્થક ધમકીઓ આપેલ. પરંતુ તેમનાં જ

†=કુંડાળું અથવા તો લીંગેડીથી હદ બાંધેલ. ‡=ચબુર્વેદ સંહિતા, મં. ૧ મંત્ર ૨૩.

* = બ્રાતૃભાવ, પુષ્પ ત્રીભુવં પાતું ૧૦૦ માં વાંચવું.

કુટુંબોમાંથી સુધારાના ધારાઓએ નિત્ય વર્તી રહ્યા; નીતિમાન ભાઈઓ અને સુપુત્રોએ, સંગઠન શક્તિનાં બંધારણની પાલન પ્રીતિથી કરીને હિત થવાના સિધ્ધાંતો વિશે તે મોટેરાઓને વિનયયુક્ત પ્રશ્નો પૂછ્યા. પરિણામે વડીલોનાં મન અપૂર્ણ નિર્ણયોનાં મિથ્યાપણામાં ગૂંચવાયાં હતાં, તેઓ દ્વારા છેવટે લાગણીભર્યા જવાબો ન મળ્યા. ત્યારે એ સુધીર પુત્રઆદિએ જાતિ અને દેશજનો સંગઠિત રહ્યાથી, સંસારમાં અપૂર્વ સુખવૃદ્ધિનો વિકાસ કરી તેને સદા જાળવવા માટે મનુસ્મૃતિ, શ્રી ગીતા આદિ ઉચ્ચ શ્રેણીના ખુલાસાઓ શાન્તિપૂર્વક અને યોગ્ય રીતે સમજાવવા વિવિધ પ્રકારે કહ્યું કે-“લક્ષણોથી જ સુલક્ષ્મી પ્રાપ્ત થતાં તે ખરાં સુખરૂપે નિત્ય દીપી રહે છે.” તેમજ “માનવતા મળેલ તે પણ કૈવલ્ય તત્ત્વ પ્રાપ્તિ કરવા અર્થે છે.” એવી બહુ ઉપદેશની-અમૃતવર્ષિણી; રહસ્યોદય પ્રભાવની-પ્રભાતમાં એ શ્રી પૂજ્યો અને બંધુનાં હૃદયોની શ્રદ્ધામયી (ગુણગ્રાહી) ધરામાં, **સત્યધર્મ પરનાં અવિચળ સ્નેહનું પવિત્ર ખીજ તત્ત્વ તરત જ વચાવું.** તેઓ યુક્તિઓનાં વિશાળ પ્રમાણોની સમજણ પૂર્વક જગતિના તીવ્રવેગને અનુમોદન દેવા માટે સંપૂર્ણ સહમત થયા. એમ x “**સર્વ ભૂત હિતે રતાઃ**” રહેતા નિષ્ણાત પૂજ્યાત્માઓનો અને તેમનાં પ્રેમજા હૃદયોમાં ધારેલ ગુણગરિમાના પવિત્ર વ્રતનો વિજય થયો છે.

સૌના સ્નેહી, સર્વના હિતમાં મૃદુ ભાવનાવાહી જ હો.

સંબંધી પક્ષના બુધ્ધિમાન પુરુષો અને તેમનો સત્યગ્રાહી વિશાળ પરિવાર પણ તરુણોને યોગ્યવયમાં બ્રહ્મચર્ય આદિ સુવ્રતનું પાલન કરાવી, અને તેઓની યુવાનીમાં તેનાં લગ્નો સાદાઈથી દીપવવાને જ તત્પર રહેલ. એમ ગુણપ્રાપ્તિએ અને સર્વદા હિતકારી દિવ્ય સંસ્કારોના અનુમોદને; આદર્શ ઉદ્દેશોની નિષ્ઠાએ પહોંચવા સારું કલ્યાણ વૃત્તિવાળા જ છે. એ રીતે અનુકૂળ સમય સચવાયાના આનંદથી, પ્રિય લઘુબંધુની વિવાહવિધિ સંપૂર્ણ દીપેલ છે.

અમારાં મનથી કૃતજ્ઞતા તો નહીં જ વિસરાય.

શ્રી ગોપાલજીના તીર્થરૂપ પૂજ્યશ્રી તથા આપના પૂજ્યશ્રીની અમને સર્વ પ્રકારે પૂરી સ્હાનુભૂતિ જ રહેતાં, પ્રત્યેક સ્વાવલંબીઓને “**૧ યુદ્ધાય કૃત નિશ્ચયઃ**” થવા માટે યોગ્ય સ્વતંત્રનો સાધનામાર્ગ સરળ થયો. વીરોના અમર ધ્યેયથી ધર્મયુધ્ધ (પ્રચાર) ના શંખનાદે વિજય ડંકો વાગતાં, બ્રહ્માંડોવ્યાપી ઝંઝૂનો વિશાળ ઝંઝૂ ગગનમાં ફરકીને તેમજ સર્વનાં મનમંદિરમાં વ્યાપે દીપી રહેલ છે; એવી અમૃતમયી ભાવનાથી અમે હિતચિંતકોના પરમજ્ઞી રહ્યા, તેમ રહીશું.

વર્તમાનના શુભ પ્રસંગોમાં અમને, આપની મીઠી સહભાવનાની અતે માયાળુ-

x = શ્રી ગીતાજી, અ. ૫, મંત્ર ૨૫, પૃ. ૧૫૨.

૧ = યુધ્ધને માટે નિશ્ચયવાળો થઈ, શ્રી ગીતાજી, અ. ૨, મંત્ર ૩૭ નું યોયું ચરણ.
પૃ. ૫૫.

realpatidar.com

૮

ભર્યાં મિલનની યાદ અધીર બનાવી જ રહી છે! વધુ વિગત આપ શ્રીયુતના કૃપાપત્ર દર્શાવે.

અમે મિત્રવંદનારા પ્રિય શિશુઓ પ્રતિ પ્યાર. આપ તેમજ સૌભાગ્યવંતી અમારી માતૃતુલ્ય ગુણીયલ ભાભીશ્રીનાં ચરણારવિંદેમાં સેવકોના હાર્દિક વંદન.
લિ. આપશ્રીના કૃપાકાંક્ષી, પ્રેમ પિપાશુઓ.

પાંખડી ત્રીજી.

ગૃહસ્થાશ્રમધર્મના આદર્શોની સુવાસ.

સતીનાં પાદરજસા સઘઃ પૂતા વસુન્ધરા ।

પતિવ્રત્તાં નમસ્કૃત્યઃ મુચ્યતે પાતકાનરઃ ॥

— સતી માહાત્મયમ્.

અર્થ:- સતીના ચરણ રજથી પૃથ્વી તુરત પાવન થાય છે. પતિવ્રતાને નમસ્કાર કરી મનુષ્ય પાપથી મુક્ત થાય છે.

**ગૃહસ્થાશ્રમ, સંસ્કાર સૌંદર્યથી જ સદૈવ મનરંજન કરતું
પવિત્ર ધર્મમંદિર છે.**

પ્રિયમિત્ર વાંચક! જે પુણ્યશાળી યુગલ, શાસ્ત્રીય કર્તવ્યોથી દ્વાંપત્યધર્મના સંસ્કાર સાચિયા પૂરે છે; તે રણીયામણા ગૃહસ્થાશ્રમ-મંદિરનાં તીર્થધામ (પ્રયાગ) ની પૂનિત યાત્રાએ આપણે અનુભવવૃદ્ધિની-મનોવેગી અમૃતભરી દૃષ્ટિ વડે પહોંચી, તેમની ગુણમૂર્તિનું મંગલ દર્શન કરીએ. આપણે મોંઘાં માનવનાં મીઠાં ફળમય ગૃહસ્થાશ્રમ મર્યાદાના સુસંકલ્પ વિકલ્પો સંભાળીને ધર્મપ્રિય પ્રાણ-પવિત્રતાએ જ સદા કૃતાર્થ થઈએ. એમ અખંડ ગુણસમૂહથી સૌંદર્યનાં સન્નવરે, આપણા સમાજ સુધારાથી જ રાષ્ટ્રનાં જનગણનો ઉદ્ધાર છે. કેમકે- “સ્ત્રી એ તેના પતિની હજારો પ્રકારનાં સુખની અખૂટ ઝરણી છે, આ જગતમાં જેને પ્રેમી પત્ની છે તેનું જીવન ધન્ય છે.”

શ્રી મનજીભાઈએ આજ એકાદશીનું, આરોગ્યનું મહત્વ જાળવવા નિર્જાન-વ્રત રાખેલ. એ સંખ્યા પહેલાં વ્યાપારીઓના સમયે ઘેર પધાર્યા. તેની ધર્મપત્નીએ વિશુદ્ધ પ્રીતિપૂર્ણ મુદ્દલાસ્યથી, પ્યારા પતિદેવ-પરમેશ્વરનાં ચરણ-કમળોમાં નીતિવંદન કર્યું. એની પૂજારણે મધુરાં વાક્યો તથા જળ આદિથી સત્કાર્યાનાં દૈવી-સુખ સંતોષની, સન્માનનીય-આરતી ઉતારતાં ઉતારતાં પ્રેમપુરથી આવેલ પત્ર; પ્રિય પતિદેવનાં કરકમળમાં પવિત્ર ઉપહાર જેમ ધર્યો.

**પત્રમાં મિત્રનીતિ પાલનની વિશુદ્ધ ઝાંખી અને ગૃહસ્થાશ્રમમાં
આદર્શ માંગણિક પ્રેમપૂજા.**

(શ્રી મનજીએ પત્રને ઉમંગે ખોલતાં; ગૃહસ્થાશ્રમ ધર્મનાં સુકર્મોમાં અચળ સ્લાયક, ગુણુરત્નોની દિવ્યજ્યોતિ-પ્રિય અર્ધાંગી દેવીજીને ગંભીર, મધુર અને પ્રીતિ-

realpatidar.com

રસ ભર્યાં વાક્યોએ કહ્યું.) “ મારાં હૃદય-કમળની પ્રેમસુગંધી ભરી પાંખડીઓ પર રત્નખિન્દુ જેમ સૌંદર્યથી ચિરાજેલ લક્ષ્મી! ઉભય આત્માઓને આનંદ દેતાં. આપણા ગૃહસ્થાશ્રમ-આગમાં સુવૃક્ષરાજી જેમ નિત્ય પ્રીતિપૂર્વક સંભાળ્યાં; અપૂર્વ શાન્તિની ઉમાણ એવાં સૌંદર્યવર્ધક-સાવણની પ્રેમમૂર્તિઓ વહાસાં મધુરભાષી બાળકકુસુમો ક્યાં છે? તેઓ સારું (સામે ધરી) નારંગીઓ, કંદલારી દાડમ, સુપ, કેળાં અને લીલીદ્રાક્ષથી ભર્યો કરંડીઓ લાવ્યો છું.”

લ:- (પ્રેમસુખના આનંદથી હર્ષાશ્રુઓ વહાં પણ શાન્ત, ધૈર્યગુણે અને મધુરા કંઠે.) મારા મનમોહન છિટ્ટદેવ! એતો નિત્ય જેમ અભ્યાસ પૂરો કરી, ખેલી-કુદી, ભોજન જમી અને થોડુંક હરી કરીને બાજુના ખંડમાં દોલિયાઓ પર સુતાં છે.

મ:- (બાળકો પાસે પહોંચી) વાહ! આપણાં મનડાંનાં બંગોને પરમાનંદ દેતાં દેવ-દર્શનીય જેમ કુસુમસમાન ખિદ્યાં રહ્યાં આ પ્રભાવંત મનોહર મુખડાં! (અમૃતમાં બોલ્યું સુવાક્ય ઉચ્ચારી, આત્મિક પ્રેમનાંમંદિરની-પ્રતિબિમ્બધારી નિદ્રાધિન પ્રેમળ પ્રતિમાઓના સુવાળા ગાલોપર મીડીઓ દીધી, તેની સતી ગૃહિણીએ પણ માતૃત્વ પ્યારનો દલાવ મેળવ્યો, શ્રી મનજીએ ત્યાંજ પુરશીમાં બેસીને ધર્મપત્ની સાંભળે તેમ ઉદ્દેશ્યે પત્ર પુનઃ પુનઃ અવલોકી: પ્રકૃષ્ઠ મનથી ધરણીપર ચિરાજી તેમનાં ચરણકમળો સંવીત અર્ધાંગીજીને કહ્યું.)

મ:- પ્રિય ધર્મસંઘાથી! જે ધર્મવીરો અનન્યપણે “ * સર્વ મૂતસ્થ માત્માનામ્ ” એ શ્રીગીતાજીના અદ્વૈત જ્ઞાનદર્શનથી અન્ધુલિત અને વિશ્વાત્મા-મિત્રની દિવ્ય ભક્તિના પ્રેમાનંદને અંતઃકરણોમાં સ્થાપી, તેમજ જીવન-વર્ષંતોત્સવમાં કર્તવ્યનૃત્યથી અનુસરણ કરીને મીઠો ઉમંગ માણી રહ્યા છે, તેવા ધૈર્યવંતોને “અહિષ્કાર”ના મિથ્યા પ્રલાપો શું ડગાવનાર છે! શ્રી સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર, પ્રહ્લાદ, શિખિ, અંબરીશ અને શ્રીસુધન્વાદિ ભક્તો પણ સત્યના ગ્રહણ માટે દ્વંદ્વોમાં પૂરા તવાયા. ગીતાધૃતની x ‘લાભા-લાભૌ જયાજયૌ’ એ અડગશિક્ષાનું આત્મિક પ્રણયી સેવન અને સાર્વભૌમનાં હિતવંતાં વૈદિક તત્ત્વોના સુપ્રચારનો શ્રેષ્ઠ ખ્યેય, આદર્શ બ્રહ્મચારી પૂ. મહર્ષિ શ્રી દયાનંદ તેમજ ભારતભાગ્ય વિદ્યાતા પૂ. બાપુજી અને પ્રગાઠ પાંડી-ત્યવંત શ્રી રથામપ્રસાદ મુક્કરજી આદિ રાષ્ટ્ર અને વિશ્વહિતરવીઓ જેમ સુનીતિથી કર્તવ્યોને પૂર્ણ બળવતાં બળવતાં શિરપર પ્રાણપાણીની પરીક્ષાના દુઃખ-દુઃગરા તૂટી પડે! તો પણ પ્રિય મહાજનોએ અનુશીલન કર્યા જે વિશ્વમાં સર્વપ્રભા સમાન જગમગી રહ્યા છે, તેવા સત્યધર્મ વિભૂષિત જનતાનાજ પરોપકારના સુંદર

* આત્માને સર્વભૂતોમાં (અરફ જળની પેઠે) વ્યાપક જુએ છે. શ્રી ગીતા અ. ૬, મં, ૨૯ પૃ. ૧૧૭.

x લાભ, હાનિ (અને) જય પરાજયને સમાન સમજીને. શ્રી ગીતા અ. ૨, મંત્ર, ૨૮, પૃ. ૧૦૪.

આદર્શો ધારવા માટે સદા પૂર્વજ્ઞેના સત્ય મનન અને ગમનના માર્ગમાં નિત્ય ચાલવા માટે ઊત્સાહથી નિશ્ચલ જ રહેવું. કેમકે—

“૧ પુરુષ પ્રયત્ન શીલસ્ય અસાધ્યં નાસ્તિ”

ભા:- “મનુષ્ય પ્રયત્ન અને પવિત્રાયણ વડે સર્વ સુખકાર્યો સધાય છે.”

તેથી સત્યગ્રહણની અડગ ટેકધારી, શૂરવીર રત્નવર્યોને આપણાં નિત્ય સદસ્ય અભિનંદનો છે. ઉત્કૃષ્ટ પુરુષાર્થનાં પ્રમાણ અંગે, જગવેદ મં. ૧-૩૯-૧૦ પૃ. ૨૬ માં પૂર્વાર્ધ વાક્ય છે—

૨ અસામ્યોજો વિમૃથા સુદાનવોઽસામિ ધૂતયઃ શવઃ।

ભા:- “હે ઉત્તમ દાન આપનારા મરુતો (મૃત્યુને માટે જોઓ ઊડી કરી ઉભા થયેલા છે.) તમે અતુલ અળ ધારણ કરો છો. શત્રુને કંપાવનારા મરુતો! પ્રયત્ન સામર્થ્ય આપની પાસે છે.”

પૂ. કવિએ વિચારમંથનો વડે ગૌરવ વાક્યો રસિકપણે ગાયાં છે કે—

“મદ્દો કે નેક કામમેં ડરના નહીં અચ્છા;

આજે કદમ બઢા કે હઠના નહીં અચ્છા.”

તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.

દિવાલો દુર્ગની કાંટે	તમારા કેદખાનાની;	
તુટે જંજીર લોખંડી	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૧
તમારા માર્ગમાં ઉભા	પહાડો યે ખસી જશે;	
ખિયાળાં માર્ગ દહ દેશે	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૨
ઉતરવા સાત સાગરને	તમારા પથથરો તરશે;	
વિના નૌકા સફર થાશે	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૩
જવું આકાશમાં ધારો	ન વાયુ-યાન પાસે છે;	
વિના પાંખે ઊડી જશે	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૪
થશે વિદ્યુત ને વાયુ	તમારા દાસ અગ્નિ એ;	
વરસશે મેહ માગ્યા જો	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૫
હજજરો રોગની જવાબ	દવાના ઘૂંદના વિના;	
રુઝાશે શાન્તિ સિંચાશે	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૬
દિગંબર સાધુના ચરણે	સિકંદર શિશ નામે છે;	
ગળે સૌ ગર્વ ભૂપતિના	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૭

૧ } “વેદ સંદેશ” વીર મરુતોનું કાવ્ય. અંક ત્રીજો. સને ૧૯૪૬
૨ } વડોદરા. પૃ. ૫૯.

જિગરની બાળહઠથી તો	વિઠોબા દૂધ પીયે છે;	
પ્રગટશે પથથરે પ્રભુજી	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૮
પ્રભુ પ્રહલાદ ને માટે	વસેલા લોહના થંભે;	
સદા સાન્નિધ્યમાં રહેશે	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૯
મદોન્મત સિંહ, વ્યાધોતે	ઋષિના ગર્ણુ ચાટે છે;	
તજે હિંસારી હિંસાને	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૧૦
ઝરંતા ઝેર બુજંગો	ફણાને છત્ર શી ધરશે;	
તજી દે ઝેર કાતીલો	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૧૧
ઉભી રહી હાથ બે જોડી	વિજયદેવી ધરી વરમાળ;	
તમારે કંઠ આરોપે	તમારી આત્મશ્રદ્ધા તો.	૧૨

— શ્રી કલ્યાણજીભાઈ, (પાટીદાર બંધુ)

જીવન સ્નેહી! ક્રાન્તિકારીઓએ વિદ્યાવૃદ્ધિ પ્રચારમાં “યાહોમ” કરીને જંપલાવ્યું છે, એવા અડગવ્રતી મહાવીરોના થનગનતા ઉગ્ર ઉત્સાહની પરિશ્રમી તપશ્ચર્યાની વિભૂતિને આપણા નિત્ય વંદન છે.

પ્રિય મંગળદેવી! આત્મિય મિત્રોએ વેદવિભૂષિત પવિત્રકાર્ય હાથે ધર્યામાં, જગતદેવેશ્વર-સર્વાત્મા અંતર્યામી વિજય અપાવશે જ; તે આશાપૂર્તિના ઉમંગથી આપણે સ્નાન, મંથ્યા અને હવન આદિ કરી બુદ્ધિદાતા દયાળુપિતાને પુનઃ પુનઃ પ્રાર્થાએ.

(સામે પ્રભુજીના અમૃતખોધ શ્રી વેદા અને વિશ્વવિજયી મધુર ગીતગૂંજન-શ્રી ગીતા આદિ ધર્મગ્રંથો પધરાવેલ સિંહાસન અને વૃતની ત્રિજ્યોતિ જગમગતી તથા ધૂપ અગર આદિની સુવાસ પ્રસરતી સમક્ષ બે દર્ભાસનીયાં બિહારી, તે પર શ્રદ્ધાળુ દંપતિની સુંદર જોડી યોગ્યપણે; તપસ્વીઓ જેમ પદ્માસને બિરાજી. કીર્તનો ગાવા પહેલાં, નિત્ય જેમ હવન આદિ સુક્રિયાના સમયમાં સદ્ગુણી પ્રિયબાળકો જાગ્યાં. તેઓ શીતળ જળથી શુદ્ધ થઈ, બાળુમાં આવી, શ્રી માત-પિતા તેમ ધર્મશાસ્ત્રોને નમસ્કાર કરીને વિવેકપૂર્વક પાથરણાં પર બેસ્યાં ગૃહસ્થાશ્રમી જનો હાથ જોડીને-)

સૌની સદાયે જય હો.

—એ ગઝલ, મીઠા રાગથી ગાવા લાગ્યાં—

સદાયે રાષ્ટ્રની જય હો	સદા કુળમાતની જય હો;
સદા વૃદ્ધો તણી જય હો	સદા બ્રાતૃ તણી જય હો. ૧
સદાયે બહેનની જય હો	સદાયે મિત્રની જય હો;
સદાયે યુવકની જય હો	સદા બાળો તણી જય હો. ૨

સદા સતીઓ તણી જય હો
 સદા ઋષિઓ તણી જય હો
 સદા શૂરવીરની જય હો
 સદા પરમાર્થીની જય હો
 સદાએ જ્ઞાનીની જય હો
 સદા ગુણવાનની જય હો
 સદા કારીગરોની જય
 સદા સાહિત્યકોની જય
 સદાએ શ્રુતિની જય હો
 સદા ગુરુમંત્રની જય હો
 સદાએ આત્મની જય હો
 સદાએ ધર્મની જય હો
 સદાએ વૃષ્ટિની જય હો
 સદાએ અરુણની જય હો
 સદાએ ચંદ્રની જય હો
 સદા પંચભૂતની જય હો
 સદા ઉત્સાહીની જય હો
 સદા ગૌમાતની જય હો
 સદા શ્રી રામની જય હો
 સદા પિતૃ-માતની જય હો

સદા જતિઓ તણી જય હો;
 સદા કવિકૂળની જય હો. ૩
 સદા કર્મવીરની જય હો;
 સદા યોગી તણી જય હો. ૪
 સદાએ દાનીની જય હો;
 સદા પુણ્યવાનની જય હો. ૫
 સદા સુધારકોની જય હો;
 સદા પ્રણવી તણી જય હો. ૬
 સદા ઉપદેશીની જય હો;
 સદા પૃથ્વી તણી જય હો. ૭
 સદા મહાત્માની જય હો;
 સદા શુભકર્મની જય હો. ૮
 સદાએ સૃષ્ટિની જય હો;
 સદાએ વરુણની જય હો. ૯
 સદા *શુભ મંદ્રની જય હો;
 સદા હિતભૂપની જય હો. ૧૦
 સદા હિતચક્ર તણી જય હો;
 સદા કૃષિતાંતની જય હો. ૧૧
 સદા શ્રી કૃષ્ણની જય હો;
 સદા ઐકારની જય હો. ૧૨

અને:-

“ ભલે હુશ્મન બને દુનિયા તમે ના કોપશો બાપુ! ”

“ અમીમય આંખ ક્યારીમાં અશ્રીણ ના રોપશો બાપુ! ”

— મણિકાન્ત કાવ્યમાળા.

* સને ૧૯૪૦ના અરસામાં દિલ્લીમાં શ્રી બિરલાજીએ “ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણનું ” ભવ્યમંદિર બંધાવ્યું તથા જ્વાલિયરમાં “ શ્રી સનાતન ધર્મ મંડળ ” દ્વારા સને ૧૯૪૫ માં યોગેન્દ્ર પ્રભુશ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીનું ભવ્યમંદિર બંધાયેલ તથા શ્રી સોમનાથનું વિશાળ મંદિર રાષ્ટ્રદ્વારા જીર્ણોદ્ધાર થયેલ છે. ગીતામંદિર અમદાવાદ તથા નાગપુરમાં બંધાયેલ અને વેદમંદિર અમદાવાદમાં પણ સને ૧૯૫૨ ના માર્ચમાં તૈયાર થયું. તેવાં મંદિરો રાષ્ટ્રની આદર્શ પૂરતી કરતાં છે. —વેબક.

વિશ્વજન્યનું મધુર કાવ્યગૂંજન સાંભળતાં જ આજુમાં પણ પોતાની ચાલીમાં રહેતા, પ્રભુપ્રેમ ભક્તિરસના ભોગી શેઠશ્રી વલ્લભદાસ ઠક્કર અને તેમનાં સ્નેહધર્મ-ભૂતિની માંગણિક છાયાસ્વરૂપ-શેઠાણીજી શ્રી યશોદાબાઈ તથા એ ભાગ્યવંત દંપતિની ગૃહસ્થાશ્રમીય-પ્રાથમિક શાળામાં નિત કેળવણી પ્રાપ્તિનાં અભ્યાસી રહ્યાં; એવાં આજ્ઞાપાલક ત્રણે સુશીલ બાળકો ઉમંગપૂર્ણ શ્રી માત-પિતા સાથે આવ્યાં. પૂજ્યોની સુનીતિ જેમ શિશુઓ પણ ગિરાજ્યાં પ્રેમીઓને નમ્રતાપૂર્વક નમસ્કાર કરીને આજુની અલભારીમાંથી સંધ્યા-હવનની પુસ્તિકાઓ વાંચવાને લઈ, શાન્તિપૂર્ણ નિકટમાં આસનોપર બેસ્યાં. ભક્તિવંત મંડળ આત્માનંદથી હંમેશ જેમ, સામુહિક વેદમંત્રોને ગૂંજર કરવા લાગ્યું.

ઓરમ્ વિશ્વાનિ દેવ સવિતર્દુરિતાનિ પરા સુવ । યદ્વદ્રંતઞ્ચઆસુવ ॥૧॥

યજુ. અ. ૩૦, મંત્ર ૩, પૃ. ૧૪૩

અર્થ:- હે સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ! હે પરમ કાર્ણિક! હે દિવ્યગુણયુક્ત અનન્ત વિદ્યાવાન! હે વિજ્ઞાનપ્રદ! હે સૂર્યાદિ સર્વ જગદ્વિદ્યા પ્રકાશક! હે સર્વાનંદપ્રદ! હે સકલ જગદ્દુષ્ટાદક! અમારાં સઘળાં દુઃખો તથા દુર્ગુણો, દુર્વ્યસનો, અજ્ઞાન-અધિકાર અને અનિષ્ટતત્ત્વો અમારાથી દૂર રહે. એટલે અમે તેને કદાપિ ગ્રહણ ન કરીએ. પરંતુ સદ્વિદ્યા, સદાચાર અને સન્નિમત્રો જે અમારું કલ્યાણ કરનાર છે, તે અમને આપની કૃપાથી એ તરફથી નિરંતર પ્રાપ્ત થાઓ. અર્થાત્ તેમનું ગ્રહણ કરવામાં અમારી સદા પ્રવૃત્તિ રહે. મં. ૩.

ઓરમ્ હિરણ્યગર્ભઃ સમવર્તતાગ્રે ભૂતસ્ય જાતઃ પતિરેકઽ-

આસીત્ । સ દાધાર પૃથિવીં દ્યામુતેમાં કસ્મૈ દેવાય

હવિષા વિધેમ ॥ ૨ ॥ યજુ. અ. ૧૩, મં. ૪ પૃ. ૫૮.

ભા:-ઉત્પન્ન થયેલાં ચરાચર પ્રાણીઓનો તે એક જ સ્વામી છે, કે જે અનાદિ અનંત છે અને જેની અંદર સર્વ પ્રકાશ આપનારા સૌર્મ મંડળો અને ચમકનારા પદાર્થો સમાયેલા છે. આ પૃથ્વી અને છુલોક અને આકાશ તેને આધારે જ રહેલાં છે. એવા સંપૂર્ણ સુખસ્વરૂપ દેવાધિદેવને અમે નમ્રતાપૂર્વક અમારી ભક્તિ અર્પણ કરીએ છીએ. મં. ૪.

ઓરમ્ ય ઽ આત્મદા વલદા યસ્ય વિશ્વઽપાસતે

પ્રશિષં યસ્ય દેવાઃ । યસ્ય ઞ્છાવામૃતં યસ્ય મૃત્યુઃ

કસ્મૈ દેવાય હવિષા વિધેમ ॥ ૩ ॥

યજુ. અ. ૨૫, મં. ૧૩, પૃ. ૧૨૬.

ભા:-જે આત્મજ્ઞાન અને આત્મશક્તિને આપનાર છે, જે મન, બુદ્ધિ અને શારીરિક બળને પુષ્ટ કરનાર છે અને સંસારના સમસ્ત પવિત્ર પુરુષો જેની વિશેષ પ્રકારે ઉપાસના કરે છે અને જેનો આશ્રય અર્થાત્ વેદપ્રતિપાદિત આજ્ઞાઓનું પાલન કરવાથી જન્મમરણનો ફેરો ટળી જાય છે અને મોક્ષ થાય છે અને જે પરમાત્માની

આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરવાથી મનુષ્ય વારંવાર જન્મમરણને પામે છે, તે સુખસ્વરૂપ દિવ્યગુણ પરમાત્માની અમે અંતઃકરણપૂર્વક ભક્તિ કરીએ છીએ, અર્થાત્ તેની જ આજ્ઞાના પાલનમાં તત્પર રહીએ. મં. ૩.

**ઓશ્મ યઃ પ્રાણતો નિમિષતો મહિત્વૈકઽદ્રાજા જગતો
બભુવ । યઽર્દેશેઽસ્ય દ્વિપદશ્ચતુષ્પદઃ કસ્મૈ દેવાય
હવિષા વિધેમ ॥ ૪ ॥** યજુ. અ. ૨૩, મં. ૩, પૃ. ૧૧૬.

ભા:-જે પરમાત્મા પ્રાણવાળા અને પ્રાણ વિતાના પદાર્થોનો અર્થાત્ જડ અને ચેતન ગુણયુક્ત તમામ જગતના પદાર્થોનો પોતાના અનંત મહિમાથી જ રાખ છે તેણે જ એ પગવાળા મનુષ્યાદિ તથા ચોપગાં ગાય આદિ પ્રાણીઓના શરીરની રચના કરી છે, એવા સુખસ્વરૂપ અને સમગ્ર ઐશ્વર્યને દેવાવાળા છે માટે સમસ્ત ઉત્તમ સાધનો દ્વારા અમે તેની વિશેષ ભક્તિ કરીએ. (અમારાં સાધનો પરમાર્થ કાર્યમાં વાપરીએ.) મં. ૩.

**ઓશ્મ યેન દ્યોરગ્રા પૃથિવી ચ દૃઢા યેન સ્વઃ સ્તભિતં યેન
નાકઃ । યોઽઅન્તરિક્ષે રજસો વિમાનઃ કસ્મૈ દેવાય
હવિષા વિધેમ ॥ ૫ ॥** યજુ. અ. ૩૨, મં. ૬, ૧૪૭.

ભા:-જેની શક્તિથી દુલોક અને આકાશમાં રહેતા લોકલોકાન્તરે સ્થિત પામ્યાં છે અને પૃથ્વી દૃઢતાને પામેલ છે અને આકાશસ્થ પદાર્થોને પ્રકાશ આપે છે અને જેના વડે મોક્ષ અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે તથા અનંત બ્રહ્માંડને જેણે માથું છે, તેવા સુખસ્વરૂપ આનંદઘન પ્રભુને અમારી ભક્તિ અર્પણ કરીએ છીએ. મં. ૬.

**ઓશ્મ પ્રજાપતે ન ત્વદેતાન્યન્યો વિશ્વા જાતાનિ પરિતા
બભૂવ । યત્ કામાસ્તે જુહુમસ્તન્નો અસ્તુ વયં સ્યામ
પતયો રયીણામ્ ॥ ૬ ॥** ઋ. અ. ૮, સુ. ૧૨૧, મં. ૧૦, પૃ. ૭૩૫.

ભા:-હે સર્વ પ્રજાના સ્વામી ! આ સર્વ ઉત્પન્ન થયેલા પદાર્થોનો રચનાર અને પ્રવચ કરનાર તારા સિવાય અન્ય બીજો નથી; અર્થાત્ આપ સર્વોપરિ છો. જે જે પદાર્થોની કામનાથી અમે આપનો આશ્રય લઈએ તે અને વાંચ્છના કરીએ તે તે શુભકામના આપની કૃપાથી સિદ્ધ થાઓ કે જેથી અમે ધર્મૈશ્વર્યના સ્વામી થઈએ. મં. ૧૦.

**ઓશ્મ સ નો બન્ધુર્જનિતા સ વિધાતા ધામાનિ વેદ
ભુવનાનિ વિશ્વા । યત્ર દેવાઽઅમૃતમાનશાનાસ્તૃતીયે
ધામન્નધ્યૈરયન્ત ॥ ૭ ॥** યજુ. અ. ૩૨, મં. ૧૦, પૃ. ૧૪૮.

ભા:-હે મનુષ્યો ! તે પરમાત્મા આપણને બ્રાતા સમાન સુખદાયક, સકલ જગતના ઉત્પાદક, સર્વ કામોને પૂર્ણ કરનાર, સંપૂર્ણ લોકમાત્ર અને નામ, સ્થાન તથા જન્મોને બાંધે છે અને જે સાંસારિક સુખદુઃખથી રહિત નિત્યાનંદયુક્ત મોક્ષ સ્વરૂપ પરમાત્મામાં મોક્ષને પ્રાપ્ત કરીને વિદ્વાન લોકો સ્વેચ્છાથી વિચરે છે, તેજ પરમાત્મા

આપણો ગુરુ, આચાર્ય, રાજા તથા ન્યાયાધીશ છે. આપણે સર્વ મળીને, તેની સર્વદા ભક્તિ કર્યા કરીએ. મં. ૧૦.

**ઓશ્મ અગ્ને નય સુપથા રાયેઽઅસ્માન્નિશ્વાનિ દેવ
વયુનાનિ વિદ્વાન્ । યુયોધ્યસ્મજ્જુહુરાણમેનો મૂયિષ્ઠાં
તે નમઽ ઉક્તિ વિધેમ્ ॥ ૮ ॥** યજુ. અ. ૪૦, મં. ૧૬, પૃ. ૧૭૦.

ભા:-સ્વપ્રકાશ જ્ઞાનસ્વરૂપ સર્વ જગતના પ્રકાશક, સકલ સુખદાતા પરમેશ્વર! આપ સંપૂર્ણ વિદ્યાયુક્ત છો. કૃપા કરીને અમને વિજ્ઞાન વા રાજ્યાદિ ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને માટે ધર્મયુક્ત આમલોકના માર્ગે સંપૂર્ણ પ્રજ્ઞાન અને ઉત્તમ કર્મ પ્રાપ્ત કરાવો, અને અમારાથી કુટિલતાયુક્ત પાપરૂપ કર્મને દૂર કરો. એટલા જ માટે અમે આપની અનેક પ્રકારે સ્તુતિરૂપ નમ્રતાપૂર્વક પ્રશંસા સદા કર્યા કરીએ અને અખંડાનંદમાં રહીએ. મં. ૧૬.

**ઓશ્મ પૂર્ણમદઃ પૂર્ણમિદં પૂર્ણાત્પૂર્ણમૂદચ્યતે ।
પૂર્ણસ્ય પૂર્ણમાદાય પૂર્ણમેવાવશિષ્યતે ॥**

—ઈશોપનિષદ.

ભા:-તે પૂર્ણ છે, એ પૂર્ણ છે, આ સર્વ તે પૂર્ણમાંથી પ્રગટેલ છે. તથા આ અનન્ત પૂર્ણ પદાર્થો તે એકજ પૂર્ણમાંથી પ્રગટવા છતાં, તે એકજ પૂર્ણ જ બની રહે છે.

**ઓશ્મ ઘૌઃ શાન્તિરન્તરિક્ષ ઃ શાન્તિઃ પૃથિવી
શાન્તિરાપઃ શાન્તિરોષધયઃ શાન્તિર્વનસ્પતયઃ ।
શાન્તિર્વિશ્વેદેવાઃ શાન્તિર્બ્રહ્મ શાન્તિઃ સર્વ ઃ
શાન્તિઃ શાન્તિરેવ શાન્તિઃ સામા શાન્તિરેધિ ॥**

અ. અ. ૩૬, મં. ૧૭.

ઓશ્મ શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ !! શાન્તિઃ !!!

ભા:-હે સર્વ શક્તિમાન પરમેશ્વર! તારી ભક્તિ અને કૃપાથી જ અમને દુલોક (જ્યાં સૂર્યનાં કિરણો પહોંચે છે તે સર્વ લોક.) પૃથ્વી તથા સૂર્યની વચ્ચેનું સ્થાન. પૃથ્વી અને સર્વ પ્રાણી, પદાર્થમાત્ર, જળ, ઔષધીમાત્ર, સર્વ જનની વનસ્પતિ, સર્વે વિદ્વાનો, વેદ, જગતમાત્ર અમને સર્વદા નિરૂપદ્રવકારી થાઓ અર્થાત્ સર્વદા અનુકૂળ રહો. આ પદાર્થોની શાન્તિથી, વિદ્યાવિજ્ઞાન, આરોગ્ય અને આપની સર્વોત્તમ સલાયથી અમારા તથા સર્વ જગતના આનંદ અને સુખની વૃદ્ધિ કરો.

એવા સર્વોત્તમ પ્યારા રહ્યા, છષ્ટદેવેશ્વરની આરાધનાએ માનવ મંડળોનાં શાન્તવૃત્તિ-

ક્ષીરસાગરમાં ધ્રુવવતી લહેરોએ નિત્ય મીઠા રાગે ગવાતું રહ્યું પદ.

રે..... પ્રેમે ભજવા લક્ષ્મી, દીનાનાથ;

સદા સહુ રહીશું, પ્રભુની સંગાથ.....ટેક.

realpatidar.com

૧૬

સત્યનારાયણ સૃષ્ટા જગતનો; (૨)
 પુત્રોનો બલ્યો હાથ રે....૧
 ૧ માયા સંકલ્પો દૂર કરીને; ”
 ભીડની સદા હૈયે ૨ બાથ રે....૨
 અંતર-નેત્રો ઉઘડતાં આજે; ”
 પ્રગટ્યો પ્રેમ-પ્રભાત રે....૩
 નાથ જગતનો છે મનડાં-મંદિરમાં; ”
 ગાઈએ ગુણો મળી સાથ રે....૪
 મોહિની મૂરતિમાં, ધારી ચીત્તડું; ”
 ૩ ગીતડું ગાવું, દિનરાત રે....૫
 પૂરો ઉમંગ ભરી રૂઢીયાં માંહી; ”
 નિહાળી દયાળુ નાથ રે....૬
 અમૃત ઝરણાં વહી રહ્યાં મનમાં; ”
 કરી દર્શન, ભેટી તાત રે....૭
 કહે બાળો, પ્રેમ-ભક્તિ ઉમંગથી; ”
 રહ્યું અંતર સદા શાન્ત રે....૮

ભજન, સંધ્યા, હવન, પ્રભુઆરતી અને શાન્તિપાઠનાં ગાન પછી પદ ગાઈ, ગૃહસ્થાશ્રમ કિતના સંસ્કારો અંગીકારથી; અતૂલ લાલ મેળવી રહ્યાના મંગળ ચર્યાનો પાવનકારી પ્રસાદ આરોગ્યો. પ્રેમીજનો પરસ્પર નમસ્કારો કરીને પ્રીતિરસ ભર્યાં મનથી સ્વસ્થાનમાં પધાર્યાં.

મિત્ર! નિત્ય સત્સંગ ઉપદેશના મહાપ્રસાદ વડે સુવિચારોની વૃત્તિઓ પુષ્ટ બનાવીને નિર્માળ અને પવિત્રગુણોએ હરક્ષણમાં અત્માનંદ માણતા, ધર્મપ્રેમીઓની સદાય જય હો.

પાંખડી ચોથી.

સત્સંગની વિધિવ્યાપી સુવાસ.

સંગચ્છદ્ધં સંવદ્ધં સંવો મનાંસિ જાનતામ્।

દેવાભાગં યથા પૂર્વે સંજાનાના ઉપાસતે ॥

ઋગ્વેદ, કાં, ૮, ૫, ૪૯ સૂ. ૧૯૧. મં, ૧૦. પૃ. ૭૬૬.

૧ = દેહનું અભિમાન, આદિ. ૨ = અખંડ ધ્યાનયુક્ત સત્યભક્તિ. ૩ = પ્રણવ જપ વા વ્યાહતિઓ યુક્ત ગુરુમંત્ર-ગાયત્રીની ધ્વનિ.

realpatidar.com

ભા:- એક સ્થળે મળો, સંવાદ કરો, તમારા મન એક કરો અને જે પ્રમાણે પૂર્વેના વિદ્વાનો પોતાના નીચત કર્તવ્યાર્થે એકત્ર થતા હતા, તે પ્રમાણે તમે પણ એકત્ર થાઓ.

સત્સંગપ્રેમી મિત્રોની મંગળમયી ગાળિ.

“એક ઘડી, આઘી ઘડી, આઘી મેં પુનિ Xઆધ;”

“તુલસી સંગત સાધકી, કટે કોટિ અપરાધ.”

પ્રિય વાંચક! પ્રેમપુરમાં પ્ર. ન્યાયપ્રિય શ્રીમાન વડીલો, ગુણગ્રાહી ભાઈ, બહેનો, ઉત્સાહી મિત્રો, શ્રીયુત સાક્ષરો અને તેમનાં સંસ્કારી કુટુંબીઓ તથા બાળુનાં ગામેમાંથી સત્સંગ પ્રેમી કોસીયા આદિ મિત્રો ભેગા થતાં. સામાજિક, આર્થિક, નૈતિક અને આધ્યાત્મિકના વિકાસ સાથે “૧નગરસભા, રરાજસભા અને ૩રાજસભા” આદિ વિષયોનો શાસ્ત્રીય સિદ્ધાંતોથી સ્વાધ્યાયનો જળધોધ વહેવરાવી, પવિત્રમનની-કુમળી અને રસભરી ક્યારીઓમાં ધૈર્યપણે તત્ત્વ-ખીજ રોપી, મનનવૃદ્ધિની સુંદર વેલડીઓમાં સુરંગી પ્રેમપુષ્પો ખીલાવી તેની સુગંધ સર્વત્ર પ્રસરાવવા અંગે; શ્રી વાલજીભાઈ (ગોપાલજીના પિતાશ્રી)નાં વિશાળ આંગણાં માં પુનમ તથા અમાસની રાત્રે એકત્ર મળતાં હતાં. એ નિમિત્તે આજ કારતકી પુનમ અને મંગળવારની રાત્રિ હતી. શ્રી કાન્તિભાઈ તથા શ્રી પ્રેમજી પહેલાં જ આવ્યા. શ્રી કાન્તિએ, શ્રી ગોપાલજી આદિ મિત્રોને કહ્યું. “હું ગીત ગાવું છું તેને તમે સ્વરપૂર્તિએ ઝીલજો,”

વીરોની સ્વતંત્ર ટેક ટકાવી રહ્યાની વિશ્વવ્યાપી ગર્જના ધ્વન.

કરી જશું પ્રિતે કરી જશું,	સ્વતંત્ર જાતિય કરી જશું. ટેક....૧
ધરી રહીશું અમે ધરી રહીશું,	સત્ય શીલવ્રત ધરી રહીશું. કરી. ૨
ભરી જશું તો ભરી જશું,	કર્તવ્ય-ભંડારો ભરી જશું. કરી. ૩
મટી જશું તો મટી જશું,	સુકાર્યો કરતાં મટી જશું. કરી. ૪
તરી જશું તો તરી જશું,	સંસાર સમુદર તરી જશું. કરી. ૫
વરી જશું મિત્રો! વરી જશું,	અમર કીર્તિ વરી જશું. કરી. ૬

માટે—

लोके स धन्यः स सुचिः स विद्वान् मखैस्तोभिः स गुणैर्वरिष्ठः ।

ज्ञाता स दाता स तु सत्यवक्ता यस्यास्ति भक्तिः पुरुषोत्तमारव्ये ॥

ભા:- જનતામાં તે ધન્ય છે, જે પવિત્ર અને વિદ્વાન છે. મુખ્ય તપની સાધના અને ગુણોમાં અધિકતાથી પીઠપણું, જ્ઞાની તથા દાતા અને સત્ય કહેનાર આરથાએ ભક્તિવંત અને પ્રભુનું ગુણગાન કરનાર.

X છ મીનિટ માત્ર. સમય થાય.

૧ ૨, ૩. અથર્વવેદ. ભાષ્ય કા ૭ સૂ. ૧૨, પૃ. ૪૮.

પૂ. મહાત્મા શ્રી રામચંદ્રજી આદિ અક્ષય યશવંતા બંધુઓની ધર્મ અને રાજ્યની અપૂર્વ નીતિ પાળવા જેમ, આપણે નીઃસ્વાર્થ ભાવનાના પ્રેમથી મળી; આ અમૃત યોધડિયાંથી જ પ્રિય દેવસ્વરૂપ બાળરત્નોનાં અબંડ હિતમાં રચનાત્મક સુકાર્યો કરવાં. એવા શુભધ્યેયની વૃદ્ધિમાં આપ સુઝો! સહમત થશો જ. મને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે. પરિણામે સૌને કરુણાનિધાન યશ અપાવશે જ.

ગો:- (બહુ હર્ષવંત, જિત્તાસાથી) ઉત્સાહી યુવકમિત્રો અને તરુણોની ઉન્નતિ પ્રશ્નના પ્રોત્સાહન કાળાના ઠીક ઉત્તરમાં, પ્રથમ પગલાંના અભ્યાસથી ચાલવા મારે શું રૂડું કર્તવ્ય હોઈ શકે! દક્ષમિત્ર! અમને તેનો કાર્યક્રમ વિવરણથી કહી સમજાવો.

મિત્રોનો સર્વહિતનાં ઉદ્દેશનો મંગળમાર્ગ અને ગૃહસ્થાશ્રમનાં ખરચમાંથી “ટૂંક બચત યોજના.”

કા:- પ્રિય સખાઓ! આપણે જાગ્યા અને પાડોશી મિત્રોના સત્સંગથી સત્ય સમજ્યા તથા ચેત્યા ત્યાંથી જ હવે સવાર ગણી; પ્રત્યેક મહિને ઘર ખરચમાંથી થોડાં થોડાં નાણા બચાવીએ. આપણાં તન, મન, બુદ્ધિ, સંસ્કાર અને ધનની હાનિ કરનાર નવી દબનાં આદિ દુર્વ્યસનો સેવ્યાના મિથ્યામોહનો ફાલતુ તેમ નિરર્થક ખરચો તદ્દન બંધ જ કરવો. ઉપજમાંથી જે પુણ્યભાગ તારવીએ છીએ, એવું સુધન એકત્ર કરવું.

“કાર્ય સાધ્યામિ વા દેહં પાત્યામિ” એમ પૂ. મહાત્માભાવોના સુકાર્યની સંકલ્પ પૂર્તિએ, આપણે બંધુ આંગણે ફરીને વિશાળ ધન ભેગું કરી તે વડે જનસમુદાયની સર્વાનુભવ ઐક્યે અને પરમ પ્રિયતાપૂર્ણ સંમતિની રસાળપણાંથી દીધીત એવી સામુદિક વ્યાપકનીતિની બા ની કુશળતાથી અનુકૂળ રહ્યાં સ્થાનમાં પ્રથમ તેમ સત્વર મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાભુવન સ્થાપવું. એમાં દરેક વિષયનાં ઉચ્ચ શિક્ષણનો આપણાં ખેડતોનાં બાળકો અને સમાજનાં આશ્રયી તેમજ પાડોશીઓનાં પ્રિયસંતાનો વિશેષ લાભ મેળવી, જીવન સુખરૂપ બનાવે.

પ્રે:- જગતનિયંતા સૌનું કલ્યાણ જ કરે છે. પાવનગ્રંથ શ્રી ગીતામાં યોગેશ્વર શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી કહે છે, કે “સંભવામિ યુગે યુગે” એ સૂત્રાનુસાર માનવો સંચિત, પ્રારબ્ધ અને ક્રિયામાણુ દુષ્કર્મના ફળભોગથી જ્યારે દુઃખોની પરાકાષ્ટાએ પહોંચે છે; તેનો ત્યારે પરમ વાત્સલ્યી દયાળુ અને ન્યાયી પ્રભુજી ઉદ્ધાર કરે જ છે. એટલે કે પ્રત્યેક પળોમાં પરમાર્થ લગનીના રંગો વડે રંગાયા જ રહ્યા, સુહૃદો (હિત ઇચ્છતા પવિત્રાત્માઓ) નાં કેમળ હૃદય-મંદિરોમાં દિવ્યસ્વરથી અમૃતપુંજ-પ્રેમમૂર્તિની ઝાંખી

દે છે; ત્રિતાપોથી પીડાતાં જીવોનાં સંકટ-બંધનો તે સમર્થ ૧ વીરમૂર્તિઓ દ્વારા સત્વર તોડાવીને માનવમાત્ર (આત્મબંધુઓ) ની જીવનમુક્તિનો ચૈતન્યવંતો “આધ્યાત્મિક” માર્ગ સરળ અને સીધો દર્શાવે છે.

— ઈશ્વરી સંદેશ. —

“ કરે જા કાર્ય તહાઈં તું જરૂર તે તો સફળ થાશે;
ફળે જો નાં હયાતીમાં ફળો તુજ છોકરાં ખાશે.
મળે જયમાલ નહિ તોયે ધણો જા ભાઈ! ઉદ્ધાસે;
કર્યાનું હામ મેળવશે કર્યું તે વ્યર્થ નહિ જાશે. ”

આજ આપણી સમક્ષ નૂતન પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયેલ છે. પરમકૃપાળુ બુદ્ધિના-ભંડારી જ્ઞાનદાતાએ, પ્રસંગોપાત્ત એ અમૂલ્ય પ્રશ્નને ચૂંટવાનું અનોખું માનદાન પ્રિય મિત્રને દિવ્યબુદ્ધિના સુતકોથી સમર્પ્યું, અભિનંદન હો ધર્માનુકૂળે સમાજ સાથે રાષ્ટ્રહિતમાં કરેલ યુક્તિપ્રવીણ સેવાગ્રાહી વીરને!

મિત્રો! હું, એ સત્યવ્રતની-લોક કલ્યાણમાં પરમ લાભદાયક અનુપમ ધારણાને તન, મન, ધન અને વાણીથી અનુમોદનની-આરતી કરીને વધાવું છું. જ્ઞાનેશ્વરની સહાયથી, પ્રિય બાળકોનાં મહદ્સુખો પ્રાપ્તિનાં ભવનોની ઉજ્જવળ રૂપ-રેખા દોરવાનું ઉત્તમ સુકાર્ય અવશ્ય પાર ઉતરશે જ. મને પૂરી શ્રદ્ધા છે, તેમ ભાવિક પણ ગાય છે—

“કંઈ હજીજરો નિરાશામાં અમર આશા છુપાઈ છે.”

કા:- સત્સંગ પહેલાં કે પછી, ભક્તિરંગથી હૃદયકુંજે રંગાયાં રહ્યાં; માનવ સેવા-ભાવિક મિત્રો અને આપણા શિરછત્ર છાયારૂપ પૂ. શ્રી વડીલ-મહાજનો આદિને તે વસ્તુસ્થિતિનું વર્ણન મૃદુપણે ખુલાસે અને શાન્તિનાં ધૈર્યથી સમજાવીને વિદ્યાવૃદ્ધિની રચનાનો સૌંદર્યપાથો સુદૃઢ કરવો. પુણ્યમયી વાત વિદ્યાપ્રિયવંતોને વિવેચનથી સમજાવવા અંગે, મેં ગઈ કાલે જ શ્રી શિવદાસભાઈને સૂચ્યું પણ છે.

ગો:- અતિ ધન્ય. આપે તો પ્રથમથી વિચારી, સાથે જ સહકાર્ય આરંભ કરવાની પાકાપાયાથી સુદૃઢ પાળ પણ બાંધેલ. સૌનાં હિત માટે સુહૃદોદ્ધાર સારું કાર્ય કરાવતો રહેનાર, એજ કરુણાળુ-કૃપાનિધિ કિરતાર જ છે.

પાંખડી પાંચમી.

ધર્મસંગાતી પાડોશીઓનાં મિલનની સુગંધી.

સુત્ર મિત્રવાંચક! પ્રિય વડીલો, પૂ. માતાઓ, ભાવવાહી બહેનો, રસિકમિત્રો

૧. ભારત ભાગ્ય વિધાતા પૂ. આપુજી, સરદાર શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ, શ્રી રાજેન્દ્રપ્રસાદ અને પંતપ્રધાન શ્રી જવાહરલાલ તેમજ શ્રી સંત વિનોબા ભાવે આદિ સુહૃદ, રાષ્ટ્ર દીવાકરો જ તેનું જગૃત સત્ય પ્રમાણ છે.

અને સર્વ માનનિય પૂ. વડીલ શ્રી સુંદરજી, શ્રી વાશણુબાપા, શ્રી કરુણાશંકર શાસ્ત્રીજી મહારાજ દર્શનાચાર્ય, દેશોધધારના સેવારંગથી હરક્ષણમાં રંગામા રહ્યા, ક્ષત્રિય કુળભૂષણ શ્રી પ્રતાપસિંહજી બી. એ., ભક્ત શ્રી વીશનજી ઠક્કર, નગરશેઠ શ્રી મોતીશા, તથા એ શ્રીયુતનો * સુપુત્રરત્ન શ્રી માણેકલાલ એમ. એ., શ્રી પ્રાણુદેવ વૈદ્યાચાર્ય, રાષ્ટ્રસેવક શ્રીમાન ડૉ. નૌતમલાલ એમ. બી. બી. એસ. અને પ્રાગજીભાઈ, શ્રી રણછોડભાઈ સોની મહાજન તથા કોર્ટકલાર્ક શ્રી ધીરજલાલભાઈ, શ્રી સુરેશચંદ્ર મીસ્ત્રી (ધજનેર) તથા શ્રી ભાનુશંકર અને પ્રવીણચંદ્ર માસ્તર સા. તેમજ શ્રી પ્રાણુજીવનભાઈ સલાટ અને શ્રી રતિલાલભાઈ લુહાર તથા શ્રી મહુભાઈ દરજી આદિ સદ્ગૃહસ્થો તેમજ તેઓશ્રીનાં ધર્મગુણી કુટુંબીજનો એકત્ર થતાં, શ્રી કાન્તિલાલે જ પુનઃ ભજન ગાયું.

વિશુદ્ધાત્મા જનોની બ્રહ્મરાષ્ટ્ર વિજયી, પ્રભુ પ્રાર્થના.

— પદ —

હે પ્રભુ! ખ્યારા!! રાષ્ટ્રનો કરજે ઉદ્ધાર;
 ઇચ્છીએ સદા તહારો ઉપકાર —ટેક—૧
 જેતી—વાડીમાં પ્રીતિ કરાવી; (૨)
 દાર, મુક્તિનાં ઉઘાડ. હે—૨
 હુન્નર ઉદ્યોગની પ્રાપ્તિ વધારી
 ઉતરે દુગ્ધા તણે ભાર. હે—૩
 ધર્મામૃતનું પાન કરી, કરી;
 સુકૃત થાયે અવતાર. હે—૪
 તત્ત્વ વિવેકે મોતી, ગોતીને;
 દીપે ગળે જયમાળ હે—૫
 પૂર્વજનોના યશના આદર્શો;
 થાયે વિશ્વનો સુધાર હે—૬
 અવિચળ ચરણે એજ વિનંતિ;
 નાવ—અક્ષય કર પાર હે—૭
 શિશુ, વહાલા ચરણે ચૂમે છે;
 મિત્ર હૈયાનો મોઘો હાર. હે—૮

* = એ શ્રી પુનાતી કોલેજમાંથી છૂટીના સમયમાં ઘેર પધારેલ, ત્યાં ગણિત, ઇતિહાસ આદિ વિષયોના પ્રોફેસર નિભાયેલ.

સભાજનમંડળ પ્રેમરસનાં અમૃતભર્યાં સરોવરમાં ડૂબકીઓ લઇ, અંજલિઓ ભરી ભરી પીતાં શીતળ થયાં. એમ પદાર્થના લક્ષ્યાર્થ પ્રાપ્તિથી આનંદીત થતાં શ્રીમાન વાલજીભાઈએ ઉદ્ઘાસથી કહ્યું:—“ ધર્મસ્નેહી શ્રી શિવદાસજી પધારે ત્યાં સુધી, શ્રી કાન્તિલાલભાઈ ! એવું એક ખીન્નું રાષ્ટ્રસેવામાં તત્પર થવાના અર્થોના ગૂઢ ગુણોભર્યું ભજન ગાઓ. ”

“ સત્યે જ આપની મધુર અને પ્રેમળવાણી, સત્સંગીવૃંદને પ્રથમ સદ્વિદ્યા-વૃદ્ધિમાં અને સાથે આત્મિક ઉન્નતિએ યોગસાધનાના વિશાળ સંગ્રામથી; નિવૃત્તિમાં શાન્તિનાં ફળો પ્રાપ્ત કરી આરોગવા માટે વર્તમાનના શુભ સમયની ચેતના આપે જ ઉત્સાહવૃદ્ધિમાં અનુપમ વાજિંત્રમય બની રહી છે. ”

કા:—હું ગાવું છું તેને ઝીલવા, મિત્રો તમે પણ ગાજો.

માતૃ-શક્તિનું પૂજન.

—: કાનરાની ચાલ :—

બનીને સૌએ નવયુવાન !	જપીશું રાષ્ટ્ર રક્ષણનું ગાન;
વહાલાં ભારતનાં સંતાન !	જપીશું યશ રક્ષણનું ગાન-ટેક-૧
યશવંતું ભારત દીપવા માટે	રાખી અહોનિશ ધ્યાન;
માતૃલક્ષ્મી—સુપુત્ર બનીને,	અમર રક્ષાવી નામ.—જ. ૨
નથી રહ્યું કંઈ દીનજન પાસે	એક દિવસનું ધાન્ય;
કૃષિ કાર્યની ખીલવણીએ	ટળ્યે એકારી તમામ.—જ. ૩
શ્રુતિ, સ્મૃતિ સ્વાધ્યાયેથી	દીપે સર્વમાં જ્ઞાન;
ઋષિ ઋણથી છૂટવા મિત્રો !	દર્ઢ વિદ્યામાં દાન.—જ. ૪

(ભજન પૂરું થતાં જ લક્ષ્મી આવી. તેમણે ઉભા રહી, હાથ જોડી, માથું નમાવી, પ્રભુસ્વરૂપ-જનમંડળને નમસ્કાર કરી અને નમ્રવાણીથી મધુરસ્વરે:—) “ સત્સંગપ્રેમી પૂજ્યાત્માઓ ! મને આજે જ મોડું થયું તે મારા વ્યવહારિક કારણે, એ પ્રમાદની મને આપ ગુણીજનો ! ક્ષમા આપશો. ” (નિજ સ્થાને બેસી પુનઃ કહ્યું.) “ આપણે નિયમયુક્ત સામુદાયિકથી, પ્રભુજીનું સ્તવન કરીએ. ”

રાગ ભેરવી-ત્રણ તાલ.

મંગલ મંદિર ખોલો;
 દયામય ! મંગલ મંદિર ખોલો.—ટેક
 જીવન વન અતિ વેગે વટાવ્યું;
 દ્વાર ઉભો શિશુ ભોળો;
 તિમિર ગયું ને જ્યોતિ પ્રકાશ્યો;
 શિશુ ને ઉરમાં દ્યો દ્યો.—દયા. ૧

realpatidar.com

૨૨

નામ મધુર તમ રટયો નિરંતર;
શિશુ સહ પ્રેમે બોલો;
દિવ્ય તૃપાતુર આવ્યો બાલક;
પ્રેમ અમીરસ ઢોળો.—દયા. ૨

—આશ્રમ ભજનાવળી.

શ્રી ચૈતન્ય દેવેશ્વરનાં નિત્ય દિવ્યજ્ઞાન દર્શનથી, સર્વના પ્રિયતમ
વહાણેશ્વરની નિજ મન-મંદિરીએ પધરામણી.

—: ૫૬ :—

રે....મારે મંદિરીએ આવ્યો દેવ;
કરી બહુ ઉમંગેથી સેવ.—ટેક.
ગુણો દયાળુના, હૃદયે ધારી; (૨)
હુર્ગુણ તણ તતખેવ. રે....૧
જગ મગ જ્યોતિ જાગી જુગતથી; (૨)
દિસતાં અહ્માંડનો દેવ. રે....૨
રાસ રમી રહ્યો સરવે ઘટમાં; (૨)
પરબ્રહ્મ—પુરુષોત્તમ છેય. રે....૩
સર્વ સામગરી ઉત્પન્ન કરવા; (૨)
દર્ઢ રહ્યો મૂલ્ય વિણ મેવ. રે....૪
શરણાગત છીએ, નટવર ! તારી; (૨)
કીરતનથી સુખ દેય. રે....૫
મંગળ મૂર્તિ મંદિરીએ બાળી; (૨)
વિશ્વ પૂજન, મનમાં રેય. રે....૬
નિજ અહ્માંદે, શાશ્વત મુક્તિ; (૨)
તુંહિ ! તુંહિ !! કેવળ છેય. રે....૭
ભાવ વિશ્વ બંધુ !!! પૂરણ કરતાં; (૨)
જ્ઞાન અખંડ એ રહેય. રે....૮

—: સદ્ગુરુ સ્તુતિ :—

બ્રહ્માનન્દં પરમસુખદં કેવલં જ્ઞાનમૂર્તિમ્
દ્વંદ્વાતીતં ગગનસદૃશં તત્ત્વમસ્યાદિલક્ષ્યમ્ ।
एकं नित्यं विमलमचलं सर्वदासाक्षी भूतम्
भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरु तं नमामि ॥

realpatidar.com

અર્થ:-જેમનું કેવળ જ્ઞાનમૂર્તિરૂપ પરમસુખદ સ્વરૂપ અજ્ઞાનદમય છે, આકાશ જેવા હોવાથી જેમને દૂંદો (સુખદુઃખ વગેરે) સ્પર્શી શકતા નથી, જેમનું આદિ લક્ષ્ય “તત્ત્વમસિ” છે, જે અદ્વૈત છે, સનાતન છે, પવિત્ર છે, નિશ્ચલ છે અને સર્વસાક્ષી છે; જેઓ સત્ય, રજસ, તમસ એ ત્રિગુણથી રહિત હોઈ બાવોથી પર છે. એવા સદ્ગુરુને નમસ્કાર કરે છું.

— સર્વેશ્વરનું ધ્યાન :—

શાન્તાકારં ભુજગશયનં પદ્મનાભં સુરેશં
વિશ્વાધારં ગગનસદશં મેઘવર્ણં શુભાન્ગમ્ ॥ ૧ ॥
લક્ષ્મીકાન્તમ્ કમલનયનં યોગિમિધ્યાનગમ્યમ્
વન્દે વિષ્ણું ભવભયહરં સર્વલોકૈકનાથમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-જેમની આકૃતિ અતિશય શાન્ત છે, જે શેપનાગની સથાપર શયન કરી રહ્યા છે, જેમની નાભિમાં કમળ છે, જે દેવતાઓના પણ ધશ્વર અને જગતના આધાર છે, જે આકાશની પેઠે સર્વત્ર વ્યાપ્ત છે, નીલ મેઘ જેવા જેમનો વર્ણ છે, જેમના સર્વ અંગો અત્યંત સુંદર છે, જે યોગીઓ વડે ધ્યાન કરીને પ્રાપ્ત કરાય છે, જે સંપૂર્ણ લોકોના સ્વામી છે, જેઓ જન્મ મરણરૂપ ભયનો નાશ કરનારા છે, એવા શ્રી લક્ષ્મીપતિ, કમળનેત્ર શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનને હું (મસ્તક વડે) પ્રણામ કરે છું. (૧-૨)

યં બ્રહ્માવરુણેન્દ્રરુદ્રમરુતઃ સ્તુન્વન્તિ દિવ્યૈઃ સ્તવૈ-
ર્વેદૈઃ સાન્નપદક્રમોપનિષદૈર્ગાયન્તિ યં સામગાઃ ।
ધ્યાનાવસ્થિતતદ્રતેન મનસા પશ્યન્તિ યં યોગિનો
યસ્યાન્તં ન વિદુઃ સુરાસુરગણા દેવાય તસ્મૈ નમઃ ॥

અર્થ:-બ્રહ્મા, વરુણ, ઇન્દ્ર, રુદ્ર અને મરુદ્ગણો દિવ્ય સ્તોત્રો વડે જેમની સ્તુતિ કરે છે, સામવેદને ગાયન કરનારા અંગો, પદો, ક્રમો અને ઉપનિષદો સહિત વેદો વડે જેમનું (ગુણ) ગાન કરે છે, યોગીજનો ધ્યાનમાં સ્થિત થઈ તદ્દગત થયેલા મન વડે જેમનું દર્શન કરે છે અને દેવતા તથા અસુરો (કોઈ પણ) જેમનો અન્ત પામતા નથી તે (પરમ પુરુષ) નાગયજુદેવ પ્રત્યે મારા નમસ્કાર છે.

કર્પુર ગૌરં કરુણાવતારં સંસારસારં ભૂજગેન્દ્રહારં ।
સદા વસન્તં હૃદયાર્વિન્દે ભવંભવાનિ સહિતં નમામિ ॥

* :-

ઓશ્મ અસતો મા સદ્ગમય । તમસો મા જ્યોતિર્ગમય ।

મૃત્યોર્માઽમૃતં ગમય ॥ શતપથ, આ. ૧૪-૩-૧-૩૦.

અર્થ:-(હૈ પ્રભો!) મને અસતમાંથી સતમાં લઈ જા; અંધકારમાંથી પ્રકાશમાં લઈ જા; મૃત્યુમાંથી અમૃતમાં લઈ જા.

* :-પુષ્પ પાંખડી બીજીના મંત્ર ૮ નો પાઠ કરવો. પૃ. ૧૩ થી ૧૫ સુધી.

ઓશ્મ સહનાવવતુ । સહ નૌ ભુનક્તુ । સહ વીર્યં કરવાવહૈ ।
તેજસ્વિ નાવધીતમસ્તુ । મા વિદ્વિષાવહૈ ॥

ૐ શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ !! શાન્તિઃ !!!

અ:-આપણા અન્નેનો તે સાથે વિકાસ કરો. આપણા અન્નેનું તે સાથે પાલન કરો. આપણે સાથે પુરુષાર્થ કરીએ. આપણું અધ્યયન તેજસ્વી થાઓ. આપણે એક બીજાનો દ્રેષ ન કરીએ.

શિ:-સત્સંગપ્રિય જનો ! પરમપાવન ધર્મગ્રંથ શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાના ચોથા અધ્યાયે મંત્ર ૩૩ માં પૂજ્ય યોગેન્દ્ર શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર ઉપદેશે છે કે:-

શ્રેયાન્દ્રવ્યમયાદ્યાજ્ઞાજ્ઞાનયજ્ઞઃ પરંતપઃ ।

સર્વે કર્માર્થિલં પાર્થ જ્ઞાને પરિસમાપ્યતે ॥ ૩૩ ॥

અ:-અને હે અર્જુન ! સાંસારિક વસ્તુઓ વડે સિદ્ધ થનાર યજ્ઞથી જ્ઞાનયજ્ઞ (સૌ પ્રકારે) શ્રેષ્ઠ છે, (કેમકે) હે પાર્થ ! સર્વ અર્થિલ કર્મ જ્ઞાનમાં સમાપ્ત થાય છે, એટલે જ્ઞાન તેમની પરાકાષ્ટા છે. (૩૩) પૃ. ૧૨૯.

તેમજ મંત્ર ૩૭ માં કહે છે:-

યથૈધાંસિ સમિદ્ધોઽગ્નિર્મસ્મસાત્કુરુતેઽર્જુન ।

જ્ઞાનાગ્નિઃ સર્વકર્માણિ ભસ્મસાત્કુરુતે તથા ॥ ૩૭ ॥

અ:-કેમકે-હે અર્જુન ! જેમ પ્રજ્વલિત અગ્નિ ઇંધણાને ભસ્મમય કરી નાખે છે, તેમજ જ્ઞાન૨૫ અગ્નિ સર્વ કર્મેને ભસ્મમય કરી નાખે છે. (૩૭)

ન હિ જ્ઞાનેન સદૃશં પવિત્રમિદં વિદ્યતે ।

તત્સવયં યોગસંસિદ્ધઃ કાલેનાત્મનિ વિન્દતિ ॥ ૩૮ ॥

અ:-માટે-આ સંસારમાં જ્ઞાનનાં જેવું પવિત્ર કરનારું નિઃસંદેહ (બીજું) કશું પણ નથી, તે જ્ઞાનેને કાળે કરીને (યોગ્ય સમય જતાં) પોતેજ સમત્વ બુદ્ધિ૨૫ યોગ વડે સારી રીતે શુદ્ધાન્તઃકરણ થયેલો પુરુષ આત્મામાં અનુભવ કરે છે. (૩૮) પૃ. ૧૩૩.

શ્રદ્ધાવાંલ્લભતે જ્ઞાનં તત્પરઃ સંયતેન્દ્રિયઃ ।

જ્ઞાનં લબ્ધ્વા પરાં શાન્તિમચિરેણાધિગચ્છતિ ॥ ૩૯ ॥

અ:-અને હે અર્જુન ! જતેન્દ્રિય તત્પર (અને) શ્રદ્ધાવાન પુરુષ જ્ઞાનને પામે છે, જ્ઞાનને પામીને (તે) તરતજ (ભગવત્ પ્રાપ્તિ૨૫) પરમશાન્તિને પામે છે. (૩૯) પૃ. ૧૩૩.

તેમજ વળી એજ કલ્પવૃક્ષ-જ્ઞાન માટે ગીતા, અ. ૧૮, મંત્ર. ૨૦ માં જગદ્ગુરુ શ્રી કૃષ્ણચંદ્ર કહે છે:-

સર્વભૂતેષુ યૈનેકં ભાવમવ્યયમીક્ષતે ।

અવિભક્તં વિભક્તેષુ તજ્ઞાનં વિદ્ધિ સાત્વિકમ્ ॥ ૨૦ ॥

અ = હે, અર્જુન ! જે જ્ઞાનથી (મનુષ્ય) બુદ્ધ બુદ્ધ સર્વ ભૂતામાં એક અવિનાશી પરમાત્મભાવને ત્રિભાગરહિત (સમભાવથી સ્થિત) બુદ્ધ છે, તે જ્ઞાનને (તે તું)

સાત્ત્વિક જાણુ. (૨૦) પૃ. ૪૬૫. વળી ગીતા અ. ૭, મંત્ર ૧૭ તથા ૧૮ માં ભગવાન, જ્ઞાનીભક્ત માટે કહે છે:-

તેષાં જ્ઞાની નિત્યયુક્ત એકમક્તિર્વિશિષ્યતે ।

પ્રિયો હિ જ્ઞાનિનોઽત્યર્થમહં સ ચ મમ પ્રિયઃ ॥ ૧૭ ॥

અ = તેઓમાં (પણ) નિત્ય મારામાં ઐક્યભાવથી સ્થિત થયેલો અનન્ય પ્રેમભક્તિ-વાળો જ્ઞાનીભક્ત અતિ ઉત્તમ છે, કેમકે (મને તત્ત્વથી જાણનાર આવા) જ્ઞાનીને હું અત્યંત પ્રિય છું અને (એવો) તે જ્ઞાની મને (અત્યંત) પ્રિય છે. (૧૭) પૃ. ૨૦૩.

ઉદારાઃ સર્વં પૈવૈતે જ્ઞાની ત્વાત્મૈવ મે મતમ્ ।

આસ્થિતઃ સ હિ યુક્તાત્મા મામેવાનુત્તમાં ગતિમ્ ॥ ૧૮ ॥

અ = આ સર્વે ભક્તો જ ઉદાર એટલે શ્રદ્ધા સહિત મારા ભજનમાં સમય આપનારા હોવાથી સારા છે પણ જ્ઞાની (તો) સાક્ષાત્ મારું સ્વરૂપ જ છે. (એવો) મારો મત છે, કેમકે તે સ્થિરબુદ્ધિ (જ્ઞાનીભક્ત) અતિ ઉત્તમ ગતિસ્વરૂપ મારામાં જ સારી પેઠે સ્થિત છે. (૧૮) પૃ. ૨૦૩.

વિવેકીઓ! દયાળુની વિશ્વ બોધસ્ત્રી જ્ઞાનનિધિને આત્મનિષ્ઠાના અભ્યાસ માટે શ્રવણ, મનન, અને નિદિધ્યાસનથી આપણું વ્યક્તિગત, ગૃહસ્થાશ્રમ, સામાજિક તથા રાષ્ટ્રજીવન પણ હઠક્ષણમાં આનંદમય રહે છે. એવીજ પ્રિયબાળકોમાં શિષ્ટાચારે પ્રૌઢ યોગ્યતા કેળવવાથી, સદા જ્ઞાનહીરલા મેળવાવવા માટે તેમના હૃદય-દર્પણોમાં પ્રથમ સુવર્ણમય-લૌકિકવિદ્યાની આદર્શ કેળવણીનાં તુલનાત્મક જ્ઞાનનું પૂરું પ્રતિબિંબ દર્શાવીને પુનઃ દૈવીવિદ્યાના-સાત્ત્વિકગુણનો વાસ કરાવવોજ જ્ઞેષ્ઠશે. એ રહસ્ય પ્રાપ્તિના પ્રશ્નનો ઉત્તર શ્રી યોગેશ્વર જ ધનુર્ધારી પ્રિય સખાને શ્રી ગીતા, અ. ૪, મંત્ર, ૩૪ અને ૩૫ માં સમજાવે છે-

તદ્વિદ્ધિ પ્રણિપાતેન પરિપ્રશ્નેન સેવયા ।

ઉપદેશ્યન્તિ તે જ્ઞાનં જ્ઞાનિનસ્તત્ત્વદર્શિનઃ ॥૩૪॥

અર્થ:- માટે તત્ત્વને જાણનારા જ્ઞાની પુરુષો પાસે જઈ-સારી રીતે દંડવત્ પ્રણામ કરીને સેવા વડે (અને) નિષ્કપટ ભાવથી પૂછેલા પ્રશ્નો વડે તે જ્ઞાનને જાણુ, તે મર્મને જાણનારા જ્ઞાનીઓ (તને) તે જ્ઞાનનો ઉપદેશ કરશે. (૩૪) પૃ. ૧૩૦

યજ્ઞાત્વા ન પુનર્મોહમેવ યાસ્યસિ પાણ્ડવ ।

યેન ભૂતાન્યશેષેણ દ્રશ્યસ્યાત્મન્યથો મયિ ॥

અર્થ:- કે, જેને જાણીને તું ફરી એ પ્રમાણે મોહને પામીશ નહિ. (અને) હે અર્જુન! જે જ્ઞાન વડે તું (સર્વ વ્યાપી અનન્ત ચેતનરૂપ થઈ) પોતામાં સમષ્ટિ-બુદ્ધિના આધારે સંપૂર્ણ પ્રાણીઓને જ્ઞેષ્ઠશ. (અને પછી મારામાં એટલે) સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપમાં ઐક્યભાવ થઈ સચ્ચિદાનંદમય જ જ્ઞેષ્ઠશ. (૩૫) પૃ. ૧૩૧.

વિદ્યારસિકો! પવિત્રજ્ઞાન ભાણુવા અને વિશ્વકલ્યાણનાં કર્તવ્યોમાં પૂરું ગણુવા

માટે પ્રથમ નિર્માણભાવે *“શમ, દમ, ઉપરતી અને તિતીક્ષા” આદિ સાધન સંપન્નયુક્ત બની, પૂ. સદ્ગુરુદેવનો નિત્ય સમાગમ જ કરવો, એ પૂરાં રહસ્ય-ભર્યા ઉજ્જવળ માર્ગના અવલંબને જ આત્માનંદ મેળવાય. એવાં અખંડ હિત માટે શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી સખા શ્રી અર્જુનને ગૂઢ રહસ્યનું પૂ. ગીતાજીમાં આદર્શ સંબોધે છે. આપણે એ સર્વોત્તમગુણી ઉદારજ્ઞાનનો વધુ અભ્યાસ કેળવી, તેનો જીવનમાં અપાર લાભ મેળવવા માટે નિદ્ધિયાસ કરવો રહ્યો. તેથી—

વિદ્યાનાં માનવબ્રાતૃઓનો સદા જ્ઞાનવિદ્યા વૃદ્ધિએ જ પ્રેમ દીપી રહ્યો છે.

सर्वेषामेव दानानां ब्रह्मदानं विशिष्यते।

वार्त्तन्त्रगोमहीवासस्तिलकाञ्जनसर्पिषाम्॥

મનુ, અ. ૪, મં. ૨૩૩

અ:- સંસારમાં જેટલાં દાન છે અથવા જળ, અન્ન, પૃથ્વી, વસ્ત્ર, તલ, સુવર્ણ અને ધૃતાદિ એ સર્વ દાનોથી, વેદ વિદ્યાનું દાન અતિ શ્રેષ્ઠ છે

તરુણઅવસ્થાએ શ્રી રામચંદ્ર આદિ બંધુઓએ, બ્રહ્મર્ષિ પૂ. ગુરુદેવ શ્રી વશિષ્ઠ મહારાજનાં અતૂલ ભાવવાહી ચરણ-કમળો સેવીને વિદ્યાધ્યયન કર્યું. પ્રાત:-સ્મરણીય બાલયોગી શ્રી શુકદેવજીએ દ્વંદ્વો સહીને મહારાજ શ્રી જનકવિદેહીથી પ્રાણપ્રિયપણે ધર્મ અભ્યાસ કર્યો શ્રી સાંદીપનિના ગુરુકુળમાં શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી અને શ્રી સુદામાએ કષ્ટો વેડીને વેદવિદ્યા આદિની અપૂર્વ ગુણી શિક્ષા જીવનમાં ઉતારી; સુદામાજી જેવા ગરીબ સ્લાધ્યાથીને પોતે દ્વારકામાં સત્કારી તેનું દારિદ્ર નિવાર્યું અને અતૂટ પ્રીતિથી અમૃતનાં સુખ ભર્યા મિત્રધર્મ બળવ્યો. યુધિષ્ઠિર આદિ બંધુઓએ, ધનુર્વિદ્યા પારંગત શ્રી ગુરુદ્રોણ દ્વારા શસ્ત્રોની, ધાર્મિક અને રાજ્યતંત્રની અપૂર્વ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી. એથી—

ભારતીય સંતાનોનાં સર્વદા ઉદ્ધારક, ગુરુકુળો જ પવિત્ર તીર્થરાજો છે.

“ ब्रह्मचर्यं परंतीर्थ ” (કાશી ખંડ)

વિશ્વ કલ્યાણમાં મૃદુ અને વિશાળ લક્ષસાધી ભાવનાએ, શિક્ષા દીક્ષાથી જ્ઞાન-ગંગોત્રિનો સર્વત્ર અમૃતબોધ વહેવરાવનાર; શાદ્દસો સમાન સૌમ્યગુણી બ્રહ્મચારી સ્નાતકો કેળવતા રહેનાર પરમતીર્થ ગુરુકુળ કાંગડો, હરદ્વાર, ઋષિકેશ, કાશી, વૃંદાવન, શુપા, અને *પોરબંદર આદિ રાષ્ટ્રવિદ્યાલયોમાં બ્રહ્મચારી (તપસ્વી)ઓ નિયમપૂર્વક વિદ્યાધ્યયનથી રાષ્ટ્રદીવાકરો દિવ્ય સંસ્કારનાં ચારિત્રોયુક્ત ગૃહસ્થાશ્રમધર્મમાં પ્રવેશીને જીવનયાત્રા સુખમય ગાળતાં, જીવનની ગુણકૌરમ પ્રસરાવે છે. જેથી પ્રથમ—

* શાસ્ત્રોનાં રહસ્ય પ્રાપ્તિ માટે તરુણોએ પંચીકરણનો ગુરુદ્વારા અભ્યાસ કરવો અતિ જરૂરી છે.

* કન્યા ગુરુકુળ છે. રાષ્ટ્રવૃંદે મળીને નાલંદા અને તક્ષશીલા જેવી વિદ્યા-પીઠોનું નિર્માણ કરવું છે.

“ધર્મની શુદ્ધ વ્યાખ્યા, સત્સંગમાંથી જ પ્રાપ્ત થાય છે.”

આપણે જ્ઞાન પર્વણી યજ્ઞમાં તન, મન, ધન અને વાણીનાં શાકલ્યોની આહુતીઓ આપી, ગૃહસ્થાશ્રમનાં પરમ ઐશ્વર્યમય-પ્રિયસંતાનોને વિદ્યાવિકાસના ધોરીમાર્ગે ચલાવીને ધર્મલાભ મેળવાવવો. પરમપાવન જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે વિશ્વ-વંદનીય જગદ્ગુરુ શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી તત્ત્વતારક અને ગુણગ્રાહક ભક્ત શ્રી અર્જુનને ગીતાજીમાં અ. ૧૮, મં. ૬૩ માં સ્પષ્ટ સહ્યોધે છે કે—

इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ।

विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥

અર્થ :- આ પ્રકારે (આ) ગૂઢમાં (પણ) અતિ ગૂઢજ્ઞાન મહેં તારા માટે કહેલું છે, આ રહસ્યપૂર્ણ જ્ઞાનને સંપૂર્ણ પણે સારી રીતે વિચારીને (પછી તુ) જે પ્રમાણે ચાહે તે પ્રમાણે કર. અર્થાત્ જેવી તારી ઇચ્છા હોય તે પ્રમાણે કર. (૬૩) પ. ૪૯૫.

પાપંડી છઠી.

યુવક રત્નોનાં ઓજસ પ્રાપ્તિની પરિમળ.

વિદ્યાવૃદ્ધિના સાધકે તેનાં સાધન પ્રયોગોના મોહનમંત્રથી બંધુજનોનાં ચિત્તનું કરેલ આકર્ષણ અને સૌના અભ્યુદય અંગે સલામાં સેવાની ભાવના.

સત્યેશ્વરનાં પ્રેમી મહાજનો! આપણે ગીતા તથા વેદોનું અમૃત પીધું તેમ નિત્ય બહુ પીવાનું જ છે. જેમ જેમ આપણે “ સંવો મનાંસિ જાનતામ્ ” ઉપદેશથી, શ્રુતિનાં જ્ઞાનમહિમાએ સત્સંગમાં મળીને સ્વાધ્યાયથી જ્ઞાનચર્યાઓ વડે ધર્મગુણનાં રહસ્યો ધારીએ છીએ, તેમ તેમ સૌનાં મન પરસ્પર પ્રેમનાં તંતુએ બંધાતાં; અંતઃકરણોમાં અખિલેશ્વરની અલૌકિક ભક્તિની રસવૃદ્ધિથી અહ્લા-નંદ પ્રગટ્યો છે. એવા પ્રિત્યાનંદનું નિત્ય આવાહન કરવા માટે શાન્તિપૂર્વક-ચૌતાલની ચલતીએ બહુ ગાવો.

સજ્જન સંગ, લાગ્યો રંગ;	થાયે ન ભંગ છે....અભંગ.—ટેક
નિત્ય ઉમંગ, રસ્નેહી સંગ,	શીતળ અંગ, એ....અભંગ. ૧
અડગ મન; પ્રીતિનો-રંગ;	ઉશત્રુ ઝઢંગ, છે....અભંગ. ૨
પવન પમંદ, ઉગ્યો ક્યંદ;	સાત્ત્વિક ળંગ, તે...અભંગ. ૩

૧. સર્વેશ્વર, દયાળુ અને ન્યાયી તેમજ સચરાચર હોતાં તે સર્વનો સુહૃદ્ય-બંધુ છે. ૨. મનના સંકલ્પોની ચંચલતા સાથે તત્ત્વવિચારોનું મનન અને નિદિધ્યાસને —યુદ્ધ. ૩. ઇન્દ્રિયોના વિકારો નિર્મૂળ થવા, ૪. ચમકી-જગીને શુદ્ધિની ખિલવણીથી હોશ ઠેકાણે આવવી. ૫. મનની તેલધારાવત, એકાગ્રવૃત્તિ કેળવવી. ૬. આત્મજ્ઞાન પ્રગટતાં, મનોમય કોપમાં ઇષ્ટનું નામ સ્મરવું. ૭. લીનતામાં પરોવાયું જ રહેવું.

નહાવું ટંગંગ, પૂણું ઉમંગ; મિત્ર સંગ, બની....અભંગ. ૪
દોહરો.

“ વાર વાર વર મોંગઉં, હર્ષ દેહુ શ્રીરંગ ।
પદસરોજ અનપાયની, ભક્તિ સદા સત્સંગ ॥ ”

—શ્રી સીયાવર રામચંદ્રની જય.

સત્યધર્મનાં તત્વાદર્શધારણની શૌર્યવૃદ્ધિએ, કેશરી જેમ નિત્ય સ્વમાનનાં સભ્ય-
તાથી પ્રભાવિત થઈ અને જીવનજ્યોતિમાં દીપીને ગર્જતી રહેલ; શ્રી પાટીદાર અહ્લ
સમાજનાં એક અંગનાં પડતીનું મૂખ્ય કારણ શું રહ્યું છે તે પણ આપણે તપાસીએ.

આપ તેમ અહીં ઉપસ્થિત પૂ. વિદ્વાન દેવશ્વરોનાં તીર્થસ્ત્રી-ચરણકમળોમાં
હું સેવકપ્રેમથી વંદી, તરુણોનાં અને અમારાં જીવનમાં અતિ આવશ્યકતાની તેમ
અત્યારે આપ x પૂ. પિતૃઓ અને સુહૃદોનાં ચિત્ત અને હૃદયોમાં જે વસી
રહી છે; એજ નીતિથી ઉન્નતિવૃક્ષનાં ઝાંડાં મૂળ પ્રસરાવવા માટે યાદ આપીશ. તે
કલામાં કંઈ ખામી જણાતાં, મને સર્વોચ્ચ ચિન્તનનના નૂતન અભ્યાસક્રમનો નમ્ર
વિદ્યાર્થી સમજી એને આપ સર્વોત્તમુખી ગુણપ્રચારક-દયાળુ શિક્ષકોએ પૂરી કરી,
અમને જીવન ઉપયોગી વિકાસમાં શિક્ષા દીક્ષાનો વધુ પાઠ-લાભ આપવો. (એ
સુવાક્યો ઉભા થઈ કલાં.)

પાત્રાપાત્રે દાન દેવાનું અહ્ભુત પ્રમાણ.

વૃથા વૃષ્ટિઃ સમુદ્રેષુ વૃથા તૃપ્તેષુ ભોજનમ્ ।

વૃથા દાનં ધનાદ્યષુ વૃથા દીપો દિવાપિ ચ ॥

—વૃદ્ધ ચાણાક્ય નીતિ.

અર્થ:- સમુદ્રમાં થયેલી વૃષ્ટિ, તૃપ્ત થયેલા ને ભોજન, ધનવાનને આપેલું દાનનું
ધન અને દિવસે દીપક કરવો, એ સર્વ વૃથા જાણવાં. તેમ—

નશ્યંતિ હવ્યકવ્યાનિ નરોણામવિજ્ઞાનતામ્ ।

મસ્મી ભૂતેષુ વિપ્રેષુ મોહાદૂતાનિ દાતૃભિઃ ॥

—મનુસ્મૃતિ. અ. ૩, શ્લો. ૯૭.

ભા:- અજ્ઞાનથી કરી પાત્રને ન ઓળખવાથી, દેવતા અને પિતૃઓને નિમિત્ત વેદોને
ભણીને અને તેના અર્થને જાણવારૂપ દેવત ન હોવાથી, (એવા) ભરમના-રાખ
સમાન પાત્રોમાં; દાતાઓનું દીધેલું દાન નિષ્ફળ થાય છે.

૮ = ભૃકૃટિમાં ધ્યાનયોગ. ૯ = વિશ્વપિતા વિરાટેશ્વર, સ્વયંજ્યોતિનાં કિરણોંશે તે
પ્રત્યેક પ્રાણીઓનાં અંતરાત્મા-મંદિરોમાં અપરોક્ષે બિરાજવાથી નિત્ય સ્લાયક
રહેતાં મિત્ર જ છે.

x = “ ઉત્પાદક વા રક્ષક ” અથર્વવેદ ભા. કાંડ, ૧૩.

“x દાન તેને કહે છે, જે વિદ્યાની વૃદ્ધિનાં કાર્યોમાં લગાડાય, કળા કૌશલ્યમાં અભ્યાસ, અપંગ, રોગી, કાઠી અને અનાથોને જેના વડે સ્થાયતા મળે.”

—મહર્ષિ દયાનંદ.

દાન દેવાનું ઉત્કૃષ્ટ મહત્ત્વ સમજીને અપાત્રોના નીકળે કુસંગથી ભોળી વ્યક્તિઓએ તો સાવ દૂર જ રહેવું.

† સત્યસિદ્ધાંતો ભૂલેલ, ઉટાંગ પટાંગ મિથ્યાવાદે દંભાચારી ! રાષ્ટ્રદ્રોહી !! અને તરકરવૃત્તિ નરપીશાયોએ !!! અહુ દાવપેચોએ કપોલ— કલ્પિત જળ ગૂંથેલ. મૃત્યુ પછીની—ઉધારી આશા તો વાંજણીનો પુત્ર પરણાવવા જેવી સાવ આકાશ કુસુમવત છે, એ સડી, લોલુપી જળમાં શુદ્ધ મનવાળાં—નિર્દોષોને જ આંધેલાં. તેમના પુરુષાર્થ ના સાચા પરમેશ્વરનાં અગણિત નાણાં કુટીલોએ (...) અધમમાર્ગે ઉડાવીને તાગડધિનાથી આસુરી મોજે માણી, આર્યવૃત્તની ભૂપણુ—મહાજન (સુવણુ) ની નિરક્ષર વ્યક્તિઓનો મહામૂલો સુયશ ભૂંસાવરાવવા તેમણે ખોદી ગટરના ગંધાતા કીચડમાં ભોળાંને રંગદોળી મેલાં જ કર્યાં.

(એવાં ગરીબ પ્રિયોના ઉદ્ધાર કરવા, સુખણુ તરુણો અને)

યુવકવીરો તો ખંતથી વિચારશે જ.

ભાગીરથી—જનિનાં મોઢેરાં રત્નો ! ઘરને ખુણેથી સવેળાએ તત્કાળ નીકળીને, “રણ ચડયો રજપૂત છૂપે નહીં” એમ અત્યારે નવયુગ રચનાની વિશાળ હરિ-કાષ્ઠ સાથે ચાલવા અર્થે, જીવનનાં મહત્ત્વનું મહામૂલ્ય અંકાવા માટે જાગી, જ્ઞાનનેત્ર ઉઘાડી, સત્યનું દિવ્યશસ્ત્ર ગ્રહી, કમરકસી અને વીરયોદ્ધા બની; સુધારાથી હિત કરવાનાં વ્યાપક રણાં રણુમેદાનમાં બહાર આવો !! દેવેશ્વરોનું મંગળદાન મળ્યું છે. એવાં યુવક ઓજસનો—ચૈતન્ય ચળકાર અવિરત પ્રસરાવો !!!

પ્રિયવીરાઓ ! ખેતી—વાડીનાં સમગ્ર રાષ્ટ્રહિતસ્વી પુણ્ય ભર્યાં પવિત્ર વ્યવ-સાયનાં સ્વાશ્રયથી મેળવ્યાં સુધન વડે પુણ્ય કરવા જતાં પણ રૌ રૌ નર્કકુંડની—ઓરાસીમાં પડવા માટે કર્મબંધનનો પાપાચાર !! પાપાણુવૃત્તિ લૂંટેરાઓએ પ્રપંચો વડે પવિત્ર વર્ણુની અભણુ વ્યક્તિઓમાં ÷ ધોળે દિવસે જ અધર્મી ધાડ પાડી છે !!! જ્ઞાનઅગ્નિ—અરુણદેવની જ્યોતિના પૂજક વહાલા અંધુરક્ષક યુવકો ! સૌ પર તે પાખંડીઓએ ગજબ ભર્યો અમાનુષી અન્ધાય કર્યો છે !! સૌનું હિત વિચારી,

x “આર્યપ્રકાશ” વર્ષ ૪૨, અંક ૧૩ તા. ૧-૭-૪૫ ના મુખપૃષ્ઠનો લેખ, “ધર્મઝરણુ” હરોળ ત્રીજી.

† યુ. ઉ. અને સંગઠન શક્તિ, પુષ્પ બીજી પૃ. ૨૨ થી ૩૮ તેમ “પોલ” વાંચવી.

÷ પૂ. આલણો, ક્ષત્રિયો અને વૈશ્ય આદિ સુવર્ણોના ચોતરફ અભેદ દૂર્ગ છે. તેમજ કોંગ્રેસ, આર્યસમાજ, સનાતન મંડળ અને મહાસભાનાં અપૂર્વ રહસ્ય ભર્યાં સિદ્ધાંતોનો સર્વત્ર પ્રકાશ પથરાયલો છે, એજ ધોળા દિવસે.

કેશરિયાં પહેરી, કર્તવ્યપંથમાં ઝૂકીને અંધશ્રદ્ધાની ખીણની ભયંકરતામાં ગળડ્યાં, પ્રિયજનોની રક્ષા કરી તેમને સત્વર ઉગારો.

ઉત્સાહનાં દૈવતધારણથી તત્પર રહેલા વીરો! ગરીબ ભાંડુઓથી ધન ખોવાતાંને અત્યારે જ ભગીરથ પ્રચારનો પ્રયત્ન કરીને સત્વર સચવાવો!! વહાલાંને સત્યનું દિવ સમજવી, વિદ્યાવૃદ્ધિથી સુવિચારોવાળાં પ્રવીણ કરવાં જ છે. સમાજ અને ભારત-વર્ષમાં જન્મ દીપાવા માટે સુકાર્યો કરીને નિજ કર્તવ્યઋણ ચુકાવી દો!

હવે સઘળી કુપ્રથા નિકંદનની પૂરી તૈયારી, વેદાભ્યાસનાં નિદિધ્યાસન વડે તત્ત્વનાં શસ્ત્ર, અસ્ત્રગ્રાહી નીતિમાન કુશળ યોધાઓએ જ કરવી છે.

સહશિક્ષણથી જ્ઞાનનાં અધિકારીનું પદ વરેલ, ગુણીવીરાઓ! એ સર્વત્ર ચર્ચાતા પ્રશ્નને જ્ઞાનેત્ર-સુદ્ધિ વડે નિરીક્ષણની કસોટીએ તપાસી જોતાં, આપશ્રીનાં ધીરજવાળાં હૃદયો પણ શૌર્યવ્રતથી અત્યંત થયા વિના રહેવાનાં જ નથી!! અંધુ-રત્નોમાં “વેદામૃત સુપાને” વિદ્યાવૃદ્ધિનો દિવ્ય ઓપ ચડાવ્યા વિના કદિ પણ જંપવાના જ નથી!!!

પ્રથમ વર્ણવેલ ગ્લાનિ ભરી ભૂંડી તૃણાના અપરાધોને દીધે, તેમજ પ્રેતદેહો પાછળ નિર્થક નિંદિત ખરયા કર્યાનાં દુષ્પરિણામે અને વિદ્યા વિના શૂન્યથી અરે! હજી પણ કેંક વ્યક્તિઓ તો ભોળાં મનનો તાદશ ચિતાર ખડો કરતી ખીજી અનેક † રાક્ષસી-કુદ્દિઓમાં જકડાઈ જ છે!! તેવાં કર્મહીનનાં ભયંકર કારણથી પ્રિય ભાંડુઓ એટલાં બધાં પ્રમાદ-નિદ્રામાં ઘેરી રહ્યાં છે કે તેને આપણે પૂ. ભદ્રજનોના બ્રાતૃસંગઠનથી સાધ્યા અને પવિત્ર ધાર્મિકજીવન શોભાવવા જેવી વાસ્તવિકતામાં દીપાવતાં; કુશળવંત કર્મવીરોને સહવિદ્યા પ્રચારનો વધુ સમય જોઈશે. કેમકે—

“નિજ જ્ઞાતિ ભાંડુ ભટકતાં ભાળી હૃદય કંપે ખરાં!

પણ અસરકારક તેહને ઉપદેશ કો' ને છેજ કયાં?”

× × × ×

† = સં. ૧૯૭૦ થી મુંબઈ, કરાંચી અને વિરાણી કચ્છમાં ભરાયેલી પરિપક્વના રીપોર્ટોથી અને સં. ૧૯૯૩ ના વૈ. સુ. ૪ શુક્રવારે નખત્રાણા કચ્છમાં પૂર્વનિવાસમાં શ્રી ઇષ્ટદેવનાં પ્રાર્થના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાના અહેવાલમાં. સં. ૧૯૯૪ માસ કારતક સુ. ૬ મંગળવારે પ્રસિદ્ધ થયા “ભાગ્યોદય સભાના” અહેવાલમાં. સં. ૨૦૦૦ ના માગશરમાં ખોરડી ટીબા (ગુજરાત) માં “જ્ઞાતિ અંધારણુ” ના અહેવાલના દરેક પાનામાં સુધારકવીરોનાં હૃદયદ્રવિત ભાષણો અને નિયમ આદિ ઠરાવોને પુનઃ પુનઃ અવલોકીને સુમાર્ગમાં ચાલવું. સં. ૨૦૧૦ ના ચૈત્ર સુ. ૧૩ ના હીરાપરના સંમેલનનો અહેવાલ અવલોકીને અતિ લાભ મેળવવો અને સાથે ભાઈઓને આપવો.

“ જ્ઞાતિ ઉદય મંત્રો ભણી જ્ઞાતિ ઉદય ચ્હાયે ખરા !
પણ જ્ઞાત્યુદયનું મૂળ યંત્ર જ સંપ કહોને છેજ કયાં ? ”

—મિત્ર શ્રી દાનાભાઈ.

પરોપકારી પૂ. પુરુષોનાં ગુણવંદનની-આરતીથી ઉત્પત્તિ કિરણોની
ઝાંખી કરતાં, નિર્ભયતાથી સચ્ચિદાનંદ જ મેળવ્યો.

સંયોગવશ આપમાંથી અમુક પૂ. વડીલો શહેરોમાં ગયા. ત્યાં ધર્મસ્નેહી-સૌનું પરમ હિતચિન્તક પૂ. વિદ્વાનદેવોના અને શ્રેષ્ઠ મહાજનોના સહવાસથી કુપ્રથા (દૈત્ય) નું બંધન તોડી, મુક્ત બની, નિર્ભય થઈ અને આર્થિક આદિ સ્થિતિએ સુખી બન્યા; એ સૌનાં સૌભાગ્યની જ વાત છે.

ઘરોમાં પત્ર લખવા કે વાંચવા પૂરતી પ્રાથમિક સ્વભાષાના પ્રકાશનો પણ સાવ અભાવ જ હતો. એવા સંજોગોમાં પોતાની જુજ આવકમાંથી જીવનનિર્વાહનું નાવડું ચલાવતાં, સંબંધીઓના પરસ્પર વહેવારો જાળવતાં, તેમજ આગળના વ્યાપારીઓની આશ્રયમયી લેણદેણ નિભાવીને ઉગતી પ્રજાનાં વિદ્યાનાં અધ્યયનથી કંદ્યાણ કરવા માટે જે આર્થિક ઉપયોગની અપાર લાગણી વધારી; તેનાં શુભ પરિણામથી અમે વધુ અભ્યાસક્રમના બડલાગી બન્યા. સત્સંગ અને સ્વાધ્યાયની દિવ્ય જ્યોતિનાં અજવાળાં વડે જીવનયાત્રા સાદાઈથી નિભાવીને આગળ ચાલતા થયા. આપ પૂ. ગુરુદેવ (તારણદાર) પિતૃ-તીર્થની સંસ્કારનાં સ્નેહ-ચરણકમળોની પવિત્રજળને અમે બાળકો સુરુચિથી વારંવાર ચૂમી, માથા પર ધારી તેને આરોગી (પ્રચાર કરી) ને જો આ ઉત્પત્તિ વિષય પૂરેપૂરો સર્વ સમયમાં ચર્ચતા જ રહીએ તો પણ આપ પૂજ્ય દેવાત્માઓનાં પુત્રવાત્સલ્યનાં અપાર ગુણરત્નોભર્યા-વિભૂતિ-ભંડારો આપવાનાં ઋણથી; અમે રંકપુત્રો ક્યારેય પણ મુક્ત ન જ થઈ શકીએ.

જેમકે—

—: વસંત તિલકા વૃત :—

“ જ્ઞાતિ તણું હિત ગ્રહો મન મોહ આણી;
જ્ઞાતિ સુધારક બનો અહો ભાગ્ય જાણી.
જ્ઞાતિ વિષે ઉચરશે નવ દ્રેષ વાણી;
જ્ઞાતિ ભગીરથી સમાન લહો પ્રમાણી. ”

—મિત્ર મૌજી, સોની મહાજન (પાટીદાર ઉદય)

અમને ઉપદેશનાં અમૃતપાન વડે વર્તમાને સેવા અને સંગઠનમાં મળતાં, અંધુ તથા રાષ્ટ્રહિતનો શુભ અવસર પ્રાપ્ત થયો છે.

પિતૃઋણને પૂરું કર્યાની અર્ચના માટે તન, મન અને વાણીપર સચ્ચા-રિતનું કવચ તથા સદ્ગુણનાં ઉપહારનું દિવ્યશસ્ત્ર ધારીશું. બ્રાતૃપરતું અપયશ સાંચળન (દૈત્ય) દૂર હઠાવવાને સુધારાના ધર્મ સમરાંગણમાં અમારાં નવજીવન નમ્ર

સ્વયંસેવકોની પ્રીતે અર્પણું. એવાં અખંડ શુભ થવામાં; શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી તથા આર્યભૂપણ કવિવર શ્રી તુલસીદાસજી પ્રભોદે છે, કે—

૧ ધર્મ્યાન્દિ યુદ્ધાચ્છેયોઽન્યત્ક્ષત્રિયસ્ય ન વિચતે ॥

અ:—ધર્મયુક્ત યુદ્ધથી વધારે ખીજું (કોઈ) કલ્યાણકારક કર્તવ્ય ક્ષત્રિયને માટે નથી.

૨ નયનન્દિ સંત દરસ નહિ દેખા. લોચન મોરપંખ કર લેખા ॥

તે સિર કટુ તુંબરિ સમતૂલા. જે ન નમત હરિ ગુરુપદમૂલા ॥

અ:—જેણે પોતાના નેત્રોથી સંતોનું દર્શન નથી કર્યું તેનાં તે નેત્રો મોરખીંછી પરની નકલી આંખોની ગણતરીમાં છે. તે સિર કટવી તુંબડીના સમાન છે, જે શ્રી હરિ અને ગુરુના ચરણોમાં નથી નમતું.

૩ જિન્દ હરિ ભગતી હૃદયે નહિ આતી. જીવન સખ સમાન તેષ પ્રાતી ॥

જો નહિં કરમ રામ ગુણ ગાના. જીવ સો દાદુર જીવ સમાના ॥

અ:—જેણે ભગવાનની ભક્તિને પોતાના હૃદયમાં સ્થાન નથી દીધું, તે પ્રાણી જીવતાં છતાં મરેલા સમાન છે. જે જીવ શ્રી રામચંદ્રજીના ગુણોનું ગાન (કીર્તન) નથી કરતી, તે દેહકાંતી જીવના સમાન છે.

એ દિવ્ય આદર્શ જીવનવ્રતમાં ખારવા માટે કર્મચોગી ચોધાઓનો પ્રથમ મંદિરો આદિ વાજિત્રો સફળ કર્યાનો સાર્વિક ઉદ્દગાર.

ચર્મ ચક્ષુથી જો વિશ્વનું	હિત સાધવાનું થાય જો;
શ્રોત્રથી શબ્દો સુણી	સંસાર સુખ સધાય જો.
જિહ્વાએ મૃદુ વાણી કથી	બ્રાતૃનું હિત થાય જો;
મન, બુદ્ધિનાં ચિન્તન થકી	પાડોશી સુખિયાં થાય જો;
પૂર્ણ બાહુબળ ધારણ વડે	ગરીબો કષ્ટથી નિર્ભય થતાં;
શૂરવીર મિત્રો, રાષ્ટ્ર પ્રેમે,	જીવન કૃતાર્થ જ લેખતા.

(ધર્મનો જયનાદ.)

સૌ પૂજ્યોએ મેળવેલ વિદ્યાજ્ઞાન, ગુણનાં અતિ મનન અનુભવ વડે આપશ્રીઓ ધર્મતત્ત્વનાં સંસ્કારોની સુંદર છાપ, અમારાં શુદ્ધ હૃદયોમાં છાપતાં જ રહ્યાં છે. તો એથીયે આગળ વધી, આજનાં ઉગતાં શિશુઓને વિદ્યાભ્યાસ પદ્ધતિ સમયોચિત હુન્નર-ઉદ્યોગ સાથે રાષ્ટ્રરક્ષવાની સુરાજ્ય સેવાએ “સર્વતંત્ર, સ્વતંત્ર, ગણરાજ્યતંત્રની તથા વીરવિદ્યા અને - અધ્યાત્મ તત્ત્વના અભ્યાસની વિશેષ આવશ્યકતા રહી છે. આપણે એ ઉજ્જવલ પ્રગતિની દિશામાં પૂર્ણપણે ચાલીને સુયોગ્ય કાર્યો ચીવટથી કરીશું.

૧ = શ્રી ગીતા, અ ૨ મંત્ર, ૩૧ નો ઉત્તરાર્ધ. પૃ. ૫૦.

૨ = } ગીતાપ્રેસ ગોર. ની માનસ રામાયણ, બાલકાંડ ચોપાઈ, ૩-૪ થી પૃ. ૧૪૬.

૩ = } સ્વશાસને મુખ્યમાં સં. ૧૯૫૬ માં વેદાંત શિક્ષણની સાર્વજનિક કોલેજ સ્થાપી છે.

શિશુ કેળવણીની પૂરી પ્રગતિનું દિશા સૂચન.

આપણે પ્રીતિપૂર્વક સંઘબળથી ધાર્મિક મહાન કંડ એકત્ર કરી, તેના વડે પ્રથમ મહાવિદ્યાલયો તથા વિદ્યાર્થી ભુવનો બનાવી તેમાં પ્રિય બાળ અને બાળાઓ કેળવીએ. સુઝ બાળકો પ્રભુતા પ્રાપ્તિ માટે * ઉત્સુક જ રહ્યાં છે. વિદ્યાગુણની વીરતા મેળવતાં અને પવિત્ર મન વડે બ્રહ્મચર્ય આદિ સુવ્રતથી પરમ લાભ મેળવી રહ્યાં, માતા સરસ્વતીજીના પૂજારીઓને ઉચિત † સહાયથી સાહિત્યગુણવૃદ્ધિ કરવાનાં સાધનમાં પૂરી યોજનાઓ ઘડવી. જાતિ સાથે રાષ્ટ્રઉદ્ધતનું યશવંતું નામ રક્ષવાની; સદૈવ વિજયી આરતી ઉતારી રહ્યાની ભાવવૃદ્ધિમાં સુયોગ્ય બનાવવાં, એ જ આપણું જનસમૂહનું મુખ્ય અને પવિત્ર કર્તવ્ય રહ્યું છે.

એવાં વ્યાપક હિત અંગે સર્વની શક્તિ અને પ્રિયભાવના-ભક્તિની અનન્યપણાની મંગળ ભેટથી વિશાળ ધનરાશિ એકત્ર કરી, બાળકોને સામાજિક, આર્થિક અને બ્રહ્માંડના સમ્રાટ-પ્રાણુપિતાએ; અમૃતપુત્ર માનવોને નૈતિક જ્ઞાનનો આપેલ પાવનપ્રસાદ-વેદો, શ્રી ગીતાનાં આદિ તત્ત્વોનું અખંડ શિક્ષણ આપવું જરૂરી છે. એમાં જ આપણું આર્યતાએ સાર્વભૌમ ગણતંત્રની ઉન્નતિનું અગાહનું રાષ્ટ્રગૌરવ સમાયું છે, તેમ નિત્ય રક્ષાયું જ રહેશે.

વર્ષો સુધી વહાલાંઓના હૃદયો પર અજ્ઞાન-વાદળથી જ્ઞાનસૂર્ય ઢંકાયેલો રહ્યો; પણ તેવી x રચનાત્મક સુકાર્યની શિક્ષણ-જ્યોતિષી જ્ઞાનસૂર્ય પુનઃ પ્રિય સંતાનોના સ્વચ્છ અંતઃકરણના-વ્યોમમાં પ્રકાશશે. સર્વોત્તમ વિદ્યાવૃદ્ધિનો દિવ્યપ્રકાશ બાળકોનાં હૃદયોમાં પથરાવા અંગે આપ સમક્ષ, મિત્રોદ્ધારા નમ્ર નિવેદન છે. સુઝવંદ! વિદ્યાવૃદ્ધિના અપાર ઉત્સાહપ્રેમની ઉદારતાથી ધન દાનનાં ઝરણાં વહેવરાવી, પ્રિય શિશુઓને વિદ્યાઅમૃતનાં સુખભર્યાં માનસરોવરમાં નિત્ય નવરાવી, હરક્ષણમાં સત્યતત્ત્વની અંજલિઓ પીવરાવીને આભારી કરશો. અમે આજ્ઞાધારી સંતાનો, આપશ્રીઓના પરમ ઉપકારો કર્યાનો ઉજ્જવલ સુયશ સર્વદા માનતા રહીશું. (ધર્મનો જયનાદ, તેણે સર્વને વંદી નિજ સ્થાન મેળવ્યું.)

† = “કચ્છી પાટીદાર વિદ્યાર્થીઓને મદદ” જય કચ્છ, વર્ષ ૧૩, અંક ૩૭, તા. ૨૧-૬-૪૭ શનિવાર, અસાડ સુ. ૩, ૨૦૦૩ નો અંક પૃ. ૧૧ માં હરોળ ત્રીજામાં મહેરાત પ્રગટ થયેલ.

* ત્રીજું પુણ્ય, પૃષ્ઠ, છઠ્ઠાની “જ્ઞાતિ બાગ” એ કવિતા વાંચવી.

x = નખત્રાણામાં પૂર્વ નિવાસમાં, પ્રભુશ્રીની પ્રતિષ્ઠાએ સં. ૧૯૯૩ વૈ. સુ. ૧૦ ની રાત્રે; સભામાં શ્રીમાન રાગભાઈ સાં. નું ભાષણ. તેના અહેવાલ પૃ. ૩૭, ૩૮ માં અવલોકવું. સં. ૨૦૧૧ ગુજરાતમાં ધનસુરા ખાતે પા. સ. સમાજે વિદ્યાર્થી ભુવનનું નિર્માણ કર્યું છે. વિદ્યાર્થીઓ લાભ લે છે. વિદ્યાવૃદ્ધિના પ્રેમી ઇચ્છુકોને ધન્યવાદ છે. એવાં શુભકાર્યોની વૃદ્ધિ કરતાં જ રહેવી.

પાંખડી સાતમી.

વિદ્યાવૃદ્ધિમાં આશા ફળ્યાની સુવાસ.

શિ:- (મિત્રોની અનુમતિથી શ્રી શિવદાસજીએ સભાકાર્ય દીપાવવા માટે મંત્રી-પદે ઉભા થઈ વાક્યો કહ્યાં.) રચનાત્મક કાર્યોનાં અંગે, બહુશ્રુત મહાનુભાવની આવશ્યકતા રહે છે માટે સૌના માનનીય, ઇષ્ટપ્રભુ ભક્તિની નિષ્ઠાએ તીવ્ર અભિલાષી, ધર્મશાસ્ત્રો, વૈદકશાસ્ત્રો અને શિલ્પશાસ્ત્ર આદિ સાહિત્ય પ્રચારની પ્રીતિવાળા, વ્યાપારની પ્રગતિમાં અંધુ તેમ પ્રિય પાડોશીઓને સુદિશા દર્શાવનાર, ખેતીવાડી અને ગ્રામ સુધારણાની સ્વચ્છતા આદિ રાષ્ટ્ર જનગણનાં સ્વાશ્રયી “શ્રમ-યજ્ઞ” માં વૃદ્ધિજનન સાદાઈથી દીપાવનાર; એવા વિકાસના પરમાર્થ સદ્ગુણોથી અલંકૃત પૂ. શ્રીમાન માધવજીભાઈને વિદ્યાવૃદ્ધિનું મંગલ કાર્ય પાર ઉતારવા માટે સભાપતિ સ્થાને બિરાજવાનું હું નમ્ર નિવેદન પ્રસ્તુત કરું છું. તેને જનમંડળ! પ્રેમથી જ્ઞાનવૃદ્ધિની ઉત્સાહ મર્યાદાએ વધાવવાને અનુમોદન આપશો.

ગો:- (શ્રી ગોપાલજીભાઈએ ઉભા થઈ કહ્યું.) પ્રિય શ્રીમાન હિતસ્વીઓ! સાક્ષર મિત્રશ્રી માણેકલાલ! પૂ. માતાઓ! બહેનો! અને જગૃતિના મહામંત્રને સદૈવ સાધતા રહ્યા મિત્રો! વહાલાંઓને સુવિદ્યાનો દૈવીપ્રસાદ પ્રાપ્ત કરાવી; આશો-ગવા માટે પુણ્યદિશાના ઝગહગતા મંગળમાર્ગમાં મીઠા ભાઈચારાથી ચાલી, સૌને શાન્તિ આપનાર-લોકહિતના પ્રશ્નને તેમજ શ્રીમાનના પદધારક નિવેદનને હું ભાવપૂર્વક અનુમોદન આપું છું. (હાથ જોડી) વડીલશ્રી અગ્રપદ દીપાવે. મિત્રોએ ઇચ્છ્યાં સુકાર્યથી સૌનાં કલ્યાણમાં કૃપાળુ વિશ્વેશ્વર સદાય આપે; એ જ પ્રાણુ-પ્રિય નમ્રતા, અસ્તુ. (ધર્મનો જયનાદ.)

(શ્રીમાને તે પદસ્થાન સ્વીકાર્યા પહેલાં, ગંભીર શૈલીથી વાક્યો કહ્યાં.) “પ્રિય-જનો! ઉન્નતિમંત્ર સાધકોએ જે ભાવના શબ્દોએ મારા વંડ કાર્ય સંધાવવાનો વિશ્વાસ રાખેલ તે ગુણોયોગ્ય હું અનું; એવી મારી જગન્નિયંતાને પ્રાર્થના છે.

“આપ કદાચ તે ભાવ મારામાં જોતા હો, તો તે આપણી સમક્ષ બિરાજ્યા સુહૃદ જ્ઞાનીજનોની નિજ સેવક પ્રત્યે અત્યંત વહાલની કૃપા અને ઉત્સાહવીરોએ સાધેલ પરમાર્થની તપશ્ચર્યાથી પુણ્ય થયાનાં પરિણામનું જ મીઠું ફળ છે. પૂ. વિદ્વાન આત્માઓ અત્રે પધારીને સભા શોભાવી રહ્યા છે, આપ એવા વિદ્યા-વૃદ્ધિ કરાવવામાં પરમ નિષ્ણાત-સાક્ષર સુહૃદરહ્યા મહાનુભાવોમાંથી સભાપતિની નિમણુંક કરતાં તો આપણને સર્વની ભત્રાઈભર્યું સુકાર્ય સાધવામાં વધુ અનુકૂળતા મળત. નિત્ય પ્રાણુઓતિથી સૌની સાથે રહી, શુભકાર્યોમાં સહાયતા દેનાર જ્ઞાનેશ્વર જ છે.” (તે પદ સ્વીકારતાં હાથ જોડી, સૌને વંદન કર્યું.)

(મંત્રીએ વિષય સંબંધે બોલતા અભ્યાસીઓનાં નામ નોંધેલ કાગળ શ્રીમાન સમક્ષ ધર્યો, તેમાં તેમણે ઉભા થઈને વાંચી કહ્યું.) “શ્રી ગોપાલજીભાઈ સર્વોત્તમ

ઉપર કહેશે તે આપણે સભા નિયમે શાન્તિથી શ્રવણ કરી, નીરક્ષીરની હંસવૃત્તિ ન્યાયે સદૃશસ્તુનો લાભ મેળવવો. ”

(શ્રી ગોપાલજીભાઈએ પરમ શિષ્ટાચાર જાળવી, વક્તાસ્થાનથી:-) ઠૂં સર્વેશ્વર-
રાય વિશ્વવ્યાપક દિવ્ય જ્યોતિને નમઃ ॥ પૂ. સભાપતિ ! તથા પૂ. મહાનુભાવો !
પૂ. માતાઓ ! પૂ. બહેનો ! અને વિદ્યાપ્રિય મિત્રો !

વેદઃ સ્મૃતિઃ સદાચારઃ સ્વસ્ય ચ પ્રિયમાત્મનઃ ।

પતન્નતુર્વિધં પ્રાહુઃ સાક્ષાદ્ધર્મસ્ય લક્ષણમ્ ॥

—મનુ. અ. ૨ શ્લો. ૧૨

ભા:-વેદાનુકૂળ મનુસ્મૃતિ આદિ શાસ્ત્ર, સત્પુરુષોનો આચાર જે સનાતન અર્થાત્ વેદદ્વારા પરમેશ્વરપાદિત કર્મ અને પોતાના આત્મામાં પ્રિય અર્થાત્ જેને આત્મા સાહે છે તેવું જ સત્યભાષણ, એ ચાર ધર્મનાં લક્ષણ છે.

તેવા ઉપદેશના અંગમાં શાસ્ત્ર પણ કહે છે કે—

યસ્યચિતં નિર્વિષયં હૃદયં યસ્ય શીતલમ્ ।

તસ્ય મિત્ર જગત્સર્વં તસ્ય મુક્તિઃ કરસ્થિતા ॥

ગોર. કલ્યાણ, વેદાંક પૃ. ૪૪

ભા:-જેનું ચિત્ત વિષય રહિત છે અને હૃદય શાન્ત છે, તેનો સર્વ સંસાર મિત્ર છે તથા મુક્તિ પણ તેની મુઠ્ઠીમાં છે.

—: પ્રભુની પ્રાર્થના :—

—: રાગ રસિકભાવે, ચૌતાલની ચલતી :—

કરી આશ એવી ભારી.... પ્રભુ ! લે, તું જાળ ઉગારી. ટેક.
મીઠો ભાવ અંતરમાં ધારી, વૃત્તિ જેલે 'નવરંગ ભારી;
શિવ શાન્તિ પદ, લેનારી.... સુખ કર એ ઉમીયાં-માડી ! કરી. ૧
અને ગુણિયલ ધર્માચારી, એ આશા સરસ્વતી ! અમારી;
ઘટે ધનધોર ભયંકર આડી.... એવું શસ્ત્ર દિયો હિતકારી. કરી. ૨
ઉણ રકતે તડપતી નાડી, ભર્યું શૌર્ય હૃદયમાં ભારી;
મંત્રો જપતા કર્તવ્યશાળી.... કરી, સ્વાહા જિંદગી અમારી. કરી. ૩
રહરિયાળી રહે આ વાડી, પ્રાર્થના....છે, એ દાડી; દાડી,
નિત નવાંકુર પ્રગટે ભારી.... કાવ્ય-કુસુમે, પરિમળ સારી. કરી. ૪
ઓ....ભૂધર ! સુણો વનમાળી !! તેં બહુ દાસ-દાસી ઉગારી,
ધરૂં ધીર હૃદયમાં ધારી.... મિત્ર ! બુદ્ધિ દેજે બળવાળી. કરી. ૫
જગતઆધાર દયાળુની અસીમ કૃપા અને શ્રી પૂજ્યપાળકાએ અમને સુવિ-

૧ = નવધા ભક્તિનાં વિવિધ અંગ. ૨ = લીલી જમ.

ધાનું દાન દેવાથી તેમ પારસમણિ-સુહૃદ વિદ્વાનદેવોના ભાવભર્યા નિત્ય સતસંગ કરવાના બહુ લાભ વડે અમે ગરીબપુત્રો પણ “નવજીવન” દીપદવાને સત્યતત્ત્વ સમજવા સારું ભાગ્યવાંત થયા. (ધન્યવાદ ધ્વનિ.)

આજનો જગત-કર્મયુગ તીવ્ર હરીફાઈનો છે. યોગ્ય સ્વતંત્ર થવાના પ્રકાશ-ભરી ચાલવા અર્થે સવેળા ચેતી, જે પોતાને, જાતિ અને રાષ્ટ્રનાં દીનજનોનાં સુખીજીવન બનવા સારું; શાન્તિની સુધાર યોજનાઓ કર્મયોગમાં પરિણમવા માટે પહેલ કરે તેજ ઉત્સાહી, સુમાર્ગ દર્શકનો પૂરો પરીક્ષક, સમાજ અને રાષ્ટ્ર ઉન્નતિ દેવીશ્રીનું પૂજન કરનાર વીરવર યોધો છે. જે સમય તેમ કર્મને દોષ દહ, અનર્થકારી આગસથી ઘેરાઈ; નિદ્રામાં જ પડી રહે તે કાયર છે ! જાતિ, રાષ્ટ્ર, ધર્મ અને જગતદ્રોહી છે !! જેથી-

સમય સરતો જાય છે ! વાતો કર્યાથી શું વળે;

યુવક ! હિતનાં કાર્ય કરી લે, હોય કરવાં આ પળે.

કર્તવ્ય રસિકોએ ગાયું છે કે-

“ કીસ કામકી નહી વહ જીસમેં નહીં રવાની;

જો જોશ હી ન હો તો કીસ કામકી જવાની. ”

તેથી મિત્રો !

“ કાલ કર સો આજ કર, આજ કર સો અજ;

અવસર જિત્યો જાત હૈ પ્રીર કરેંગે કળ. ”

માટે-“ ઉત્સાહ વિના સર્વ અપૂર્ણ ” મનુષ્ય ઉત્સાહ વિણ જગતમાં કંઈ પણ કાર્ય સંપૂર્ણ કરવા શક્તિવાન નથી. કારણ કે ઉત્સાહ જ દોરનાર અને અંધકાર-માંથી પ્રકાશના પ્રદેશમાં લઈ જનાર પ્રભુતાનું સાચું દૈવત છે. પ્રત્યેક જનોએ ઉન્નતિનો વિકાસ સાધવા અંગે પૂરા ઉત્સાહની આવશ્યકતા છે. ઉત્સાહથી જ આગળ વધાય, જીવન સારી સ્થિતિમાં ગાળી શકાય. પરંતુ માનવ ઉત્સાહ વિના જેવી સ્થિતિમાં હશે તેવી સ્થિતિમાં ત્યાં જ અટકી જશે. કારણ કે જ્યાં સુધી હૃદયમાં અતૂટ ઉત્સાહના એવા દોરનાર પ્રિયનેતાનું સ્થાન નહિ હોય, ત્યાં સુધી કોમપણુ વ્યક્તિ કાર્ય સંપૂર્ણ પાર ઉનારવાને અશક્તિમાન છે. જો કે શક્તિ હોય પણ તે એકલી શું કરી શકે ? નેત્રહીણ ચાલવાને શક્તિશાળી છે, પરંતુ દોરનાર નહિ હોય ત્યાં સુધી તેનાથી ચાલી શકાશે નહિ, ચાલશે તો અથડાશે અને અથડાતાં વાગશે. ઉત્સાહ વિના દરેક વ્યક્તિ આદર્શજીવન ગાળવા માટે કાર્ય સંપૂર્ણ કરવા અશક્તિમાન છે. કેમકે શક્તિ હોય પણ તે શા કામની ? ઉત્સાહ વિના શક્તિ શરમાશે ! શરમાતાં, કાર્ય પૂરું કરી શકાશે જ નહીં !

ભલેને કાર્ય અધૂરું હોય; તેમાં રજ પણુ શુદ્ધિ આગળ ચાલવી ન હોય. તથાપિ ઉત્સાહની ધગશથી ધીમે ધીમે તેમાં શુદ્ધિ ચાલીને સ્વચ્છ મનોબળા યામ

કરાશે. ગદનકાર્ય કરવાને શક્તિશાળી જ થવાશે. ઉત્સાહી મનુષ્ય શું ન કરી શકે? સંપૂર્ણતા પ્રાપ્તિએ સર્વ સુભાવનાઓ સિધ્ધ કરી શકે છે. દ્રેષી સખળ હોય, સ્વપ્નમાં પણ જ્યની આશા દેખાતી ન હોય; છતાં જો અંતરમાં ઉત્સાહ હોય તો પૂરા મનોબળ વડે યુક્તિથી કર્તવ્યો સાધી, શત્રુનો પરાજય કરી વિજયધ્વજ ફરકાવાય, દુઃખભરી સ્થિતિ સુખમય થાય અને ભિપણ અંધકાર હોય ત્યાં પ્રકાશ પથરાય. એ સર્વ પૂરા ઉત્સાહથી જ, તેથી પરમ નીતિથી સુખોની પ્રાપ્તિ સારું ઉત્સાહ જ કેળવવો જોઈએ. એવા વીરવ્રતધારીનો જીવનસાર પણ એજ કે-

સાનદં સદનં સુતાશ્ચ સુધિયઃ કાન્તા મધુર ભાષિણી ।
 સન્મિત્રં સુધનં સ્વયોષિતિરતિઃ સ્વાજ્ઞાપરા સેવકાઃ ॥
 આતિથ્યં પ્રભુકીર્તનં પ્રતિદિનં મિષ્ટાન્ પાનં ગૃહે ।
 સાધોઃ સંગમુપાસતે હિ સતતં ધન્યો ગૃહસ્થાશ્રમઃ ॥

—શ્રી ચાણક્ય નીતિ.

ભા:-જો આ લોકમાં મનુષ્યને આનંદયુક્ત ઘર મળે, બુદ્ધિવાળા પુત્રો હોય, મધુર બોલનાર સ્ત્રી હોય, સ્વપરિશ્રમથી મેળવેલ સુધન હોય, પોતાની ધર્મપત્નીમાં જ પ્રીતિ રહે. સેવકો આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તે, નિત્ય અતિથિ સેવા અને પ્રભુકીર્તન થયા કરે. ઘરમાં દુષ્ટિ અનુસાર અન્ન મળતું રહે અને નિરંતર સત્પુરુષોનો સમાગમ રહેતાં, એ ગૃહસ્થાશ્રમ ધન્યમય છે. તેથી—

સૌએ નિશ્ચય કરેલાં, કર્તવ્યો સાધવાં જ છે.

એ આદર્શો આપણું ગૃહસ્થાશ્રમ જીવન કેળવીને દીપાવવા માટે સમાજ-વૃક્ષ-વૃદ્ધિનાં વિકાસઅંકુરો એવાં પ્રતિભાસ્પ પવિત્ર સંતાનોને શિક્ષણ આપવું એ જ સૌનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. આપ શ્રેષ્ઠાત્માઓએ જે અથાગ પરિશ્રમ અને પવિત્ર જિજ્ઞાસાથી શુભ સંસ્કારનાં મંડાણ કર્યાં તેનાં જ પરિણામ સ્વરૂપે અમે આજ, પૂ. સાક્ષરો દર્શનીય ધર્મસભામાં એકત્ર રહી; ઉદ્યમાર્ગ વધારે સરળ અને સફળ થયેલ નિહાળી શક્યા છીએ.

સુધારાને વધુ વિકસાવી, ગૃહસ્થાશ્રમ ઉત્તમતા માટે જો કોઈ પણ પુરતું સાધન હોય તો તે માત્ર વેદવ્યાજ્ઞાએ પુત્ર અને પુત્રીઓની “બ્રહ્મચર્યાવસ્થાએ વિદ્યાવૃદ્ધિ” જ છે. એ સાચું હિત સાધવા માટે ઇશ્વરમૂર્તિરૂપ-નિર્મળ મનનાં પ્રિયોને વિદ્યાજ્ઞાન ખંતથી આપવું જ. આપણને પરમપાવન સંયુક્ત સમાજ મહીં એટલે મહાજની-ગૃહસ્થાશ્રમ મંદિરમાં નિર્મળભાવે નિત્ય રમણ કરવાનો આવો રૂડો પ્રસંગ ફરી મળવો દુર્લભ જ રહેશે. કેમકે પુણ્યવિભૂતિ-માનવ-દેહ અંતે દાણભંગુર લોભ; એ શૂન્યભૂમિમાં ભસ્મસાત્ થતાં તેનાં રજકણો પણ વિશાળ વાયુમંડળમાં વિખરાઈ જવાનાં. એવા દિર્ઘ વિચારોથી, પ્રાપ્ત થઈ સમદ્ધિના ભર્યા ભંડારોથી સંતાન રત્નો પૂર્ણપણે કેળવીને સદગુણ મેળવાવવાની અતિ આવશ્યકતા છે; એથી જ આપણી તેમ સંતાનોની જીવનપંજો સાર્થક થશે.

—: અમરપણાંની પ્રાપ્તિ :—

ઉદાર દાનેશ્વરીઓની પરમાર્થપ્રિય પ્રવૃત્તિ જ શિશુઓનાં નિર્મળ અંતઃકરણરૂપી-ધ્વિવરીય પુસ્તકોનાં પ્રત્યેક ઉજળાં પાનાંઓમાં અમર લેખિનીથી અંકાયલી જ રહેશે. અલૌકિક કીર્તિ “યાવચ્ચંદ્રદિવાકરો” ઝળહળતી જ રહેશે. એવાં પૂરાં હિત અંગે સાહિત્ય રસજોએ બહુ ગાયું છે—

“ જીન પરમારથ કાર્યો કીયા તનસેં, મનસેં, ધનસેં કરકે;
તીન કીરત જગમેં છાઈ રહી, દિન ચાર વિશેષ જિયા ન જિયા. ”
વળી પણ—

“ નામ રહંતાં ડાકરાં ! નાણાં નહીં રે રહંત;
કીર્તિ કેરાં કોટડાં પાડ્યાં નહીં રે પડંત. ”

વિદ્યાવિકાસ માટે ભાઈ, બહેનોનું અને અમારું સર્વદા હિતચિન્તક શ્રીમંતોનું કર્તવ્ય હોતાં, વિદ્યાયજ્ઞમાં આહુતિઓ દેવા માટે મોખરે આવી; નદી વહેણે સમિધા-સાધનનાં-ધનની સહાયતા આપવી. આવા ઐતિહાસિક પ્રસંગો પણ પુણ્યવંતા-મહાભાગ્યશાળીઓને જ સાંપડે છે. (હાથ જોડીને)

આપ પૂ. શ્રીમાન મહાનુભાવો સમક્ષ કોઈ અસંગત વાક્ય ઉચ્ચારાયું હોય, તો જિજ્ઞાસુ-પુત્રને ક્ષમા આપી દિશા સૂચવશો. અમે મિત્રોની સુરુચિ સુંદર નીતિરીતિની દૃઢ ધારણામાં વૃદ્ધિ થતી રહે. ઐ નમઃ (સભાજનોએ ધર્મનાદ ગળવ્યો. ઉત્સાહીએ વિદ્યાની અપૂર્વ ગુણપ્રાપ્તિ માટે સારાંશ વાક્યો કહી,સ્વસ્થાન લીધું.)

પાંખડી આઠમી.

સદશિક્ષણની પ્રસરેલી સુવાસ.

સભાપતિ:— (ઉભા થઈ) શ્રી મનજીભાઈનો લગનીધારી મિત્ર, શ્રી સરસ્વતી-જીનો રસગુણી ઉપાસક, સમાજ તથા રાષ્ટ્રસેવામાં નમ્રપ્રેમી અને ધિરાન્યા દેવા-મવર્યોના શિષ્ય શ્રી પ્રેમજીભાઈ કાવ્યકળાની સાધના રહસ્યથી કહેશે, તેને પ્રિયજનો! શાન્તિથી શ્રવણ કરશો.

શ્રી પ્રેમજીએ હાથ જોડી, વિદ્યાદેવીનું મંગળદાયી સ્તવન કર્યું,

વિદ્યા: સમસ્તાસ્તવ દેવી મેદા:

સ્ત્રિય: સમસ્તા: સકલા જગત્સુ।

તવૈક્યા પૂરિતમમ્બયેતત્

કા તે સ્તુતિ: સ્તવ્યપરાપરોક્તિ ॥

—દુર્ગા સંતસતી અ. ૧૨. શ્લો. ૬.

ભા:— હે દેવી! અમરન સંસારની સર્વ વિદ્યાઓ તમારાથી પ્રગટ થયેલી છે. તથા

સર્વસ્ત્રીઓ તમારું જ સ્વરૂપ છે. સમસ્ત વિશ્વ એકજ તમારા વડે પરિપૂર્ણ છે.
જતાંય (હે માતા!) તમારી સ્તુતિ કયા પ્રકારે કરી જાય.

ગુણસાધકોની ભક્તિરસથી, ત્રિતાલ.

સરસ્વતી! ભગવતી!!!.....જગદિશ્વરી !!!.....(૨)

તું દયાળી માતા!..... ટેક-૧

વીણા..... કરે ધારીણી સેવક હિત કારિણી.....,,

કર વિભૂતિ જ્ઞાતા..... તું, ૨

છું તારો બા.....બ, લે.... દીનની-સંભાળ; ,,

દેજે પૂર્ણ સહાતા..... તું, ૩

કરું સ્નેહ પા.....ન, થાયે.... દૈવત્ય ભાન; ,,

મા! ત્રિલોક્ય જગ્યાતા..... તું, ૪

સરસ્વતી સેવા ભક્તિ.... ભાવ હૃદયે....પ્રગટાવ; ,,

હે વરદાથી દાતા..... તું, ૫

અળંડ, પ્રણવ સ્તોત્રની..... શિખાવ સાધના ,,

મિત્ર પ્રેમે રહું રસતા..... તું, ૬

વિદ્યા દદાતિ વિનયં વિનયં દદાતિ પાત્રત્વમ્ ।

પાત્રત્વાદ્ધનમાર્જ્જીવિત ધનાદ્ધર્મસ્તો સુખમ્ ॥

—તીતિ.

ભા:- વિદ્યાર્થી વિનય આવે છે અને વિનયથી યોગ્યતા મળે છે, યોગ્યતાથી ધન મળે છે, તેમ ધન વડે ધર્મ થાય છે અને સુખ મળે છે.

ધૃતિઃ ક્ષમા દમોઽસ્તેયં શૌચમિન્દ્રિયનિગ્રહઃ ।

ધીર્વિદ્યા સત્યમક્રોધો દશકં ધર્મલક્ષણમ્ ॥

મનુ. અ. ૧૫.

ભા:- ધીરજ, ક્ષમા અને મનનો નિગ્રહ, અસત્યનો ત્યાગ, પવિત્રતા, ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ અને વિદ્યાનો સાંગથી બુદ્ધિને વધારી યોગાભ્યાસ કરવો. વિદ્યાપ્રાપ્ત કરવી. જે પદાર્થ જેવો છે તેને તેવો સમજવો. ક્રોધ ન કરવો. એ નિત્ય આચરવાનો ધર્મ છે.

વેદોઽયં પશુ પોતાની બુદ્ધિથી ગાયું છે.

ૐ નમોઽસ્ત્વનતાય સહસ્ર મૂર્તયે સહસ્ર પાદાક્ષિશિરોરુવાહવે ।

સહસ્ર નામ્ને પુરુષાય શાશ્વતે સહસ્ર કોટિયુગ ધારિણે નમઃ ॥

૧. જગ્યાતિ=પ્રસિદ્ધપણે.

૨. રાતું=તદ્દશીન.

÷ બિનુ પદ ચલઈ સુનઈ બિનુ કાના । કર બિનુ કરમ કરઈ બિધિ નાના ॥

આનન રહિત સકલ રસ ભોગી । બિનુ બાની બકતા બડ જોગી ॥૩॥

અર્થ:- તે (બ્રહ્મ) વિના ચરણે ચાલે છે, વિના કાનથી સાંભળે છે, વિના હાથથી નાના પ્રકારનાં કામ કરે છે, વિના મુખ (જિહ્વા) થી પણ સર્વે (ખટ) રસોનો આનંદ લે છે અને વિના વાણીથી બહુ યોગ્ય વક્તા છે. (૩)

તન બિનુ પરસ નયન બિનુ દેખા । અહઈ દ્વાન બિનુ વાસ અસેખા ॥

અસિ સખ ભાંતિ અલૌકિક કરની । મહિમા જસુ જઈ નહિં બરની ॥૪॥

અ:- તે વિના શરીર (ત્વચા) થી સ્પર્શ કરે છે, વિના આંખોથી દેખે છે અને વિના નાકથી સર્વે ગન્ધોને અહણુ કરે (સૂંધે) છે. એવા બ્રહ્મનું કાર્ય સર્વ રીતે એવું અલૌકિક છે, કે જેનો મહિમા કહી શકાતો નથી. (૪)

ધર્માત્માઓનાં જીવનકાર્યોનાં યશ દર્શને જ ગુણગ્રાહીઓની વૃત્તિઓમાં ઉદ્ધારતા પ્રગટી છે.

શ્રીમાન પૂ. સભાપતિજી! દેવતાસ્વરૂપ મુરખીઓ! વિદ્વરત્ન ગૃહસ્થો! સાક્ષર અંધુશ્રી માણેકલાલ! પૂ. માતૃશ્રીઓ! બહેનો! અને આદર્શ સંગઠનમાં બ્રાતૃત્વ વ્રતધારી મિત્રો! તથા સર્વનાં આત્મપ્રિય કુટુંબીજનો! આ વીરજનની વસુંધરાની સૌંદર્યવંતી વિશાળ ગોદમાં તેમજ સંસ્કારી આત્માઓના-ઉમંગી હૃદયોમાં સુકીર્તિનાં અમરપણે નિત્ય રમી રહ્યા છે એવા પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી મનુભગવાન, ત્રિકાળદર્શી શ્રી કપીલ, શ્રી અગસ્ત્ય, વૈદિક તત્ત્વતારક વિશાળબુદ્ધિ શ્રી કૃષ્ણદેવપ્રયાગ વ્યાસજી. શ્રી વશિષ્ઠ આદિ બ્રહ્મર્ષિઓ અને આર્યશિરોમણિ મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજીની ધર્મમય પ્રજ્વળાવવાની ભાવના, શ્રેષ્ઠાત્માઓના હૃદયોમાં પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામીને કર્તવ્યોમાં ઉતરી રહી છે. દૈવીમતધારી, આદિત્ય બ્રહ્મચારી ક્ષત્રિય શિરોમણિ શ્રી ભીષ્મપિતામહ મહાભારતમાં બાણશય્યા પર જ રહ્યા. ઉમંગથી સત્યજયનું ધર્મયુધ્ધ નિહાળવા માટે પ્રિયાતમાને અષ્ટાંગ યોગબળની અપૂર્વ ઇચ્છાશક્તિ વડે ઉત્તરાયણ સુધી સ્થંભાવ્યો. પૂજ્ય શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી, શ્રી વ્યાસ આદિ ઋષિવૃંદ અને શ્રી યુધિષ્ઠિર આદિ રાજ્યકુટુંબી-પુત્રો સાથે અનુપમ મહત્ત્વભર્યા તત્ત્વગૂઢાર્થોથી સત્સંગ કરી; વિશ્વહિતે અમૂલ્ય સદુપદેશ આપ્યો. યોગેન્દ્ર શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીની શ્રુતિઓ અને ઉપનિષદ સ્વરૂપ ગીતાક્ત-અસીની મધુ-રતામાં; ભાવિકોને અદ્વૈતની ચૈતન્ય-પ્રેમમાધુરીમાં મુગ્ધ કરતો અનન્યપણામાં મગ્ન થવાના અમૃતવનો બ્રહ્મનાદ તેમજ શ્રી યુધ્ધ ભગવાનની ત્યાગવૃત્તિની ઉત્કૃષ્ટ તપોનિષ્ઠા.

શૂરધન સ્મૃદ્ધિનાં સુકાર્યોની-કીર્તિને સર્વદા સંભાળવી.

ક્ષાત્રગૌરવ રક્ષક, સ્વાભિમાન જાગવવાનું મહારાણા શ્રી પ્રતાપનું આત્મિક પાણુ. જીવપતિ શ્રી શિવાજી મહારાજની દૈવી વરદાથી શૌર્યવંત શક્તિ અને

÷ માનસ રામાયણ. આલકાંડ ત્રીજી અને ચોથી યોગપાઠ.

પૂજ્યના અડગ હૈયામાં આર્યત્વ રક્ષાવવાની ભરપૂર ભક્તિ. વીર દુર્ગાદાસ રાહોડની સ્વામીભક્તિની પ્રભુતા. તેમ શ્રી ગુરુ ગોવિંદસિંગનું ધર્મનિષ્ઠાએ શૌર્યપણુ.

સત્યશ્વરનું સનાતનતત્ત્વ નિર્ણયી મહાન ભાષ્યકાર, જગદ્ગુરુ શ્રી આદ્ય શંકરાચાર્યજી મહારાજ. સત્યનિષ્ઠ પરમ પદ્મકંઠ મહર્ષિ શ્રી દયાનંદ સરસ્વતીનાં પ્રાણપ્યારાં વૈદિક તત્ત્વનાં ગુણગ્રહણે, વિશ્વજન જગૃતિની પૂર્ણાંગી પરોપકાર પ્રિયતા. લોકમાન્ય શ્રી બાલગંગાધર તિલકના હૃદયમાં ભારતીમાતૃશ્રીનાં ઉધ્ધારની તીવ્ર અભિલાષાએ “સ્વરાજ્ય ઇ અમારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે” તે મુક્તિમંત્રની રસીલી સાધના. વિદ્વવર્ચ શ્રી ગોખલે, પંજબકેસરી શ્રી લાલા લાજપતરાય, મુક્તાત્મા શ્રી શ્રદ્ધાનંદ સ્વામીજી અને “આર્ય મુસાફિર” શ્રી લેખરામની પતિત પાવન કર્યાની તપશ્ચર્યા. સરદાર અંધુશ્રી વિકુલભાઈ પટેલની ભારતમાતા પ્રત્યે હાર્દિક દાઝ. પંડિત શ્રી ભાતીલાલ નહેરૂ અને સી. આર. દાસે ઐશ્વર્યો પરહરી તે સર્વસ્વને રાષ્ટ્રજનગણુની સેવામાં આપવાની સાધુતા. ગરવી ગૂર્જરદેવીના સુપુત્રરત્ન સાક્ષર શ્રી ગોવર્ધનરામ. મહાકવિ શ્રી નાનાલાલ તથા વિશ્વ કવિવર શ્રી રવિન્દ્રનાથ ટાગોર આદિ જનતા-જનાર્દનના શુભેચ્છુઓની અગાધ વિદ્યાધનનાં દૈવીદાન દેવાની શક્તિની પ્રભુતા. ભારતભૂપણુ મહામના પૂ. પંડિત શ્રી મદનમોહન માલવીયાજી, દેશ ગૌરવ શ્રી નેતાજી સુભાષચંદ્ર બોઝ અને શ્રી ભગત-સિંગની રાષ્ટ્રહિતસ્વી વિશાળ દાઝ.

સંસાર વંદનીય શ્રી આપુજીએ “પૂર્ણમેવાવશિષ્યતે” (તે એકજ પૂર્ણ બની રહે છે) એ સનાતન સત્યધારણે નમ્રતામાં ઓતપ્રોત રહી, ઇશ્વરીય-સત્યની વિવેકાગ્નિએ આત્મતપોબળના પુંજ વડે નિકૃષ્ટ સ્વાર્થવૃત્તિઓને સદા કંપાવનારું; શાન્તિશસ્ત્રનું દિવ્ય-અહિંસામત. અપૂર્વ મુસહી લોહપુરુષ, મહાપ્રતાપી નર-વીર શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલનું આત્મ શ્રદ્ધાનું દિવ્યમય અપાર શૌર્યતેજ. યોગા-કંઠ શ્રી અરવિન્દબોપ, શ્રી સરોજની નાયકુ આદિના આર્યઅલંકૃત; વિદ્યમાં સમારક રહ્યાં ગુણોનાં-કુસુમોની મીઠી પરાગ, આપણા વિદ્યાવ્યસની મન-ભૂંગોને નિત્ય ગુંગરવ કરીને રસગ્રાહી થવા સારું મુગ્ધ કર્યા જ છે.

રાષ્ટ્રપતિજી શ્રીયુત રાજેન્દ્રપ્રસાદ. પૂ. શ્રી આપુજીના ઉત્તરાધિકારી મહામાનનીય પંતપ્રધાન સાક્ષર શ્રી જવાહરલાલ નહેરૂ, શ્રી વિનોબાભાવે, શ્રી કૃષ્ણમેનન અને શ્રી વિન્યાલક્ષ્મી પંડિત આદિ રાષ્ટ્રના પરમભક્તો (ભારત ભૂપણુ)ની રાષ્ટ્ર સ્વતંત્રતાની વ્યવસ્થા અને સામાજિક, ધાર્મિક તથા જગતસમૃદ્ધિ ગૌધનઆદિની હીક રક્ષા માટે તેવા પૂજ્યોનાં યુવક ભાવનાનાં સુહૃદ્યોમાં ઉત્સાહે તરવરતી ફળદાયી અભિલાષાઓ ભરી છે. આપણે એ સર્વાંગ શોભીતી રાષ્ટ્ર અને વિશ્વકલ્યાણી સુભાવનાઓની-પૂનિત મૂર્તિઓના ચરણાવિદ્યોમાં મિત્રપણુનાં જિજ્ઞાસુએ વંદતા, “વંદે માતરમ્” મુક્તિમંત્રનો મધુરસ્વરે નિત્યપાઠ ભણુવાથી પ્રિય જન્મભૂમિના હિતાર્થે એટલે વિશાળ સંગઠનશક્તિમાં સ્વાશ્રયી-શૌર્ય અપીંને; પાલનેશ્વરીની સર્વાંગી

realpatidar.com

૪૨

સૌંદર્યમયી સમૃદ્ધિ વૃદ્ધિને ચીરકાળ સંભાળવાનું રાષ્ટ્રકણ ચુકવવા કાળે બહુ આગળ વધવાનો યશ-લાભ મળે છે.

સૌએ યોગ્યતાથી પ્રેરણાદાયી પૂ. પાલનેશ્વરી-દેવીજીના ભવ્ય અને તેજપૂર્ણ પવિત્ર સેવા- મંદિરદ્વારે પહોંચી, શ્રી માતાજીનાં પૂજન અર્ચનાદિ સ્તોત્રોના મંગળ ઉચ્ચારોથી આત્માસ્મરણની સેવા-સીડીએ ચઢવાની જ શરૂઆત કરવી. વિશ્વમંદિરનાં પહેલાં પગથિયે ચઢવાના અભ્યાસયોગે એટલે ભારતીસંતાનોનાં જ અંગરૂપે જે આજીવન- સ્વસમાજ પ્રાપ્ત છે; તેમનાં કલ્યાણયજ્ઞમાં જ આપણે પ્રથમ આત્મભોગ દેવો આવશ્યક છે, એ રાષ્ટ્રસેવા કરવાની સાધનાનું જ મુખ્ય પ્રિયતાભયુક્ત રૂડું અંગ છે. આપણે બ્રાતૃહિતની પ્રયત્ન પરીક્ષાથી વિદ્યુતવેગે આગળ વધી, સ્વદેશ અને સમષ્ટિ અંધુત્વના અહર રાષ્ટ્રહિત યજ્ઞમાં જીવન-હવિષોની આહુતિઓ દેવાને સમર્થવંત થઈશું. એનાં હિત અંગે વૈદિક સભ્યતાની નીતિરીતિ જીવનક્રમમાં ધારવી.

(હાથ જોડી, ઈશ્વર પ્રાર્થનાનાં સુવાક્યો ઉચ્ચાર્યાં.)

— પ્રભુ સ્તવન —

જિહ્વાયા અગ્રે મધુ મે જિહ્વામૂલે મધુલકમ્ ।

મમેદહ કૃતાવસો મમ ચિત્તમુપાયસિ ॥

ભા:-*“જિહ્વા કે આગે મિઠાશ હો, જિહ્વાકી જડમેં મધુસોત;
મેરે કર્મ-વિચાર-બુદ્ધિ મેં ચિત્તમેં મધુ હો ઓત-પ્રોત.”

—કવિ.

મધુમન્મે નિક્રમણં મધુમન્મે પરાયણં ।

વાચા વદામિ મધુમદ્ ભૂયાસં મધુસન્દ્રસઃ ॥

—અર્થવેદ. ૧/૩૪/૧,૨ પૃ. ૩૭૧

ભા:-“ મેરા નિકટ ગમન મધુમય હો, મેરા મધુમય દૂર ગમન;
વાણી સેં મેં મધુમય બોલૂં, બન જાઉં માધુર્ય-સદન.”

—કવિ.

(સેવાધારીઓની આત્મિક નિષ્ઠાની દિગ્વિજયી ધ્વનિ.)

અમે બાલુડાંઓએ સામાજિક, આર્થિક, ધાર્મિક અને નૈતિક ઉન્નતિ અર્થે પ્રેરણાદાયક અંતઃકરણ પીગળાવી, તેમાંથી આહ્વાદનું-રુધિરરૂપી તેજ નીચોવીને માનવાનાં ચંદ્ર કોણમાં ભર્યું છે. તેમાં અમારાં જીવનવિલાસનાં ત્યાગની-દિવેટ પડી, જિહ્વાશની પ્રજ્વલિત અગ્નિવતી એ જગતિ વિદ્યાદીપક પ્રગટાવેલ; તે અમારાં જીવન સાધારણીની ઉદારતાએ-સુખની વિશાળ ઓથ વડે પ્રકાશતો રહે. હે વિશ્વ-જ્યોતિ પ્રિયમણુ! ત્હારી દિવ્યદગ્ધિમાં અમારું અસ્તિત્વ સર્વદા બન્યું રહે.

* “કલ્યાણ” ગ્રામ્યપુર, અને વહાવર નો અર્થ.

realpatidar.com

અમે મિત્રોએ પ્રેમાવેશે ઊંડી પ્રાર્થનાઓથી થનકાર નૃત્યો કરી, કરી નયનો-માંથી હર્ષાશ્રુઓનાં અમૃત સ્નેહ-બિન્દુઓ ટપકાવી; તેની રેલ વહે એ પવિત્રજળ ઉન્નતિનો યોગ્ય સ્વતંત્રરૂપી સુહાગીવૃક્ષનાં વિશાળ થાણામાં નિત્ય સિંચાયું રહ્યું છે. પરંતુ પરાધિન-ગ્રીષ્મના મધ્યાને આધ્યાત્મિક, આધિભૌતિક અને આધિ-દૈવિકના પ્રચંડ ત્રિતાપથી તપેલ વહાલાંઓ. એ સ્વાધિનતાથી પદ્મવપૂર્ણ હરિયાળાં અમરવૃક્ષના શીતળછાયામાં વિશ્રાંતિ મેળવે. હે સમસ્ત બ્રહ્માંડોને અપાર દયા-કરોએ મંગળ છાંયો કરી, વિશ્રાંતિ દેનાર હૃદયેશ્વર! આનંદદાતા!! સચરાચરમાં વ્યાપક રહ્યા પ્રિયતમ જગન્નાથ!!! શિશુભાવના પૂર્ણ કરજે.

હે દીનદયાળુ, ન્યાયકારી પરમ પિતા! અમને તારું નિત્ય ગુણગાન કરવાને “નેતિ નેતિ”ની વિશાળ ઘોષણામયી અમરવાણીના પૂર્ણજ્ઞાનનો માર્ગદર્શક વિદ્યા-બ્યાસયોગ પ્રાપ્તિ માટે આત્મિય સુખાશ્રયે શિશુ હૃદયમાં જે ઊર્મિઓ ભરી છે; તે ફળવંતી થવાને અમારા શ્રોત્રોમાં ગગનભેદી દિવ્યસ્વર સંભળાય છે. તું શ્રુતિના-આત્મનાદ દ્વારા મધુરપણે કહી રહેલ છે કે “એ બધું સારું જ થશે.” તો અમારા હિતમાં ઉદ્દોષાળી, દુષ્પ્રિયોનાં સંકટો દેડીને સામાજિક નાવને સુરક્ષિત ચલવવાના ઇચ્છુક સુહૃદ સુકાનીઓની અંતરગુહામાં; હે દયાનિધિ! બ્રહ્માંડનું હસ્-ક્ષણમાં કલ્યાણકર્તા પરમપિતા દેવ!! તું પ્રથમ વિદ્યાવૃદ્ધિનો જ અખંડ પ્રેમ ભરજે.

અમારાં કુમળાં, ફણગીઓરૂપી સુંદર અને નિર્મળ જીવન, જે અવિદ્યાનાં ભયંકર વાવાઝોડાંના તમ્ભવેગોથી કરમાય છે; તે વિનાશ થતા રોષાઓનાં જીવન-થાણાઓમાં, અમૃતજ્ઞાનનાં તૃપાતુર અને ક્ષુધાતુર થયેલાં અમારાં અંતરનાં ઉત્તરજળ ભાણાઓમાં; મૂળપાયાની એટલે જગત કેળવણીની-ગુણપ્રાપ્તિનું સાત્ત્વિક ભોજન અને તેના સાથે તારી પ્રેમભક્તિનું-શીતળ જળસિંચન કરાવવા માટે અમાગ, શિશુરક્ષક-સુજ્ઞ શ્રીમાનો દ્વારા વિદ્યા અને હુન્નર-ઉદ્યોગોની વિવિધ વાનીઓ હરસમયમાં પીરસાવજે.

આપ કરુણાનિધિના અતુલ દયા-ભંડારોએ મેળવ્યું જૈશ્વર્ય-વિદ્યાવૃદ્ધિ-સુધન, રાષ્ટ્રજનતાના જ પરમાર્થમાં સદુપયોગ કરવા માટે ચીરસમય રહેનારી રચનાત્મક કર્તવ્ય પરાયણની લગની પ્રગટાવજે. હે હૈયાના સુંદર હાર સચ્ચિદાનંદ! વિશ્વંભર બુદ્ધિ-પ્રદાતા!! વાત્સલ્યપૂર્ણ જ્ઞાનેશ્વર પ્રેમમૂર્તિમાન પ્રભુ!!! તારી સકળ બ્રહ્માંડ વ્યાપક જ્ઞાનઓષ્ઠ-દિવ્યજ્યોતિની સાન્નિધ્યે ફરી, ફરી અંતરમાં ઊંડી અને યુલંદસ્વરે પ્રાર્થનાઓ છે. (પુનઃ લાથ જોડી)

વાયુર્યમોઽગ્નિર્વરુણઃ શશાંકઃ
પ્રજાપતિસ્ત્વં પ્રપિતામહશ્ચ ।

નમો નમસ્તેઽસ્તુ સહસ્રકૃત્વઃ

પુનશ્ચ ભુયોઽપિ નમો નમસ્તે ॥ ૩૯ ॥

શ્રી ગીતાજી, અ. ૧૧, મંત્ર, ૩૯, પૃ. ૩૬૭.

અર્થ:-હે હરે! -આપ વાયુ, યમરાજ, અગ્નિ, વરુણ, ચંદ્રમા (તથા) પ્રમના સ્વામી
અદ્ભાના પણ પિતા છો, આપને માટે હજારોવાર નમસ્કાર છે, નમસ્કાર છે, આપને
માટે ફરીથી પણ વારંવાર નમસ્કાર નમસ્કાર (હો) ૩૯.

પ્રેમીજનો! પૂ. વિદ્વાનદેવો વિદ્યા-જ્ઞાનનો અપાર મહિમા, આપણે વિદ્યાર્થી
ઓને સમજાવે છે.

શાર્દૂલ વીક્રીકૃત છંદ.

વિદ્યા નામ નરસ્ય રૂપમધિકં પ્રચ્છન્નગુપ્તં ધનં
વિદ્યા ભોગકરી યશઃસુખકરી વિદ્યા ગુરુણાં ગુરુઃ ।
વિદ્યા બન્ધુજનો વિદેશગમને વિદ્યા પરં દૈવતં
વિદ્યા રાજસુ પૂજિતો ન તુ ધનં વિદ્યાવિહીનઃ પશુઃ ॥

ભર્તૃહરિ નીતિશતક, ૨૦.

ભા:-વિદ્યા જ મનુષ્યનું અધિકાધિક રૂપ છે. વિદ્યાનો ભાગ ન થાય એવું છુપાયે-
સંગ્રહાયું ધન છે. વિદ્યાર્થી જ ઐશ્વર્યમય ઉત્તમભોગો અને પરમ સુખ મળે છે.
વિદ્યા ગુરુનો પણ ગુરુ છે. વિદ્યા સમાભાઈ જેટલી જ પરદેશમાં સહાયતા કરે છે.
વિદ્યા સાચું દૈવત છે. રાગને ત્યાં વિદ્યા પૂજાય છે, નહિ કે ધન. માટે વિદ્યાહીન
મનુષ્ય પશુ સમાન છે.

— છંપો. —

વિદ્યા આગળ લાઇ, રહે છે નિત કરજોડી;
વિદ્યા આગળ લાઇ, હીંડે છે આધું ઝોઢી.
વિદ્યા આગળ લાઇ, પાય નમે છે પાસી;
વિદ્યા આગળ લાઇ, દીનપણે છે દાસી
સદ્વિદ્યા છે શિરોમણિ, સદ્વિદ્યા ત્યાં ધન કશું;
શામળ કહે સદ્વિદ્યા વિના, પામર જન પ્રોઢા પશુ.

— સાહિત્ય રત્ન

એવા વિદ્યાગુણના મંગળ અનુભવે, અનુભવાર્થી તરુણો અને અમે મિત્રોમાં
શાસ્ત્રોક્ત ચૌદકળામાંનું એકાદઅંગનું શુભ કર્તવ્ય લક્ષણ તો અવશ્ય પ્રગટવું જ
જોઈએ; જેથી જીવનનિર્વાહનું ગૃહસ્થાશ્રમી-નાવડું સુખમય ચાલતું રહીને દિવ્ય-
સિદ્ધિના કેન્દ્રે પહોંચે.

—: શાર્દૂલ વીક્રીકૃત છંદ: —

અદ્ભજ્ઞાન રસાયને સ્વરધરં વેદસ્થા જ્યોતિષમ્ ।

૪૫

‘હાવ’ વ્યાકરણું ધનુર્જલતરંગા વૈદ્યકં સા કૃષિઃ ॥

કોકં વાહન વાજિનૃત્યનટનં ચેત્યેવમેતા કલા ।

વિદ્યાનામ ચતુર્દશ પ્રતિદિનં કુર્વન્તુનો મંગલમ્ ॥

ભા:- બ્રહ્મને અપરોક્ષાનુભવે-વિશ્વમાં દર્શન કર્યાનું જ્ઞાન, રસાયણ વિદ્યા, ગાવાની કળા, વેદાદિ ધર્મગ્રંથોનો અભ્યાસ, જ્યોતિષ જ્ઞાન અને વ્યાકરણ રીતિ. ધનુર્-વિદ્યા પારંગત, જલતરંગ-(વાટકાઓમાં પાણી થકાવીને રાગ (શર) નીકળવાની વિદ્યા) વૈદ્યાભ્યાસ ગણી, ચિકિત્સા કર્યાની પૂર્ણ આવડત, ખેતી-વાડીમાં સમય-સરખીજ વાવવાં આદિ વિજ્ઞાન ગણી તેને કાર્યમાં ઉતારવું. કોકશાસ્ત્ર ભણીને આરોગ્યનો સુધાર સાચવવો. ઘોડેસ્વારીની અપળતા, નૃત્યકળા અને વિદ્યા જ તે ચૌદકળાઓ હમેશાં મંગળ કરનારી છે.

આપણા ભારત ભાગ્યવિધાતા પૂ. આપુજીએ x સં. ૧૯૯૭માં કહેલું કે- “વિદ્યાભ્યાસ વિના એકેય ભારતીસંતાન રહેવું ન જોઈએ.” તત્કાળ શાસન-દ્વારા રાષ્ટ્રીય પૌદ શિક્ષણની અદ્યત્ત યોજના શરૂ થતાં, સર્વજનોએ સ્વઃ તેમ સર્વદા સૌંદર્યમયી રાષ્ટ્રભાષા-દેવનાગરીનો લાભ મેળવ્યો, મેળવી રહ્યાં છે. એમ રાષ્ટ્રધનના સહઉપયોગથી શિક્ષાકાર્ય અતિ આગળ વધતાં સંપૂર્ણપણે દીપીને ગુણકૃષ્ણના ભોગોમાં પરિણમ્યું છે. એનાં અનુમોદને આપણે પણ—

બનવવી જ્ઞાનની શાળા.

— ગઝલ —

મળીને હોંસથી મિત્રો!	બનવવી જ્ઞાનની શાળા;	
પહેરી પ્રેમની કફની	કરે અહીં મુક્તિની માળા. ૧.	
વિવેકે જ્ઞાન-જળ પીતાં	મુકી આ જગતના ચાળા;	
રહી આનંદમાં નિત્યે	ન સેવ્યે કુતર્કના છાળા. ૨.	
ગુરુ શોધી સદા જ્ઞાની	શુદ્ધ પ્રીય જ્ઞાનના ખ્યાલા;	
મુકે તારી મૃત્યુ ભયથી	બતાવે એ, પ્રભુ દયાળા. ૩.	
વહે છે મિત્ર પ્રિયજન! ઓ	મહારાં પ્રાણથી બહાલાં!	
સુખિયાં સૌ જનો થાવા	બનવવી જ્ઞાનની શાળા. ૪.	

સાહિત્યના રસિકે વિદ્યાવૃદ્ધિનું પ્રમાણ અને તેને પુષ્ટિનું આદર્શ સંયોધન દર્શાવી, સર્વાત્મ વંદન કરીને નિજ સ્થાન લીધું. (સરસ્વતી માતાનો જયનાદ ગૂંજ્યો.)

પાંખડી નવમી.

વિદ્યાવૃદ્ધિ યજ્ઞમાં સમિધા પૂર્તિએ, દાનેશ્વરીઆનું પુરુષાર્થ વ્રત.

x “મુંબઈ સમાચાર” અંક, સં. ૧૯૯૭”

શ્રીમાન સભાપતિએ:- (ઉભા થઈને હોંસથી) શ્રી શિવદાસજીએ જ્ઞાનની ગૂઢ-તાથી, શ્રી ગોપાલજીએ વીરવ્રતિનાં ઓજસે અને કવિશ્રીએ શાસ્ત્રાનુભવે જે માર્ગદર્શક મંગળ નિવેદનો સૂચવ્યાં; તેને આપણે કર્તવ્યમાં પરિણત કરવા સારું ઉમંગથી વધાવીએ છીએ.

સમાજ તથા પાઠોશીનાં ઐશ્વર્યમય-વહાણોએનું વર્તમાન આદિ જીવન ઘડવા માટે આપણી સમક્ષ સુત્રત્રિપુરીનું અમૂલ્ય નિવેદન છે. પ્રિયોએ મન્યનથી ચોળેલ સિદ્ધાંત સર્વરીતે વેગવંત થવા સારું પ્રથમ ગરીબ અને નિરાશ્રિત બાળકો કેળવવાં. ભવિષ્યમાં સર્વનાં કલ્યાણની સાધનામાં પ્રભાવશાળી-નિતિજ સરખાય તેવાં, આપણને ઉગતાં જ સચ્ચરિત્ર વૃદ્ધિની સદ્ગુણ-કાન્તિએ પરખાય એવાં; નિર્માની રત્નોને ધનની સહાયનાં બળથી બી. એ. અથવા એમ. એ. (સ્નાતક) સુધી કે તેથી પણ અભ્યાસની દક્ષતામાં આગળ વધારીને સૌએ દિવ્યદયાનું-ધન-દાન દીપાવવા માટે ખંતથી ધ્યાન આપવું.

-સદ્વિચારની વિવેકી સ્ફુરણા જ જીવનમાર્ગ નિહાળવાની મહાજ્યોતિ છે.-

મને પશ્ચાતાપ થાય છે (કચ્છપણે) કે હિતેચ્છુઓએ પરિણેમાં સત્યવાતો કહેવના રીપોર્ટોની નોંધોના પ્રબળ પુરાવાએ, અમે પ્રથમ અંધવિશ્વાસે કરોડોથી વધુ ધર્માદાનાં પંચાઉનાણાં દંભી પાળવાનાં! અને નિજના ચટપાઓમાં ફેકટ ગુમાવ્યાં!! તેનું—

મારાં હૃદયમાં ખૂંચતું ભારે શૂળ.

તે વખતે X “ચાંદીનાં કમાડ” નાં પોકળ કપડમાં, ચડસા ચડસીથી અઢ-ળક ધન ગુમાવરાવ્યું! આંખોના તારલા, વહાલા ગુણીપુત્રોને તો દૂરનાં ખારાં પાણી જંગાવી; કાળા ઉનાળામાં આવળના એલા કાપી તેને વેરવા આદિ આકરી મજુરીમાં પગરનો પોયરો કરતાં અને વરસો સુધી મર્યાના ગરમ આહારમાં કપરો વખત નિભાવતાં!! સમાજ અને રાષ્ટ્રસત્વ-પુત્રોનાં ગોઠણો ને છાતીઓમાં ચાંદીઓ પડી!!!

અહો! એ નળગાંધીએ શરદી, મેલેરીયા, ટાઇફોઇડ, ન્યુમોનીયા અને ક્ષય આદિની ભયંકરતાએ પ્રિયોનાં આશાઓ ભર્યાં અમૂલ્ય જીવનરત્નો ગુમાવરાવ્યાં!! પાછળ પતિવ્રતાનું સુવ્રતધારી ગરીબડી વિધવાઓ, દૂધમત્ર બાળકો અને અપંગ થયેલાં અશક્તવૃદ્ધોને અસહાયના-વનવગરે રજાળાવ્યાં!!! એવાં દુઃખીયાંની અમારા કંઠોર મનમાં! અરે!! કાળજીમાં દયા ન પ્રગટી!!! ધર્માદા ધનના ઢગલાઓમાંથી લગરીક-સહાયતાઓ ન અપાઈ.

X સંવત ૧૯૬૯ અને ૭૦ માં મોટેરાંઓએ કરેલ ભૂદાની કરાંચી અને કચ્છની યાદ.

÷ સં. ૧૯૬૬ અને સં. ૧૯૦૨ અને ત્રણના કપરા સમયમાં નાગપુર, કલકત્તા તથા મુંબઈ આદિ સમાજના પુણ્યવંતોએ કચ્છ વિરાણી, ફેટડા અને નળત્રાણા આદિ સ્થાનમાં ગરીબ ગામેટીઓ, પાઠોશીઓને મક્કત અને ચાલુ ભાવોમાં વધુ ખાટ ખાઈ સમયપર અન્નદાનનું મહત્ત્વ સંભાળ્યું; તેવાં ગરીબોપર ઉદાર રહ્યા શ્રીદાની વીરાત્માઓ ધન્યવાદને સદ્પાત્ર રહ્યા જ છે.

એવાં આદિ મહાપુણ્ય થતાંથી તો હંમેશાં મુખ મોડ્યું જ રાખેલ.

અમારાં પ્રભુરૂપ-કૃપાળુ માત-પિતાનાં રિદ્ધિ, સિદ્ધિદાતાં ચરણકમળોનું નિત્ય સેવન અને પૂજ્યોની પવિત્ર સુઆજાઓ લક્ષમાં ધારવાનું-ચરણામૃત પીવાની પિતૃલક્ષિએ તો દુર્લભ જ કરેલ. હલટાં ચારિત્રહીનોનાં પાપી પગલાં ધરોમાં દેવરાવી, કાન કુંકાવરાવી નાણાં ગુમાવ્યાં! એમ અનેક પ્રકારે ધન કલરમાં ખોયું!! આજ મારું હૈયું, આળોકની પ્રીતિથી બહુ જ રોયું!!!

વળી, નિયાંણું પ્રત્યે તો શાવ નિર્દયતા જ રાખેલ.

નિજ ઘેર મહેમાની માટે આવ્યાં પૂ. બહેન, અનેવી તથા ગભરુ ભાણેજઓ આઠી અને મોળી રાખ પી, સંતોષાર્થ વળતા શીતળ આશીર્વાદો દઈ; પ્રખર તાપ કે કડકડતી ઠંડી અને વરસાદમાં પગપાળાં ચાલી નિજ ગામ પહોંચે. ગડિયાઓને તો “ઘરનાં છોડ ગંડી ચાટે, દંભીઓ ખાચે સેવું” એમ દૂધ, મલિ-દાથી પાળ્યા! ગાડાં પર ગાદલાં અને શિરખું પાથરી; દંભી-સર્પોને સહેલો કરાવી!! સ્વાશ્રયી (શ્રમજીવી)નાં શુદ્ધ મનનાં ગભરુઓની કુમળી છાતીઓ પર, પાખીઓના કુર પગોએ દાખ અપાવી; વધુમાં વહાલાંને અભણ, બુદ્ધિ-હીન, ગરીબડાં અને કંગાળ બનાવરાવ્યાં! પાખંડીઓનું “તકલાદી તુત” ટકાવવા અમે મૂઠો ડોળલયાં થાંભલા જેમ આડતીયા રહી, તે શ્વાનોની “ચટપી ચાટે” ને ચાટવા ઇચ્છતા; ભયંકર તૃણજાએ બેઠું જ રહેલ! ધિક્કાર હો અમારી પદ્મપ્રાંટ રોચકવૃત્તિ!! અને મનનાગર્વથી માતેલા આ પાપાણી પાપીયા પીંડને!!!

મને * “તેનો આજ પશ્ચાતાપ થાય છે કે આપણાં ધર્મદાતાં નાણાંમાંથી આપણા ભાંડુના ઉદ્ધાર માટે કંઈ પણ વાપરી શક્યા નહિ, કોઈ પણ ગરીબ બંધુ-ઓને સહાયતારૂપ થઈ શક્યા નહિ, તેમજ આપણાં સંતાનો સારું નિશાળો, દવાખાનાઓ તેમજ ધર્મશાળાઓ પણ કરી શક્યા નહિ. એટલું નહિ પણ નાનામાં નાની આવૃત કે સખ્ત ગરમીમાં પાણીની પરખો એસાડવા જેટલું પુણ્ય પણ કરી શક્યા નહિ. એ વિચારતાં રોમાંચ ખડાં થાય છે. અંતર અફસોસથી અકળાય છે. પણ થાય શું?”

“પ્રથમ તો સ્વજનોનું હિત વિદ્યા ગ્રહણમાં જ સમાયું છે,” એ સૌનાં ભલાઈનું કાર્ય અમને પણ પાછું વળીને નીરખવું જ પડ્યું.

અહીં “ભાઈઓમાં મળિયારી ચીજોનો સ્વતંત્ર કબજો લેવા માટે પરસ્પર દાવો જીતવાના” કુદચ્છાધારી ઉચ્છ્રંખસોને એક સામઠી પચીસ હજાર કોરીઓ; મેંજ મારા લાથથી પંચોની ધાર્મિક સીલકમાંથી ગણી આપેલ!

* = સં. ૧૯૯૩ વૈ. સુ. ૬ રવિવારની કાર્યવાહીમાં, નખત્રાણા (કચ્છ) ગામે પૂર્વ નિવાસમાં પ્રભુ પ્રતિષ્ઠાના અહેવાલ પૃ. ૧૫ માં પહેલી હરોળમાં; શ્રી રતનસિંહભાઈ ખીમજીભાઈનાં ભાષણની નોંધ.

અહો!! ઇર્ષાના દાંભથી, પેતામાં દેખાણિ વધારી મિથ્યા કલેશોએ જગતજનો હસાવી, નિજ પરસેવાની સ્વક્રમાઇ (આર્થિક) ની ઉચ્ચ મહેસાતને અંધતા (દુર્ગુણ) થી ઘસાવવાના દાખલા સૌ સામે જ છે!!! પ્રભુ! ઉત્તમત-ગર્વિષ્ટોને ધર્મતત્ત્વ ધારણનું કર્તવ્ય સમજાવી. બ્રાત્ર સંગઠનથી ભક્તિવૃદ્ધિના ઉત્સવ મંડપોમાં એકત્ર થવાની શીતળ સુખ્યુદ્ધિ આપજો.

પ્રેમીજનો! એ વિતેલ વાતો મારાં કાળજમાં ઝેરીલાં તીરો જેમ ખૂંચે છે!! જો મને પ્રથમથી જ આપ હિતસ્વીઓ સાથે સત્સંગ કરતાં, આવો શુભ પ્રસંગ તે વખતમાં આવત અને ધર્મનાં ગૂણ રહસ્યગુણનો પૂરો ભાવ જ વિદ્યાવૃદ્ધિ છે, એવા પવિત્ર અનુભવની જગતિ વડે મારાં જ્ઞાન-નેત્રોથી સર્વહિત સાધવાનું દેખાયું હોત તો મારા અધિકારપણાંથી જ આવા પૂર્વજો સેવી, રાષ્ટ્ર દર્પણીય પુણ્ય-પર્વ-યજ્ઞમાં હર્ષથી હોમવાને તેથી પણ વધુ રક્ષમ અપાવના. અરે! હાય!!!... (નેત્રોમાંથી જળ ધારાઓ વહેતી ને ખભા પરના ખાદીના ખેસ વડે ફરી ફરી લૂછતાં.) કર્તવ્ય પ્યારાંઓ! ગઈ સુપળો પુનઃ મળતી જ નથી!! મહાનુભાવોએ ગૂઢ સમસ્યાઓ ઉઠેલી, ફરીથી સદ્કાર્યો સાધવા કહ્યું જ છે કે “પાછળ પસ્તાયે વળતું શું?” અત્યારે પેટ બાળી, વાણી પ્રજ્વળીને સમય ગુમાવવા; અદ્વિસાસ કરવો જ વૃથા છે?

હવે અમારી ઉત્તરાવસ્થામાં કદપાંતે ઉચ્ચારી, કરુણાભરી ગીતભાવના

—: જ જીવંત રહો :—

હે માતા! પાર્વતી!!	તું રૂડું કરજે;
નિજ સંતતિ હૃદયમાં,	સત ભાવના ભરજે. ૧.
દુઃખીયાંને શિર પરે	પ્રિય કર-કમળ ધરજે;
“ઉત્તિષ્ઠઃ” મુક્તિ જાપ,	મા! નિત્યે ભણવજે. ૨.
રાષ્ટ્ર ભલાઈનું લેખું	પણે, પણ ગણવજે;
તિમિરથી મુક્ત કર્યે,	ઝળહળ માર્ગ મા! જણવજે. ૩.
સંગઠન દીપાએ નિશાહીન,	નિયમી માળા વણવજે;
શિખવી પવિત્ર જ્ઞાન ને	મહામંત્ર પ્રણવ જે. ૪.

—: સ્વદેશનાં રાષ્ટ્ર સમૃદ્ધિ અમૂલ્ય રત્નો :—

(વિરમીને) આપણે ચોતરફ દૃષ્ટિ ફેરવીને જોતાં, દુનિયાનું પર્યટન કરેલ અને ત્યાં વિશાળ અનુભવ વૃદ્ધિએ વસેલ તેમ અંહીં લિમિટેડ અને શેર હોલ્ડર મીસો, જીનપ્રેસો અને બેંકોના વ્યવસ્થાપક હાયરેક્ટરો, વ્યાપાર કુશળ સાહસિક મહાજનો, રાષ્ટ્ર ઉત્થાનમાં કર્તવ્ય અજ્ઞવતા વર્તમાન પત્રોમાં અધિપતિઓ, ન્યાયાસને શોભીત પ્રજ્વલત્સલ મુત્સદ્દી વડા અધિકારીઓ, ધુરંધર ધારાશાસ્ત્રી વકીલો, નિપુણ એડવોકેટ-બાર. એટ. લૉ., બેરિસ્ટરો, અને એમ. ડી. લીટ.

હિંમતવારી. ખગોળ-ભૂગોળ, ભૂગર્ભને સમજનાર એવા ગણિત અને અર્થશાસ્ત્રાદિ નિપુણ પ્રોફેસરો તેમ પુરાતત્ત્વવેત્તાઓ. દેશોપયોગી સેવામાં અને જનતાને અચૂક કાયદાકારક ઔપધાયયોની કાર્મરીઓ સ્થાપી, પૂરી ચિકિત્સાએ પરમાર્થ સાધતા આયુર્વેદશાસ્ત્ર પારંગત વૈદ્યરત્ન, વૈદ્યાચાર્યો. રસાયણીક તેમ ખનિજના ભૌતિક વિજ્ઞાનવેત્તાઓ. આધુનિક શિક્ષા મેળવેલ એલોપેથીક, હોમીયોપેથીક આદિ પ્રવીણ ડૉક્ટરો. સરવેયર, એન્જનીયરો અને કર્મવીર-કારીગરોએ કપડાં, કાગળ, માટી, પથ્થર, લાકડાં, હાથીદાંત, લોઢું, સોનું, ચાંદી, તાંબા-પિત્તળ અને કાચ, હીરા, મોતી, માણેક, તથા મુંગા, પરવાળ આદિની મીનાકારીએ કલાપૂર્ણ શિલ્પવિદ્યા. રંગોની ચિત્રકળાના આબેહૂય હુન્નર-ઉદ્યોગે ઉત્તમોત્તમ દર્શનીય ચિત્રકારી અને ખેતી-વાડીનાં વિજ્ઞાનની કુશળપણે પરીક્ષાઓ ઉત્તીર્ણ, રાષ્ટ્ર-સમૃદ્ધિ વૃદ્ધિના માનવ ઉત્થાનમાં પ્રિન્ડીંગ પ્રેસો આદિ દરેક પ્રકારની મશીનરીથી પ્રાચીન અને અર્વાચીન લાભનોમાં પૂરો યશ મેળવેલ તેમ મેળવી રહ્યા છે. એ રીતે સુધન પ્રાપ્તિથી ધર્મતત્ત્વનાં પ્રેમપાલન વડે સ્વજાતિનો ઉદય કરી, રાષ્ટ્રગૌરવ દીપાવીને રક્ષી રહ્યા છે.

— પરગળુ ગુણી રત્નોની વિશ્વવ્યાપક પરમાર્થની દિવ્યતા —

આદર્શ કવિત્વ શક્તિવૃદ્ધિની પ્રભુતા પ્રાપ્તિએ જગતમાં અપૂર્વ પ્રીતિ મેળવનાર રસિક કવિશ્વરો. ગાંધર્વ વિદ્યાએ-સંગીત વિશારદો. અર્થ, નીતિશાસ્ત્ર અને નિષ્પક્ષ ચૈતન્યમાર્ગે દર્શાવનાર ધર્મસૂચકનાં રસજ્ઞની વૃદ્ધિ કરતા સાદિત્ય લેખકો. રાજ (અર્થ) વિદ્યાએ પૂર્ણ પ્રગતિમાન પરમાર્થપ્રિય વિદ્યાલંકાર, શબ્દાલંકાર, ધર્માલંકાર, તર્ક તથા ન્યાયભૂષણ અને દર્શનાચાર્ય આદિ પ્રગાઠ પાંડિત્યે યશનામના વર્ષો વેદ વિશારદ પ્રવીણ-સાક્ષર બ્રહ્મદેવો, દેવવાસી-પુણ્યધામ આર્યાવર્તની પવિત્ર જન્મભૂમિનો નિર્ભળ યશ સર્વત્ર તપપુજ દ્વારા વૃદ્ધિ કરી દીપાવી રહ્યા છે. આપણે પણ—

“x ત્રણ બાબત જાણો”

અગ્નિઃ ઘૃતેન વાવૃધુઃ સ્તોમેમિર્વિશ્વચર્ષણિમ્

સ્વાધીમિર્વચસ્યુમિઃ । ઋ. અ. ૪. મં. ૫, ૧૪. પૃ. ૨૮૮.

“ભા:-મનુષ્યોએ પ્રકાશ ગુણયુક્ત ભૌતિક અગ્નિના ગુણો જાણવા જોઈએ, તેની શક્તિનો પરિચય કરવો જોઈએ, તેના વેગનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. કારણ કે એ બધાના જ્ઞાનથી માણસ પોતાના અબ્યુદયની વૃદ્ધિ કરી શકે છે.”

“કેવળ ભૌતિક જ્ઞાનથી મનુષ્યમાં જડતા આવે છે, તેથી મંત્ર આગળ જાણાવે છે કે ધર્મવરના ગુણોને જાણવા જોઈએ. કારણ કે વિશ્વના દૃષ્ટા

x = ‘આર્ય પ્રકાશ’ વર્ષ ૪૧, અંક ૩૯-૪૦, તા ૩૧-૧૨-૪૪ ના મુખપૃષ્ઠથી અર્થ છે.

એજ છે. જે લોકો ઇશ્વરને નથી જાણતા અને તેના આદેશને નથી પાળતા, તેઓ જગતને ભયંકર દુઃખનું કારણ બનાવે છે.”

“ ઇશ્વરનું પોતાની બુદ્ધિથી મનન કરવું જોઈએ અને એ મનનને ટેકો મળે તેને માટે વિદ્યાનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. ઇશ્વરનું મનન કરનારને સદૃષ્ટિના સર્વ નિયમોમાં ઇશ્વરીય પ્રકાશ જણાય છે અને તે કેવળ ભૌતિકવાદમાંથી જન્મ પામતા અહંકાર, લોભ અને મોહના ઘેનથી બચી જાય છે. અગ્નિ આદિ ભૌતિક પદાર્થોનું વિજ્ઞાન મેળવવું, ઇશ્વરનો સાક્ષાત્કાર કરવો અને સરસ્વતીની સેવા કરવી. એ ત્રણે આખત પ્રકાશ આપનાર છે.”

સમાજ રત્નોએ વિકાસની પ્રીતિથી જ્ઞાનસાલ મેળવી, સુકાર્યોનાં સાધનોની તૈયારી જ કરવી છે.

સૌએ વિદ્યાવૃદ્ધિથી ઐશ્વર્ય પ્રાપ્તિની પ્રગતિએ તન, મન, ધન અને વાણીનાં- બુદ્ધિબળ વડે પૂરતું કર્તવ્ય કરવું. “ પુરુષાર્થ વિના પ્રારબ્ધ ફળનું નથી. ” “ પુરુષાર્થ જ પ્રાધાન્ય કર્મ છે. ” પાછળ વિરમ્યા *વિદ્યાર્થીઓ ઉન્નતિ વરવા અર્થે શાસ્ત્રાભ્યાસ અને કળાકૌશલ્ય આદિ દૈવત મેળવવા સારું મંગલમાર્ગમાં આગળ ધપશે. ઝૂંપડાં બહાર આવી, પરમાર્થ-મિત્રતાએ કોશિશ કરશે! ÷ આપણું

* યુવકના ઉદ્દગાર અને બ્રાતૃભાવ, પુષ્પ ત્રીજું વાંચવું.

÷ સં. ૨૦૦૦ પહેલાં શ્રી પ્રેમજીભાઈ રા. વેલાણી નવાવાશવાળાએ, એમ. બી. બી. એસ. એલ. સી. પી. એસ. (ડૉક્ટર) ની પરીક્ષા પાસ કરી. સં. ૨૦૦૧ માં મુંબઈમાં શ્રી વિરેન્દ્રભાઈ શિ. વિરાણીવાળા તથા શ્રી કે. આર. વેલાણી નવાવાશવાળા, તેઓશ્રીઓએ એમ. એ. એલ. એલ. બી. (વકીલાત) ની પ્રથમ પરીક્ષા પાસ કરેલ. શ્રી કે. આર. વેલાણીએ બીજી પરીક્ષા પાસ કરીને મુંબઈ હાઈકોર્ટના એડવોકેટની સનદ પ્રાપ્ત કરેલ. “ જય કચ્છ ” તા. ૧૪-૧૨-૪૬ શનિવાર, માગ-શર વદિ ૬, સં. ૨૦૦૩ વર્ષ ૧૩, અંક ૧૧ માં બહેરાત. શ્રી વિરેન્દ્રભાઈ શિ. પટેલે આર. ઍટ. લૉ. (ઇંગ્લિશ) પાસ કરેલ. શ્રી નારાયણજીભાઈ પે. પટેલ નખત્રાણાના પોકારે, બી.ઈ. ઇલેક્ટ્રીકલ મીકેનીકલ પાસ કરેલ. તેવા કુશળવંત કર્મવીરોએ ઉચ્ચ લાઈને સર્વ પ્રથમ સુચશ મેળવ્યો છે. વિદ્યાવૃદ્ધિ સુપુત્રરત્નો પૂ. વાલીઓનાં યશ ઉજ્જવલપણે સમાજ સાથે રાષ્ટ્રનાં લિન-કાર્યોમાં ઉપયોગી સાથ આપતા જ રહ્યા છે એવા તથા વધુ અભ્યાસ કરતા રસવંતા સુમિત્રોને, અમે મિત્રોનાં પ્રેમભાવભર્યા અગણિત અભિનંદન. ગામ રવાપુર (કચ્છ)ના શ્રીમાન કરમસીભાઈ શિવદાસભાઈ, રતવાણીની સુપુત્રી શ્રી લક્ષ્મીબહેન, સં. ૨૦૧૧ માં મદ્રાસમાં આપણી વિદ્યાર્થીની પૂ. બહેનોમાં એ પ્રથમ મેટ્રીક થયેલ સુશીલ પુત્રીરત્ન છે. તે પ્રિયબહેનના સંસ્કાર ચરણોમાં અમે વિદ્યારસિક બ્રાતૃઓના નમસ્કાર છે.

યશની ઉમાલુ-વહાલાં યુવકરતો સત્યવતનું અવલંબન કરશે!! અને આંદોલન જગવી, અનર્થ-ગરબમાં ધસતી વ્યક્તિઓને સત્વર ઉગારશે!!!

એમ માળાના મણકા જુદા હોતાં તે દોરાની સમાનતાએ જ એકત્ર રહે છે, તેમ આપણે પરસ્પર સુહૃદ-મિત્ર બની “મનુષ્ય યત્ન અને ઈશ્વર કૃપા” તથા “મારા જમણા હાથમાં કર્તવ્ય છે તો તેનું ફળ મારા ડાબા હાથમાં તૈયાર મળેલું જ છે.” એમ વેદસૂત્રોની રસીકીસાધનાથી બ્રાતૃજીવન ઉભળવું. જગતમાં કયું માનવીય કર્તવ્ય અવરૂં છે કે તેને આપણે પાર ઉતારવાને શક્તિમાન નથી? માનવોની ભલાઈનો ઉત્તમલાભ દર્શાવી તેને મેળવી અપાવનાર, સ્વપરિશ્રમી આર્યોનાં સંતાનો જ છીએ.

યશ-પ્રસાદિની પ્રાપ્તિ.

કર્મયોગી વિદ્વાન બ્રાતૃઓનો બડ સમુદાય “સંગચ્છદ્ધવં” નાં મહત્વ ધારણથી ઉત્તતિનાં ૧ “કૈલાસ શિખરે” પહોંચ્યો છે. તો તેમના જ નાના ભાઈઓ (પાંડોશી) ને અત્યારે અહો! અધોગતિની ભયંકર ખામમાંથી બહાર નીકળી; વિધિની માતૃદેવભાષા-સંસ્કૃતનાં શુદ્ધગીતોનું ગુંજન અને ધર્મબાગમાં તત્ત્વ-કુસુમોની સુવાસ પ્રસરેલ વિશાળપણની ખુદ્કી તથા શીતળ હવામાં નિત્ય ફરી. માનસિક આરોગ્યની સ્વતંત્રતાએ બ્રહ્મબળ મેળવવાનું જરી પણ મન થતું નથી!! સત્ય ગ્રહણની તૈયારીમાં પણ અહો! પ્રમાદથી ઘેરાયલાં એ પ્રિયપુત્રો, પુત્રીઓ અને બંધુજનો માટે આજે ખરેખરી વિચારણીય વાત છે!!

સમજી યુવકવર્ગ! તીવ્રતાથી જીવન દીપાવવા માટે અત્યારે જ મુક્તિ મળસકે જગૃત થશે! સાચવેલ અને મેળી કરાતી પુણ્યમયી લક્ષ્મી, બાળકેળવણીની સમષ્ટિ સહાયમાં તરત ખરચીને નિત્ય મહાહલાલ લેવાનું કર્તવ્ય સાધશે. “પ્રવીણ રત્નોએ સવેળા ધર્મધન સાચવ્યું” એમ સાક્ષરોમાં વખણાશે. બાળકોની કેળવણી તેમ જગૃતિથી જાતિ ગૌરવ સાથે રાષ્ટ્રસેવા અને સંગઠનની વૃદ્ધિએ કુશળપણથી સંપૂર્ણ હિત સાધતાં સુયશ પ્રાપ્તિનો જય જયકાર મેળવશે.

સત્યમાર્ગમાં ચાલવાનો, એકજ નિર્ણય રહે.

આપ તત્ત્વગ્રાહીઓ પ્રત્યે મારી વિનંતી છે કે આપણા પ્રિયપાત્ર સુત્રોએ ચિન્ત-વેલ અને હાથમાં લીધેલ વિદ્યાવૃદ્ધિના સુવિચારને સૌએ બંધુહિત ભક્તિની અપાર શ્રદ્ધાનાં હોંસથી ઉત્તેજન દેવા માટે ઈશ્વરકૃપાની નિધિથી મેળવ્યાં ઐશ્વર્યને પ્રથમ સાર્થક કરવું.

(શ્રી મંત્રીએ ઉભા થઈને કહ્યું કે-) “માન્યોએ સુધન મેળવી તેને વિદ્યામાં જ ઉપયોગનું સાચું કર્તવ્ય રહ્યું છે.” એ પરમ નીતિએ શ્રીમાન સભાપતિજી, ફૂલ

૧. હિમાલયના શિખર પર પ્રથમ પહોંચનાર ભારતી યુવક તેનસીંગ સેરપા નેપાલી છે. ગુજરાત સમાચાર-પ્રગ્મબંધુ, રવિવાર તા. ૭ મી જુન ૧૯૫૩.

પર

નહિ પણ ફૂલની પાંખડીએ રૂ. એ હજારને એક મહા વિદ્યાલયનાં તથા વિદ્યાર્થી ભુવન નિર્માણનાં અખંડ ધ્યેયની સિદ્ધિ થવામાં આપે છે. તેને આપ વિદ્યારસિક ગુણી જનો! સ્વીકારશો. ” રચનાત્મક કાર્યોમાં આર્થિકની વધુ આવશ્યકતાએ વડીલ-સેવક ઉત્કંઠિત રહેશે. (ધન્યવાદ ધ્વનિ.)

અગત્યની સૂચનામાં લક્ષ પરીવર્તન.

શ્રીમાન:- સાક્ષરો તથા અનુભવીઓની રચનાત્મક સુકાર્યમાં વિશાળ વાટાઘાટ થતી રહેતાં, આપણાથી અહીં વધુ રોકાવાય તો પણ કંટાળવું નહિ. “જેની ભાવના ઉત્તમ છે તે ઉત્તમ ફળને પામે છે.” “જેમકે દીપક સ્વયં બળીને બીજાને પ્રકાશ આપે છે.” એમ લક્ષધારી-આતકવીરોને બ્રાત્ર સંગઠનથી સત્યધારણાનાં અભ્યુદય-ચાંદનીની ચંદ્રિકાના શીતલકેન્દ્રમાં પહોંચવા માટે જે સરળમાર્ગ સૂચવાય, તે રીતે સૌએ હંસવૃત્તિ ન્યાયે અનુસરવું. (વડીલશ્રી સંક્ષેપે નીતિ-રીતિના ગૂઢાર્થો સમજાવી, સ્વઆસને ગિરાજ્યા.)

પાંખડી દસમી.

— શુભ કાર્યમાં નરતું વિન, નિર્માનના ગુણગરિમાથી હાંવવું. —

શ્રીમાને, Xનાનજીભાઈ (શ્રી માધવજીનો પિતરાઈ નાનો ભાઈ) ને અધુપ્રિતે હિત સમજાવતાં રહેતાં, તે ક્યારેક સત્સંગમાં આવતા હતા. રસજ વાંચક! જેમ કડવી તૂંખડી ત્રિવેણીનાં જળમાં અનેક વાર ઓળવા છતાં પણ તેની અંદરથી ચોખ્ખાઈ ક્યાં વિના; તેનો કડવાશ જતો નથી. શાન્તિસ્વરૂપ કલ્યાણકારીએ માનસરોવરરૂપ માનવોનાં મસ્તકમાં સત્સંગ કરવામય વેદ-ગંગોત્રીનું અગાધ અને અમૃતમય જળ ભર્યું છે, એને સાંભળવા વા સ્પર્શ કરવા છતાં મનન, નિદિધ્યાસની-અંજલિઓ પીધા વિના એ ભાઈજીની વૃત્તિની-તામસી તૂંખડીમાંથી; હાંથહતો કડવાશ ધોવાયો જ નહોતો. તેમણે મંત્રીની આજ્ઞા મેળવ્યા વિના જ પોતાના સ્થાનથી, ઉતાવળે કહ્યું—

ના:-માધાભાઈ! તમે આ કેવી માથાકૂટ કરો છો? તે મૂકી હજી પણ જૂની લેનમાં રહો. તમારા અને મારા આપ, દાદા ભણેલ નોતા તોય જીવન-વેવાર ચલાવી ગયા! આપુને પણ વેલું કે મોડું તો જવાનું જ છે!! યુવાનોને વધુ ભણાવીને સુધારવાનાં પાપળાં મૂકી દો. એવા યુવકો તેનાં મા, બાપોનાં કહ્યા તેમ સેવામાં કામ નહિ આવે! જ્યાં તમારાં વિદ્યાર્થીભુવન તથા વેદાલય!! (તેમણે ઇર્ષ્યા યદ્વા તદ્વા બોલી, મોડું બગાડી હાથનો છણકો કર્યો અને આગળ બોલવું અંધ રાખી, ત્યાં જ ઉભા રહી હોટોમાં હસ્યા.)

(એ ભાઈ કંઈક નિજહિત સમજી સ્વપુત્ર ભણાવે છે, તે કેશવલાલ પહેલાં

X=વાંચો, યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ, પુષ્પ ત્રીજું, પૃ. ૬૧.

જેમ આજે અહીં અનુભવવૃદ્ધિ માટે સંસ્કારનો લાભ મેળવવા આવેલ. એ ગુણીના જ પિતાએ અન્ય વિચારહીણ-અગોની ઉશ્કેરણીથી, સર્વાહિતનાં સુકાર્ય થવાના વચમાં; અર્ધદંડવનાં-ધ્રુવડપણાંએ નિર્થક વાતોની-પાંખો ફફડાવી ગડબડાટ ફેલાવ્યો. “અતોભ્રષ્ટસ્તતો ભ્રષ્ટ” રૂપે રાહુ-કેતુનો જ વેપ ભજવ્યો. ત્યારે સભાપતિની આજ્ઞાથી શ્રી ગોપાલજીભાઈએ ઉભા થઈ, સભામાં શાન્તિ પ્રસરાવવા કહ્યું-)

ગો:-વહાલા ભાઈ! તેમજ અનિષ્ટનાં વલગુથી દૂર થવાનાં સત્ય ઇચ્છુઓ! સમગ્ર સૃષ્ટિની સૌંદર્યવૃદ્ધિ સારું અને * વિશ્વમાનવોમાં શાન્તિ સ્થાપવાનું સર્વ શિરોમણિ (સ્તનરાશિ) વેદોવિદીત વિદ્યાવૃદ્ધિ સુકાર્ય છે. મિત્રોએ જે પ્રશ્ન વિશાળપણે ફળીત થવા માટે પ્રથમ વેળાસર અને યોગ્ય રીતે કહેલ તે સામુદાયિક હિત સારું જ છે. કેશવ જેમ, આપણાં નેત્રદર્શન અને યશના ભંડારોની ઉમાંણુ (સ્તનમય) પ્યારાં બાળકો જ શિક્ષાનો બહુ અમૃત-લાભ મેળવતાં રહેશે. જેથી-

—: કરુણાએ હરિગીત :—

પાઠશાળા મિત્ર પ્રેમે અતિ હોંસથી જોલી અમે;
જ્ઞાનગોષ્ઠિ આનંદ એ તે શું, તમોને ના ગમે ?....૧
પ્રાણ પ્યારા-બંધુઓ! અંતર સદા રડતું રહ્યું !!!....
સાચાં ઉદયના મંત્રને બહુ સાધવા માનો કહ્યું !!!....૨

તેથી જીવન ઉગ્મળવા સાથે—

જો હોય ઇચ્છા સુખની નિજ બ્રાતૃના કલ્યાણની;
તો સ્વાર્થને અળગો કરી, અંભાળ લો સાહિત્યની. ૧
ઘર, ઘર મહિં ગુંબર થાશે સાહિત્યના વાંચન તણે;
ત્યારે ઘરે બનશે બરે સાચો ઉદય મિત્રો! ગણો. ૨

અને—

માતા શત્રુ: પિતા વૈરી યૈન વાલો ન પાઠિત: ।
ન શોભતે સમા મધ્યે હંસમધ્યે વક્રો યથા ॥

—શ્રી વૃદ્ધ ચાણાક્ય નીતિ, અ. ૨, શ્લો. ૧૧.

ભા:-જે માત-પિતા પોતાનાં સંતાનોને વિદ્યા ભણાવતાં નથી તે તેમનાં વેરી અને શત્રુ છે, કારણ કે હંસોની સભામાં જેમ અગવો શોભતો નથી; તેમ વિદ્વાનોની સભામાં તેઓ શોભતાં નથી. “તેથી માત-પિતાનું કર્તવ્ય છે, કે પોતાનાં સંતા-

* = જેવા કે, જગતમાન્ય વિદ્વાનો શ્રી વિશ્વકવિશ્વર રવિન્દ્રનાથ ટાગોર, શ્રી ગોવર્ધનરામ, શ્રી ઇચ્છારામ સૂર્યરામ, શ્રી સુદરણ પટિયાર, શ્રી મહાકવિ નાનાલાલ દ., શ્રી કનૈયાલાલ મુનશી, શ્રી કાકા કાકેલકર, શ્રી દાદા માવલંકર અને શ્રી વિનોબા.

નોને તન, મન, ધનથી વિદ્યા, ધર્મ, અને ઉત્તમ શિક્ષાયુક્ત કરવાં.” પરંતુ તેને બદલે આજ તો—

येषां न विद्या न तपो न दानं ज्ञानं न शीलं न गुणो न धर्मः ।
ते मृत्युलोके भूविभारभूता मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥

—શ્રી ભરુહરિ મહારાજ.

ભા:-જેમની પાસે નથી વિદ્યા કે તપ, નથી દાન કે શીલ, નથી કોઈ ગુણ અથવા ધર્મનું પાલન, તેઓ ખરેખર આ પૃથ્વીને ભારરૂપ થઈ ગયે છે. મનુષ્યરૂપ ધારણ કરેલાં પશુઓ જ હોય તેમ આ મર્ત્યલોકમાં વિચરે છે.

તેથી—

ભાઈ! અંધુઓનાં અતિ આળસને લઈ સંસ્કારો રહિત બની, હુદ્-મતિમંદથી કુપ્રથાની બેડીઓમાં જકડાઈ સંકિર્ણ સ્થિતિ નીરખી; વિચારો તો આજ સખ્ય માનવોનાં ઉન્નતવળ જીવન-સંસારમાં તે વહાલાંનાં ગૃહસ્થાશ્રમનું નિર્વાહ-નાવડું કઈ પાયરીએ ઝોલાં ખાય છે?

— લાવણીની ટપ —

ખોઈ લક્ષ્મી થયાં રઝળતાં! છતાંય બગી નવ જોયું!!
સમજ આપી અતિ હિતેચ્છુઓએ, તોય પરાણે ધન જોયું. ૧
ગરીબ આપણું — ગૃહજનોનાં બહુ દુઃખડાં મનમાં ધરવા;
ઊઠો! હોંસથી નવયુવાનો!!! સુખિયાં સૌ પ્રિયને કરવા. ૨

× × × ×

સંગઠુને સદ્કાર્યો કરતાં અંધુ તણો યશ અતિ વધશે;
ભૂત-પિશાચ અમંગળ પાણુ તણ, લક્ષ્મીવરને ભજશે. ૩
સાહિત્ય શિક્ષણની પ્રાપ્તિએથી જીવનમાં સૂત્રો ભણશે;
વેદાભ્યાસમાં લગન વધારી, તરુણો ગુણને બહુ ગણશે. ૪
બ્રાતાઓ! આજ તો—

(ગઝલ)

“ અભિમાન મિથ્યાની અમે સૌ જેવીએ લારી;
સમજીએ છીએ મનમાં અમે બસ વિશ્વમાં ભારી. ” ૧
“ અધુરાં જ્ઞાનવાળા તો છીએ સૌ આપણે ભાઈ!
નથી ચઢતા અને દેતા ન, તો, તો કેઈને કાંઈ!! ” ૨
અહા! એ ભયંકર પિશાચપણુંથી—
“ ગળું ઝાલી ગરીબાઈ રહી છે બ્રાતૃને પકડી!
કર્યા છે જ્ઞાન હિણુ સૌને રહી છે સ્વાર્થમાં જકડી!! ” ૩

તેનું સખળ કારણ કે પચાશ વર્ષોથી સૌનાં હિત સારું સત્ય સમજાવીને તે લાભ લેવા માટે ધર્મભૂષણ મહારથીએ રક્તનાં પાણી કરી, વિલાસો ત્યાગીને આત્મભોગો આપ્યા, આપી રહ્યા છે અને આપતા જ રહેશે; એમાં સૌએ પૂરી સહાયતા આપવી. અંધુઓએ જનગૃતિ થવાના અંગમાં પ્રમાદ સેવ્યાનો, હિતસ્વી-એને અતિ ખેદ જ થાય છે! માનવોનાં પૂર્ણહિતમાં જીવનની બાજુ લગાવેલ આત્મિક પ્રણધારી ઊર્મિપ્રધાન મરુત વીરોને સામાજિક, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વભ્રાતૃ-ઓની સાત્ત્વિક મનોવૃત્તિના હીરલાઓમાં, દૈવી ઐશ્વર્યસંપન્ને એકસૂત્રમાં પરોવાયો એટલે સુંદર હારમાળાથી કેળવાવીને શોભાઓ જીવનસમય ધન્યમય કરાવી; નિજ જ્ઞાનાનુભવનાં અમીમય-લોચનોથી જોવા મળતો જ નથી! એ શા કારણે? તેના શીઘ્ર સત્ય ઉત્તર મળવા માટે કે ભોળાઈની-મહાનિદ્રામાં કુંકડાઓ કરતી, દ્રેષી-મૂડપાશનાં ઝેરી અંધનમાં ઝકડાતાં; પૂર્વજ્ઞેની સભ્યતા વિસારેલ. તેમ શાન્ત-સ્વરૂપ-વાત્સલ્યમૂર્તિ ધરણીને વૃથા ભાર કરતી અને વિચારોનાં સાવ શત્રુપણે અંધ-અધ્ધાનાં રોચક-મોઢકની વાતોથી મિથ્યામોજ માણવાના મહા લોભમાં સમય વિતાવતી, અધોર લેરણવાળી અરે! યુવકસમાન પ્રકાશની વૈરી વ્યક્તિઓને જ કહેવાતાં ઉઘસૂકતો લાગુ પડે છે!! એ સ્થામતાની કલંકરેખા ભાલપરથી ભૂંસાવવા, ધર્મતત્ત્વની સરિતામાં નહાઈને અધ્ધા-ઉપહારે; પ્રિય માન્યવરોની સર્વની ભલાઈમાં જ જીવન ન્યોઝાવર કરેલ સિધ્ધાંતપૂર્ણ-સૌંદર્યમૂર્તિ-સ્મારકોનાં પૂજન કાળે—

હૃદયોદ્ગાર સાંભળી, દૃઢ વિચારોથી નિજ કર્તવ્ય-ધર્મ સત્વર સંભાળવું.

—: મારો હંસલો નાનો ને— એ રાગ :—

જાગી ન જોયું કોઈએ,	નિંદ ત્યાગી ન જોયું!
ભાઈઓ...કહેતા રહ્યા રે....	તહોયે જાગી ન જોયું!!
શૂરવીરના.....પ્રાણો,	ઉડવા રે લાગ્યા!....(૨)
સૂતા સોડ તાણી,	છેવટ પ્રયાણ કયું.... ભા. ૧,
અનુભવી ગયા.... પાછળ,	બાળો રહ્યાં સહુ!....,,
ઊઠો? નિંદ ત્યાગી!!	હવે વહાણું વાયું!!.... ભા. ૨,
વીરો બની.....પ્રતાપી,	કરવાં શુભ કાર્યો....,,
પૂર્વજનોનું દેવું	ઝણ રહ્યું!.... ભા. ૩,
મિત્રો, કહે છે બહાલાં!	સાથી બની સૌ આજે....,,
અમૃત યોધડિયું	હજી પાસે રહ્યું!.... ભા. ૪,

અંધુઓ! આજથી સમાજ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વશાન્તિની સેવા તેમ સંગઠનના અનુરક્ત રહ્યા કર્મયોગી ધર્મધુરંધરોનાં પુનિત કર્તવ્યોનાં પગલે ચાલવા માટે હૃદયમાં

૫૬

બ્રાતૃભાવ ભરી, નિજ અંતર, મન, તપાવી અને તનને ભસ્મીભૂત કરતા દ્રેપી-
રાક્ષસને દૂર નસાડી દો. કારણ કે—

— છપો —

“ ઇર્ષા થકી નિજ લક્ષ્મીને	ગુમાવી કરી દુઃખીયાં થયાં;
ઇર્ષા થકી કે કુટુંબો	વનવાસી થઈ સંકટો સહ્યાં.
ઇર્ષા થકી આ અવનિમાં	રાજા ગણા રંક થઈ ગયા;
ઇર્ષા થકી આ અવનિમાં	વિચરી વિદેશે જઈ રહ્યા.
ઇર્ષા થકી અસ્ત થાય છે	ગાદું તિમિર બ્યાપી રહે;
ઇર્ષા થકી અંગ આગ	લાગે દાહ દિલમાંડિ સહે.
ઇર્ષા નસાડે સુખને	કબોટો રહે અંગ વેઠવા;
ઇર્ષા નસાડે “ધીર”	પછી રાજા હોયે કે શેઠવા. ”

— ખેતી-વાડી વિજ્ઞાન.

મંત્રીની સૂચનાથી શ્રી ગોપાલજીના સુપુત્ર શ્રી વિશ્વામે કવિતા ગાઈ.

—: રાગ માલ —

“ તાત અમારા, કાલો કુધારા,	કરો સુધારા, વંદીએ વારંવાર.—ટેક ૧
વિદ્યા ભણુવા આગસ કરતાં,	*નિજ જ્ઞાતિનાં બાળ;
સુખ, સંપત્તિ ખોઈ ખેડાં,	ખુરા બન્યા બેહાલ રે. તાત. ૨
અદ્યયર્થનો ભંગ કરાવી,	ગાજ્યાં અમારાં ગાત્ર;
બાળલગ્ન બહુ બહુ કીધાથી	ક્યાંથી બનીએ સુપાત્ર રે. તાત. ૩
કેળવણીનું ફુંકે જ કરવા,	ધરણે રૂડું ધ્યાન;
પ્રિય જ્ઞાતિના બાળોને રનેહિ,	દો વિદ્યાનું દાન રે. તાત. ૪
	(બાળલગ્ન બળાપો)

પાંખડી અગિયારમી.

ક્ષમાગુણોનાં કુસુમોની ત્રિલોક્યમાં વ્યાપક સુગંધ.

મા:- (સભાપતિ સ્થાનેથી ઉભા થઈ.) “ક્ષમા વીરસ્ય મૂષણમ્” જેમની પ્રકૃતિમાં
સંસ્કારી બુદ્ધિની સાધનાથી જેવું વિચારબળ હોય તેવું તે બાળે, સમજે અને
સુવાક્યો ઉચ્ચારે છે. માટે “મૂંઢે મૂંઢે મતિમિન્ના” તેમ વળી “જગત કાચના
જેવું છે. જે ભાવ આપણે લઈને એની પાસે જઈશું, એવું જ પ્રતિબિંબ

* આવા વિદ્યાવૃદ્ધિના સમયમાં પણ વધુ વિદ્યાભ્યાસ માટે ટોક યુવાનો પ્રમાદ
સેવે છે ! સમાજરત્નો ! વિદ્યાગ્રહણથી જીવન જરૂર ઉન્નતી. —લેખક.

એમાં દેખાશે.” તેનું પ્રભળ પ્રમાણ ગુરુ વશિષ્ઠ તેમ મહાભારતમાં શિશુપાળ અને ત્રિભુવન પૂ. વીરયોદ્ધા શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીનું તેમજ સૌના પૂ. શ્રી બાપુજી, શ્રી જવાહરલાલ નહેરૂ આદિ માનનીય નેતાઓનું જ છે. સુત્રો! મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજી, બંધુશ્રી લક્ષ્મણજીને સદ્ગુણો છે કે—

પરાક્ષેપાદિ સહનં સર્વેત્રાવક્રતા તથા ।
મનોવાકાયસન્નકત્યા સદ્ગુરોઃ પરિસેવનમ્ ॥૩૨॥

—શ્રી અધ્યાત્મ રામાયણ, અરણ્યકાંડ,
સર્ગ ૪, શ્લોક, ૩૨, પૃ. ૧૩૪

ભા:- અન્યના કરેલા આક્ષેપાદિને સહન કરવા, હંમેશાં સરળ ભાવ રાખવો. મન, વચન અને શરીરદ્વારા સત્યભક્તિથી સદ્ગુરુદેવની સેવા કરવી. (૩૨)

પ્રિયભાઈ, જેમ કોઈ વધુ પડતું બોલે તો પણ તેને આપણે ઈશ્વરગુણ ગરિમાના વ્યાપક વિચારની શાન્તિથી શ્રવણ કરી, વિશાળ હૃદય રાખી, તેમને ક્ષમા કરી અને તેવાં વાક્યો ગળીને ભૂલી જવાં. કેમકે “જ્યાં સંપ ત્યાંજ જંપ છે.”

— ધર્મ દીક્ષા —

“સ્વજન પરનો ચહેલો રોપ રોકવામાં જ વિજય છે. પારકાંપર આવતો રોપ તો આપણે લાચારીએ રોકીએ છીએ, તેમાં જય શાનો!”

—સ્મામી શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસની ઉપદેશ પ્રસાદી.

કર્મયોગીઓને ક્ષમાધાર્યાના રહસ્ય વડે સમાજ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વસેવામાં ધણો લાભ જ છે. કેમકે “બીજાંઓ પાસેથી વિનયની અપેક્ષા રાખવા પહેલાં, પ્રથમ પોતે જ વિનયી બનો.” પ્રભુની ભક્તિના ચરણાનુરાગી નીતિવંતો સંસાર હિતે દૈવીસંપદાનાં સાધન દૃષ્ટાંતો સમજાવે છે, કે—

ક્ષારં જલં વારી મુચ્ચઃ પિબંતિ ।
તદૈવ કૃત્વા મધુરં વમન્તિ ॥
સંતસ્તથા દુર્જન દુર્વચાંસિ ।
પિત્વા ચ સૂક્તાનિ મધુરંગિરંતિ ॥

ભા:-વાદળાંઓ જેમ ખારું જળ પીને પણ મીઠું જળ વરસાવે છે, તેમ દુર્જન માણસોનાં કટુ વચનો સાંભળવા છતાં સંતજનો (અનુભવીઓ) તો સ્વમુખથી સદાય મધુરં ભાષણ ઉચ્ચારે છે.

મનુસ્મૃતિ અ. ૪, શ્લોક. ૩૮, માં શ્રી મનુભગવાન કહે છે કે—

સત્યં બ્રૂયાત્ પ્રિયં બ્રૂયાન્ન બ્રૂયાત્ સત્યમપ્રિયમ્ ।
પ્રિયંચ નાનૃતં બ્રૂયાદેષ ધર્મઃ સનાતનઃ ॥

ભા:-અન્યનું હિતકારક સદા પ્રિય અને સત્યવાણી બોલવી. બીજાંઓને પ્રસન્ન કરવા માટે અસત્ય ન બોલવું. એજ સનાતન ધર્મ છે.

realpatidar.com

૫૮

“ મીઠા સખસેં જોલીયે, સુખ ઉપજે ચહું જોર;
વશીકરન ચહ મંત્ર હે, તજીએ બચન કઠોર. ”
—સંત કબીર.

“ કાગા કાકો ધન હરે, કોયલ કાકો દેય;
મીઠા બચન સુનાઈ કે, જગ અપનો કરી લેય. ,,
—નારાયણ.

“ જોલી તો અનમોલ હે, જો કોઈ જાને જોલ;
હીયે-તરાણુ તોલ કર, જળ સુખ ખાહર જોલ. ”
—અનુભવી.

વિવેકી વાણી ઉચ્ચારવાને અગત્યની સૂચના.

શંકા, સમાધાન સભા સમાપ્તિ પહેલાં રહેશે. જેઓને વિષય સંબંધમાં વિવેકની મર્યાદા અને શુદ્ધઉચ્ચારથી ભાવનાઓ પ્રગટ કરી, સુવિચારો આપ લે કરવા હોય; તેવા ગુણીઓને ન્યાયોચિત છૂટ અપાશે.

જ્ઞાનપ્રકાશનાં પ્રેમીઓ! વિદ્યાવૃદ્ધિમાં સહાયક થવાની અમૂલ્ય તક ચૂકાય નહિ. વારે ઘડીએ આવો ઉત્તમ અવસર આપણા હાથમાં નહિ જ આવે. (ઉભા થઈને) હવે શ્રી માનણુ પટેલ (શિવદાસજીના પિતાશ્રી) નિજ અનુભવ કહેશે, તેને સાંભળી શ્રોતાત્રણે! લાલ મેળવશે. (શ્રી પટેલે વક્તાસ્થાનેથી ગાયું—)

“ રામ નગરીયા રામકી વસે ગંગકે તીર;
અચલ રાજ્ય મહારાજકો ચોકી હતુમંત વીર. સીયા-૧
રામ અરૂંખે ખેડકે સખકા સુજરા લેત;
જયસી જિનકી ચાકરી વયસા ઉનકો દેત. ” ૨
રામ ભજન મેં આલસી ભોજન મેં હુશિયાર;
‘તુલસી’ ઐસે નરન કે વારંવાર ધિક્કાર. ” ૩
દયા ધર્મકો મૂલ હે પાપ મૂલ અભિમાન;
‘તુલસી’ દયા ન છોડીએ જળલગ ઘટમેં પ્રાન. ” ૪
(ૐ નમઃ)

પ્રિય સભાપતિજી! તથા ઉન્નતિ-દેવીની નિત્ય આરતી ઉતારનાર પૂજારીઓ! પૂ. બહેનો! દીકરીઓ! અને શ્રીમંતો! તથા ગુણીપુત્ર શ્રી માણેકલાલ! વિધાતાનો અકળ નિયમ છે કે જહ, જંગમનું પળે પળે પરિવર્તનથી કાય અને રચના થયાજ કરે છે. ન્યાં મેદાન અને ગીચ જંગલ હતાં ત્યાં સુંદર અરૂણાવાળાં મેડી, મહેલો તથા હરિયાળાં મોલથી લગ્યાં વિશાળ વાડી અને ખેતરો થયાં. ન્યાં રાગ્નલો હતી, ત્યાં આજ આપણે ભયાનક ખંડિયરો જોયાં અને સાંભળ્યાં છે.

realpatidar.com

ઇતિહાસ અને શુભેચ્છાઓ કહે છે કે— આપણી ગુજરાતમાં તેમ અહીંયાં પ્રથમ ઐક્યનીગાંઠ વડે બહુ જ ચડતી હતી. પણ x નીકળેના અનિચ્છનિય કુસંગથી અને અમારાં પૂરાં અધોરીપણાંએ ધીરે, ધીરે વર્ણાશ્રમ સદાચારો ભૂલાતાં, ભૂતકાળમાં અધોગતિ થઈ!

ધર્મણ્વ હતો હન્તિ ધર્મો રક્ષતિ રક્ષિતઃ ।
તસ્માદ્ધર્મો ન હન્તવ્યો મા નો ધર્મો હતોઽવધીત્ ॥

મનુ. અ. ૮, મં. ૧૫.

ભા:-ન પાળેલો ધર્મ હિતને પણ હણી નાખે છે. અને પાળેલો ધર્મ રક્ષા કરે છે. તેથી ધર્મનું ઉદ્ધવન ન કરવું. ઉદ્ધવન ન કરેલો ધર્મ જ રક્ષા કરે છે, માટે ધર્મનું જ સદા અવલંબન કરવું જોઈએ.

પરંતુ—

કશ્યૈકાન્તં સુખમુપગતો દુઃખમે કાન્તતોવા ।
નીચૈર્ગચ્છત્યુપરિ ચ દશા ચક્રનેમિક્રમેણ ॥

—કવિકૃત ભૂપણુ શ્રી કાલિદાસ.

ભા:-કોઈ પ્રાણી સદૈવ સુખી અથવા તે દુઃખી નથી રહેતું. ફરતા રહેનાર ચક્ર જેમ, તેની દશામાં પરિવર્તન થયા કરે છે.

જેમકે—

“ રામશ્ચમર્તા જનકઃ પિતા ચ
ગુરુર્વસિષ્ઠઃ સકલાર્થ સિદ્ધિઃ ।
સુખં ન લેમે ક્ષણમેવ સીતા
બલીયસી કેવલમીશ્વરેચ્છા ॥ ”

વર્તમાનમાં શરા સૈનિકોના રણજંગી-પ્રચારના પ્રયાસથી અને વૈદિકસૂત્રોનાં અર્થોની સુંદર ધારણાઓએ પુનઃ ઉત્પત્તિ થઈ રહી, એવું ચડતી પડતીનું સુદર્શન છે ! દુઃખ પછી સુખ અવશ્ય આવે છે. કેમકે—“ સૂર્યના પ્રચંડ તાપથી સુકાઈ ગયેલી નદીઓ, વરસાદ આવતાં જ પાણી જળથી ભરાઈને ખળખળ વહેવા લાગે છે ” તેથી—

મનુષ્ય જન્મ દીપાવવા માટે સત્યેધરને જ નમન હો અને સૌનું
પૂર્વજોના યશમાર્ગે સત્વર સદાય ગમન હો.

અમે પણ નટખટની સ્વાર્થવૃત્તિથી જડબુદ્ધિ હતા. પ્રચારની ઉજળી વાતોમાં દુર્લક્ષ્ય કરી, મોં મરડીને ન ધરાતાં વધુમાં સુધારાની કુમળી વેલ પાંગરવાના

x = “ કર્તવ્યને પંથે ” પૃ. ૧૪ ની હરોળ ત્રીજામાં, સં. ૧૮૩૨ ના પોપ વદી ૧૩ ના દિવસે નખત્રાણામાં થયેલ કુશાવ ચીવટથી વાંચી, પ્રભાદ હઠાવીને નિજ સ્વધર્મ સનાતનના માર્ગપર ચાલવું.

માર્ગ વચ્ચેમાં અનેક રીતે અધિક અડચણો નાખતા; તેમાં પણ વળી ગરીબડાંને તો બહુ રીતે કનડતા જ. અમારામાં એવી મૂંઢ-પશુવૃત્તિઓ હતી.

પરંતુ વડવાંઓની પુણ્યગંગાજીના પ્રકાશઓધનાં યશ વહેણમાં નિત્ય સ્નાન, પાન કરીને સુપાત્ર પુત્ર, પુત્રીઓ અને શ્રી લક્ષ્મીજી સમાન નિત્ય મંગળમય (ધરનાં અજવાળાં) સૌભાગ્યવાંતી વધૂશ્રીઓનાં નિર્મળ નીતિવર્તનોથી, અને અનુભવવૃદ્ધિ ગુણીપુત્રો ધરોમાં રાત્રે શ્રી ગીતા આદિ ગ્રંથનાં વાંચન સાથે વ્યાખ્યાઓએ કર્મકાંડની પધ્ધતિ સમજાવતાં રહેતાં, અમોએ મતિમંદની ભ્રમગળ પરદરી. વૃદ્ધપણમાં નિવૃત્તિનું સાચું સુખ માણવા માટે વિશ્વેશ્વરની ભક્તિનું-અમૃત પીવાના સ્નેહ વડે જ અમારાં ગર્વભર્યાં માથા નમ્યાં! (શિર નમાવ્યું)

અમે અનુભવનેત્રે નવયુગ રચનાનો ઉદય સમય નિહાળીને યુદ્ધિપર તીવ્ર-કસોટીથી પારખ્યો. ધર્મતત્ત્વધારણની લીખ પ્રતિજ્ઞાએ વિશ્વાસપૂર્વક વિદ્યાપ્રચારક વીરોને કર્તવ્યયુધ્ધમાં પૂરાં સાધનોની સહાયતા દેવા માટે સાથીદાર બન્યા! તે યશવૃદ્ધિ આપ મહાનુભાવોના સત્સંગને જ આભારી છે. આપણે હવે સુજોના નિર્ધારમાં; પ્રત્યેક જીવનની બાજુ લગાવીને વિશુદ્ધપ્રેમની સંઘસકિતિથી વિદ્યાકાર્ય શોભાવી જ દેવું. કેમકે-“શુભસ્ય શિઘ્રમ્” થવામાં સર્વે ભાંડુઓની સહાયતી આજ ખપતી છે.

યદ્યદાચરતિ શ્રેષ્ઠસ્તત્તદેવેતરો જનઃ ।

સ યત્પ્રમાણં કુરુતે લોકસ્તદનુવર્તતે ॥ ૨૧ ॥

શ્રી ગીતા, અ, ૩, મં. ૨૧.

અર્થ:-કેમકે-શ્રેષ્ઠ પુરુષ જે જે આચરણો કરે છે, બીજા પુરુષ (પણ) તે તેજ અનુસાર વર્તે છે. તે (શ્રેષ્ઠ પુરુષ) જે કાંઈ પ્રમાણ કરે છે, લોક (પણ) તેને જ અનુસરે છે.*

એ નીતિથી પૂ. વાસણઆપાનો અગાધ પ્રેમ તો નિહાળો?

તે પ્રિયે ધર્મનાં તત્ત્વ નિરીક્ષણથી તેને કર્તવ્યોમાં ધારવા વડે આપણા સમગ્ર સમાજમાંથી કુપ્રથાઓનો ભયંકર સડો દૂર કરાવી; ઐક્યપણાંની સમયઅનુકૂળ પ્રેમ-ઔપધિ પીવરાવવા માટે આપણા ધર્મસ્નેહી સત્સંગી બંધુઓમાંથી પહેલ કરીને વ્યાપક સુધારાના સાથમાં જંપલાવ્યું છે.

“આચારઃ પ્રથમો ધર્મ” એ આદિ દિવ્ય સંસ્કારો વિશ્વમાનવોનાં જીવનમાં વ્યાપી રહ્યા છે, તે પાછળ વિરમ્યાં ભાંડુને સમજાવીને જીવનમાં તરત ધારવાનું તન, મન, ધન અને વાણીથી નિત્ય કર્તવ્ય બનવે છે. ધન્ય છે સત્ય ધર્મ, કર્મ અને જ્ઞાનના ઐક્યથી સુદૃઢ સંપ વડે સંગઠન સાધનાર પ્રેમી અને હોંસીલા માર્ગદર્શીય પૂ. મહાજન વૃદ્ધશ્રીઓને.

* = શ્રી ગીતા અ, ૩, મં. ૨૨ થી ૩૨ સુધીના અભ્યાસ કરવો.

† ધર્મસ્ય તત્ત્વં નિહિતં ગુહ્યાયાં

મહાજનો યેન ગતઃ સ પંથાઃ ॥

ભા:—ધર્મની ગતિ અત્યંત ગહન છે. તેથી (મારી સમજણમાં) જે માર્ગથી મહા-પુરુષો ગયા હોય તે જ (સત્ય) માર્ગ છે. અર્થાત્ એવા મહાપુરુષોનું જ અનુસરણ કરવું તે જ ધર્મ છે. તેઓનાં સદાચરણને પોતાનું આદર્શ બનાવવું જોઈએ અને તેના અનુસાર ચાલવાની કોશિશ કરવી જોઈએ.”

હું આત્મમધ્યગીત કહું છું કે આપણાં દેવદુર્લભ માનવજીવનના વસંત ઉત્સવે ખેલાઈ રહ્યાં કર્તવ્ય-નૃત્યમાં પરસ્પર સહયોગ લેવા અને દેવા માટે હવે ભાંડુને વેગળાં જાણવાનો પ્રશ્ન રહ્યો જ નથી. મારી તો પ્રેમદષ્ટિ-કુવારાનાં અમી છંટકાયાથી “x ગુયં વયં, વયં ગુયં” એટલે “તમે તે અમે અને અમે તે તમે” એવું સ્નેહનું-અમૃત ભયું સરોવર અને તેમાં નિત અભિન્ન લહેરોએ હિલોળા લેતું અદૈતપણું જ નિહાળાય છે, જ્યાં સચ્ચરિત્ર સંસ્કારોના ગળ્યા ભાવથી મિત્રતા-વણાટની ગાંઠ બાંધી છે; ત્યાં જ મગેલી રિધિ સિધિ રક્ષી તેને અખંડ દીપાવવાનું શ્રી રામરાજ્ય છે.

રાષ્ટ્ર સેવકાઈનાં ધર્મની પરમ દિવ્યતા.

આદિત્ય બાળબ્રહ્મચારી અને વેદ આદિ જ્ઞાન પારંગત, ધર્મનીતિજ્ઞ એવા સુલક્ષણીય મહાન જિજ્ઞાસુ હનુમાનવીરે, શ્રી સીતારામની ભાવમયી પ્રેમમૂર્તિ હૈયા-મંદિરમાં ધારી; વિદ્વો વિદ્યારીને મહાન પરિશ્રમથી અશોકવાડીમાં શ્રી જગતજનની પ્રિય માતાજીની શોધ કરી. પૂ. મર્યાદા પુરુષના કુશળ સેવકોએ યુક્તિ-પુષ્પાર્થનાં બળ વડે સમુદ્ર ઓળંગવાને પોતાનાથી બનતું ભક્તિપૂર્વક કાર્ય કર્યું. પ્રભુકૃપાએ સમુદ્રમાં વિશાળ પાજ બાંધીને સૈન્ય લંકામાં પહોંચ્યું. સમર્થ આર્યવીરે, આસુરી સમૃદ્ધિના મદાન્યનો ગર્વ ચૂર્ણ કરી સાર્વભૌમ સત્ય, સુખદાયી રામરાજ્ય પ્રવર્તાવ્યું.

તેવાં ધર્મરાજ્યનું પુણ્યમય પૂર્ણ સિધ્ધાંત.

ત્રિકાલજ દેવર્ષિ શ્રી નારદમુનિ, તમસા નદીના કિનારે મહર્ષિ શ્રી વાલ્મીકિને કહે છે—

પ્રહૃષ્ટમુદિતો લોકસ્તુષ્ટઃ પુષ્ટઃ સુધાર્મિકઃ ।

નિરામયો હ્યરોગશ્ચ દુર્ભિક્ષમયવર્જિતઃ ॥ ૯૦ ॥

ભા:—હવે, રામના રાજ્યમાં લોકો પ્રસન્ન, સુખી, સંતુષ્ટ, પુષ્ટ, ધાર્મિક તથા રોગ-આવિધી મુક્ત રહેશે. તેને દુર્ભિક્ષનો ભય નહિ રહે. ૯૦.

ન પુત્રમરણં કેચિદ્ દ્રશ્યન્તિ પુરુષાઃ કચિત્ ।

નાર્યશ્રાવિધવા નિત્યં મવિણ્યન્તિ પતિવ્રતાઃ ॥ ૯૧ ॥

† = શ્રી મહાભારત વનપર્વ ૩૧૩-૩૧૭ ના શ્લોકોનો ઉત્તરાર્ધ.

x = શ્રી ભર્તૃહરિ, વૈરાજ્ય શતકમાં વધુ અવલોકવું.

ભા:-કોઈ ક્યાંય પણ પોતાના પુત્રનું મૃત્યુ નહિ દેખે, સ્ત્રીઓ વિધવા નહિ બને, સદાયે પતિવ્રતા હશે. ૯૧.

× ન ચાગ્નિજં મયં કિચ્ચિન્નાપ્સુ મજ્જન્તિ જન્તવઃ ।

ન વાતજં મયં કિચ્ચિન્નાપિ જ્વરકૃતં તથા ॥ ૯૨ ॥

ભા:-અગ્નિ લાગવાનો કંઈ પણ ભય નહિ રહે. કોઈ પ્રાણી જળમાં ડૂબશે નહિ; વાત અને જ્વરનો ભય કંઈ પણ નહિ રહે. ૯૨.

ન चापि क्षुब्धयं तत्र न तस्करमयं तथा ।

नगराणि च राष्ट्राणि धनधान्ययुतानि च ॥ ૯૩ ॥

नित्यं प्रमुदिताः सर्वे यथा कृतयुगे तथा ॥ ૯૪ ॥

ભા:-ક્ષુધા (ભૂખ) તથા ચોરીનો ભય પણ જતો રહેશે, સર્વ નગરો અને રાષ્ટ્રો ધનધાન્ય સંપન્ન થશે. ૯૩. સત્યુગ જેમ સર્વ માનવો હંમેશાં પ્રસન્ન રહેશે. ૯૪.

એ પૂર્વજનું ગુણગૌરવ મર્યાદાનું ઐશ્વર્ય સંભાળ્યાની પ્રતિજ્ઞા પાલન નીતિએ, આપણે થોડું થોડું ધનબળ ભેગું કરીને તેની પૂરી વ્યવસ્થાથી નિજ સંતાનો વિદ્યા વડે હૃન્નર-ઉદ્યોગ આદિ સુખનાં સાધનો પ્રાપ્ત કરતાં જ રહેશે. નૂતન-પ્રગ્મ દૃઢતાથી કુપ્રથા (રાક્ષસ) નાં મહાન ધૂર્તબાજ વિકાળદળને છિન્નભિન્ન કરશે. સર્વત્ર વંદનિય, જગદાત્રી ત્રિલોક્ય સુંદરી-વિદ્યાદેવી સરસ્વતીને હૃદયમંદિરમાં શુદ્ધ અંતઃકરણનાં સિંહાસન પર પધરાવી, માતૃશ્રીની નિત પૂજા-અર્ચન કરી બહાલેશ્વરીના પરમ આશીર્વાદથી; રામરાજ્યમય શાન્તિના સત્યે ઝળકતા-જનનંત્ર સુરાજ્યના સમયમાં અમૂલ્ય જીવન દીપાવશે. તેથી—

હૃદયમાં કેવલ ઉચ્ચ દ્યેયથી જીવનનાં સાર્થકે દૃઢ ધારણા ધારવી.

† “મનન-શીલ, વિચારવાન પ્રાણીનું” નામ મનુષ્ય છે. જગતમાં જેટલાં દેહ-ધારી પ્રાણી છે, તેમાં મનુષ્ય જ સર્વોત્તમ છે. આ કારણે મનુષ્ય જ ઉપકાર અને અનુપકારને બાણી શકે છે.” તે—

નિર્મળવૃત્તિ (દિવસ્વરૂપ) પ્યારાઓની વિદ્યાવૃદ્ધિના અવિચળ ધર્મસેતુ-સ્મારકમાં, (હાથ જેડીને) સરસ્વતીજીની જ્ઞાન-વિભૂતિનો પ્રસાદ વહેંચવા સારું તેના સૌએ સજ્જવેલા પવિત્ર અને સ્થાયી રહ્યા સૌંદર્યપૂર્ણ થાળમાં; ૩. સવાપાંચસો ફૂલની પાંખડીએ ઘેરું છું. એને વિદ્યાપ્રેમીઓ! સ્વીકારીને સર્વજનનું સુકાર્ય કરતાં રહેવું. (ધન્યવાદ ગુંજાવો.)

આજે ચાલુ કર્યાં શુભ કાર્યથી, હું મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થીજીવનમાં

× = “મૂલ રામાયણ, પૃ. ૨૨, શ્લો. ૯૦ થી ૯૩ અને ૯૪ નો પૂર્વાર્દ”

† = “આર્ય પ્રકાશ” વર્ષ ૪૨ અંક ૧૨ માં, તા. ૨૪-૬-૪૫ ના “ધર્મ અરણ્ય” એ લેખની હરોળ નવમાં, મહર્ષિ શ્રી દયાનંદનું સુવાક્ય.

પ્રિયવંતોને વિદ્યાનો લાભ લેતાં નિદાળીશ ત્યારે જ મળ્યા આદિ સ્વાદવાળું ભોજન જમીશ; ત્યાં સુધી ધરણી માતાની ગોદમાં જ સુઈશ. હું સૌ પ્રેમધર્મીઓની કૃપા-બાંધથી વ્રત ધારું છું. દયાળુ પિતા વિદ્યાદિની સુદૃઢ નાવ પાર ઉતારીને વિજય અપાવશે. ઓશ્મ સચ્ચિદાનન્દેશ્વરાય નમો નમઃ (ગૂઢ જ્ઞાનાનુભવીએ સંયમ-સારનાં સુવાક્યો કહીને સ્વસ્થાન લીધું. ધર્મની જય ગર્જના.)

શ્રી સભાપતિની અનુમતિથી શ્રી ગોપાલજીએ, સંભાવિત રાષ્ટ્રવીરોનું શુભંદ ગર્જના ગીત ગાયું.

હિમ્મતનું હથિયાર બાંધી.

—: પંજમી તાલ :—

હિમ્મતનું હથિયાર બાંધી;		
હિમ્મતનું હથિયાર.		ટેક....૧
બ્રાતૃભાવથી કાર્યો કરવા;	(૨)	
બની સૈનિક, સરદાર.		બાંધી. ૨
સુરધનોની કીર્તિ દીપવવા;	"	
શૌર્યે કરવાં કાર્ય.		બાંધી. ૩
રાષ્ટ્ર-માત હિત, ધર્મ બચાવવા;	"	
દુષ્ટો કરવા પાર.		બાંધી. ૪
દૂંટી ખાય દંભી, બંધુને;	"	
કરી તેથી હથિયાર.		બાંધી. ૫
૧શસ્ત્ર, ૨અસ્ત્ર, ૩ભુજબળ રાખીને;	"	
બની વિજય કરનાર.		બાંધી: ૬
જીવન-પુષ્પ ને અર્પી દેવા;	"	
હઠવું નહિ તલભાર.		બાંધી. ૭
સદા સૃષ્ટિના મિત્ર બનીને;	"	
રહી ભક્તિ કરનાર.		બાંધી. ૮

શ્રી સભાપતિ:-(ઉભા થઈ) શ્રી વાલજીભાઈ હવે બાળહિતમાં મનનશીલ વિચારો જણાવશે. તેને સૌ એકાગ્ર વૃત્તિએ શ્રવણ કરશે.

સરસ્વતીની પ્રાર્થના.

શ્રી વાલજીભાઈએ, વક્તા સ્થાનેથી:—

“વાણી, ગાયત્રી-સાવિત્રી સન્નુતાયે નમોનમઃ”

૧ = આદર્શ. ૨ = શુદ્ધચાર. ૩ = યાદશક્તિની પ્રજાવદ્ધિ.

× હે દયામયી જનની ! આનંદમયી, સ્નેહમયી અને અમૃતમયી મા ! ! તમારી જય હો. મા ! જેવી રીતે પાંખ વિનાનું પંખેરું માળામાં પડી રહી, બહુ બહુ ટળવળીને પોતાની મા આવ્યાની વાટ જુએ છે. જેવી રીતે ભૂખથી પીડાતું વાછડું પોતાની માની સાંજે વાટ જોઈ; મધુર બોલીએ આમ તેમ કૃપા કરે છે; તેવી રીતે હું મારી જિલ્લાઈપ સિંહાસને બિરાજવાની મા ! તમારી જ વાટ જોયા કરું છું, તમે સત્વર મારા હૃદયમંદિરમાં પધારી શિશુને શાશ્વતઃ કલ્યાણકારી દર્શન દો. તમે મારા મનમાં, શરીરમાં, અહાહા ! શેમેશેમમાં આપી રહો. હું તમારું વિશ્વવ્યાપક સત્યસ્વરૂપ સમજી નિત્ય મંગલદાયી દર્શન કરવાને ભાગ્યવંત બનું, એવી વિશુદ્ધ બુદ્ધિ-શક્તિ હે વાતસલ્યપૂર્ણ પૂજ્ય માતા ! આળકને અર્પણ કર.

હે મા ! તમારું શાન્ત ચિત્તે સ્મરણ કરતાં, સર્વ જીવોના અજ્ઞાન-ભયનો નાશ થાય છે અને તમે અત્યંત જ્ઞાનબુદ્ધિએ વિવેકની વૃદ્ધિ કરો છો. દારિદ્રતા, દુઃખાદિ-નો નાશ કરનાર તમે જ છો. સર્વ પ્રાણીઓના ઉપકાર માટે તમારું ચિત્ત કમળ દયાથી સદાય સુકોમળ રહે છે. મા ! ઓ મા ! તારું દિવ્યદર્શન કરી, ચિરસમય પર્યંત તારું જ વીણાગાન ઉદ્ધારે સાંભળ્યા જ કરું. ઓ૩મ્ પં સરસ્વતે નમો નમઃ

(ત્રણ ચાર પજો પછી.) ન્યાયાસને બિરાજમાન શ્રી માનનીય મહોદય ! હિતસ્વી મહાનુભાવો ! ઉત્સાહી મિત્રો ! શ્રી લક્ષ્મીજી, શ્રી પાર્વતીજી અને શ્રી સીતામાતા સ્વરૂપ શીલધર્મથી, અમારા સ્વર્ગિય સંસારનો વિશાળ યાત્રામાર્ગ સંપૂર્ણપણે કેળવાવીને રળિયામણો કરનાર, મહાન ઉપકારી કૃપાળુ માતાઓ ! તેમજ પતિવ્રતા ધર્મગુણી બહેનો ! પવિત્રવ્રતિ પ્રિયોને વિદ્યા અને ધર્મ રહસ્યનાં અમૃતનું પાન કરાવવાનો ઉત્તમ ઉપાય હાથે ધર્યો નિહાળીને મારા હૃદયમાં આનંદ વૃદ્ધિ પામ્યો છે. તત્ત્વવેત્તાઓ આપણને ધર્મસ્વરૂપની ગૂઢતા જોવા; સમજવા મનન અને નિદિધ્યાસન કરવા માટે સહબોધે છે કે—

અક્રોધ વૈરાગ્ય જિતેન્દ્રિયત્વં

ક્ષમા દયા સર્વજનપ્રિયત્વમ્

નિર્ભયદાનં મયશોકહાનં

જ્ઞાનસ્ય ચિન્હં દસલક્ષણં ચ ॥

—ગોરખપુર, વેદાંક, પૃ. ૩૪.

ભા:-ક્રોધ ન કરવો તે. વૈરાગ્ય, ઇન્દ્રિયો પર કાબુ, ક્ષમા, દયા, સર્વ જનો પ્રત્યે પ્રિયતા કેળવવી તે. ભોભ ન કરવો ને દાન કરવું. ભય અને શોકને તજવો, એમ આ દશ જ્ઞાનીનાં લક્ષણો છે.

× =ગોરખપુર, સં. ૧૯૯૧ કલ્યાણ “શક્તિ અંક” પૃ. ૨૩૪, હિન્દી પ્રાર્થનાનો, થોડા ફેરફારથી ગુજરાતીમાં અનુવાદ.—લેખક.

સૌ બ્રાતૃનાં હૃદયમાં સંસ્કાર-જ્યોતિની જાગૃતિથી, સંસ્કૃતિનાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ પ્રસર્યે જ પૂરી પ્રગતિ છે.

સૌ ભાઈઓની સાથે આપત્રીનો નમ્ર સેવક પણ વરસોથી વિચારે છે, કે મહાવિદ્યાલયો તથા વિદ્યાર્થી ભુવનો થતાં, તેમાં બાળકોની પૂરી કેળવણીથી સમાજ ને રાષ્ટ્રભરમાં હિતમ પરિણામ આવશે. જેમકે પ્રાતઃસ્મરણીઓએ સમગ્ર જીવન તપદ્વારા પરમાર્થયજ્ઞમાં (વેદોના સ્વાધ્યાય) અને તેનાં અનુશીલનમાં અર્પેલ, એવા ત્રિકાળજાની શ્રી અગસ્ત્ય, શ્રી કપીલ, શ્રી કૃષ્ણદેવાયન વિશાળ બુદ્ધિ વેદવ્યાસજી અને શ્રી વસિષ્ઠ ગુરુ આદિ બ્રહ્મર્ષિઓનું ઋણ ચૂકવવા માટે પૂજ્યપાદ ૧૦૦૮ જગદ્ગુરુ શ્રી આદ્ય શંકરાચાર્યજી મહારાજ, સત્ય પ્રચારક સમર્થ શ્રી રામદાસ સ્વામી, શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસ, સ્વામી શ્રી વિવેકાનંદ, પૂ. મહર્ષિ શ્રી દયાનંદ, સ્વામી શ્રી રામતીર્થ આદિ મહાનવિભૂતિઓએ અને *વર્તમાને શ્રી હનુમાનદાસ ધોદારનો કલ્યાણથી, ધર્મનો પ્રચાર, (ગોરખપુર) ભિક્ષુ અખંડાનંદનું સસ્તુ સાહિત્ય, પં. શ્રી સાતવજેકરજીનો વેદ પ્રચાર, પૂ. સ્વામી શ્રી ૧૦૮ મહામંડજેશ્વર વિદ્યાનંદજી મહારાજનો ગીતા પ્રચાર, અને “આર્યપ્રકાશ કાર્યાલય” ના અવસ્થાપકો આદિ “સુવેદ ગાન ગુચ્છિતા” એ દિવ્ય સાહિત્યજ્યોતિના દૂર-દર્શીય જ્ઞાનના પ્રચારમાં વેદવિદ્ પૂ. ^૧ “બ્રાહ્મણોસ્ય મુખમાસીત્” બ્રહ્મદેવા-ત્માઓએ દિવ્ય તપ સાધી; આર્યત્વની સંસ્કૃતિનાં ગુણગૌરવનો અપૂર્વ રત્નોભર્યો વિશાળ ભંડાર અખંડપણે જાળવી કરી, એમ જનતા-જનાર્દનને આત્મપ્રિય યોધા-મૃત (તત્ત્વવિભૂતિ) નો અતૂટ લાભ આપતાં અતિ પ્રભાવિત કરી રહ્યા છે—

યજ્ઞાર્થાત્કર્મણોઽન્યત્ર લોકોઽયં કર્મબન્ધનઃ ।
તદર્થં કર્મ કૌન્તેય મુક્તસંજ્ઞઃ સમાચર ॥ ૧ ॥

—શ્રી ગીતા, અ. ૩, મંત્ર, ૯.

અને હે અર્જુન! અન્ધનનાં ભયથી પણ કર્મોનું ત્યાગ કરવું યોગ્ય નથી, કેમકે—
ભા:—યજ્ઞ અર્થાત્ વિષ્ણુનિમિત્ત કરેલાં કર્મો સિવાય બીજાં કર્મમાં (જોડાયેલાં) આ મનુષ્ય કર્મો વડે અન્ધન પામે છે, (માટે) હે અર્જુન! આસક્તિરહિત થઈ, તે પરમેશ્વરનાં નિમિત્ત કર્મનું સારી રીતે આચરણ કર. (૯)

સહયજ્ઞાઃ પ્રજાઃ સૃષ્ટ્વા પુરોવાચ પ્રજાપતિઃ ।
અનેન પ્રસવિષ્યધ્વમેષ વોઽસ્તિવષ્ટકામધુક્ ॥ ૧૦ ॥

—શ્રી ગીતા, અ. ૩, મંત્ર ૧૦.

* = ગીતા પ્રેસ (કલ્યાણ) નું સાહિત્ય. સસ્તુ સાહિત્ય અમદાવાદ અને મુંબઈ, ઓંધ સાથે પારડીનું સાહિત્ય વેદાદિ ગ્રંથો. કાશીનું સાહિત્ય ગીતા આદિને પ્રાપ્ત કરી, વાંચીને મનન નિદિધ્યાસનથી જીવનમાં પરમાનંદ મેળવવો.

૧ = યજુર્વેદ, અ. ૩૧, મંત્ર ૧૧.

તથા કર્મ ન કરવાથી તું પાપને પણ પ્રાપ્ત થઈશ. કેમકે—

ભા:-પ્રજાપતિ (બ્રહ્મા) એ કલ્પનાં આદિમાં યજ્ઞસહિત પ્રજા સર્જીને કહ્યું કે આ (યજ્ઞ) વડે (તમે લોકો) વૃદ્ધિને પામો (અને) આ યજ્ઞ તમને ઇચ્છિત કામના આપનારો થાઓ. (૧૦)

દેવામ્ભાવયતાનેન તે દેવા ભાવયન્તુ વ: ।

પરસ્પરં ભાવયન્ત: શ્રેય: પરમવાન્સ્યથ ॥ ૧૧ ॥

ગીતા, અ. ૩, મં. ૧૧.

અને તમે લોકો—

ભા:-આ યજ્ઞ વડે દેવતાઓની ઉન્નતિ કરો (અને) તે દેવતાઓ તમારી ઉન્નતિ કરે. આ પ્રમાણે પરસ્પરનાં (કર્તવ્ય સમજીને) (એકબીજાને) ઉન્નત કરતાં પરમ કલ્યાણને પામશો. (૧૧)

દૃષ્ટાન્ભોગાન્દિ વો દેવા દાસ્યન્તે યજ્ઞભાવિતા: ।
તૈર્દત્તાનપ્રદાયૈભ્યો યો મુહુક્તે સ્તેન પવ સ: ॥ ૧૨ ॥

ગીતા, અ. ૩, મં. ૧૨.

ભા:-તથા, યજ્ઞ વડે ઉન્નત થયેલા દેવતાઓ તમારા માટે (વગર માગ્યે જ) ઇચ્છિત ભોગો આપશે. તે (દેવો) વડે આપેલા ભોગોને જે પુરુષ એમના માટે નહીં આપીને જ ભોગવે છે તે નિશ્ચય ચોર છે. (૧૨)

યજ્ઞનાં અંગોના જીવનકર્મમાં સંપૂર્ણપણે અંગીકાર.

પ્રભુએ યજ્ઞ કરતાં રહ્યાંની નીતિક્ષે આપ્યાં ઐશ્વર્યને પરમાર્થમાં ન્યોંછાવર કરતાં શ્રી મહાનુભાવ **બીરલાલ** કુટુંબે, શ્રી સહગૃહસ્થ **ભાટીયાવીરો**, શ્રી લુહાણા ઠક્કરો, શ્રી **જૈન** બંધુઓ, ધનાઢ્ય **મારવાડી** શ્રી મહાજનો અને કાનમ, ચરોતરમાં રહેતા શ્રી **પાટીદાર** સ્વબંધુઓ આદિએ x બોડીંગો બનાવી, વિદ્યાલયોમાં પુત્ર અને પુત્રીઓ યોગ્યપણે કેળવે છે.

શ્રીમાન રાવબહાદુર **જગમલરાજની** છત્રછાયા તળે મિસ્ત્રી જ્ઞાતિ, શ્રીયુત નાનજીભાઈ કા. ની પુણ્યદાયી-ગંગાજનાં વહેણથી પાંગયું પોરબંદર કન્યાગુરુ-કુળ. આપણા સહાયકબંધુ **ગુર્જર** સુતાર અને વિદ્યાનું વીરત્વધારી **બંગાલી**, **મહારાષ્ટ્રી**, **પંજાબી** અને **પારસી** આદિ ભાઈઓએ પૂરી પ્રગતિ સાધી છે. વિદ્યા અને ધર્મનત્વોગ્રહણના રસપ્રિય મહાજનોએ લાખો તેમજ અબજો રૂપિયાના ફંડો એકત્ર કર્યાં, પુનઃ વધુ ભેગા કરી તે વિભૂતિનું રાષ્ટ્રનાં નવનિર્માણમાં

x = અતિ ખુશાલીની વાત કે સં. ૨૦૧૦ ના ચેત્ર સુદ ૧૩-૧૪ ના શુભ દિવસે ગુજરાતનાં ગ્રામ હીરાપરમાં શ્રી પાટીદાર સ. સમાજ એકત્ર થઈ, ધનસુરામાં **વિદ્યાર્થી** ભુવન બનાવવા સવાભાષ રૂ. નું ફંડ એકત્ર કરી; તે ધનથી ભુવન બનાવીને ઉદ્ઘાટન કર્યું છે.

નેવેલ ધર્મ અને ધરી જ રહ્યા છે. જેમાંથી સ્કૂલો, વિદ્યાલયો, * વિદ્યાપીઠો, વિદ્યામંદિરો, સંસ્કૃતકોલેજો, યુનીવર્સિટીઓ, વિશ્વવિદ્યાલયો, હુન્નર-ઉદ્યોગો તેમજ “ રેડીયા યજ્ઞ અંબર અર્પણી ” આદિની વિપુલ તૈયારી કરી તથા † આયુર્વેદ અને વ્યાપારની શિક્ષણ કોલેજો, સાર્વજનિક મહત્ત્વ ‡ ઔષધાલયો, નિઃશલ્ક કરાતા નેત્ર અને દંતચિકિત્સા, સુઘડનામય અર્વાચીન દળનાં સુવાવડખાતાં, મેડીકલ હોસ્પિટલો, ક્ષયનાં સેનેટેરીયમો, વાવ, કુવા, હવાડા અને તળાવો, પાણીની પરબો, નળની પુષ્કળ લાઇનો બનાવવી આદિ સહકાર્યો. નિરાશ્રિત વિધવાઓ, + અનાથ બાળકોની રક્ષા માટે ઉદ્દરપૂર્ણ આશ્રવિકા ચલાવવાના પૂરા પ્રયત્નો સુકાર્યો થાય છે; તે પશુ રાષ્ટ્રહિતકારી પંચવર્ષિય યોજનાઓ સાથે સંકળાયેલાં વિશેષ લાભોનાં જ પ્રથમ અંગરૂપે રહ્યાં છે.

ગામડાં અને બંદરોનાં શહેરોમાં તથા હરદાર, ઋષિકેશ, શ્રી બદ્રીકાશ્રમ, શ્રી કેદારનાથ અને મંગોત્રી, આદિ સૃષ્ટિસૌંદર્યનાં પ્રાકૃતિક એવાં નેત્ર દર્શનીય-પવિત્ર-તીર્થોમાં યાત્રાળુઓની સગવડ સચવાતી અગણિત ધર્મશાળાઓ, પાંજરાપોળો, ગૌશાળાઓ અને “ અમયજ્ઞથી ” નાના મોટા રસ્તા સુધારવા આદિ લાભો ધર્મદા ખાતાઓમાં હોંસપૂર્વક-ઉદાર હૈયાથી સુધન સફળ કરી રહેલ છે. તેથી સમાજ, આર્થિકતા સૃષ્ટિ અને વિશ્વવ્યાપી અંતરિક્ષ-દેવોનો, શાસ્ત્રસિદ્ધાંતે વિધિવત્ મહત્ત્વભર્યા પંચયજ્ઞોનાં ભીન્ન ભીન્ન અંગોથી પરોપકાર કરી રહ્યા છે.

* પુના તેમજ નાગપુરમાં મેડીકલ કોલેજો, શ્રી વલ્લભ વિદ્યાનગર આદિ સૌરાષ્ટ્ર યુનીવર્સિટી, કચ્છભુજ કોલેજ, નખત્રાણા (કચ્છ) હાઇસ્કૂલ.

† = જામનગર આયુર્વેદ કોલેજ.

‡ = નોંધ. સં. ૧૯૮૪ ના વૈ. સુ. પાંચમે “ સાર્વજનિક દવાખાતું ” કચ્છ ગઢ-શીપાથી ડા. મિત્રશ્રી લુહાર તથા કંપાઉન્ડર બંધુ શ્રી ગંગાસભાઈ દે. દ્વારા ત્રણ દિવસનું ચૂરણ મળતાં, તેના ઉપયોગથી મને આઠ મહીનાનું થયેલ અસાધ્યરૂપ સંગ્રહણીનું દર્દ મટ્યું. ધર્માત્માઓની કૃષ્ણાર્પણ દાન-પુણ્ય અને ડા. શ્રી તથા કંપાઉન્ડર મિત્રશ્રીની કાળજીપૂર્વક ચિકિત્સાથી તેમ મારી સાચવેલ ખંતીલી અને દૃઢ પરેજી કરી, આપશ્રીઓના સેવકનું નવું જીવન પ્રાપ્તિએ; સં. ૧૯૮૬ ના વૈ. સુ. અક્ષયતૃતીયાએ કરાંચીથી “ મિત્ર સંઘ ” દ્વારા યુ. ઉ. તું ત્રીજું પુણ્ય પ્રગટ થયું. પુનઃ પ્રભુકૃપાએ અને સમાજનાં સર્વશ્રેષ્ઠ ગુણીજનોનાં પૂરા સહકારથી સં. ૨૦૧૪ ના કારતક મહીનામાં નિજ પુણ્ય ચોથાના પ્રચાર થયાની ચત્કિચિત્ શ્રાવણસેવા સાથે રાષ્ટ્રસેવા બની છે. લેખકની અંતરવૃત્તિના ઉદ્દગાર.

+ = શ્રી “ અનાથાશ્રમ નડીયાદ ” મહાન દષ્ટાંતરૂપ રહ્યું છે, સુધન સફળ કરવાનું એજ યોગ્ય પુણ્યમ છે. લેખક.

અધ્યાપનં બ્રહ્મયજ્ઞઃ પિતૃયજ્ઞશ્ચ તત્પર્ણમ્ ।
હોમો દેવો બલિર્મૈતો નૃયજ્ઞોઽતિથિપૂજનમ્ ॥

મનુ. અ. ૩, શ્લો. ૭૦, પૃ. ૧૪૦.

અ:—(ભણવું) ભણાવવું એ બ્રહ્મયજ્ઞ છે, પિતૃઓનું તર્પણ (નિત્યશ્રાધ્ધ) તે પિતૃ-યજ્ઞ છે, હોમ કરવો તે દેવયજ્ઞ છે, બલિ (વિશ્વદેવ) કરવો તે ભૂતયજ્ઞ છે અને અતિથિનું પૂજન તે મનુષ્યયજ્ઞ છે.

એમ ધર્મઅનુષ્ઠાનની પ્રીતે સુધન બ્રહ્માર્પણ કરનાર ભારતભૂપણ-નિરપૂહી, જીવોનાં જીવનને ઉપકારવંત રહ્યા મહાજનાત્માઓને સૌના સહસ્ત્રાદિ અભિનંદન. નીતિ કહે છે, કે—

“પરોપકારાય સતાં વિભૂતયઃ”

ભા:—સંતજનોની વિભૂતિ-જ્ઞાનગ્રહણ ગુણો પરમાર્થ માટે જ છે.

“મેં જે સંઘર્ષું તે તો મેં ગુમાવ્યું! અને જે મેં ખરવ્યું તેજ મેં મેળવ્યું.” એ હૃદય-તકતીમાં કોતરાતાં સુવર્ણ વાક્યો, “સંસારમાં સાચું સ્વર્ગ આદિ” ગ્રંથોના કર્તા ચોરવાડના સ્વ. શ્રી અમૃતલાલ સું. પઢીયાર ઉચ્ચારે છે. જેથી —

“જનની જન્મભૂમિશ્ચ સ્વર્ગાદપિ ગરિયશી” ભારતવર્ષની સુકર્મ ભૂમિમાં સાર્વભૌમ વેદિક ધર્મના સદુપદેશની કલ્યાણી “દિવ્યનૌકા” ને સંસાર-સમુદ્રમાં અનેક આવરણોથી વંટોળિયાઓના કૂર ઝપાટાઓએ, ભયંકર આઘાતોના ખડકો પ્રત્યેક યુગોમાં બહુ અથડાયા, અથડાઈ રહેલ છે. છતાં પ્રભુધારાં જિજ્ઞાસુ-ઓને શ્રુતિસૂત્ર-સત્ય મહિમાના પ્રખળ આધારથી; પૂર્ણ જ્યોતિના માર્ગદર્શી દ્યુવના લક્ષસ્થાનમાં પહોંચી, વિશ્વને શાન્તિવ્રતની અમરદીક્ષા દેવા માટે એ વિજયવંતી “ધર્મનૌકા” સર્વ સમયમાં સીધી ચાલી રહી; તેમજ કૃપાળુના અનુકૂળ આશ્રય (વાયુબળ) ના વેગ વડે ચિરસમય પર્યંત માનવકુળ અને ચૈતન્ય આદિ સૃષ્ટિનાં પરમહિતમાં સુખપૂર્વક ચાલતી જ રહેશે. એ દેવળ તપ અને કર્મનિષ્ઠ-ઉદારાત્મા-ઓની સાત્ત્વિક વૃત્તિથી વિદ્યાજ્ઞાન યજ્ઞમાં અને અન્નયજ્ઞમાં સુધન બ્રહ્માર્પણ કરેલ અને કરી રહ્યા, તેવા મહત્ત્વજ્ઞોના પરીક્ષણ પ્રભાવથી જ. તેથી—

× જે માન્યું મારું આ જગે;
તે તો અહીં જ રહી જશે;
સુત, બ્રાત ને પરિવાર અંતે;
ત્યાગવાનું તો થશે !

તેથી પર્મ પિતાનું શર્ણુ અહીં મિત્ર.

અપૂર્ણ.

× = પુષ્પ ત્રીઝું, પૃ. ૧૮ માં કવિતા પૂરી વાંચીને લાભ મેળવવો.

સમયનો વાયરો પારખીને શુભ વર્તન કરવું જ હંમેશાં, સર્વત્ર
આવશ્યક મનાતું રહ્યું છે.

સૌનઆભૂષણ દીપીત, પરમાર્થ પ્રિય ! હિતસ્વીઓ !! તે સામેની ધરતીમાં
અમારો આ વર્ષમાં ઘર બનાવવાનો દૃઢ વિચાર છે. પરંતુ પદ્ધતિસર મહાવિદ્યા-
લયનું ઘડતર થતાં નવું કામ આદરવાનું હવે બંધ જ રાખશું. અમે આ જુના
ઝૂંપડામાં જેમ રહ્યાં છીએ તેમ હજી પણ એ, પાંચ વરસ નવું ઘર બનાવ્યા વિના
ચાલશે, એમાં જ રહી જીવનપણે વિતાવીશું. હન્નગર, એ હન્નગરની મોટી રકમ
પથ્થરાઓ અડાવવામાં રોકવી; તે હાલમાં રાષ્ટ્રઉત્થાને—પંચવર્ષિય યોજનાઓના
અનુપમ સમયમાં યોગ્ય તો નથી જ. વિદ્વાન કહે છે કે—

“ દ્રવ્ય ખરચી વધારે માન, (પણ) ઔશ્ધી ઉત્તમ વિદ્યાદાન. ”

“ યુન યુન લકડી મહલ બનાવે, બન્દા કહે ઘર મેરા;
ના ઘર તેરા, ના ઘર મેરા, ચિડિયા રૈન બસેરા. ”

પૂ. ગુરુદેવ શ્રી નાનક.

દૃષ્ટાંત, કે કોઈ પરમાર્થપ્રેમી એક નાનું બીજ યોગ્ય ધરતીમાં વાવીને, અંકુર
ફૂટતાં તેને પૂરતું પાણી, ખાતર અને તેની આબુખાબુ વાડ કરી તેને સંભાળ-
વાનો ફીક અવકાશ આપતાં રહે; તેથી ઘટાદાર—વિશાળ વૃક્ષ બને છે. તે શીતળ
છાયામાં માનવો વિશ્રાંતિ મેળવી; પરોપકારીને આશીર્વાદ જ આપે છે.

એનાં અર્થદાયી સિદ્ધાંતે કે આપણે નાનાં તરુણને ચીવટથી કેળવતાં, તેની
યુવાનીમાં તેથી જ જગત વીરપુરુષપી મોટું અને અમૂલ્ય ભવન બનશે; એ
વિદ્યાપૂર્ણ—સંસ્કારીવીરના આશ્રયમાં વહાલાં બાળકો કેળવાઈને સાક્ષર
બની જ રહેશે. હું પણ સૌના સાથમાં શ્રી ભાગીરથી સમાજ અને પ્રિય રાષ્ટ્રનું
નિત્ય ચળકતું સહભાગ્ય નિહાળવાને ઉત્સુક જ છું. વિદ્યા ભવનના નિર્માણમાં
ફૂલની પાંખડીએ રૂ. એક હન્નગરને એક બાળ કેળવણીની સાધનાએ, આનંદદાયી
સરસ્વતીનાં પૂજનની અક્ષય મંગળદાયની ઝાળીમાં ઘડું છું. આવશ્યકતામાં
અમે અમુક રકમ પાંચ વરસ સુધી મહાવિદ્યાલયનાં પવિત્ર કાર્યમાં સહર્ષથી
આપશું. એવકની અદ્ય ભાવના, કર્તવ્યાનુરાગીઓ ! સ્વીકારશો. શ્રીમંતો ! વિદ્યા-
વૃદ્ધિનાં પુણ્યકાર્યને વધુ વેગ આપી દીપવશો. મારી એ વિશાળ આશા છે. અસ્તુ.
(ધન્યવાદનો હર્ષ ધ્વનિ.) વિદ્યાપ્રિયે, વિવેકાઓને સહજિર્મિઓ ઉત્તેજિત કરતું
આપણુ પૂરું કરી, સર્વાત્માઓને વંદી નિજ સ્થાન લીધું. અને મંત્રીજીએ દૃષ્ટાંત
કાઢ્યો ગાયાં—

“ પિબન્તિ નદઃ સ્વયમેવ નામ્ભઃ

સ્વયં ન બાદન્તિ ક્ષાણિ વૃક્ષાઃ ।

નાદન્તિ સસ્યં ખલુ વારિવાહાઃ
પરોપકારાય સતાં વિભૂતયઃ ॥ ”

ભા:—“ જેમ નદીઓ પોતેજ પાણી પીતી નથી; વૃક્ષો પોતે ફળ ખાતાં નથી; તેમ વાદળાંઓ પણ અનાજ ખાવા કદીએ આવતાં નથી. તેજ રીતે સંતજનોની સમૃદ્ધિ પણ સર્વનું પરમાર્થ (હિત) સાધવા માટે જ છે. ”

આર્યભટ્ટજી કવિકૃત શિરોમણિ, પૂ. ગોંસાઈ શ્રી તુલસીદાસજી સર્વમાન્ય ધર્મગ્રંથ માનસ રામાયણમાં ગાય છે કે—

—: ચોપાઈ :—

સંત, બિટપ, સરિતા, ગીરિ, ધરની, પર હિત હેતુ સખન્હ કે કરની. ૩
સંત હૃદય નવનીત સમાના, કહા કખિન્હ પરિ કહે ન જાના.
નિજ પરિતાપ દ્રવઈ નવનીતા, પરદુઃખ દ્રવહિં સંત સુપુનીતા. ૪
તુ. રા. ઉત્તરકાંડ, પૃ. ૮૮૧-૮૮૨.

અ:—“ સંત, વૃક્ષ, નદી, પર્વત અને પૃથ્વી એ સર્વની ક્રિયા અન્યના ઉપકારો માટે જ થાય છે. ૩. ”

“ સંતોનું હૃદય માખણના જેવું હોય છે, એવું કવિઓએ કહ્યું છે; પરંતુ તેઓએ (મુખ્ય વાત) કહેવું જાણ્યું નથી. કેમકે માખણ તો પોતાને તાપ મળતાં પિગળે છે, પણ પરમ પવિત્ર સંત બીજાના દુઃખથી પિગળી જાય છે. ૪. ”

તેથી, આપણે પરમાર્થીઓના ગુણોને જીવનમાં ધારવા માટે તેનું (પૂજન કરીએ.)

— હવે ભારતવાસી બ...ગો. એ રાહ —

પ્રિય સંતનો મહિમા ભારી;....
તેને લઈએ હૃદયમાં ધારી. (૨)—ટેક—
નદીઓ પોતે જળ નથી પીતી;....
વહીને કરતી જગત આભારી.... ”
મળ, મેલને રાખી પોતામાં; ”
ગીત મૃદુ ઘુઘવે ગાનારી.... પ્રિય. ૧
વૃક્ષ પરે સુંદીર ફળ પાકે;....
ખાયે ન વૃક્ષ, ઉતારે માળી.... ”
ખટરસનો અતિ સ્વાદ રસિલો; ”
આરોગે પ્રાણી તૃપ્તિ વાળી.... ” પ્રિય. ૨

વૃક્ષ તપાશે સહેતાં ભારી;....
 શાન્તિ લોચે જીવ છાંચે સારી.... „
 સરોવર, પહાડો પરમારથ થી; „
 કરી રહ્યાં જગને આભારી.... પ્રિય. ૩
 દળ વાદળ જળ બહુ વરસાવી;....
 તૃણ ઉગતાં પૃથ્વી હરિયાળી.... „
 ઉત્પન્ન અન્નના ગંજ થતા ને; „
 ખાવા જીએ નહિ દષ્ટિ વાળી.... પ્રિય. ૪
 પ્રિય જનની અતિ ધીર ધારિણી;....
 વસુંધરા એ, હિત કરનારી.... „
 શુભાશુભનો ભાર ઉપાડી; „
 સ્નેહ યુક્ત ચુંબન કરનારી.... પ્રિય. ૫
 પર ઉપકારી સંત હોંસીલો;....
 પ્રેમ અંતરમાં વૃત્તિ દયાળી.... „
 તન, ધન, માયા, સ્વાર્થ તજીને; „
 જગહિત કરતો દાડી, દાડી.પ્રિય. ૬

સૌ બોલો પ્રેમભરી વાણીથી, પરમાર્થીઓની જ્ય.

પાંખડી બારમી.

માતૃકર્તવ્યોનાં સ્નેહે ખિલ્યાં રહ્યાં, કુસુમોની અદ્ભૂત સુગંધી.

“ સ્ત્રીઓ એ સાક્ષાત્ ક્ષમા, દયા અને સ્નેહની દૈવી મૂર્તિઓ છે. ”

—સાહિત્ય સમ્રાટ શ્રી બંકીમચંદ્ર બાળ્યુ.

“ સુશીલ સ્ત્રી ધર્મનો ઉત્તમ પ્રકાશ છે અને તેના થકી જ તે સંસારની શોભા વધારી રહે છે. ”

—કવિવર શ્રી રવિન્દ્રનાથ ટાગોર.

“ સ્ત્રી બાળકનું પોષણ કરનારી છે, તેની વિદ્યાત્રી છે; તેની ઉપર બાળકના ચારિત્રનો આધાર છે; તે બાળશિક્ષિકા છે, તેથી તે પ્રજાની માતા છે. ”

—શ્રી મહાત્માજી.

“ જગતમાં ધર્મરતું સર્વત્રેષુ દાન હોય તો તે માતૃસ્નેહ છે. ”

—શ્રી શરદબાળ્યુ.

“ ભારતવર્ષનો ધર્મ ભારતવર્ષના પુત્રોથી નહિ પણ પુત્રીઓથી સ્થિર છે. ભારતીય સ્ત્રીઓએ પોતાનો ધર્મ છોડ્યો હોત તો ભારતવર્ષ ક્યારનોએ નષ્ટપ્રાય થયો હોત. ”

—મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતી.

“ જગતમાં સૌથી જાંચું અને શ્રેષ્ઠ સ્થાન જે કોઈનું હોય તો એ માતાનું છે. સારાએ જગતને નીઃસ્વાર્થપણના અને ત્યાગતા પાઠ જે કોઈ ભણાવતું હોય તો તે માતા છે. સૌથી ચડિયાતો અને શુદ્ધ પ્રેમ જે કોઈનો હોય તો એ માતાનો છે. માતાના પ્રેમથી ચડે એવો જગતમાં એક જ પ્રેમ છે, અને તે ઇશ્વરનો. બાકી બીજા બધાના પ્રેમ, માતાના પ્રેમથી ઉતરતા છે. ”

“ જે પુરુષ જગતની સ્ત્રી માત્રમાં ઇશ્વરની માતૃશક્તિનાં દર્શન કરે છે એ બડભાગી છે. જે સ્ત્રી જગતના પુરુષમાત્રમાં ઇશ્વરની પિતૃશક્તિનાં દર્શન કરે છે એ બડભાગી છે; અને જે બાળકો માતૃપિતાનાં પૃથ્વી ઉપર ઉતરેલી દિવ્યતાનાં દર્શન કરે છે એ સાચાં બડભાગી છે. ”

—સ્વામી શ્રી વિવેકાનંદજી.

વિન્ધ ઉદ્ધારનારી વંદનીય પતિવ્રતાઓનો શિરોમણિ,

પવિત્ર મંત્રના સદુપદેશનો ગુંજારવ.

રામાદન્યં યથાહં વૈ મનસાપિ ન ચિન્તયે ।

તથા મે ધરણી દેવી વિવરં દાતુમર્હતિ ॥ ૪૦ ॥

અધ્યાત્મ રામા. સર્ગ ૭, મં. ૪૦, પૃ. ૩૮૪.

અ:—અથવા હું ભગવાન રામના સિવાય અન્ય પુરુષનું પણ ચિન્તન નથી કરતી, તો પૃથ્વીદેવી ! મને આશ્રય દે.

શિશુઓની શિક્ષામાં સહાય દેવાનું પ્રથમ પૂજ્ય જગદિશ્વરીઓનું જ કર્તવ્ય રહ્યું છે.

“ જનની જણુ તો ભક્ત જન કાં, દાતા કાં, શૂર;
નહીંતર રહેજે વાંઝણી, મત ગુમાવે નૂર. ”

શ્રી કાન્તિલાલની માતૃશ્રી સ્ત્રીવર્ગમાં બિરાજ્યાં હતાં, ત્યાંથી તેમણે પુત્ર ગોપાલજી દ્વારા સમગ્રવીને કહાવ્યું કે, “ પ્રિયબાળકો વિદ્યાભૂષણના સૌંદર્યથી ગુણી-યક્ષ રહેતાં; અમે માતાઓને ઘરોમાં પુત્ર, પુત્રીઓ અને સૌભાગ્યવંતી વધૂશ્રી-ઓની ધર્મનીતિનાં સુવર્તનોથી નિત્ય સુખ મળ્યું છે. ”

માતૃઓની મીઠી મંગળમયી ભાવના.

સભાજનોએ સર્વનું કલ્યાણ કરવા માટે વિદ્યાવૃક્ષ પોષવાનું શુભ-કાર્ય હાથમાં લીધું છે તે કૃત્તે અને કૃત્તે. વહાણી બહેનો, બાળકો, તરુણો અને યુવકપુત્રો વિદ્યાવૃક્ષનો મીઠાંકુળો નિત આરોગીને સુખિયાં થાય, એ અમે માતૃઓના આશીર્વાદ છે.

સંતાનોનું પરમ હિત ચાહતી પ્રિય બહેનોને વિનંતીથી કહું છું, કે આપણી જનનીઓની સંસ્કાર ઉજ્જવળ કૂખ-મંદિરની પ્રેમભૂમિઓને શિક્ષણથી વધુ શોભાવવા માટે અત્યારે હાથ આવેલ મોંઘો અવસર ચૂકશો જ નહીં.

પ્રથમ આપણે માતાઓએ જ પવિત્ર સચ્ચરિત્ર-ચિત્રોનાં સંસ્કાર સુરંગોની છાપ, પ્રિયવંતોનાં કુમળાં તેમ સ્વચ્છ મન પર ચોખ્ખી પડે તેવું શુભવર્તન ચીવટની ચતુરાઈથી જ જળવડવું.

સાક્ષાત્ પ્રભુરૂપ-પતિદેવેશ્વર સંગાથે-આપણાં જ ઘર મંદિરમાં નિર્માણવૃત્તિથી મનોહર પતિમૂર્તિની (સાત્ત્વિક વૃત્તિની ધ્વજાપૂર્તિની) પૂજારણ બની; મર્યાદા સાચવનાર આચાર, વિચાર અને શુદ્ધ સંકલ્પોની નીતિ ધારવી. પતિસેવાના-પવિત્ર મંદિરપર ઉજ્જવળ યશના-કળશરૂપ પોતાનાં પૂ. સાસુજી, સસરાજી, જેઠ, જેઠાણી, દિયર, દેરાણી અને પાડોશીજનો તેમજ સ્નેહી આદિમાં સંપન્ને વધારી દીપાવવો. વિદ્યાજ્ઞાનથી અનુભવેલ કલ્પવૃક્ષ-ધર્મનો શીતલ છાંયો જ શ્રદ્ધાળુઓનું પ્રત્યેક ક્ષણમાં મંગળ કરે છે.

દીનદયાળુની વિશાળ જ્યોતિને સ્થાવર, જંગમમાં વ્યાપક નિહાળવી. ભક્ત-વત્સલ વહાલેશ્વરનાં નિર્ગુણ અને સંગુણ દિવ્ય અવતારો (વિગ્રહો)નાં ગુણગાન પૂ. મહામાઓએ જે પ્રેમીજનોની મંડળીઓમાં અનન્યભાવે ગીત, ભજન અને મંગળ પ્રભાતિયાં પુષ્કળ ગાયાં તેમજ ગવાય છે; એમાંથી સૌએ કંઈ કરી સમયપર મીઠા-રાગથી ગાતાં રહેવાં. પ્રિય પુત્રો, પુત્રીઓ અને સૌ પુત્રવધૂશ્રીઓનાં શ્રદ્ધામય (રસાળ) અંતઃકરણોમાં, સદા વિદ્યપૂર્ણ શાન્તિ મળવાની જ મર્યાદાસાચવનારું જગત જનનીઓનું સંસ્કાર-બીજ વાવવું. “ દેવદુર્લભ માતૃત્વે ” સંતાનો ઉછેરીને સાથે અમૃત્ય સુલક્ષણોનો અમરવારસો નિત્ય સંભાળી; સાચવવા માટે નિજ અંતરની પ્રેમભૂમિઓને પ્રાણપૂરક સંસ્કારો શિખવવાની, આપણાં ઘરોમાં જ પહેલી નિશાળ છે. પુરુષવર્ગને સમાજ, રાષ્ટ્ર અને અલદરાષ્ટ્રે સર્વતાં કલ્યાણની સૌંદર્ય પૂરવણીમાં નિત રહસ્યપૂર્વક સહાયક રહેવાનો, આપણો પવિત્ર અને અક્ષય નારી ધર્મ સર્વકાળ સાચવવો.

આદર્શ પૂજા કર્યાનો સનાતન માર્ગ.

આપણાં જ ગૃહસ્થાશ્રમનાં ઉજ્જવળ મંદિરની નિત્ય પ્રતિષ્ઠા દીપાવવાને તેમાં મહાભાગ્યનાં-પુરુષાર્થ સિંહાસન પર લઘુ કે વિશાળ પવિત્રાત્માઓની મંગળમૂર્તિઓ બિરાજ છે. આપણે તે મૂર્તિઓને ગુણવૃદ્ધિના શણગારો અને નિત નૂતન ભાવનાના રસથી રળિયામણિઓ કરી તેને સ્નેહનાં પ્રિયદાને પરસ્પર કલ્લોલ કરી રહેતી બનાવવી. સૌએ કુટુંબસેવાના અપૂર્વ વિનયના સંપથી, નિજ પ્રભુરૂપ પતિદેવેશ્વરને પતિ-વ્રત્યના સત્યપુંજે કરી એ વશીકરણ મંત્રોની આરાધનાની સામગ્રીથી દિવ્યસુખો આપ્યાંની; આપણાં ગૃહમંદિરમાં જ નિત કરતાં રહેવાની સંધ્યા-પૂજનની આરતી છે.

“ સંસ્કારો દ્વિજ ઉચ્ચતે ”

* ગર્ભાધાન, શ્રીમંતોન્નયન અને જાતકર્મ આદિ પૂર્ણ મહત્ત્વભર્યા “ સોળ સંસ્કારો ” નો જે પરંપરાથી થતો રહ્યો કુળ અને ગોત્રનો વારસો છે. તે સંસ્કારોનાં બાળહૃદય-મંદિરોમાં, અને તે પછી ગળથૂથીમાં જ વિદ્યાદાન આદિ આદર્શો છાપવાનું પ્રથમ આપણું જનેતાઓનું જ પવિત્ર કર્તવ્ય રહ્યું છે. વહાલાંઓને માનસિક આદિ પુષ્ટિ વડે દેવાતમાઓ નિર્માવવાને વિદ્યાસુધારસનાં-પયપાન માટે સૌએ સ્થાપેલ શિક્ષાના-સુવર્ણકળશમાં; હું પણ ગરીબમાતાની રૂડી ભાવનાથી રૂ. પાંચસો ને એક ધરવાનું, પ્રિયપુત્ર કાન્તિને સૂરવું છું. (સરસ્વતી માતાનો મંગળ જયનાદ.)

આપણી પ્રાતઃસ્મરણીય કુળ દેવીશ્રીઓની આરાધનાએ નિષ્ઠા.

શ્રી રામચંદ્રજીની માતા કૌશલ્યા, વીર અભિમન્યુની માતા સુભદ્રા, છત્રપતિ શ્રી શિવાજી મહારાજની માતાજી શ્રી જીજ્ઞાષા અને વિમાર્ગે જતાં જગતજનોનાં સુહૃદ્યોમાં વૈદિકના સંપૂર્ણ જ્ઞાનવૃદ્ધિએ જગૃતિનાં પ્રાણપોષણનું ચૈતન્ય-અમૃત રેડનાર મહાનવિભૂતિ મહર્ષિ શ્રી દયાનંદની પ્રિયમાતાજી આદિ જગદંબા સ્વરૂપ આપણી પૂ. માતૃશ્રીઓ જ છે. વેદોનાં પૂર્ણત્વ તરવે એટલે સતીત્વના સદા સત્ય ઓજસના મહિમાએ ગૌરવવંતી અને મર્યાદાસંપન્ન આર્યજાતિની સોહામણિ “ ગુણતેજ ” કૂખમાં નિર્માણ થયેલ, એ પુણ્યવંત-ભાગ્યશાળી તપસ્વિનીઓની જ આપણે સૌભાગ્યશાળી દીકરીઓ છીએ. લક્ષ્મીઓએ આદિત્યસમાન પતિવ્રત્ય-સનાતન મહામાર્ગમાં પૂર્ણ નિયમોએ અનુસરતાં, આદર્શજીવન જ્યોતિઓ દીપાવીને પોતે અને જગને સત્યનાં અમરનાવથી જ તાર્યું રાખ્યું છે.

અમે પુત્રીઓની સુવૃત્તિઓમાં, પૂ. માતૃશ્રીઓનું સદા સ્વમાન ભરપૂર રહેલું જ છે.

પૂ. જનનીઓની અમરકીર્તિ, કૈલાસના મુક્તિધામરૂપ અપાર બ્રહ્માંડમાં ઝળ-હળીત જ છે. આદિત્યની કિરણો સમાન-તેજોમય સતીત્વના પરમ ધર્મધામનું અને તેનાં વિશાળ સહકર્તૃઓનું નિજ પુત્રીઓને દિવ્યદ્વાર દર્શાવનાર; “ કુંધિરી રંગનાં શાળુની પહેરામણી કરનાર અને પતિવ્રત્ય પુણ્યપદ કુસુમની ખીલતી માળાઓ પહેરાવનાર ” વિશ્વઉપકારી પ્રિય દેવીઓ ! આપ માતૃશ્રીઓને અમારી આત્મપ્રીતિની-સત્યનીતિ ધાર્યાનાં, ગુણ-પુષ્પો અર્પણથી નમસ્કારો છે.

— પ્રિય માતૃશ્રીઓના મીઠા આશીર્વાદોની પ્રાપ્તિ. —

હે કૃપાળુ માતાઓ ! અમે ગરીબ પુત્રીઓને નિત્ય શીલતાએ, પતિવ્રત્યધર્મ પાલન તેમ જાતિ અને રાષ્ટ્રનું ઝળહળતું ગૌરવ રક્ષાવવા માટે આત્મજ્યોતિઓ

* મોટી “ સંસ્કાર વિધિ ” ના સ્વાધ્યાયથી લાલ મેળવવો.

બગૃતિને પૂર્ણ સમજતાં તેને સંસ્કારથી સદા પ્રકાશવંતી રાખવાની વિશાળ બુદ્ધિ-સમૃદ્ધિની વૃદ્ધિ કરાવો. અમે પણ આપ રણુચંડીકા-જનનીશ્રીઓનાં પ્રભાવશાળી જગતપૂજકો, વીરબાળક અને બાળકીઓ સમાન કવિ, લેખકો તેમજ સત્યધર્મ સાહિત્યનાં તત્ત્વ પ્રચારમાં નિર્ભય તપપુજ સાધી સુકર્તવ્યો બજાવનારાં, રાષ્ટ્ર સેવાયજ્ઞની મહત્ત્વેદીમાં અર્પનારાં અને બ્રહ્મતેજ તેમ ક્ષત્રિયત્વે પૂર્ણ દીપતાં ઓજસ્વી પુત્ર, પુત્રીઓ ઉછેરીએ. સંસારમાં આર્યમર્યાદા સંપન્ને પ્રાણુજ-વનપતિવ્રતનો અપાર મંગળગુણી સત્યધર્મ મનસા, વાચા અને કર્મણુઓ પાળી, રક્ષા કરીને પુણ્યવંતાં શૌર્યવંત વારસા દ્વારા રક્ષાવીએ. સંતતિને વીર અને વીરાંગના વ્રતથી પરમાર્થનાં નિર્દેશ જીવનપુષ્પ અર્પણની મહા કેળવણીનું પૂરતું પયામૃત પાન કરાવીએ. માતૃત્વપદને સતી ધર્મનાં પવિત્ર આદર્શોથી ઉજ્જવળ કરી, મીઠું ગૃહસ્થાશ્રમજીવન જીવીને માણવાનો અમૃત લાભ મેળવીએ. (ધર્મની બુલંદ જય ગર્જના.)

— અમારી નિત્ય માતૃશ્રીઓને નમ્રતામય વંદનાઓ જ છે. —

અંતરિક્ષમાં અમરપદનાં શોભિતાં મહામંદિરમાં દીપ્યમાન સિંહાસનો પર બિરાજમાન સતી શિરોમણિ શ્રીમાતૃ પાર્વતીજી! અનસૂયાજી સીતાજી, અરૂંધતિ, સાવિત્રી તથા વેદાની ઋગ્વેદાઓનું અનુપમ મહત્ત્વ દર્શાવનાર વિદુષી લોપામુદ્રા, શ્રદ્ધા અને દ્યોષા આદિ તેમજ બ્રહ્મતત્ત્વ પૂર્ણજ્ઞાની ગાર્ગી આદિ વિદ્યાવ્રતાનુશીલને તપસ્વિનીઓ! તથા શ્રી દેવકી, જશોદાજી, દ્રૌપદી, જીજ્ઞાષા અને રાષ્ટ્રમાતા પૂ. શ્રી કસ્તુરબા! આદિ શીલધર્મમાં તપોનિષ્ઠ વરદાયી લક્ષ્મીઓ! તમારા કરુણા કર-કમળોમાંના શીતળ છાંયાના સત્ય શરણમાં પ્રાર્થના-પાલવોના છેડાઓ પાથરી, ઉમંગ-ઉપહારનાં આંસુઓ વહેવરાવી અને આત્મભાવનાં ખીલ્યાં પુષ્પોની માળાઓ ધરાવતી; અમે બાળકીઓની મંગળુઓને કલ્યાણીઓ! પૂર્ણ કરાવજો.

પવિત્ર સતીત્વવ્રતનો અમરકોપ આત્માની-ચિંતામણિ સમાન સાચવી, તે સત્ય-તત્ત્વવારની ધારપર ચાલી (પરીક્ષા થયે) ને જીવનસુવ્રતની મંગળ વેદીપર પાલન કર્યાનો અને તેવાં અવિચળ સ્વધર્મમાં કલ્પવૃક્ષની શીતળ છાયાથી વિદ્યનાં પ્રાણીઓને સુખ શાન્તિથી નિર્ભય થયાનો અમૃતપ્રસાદ આપજો. ઠેઠ નમઃ

(ધન દાન આપીને જ્ઞાનનું વિતરણ કરવું.)

ભાઈઓ તથા બહેનોએ અપૂર્વ હોંસથી, આર્થિક સ્થિતિ અનુસાર દાનની રકમ ભરવા માટે ક્રમથી બોલી નિજ નામ નોંધાવ્યાં. સભાપતિએ ઉભા થઈને કહ્યું—) “ જે ભાઈઓ અથવા તરુણો અને યુવક વીરશ્રીઓને વિદ્યા સંબંધમાં ઉદ્દેશો કહેવા હોય; તેવા ગુણીઓ અહીં પંચવેદીમાં પધારીને કહેશે. જે શ્રોતા-

— = પૂ. વિદ્યવર્ધ શ્રી રામચંદ્ર દહેલવી તથા પૂ. સદ્ગુરુ શ્રી વિદ્યાનંદજી મહારાજ સર્વને મહાન દ્રષ્ટાંતરૂપ જ છે.

જન શાન્તિપૂર્ણ; શાસ્ત્રોક્ત, સુવ્યવહારો અને સુભાવનાયુક્ત પ્રશ્નોથી ખુલાસા પૂછશે તો તેવા રસિકોનું પણ શાસ્ત્રીય ઉત્તરદ્વારા નિરાકરણ કરાશે.”

શ્રી પ્રેમજીએ મંત્રીની આજ્ઞાથી પૂ. શ્રી પા. સમાજ (ગુજરાત કચ્છ અને કાઠિયાવાડ.) ના પ્રખર સુધારક સ્વ. બંધુશ્રી અમરસીંહ વકીલ વીરમગામવાળાએ રચેલ “ બાળલગ્ન બળાપો ” તેના બીજા ભાગની કવિતા વક્તાસ્થાનથી ગામ.

—: તોટક છંદની છાયા :—

“ તજી વહેમ સુધારો બાળકને;
ઘો કેળવણી કુળ તારકને. ૧
નિરખો દુનિયાં રજ દષ્ટ કરી;
દિગ્મૂઢ” કરે વિદ્યાને જ વરી. ૨
જ્યાં વહેમી વિચારે, કુચ્ચાલ હશે;
નહિ થાય ઉદય કે, કાળ વિષે. ૩
નહિ સાથ સમયની વિચરશો;
નિજ હાથ અહિત નકી કરશો. ૪

મંત્રી :—(ઉભા થઈ) અત્યારે સમય બહુ થવાથી, આજનું સુકાર્ય; આવતી રાત્રિએ પૂરું કરીશું. સભામાં આપ તથા ગુણીજન પ્રિય પાડોશીઓને સાથે લઈ, વખતસર પધારી લાભ મેળવશો. મંગળગીત ગાવા પછી સભા વિસર્જન થશે. (સનાતન ધર્મની જય ગર્જના.)

શુભકાર્યમાં વિદાયનું ગીત ગુંજન.

— પદ —

રે.... ઘેર જાઓ સુખેથી આજ ભરી બાળક હિતની દાઝ;—ટોક ૧
મંગળ કાર્યો જગમાં કરતાં (૨) બાંધી ધરમની પાજ. રે. ૨
સંપ, સંગઠને નીતિ ધરતાં ,, દીપવી સ્વતંત્ર્ય રાજ. રે. ૩
વિદ્યાજ્ઞાને શિશુઓ કેળવતાં ,, ધર્મે પળે પ્રીતિ સાથ; રે. ૪
ઉજ્જવળ જીવન જીવવું જગમાં ,, એજ છે પુણ્ય પ્રતાપ. રે. ૫
મિત્રો ધૃષ્ટી રહ્યા સૌ સંગાથે ,, સુખડાં દિયે જગન્નાથ રે. ૬

ૐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

પાંખડી તેરમી.

કારતક વદ ૧ બુધવારની રાત્રિ.

— યુવક ઉત્સાહનાં અમૂલ્ય ઓજસની દિવ્ય પરિભળ. —

સર્વજનો સભામાં ધિરાળ્યાં. સ્તુતિ પછી (મંત્રીજનાં સૂચન કેડે) જેમ વનરાજ કેસરી પિંજરામાંથી છૂટતાં મદોન્મત્ ગર્જનાઓએ વનમાં યથેચ્છ વિચરવાના ભાવે વિકસે. એમ શ્રી માત-પિતાની સેવા આદિ ગૃહસ્થાશ્રમધર્મની મર્યાદા જળવનાર. સર્વસેવાનો ઇચ્છુક પ્રેમી શ્રી કાન્તિલાલે પણ યોગ્ય સ્વતંત્રમાં ધર્મનાં વિવેકયુક્ત કર્તવ્ય બજાવવાને અંધન રહિત થવાના અભ્યાસ સારું; વકતાસ્થાનથી ગંભીરપણે અને મધુર વાક્યોએ કહ્યું.

ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ ત્વમેવ વન્ધુશ્ચ સખા ત્વમેવ ।

ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ ત્વમેવ સર્વં મમ દેવદેવ ॥

— સરસ્વતી માતૃશ્રીનું અધ્યાત્મ ધ્યાન —

હે પૂજ્ય સરસ્વતી માતા ! મારાં શિશુ હૃદયમાં વિદ્યાભ્યાસ, જ્ઞાનાભ્યાસ અને યોગાભ્યાસનો નિત્ય વ્રતન સ્નેહ પ્રગટાવવા માટે દર્શન દે. તારી વિશ્વવીણાના વિવિધ તારોની અંકાર લહરીઓના મધુર સ્વરો સાંભળતાં જ ધર્મ-તત્વના અગાધ અનુભવનું જ્ઞાનામૃતપાન, મારી માનસિક તેમ મસ્તક આદિ સૂક્ષ્મ જ્ઞાનતંતુઓને પુષ્ટ કરે છે.

પ્રિય માતા ! હું તારાં દર્શનની યાચના જ શા માટે કરું ? હું તો તારી રૂપાળી અને હૃદયળી અપરોક્ષ ગોદમાં નિત્ય આજોડી રહ્યો બાળક છું. ઓ દયાળુ મા ! તારી સમગ્ર દિવ્યવિભૂતિ પણ કેવળ મારા અખંડાનંદ માટે જ છે. ત્રિભુવનમાં તારી વિશ્વવીણાનો અંકાર પણ મારા મન ઉદ્ધાસ સારું જ છે. તેં કરુણાળુ કર-કમળ પણ મને આશીર્વાદ દેવા જ પસાર્યો છે. તારું અલૌકિક માધુર્યભયું મંદ મંદ હસવું પણ મને પળેપળમાં આનંદી રાખવાને જ છે અને તારાં દીપ્તિમાન અર્ધ ઉઘડયાં નેત્રો પણ મારી લલાછ નિહાળવા સારું જ છે. તેં અખંડ શુભાસન વાળેલ તે પણ મને દર્શનથી શાન્તિ આપી, મારા નિત્યના બાલુડા-નિર્દોષ ખેલો નિહાળવાને જ છે. હે કૃપાળુ માતા ! તારાં વાહન હંસ જેવું ધવલ મારું મનહું બનતાં, તે પર સૌમ્યભાવ દીપી રહે. વંદનીય મા ! મારાં વિશુદ્ધ મન-મંદિરનાં દિવ્ય આસનથી ક્યારે પણ દૂર ન થઈશ. સદા મંગળ કરતી સામવેદની -અહવાણીનો અમૃતનાદ મારી વૃત્તિઓની પ્રેમવીણામાં અંકૃત કરાવી, શિશુને અખંડ નિવૃત્તિનું કર્તવ્ય-સુખ આપ્યા જ કરજે.

પરમ હિતસ્વી ગુણવંતી મા ! તારા શાશ્વતઃ ખોળામાં બેસી, મને હવે બીજું કંઈ માગવું જ રહ્યું નથી કે રાગદ્રેષાદિની ક્ષણિક લાલસાઓ પાછળ દોરાઉં. મા ! ઓ મા !! મને તો ત્હાઈ એજ વિશ્વને મોહન કરવું, મધુર સંગીત પુનઃ પુનઃ સાંભળાવ. તે નિધિભર્યાં પ્રણવગીતનું હું સુધારસપાન કરી, હર્ષધેલો થઈ, સુધીરપણે

કર્તવ્યથી દોડી અને તારાં સૌંદર્યભર્યાં પ્રેમ-પારણામાં પોદી; નિત જૂલીને પૂર્ણ વિશ્રાંતિ મેળવું.

આ પ્રેમાળ માતા ! તારાં નિત્ય-ચરણસરોજનાં દિવ્યરજ-વિભૂતિની પરગળે હરશ્વાસે ચૂમી, તેમાંથી મિષ્ટ સુવાસ ગ્રહી તેને હૃદય આદિના સહસ્રદળ કમળના કાષોમાં સાચવી અને બ્રહ્માંડ પ્રાણીઓના ઐશ્વર્યપતિ, મનમોહન ઇષ્ટમિત્ર -સચ્ચિદાનંદમાં જ અખંડ તૃપ્તિ પામું. વાતસલ્યપૂર્ણ પ્રિય માતા ! નિજ વત્સની એ સમુચ્ચય સેવાગુણોની પુષ્પાંજલિ સ્વીકારજે, સ્વીકારજે; સ્વીકારજે. ૐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

(સેવાધારીઓની હૃદયદ્રવીત દૈવતનાં રસાદ્રભર્યાં, પ્રભુતાનાં સુવાક્યોથી)

જ જનતાના મનમાં સદૈવ જગૃતિ રહી છે.

પ્રભુતુલ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમાન સભાપતિજી ! વંદનીય વિદ્વજન મહોદયો ! અનાથોની હૃદયમાં દયાની દાઝ ધરનારા છાયાછત્ર શ્રીયુતો ! કર્તવ્યના પાલનમાં સતત ઉત્સાહી રહ્યા પ્રાણપ્રિય મિત્રો ! જગદંબા સ્વરૂપ પૂ માતૃશ્રીઓ ! અને સૌભાગ્ય-વંતી, શીલગુણો પરાયણ સતી શ્રી સાવિત્રીરૂપ વંદનીય ભગિનીઓ ! શિશુ-રત્નોનાં હિત માટે વિદ્યાવૃદ્ધિના પાયાને રચનાત્મક કાર્યોનાં ચણતરોથી સુદૃઢ કરવા સારું આપે જે ઉદાર હૈયાથી ભેટો આપી; તે નિહાળીને મારું અંતઃકરણ પ્રકુલિત અન્યું છે !

અમે યુવકો વિદ્યાવૃદ્ધિનાં અંગમાં બહુ વિચારો ઘડતા હતા, તેની આપ સુગ્રોએ સત્વર શરૂઆત કરી ને તેનાં પૂરતાં પરિણામ મેળવવા અર્થે હામ ભીડી રહ્યાં છો. ધન્ય હો પ્રથમ બુદ્ધિદાતા સર્વવ્યાપી જગદ્ગુરુ દેવેશ્વરને તથા મહા-વિદ્યાલયમાંથી સદ્ગુણ-ગોદુગ્ધનું-વિદ્યાપયપાન કરીને સાત્ત્વિક બ્રહ્મચર્ય તપશ્ચર્યાથી માનસિક આદિ શીલતા-આરોગ્યે અને શિસ્તબળ ધાર્યે; સિંહશાવક સમાન જીવનપુષ્ટિની પ્રભુતા પ્રાપ્તિ કરનાર માતૃ અને પિતૃભક્ત આરાં-ઓને. એમ અપાર આનંદની તૃપ્તિએ, આપ મહાનુભાવોને મિત્રોદ્વારા અગણિત અભિનંદન-(જેમ પ્રભુપ્રેમનો પ્રાણી અષ્ટાંગયોગમાં કુંડળીની જગૃતિ કરી, અસંપ્રજાત સમાધિએ ધ્યાનયોગમાં પુલકિત થતાં જ વિહ્વલ બની દિવ્યસ્તોત્ર ઉચ્ચારોથી દેહાભાસ જૂલીને સ્થંભે, તેમ કાન્તિજનું મમ્મનડું સર્વહિતની કરુણાથી શાન્તિરસ ભર્યાં પ્રેમજ-માનસરોવરમાં ઝમોળાતાં; આગળ વાક્ય ઉચ્ચારું જ નહિ. થોડી પળો પછી તલપીત હૃદયથી કહું)

“ ચાલો સખીઓ ! વહાં જઈએ, જહાં અસે વૃજરાજ;

ગોરસ વેગતાં હર મિલે, એક પંથ દો કાજ. ”

આપ સૌ, વિદ્યાધ્યેયની મહાન સિદ્ધિ થવાને અનુપમ કર્તવ્ય બનવો છો; એમજ મારો જીવનધર્મ પણ મને વ્યવહારિક આવરણોની તંદ્રાથી જગવવા માટે દેવી પ્રશ્નોના બુલંદ સ્વરે પડકારે છે. કે—

“ ઉત્તિષ્ઠઃ ! જાગ્રત !! પ્રાપ્ય વરાન્નિબોધત !!!

ભા:-૭૯ ! જગ ! અને તેં સત્ય જાણ્યું તે જગતને આપ !

(વીર મન નિર્મળપણે પરમ વિવેકી રહ્યા છતાં પણ જનતાનાં વિદ્યાવિભૂતિ વૃદ્ધિની ભાવનાનાં-ચરણકમળોની પરાગને ચુંબન કર્યાની; શ્રદ્ધાનાં શૌર્ય વડે તેણે સાત્ત્વિક ધૈર્યથી કાવ્યોદ્ગાર ઉચ્ચાર્યા.)

મહામંત્ર સિદ્ધ થવાની, અખંડ સાધના.

“ ઓ સૂર્ય, ચંદ્ર, મહેલ, નક્ષત્રો ! આપ સાક્ષીરૂપ છો;

દશ દિશાએ ડાલતા દિક્ષપાલ ! સાક્ષીરૂપ છો;

ખીલતી ઉષાનાં સર્વ કિરણો ! આપ સાક્ષીરૂપ છો;

સંધ્યા ! અને મધ્યાન ! પણ આપ સાક્ષીરૂપ છો.

મુજ રક્તનું પ્રત્યેક ખિન્ડ, મુજ જીવનની પ્રત્યેક પળ;

વ્યથ કરીશ હું આજથી; વિદારવાને તિમિર દળ.

જ્યાં સુધી નિજ દેહ રહેશે;

તેમાં રહેશે પ્રિય પ્રાણ !

ત્યાં સુધી માનવ સેવા;

એ પ્રતિજ્ઞા મહારી જાણ !! ”

મિત્રશ્રી મોહનલાલ તુ. (સોપાન)

શ્રી મહારાણા પ્રતાપના સંવાદથી—

દાતા દયાળુ નિત કૃપાળુ ની કૃપા જ અપાર છે;

ભગવાન વહાલો ભકતનું ભવદુઃખ ભંજનહાર છે.

દિવ્ય સેવાવ્રતની ધારણા.

સૌનું યોજ્યું મહા સરસ્વતીજીનું પૂજન કરવા માટે અમે મિત્રો પણ અંધુઓનાં આંગણે ફરીને ધનધાન એકઠું કરાવીશું. મહાવિદ્યાલયો તથા વિદ્યાર્થી જીવનો આદિનાં સઘળાં સુકાર્યો કમવાર કરી તેને વ્યવસ્થિત રાખવામાં, સુહૃદ મિત્રશ્રી મોહનલાલ જેવા વિદ્વાન અધ્યાપકો, શાસ્ત્રીઓ અને સંચાલક સાક્ષરોના સંઘમાં રહીને આપશ્રીઓનો ગરીબસેવક પણ આત્મસ્વરૂપ નિઃસ્વાર્થી સુઝમિત્રો સાથે પ્રેમથી મગીને બનતો સેવા પ્રયત્ન આપશે. જે પૂનિત સમાજમાં અને રાષ્ટ્રમાં મારો જન્મ થયો છે તેનું મારા પર બહોળું ત્રણ છે. તેમની જ ઉન્નતિમાં પહેલું મારું જીવનધન ખર્ચીશ. (ધર્મનો જયઘોષ)

વીરોએ વ્રત લીધાનું અખંડ ધ્યેય.

હવે તો—

— ગઝલ —

અમારી મન તણી આશા હવે ફળીભૂત કરવી છે;

સ્વજાતિ સેવ કરવાને બિજાની ઝોળી બહવી છે. ૧,
અમે સદ્કાર્ય આરંભ્યું દુઃખો વિહારવા માટે;
અમે લીધી પ્રતિજ્ઞા તો વહાલાં બાળકો માટે. ૨,
(હાથ જોડીને-)

જગતના નાથ! દયાળુ તું અમોને સહાયતા દેજે;
ઉપયોગી દાન લક્ષ્મીથી વિદ્યાનું-જ્ઞાન શિખવજે ૩,
તહારી વેદ વિભૂતિ સહુનું હિત તે કરશે;
અમૃત એ ભાવનાએથી મિત્રોની આશ સૌ ફળશે. ૪,

નિરીક્ષક ગુણગ્રાહી પ્રિયવંતો! આજ સમાજની અંદર અને રાષ્ટ્રમાં ચોતરફ દષ્ટિ ફેરવતાં, ભાંડુ તો દુઃખી સ્થિતિએ પરાધિન રહેતાં જ દેખાય છે; તે આત્મ-પ્રાર્થનાં ગૃહસ્થાશ્રમ જીવનની બચી, ખૂચી અને તે પણ અવ્યવસ્થિત સામગ્રી નિહાળી, આપણે મનમાં જરીક વિચાર તો કરીએ?

હરિગીત, કરુણાથી—

પ્રિય ગરીબ નિજ ભાંડુઓ અતિ ભૂખથી સળડી રહ્યાં;
દીન, દુઃખ ઊંડી ખાઈમાં પરાધિન થઈ ગળડી રહ્યાં. ૧.
આર્ત નાહો બહુ, મુખથી દિન, રાત્રિએ બળડી રહ્યાં;
શુષ્ક અંગો થઈ ગયે, સૌ દેખતાં લળડી રહ્યાં. ૨,
માનવ, દેવદૂર્લભ દેહમાં મિથ્યા જહેમને પકડી રહ્યાં;
સત્યસારને ભૂલી ગયે! જડ-દૂંઠને જકડી રહ્યાં. ૩,
સત્ય કમાઈની લક્ષ્મીને પ્રમાદથી ખોતાં રહ્યાં;
સાંભળી, સમજી, વિચારવું જે સુહૃદોએ વચનો કહ્યાં. ૪,

હે પરમપ્રભુ! આત્મચૈતન્ય-જ્ઞાન અગ્નિના પ્રકાશક બુદ્ધિદાતા!! પ્રત્યેક ટેકીલા મિત્રોનાં મુખ-કમળમાંથી દેવઋણ, ઋષિઋણ અને પિતૃઋણ ચૂકવવાને સિદ્ધિ સાધનાની પરીક્ષા ઉત્તિર્ણ મહામંત્ર જપવાનો અખંડ ભાવોદ્ગાર પ્રગટાવજે; કે—

હવે પરમાર્થીય કાર્યો કરતે, ત્રિઋણ ચૂકવીને મરીશ!
વિહારી દુઃખો દીનનાં સહાયે કીર્તિમયી-મુક્તિ વરીશ!!

જેથી—

હિતેચ્છુઓ! વિદ્યામૃત તરસ્યાંઓની કરુણ ઊર્મિઓની ઉત્કૃષ્ટ વાણી શ્રવણ કરી તેની મોંઘી આશા તૃપ્તાવવાની સુભાવના હૃદયમંદિરોમાં ધારી, કેળવણીના અરુણોદયથી વિવિધ વિષયોની-સપ્તરંગે અગમગતી કિરણો પ્રસારીને અંધુપરથી વર્ષાનું છવાયું તિમિરાચ્છન નિવારણ. માટે—

સાહિત્ય રસિકોનું સ્વઃ તેમ મિત્રોને કેળવવા અર્થે દાનેશ્વરીઓ પ્રત્યે
નિવેદન.

વહાલા! જોકુળ બોલાવ મને. ઓ રાહ.

પૂજ્યો! વિદ્યાનું-વારી, પીવરાવી હવે;
જેથી શાન્તિ સુવસ્તુ, મળે આ ભવે. ટેક-૧
ઓ મીઠું જળ પીવા સદા;
અતિ હોંસે મનડાં તલપતાં.....
ઓમેર મૃગજળ દીસતાં!
અંતર અતિશય કલપતાં!!

તેથી દાન-સરિતા, વહેવરાવી બહુએ. પૂ. ૨
ગંગા અને યમુનાં સમી;
પાઠશાળા સ્થાપવી.....
ધૈર્ય દેતાં હૃદયને;
અમ અસતતાને કાપવી;

એવું કેળવણી-દ્વાર જોલી હવે. પૂ. ૩
સાહિત્ય રસના પ્રેમીઓ;
તરુણો બને સ્વજાતિમાં.....
અગણિત રકમો દાનની;
દેવા રહેવું, ઓ પાતિમાં;

ગુણી વિદ્યાનું સુવૃક્ષ, રોપી હવે. પૂ. ૪
પ્રભાત સુવર્ણ દેખવાને;
દિર્ઘ દષ્ટિ ધારી છે.....
વિદ્યા મહિં મન મહાલવાને;
હૃદય ખુલ્લી ક્યારી છે;

તેથી વિદ્યાનું-કદપવૃક્ષ, પોષી સહુએ. પૂ. ૫
દાની! પુણ્યવંત હોંસીલા;
હૃદયે અહી, કહી વાતને.....
પ્રાણ પ્યારા બંધુઓ !

સુકૃત કરી સ્વરાષ્ટ્રને;
જેથી વૃક્ષ-વિદ્યાનું, અતિશય ફળે. પૂ. ૬

realpatidar.com

૮૨

આશા અમારી છે અમર;
સદ્ ભાવના પૂરણ કરી.....
કાર્યો કરવા પ્રેમથી;
પગલાં અતિ વેગે ભરી;
એથી ફળો ગુણદાયી, ખાવા મળે. પૂ. ૭
મહાણી, સુપુતો કહી રહ્યા છે;
સ્નેહ હૃદયે રાખીને.....
ગુણ તત્ત્વો વેદનાં;
ગુરુજ્ઞાન મહત્ત્વ + આખીને;
મિત્રો ! શીતળ છાંયે, વિશ્રામ મળે. પૂ. ૮
તરુણોએ જ્ઞાનનિધિ મેળવવા માટે સદા ઈશ્વરી સત્યબોધક
સાહિત્યનું જ પ્રેમી બનવું.

—: હરિગીત છંદ :-

નિશદ્દિન હો પ્રિય ભાવના સાહિત્ય અવલોકન તણી;
સદ્બુદ્ધિ પણ સાહિત્યમાં સ્થિર હો સદા એનાં ભણી;
સાહિત્યનાં મંદિરમાં અમ પ્રેમ પણ વિરમી રહો;
સાહિત્ય પ્રેમી બંધુઓ ! સાહિત્ય રસ ગુણી લહો. ૧
સાહિત્ય ભૂષણથી સકળ જગમાં જનો શોભાય છે;
જીવન તણી અણમૂલ કિંમત હો ! ખરે અંકાય છે;
શુભ માર્ગ એ સાહિત્યનો સદ્ભાગ્ય સૂચક છે અહો;
સાહિત્ય પ્રેમી બંધુઓ ! સાહિત્ય રસ ગુણી લહો. ૨
સાહિત્ય સાક્ષર સંગમાં આદર્શ ઉત્તમ થાય છે;
સાહિત્ય ભાણુ પ્રકાશતાં તન, તિમિર નાશી જાય છે;
સદ્ ધર્મમય ભારત તણું સાહિત્ય શુભ ઝળકી રહો;
સાહિત્ય પ્રેમી બંધુઓ ! સાહિત્ય રસ ગુણી લહો. ૩
દિવ્ય શ્રુતિઓ, વેદો, પુરાણો, ગીત જેનું ગાય છે;
કૌશલ્ય કળા એ કુદરતી સાહિત્યમાં સમજાય છે;
વળી ગગન ભેદી ગર્જના સાહિત્યની શોભા કહો;
સાહિત્ય પંકજ પુંજ એ સાહિત્ય રસ ગુણી લહો. ૪

+ = આત્મસ્વરૂપને નિદિધ્યાસનથી પૂર્ણપણે અનુભવીને.

realpatidar.com

સર્વહિત કર્તવ્યોમાં સધાઈ રહી દિર્ઘદષ્ટિ અને ઉદારજનોએ
તેમાં પૂરા સમયે જ વરસાવી, દાનની ધન-વૃષ્ટિ.

ઉત્તતિના પૂજારીઓ ! આપણી અહીં જનસંખ્યા લગભગ સવાલાખથી પણ
અધિક છે. ધારો કે * આપણે પ્રત્યેક મોટાં માણસો દીઠ પ્રતિવર્ષ એક,
એક રૂપિયો વિદ્યાવૃદ્ધિના કાળામાં આપતાં રહેતાં, એમ લાખોની રકમમાંથી
ગામોગામ ક્રમવાર નિશાળો, મહાજનવાડીઓ તથા વિશાળ વાંચનાલયો સ્થપાય.
સામુદાયિક હૃન્નર-ઉદ્યોગો ચાલુ થાય. પુષ્કળ જમીનો, ખેતરો અને અઘાટ વાડી-
ઓનો મેળ કરીને સચવાય. એ રચનાત્મક કાર્યો કરતાં રહે, પ્રિય રાષ્ટ્રનાં સભ્ય-
જનોની સામુદાયિક હરોળમાં આવી; અહોળો સુખલાભ મેળવાવી તે વિભૂતિ રાષ્ટ્રનાં
જનગણોને વિતરણે પણ અપાય.

નિરાધાર બાળકો તથા સતીત્વનું દિવ્યવ્રત પાળતી અસહાયી પૃ. વિધવા
માતાઓ, અહેનો તથા ગરીબોને સમાજ આંગણે આજીવિકાનું સાધન મળે, તેનો
યોગ્ય પ્રયત્ન કરવો જરૂરી છે. એને દૃઢ કરતા કેન્દ્રરૂપે, પ્રથમ મહાવિદ્યાલય
તથા વિદ્યાર્થી ભુવનની વ્યવસ્થાને જ પૂરી પદ્ધતિથી સાંગોપાંગ પાર
ઉતારીશું.

— એ હૂતનાં જીવનમાં, વિદ્યતાની કૃપા વડે થતાં રહ્યાં પરમાર્થો —

આપણાં કૃષિનાં કર્તવ્યોમાં ખેતર, વાડી આદિ સ્થળોમાં જીવેનો હિંસાદોષ
પણ અનાયાસે થાય છે. તેનાથી મુક્ત કરવા માટે પરમકૃપાળુએ આપણી જ મહે-
નતનાં કળરૂપે ઉત્પન્ન થયાં ધ્યાન્ય આદિમાંથી પ્રાણીઓને ભૂખ્યાં ન સૂતાડવાના
નિયમ અનુસારે; અનાયાસરૂપે સૃષ્ટિવિહારી હરણાં, સસલાં, સુવર, સાહુડી, ઉંદરો,
નિર્દોષ પક્ષીઓ, કૂતરાં, ગિલાડાં અને પામર કીડી-મંકોડી વગેરે સૂક્ષ્મજીવોને પોષણ
અપાવે છે. ગુરુદેવોએ આપણને “જીવદયા યજ્ઞ” કરતાં રહેવા અંગે વિશાળ
જ્ઞાન સમગ્રવીને શિખવ્યું છે.

- * = ૧. કરાંચીમાં શ્રી ક. ક. પા. યુવક મંડળની જાહેર સભાનો રીપોર્ટ પૃ. ૧૫
ઉદ્દેશ કલમ ૬ દ્વીમાં, તા. ૨૨-૫-૧૯૩૨ ના દિવસે, જ્ઞાન પ્રચારનું જણાવ્યું છે.
૨. કચ્છ નખત્રાણાના પૂર્વ નિવાસમાં, ભગવાન શ્રી લ. ના. નો પ્રતિષ્ઠા મહો-
ત્સવનો અહેવાલ સં. ૧૯૯૩ ના માસ વૈ. સુદિ ૧૧ ગુરુવારે દિવસની કાર્યવાહી,
પૃ. ૬૦ પરના ઠરાવ ૫, માં ધર્માદા રકમ એકત્ર કર્યાનું જણાવ્યું છે.
૩. બોરડી ટ્રીબા (ગુજરાત) માં “શ્રી વિજય મંડળે” સં. ૨૦૦૦ ના માગશર
વદિ ૫ ગુરુવારે “જ્ઞાતિ સંમેલન અને અંધારણુમાં” પૃ. ૧૨-૧૩ ના ઠરાવ ૮-૯
માં ઘડતર કર્યું છે. તે ત્રણે રચનાત્મક ઠરાવોનાં અંધારણુ સ્તુત્ય હોતાં, તે
કાર્યોમાં સત્વર પરિણત થવાં જરૂરી છે.—લેખક.
૪. હીરાપરમાં સભાના અહેવાલમાં પણ વિસ્તૃત સુધારો કહ્યો છે, સં. ૧૯૧૦ ના
ચૈત્ર સુદી ૧૩-૧૪.

“ જીવ, જીવકે આમરે, જીવ કરત હૈ રાજ;
 તુલસી ભરૂંસે રામ કે, કિઉં બીગડેગો કાજ. ” ૧
 “ દયા ધર્મ કે મૂલ હૈ, પાપ મૂલ અભિમાન;
 તુલસી દયા ન છોડીએ, જળ લગ ઘટમેં પ્રાન. ” ૨
 “ તુલસી તળ મેં જાનિયો, બડો ગરીબ નવાજ;
 મોતી કણ મોંઘા કિયા, સોંઘો કિયો અનાજ. ” ૩
 “ રામ ઝડપે ઝેઠકે, સળકા મૂજરા લેત;
 જયસી જિનકી આકરી, વયસા ઉનકો દેત. ” ૪

પૂ. શ્રી નાનકદેવ ગુરુજનાં કામળ હૃદયમાં (કિશોર અવસ્થાએ) દયા-દાનનું અપાર ઝરણું વહેતાં, ચૈતન્ય પ્રીતિની અનન્યે થનકાર નૃત્યથી ગાયું કે—

“ રામદી ચીડીયા રામદા ખેત;
 ખાઓ ચીડીયા ! ભર ભર પેટ. ”

માટે—વિધાતાની ખેડૂતોપર પૂરી કૃપા વડે જ્યારે ખેડૂત, સૃષ્ટિ ઋણુમાંથી મુક્ત થાય છે; ત્યારે તેના પૂરતા પ્રમાણ અંગે વિદ્વાનોનું નીતિવાક્ય છે કે—

કૃષિર્ધન્યા કૃષિર્મેઘ્યા જંતુનાં જીવનં કૃષિઃ ।
 હિંસાદિ દોષ મુક્તાપિ પૂજ્યતેઽતિથિ પૂજનાત્ ॥

—ખેતી-વાડી વિજ્ઞાન.

ભા:-ખેતી અને તેના વ્યવસાય કરનારને ધન્ય છે. તેમાં અનેક પ્રાણીઓનો નિર્વાહ થતો રહેવાથી તેમજ અતિથિઓના સત્કાર વડે હિંસાદોષથી સદા રહીત થવાય છે.

આપણા ગૃહસ્થાશ્રમમાં અનાયાસે થતા દોષોના નિવારણ માટે મહાન આત્મા-ઓએ x “ પંચયજ્ઞ ” દ્વારા માનવોને દોષમુક્ત કર્યાની વિશાળ યોજનાઓથી અનાદિ સૃષ્ટિક્રમ ધડયો છે; એવી અટળ ધર્મનીતિને નિજ વર્તનથી વિચારશું.

દાતાઓએ ઉમંગે આપતાં રહ્યાં, દાન-ઝરણું વહેતાં રહેલના

સદુપયોગથી સુખ-સમૃદ્ધિનું સરોવર ભરાય.

આપણી સુકમાઈમાંથી સાત્ત્વિકભાવે નિત્ય નિયમે અર્ધી પાઈના તદ્દન જીણા હિસાબથી વર્ષની રકમ ભેગી કરવી. નિજ ઘરોમાં આવતા દરેક શુભ પ્રસંગોના તથા કમાણીમાંથી વીસમો ભાગ અળગો રાખી. એમ રકમ ભેગી કરી, તેને વિદ્યાવૃદ્ધિના વિશાળ ક્ષણોમાં આપવી. એ હળવું પણ ઉચ્ચ ગતિનું સુકાર્ય આપણાથી જરૂર બની શકે જ છે. સૌએ વ્યાપક ગુણ-વૃદ્ધિ વિચારોના અભ્યાસ વડે રાષ્ટ્રભૂષણ પૂ. હિતાત્મા અને સર્વનાં સુખ સાધના કરવામાં હુતાત્મા-દાનેશ્વરીઓના સેવાપગલે ચાલવા માટે ધન-

x = આગળ પૃ. ૬૬ થી ૬૮ સુધીમાં અવલોકવું.

ઉપયોગની પ્રાણપ્રતિજ્ઞા લઇ, તેવા પ્રેમથી નિત્ય સુકાર્યો જ કરવાં.

પ્રિયશિશુ હિતસ્વીઓ ! આપણે દિર્ઘદષ્ટિ વડે પ્રતિવર્ષના ભેગાકર્યા ધનકોષથી, સમાજમાં નાનાં મોટાં દરેક ગામોનાં જરૂરી સ્થાનમાં ક્રમવાર શાળાઓ અને વાંચનાલયો તથા વિદ્યાર્થી ભુવનો સ્થાપીને નિષ્ણાતોદ્ધારા નિયમયુક્ત સુકાર્યો સંધાર્યા જ રહેશે.

જાતિ તેમ પૂ. રાષ્ટ્રનાં ગૌરવવૃદ્ધિના વારસારૂપ વહાલાં બાળકરતો. “યાવ-ચંદ્રદિવાકરૌ” વિદ્યાજ્ઞાન, વિજ્ઞાન અને હુન્નર આદિથી પરમ ઐશ્વર્ય દહાણીનો વિશેષ લાભ મેળવતાં જ રહેશે. પૂ. દેવોની સુકરણીના અતુલ સાત્ત્વિક સુખો સમાન ભાવભીના કીલકારથી, આપણું અને સૌના વંશનું હરદિન કલ્લોલ કરતું; પુણ્યના પુંજમય ગૃહસ્થાશ્રમ અને વિસ્તૃત સેવામાં વ્રતધારી સુંદર રાષ્ટ્રજીવન દીપશે. વિદ્યાપ્રિય આત્માઓ ! પ્રથમ ÷ પ્રચારની કવિતાનો મધુગુણુરસ સભાવૃદ્ધને પાછ, માડું કથન પૂરું કરીશ. જ્ઞાનગુણુ વિતરણુ વ્રતી પરમાર્થી મિત્રોને સ્વાનુભવ સુવિચારોની વાનીઓ; સૌને પીરસવાનો સમય પ્રાપ્ત રહે.

અલંકારોથી કેળવણીની પ્રશંસા.

સર્વેયા એકત્રીશા.

કેળવણી છે જીવન સુખનું	અમૃતરૂપી ગરણું સાર;
કેળવણી મધુરી વાણીનાં	મુક્તાક્ષણનું મુખ્ય જ દાર;
કેળવણી નિજ મગજતંતુ ને	વસંત સમ પ્રકુલિત કરનાર;
કેળવણી કુળ ઉદ્ધારક છે	નૌકાયંત્ર અગ્નિ તરનાર. ૧
કેળવણી છે વિનય ક્ષમાનું	શાન્તિ ભુવન અતિ સુખકાર;
કેળવણી કીર્તિ યશ માટે	વિદ્યુત વિનાનો સીધો તાર;
કેળવણી ને આર્ય ઉન્નતિ	કેરું “કેદંપતરુ” તું ધાર;
કેળવણી અદ્ભૂત શક્તિની	ત્વારીખ લખવા લેખન સાર. ૨
કેળવણીમાં વિવેક પદ્ધતિ	મારગ જેનો સહેલ ગણાય;
કેળવણી છે દુઃખ ટાળવાનો	શસ્ત્રીરૂપ સારો ઉપાય;
કેળવણી છે ગૌરવ જનનું	કૌસ્તુભ જેવું રતન મનાય;
કેળવણી ગંભીર ગુણથી જન	રતનાકર સમ તે સરસાય. ૩
કેળવણી છે શાન્તિ સંયમનો	શિતલ ગ્રંદ ખરે કહેવાય;
કેળવણી મદ તિમિર પરજ્યમ	અર્કરૂપ અરિનો સમુદાય;
કેળવણી મન સ્થિરતા માટે	વિન્ધ્યાચળ સમ ટેક ગણાય;
કેળવણી નિર્મળ નલ જેવી	પ્રકાશ પૂર્ણપણે ચળકાય. ૪

÷ = શ્રી પાટીદાર ઉદય, માસિક. (તંત્રી શ્રી રતનસિંહભાઈ શિ. ના. ૨.)

સભા વિષે શોભા દેનારું કેળવણી ભૂષણ કહેવાય;
સ્નેહ-સંપન્નું મૂળ જ એ છે કેળવણી મહિમા જગમાંય;
હિત અહિત પારખવા કેરું કેળવણી મહાયંત્ર મનાય;
સ્વર્ગતાણું સાધન પણ એમાં કેળવણી સઘળે વખણાય. ૫
આર્ય બાળકો ખીલવજો સહુ કેળવણીનો અતિ પ્રચાર;
તન, મન, ધનનો ભોગ દીયો પણ કેળવણીમાં પાયો પાર;
ઉદ્યોગી થઈને આગળ વધતાં કેળવણી મળશે બક્ષીસ;
“મૌજી” અજ્ઞ અમોને એવી કરુણા કરશે શ્રી જગદિશ. ૬

—સોની મૌજી મહાજન.

વહાલા વીરોની વિદ્યાવૃદ્ધિનો મંગળ વધાવો.

(શ્રી મંત્રીએ દાખડો ઉઘાડીને જોતાં, બહુ આનંદિત થયે—) “આ તો સોના અને ચાંદીનાં ઘરેણાં ! આવી મોંઘી વિશાળ ભેટ આપીને વિદ્યાર્થીઓનું પરમહિત આહુક ઉમંગપ્રેમી દાતાશ્રીનું શુભનામ જણાવશે ?

કા:-સામે ઉભેલ સ્વયંસેવક શ્રી નાનાલાલ દારા, વિદ્યાગુણો પ્રિય પૂ. ભગિનીઓ સંદેશ પાઠવે છે કે “અમને નિજ દેહ પર સૌભાગ્ય ચિન્હના પહેરેલા સિવાય સર્વ દાગીનાનો વિચાર કરતાં, તે તથા ભારૂપ અને ભયકારક જ દેખાયા છે. એ ધન કેળવણીમાં સદુપયોગ થવાથી, વહાલા વીરોએ વેદવિદ્યા આદિ સદ્ગુણ-ભૂષણોથી સર્વદા દીપીને સમાજ અને રાષ્ટ્રની માતાઓ તથા બહેનોનું ધર્મ-શીલ વૃદ્ધિએ પૂર્ણયશનું જવાહર રક્ષાવશે. બહેનોનાં મન-મંદિરની સુવૃત્તિ-ઓમાં આત્મશીતળતાની નિર્ભયવંતી દિવ્યતા સ્થાપવા માટે અમે ભગિનીઓના સર્વાંગો પર એજ પવિત્ર સૌંદર્યવંતો અમૂલ્ય હાર આદિનો, તેમ માનવ આદર્શો રક્ષાયાથી; એવા મંગળ અલંકારો ધાર્યાનો અવિચળ શણગાર જ છે. ભારતીની અપૂર્વ સંસ્કૃતિની સત્ય-શીલા આધારની “નૈનં છિદન્તિ શસ્ત્રાણિ” આત્મિક શૌર્યશક્તિએ રાષ્ટ્રનાં વિજયોત્સવ યજ્ઞોદારા નિત્યથી રક્ષાયો રહ્યો, મહામૂલો ગુણ અંબાર છે.” (પૂ. બહેનોનાં સમયપર દાન આપવા અંગે, સભાજનોમાં ધન્ય-વાદોની કર્ણપ્રિય ગર્જનાઓ ગાજી રહી. ધર્મ જ્યનાદ.)

— ઉમંગીઓનો વિદ્યાવૃદ્ધિમાં દાન દેવાનો નિત્ય નિશ્ચય જ રહેલ —

વિદ્યાપ્રિય વાંચક ! મિત્રે કહ્યાં હૃદયદ્રાવક કરુણ અને શૌર્યસૂર્યની પ્રતિભાનાં વચનોએ કેળવણીનાં પ્રચારનું ચૈતન્ય પ્રગટયાના ઉદ્ગારોમાંથી, સાહિત્યનું રસપાન કરીને વિવેકાજનોનાં હૃદયોમાં પૂરી સમજણનાં કિરણો ઉતરતાં; સૌ દાનીજનો કમ-વાર ઉભાં થઈ અને પ્રતિજ્ઞાઓ લઈને કહ્યું કે—

“અમે અત્યારે વિદ્યાવૃદ્ધિની મંગળ ઝોળીમાં રકમ ધરીએ છીએ. ઘરોમાં રહેતાં માણસો દીઠ સવા રૂપિયો પ્રતિવર્ષની દિવાળી પર અન્નકુટના મહોત્સવ પ્રસંગે

તે પણ વિના ઉઘરાણીથી, શ્રદ્ધાનાં પ્રેમપૂર્વક જ આપતાં રહીશું. અમારાં નામ શ્રી પંચોની વહીમાં નોંધી લો.” (મંત્રીએ હસા થકા-કે “પ્રેમથી બોલો, “સત્યેશ્વરની જય.” સૌએ ધર્મજયનાદ ઝીલ્યો.)

પાંખડી ચૌદમી.

ગુણગ્રાહીનાં જીવનવ્રતથી પ્રસરતી સુવાસ.

શ્રી ગોવિંદજીભાઈ (યુવક મંડળમાં નવા જોડાયલા સભ્યગણ.) એ સૌનો અપૂર્વ વિદ્યાપ્રેમ નિહાળી, ઉલ્લાસથી સલાનિયમે અનુભતિ મેળવી, હાથ જોડીને સન્નજળ નેત્રોએ ગદ્ગદીત થઈ કહ્યું—

ભાતપ્રેમનો આદર્શ નિભાવતાં, નિજ અંતઃકરણ વિશુદ્ધ બન્યું.

જો:- માન્યવંત પૂજ્યશ્રી સભાપતિ! તથા અભ્યાસની રચનાએ ઉમંગીવૃંદ! સૌએ વહાલાં દેવાતમાનાં દિન સારું જે પ્રેમથી દાનસરિતા વહેવરાવી, તે નિધિમાં મારું મન પ્રવાહી થતાં આપવીતી કહું છું. મારી જમણી ભુગ્ગરૂપ ધર્મિષ્ઠ તથા કર્મનિષ્ઠ પૂ. વડીલભાઈ અને પૂ. માતાજી સમાન મમતાળુ ભક્તિવંતી ભાભી, નીઃસંતાન સ્વધામવાસી થવાને પંદર વરસ થયાં! તે સૌને યાદ જ છે.

બંધુશ્રીનું પ્રાણપંખી ઉડ્યા વેળાથી બે ઘડી પહેલાં; મને પોતાની બાબુમાં બેસાડી, મારી પીઠે હાથ ધરી ધીરેથી સમગ્નયું કે “પ્રિય પુત્ર તુલ્ય આજ્ઞાંકિત ગુણીવીર! મારાં મન મમત્વના મોહાભામે રાજસીવૃત્તિથી દર્શાઈ આ માયા-નટી ભલે મારી જ કહેવાઈ પણ પ્રભુદાતાએ, આ ભિખારીને સદ્પુરુષાર્થ (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ.) યોગે આપેલ; એ શ્રી લક્ષ્મીજીના ત્રિગુણી ઐશ્વર્યના-ચરણકમળોની વિભૂતિનો જ સુંદર છાંયો. તેનું સુખ ન મેળવતાં, ત્રણ મહીના થયા તારી ગંભીર ગુણી ગરીબડી ભાભી ...નો અન્નમય અને પ્રાણમયકોષે જીવનદીપક જુઝાયો! (નેત્રોમાં જળજળીયાં ભરાયાં) એ ભાગ્યવંત આત્મા કૈવલ્યના નિર્વાણ ધામમાં સવેળા જ પહોંચ્યો!! પ્રિય આત્મમિત્રે પૂર્ણ ભક્તિથી સુધારેલી ઉન્નવળ શય્યા પાસે, હું પણ સૂક્ષ્મદેહની ઉમંગ-પાંખો વડે પહોંચીને એશ્રીનું મંગળ દર્શન કરીશ. પવિત્ર આત્માથી આત્મજ્યોતિ પેટાવી, સચ્ચિદાનંદ-સાગરમાં સનાતન તૃપ્તિ પામીશ. શાસ્ત્ર પણ દર્શાવે છે, કે—

અનિત્યાનિ શરીરાણિ ચિમ્બવો નૈવ શાશ્વતઃ ।

નિત્યં સચ્ચિદ્વિતો મૃત્યુઃ કર્તવ્યો ધર્મસંગ્રહઃ ॥

ભા:- “શરીરો નાશવંત છે. વૈભવો પણ હમેશાં રહેવાવાળા નથી. મૃત્યુ પણ નિત્ય ધીરે ધીરે નજીકમાં આવી રહેલું છે. તેથી ધર્મતત્ત્વ (અમૃતપાન) નો સંગ્રહ કર્યા કરવો.”

“આ (હાથ લગાવી) મૃગતૃષ્ણાવત્ વિસ્તરી મનમોહિની માયાના ગંજથી, શ્રી લક્ષ્મણ અને શ્રી ભરતજી આદિ બંધુઓ સમાન, સેવામાં આજ્ઞાપાળક તું પ્રેમી માતૃજયા ભાઈથી, વ્યાવહારિક અવસરોના સુખદુઃખમાં સહાયક રહ્યાં આપણાં મૃગ-પરિવાર, પાટોશીઓ, સ્નેહીઓ અને સત્સંગપ્રિય મિત્રોની ખીલેલ લીલી-

વાડીથી મીઠું બ્રાતૃબંધન તોડવા અને “સત્યં શિવં સુંદરમ્” મહાકાળેશ્વરની બ્રહ્માંડવ્યાપક જ્યોતિષુજથી નિત્યનો રનેહ જોડવાને મારું આત્મપંખેડું ઘડી એ ઘડીમાં અહીંથી ઉડવાની તૈયારીમાં જ છે.” (ત્યારે હાથ જોડી, વંદન કર્યું.)

“વીરા! તારું ગૃહસ્થાશ્રમ વેદોએ નિર્દેશ્યાં રૂડાં કાર્યોથી દીપાવવાં માટે મારાં વેળુ યાદ કરી વર્તજે. તારે સઘળી લક્ષ્મીનો ઉપયોગ ન કરતાં તેમાંથી તું ચોથો-ભાગ આપણી સમોવડ પણ અસહાય (તુલસીના ક્યારાણ-વિધવા) મોટી બહેન માંધીબાઈ, સાથે ત્રણ પ્રિય ભાણેજાંને આપજે. મને અત્યંત વડાલાં રહ્યાં આપણાં નાનેરાં પાંચ બાળકામાટે પણ તું ચોથોભાગ અને વાડી, એ એતર, નવાં ફળિયાનાં દશઘર તથા જીનાં ત્રણ ઘર રાખજે. (સંતાનો બોલાવરાવી, સર્વના શિરપર ખ્યારથી હાથ ધરેલ.) બાકીના એ ભાગને અંધુઓમાં ધર્મ-વિદ્યાની ખીલવણી તથા અપંગ, નિરાધારો અને વેદવિદ પૂ. બ્રહ્મદેવો; તેમ તરસ્યાં તથા ભૂખ્યાં પ્રાણીઓના પરોપકારમાં વાપરજે. પ્રિયભાઈ! તું પણ શ્રદ્ધાથી ઈશ્વરી-સત્યમાં ચાલજે. આ જૂનું થયું સ્થૂલ ત્યાગની છેલ્લી વેળાના એ સંકલ્પપૂર્તિમાં જ મને અખંડનંદ મળેલ છે!”

“સંતાન સહાયક પ્રાણપ્રિય મિત્રના પ્રેમળ સ્વરૂપમાં નિમ્નત્માને સદા “શરણ્ય” પૂનિતભાવે ભળતાં જ શાશ્વતઃ શાન્તિ છે. ઓરમ્ હે દીનાનાથ નરવર! તહારી સ્વયં જ્યોતિની કેવલ ચિન્મારીનાં-અંશમય આત્મઅણુને આ સ્વર્ગીય સમા મૃત્યુલોકમાં મનોહર લીલાવાડીની સૌંદર્યવૃદ્ધિનાં કર્તવ્યોની કુશળતા અર્થે મળેલ દેવદુર્લભ-માનવ દેવદેવના યોગ્યાયોગ્ય સ્વાંગનું ટૂંકું મૃત્યુ સંપૂર્ણ થાય છે. હે દીનખંધુ! તેનો આભાપી રહેલ-પુરાણો પડદો સમેટાતાં; પ્રસન્ન થાય છે.”

“પ્રાણીયાને અનેક જન્મોના દેહાધ્યાસે મોહ, મત્સર આદિના ઘેનમાં જ ભૂલી જવાથી. હે આત્મેશ! વિશ્વઆત્મા સર્વવ્યાપક ગુરુદેવ! હે સર્વનાનાથ!! તું અમૃતનામીના ઉપકારોની રહસ્યભરી ગુણસુગંધી વિવેકે સ્મરી, હૃદયકમળમાં ન ધાર્યાના તન, મન, વાણી અને સંકલ્પોથી થયા અપરાધોની ક્ષમા. (ત્યારે પૂજ્યે દિવ્યદષ્ટિથી ધ્યાનયોગમાં મગ્ન બનીને ધીરેથી હાથ જોડ્યા.) તહારા સૂક્ષ્મઅંશ-આત્માશિશુને આપની કેવળ બ્રહ્માંડવ્યાપક “સ્વં બ્રહ્મ” જ્યોતિની દીપ્તિનું અખ-રોક્ષ અને અખંડ ધ્યાન બન્યું જ રહે. હે પરમ ભક્તવત્સલ દયાળુ! સદા ન્યાયી!! કૃપાસાગર ચૈતન્યદેવ!!! તહારી જ સદ્દેશ્યા પૂરણ થાઓ.” હળવેથી કરુણા-ભર્યાં વચનોએ મુકિત ગીત ગાયું-

કર્ત્વિ પુરાણમનુશાસિતારમણોરણીયાંસમનુસ્મરેઘઃ ।

સર્વસ્ય ઘાતારમચિન્ત્યરૂપમાદિત્યવર્ણં તમસઃ પરસ્તાત્ ॥૧॥

—ગીતા. અ. ૮, મંત્ર, ૯, પૃ. ૨૬૭

અઃ- જે પુરુષ સર્વજ્ઞ, અનાદિ સર્વના નિયન્તા, સૂક્ષ્મથી પણ અતિ સૂક્ષ્મ, સર્વને

ધારણુ પોષણુ કરનાર, અચિન્ત્યસ્વરૂપ, સૂર્યના જેવા નિત્ય ચેતન પ્રકાશરૂપ અવિ-
દ્યારૂપ તમથી અતિ પરે શુદ્ધ સચ્ચિદાનંદધન પરમાત્માને સ્મરે છે. (૯)

તસ્માત્પ્રણમ્ય પ્રણિધાય કાર્ય
પ્રસાદયે ત્વામહમીશમીડયમ્ ।
પિતેવ પુત્રસ્ય સखेव सख्युः
प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥૪૪॥

—ગીતા. અ. ૧૧, શ્લો. ૪૪, પૃ. ૩૭૨

અ:- તેથી (હે પ્રભો!) હું શરીરને સારીરીતે ચરણોમાં રાખીને (અને) પ્રણામ
કરીને સ્તુતિ કરવા યોગ્ય આપ ઈશ્વરને પ્રસન્ન થવાને માટે પ્રાર્થના કરું છું, હે
દેવ! પિતા જેમ પુત્રના (અને) મિત્ર જેમ મિત્રના (તથા) પતિ જેમ પ્રિય સ્ત્રીના
(તેમજ આપ પણ) મારા અપરાધને સહન કરવા યોગ્ય છો.

એમ ભગવતી શ્રી ગીતાજીનાં દિવ્યપાત્રથી જ્ઞાન-ગંગોત્રીનું જળ પીતાં
રહ્યાંની પ્રેમથી દસબસતી અને સંધ્યા આદિમાં નિત્યની અભ્યાસી રહી વાણી-
વીણાનો ટંકાર કર્યો. વેદોના સારરૂપ યોગ-સાધનાથી સુમધુર શ્રી ગાયત્રી મંત્રના
મહાવાક્યોનો અર્થસહિત જપ કરતાં કરતાં; અમે રંક કુટુંબીઓની આંસુ-
ભરી દષ્ટિઓ સમક્ષ, મારા જોળામાં જ પ્રિયબંધુ પંચત્ત (નિર્વાણ) પામ્યા!

વડીલશ્રીના અક્ષરદેહે, તત્ત્વનિર્યાસથી મહાદાકાશમાં વાયુરૂપ વમળના બનેલ
દેવદર્શનીય એવાં સુશોભિત વિમાનમાં બિરાજીને તીવ્રગતિથી સત્યલોકમાં પ્રયાણ
કર્યું! બંધુઆત્મા, અમે વટેમાર્ગરૂપ સ્વજનોનો અદ્વિત્ય ત્યાગી, મોક્ષાત્માઓની
નિત્યાનંદ પ્રાપ્તિએ બ્રહ્મસાગર સ્વરૂપના દિવ્યકેન્દ્રે પહોંચી તેમાં જ ભળવામાં
નિર્ભય થયો!! (શ્રી ગોવિંદે ઓમ્ ના મંગળ ઉચ્ચારોથી દિર્ઘશ્વાસ લીધો.)

દેવતારૂપ બંધુશ્રીની આજ્ઞા પાળવાથી જ સુકર્તવ્યો સંપાદ્યો.

હિતસ્વીઓ! પૂ. મુક્તાનંદીનાં ઉચ્ચાર્યાં શબ્દમૂર્તિનાં પુણ્યશાળી સુવાક્યો,
અત્યારે પણ મારી શ્રદ્ધા ભરી દષ્ટિ સમક્ષ દર્શાઈ શ્રોત્રોમાં ગણગણી રહ્યાં છે. પ્રિય-
ભાઈની ખેતી-વાડી, રોકડનાણું, ઘરો, વાસણ-કુશણ અને દરદાગીના મારી
પાસે જ રહેલ.

(સર્વનાં હિત સારું, પ્રેમની પૂર્ણતા કેળવવામાં નમ્ર નીતિ બારેલ.)

સત્યનું નિર્ણય કરી રહ્યા મહાનુભાવો! સનાતન વિશાળમાર્ગનાં પરમા-
ર્થીય સત્યકર્તવ્યો સુવર્તનમાં ધારીને પણ તે રાજસી ભાવાભિમાનથી
કહી, જગતને તો ન દર્શાવાય. સાત્ત્વિક ગૂઢગુણોએ ભર્યો, આર્ય મર્યાદાની
વિસ્તૃત સંસ્કૃતિથી સદા રક્ષાયો અને નિર્માની તત્ત્વઅનુભવીઓ દ્વારા અંજલિઓ
ભરીને નિત પીવાતો જ રહ્યો; એવો શાસ્ત્રીય સદુપદેશામૃતનો કદ્યાણુ ભર્યો નીતિ-
મય અથાહ સમુદ્ર છે. છતાં હું મંદમતિ (પામર) બહુ સંકોચે, પુણ્યલક્ષની વધુ
સિદ્ધિ થવાને ટૂંક જ કહું છું કે મુક્તિવંતે, પરસેવો રેલીને મેળવ્યાં સુધનમાંથી મેં

પ્રથમથી જ ચોથાભાગ મારી, દુખિયારી પૂ. બહેન, ભાણેજાંને માનદાને આપેલો જ છે.

વરસ કરવડું થતાં, x “ માતરઃ સર્વભૂતાનાં ગાવઃ સર્વસુખપ્રદાઃ ” એ વેદ ભગવાને માનવપુત્રોને સર્વદા સમગ્તવેલ; સત્યપૂજન કરવા માટે ઉનાળાઓમાં ગૌમાતાઓને (સર્વ પ્રાણીઓને) પાંજરાપોળમાં અને ગામભાગોળે ભેગાં થતાં સશક્ત અશક્ત દોરોને નીરણુ કાળે વાડીઓ વાળાઓથી ઉભામોલનો ચાર. કડખ અને ડાંડરની ગંજીઓ તથા અન્યજનોથી સૂકું ઘાસ ખરીદી “ જીવદયા યજ્ઞે ” ચરાવાય છે. આથમણી સીમમાં ગરમીના દિવસોમાં પાણીની પરખ બેસાડાય છે. અમારાં સુખપાળ વાળાં ખેતરમાં ઉત્તર દિશાએ ચડાવતા ખૂણામાં જે વડ, પીપળીઓ, રાંચણો, જાંબુડાં, આમલીયો અને આંબા આદિ ઉમેલાં વૃક્ષોની વચ્ચેમાં નવવરસ થયાં બીજો દૂવો ખોદી, પાકો બાંધી તે પર ખેડૂત રાખી; આપણી પાસેનાં ગામોનાં દોરોને ગરમીમાં પાણીના સુખ સારું હવાડો નિત ભરાય છે. પક્ષીઓને ચણુ, સીમવાળાં બાજીનાં ગામોનાં તેમ અહીંનાં કૂતરાંને રોટલા, નિરાધાર બાળકો અને પતિવ્રતાધર્મના આદર્શોને મન, વૃત્તિના સુસંકલ્પોમાં અને જીવનવર્તીય-રંગોમાં તપાજીથી રંજ્યા છે; એવી નીકટમાં દર્શાતી ભારતોદયી-ત્યાગવંત પવિત્રાયરણી દેવીમૂર્તિઓ પૂ. અનાથ વિધવા માતાઓ, બહેનો અને શાસ્ત્રગુણો સંપન્ન બ્રહ્મ-ક્રિયા ધારણે સૌમ્યસ્વરૂપ પૂ. ગુરુદેવ બ્રહ્મણો આદિને અન્ન, (યોગ્ય વિવેક ગુપ્તદાન) વસ્ત્ર અને ધનદાન પણ દેવાતું રહ્યું છે.

(સર્વતું હિત સાધવાના વિચારોતું વ્યાપકપણું જ મન વૃત્તિઓને)
નિત્ય સંતોષે છે.

મારાં સંતાનોની ધનરાશિ પણ વધુ સદુપયોગ થવા કહું છું. કે ભાઈજનાં દશધર તો એક હારમાં જ છે, ત્યાં મહાવિદ્યાલય અથવા મહાજન વાડી બનાવવાની પૂર્તી વ્યવસ્થા આપ સુઝોએ મળીને કરવી, સંકડાશ જણાતાં મારાં દશ ધર શ્રી ભાઈજનાં ધરોની સામે જ છે; તે બન્ને હારતું આંગણું ભેગું જ છે. આપના શિશુને જગતનાં રૂડાં પુરુષાર્થની પરીક્ષાએ એ પારિતોષિકરૂપે વહાલા વિદ્યાનાદાતાર-મહાન ભંડારીએ (તેત્રા મીચી, ચાર પાંચ ક્ષણો સુધી સત્યેશ્વર દયાળુતું ધ્યાન ધરું.) આજેલું ઐશ્વર્ય દર્શાવેલ, તે પ્યારાં બાળકોનાં ભાવિહિત સધાયામાં આપ આમપચને પ્રેમથી સોંપવા માટે આપ શ્રીમાન દેવોની પરમાર્થ-પ્રિય-પ્રતિમાના સુંદર ચરણુ-કમળોની મધુરી પરાગનો નમ્ર પૂજારી સદા તૈયાર જ છે. (ધર્મનો જ્યઘોપ ગાજી રહ્યો)

(શ્રી ભારતીના આર્યવ્રતી સંસારમાં, અગત સ્વાર્થ ત્યાગતું)
મોટું મહત્ત્વ સંભાળાતું રહ્યું છે.

x “ જો અંક ” કલ્યાણ ગોરખપુર.

પ્રિયબંધુની સુઆજ્ઞાથી ધન સંકલ્પ કરતાં રહો, મારી પાસે નિજ બાળકોના ભાગની રોકડ રૂ. અઢી હજારની જમા છે. તાંબાપિત્તળ, કાંસાનાં વાસણો અને સોના ચાંદીના જુનવટ દાગીના આદિ રાચરચીલાંમાં હું મમતા મૂકી. મારાં બાળકોનાં પોષણથી પણ અનેક ઘણી વધુ; મહત્તાવાળી સમજી તેને સાર્વજનિક વિદ્યાવૃદ્ધિમાં સદુપયોગ માટે આપ ન્યાયીપત્ય સમક્ષ પરમાર્થ ઉપહારે ધરાવું છું. પૂણ્યાત્મા વીરશ્રીનું સંકલ્પ કર્યું મહામૂલું ધનનાં ઉપયોગનું ઋણ, હું મારાં અંતઃકરણ-મંદિરની મન, બુદ્ધિ અને ચિત્ત આદિ વૃત્તિઓના વિશાળ બાજઠ પરથી ઉતારી તેને પૂરું કરું છું. (જનતાનો હર્ષાનંદથી ધન્યવાદ ગુંજ્યો.) એ વ્યવસ્થા તરત થતી જરૂરી છે, તેને સૌ અનુમોદન આપજો; જેથી ધનનો સુયોગ્ય વહીવટ સર્વાનુમતથી પંચમળીને કરે. એ સુવિદ્યા-વાનીઓથી જ સદા સર્વને—

જમાડો ધર્મના મેવા.

(ગામ ગઝલ.)

સુગુણી વીર વહાલાઓ!	ધરી લો, દાસની સેવા;	
દયાળુ દાન દેયનારાં!	ધરી લો, રંકની સેવા.	૧
ઉત્સાહી પ્રાણુ ખ્યારાઓ!	ધરી લો, યુવકની સેવા;	
સુરાષ્ટ્ર હિત કરનારાં!	ધરી લો, મિત્રની સેવા.	૨
જગદંબા રૂપ જનનીઓ!	ધરી લો, પુત્રની સેવા;	
મહારી પૂજ્ય ભગિનીઓ!	ધરી લો, બંધુની સેવા.	૩
ધર્મા-અમૃત પાનારાં!	ધરી લો, શિષ્યની સેવા;	
મળીને મિત્રની આશો,	જમાડો ધર્મના મેવા.	૪

(સૌના ધન્યવાદે અને તાળીઓના ગડગડાટથી મંડપ ગાજી રહ્યો.)

મારાં પ્રમાદી મનમાંથી તિમિર કર્યું દૂર અને તે સદસ્થાનમાં જ્ઞાનજ્યોતિ પ્રકાશતાં જ પ્રગટ્યું સત્ય શોધનનું શૂર.

પૂ. ગુણીજનો ! મારે અંગતવાત આપશ્રીઓને કહીને નિજ મનનું દુઃખ વિદ્યારવું જ છે મારો કૃપાળુભાઈ, ઉન્નતિમાં બહરીતથી સહાનુભૂતિ આપતા; એ વાતો મારા કરતાં આપ વધુ જાણો જ છો. પ્રિયશ્રીએ મને ઘણું જ સમજાવેલ કે “ દેવતવર્યાઓ સૌનાં સુખ માટે પ્રભુજીના વિદ્યવ્યાપી અહિંસા આદિ-સત્ય સંદેશા પ્રચારનું શાન્તિકાર્ય પ્રતિજ્ઞા પાળવા કરી રહ્યા છે તે સર્વદા સ્તુતિપાત્ર હોવાથી સર્વનો વિજય છે. મને બંધુત્વભાવે અખંડસત્ય સમજાવતા રહેતાં પણ શ્રીભાઈજીએ કહેલ અન્ય વ્યાવહારિક આજ્ઞાઓ તો મેં હૈયામાં ધારેલ. પરંતુ હું મારી નૈતિક સુધારની ખાસ હિત વાતમાં જ ભાઈશ્રીથી વર્ષોથી

વિરુદ્ધ રહીને, પણ...દંભીઓની તિમિર ભરી અને દુષ્ટતાએ-કળકળતી રહેલ; ખોખરી હાંડલીમાં! ગાંગડ દાણા પછડાઇ રહ્યા જેમ પૂરો ગાંધાચો જ હતો!! (આંખોમાંથી પુનઃ આંસુ વહેતાં રહે.)

હું રહ્યો છું સુમિત્રોના સત્ય સંઘમાં અને મારું હૃદય-વસ્ત્ર સચ્ચિદાનંદની ભક્તિ સંસ્કાર-રસ વડે ઉજ્જવલપણે સુવાળું થતાં, હવે રંગાધ જ રહ્યું છે આદિ-મહાતત્ત્વના પ્રેમરંગમાં.

મને અંધુએ સમગ્રવ્યા કરતાં પણ વધુ તત્ત્વનાં તારણુ માટે પૂ. શ્રી શાસ્ત્રીજી મહારાજ, તેમજ સભા શાલાવનાર સાક્ષરોએ વેદો, ઉપનિષદો, મનુસ્મૃતિ, શ્રી ગીતાજી, શ્રીમદ્ભાગવત, શ્રી મહાભારત, ઇતિહાસો, પુરાણો, યોગનાં અને સંખ્યા આદિના સદ્ગ્રંથો તેમ પુસ્તિકાઓના સ્વાધ્યાયથી અને તેના નિર્ણય-આત્મક પવિત્ર સિધ્ધાંતોના આદર્શો સમગ્રવેલ. એ મારી ભલાઈના તો હતા જ પણ તેવા સુવિચારોમાંનું પ્રથમ મને મારી જડતાથી કંઈસમગ્રયું જ ન હતું. અફસોસ! મેં પ્રમાદથી, મારા હાથ વડે જ શ્રી શાસ્ત્રીજી અને તત્ત્વવેત્તાઓથી નિત્ય આનંદપૂર્ણ કલ્પોલ કરવાનો લાભ જ ગુમાવેલ!! પરંતુ મેં પુનઃ પુનઃ મનમાં વિચારી, લગનીથી સત્સંગમાં લાભ વહોર્યો. ધાર્મિક ગ્રંથોનું અધ્યયન અને સુદૃઢ તથા મિત્રોનાં ગુણીવાક્યો સાંભળી તેને જીવનવ્રતમાં ધાર્યાથી જ મારાં અધોરી મનમાં પણ વિવેક-જ્યોતિનો પ્રકાશ થયો. કેમકે “પાખંડને ખુદલું કરવું એ એક પુણ્યનું કાર્ય છે એ જરૂર યાદ રાખો.” હું પણ પાપનાં પશ્ચાતાપ કરવાનાં વિધિવ્રતનું વિવરણ આપ ત્રિવેણિનાં સંગમ સમક્ષ કહું છું.

સંસાર સમુદ્રમાં નીતિ રીતિનાં વર્તનોથી સત્સંગ કરતાં રહેવાની સહાયતાનાં જ હલેસાં વડે જીવન-નાવ તરીને સુખ-સમૃદ્ધિના સુંદર કિનારે પહોંચવા માટે ઠીક ચાલતી જ રહે છે.

x માના રંગાણીના સુપુત્ર શ્રી શિવજીએ મારી સાથે મિત્રાઈથી સ્વકર્તવ્ય સમજી સત્ય-અમૃતને હૈયા-કળશમાં ધાર્યું, સૌના (હાથ જોડી, નમી) ગરીબ સેવકની અનુમતિથી; તેણે વિદ્યાવૃદ્ધિમાં ૩. સવાસોનો ફાળો આપેલ છે! (તાળીઓ. વૃદ્ધજનોએ આનંદથી કહ્યું કે-“મિતભાષી રહી, સમાજની ઉન્નતિ સાધતા રહ્યા ધર્મરક્ષક અને તેનાં સત્ય પ્રચારક સુપુત્ર રત્નોને ધન્ય હો, ધન્ય હો; ધન્ય હો.”)

મેં આર્યત્વની આત્મદર્શીય મંગલિક નીતિની વિશાળ પ્રીતિ વૃદ્ધિને નમ્રતાથી જીવનમાં સત્વર ધારી, કુસંગ-દોષ ત્યાગ્યો.

શ્રી મંત્રીજીએ પ્રથમ હૃદયદ્રાવક સચોટ ‡ વાતો સચ્ચા પ્રમાણે હું આજથી

x = યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ યુ. ત્રીજનું પૃ. ૯૪ માં સુધારકોને સહાનુભૂતિ, એ વૃત્તાન્ત અવલોકી લાભ મેળવવો.

‡ = આગળના પૃષ્ઠ ૨૬ માં પાંચમી લાઇનથી અવલોકવું.

પચીસ વરસ પહેલાં, મારા બાળમિત્રના પિતાના જ કુસંગે કરીને મારું કુમળું મન પણ એકદેશીના દંભની બતાવી લાંબી લાંબી તે અતિશય દૂરની બ્રહ્મ (...) લાલચોમાં લપટાયું રહેલ ! તેણે દ્વૈત-પણનો કાળો પાટો, મારી આંખો પર જકડવીને બંધાવેલ ! તેના ખોળ્યા અજ્ઞાન-કૂવામાં હું ભૂલથી પડતાં !! મારો તો...તે ગંદા કીચડમાં ખૂંચાથી ભોગ જ મળ્યો !!! પૂ. દેવતારૂપ વડીલો ! મેં પાપી તૃણાની ઉધારઅંધી વાલિયાત વાતોથી કરી, દર વરસમાં વર-મોંદાની મોટી રકમ ભગત મારફતે; જખખર † જાલીને ! (વચ્ચમાં જ એ વાતોના, પૂરા જાણકારોની હસાહસ.) ગયા પાંચમાં વરસ સુધી ચૂકાવેલ !!

દંભના ઊંડા કૂવામાં પ્રેપંચો ભરેલ, એવા ગંધાતા કીચડથી; મને તત્કાળ ઉગારનાર-તારણહાર શ્રી ગુરુદેવેશ્વરો !

દંભી ખોળી, મેં બાધી થાપ, પાડાની પડી બરડે લાત !

ધન હરી ને સંશયો ન હરે, એવા લૂંટેરા !! ભદ્રું શું કરે ?

“સંશયાત્મા વિનશ્યતિ” એમ મારું કાચું અને બહુ બીકણું મન હતું ત્યાં સુધી કુવિચારપોષીઓને વિશેષ દીધી, (નમ્રતાથી) તે મારી મોટી ભૂલ થયાની હું આપ (ગંગાપ્રવાહ) સમક્ષ ક્ષમા માગું છું. સુધન કલરમાં નજ ખોલું, એવો મેં હવે તો પાકો નિશ્ચય જ કર્યો છે. પૂ. સભાજનો ! મારી પાસે અત્યાર સુધીની કમાઈમાંથી પુણ્યના જુદા રાખેલ ૩. સવાત્રણસો સાચવેલા છે. આજ હું રાજથી તે ધન, સમાજના દીપકોની પવિત્ર ગુણીશિક્ષાના પુણ્ય-ચક્ષુમાં ઘૂટ આહુતિએ આપું છું. (સર્વનાં મુખકમળમાંથી હર્ષાનંદે, વીરશ્રીના ઉચ્ચ અને માર્ગદર્શક શુભ ભાવનાની વધુ ને વધુ વાહ ! વાહ !! જોલાઈ રહી. અને જે છૂપાઈને ભાપણો સાંભળતાં હતાં, એવાં ધર્મતત્ત્વપ્રિય આસ્થાવાળાનાં હૃદયોની ભાવનામાં પણ તે બહુ જ વિસ્તરી રહી.)

હું આપણા ગામનાં છોકરાં એક ટંક જમાડવાને તે રકમમાંથી વાપરતો રહેલ. પરંતુ મારી કમાણીમાંથી પહેલાં જેમ ધર્મદા રકમ હજી પણ જુદી જ રાખીશ, તે બધું ધન વહાલાં દેવાતમાઓને નિત્ય વિદ્યારૂપી-સાત્ત્વિક મિષ્ટાંનનું સર્વદા હુચિકર અને વિચારોને પૌષ્ટિક કરતું દિવ્યભોજન પિરસાવવામાં અને તેઓની આત્મિકવૃદ્ધિ માટે જ્ઞાનઆનંદના શ્રેષ્ઠ દાનમાં દર વરસે આપ આમપંચને આપતો જ રહીશ. હવે હું લગનીભર્યાં અંતઃકરણથી—

આપણા આત્માનાં મનમોંધેરાં ઇષ્ટદેવ, બ્રહ્માંડનાં સૌંદર્યવંત-વિશાળ મંદિર-માં અદ્વૈતરૂપે અને અપરોક્ષે (સર્વત્ર પરિપૂર્ણ વ્યાપક) રહેલ માત-પિતા શ્રી લક્ષ્મીનારાયણની ભક્તિની શ્રદ્ધા પ્રાપ્તિએ; “વિશ્વાસો ફલદાયક:” એમ

† = ત્રીજું પુણ્ય પૃ. ૩૭ માં અવલોકવું.

નિત્ય-અમરતાનો શાન્તિપ્રસાદ આરોગીને મારી આત્મશુદ્ધિ થતાં હું સ્વકર્તવ્યોના સુમાર્ગમાં ઉલટથી ઉઘાડે પગે અને જ્ઞાનફલાંગે (સ્વાધ્યાયથી દોડી,)આજ આપ પુણ્યાત્માવીરોનાં સત્સંગ કરવારૂપી-હેતાળ હૈયાને ભેટું છું.

મેં તો ભેદ કર્યો પ્રગટ પણ ગુપ્ત પાપો સંગ્રહાંનો આવ ભરમ થવા

માટે જ્ઞાનસૂર્ય પ્રકાશી રહે, એવાં આત્મપ્રયોનાં ઘટોઘટ.

મારી સાથે, માડીમયા વિદ્યાસુઓને કુકટના પ્રપંચોથી ભોળવી, એની (...)ભયંકર ઝેરી જંતુઓથી ખદબદતી રહેલ ગરણુખાઇમાં ગળડતા મેલી; પોતાનો પાપી (પેટભડ) ગંદા સ્વાર્થ સાધકાને સવેળા સમજી જવા માટે કહું છું. કે, (આદર્શ ગૌરવની નમ્રતાથી) વિશ્વબંધુ-વ્યાપકધર્મના ઝં નો ઝંડો સર્વત્ર ફરકાવી રહ્યા સત્યેશ્વરના પ્રેમી પૂજારીઓ સાથે, હું આ મંડપના છત્ર છાંયાની અભય વેદી પર ઉભો રહ્યો છું; એ દિવ્યપ્રતાપ સનાતન-રત્નાકરનાં વૈદિક તત્ત્વરત્નોનાં અમૂલ્યપણાંના ગૂઢ રહસ્ય પ્રાપ્તિનો જ છે. (સત્ય ધર્મની જ્ય ગર્જના) પરિપક્વમાં અને સંમેલનોમાં કલાં હિતેચ્છુઓનાં પુષ્કળ ભાષણો, શાસ્ત્રોસંમત સમાજ હિતના વ્યાપક વિચારોની બહુમતિએ સ્વીકારેલ ધારા-ધોરણના ઉદ્દેશ તથા નિયમો છાપેલ લેખો; પુનઃ પુનઃ અવલોકી મનન કર્યાં. વાંચનાલયોમાં અખિલ આર્યત્વથી રાષ્ટ્રનું સંગઠન દીપવા સારું “પંચશીલના” પરમ આદર્શો તથા “સર્વે સુખિનઃ ભવન્તુ” તેને સામયિકો અને માસિકોમાં વાંચી, મિત્રો અને મહાનુભાવોથી બહુ જટિલ પ્રશ્નોત્તરના નિર્ણયે “કૃણવન્તો વિશ્વમાર્યમ્” એવા સર્વાત્મ હિતનો વિચાર-પ્રસાદ આરોગવાનો લાભ મેળવ્યો; મેળવી રહ્યો છું. તેમજ આપ સૌનાં કૃપાનાં સત્યબળથી મેળવ્યા જ કરીશ.

“સ્વાધ્યાયથી જ પૂ. ઋષિવર્યોનું ઋણ ચૂકવાયું રહેલ છે.”

રામાયણો, ૧૦૦૮ શ્રી જગદ્ગુરુ શંકરાચાર્ય ભાષ્યાદિ અને પુરુષાર્થ બોધિની ગીતા તથા ઉપનિષદો આદિ વિશ્વમાન્ય ધર્મશાસ્ત્રો મેં સમય અને શક્તિયોગ વાંચી, સત્યાસત્યના વિવેકથી જીવનહિત માર્ગમાં ન્યાયના દ્વિર્ વિચારોને મારી શિશુ-શુદ્ધિનાં-ત્રાજવામાં તોળ્યા. આત્મદષ્ટા સમક્ષ તત્ત્વચિંતનનાં સુરંગી ચિત્રો; મંગળ નિદિધ્યાસનની પીંછી વડે મનમંદિરમાં ચિત્તરંજની વૃત્તિઓના-ચોપાયા બાજક પર છાંયાં, એને નીરખતાં રહેતાં; તેમાંથી જીવનરસની પ્રિયતા પ્રસારવાનાં આશ્વાસનો જ મળ્યાં.

ત્રિભુવનમાં વ્યાપક રહેલ અભયધર્મનાં ગુણ રસાંમૃતનો “ઋતમાર્ગ” પ્રાણોથી વધુ પ્રિય છે. અને તેની રક્ષા કરવી નિજને કર્તવ્ય શિરે છે. એવા કદર કર્મયોગી ધુરંધર પૂ, સદ્ગુરુદેવોએ સુભાવના વિભૂતિની દિવ્ય પરાગ ધારેલ, તેને હું નિજ વિજ્ઞાનમય કોષમાં સંભાળનાર તેઓશ્રીનો નમ્ર શિષ્ય બન્યો છું.

વડાલાંઓ! જીવનના યશમાર્ગમાં આવી પ્રેમજસત્યનાં સાથી બનો. ઇશ્વરકૃત અક્ષયધર્મનાં તત્ત્વરહસ્યો ધાર્યાથી સૌનો જ્ય છે. મનુષ્યોદ્ધત સ્વાર્થી ભ્રષ્ટલીલાની

બ્રમળળ પાથરેલ વિરોધનાં-ઝેરીલાં અધનનો અંતે ક્ષય જ છે !! જેમકે—

સત્યમેવ જયતે નાનૃતં સ્ત્યેન પન્થા વિતતો દેવયાનઃ

યેનાક્રમન્ત્યૃષયો હ્યાપ્તકામા યત્ર તત્સત્યસ્ય પરમં નિધાનમ્ ।

—મુડકોપનિષદ મુ. ૩, ખં, ૧, મં, ૬.

અ :- +સત્યથી જ મનુષ્યોનો જય થાય છે અને અસત્યથી પરાજય પામી દુઃખ સાગરમાં ડૂબે છે. અને એજ પ્રમાણે સત્યધર્મથી જ્ઞાનીઓને પ્રાપ્ત થનારો આનંદ-મય મોક્ષ માર્ગ સ્પષ્ટ દર્શાય છે. સત્યધર્માનુષ્ઠાનથી પ્રકાશિત આજ માર્ગે પરમાત્માની ઇચ્છા કરનારા, નિત્ય સંતુષ્ટ રહેનારા મહાત્માઓ જાય છે. સત્યનું પરમ આશ્રયસ્થાન જે બ્રહ્મ, તેને પ્રાપ્ત થઈને મોક્ષાનંદ ભોગવે છે માટે સત્ય-ધર્મનું અનુષ્ઠાન અને અધર્મનો ત્યાગ સર્વેએ કરવો જોઈએ.

—દ્રવીત હૃદયથી, હૃદયપાની ચાલ. —

જે સત્યથી હરિશ્ચંદ્રે	વચનની ટેક રાખી છે;
અડગ શ્રદ્ધાથી પ્રહ્લાદને	પ્રભુએ સહાય આપી છે.
મીરાંએ પીયેલું ઝેર	કર્યું અમૃત જેણે;
એ શ્રી નાથના ચરણે	જવું છે આપને શરણે.
ભક્તાધિન પ્રિય ભૂધરે	સૌની વહારે એ કરનાર છે;
ધૃવ પેઠે અચળ યશ તો	અમૃત, પુત્રનો કરનાર તે. ૧
જે ધર્મનું વિક્રાનો	પાલન સદા કરે છે;
પ્રિય સત્ય ગ્રહણે	સત્સંગો નિત કરે છે.
પૂજ્ય સતી નારીને	પતિ ભક્તિ જ ઘરે છે;
નિત પ્રિય ભક્તને	પ્રભુ દર્શો હૃદે છે.
જે ધર્મ ઋષિવર્યોએ ધાર્યો,	(ને) ગીતામાં ઉપદેશ્યો શ્રીકૃષ્ણજીએ.
શ્રી શંકરાચાર્ય, શ્રી દયાનંદે પ્રણોધ્યો,	પ્રચાર્યો પૂ. શ્રી બાપુજીએ. ૨
એ પૂનિત ભાવનાના સિદ્ધાંતોથી—	

સત્યની શ્રદ્ધા.

સત્ય શોધી જાગવું,	જેડૂત ખ્યારાં મહાજનો!
સાર લઈ સવારમાં,	દુર્ગુણ—કુસંગો ત્યાગજો.
ધન ધર્મમય કમાયલાંને,	પૂર્ણ ધ્યાનથી સંભાળવું;
નાવ ડૂબતું અપયશ સિંધુથી	થઈ સુકાની! પાર ઉતારવું.

(—ધર્મના જયનો કલ્યાણીનાદ ગુંજ્યો.)

+ “ઋગ્વેદાદિ ભાષ્ય ભૂમિકા” પૃ. ૮૪, સ્વામી દયાનંદ કૃત

વીરાઓ ! પહેલું તો એજ કે આ પવિત્ર ઘડીથી આજસ ત્યાગી, આપણે ઉજ્જવળ મહાજન સુવર્ણનાં સંતાનોનું જે શુભવર્તનમાં પૂરું હિત છે તેને શુદ્ધિના સ્વચ્છ અનેલ દર્પણમાં નિરખવું. પુણ્યનાં ભેગાં કર્યાં તેમ એકત્ર કરાતાં લાખો નાણાં ધર્મરીતે તથા રાષ્ટ્ર સંગઠનની પ્રિતે ચિરંજીવીઓનાં અતૂલ સુખ નિર્માણમાં જ સાયવવાં. સભ્યતાએ સંસારમાં વરતતા વિચક્ષણ સમાજોના સુવર્તાવાની જેમ, આપણે નિજ હાથથી તે સમસ્તી ધન વિદ્યાવૃદ્ધિમાં અત્યારની સુવેળાથી જ વાપરતે રહેતાં વિશેષ લાભ જ મેળવવો. બીજું એ છે કે હર-ક્ષણમાં આપણને દૈવીસુખનું અદ્ભુત આપતા પવિત્ર આચાર-વિચારોને મન, કર્મ વાણી અને વર્તનમાં સત્વર ધારીને જીવનની ક્ષણોમાં નિત ગૂંથવા અંગે; આપના ગરીબ જોડીદાર-ચરણરજનું કહેવું ધ્યાનમાં લેશો. ત્રીજું કે સત્યનીતિના દ્રોહી-નીકૃષ્ટ-પતિતોનો કુસંગ ત્યાગી, તે સાથે જ અપકીર્તિકારક-મળની દુર્ગંધાતી પોટલી શિરેથી દૂર ફેંકજો. સગાં. સહોદર આદિને એનાં ઝેરી રજકણોથી મહાપ્લેગ-જંતુનાં ગંદા હંગારની (પાપીસ્ટ ભરી) લાળથી કયાંઈ બીભારી થતા, તેમ રહેવા ન પામે. તાગડધિન્તા કરતા ધર્મશ્વજીઓના કુકર્મ-કાવાદવાના પગોતળે ચગદાયલાં. રેનેહી વા મિત્રોમાં એન કેન પ્રકારેણ અક્ષયધર્મ પાલનનાં રહસ્યની પૂરી સમજણ સાચવ્યાનું શૌર્ય પ્રકટાવી; એ કુટણીની કાંટાળી, ભારી અને અનઘડી ઝંસરીમાંથી સત્વર છોડાવીને નિર્ભય કર્યાનું અપાર પુણ્ય મેળવશો. તે અંગે—

અઘાંડ્યાપક ધર્મતત્ત્વનું મધુરું રહસ્યપાન કરતાં જ રહેવું.

— હરિગીત છંદ —

પ્રિય સત્ય એવા રાહમાં તે રાહમાં થઈ ચાલવું;
 ઓમકાર એજ અનાદિ હંશ્વર તત્ત્વ સાચું માનવું. ૧
 શાન્તિ ધરી શુદ્ધ હૃદયમાં સર્વાત્મ એકજ સમજવું;
 ખરી સત્યતા પણ એજ ને શુદ્ધજ્ઞાન પણ એમાં રહ્યું. ૨
 નવ માન કે અપમાન જેને આત્મતત્ત્વ પ્રમાણ છે;
 આ લોક કે પરલોક સમજે જેહ એક સમાન છે. ૩
 મોટાઈ કે લઘુતાઈ ત્યાં ન ઠગાઈ કે ન સગાઈ છે;
 શુદ્ધ રાહ હૃદયે જેહને એ તત્ત્વની સમજાઈ છે. ૪
 એ સમજવિણ સૌ અન્ય મારગ તે અધુરા બાણવા;
 જેને જગતમાં જેમ રુચે તેમ લાગ્યા તાણવા. ૫
 પણ તાંતણા એ જીર્ણ થઈ કે કાળમાં તૂટી જતા;
 જે રાહદારી જ્ઞાનના તે તત્ત્વમાંહિ મળી જતા. ૬

તે વેદ ના કંઈ ભેદ રાખે ના કંઈ દિવમાં છે;
 સર્વત્ર આત્મ સ્વરૂપ સમતા માની એ પ્રભુતા છે. ૭
 એ ધર્મનો ઝંઘો અવશ્યે, આ વિશ્વમાંહિ ફેરકશે;
 મિત્રો! અહિંસા—સત્યથી, સુખ—ભાનુ પૂરણ પ્રગટશે. ૮

(પૂ. શ્રી બાપુજીના અને પ્રિય શ્રી માન્યવર જવાહરલાલના
 જય જયકારથી મંડપ ગાજ રહ્યો) —વંદે માતરમ્

જ્ઞાનપ્રકાશી સુંદર કેળવણી તથા હૃન્નર ઉદ્યોગોનાં સામુદાયિક સુકાર્યો કરતાં
 રહે, પ્રિયબાળકોના તેમ સર્વવ્યાપી સત્યેશ્વરના જયજયકારો મેળવવા. પાર-
 દર્શક સત્યથી વ્રતિઓનું ચિંતન સાત્ત્વિક કરતાં જીવન તેમ કૃષ્ણ, ગોત્ર સાથે
 સમાજ અને રાષ્ટ્રયશપૂર્ણ દીપાવણ; આપણો સર્વદા ઉદ્ધારક પાર્થિવ સુખ અને
 પરમાર્થીય મુક્તિ આપનાર; એજ માનવોનાં સુરાજ્ય સેવાએ—સત્ય સનાતનના
 વિશ્વની શાન્તિભર્યા પૂર્ણ માર્ગમાં જ ચાલવું. ઝં નમસ્તે, નમસ્તે. (પ્રિયજન
 ગુણીએ મનપરથી મેઘ લગાવી ખરું પ્રકાશ્યું. સત્યપ્રિયવંતોની પ્રેમળ દૃષ્ટિની
 ત્રિવેણિના ગંગા જળ ધોધમાં તેણે સ્નાન અને પાનથી પાવન થઈ, હર્ષભર્યાં
 અંતઃકરણે લાથજોડી, સર્વાત્માઓને વંદનયુક્ત ભેટીને સજ્જળ નેત્રોએ સ્વસ્થાન લીધું.)

શ્રી ગોપાલજીએ શ્રી સભાપતિની અને શ્રી મંત્રીની આજ્ઞા મેળવી; સંબંધ-
 યુક્ત કવિતા ગાઈ—

— ભલે ભેગાં કરો નાણાં. —

(ગઝલ—કવ્યાલી)

વિસોંઢો દાન દેવાને	ભલે ભેગાં કરો નાણાં;	
ગરીબનાં દુઃખ હરવાને	ભલે ભેગાં કરો નાણાં	૧
ચણાવી રાષ્ટ્રની શાળા	ભણાવો બાળ ને બાળા;	
સુવિદ્યા આપવા કાળે	ભલે ભેગાં કરો નાણાં.	૨
નિશ્ચિત ભાઈ કે બેનો	વસીલો હોય નહિ જોનો;	
દુઃખાદિ દૂર કરવાને	ભલે ભેગાં કરો નાણાં.	૩
દુકાળો દેશમાં પડતા	ગરીબો અન્ન વિણ મરતાં;	
દુઃખાદિ દૂર કરવાને	ભલે ભેગાં કરો નાણાં.	૪
કરી તલાવ ને ટાંકાં	પડે જ્યાં પાણીનાં ફાં, ફાં;	
બનવવા વાવ ને કૂવા	ભલે ભેગાં કરો નાણાં.	૫
ભગીરથી પ્રિય ઓ જાતિ!	લિયો વાતો હૃદે છાપી;	
“પ્રભુએ” યાદી આ આપી	ભલે ભેગાં કરો નાણાં.	૬

—લેખક શ્રી પચાણુભાઈ રા. રૂડાણી, કચ્છ અંગીયા.
 આ કવિતા બીજા પુસ્તકમાં છે.

અર્પૂર્વ યોધમયી જ્ઞાનરાત્રિએ ચાંદનીની શીતલ ચંદ્રીકાનો,
સર્વાત્મામાં થયેલો સંચાર.

જીનવાણીનાં પણ સત્યેશ્વરની ભક્તિવ્રતનું અનુશીલન કરવાનાં તીવ્ર ઉત્સાહી ભાઈ, બહેનો, મહેમાનો, નીતિ રીતિ પાળવામાં ચતુર અને ઇશ્વરમૂર્તિમય માત-પિતાજીનાં ચરણકમળોને નિત સેવનાર આજ્ઞાધારી ઉમંગી યુવાનો, નિશાળમાં ભણી કવિતાઓથી ધર્મનીતિને સમજતાં પ્રિયબાળકો, બાળુનાં ગામોમાંથી પ્રભુ ભક્તિ અનુરાગી જનો અને કોસીયા બંધુઓ, પણ રાત્રિ જેમ આજે પણ આહી સારાંશ વાતો સાંભળી રહેલ, તેમાંથી કોઈક તો સભાજનોની બાળુમાં બેસી, કોઈક પાંધરમાં, કોઈ દૂર અને કોઈ કોઈ તો વળી હેલીથી બહાર સંતાઈને પણ તટ્વીન બની સત્યની હિતવાતો સાંભળતાં ઉભાં હતાં. એ ગુણીજનો આજની રસિક ચર્ચામાંથી સાર લઈને હૃદયાકાશે અંતઃકરણની વૃત્તિઓમાં-મનનાદેવ, ચંદ્રમાની જ્ઞાન-ચંદ્રિકાની શીતળતા વ્યાપેલ સમક્ષ દૃઢ સંકલ્પોથી પ્રતિજ્ઞાઓ કરી રહ્યાં નિહાળવામાં આવતાં હતાં કે—

અહાહા ! અમે વરસોથી ડુંગર જેવડા ભ્રમણાના ઓથાર નીચે દબાયાંથી તો જગૃતિ વડે અત્યારે જ નીકળ્યાં. પ્યારા પ્રભુજીનું ગુણામૃત પી, હૈયાં-કળશમાં ધારી શીતળવૃત્તિ થયાં. અમે સુધારકો સાથે લંમેશાં સુભાવનાથી બંધાઈ રહેવા સારું તત્પર જ છીએ. સામુદાયિક માનવજીવન નિર્ભયતાથી સુખમાં શોભાવવાની આજ સોનેરી પ્રભાત દીપી જ રહી છે. ઝં વિહુ ! ”

પાંખડી પંદરમી.

દુઃખીયાં વૃદ્ધનાં મનમંદિરમાં, વિદ્યાગુણવૃદ્ધિનાં વહાલભરી સુગંધ.

જ્ઞાની મનુષ્યો વૃદ્ધપણમાં વૃત્તિથી પ્રવૃત્તિ ત્યાગી ધર્મતત્ત્વનાં મનનમાર્ગે નિવર્તિ મેળવે, એજ વાનપ્રસ્થાશ્રમીઓને તપોવનમાં રહેવાનો સનાતન માર્ગ દીપ્ત્યો આદર્શ છે. એવી ઉચ્ચ ભાવનાવાળા શ્રી વીરજી વડીલ, શારદા પૂજનના મહોત્સવમાં પણ દિર્ઘ વિચારવાળા હતા. પરંતુ સંતાનની ઇચ્છાએ બહુ સમયથી તથાસતા રહેલ; તેમણે મંત્રીની અનુમતિ મેળવી, હાથ જોડી કરણભર્યાં વચનો કહ્યાં. એ વૃદ્ધશ્રી બાળુનું ગ્રામ શાન્તિપુરથી, નિયમ પ્રમાણે આજ પણ સત્સંગ-માંથી લાભ મેળવવાને પધાર્યા હતા.

(સંતાનોનાં ઉજ્જવલ જીવનવ્રતનું ગ્રામ્ય હરિગીતડું.)

શિશુઓ વહાલાં આત્મનાં માતુ-પિતુનું સ્વરૂપ છે;

ગુણી સંતાનો વિશ્વમાં, થયાં ભાગ્યવંતાં યૂથ તે. ૧

બાળકો હા શીલવંતાં કહ્યાંગરાં મા-બાપનાં;

અયંગ સમયમાં એવા કરે વ્રત, પુણ્ય, ફળ પ્રતાપનાં. ૨

realpatidar.com

૯૯

સ્વકુળ, જાતિય, રાષ્ટ્રનું પ્રિય સેવ સાધન બહુ કરે;
માતા-પિતાની આશિષે યુવક સમય સાર્થક સરે. ૩
સ્નેહ પ્રાપ્ત કરવા પિતૃનો ઉમંગે મનડાં અતિ ભરે;
ધર્મ ધારવાને જગતમાંહી, તીર્થ તેનું છે ઘરે. ૪

(સમાજ સ્વધરૂપે-સંયુક્ત કુટુંબ જ છે, એવી અદ્વૈત લગનીથી)

હૃદયમાં પ્રગટેલ વિશાળ ભાવના.

સત્સંગ પ્રેમીજનો ! અમારો જીવનઆધાર કુળદીપક ચંદ્રકળા જેમ વધતાં, તેને પાંચમા વરસે જ નિશાળે ભણવા બેસાડ્યો. પુત્રે દશ વરસ પછી ક્ષયનું ! ભયંકર કષ્ટ તે એક વરસ સુધી ભોગવ્યું !! સલાહકાર વૈદ્યો આદિના ઉપચારો કર્યા પ...ણ અમારાં આંખાં ભાગ્યે, તે ભણેલ ગણેલ સાચો હીરલો અરે ! હાય !! અંતે તો અમારા હાથોમાંથી ખોવાઈ જ ગયો !!! મન-માતંગના મનોરથો બાંધ્યા પણ તૂટી ગયા ! હા !! દૈવગતિ વિચિત્ર જ છે !!! (આંખોમાંથી આંસુની ધારાઓ ડળડળ વહેતાં, દુઃખભર્યું દૂસકું લેવાયું.) અમે વિલાપોએ હાથ પછાડી, માથાં ફૂટી એ મીઠું બોલનાર, દેવતારૂપ રમવા આવેલ પેટકારા વહાલા દીકરાને સંભારી સંભારી રોઈ રહી; નીર્ધનીયાં બની રખડી રહ્યાં ! શોકના સાગરમાં ડૂબી જ ગયાં !! ભાઈઓ ! તેને પણ પચીસ વરસ થયાં !! “x નષ્ટે મૂલે નૈવ ફલં ન પુષ્પમ્” એમ ગુણીયલને વારે વારે સંભાર્યાના હીલાઓ આવ્યા જ કરે છે, કેમકે “પુત્રના સમાન બીજું કોઈ પ્રિય નથી.” એ રીતે સંતાન ભૂખથી અને શોકના મન અકળામણે ચિન્તા વધતાં; અમારું વહેલું વૃદ્ધપણું જ આવ્યું !

પૂજ્યો ! આંખો ઉઘડી, મીંચાઈ અને તે ફરી ઉઘડી; તેટલા અદ્ય સમયના અસ્થિર યુવાની જીવનમાં વધુ સુખ માણવાનું અમૂલ્ય વખત પણ જોતજોતામાં વિતી જ ગયું !! યુવાનીનું જેમ તો ઉતર્યું; પરંતુ મનોવેગથી બહોળાં નવાં કાર્ય-ભારને આદરવાની મમતારૂપી સર્પીણી ડસવાનું ઝેર તો ન જ ઉતર્યું !!! મોટી મહત્વાકાંક્ષાઓ અધુરી રહેતાં; આ સુંદર અને મારું માન્યું ભોગ્ય કલેવર આશા-ઓની પરંપરાથી, કાળનાં તિક્ષ્ણ ટાંકણાં વડે નીત કોતરાતું જ ગયું ! ઉણામાં પૂણું કે મારી ધણીઆણીએ તો પ્રિયપુત્ર શોકના વિલાપોથી રોઈ, રોઈને નેત્ર રત્નોની અમૂલ્ય જ્યોતિએ ગુમાવી !! એવાં અપાર દુઃખોથી અમે બહુ જ મુંઝાઈએ છીએ. કોઈ ગરીબનું મન, વાણી અને દેહાદિથી ભલું કે ભુલું થવાના સંકલ્પ વિકલ્પ કરતાં મન-મૃગલાંને ઠેરે દેવા માટે સત્સંગમાં શ્રવણ કરેલ ધર્મઅવતારી-સત્યભક્તિની અખંડમૂર્તિ શ્રી પ્રહલાદ, શ્રી હરિશ્ચંદ્ર, શ્રી દધીચી, શ્રી શિબિ, સતી શ્રી દ્રૌપદી, શ્રી મયુષ્વજ, ભક્ત શ્રી નરસિંહ મહેતા અને પ્રેમભક્તિ સ્વરૂપ

x = શ્રી ચાણાક્ય નીતિ. અ. ૧૦, શ્લો. ૧૩.

realpatidar.com

શ્રી મીરાંબાઈ આદિ અહા ! વર્તમાનના નામમાત્ર કહેવાતા તે પાકીસ્તાનમાં અવ-
જીવિય કષ્ટો વેડી આવેલ અત્યંતદુઃખી શરણાર્થીઓ. એમ ભક્ત અને જગત-
જનો પર કપરી કસોટીઓનાં કર્મભોગ કારણે, વિપત્તિઓની વિતેલ મહાન વાતો
પરસ્પર બહુ વિચારી; દુઃખીયાં મન-મિત્રોને આશ્વાસનો દેતાં રાત્રિ દિવસ વિતાવાય
છે. છતાં ઘડીક પણ નિવૃત્તિની મીઠી બાંધ તો આવતી જ નથી ! અરેરે !! આમ
પરાધીનતા વૃદ્ધપણમાં દુઃખાંઓનાં-જતરડાઓમાંથી નીસરવું જ પડ્યું !!!
તો પણ અમારાં શોકગ્રસ્ત મનડાં, ચિન્તા પરિણામી સંકટભર્યા અને “દારડાં તેમ
સર્પના” ઉદાહરણે સાવ સ્વપ્નમય દિસતાઈ, અસ્થિર આળખંપાળના ભ્રમને દૂર
કરવા માટે લગરીક પણ માનતાં નથી ! કેમકે—

“ ચિન્તા બડી અભાગણી કાટ કલેજાં ખાય;
ધુવાં બાહેર નીકલે નહીં અંદર હી ધુધવાય.
અંદર હી ધુધવાય જલે જયું કાષ્ટકી ભઠ્ઠી;
હાડ, માંસ જલ જાય રહે પિંજરકી ઠઠ્ઠી.
કહે દીન દરવેશ સૂનો મેરે મિતા !
જીવંત જલાયે જાય ત્યાગો ઐશી ચિન્તા. ”

પૂ. સંતોએ ઉપદેશ દીધાના વિચારો કરતાં રહ્યાથી મનને શાન્તિમાર્ગમાં
વાળીએ, તો પણ પ્રિય સંતાનો જ સૌ ગૃહસ્થીઓનાં સુખનું સાચું ઐશ્વર્ય
ધન છે. શ્રી દશરથ મહારાજે પણ દુખિયું મન શાન્ત થવા અર્થે, શ્રી ગુરુદેવ
વસિષ્ઠ મહારાજને પૂછેલ કે—

* સ્વામિન્યુત્તરાઃ કથં મે સ્યુઃ સર્વ લક્ષણ લક્ષિતાઃ ।

પુત્ર હીનસ્ય મે રાજ્યં સર્વં દુઃખાય કલ્પતે ॥ ૩ ॥

અર્થઃ—સ્વામિન્ તે બતાવો કે મારે (ત્યાં) સર્વ લક્ષણોથી સંપન્ન પુત્ર પ્રાપ્તિ કયા
પ્રકારે થઈ શકે ! કેમકે પુત્ર વિના આ સંપૂર્ણ રાજ્ય મને દુઃખરૂપ થઈ રહ્યું છે.

શ્રી માત-પિતાનાં હૃદય-મંદિરોની, સંતાનો જ સંસ્કાર

સૌંદર્યની-પ્રેમ પ્રતિભાઓ છે.

દાંપત્ય ધર્મે આદર્શપ્રેમનાં આચરણોથી, તેઓનાં આંતરિક સ્વરૂપનાં પ્રતિબિંબની
ખ્યારાં સંતાનો જ મનોહર સત્યમૂર્તિઓ છે. બહારની પ્રવૃત્તિઓથી સાંજે ઘેર
આગ્યે, સંસારનો x ત્રિતાપ મનથી જરાવાર દૂર હાવીને ઘડીભર જગતલીલાની
નિવૃત્તિનો પણ આનંદ માણવા માટે વહાલાં સંતાન-દેવાત્માઓનાં મંગળદર્શન

* = અધ્યાત્મ રામાયણ, બાલકાંડ, ત્રીજો સર્ગ, શ્લોક ૩, પૃ. ૨૮.

x ૧. આધ્યાત્મિક-જ્વરાદિ રોગોથી શરીરમાં થતી પીડા.

૨. આધિભૌતિક- અન્ય પ્રાણીઓથી થતા ઉપદ્રવો.

૩. આધિદૈવિક-મન તથા મન્દિરોના વિકાર, અશુદ્ધિ અને ચાંચલ્યથી થતા કલેશ-આદિ.

કરવા સારું પારણિયામાં પોઢયાં નિહાળી ધીરેથી હિંચોળવું. તેમનાં નિર્દોષ મુખ-ચંદ્રો પર મીઠીઓ દહ પુનઃ પુનઃ તોતલીવાણી સાંભળવી અને ખોળામાં બેસાડવાં. પરમ ખુશી થઈ હાવભાવથી તેમને ધીરે ધીરે ચલાવી વધુ રમાડવાં. રાત્રિએ સાથે સુવડાવવાં. સમયોમાં કે પ્રભાતે તેને પૂરાં તપાસી, ઋતુયોગ્ય ડીલધરી નવડાવીને, તેલચોળી સ્વચ્છ આદિએ તેમનાં ફૂલ જેવાં કુમળાં શરીરો દીપતાં વચ્ચેથી સાચવવાં. વાળ ઓળી, નેત્ર-કમળોમાં અંજન અંજવું. દીલાં કરવાં. ગાય, ભેંસ દોહ્યા વખતે પ્રિય દીકરો વાટકે હાથમાં લઈ તેની માતાજીને પાછળ વળગી રહી, ઠણકલા કરી દૂધ માગીને પીવું. છાશ વડોવવા વખતે કમક કમક ચાલથી ઝટપટ દોડી, હાથ લંબાવી; હથેળીમાં માંખણ લઈ ખાવું. રમકડાં. ફળફૂલ અને મેવા, મિઠાઈનું રુચિકર-ભોજન આદિ સામગ્રીનો નિત્ય ભોગ ધરાવીને શ્રી રામચંદ્રજી અને શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીનાં જ બાળસ્વરૂપનાં સાક્ષાત્ મંગળ દર્શનો જેમ વહાલાંને રીઝાવવાં. સારાં, સારાં વચ્ચે તથા યોગ્ય ઘરેણાં પહેરાવવાની અપાર હોંસથી, અમારાં મન પણ બહુ મલકાય છે. પૂ. વડીલો!! એવા આદિ પવિત્ર ઉમંગો પણ અમને પ્યારાંઓનાં મધુરાં મોઢાંનાં દર્શન વિના હવે તો રાખવા જ વૃથા છે!!! (રેવાઈ જવાયું. થોડી પળો પછી.) એવા મહામોહનાં-કુસુમનાં પ્રેમ-અંધનમાંથી મન-અંગ વિવૃત થતાં, ચિત્તરંજની (અંતરમુખી) વૃત્તિ-કમળની સદા ભગવૃતિ રહેલ.

“ નના નિર્મળ જેની દશ્યા, તેનાં હૃદયે સદ્ગુરુ વસ્યા. ”

— પ્રિતમ.

ન हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्
यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ।
अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥८॥

—શ્રી ગીતા, અ. ૨, શ્લો. ૮, પૃ. ૮૪

અર્થ:- કારણ કે પૃથ્વીમાં નિષ્કંટક (શત્રુ વગરના) ધનધાન્યસંપન્ન રાજ્યને અને દેવતાઓનાં આધિપત્યને પામીને પણ (હું) તે (સાધન) ને નથી જોતો (કે) જે મારી ઇન્દ્રિયોને સૂકવી નાંખનાર આ શોકને સમાવી શકે.

તેમ. અમારી શારીરિક અશક્તિ વધી છે છતાં, પરઆશ્રયનું ધરનાં અને ખેતી-વાડીનાં કામધંધામાં રાતદિવસ રળવાનું અપાર દુઃખ રહ્યું છે. મારું મન પણ ધન ભેગું કરી તેને વહીવટે સાચવવામાં પરોવાતાં નાચી જ રહ્યું છે. કેમકે જગતની માયા તો સાવ કરોળીયાની જ જળ છે. જેમકે હું પૂરો એશઠ (૬૨-આશઠ) થયેલો છું છતાં મન મૂરખડે માયા મેળવવા અને ગુપ્ત હિસાબો કેળવવા માટે મૃગ-તૃષ્ણા વૃદ્ધિની હાલ તો ન જ મૂકી. એમ મારું લોભ, તૃષ્ણા આદિએ અતિ વશિભૂત કૃપણ અને સંતાનના અભાવથી કરીને વાત્સલ્ય મોહની વિરહાગ્નિએ તપીને વ્યાકુળ

થયું ભમિન મનકું! પણ આપણા ધર્મસ્નેહી શ્રી કાન્તિલાલભાઈ આદિ ગુરુદેવ-૩૫ બંધુઓએ કહ્યાં અમૂલ્ય વચનોની જડીબુટ્ટીના “અમરસાર” ઉપચાર વડે તેનાં મનનનાં દિવ્યગુણોને લીધે શાન્ત જ થયું!!

મારાં મનના ચિન્તવનનો ઉજ્જવો થયેલ વિદ્યુતતાર વૈષ્ણવીવાણીનાં વાણંત પર ઝળુઝળી ટંકારથી કહે છે, જે આળોક શ્રી માત-પિતાની આજ્ઞા માની; મહા-વિદ્યાલયમાં પૂરી કેળવણીથી સદ્ગુણો પ્રાપ્ત કરીને યુવાવસ્થામાં બ્રહ્મચર્યનાં સંયમ વડે ગૃહસ્થાશ્રમમાં મર્યાદાપૂર્ણ સુખ માણશે, તે વેદભગવાનના “વસુધૈવ કુટુંબકમ્” ના પવિત્ર સંદેશાની વ્યાપક આજ્ઞાએ એજ પ્રભુમૂર્તિ-સદ્ગુણી પ્રિયઆળોક; મારાં તન, મનને બહુ આનંદ દેવા માટે નિત્ય શીતળપાણું દેનાર પવિત્રવ્રતિ ઉપાળાં રમકડાં જ છે. આપણા સામાજિક સમુદાયનાં સંયુક્ત સ્વકુટુંબમાં-એકજ વિશાળ ઘર, આંગણનાં શીતળ તેમ નિર્ભય રહ્યા છાંયડામાં ખેલી, ફૂલી રમનારાં, આ દર્શન તરસ્યાં વિરહી-નેત્રાએ એને નિત્ય નિરખતાં અમને પરમ શાન્તવના દેનારાં અને અમારાં પુત્રવિયોએ વર્ણોથી ચીરાયલાં અંતર-વસ્ત્રોને સાંધવા માટે એ હૃદય-વહાલાં પરનો સાત્ત્વિકભાવનો વિશાળ પ્રેમજ હીરના દ્વારા મય રહી, અમને સર્વદા સંતોષથી-સુખ સમૃદ્ધિની સાચી તૃપ્તિ કરાવનાર જ છે. એમ મારે વ્યાપક વિચારોથી આપણાં, પ્રિયઆત્મા-મંગળમૂર્તિઓની શિક્ષાવૃદ્ધિમાં જ ધનસંગ્રહનો હવે ઠીક સદુપયોગ કરવો જ છે. એ ગુણ રીતે અમને શાન્તવના સારું વૃદ્ધપણમાં માત્ર નિર્વાહ જોગતી રકમ રાખી, વધતી સઘળી સ્થાવર અને જંગમ સંપત્તિ; સમાજ અને રાષ્ટ્રજ્યોતિ-પ્રિયપુત્ર, તેમજ વહાલી પુત્રીઓની વિદ્યાવૃદ્ધિના અમર (સ્થાયી) ફંડમાં બ્રહ્માર્પણ કરું છું.

(મંત્રીએ ઉભા થઈ ઉલ્લાસથી કહ્યું:- “અક્ષયધર્મની જય હો. શ્રી સરસ્વતી માતાની જય હો.”)

મારી અંતર-ગુહામાં જાગ્યો મહાન ઉમંગ તે પણ અત્યારે વિદ્યાવિના સાવ થયેલ જ ભંગ.

અમને નિર્વાહ પૂરતું રાખ્યું ધન જે કદી વપરાઈ જશે; તો અમે એ વિદ્યા-પ્રભુત્વનાં સાધનાધારી-તપસ્વીઓનાં પવિત્ર ચરણકમળોની પથરાયલી ગુણમયી રુચિ-રજ્જને “શાન્તિનિકેતન” (મહાવિદ્યાલય મંદિર)માંથી નિત્ય ઓળખાઈ માટે એકત્ર કરતાં રહેતાં, એમ વહાલાં આળોકોની પૂરી સેવાનાં-ઉમંગી-ચુંબનો જ કરતાં રહીશું.

મને જે કંઈક પણ વધુ વિદ્યાબ્યાસ હોત તો આજ સાધારણ શિક્ષક બની; પ્યારી નાનાં આળોકોને વિદ્યાદાન મહેનતાણું વિના દેવામાં જ હું જીવનનો વધતો અધો વખત ગાળી શકત, તેવું શુભકાર્ય પણ અત્યારે મારા જેવા ભોરથી બની શકે એમ

નથી! (લાંબા નિશ્વાસે પુનઃ આંખોમાં જળજળીયાં ભરાયાં.) અમે બાકીની જીવન-પજો એ દિવ્યદેવાત્માઓ સાથે જ હવે અમારાં બાળક સ્વભાવ થવાના અભ્યાસની નિર્મળવૃત્તિ જેમ અને સંન્યાસ આશ્રમમાં નિવૃત્તિ મળવાનાં સુખનાં સાધનો પેઠે તેમ વિદ્યાલય અને વિદ્યાર્થીજીવનના બાળમાં ફળફૂલનાં ઝાડવાંએને ગોડીને ખાતર દઈ, પાણી પાવામાં વિતાવતાં જ ધન્ય, ધન્ય માનશું. એમ અમે નિર્વંશીલાં રહ્યાં મહા દુખિયાને આત્મસંતોષ વડે અત્યારની જાગૃતિમાં જ મળતું રહેનારું, સાચું શ્રદ્ધાવતું-પિતૃશ્રદ્ધ છે.

અમે “પાકાંપાન થયેલ પિંજર” તો +ત્રિગુણી પ્રકૃતિનાં વિકૃતિમય એટલે વિનાં મૂળિયાંની “શ્વાસ થેલી” નાં જીવનઝાડનો અસ્થિર છાંયડો, અરેરે! પાણીના પરપોરો ફૂટવા જેમ અને “સર્પની કંચુકીના ન્યાયે” સ્વપ્નવત્-નિત સલિત થતા રહ્યા સંસારમાં બાકી કેટલાં વરસ રહેશે? નિજ સ્વરૂપનું અમર મહત્ત્વ ન જાણવાથી અને શુભાશુભની સૂક્ષ્મ વાસનાએ, બીજ ઉગવાના અંકુર જેમ અનેક જન્મોની નારકી યાતનાઓથી લાંબાદેરામાં ભટક્યા રહ્યા!! આ દેહ અધ્યાસી પામર પ્રાણીઆને “નરદેહમાદ્યં શુભમં સુદુર્લભમં” બહુ પુણ્ય સંચય વડે અનુબંધદેહની ચિંતામણિ પણ મળી છે.

જન્મળી જીવડાએ પૂ. સદ્ગુરુદેવના ઉપદેશદ્વારા આત્મસ્વરૂપનું પ્રેમજી તત્ત્વ અનુભવ્યા વિના, અરેરે! મોટાંવરના મળેલ “સત્ય સંદેશાની” કંઈ પણ ગમ રહી જ નથી!! “કેમકે સર્પની ફૂલા નીચે બેઠેલો ઉંદર ક્યાં સુધી છાયાનું સુખ ભોગવશે? તેમ દેહકું સર્પનાં સુખમાં અડધું ગળાઈ કાળનો કાળીઓ થઈ રહેલું છે તો પણ તે મૂર્ખ માણીઓ પકડવા માટે મોઢું ઉઘાડી રહ્યું છે.” એવી સમજણથી પૂર્ણ જ્ઞાનના અટલ સિધ્ધાંતે પંચમૂર્તનું સ્થૂલ સંચિતે સચવાયાં કર્મ-બીજનાં અંકુર જેમ નામરૂપની કલ્પનાથી જન્મીને દિસે છે. પ્રાણીયાના પ્રારબ્ધકર્મનાં મળેલ ક્રિયામાણુકર્મનો વેગ પૂરણ થતાં જ સર્વભક્ષીય “મહા કાલાગ્નિ” સમર્થપ્રભુનો એક દિવસ માંધેરો મહેમાન તો થવાનો જ! એ સનાતન સત્ય નિયમ છે.

— સંપત્તિને સાર્થક કરવાની દૃઢ વિચારણા. —

મારું મન તો સત્સંગમાંના અમૃત-અનુભવના નિર્મળ રસ વડે દ્રવીત કરી, આપ સમક્ષ સ્પષ્ટ જણાવું છું કે અમારી પાછળ સઘળી સંપત્તિ વહેંચી લેવા માટે મારા કાકાઈ, પિત્રાઈ-ભાઈ ભત્રીજાઓ માયાના અભિમાનથી ઉન્મત્ત થઈ, પરસ્પર ઝગડીને કેટોના વંકવળામણ-અથાહ દેખાતા ધારાઓની પૂરી ઝાડીના ગૂંચવણી ભર્યા લાંબા અને કઠોર એવા અતિ ખર્ચાળ પગથિએ પણ કદાચ એકે તેવા તથા કદક પુત્રોએ; બાપકમાઈ ગુમાવીને જગતમાં ભટકી મરવાના

+ સત્ય, રજ અને તમ.

અને કુટુંબીઓને દુઃખમાં રજાગાવી દેવાની અપકીર્તિના અપવાદો આપણે કહી કહી જોયેલ. અમે મહાપરિશ્રમથી મેળવેલી ધનરાશિ, તેઓ અન્ય હીણામાર્ગે દુરુપયોગમાં ગુમાવી દે તેમ ઘરવળરીએ સાવ ખાલી હાથ બનીને આપણા મહાજની સંસારમાં હુડબૂત થઈ અપકીર્તિ વહેરે; ખરે જ એવો લોકોપવાદનો! અમે ડોહાને નર્કકુંડમાં ડૂબાડનાર અમંગળ છાંયડો, અમારી શુભ નામના પાળળ લંબાયો આવે તે તો ઠીક જ નહીં.

કંઈક દૂરની દર્શાતી આશા પણ હવે વિચારતાં,
તેમાં સમાઈ રહેલ જ પૂરી નિરાશા.

સર્વેશ્વરની દિવ્યજ્યોતિ પુંજને અદ્વૈતની જ્ઞાનદષ્ટિ વડે સર્વત્ર નિહાળનાર ભક્તવર્ચ શ્રી પ્રહલાદ તથા પિતૃઆજ્ઞા શિરોમાન્ય કરીને તપોવનમાં જીવનયાત્રા ગાળી, દીનોનાં દુઃખો ખાળનાર અને ધર્મપ્રિય-ભકતોના સર્વદા આત્મખ્યારા; મુકુટમણિ શ્રી રામચંદ્રજી, તરુણાવસ્થાએ શ્રીગુરુજ્ઞાનદ્વારા મહાતપથી પ્રાણીઆરા દીનચક્રને રીઝાવી તેના સાક્ષાત્કાર (દર્શન) થી અમરપણાંતો આશીર્વાદ મામનાર પ્રિયભક્ત ધ્રુવ અને માતૃ-પિતૃકૃત શ્રી શ્રવણકુમાર આદિ જેવી સુસંતાન જે ભાગ્યશાળી માત-પિતાને પુણ્યપ્રતાપે મળે તેવાં જ ગૃહસ્થાશ્રમમાં જીવવું ધન્યમય રહે છે, નહીં તો સંતાનો નિર્માણ થવાં જ વૃથા છે. એવું બહુ બહુ વિચારતાં પણ મારાં કુટુંબ કે ભાયાતની-શાખામાંથી, નાનો કે તરુણ તેમ યુવાન વયના દત્તપુત્ર બોળે બેસારીને અમારો વારસદાર કરીએ. વહાલા દીકરા અને પ્રિયવધૂનાં માયાળુ ભર્યાં, સદ્ગુણી વર્તનોથી અમે ઉત્તરજીવનમાં સુખ લેવા માટે મન રાજીએ. પરંતુ હવે તે ધન વડે ઘણું જ હિત થતાં, અમને સદૈવ ખુશીમાં રહેવાનું જ કે સાર્વજનિક ઉત્તતિમય પ્રિય અને પૂ. ભાગીરથી-સમાજના સંયુક્ત એવા રૂપાળા અને સદાય વિશાળ રહ્યા કેળવણીના મોંગળિક બોળામાં; અમારા પ્રકૃષ્ટિત ભાવે પોતાના જ હાથ વડે જીવંત સમયમાં ધન અને નિજ તનો આદિને આપું છું. અમને આશ્વાસનદાયી રહી, એ જ સાચી જાદ મળેલ છે. તેમજ “સમ્પતિ એજ કે જેથી આત્મવર્ગનું પૂરણ હિતથાય.”

સાવ નિરાધાર પણ આપ પ્રેમીમહાજનોના સાચા આધારે રહ્યા ગરીબ કુટુંબીયંબુના ધન વિષે અરૂપ નિર્ભયથી. ભવિષ્યમાં અન્ય પ્રકારની કડાકૂટ ન જ થવા પામે. એમ આપશ્રીના નમ્ર સેવકે વિચારીને આપ્યો ભાવના પ્રસાદ પ્રેમથી સ્વીકારજો. ધનની યોગ્ય વ્યવસ્થાનું સંચાલન પણ સર્વનાં હિતકાર્યોમાં ઉત્સાહથી રત રહેનાર અમારા ગ્રામનો ન્યાયીપત્ર તેમ આપ શિક્ષણવૃદ્ધિની કાર્યવાહક કમિટીના દ્રસ્ટીઓ મળીને કરશો. ૐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!! (સમાજનોનાં અભિનંદનનો હર્ષજ્વનિ. એવી ઉત્કૃષ્ટ કર્તવ્યભાવના પ્રગટાવીને વૃદ્ધ જીવન સમય તથા સંગ્રહી ધન હાથથી જ વિદ્યાવૃદ્ધિનાં પવિત્ર દાનમાં આપીને સર્વદા દીપાવનાર પ્રિયવંતશ્રીએ, સર્વને વંદન કરી; સ્વસ્થાન લીધું.)

શ્રી મંત્રીની અનુમતિથી, શ્રી પ્રેમજીએ મધુરકંઠથી કવિતા ગાઇ.

—: ધનાશ્રીની છાયા :—

માયામાં નહીં ભૂલ, અરે! ઓ પ્રાણી!!

	માયામાં	નહીં	ભૂલ.	ટેક.
માયા	જગમાં	વ્યાપી	રહેલી;	(૨)
	બ્રમર	અને	ખિલ્યું, ફૂલ.	અ. ૧
કાયા	ને	માયા,	જીવન વૃક્ષનું;	"
		ઊંડું	નથી રે! બહુ મૂળ.	અ. ૨
વળત	ચિતેલું,	કામના	સંગે;	"
	થઇ	ગયું	અંત્યે ધૂળ.	અ. ૩
જન્મ,	મરણનો	રોગ	અનાદિ;	"
	ટાળ્યું	ટળે	નહિ શૂળ.	અ. ૪
ભાવે	જગનો	તાત	પિછાણી;	"
	દીપવી	દેને	સ્વકુળ	અ. ૫
સાક્ષી	ઘટના	ખ્યારા	પ્રિતમને;	"
	સ્મરી	લેને	પ્રેમેપૂર.	અ. ૬
ન્યાયી	પિતાને	દિવ્ય	દરબારે;	"
	પહોંચી	જવું	થઇ શૂર.	અ. ૭
મિત્ર	કહે છે,	ઘટના	વાસી !	"
		જીવન મળ્યું	રે!! મોંઘે મૂલ.	અ. ૮
			(સનાતન ધર્મનો જયનાદ, વ્યાપી રહ્યો.)	

પાંખડી સોળમી.

શ્રી વડવાંચાનાં સાદાં જીવનચરણની પ્રેરમ,

પ્રિયમિત્ર! આપણે બહુ વર્ષોમાં આજ પૂજ્યોતી ઊર્મિઓ નિરખીએ. પુત્ર, પુત્રીઓ અને સૌ. પુત્રવધૂશ્રીઓનાં ધાર્મિકપ્રેમથી જ્ઞાનપ્રાપ્તિનાં સુલક્ષણે કરી તે સુવર્તન પ્રભાવના મહિમા વડે માવિત્રો શાલી રહ્યાના પવિત્રગુણોમાંથી, આપણે પણ મધુર સુવાસી શિક્ષા લેવા ભાવના વધારીએ.

શ્રી માધ:-(ઉભા થઇ) આપણી શ્રી સોમજીઆપા (પ્રેમજીભાઈના પિતા)ને વિનંતી છે કે પૂજ્ય સ્વામીભવ સંભળાવે.

સો:- (વક્તા સ્થાનથી હાથ જોડીને) શ્રી સભાપતિજી! તથા મિત્ર સન્નજનો!

ભાઈઓ! બહેનો! તથા વડાજી પુત્રો! અને પુત્રીઓ! જે કે ભણેલાઓ પ્રમાણે મારાથી તો નહિ બોલાય. છતાં સૌના પ્રેમાગ્રહ સન્માનની ભાવ નીતિએ, સત્સંગમાં સાંભળેલ તેમ અનુભવનાં યાદની બે વાતો કહીશ.

એક સ્મૃતિ.

અમારી નાની વયથી કરીને તે આજ વિદ્યાવૃદ્ધિના સમયસુધીમાં નવાં બુની થતી રહી છે. આપણે જેને સુધારો માનીએ છીએ તેને અનુભવ-દૃષ્ટિથી નિરખતાં બહુ ખામીભર્યો જ કહી શકાય, એ સૌને સૂક્ષ્મ નિરક્ષણે જ સમજશે. કેમકે ગૃહ-સ્થાશ્રમીઓએ ખાવું, પીવું તેમ રહેન સહેન નીતિમાં; સાદાઈનું જ સેવન કરવું. આપણે દેખાદેખીથી સાવ પાતળાં લુગડાં પહેરવાં, નાજુક દાગીના કરવા આદિ બહુ ખરયા કર્યાના મિથ્યા મોહને વશ છીએ. દયાળુઓ ઉપદેશ છે કે “ખરી રીતે તો માનવોએ પ્રથમ શારીરિક સુધારનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન મેળવી, બ્રહ્મચર્યવ્રત પાલનથી શરીર નીરોગી રાખવું. સુઆરોગ્યથી જગતનાં રૂઝાં કાર્યો પણ સાદાઈથી કરતાં રહો, ત્રિલોકીના મહાસમર્થ ઝંકેશ્વર પિતાને અપરોક્ષે (નિજમાં) આરાધવો જરૂરી છે.” એ યથાર્થ ગૃહતા, બહુ ભણેલા તેમ વ્યાવહાર ક્ષણમાં ગણેલા-ચતુર પ્રિયવંતોને સમજાવતી પડે તેમ તથી; કારણ કે “x શરીર છે તો બધું છે!” તેવું ઘણું વ્યાપક જ્ઞાન શિક્ષકોદ્વારા સમજેલા જ છે.

સ્વદેશીનું સુવર્તન જ રાષ્ટ્ર સંસ્કૃતિના-અભેદ દુર્ગમાં રહેનારાંની પૂરી રક્ષા કરે છે.

આપણાં પૂજ્યોનાં નિર્માણ જીવનનાં કાર્યક્રમ અનુભવે અવલોકતાં, તેમણે તો હંમેશાં ખેતી-વાડીમાં રળી; રાષ્ટ્રનું અમૂલ્યધન ગાયમાતાઓ, બંધુસમાન બળદો આદિ-પ્રિય દોરાંના પગોમાં પડ્યા રહીને માનવોનાં સદા જીવન સહાયક (પરોપકારી) એવાં મુઠાં પ્રાણીઓની સેવા જ કરી. સ્વપરિશ્રમે (પરસેવાનાં બિન્દુઓ ટપકાવીને) ઉપજાવ્યા ઘઉં, યાજરી, છાસટિયો, જવ, નાગલી, કાંગ, ચીણો, બંટી, મગ, અડદ, મઠ, અને તુવર આદિ તથા શેરડીનો તાજેરસ, શાકભાજી અને ફળ-ફૂલ તેમજ નવામોસોમાંની મગતી પ્રાણુપેળી સુવાસ વિગેરેથી, જગત જમાડતી શ્રી અન્નપૂર્ણ સાથે “વિરાટ-વિધાનરત્ન” નિત્ય યજ્ઞ-આરતીની જુગત વડે દેહોનાં રક્ષણની સાથે પરિવારોની પાલના કરી.

એમ ધરણીશ્રીની સત્યસેવામાં જ સમાયણું, નિયમિત વ્યાયામનું-કસરત કાર્ય.

પ્રાથેણ શ્રીમતાં લોકે લોકતું શક્તિર્ન વિદ્યતે ।

x = “આરોગ્ય વિજ્ઞાન” શ્રી ગોપાલજી કું. ઠ. કૃત પૃ. ૫૦ માં શ્રી ચરકાચાર્યનું બોધ વાક્ય જેવું અને તેથી વિશેષ લાભ મેળવવો.

કાષ્ટન્યપિહિ જીર્ણાન્તે દારિદ્રાણાં ચ સર્વશઃ ॥

—મહાભારત

ભા:- ધનવાનોને સુપકવ અન્ન પણ પચાવવાની પૂરી શક્તિ જઠરમાં નથી હોતી. (પરંતુ) ગરીબોને લાકડાં સુકાં પણ પાચન થાય છે.

પૂજ્યોએ નિત્ય ધુન્ધિ કર અન્ન, શેડકદું (ધારોણુ) દૂધ તેમ દહીં, તાજી છાશ અને તાજાં ઢૂંતલી નદીઓ વહેતીથી તથા સાત્ત્વિક પ્રસાદ (રાખ) આદિ વધુથી તે સાદા આહાર સાથે “શુદ્ધ વાયુ, ખુદસો અને બહોળો પ્રકાશ, સ્વચ્છ પાણી, પવિત્રભૂમિ અને વિપુલ આકાશ. એ પંચામૃતનો” લાભ લીધો. તેમજ ઋતુએ પ્રકૃતિ અનુકૂળ આંખાં, લીધું, કેળાં, પપૈયાં, દાડમ અને જમફળ ઇત્યાદિ તાજાં સ્વાદિષ્ટ ફળો અને ગાજર, મૂળા, ટામેટાં અને પાલક વગેરે તાજી શાકભાજી (લીલોતરી)નો તથા પ્રકૃતિના સાચા અરક્ષપ તરખૂચ આદિ ફળની વસ્તુઓનો સમયપર નિત્ય ઉપયોગ કર્યો. વ્રત ઉપવાસોના ઠીક નિયમ વડે આરોગ્યરક્ષાનું પૂરતું સુખ મેળવેલ, જેથી ઔપધોતી પણ ઓછી જરૂરી રહેતી, જડીબુટ્ટીઓ ગામ પાદરે વગડામાં તેમ કુંગરામાં વિના મૂલ્યે મળતી. અત્યારે પણ ખતે ખોળતાં ઠીક પ્રમાણમાં મળે છે. પરંતુ આપણને તેની અપતીમાં સદુપયોગ જ કરવો આવશ્યક છે.

સ્વાશ્રયી જીવનવ્રતથી જગતયાત્રા પૂર્ણપણે દીપતાં, યોગ્ય નિર્ભયતા-

દૈવતનો અમૂલ્ય ગુણ પ્રાપ્ત જ થાય છે.

વડીલોએ પહેરવેશમાં હાથે કાંતેલ સુતરથી સ્વદેશી વણાટનાં ઝડાં અને મજાનૂત કપડાં બતાવી, પાઘડીઓ, પછેડીઓ અને અગલબંધા ટેડીયાં આદિ વસ્ત્રો સીવીને પહેર્યાં. પૂ. માતા અને બહેનોએ દૂધનાં વલોણાં. ગંદીઓ, રંદીયા અને છાશ-વાસીદાં, પાણી આદિ ગૃહકાર્યો કર્યાં. એમ શારીરિક અને આર્થિકની સમૃદ્ધિ વૃદ્ધિએ રાષ્ટ્ર રક્ષવાના મૂળપાયાથી અને ખાદી ઉત્પન્નના ગૃહ-ઉદ્યોગો સાથે તે વસ્તુઓનો સાચો ઉપયોગ જ કર્યો. પૂજ્યોએ વહેલી પ્રભાતે જાગી, નીત્યકર્મોથી પરવારી; એકાંતમાં કે મંદિરોમાં પ્રભુજીનું દર્શન કરીને માળા ફેરવતાં નામ જપ અને પ્રભુભજન આદિ તેનાં પ્રભાતિયાં ગાઇ શ્રદ્ધાગુણોએ આત્મિક શાન્તિ મેળવી. સાત્ત્વિકભાવે કરકસરની નમ્રતાએ તથા આવશ્યક સમયે પગપાળામાં, જોઇતો ભાર ઊંચકીને પણ અથકતાથી વધુ ગાઉ હોંસથી ચાલતાં; પોતાની ઉજ્જવલ અને નિર્ભય જીવન-જ્યોતિથી જગતયાત્રાનો સુસમય દીપાવેલ. સર્વથી દળીમળીને પવિત્ર વાતચીતોની નિર્મળ રચાણોએ એટલે મૂળપાયાના સંતસંગો અને સ્વાધ્યાયોમાં; પ્રત્યેક પળોને નિવૃત્તિનાં સંતોષથી જ વિતાવેલ.

રાષ્ટ્રહિતનાં કર્તવ્યોને નિજ કર્મયોગનાં-દિવ્યદર્પણમાં નિરખવાં.

એવું આપણું સ્વાશ્રયી, મધુરજીવન માણુવા માટે રાષ્ટ્રપિતા પૂ. આપણે નિજ મંગળદાયી, એટલે વિશ્વમાં અજોડ દિવ્ય દૃષ્ટાંતથી સાદું અને સત્ય-પવિત્ર

જીવનવ્રત આચરી, સર્વત્ર સાદાઈનો ડાંકો વગાડી સૌને અસ્થિર રહેલ મોહ નિંદ્રાની તંદ્રાથી અને રાજકારણની પરમ ગુઢતા આદિ સમજવા અને શાસન સુયોગ્ય રીતિથી ચલાવવા સારું ઢંઢોળીને જગાડી દીધા છે. પ્રત્યેક પૂ. ભારતીય પ્રિય-સુપુત્રોએ રાષ્ટ્ર સંગઠનનાં પ્રગતંત્ર-ગણતંત્ર શાસનની કુશળતાથી નિઃસ્વાર્થમય-નિર્ભયતાની ગુણવૃદ્ધિએ પૂરતું લક્ષ પરાંવી તેને સુકર્તવ્યો કર્યાંથી સંભાળવું. જનતા-જનાર્દનનાં હિત માટે સદૈવ વિશ્વાસુ સહાયક રહી; માંગણિક આદર્શો વિશ્વમાં દીપાવવાને સુયોગ્યતાથી રૂડાં કાર્યો કરતાં જ રહેવાં.

પ્રિયરાષ્ટ્રના હિતભાવની સાધનાએ જ નિત્ય મહામંત્ર સાધવો.

મારો સદા પ્રાણપ્રિય અહિંદ્ર રાષ્ટ્ર છે ને હું રાષ્ટ્રની સૌંદર્યવૃદ્ધિનો ઘડવૈયો, તે પ્રતિજ્ઞા પાલનીય સેવક છું, એવી અખંડ બુદ્ધિપૂર્વકની ભાવના જીવનવ્રતમાં નિભાવવી. વૈદિકઆજ્ઞાએ ગૌરક્ષા આદિ સુકર્તવ્યો કરવાં. દૈવીજીવનની મહત્તાએ સાચાં સુરાજ્યનાં નિષ્કંટક સુખને વૈભવોનાં ભોગો સાથે બાળખચ્ચાં, તરુણો, યુવાનો, પ્રૌઢો અને વૃદ્ધોને પરસ્પર મળવામાં હસતાં મુખકમળો દીપવવાની તેમ શ્રી ભારતીનો જ્યથોપ “વંદેમાતરમ્” ઉચ્ચરવાની અભિલાષા ફળવંતી થશે. વિદ્યજીત અહિંસા મહામંત્ર સાથે પંચશીલનાં દિવ્યવ્રતને સ્વયં પાલનમાં અને વિદ્યને શાન્તિના મંગળપાઠો ભણાવવાથી, અહિંદ્રરાષ્ટ્રને વૈકુંઠધામમય બનાવી માનવ-મિત્રવૃદ્ધોની નિર્ભયતા ગુણવૃદ્ધિથી મુક્તિ મેળવાશે. એ છે પ્રિય પૂ. આપુજીની વિદ્યમાનવોનાં પરમ હિતમાં નિશ્ચય સાધનાનો મંગળ મહામંત્ર, તે ધારવા વડે જ ઝળહળતું રહેશે આપણું નિત્યનું વ્યાવહારિક અને રૂડું પ્રજાકીય રાજ્યતંત્ર (વંદેમાતરમનો વ્યાપક નાદ ગુંજ્યો.)

રાષ્ટ્ર જનગણનાં, પ્રિય સંતાનોની ભણતર તે પ્રથમ ધાર્મિક જીવનનાં સર્વત્ર ઉપયોગી; સારાંશ તત્વોના પ્રવીણ પાઠોથી ભરપૂર કરવા માટે પૂર્ણ ગણતરવાળી જ રચાવી જોઈએ.

દીકરા કેળવવા ધન ભેગું કર્યું તે અતિ વખાણવા યોગ્ય છે, કન્યારત્નોને પણ જરૂર જોગ ભણાવવા માટે વિધિની વૃદ્ધિ થવી જોઈએ. તેના મહા પ્રમાણ અંગે શ્રી મનુ ભગવાન અમર વાક્ય ઉપદેશે છે કે-“દીકરા જેવી જ દીકરીને ગણો.”

× કન્યાપ્યેયં પાલનીયા શિક્ષણીયાતિયત્નતઃ ।

દેવા વરાય વિદુષે ધનરત્નસમન્વિતા ॥

અ:-અર્થાત-કન્યાનું પણ (પુત્રની જેમ) પાલન પોષણ કરવું જોઈએ અને ઘણી કાળજીપૂર્વક તેને શિક્ષણ આપવું જોઈએ, તથા ધન અને રત્ન સહિત સુપાત્ર અને વિદ્વાન વરને જોઈને તેનું દાન કરવું જોઈએ.

× = આ શ્લોક, સસ્તું સા. વર્ધકની પ્રગટ કરેલ મનુસ્મૃતિમાં નથી.

માવિત્રોની ઉચ્ચ ભાવનાથી જ્યારે કન્યાઓ જ ધર્મતત્વ સાથે ગૃહનીતિ, ભરત-ગંધર્વ અને આરોગ્ય આદિ શાસ્ત્રો અને સદ્ગ્રંથોનાં સ્વાધ્યાય શિક્ષાની કેળવણીથી યોગ્ય વયમાં સાસરિયાનાં ઘર-મંદિરે શોભાવી રહેશે; ત્યારે જ શુદ્ધ સુધારાના લાભો મેળવ્યાના પાયાનું મૂળ નક્કર થશે.

જેમ ગાડાનાં બન્ને પૈડાં સમાન હોય; તે જ સુખપૂર્વક યાત્રામાર્ગ કપાય છે. અને ગગનમાં ઉડતાં પક્ષીની બન્ને પાંખો સરખી તેમ સુરક્ષીત હોતાં, માર્ગ ઠીક કપાય છે. એમ યુવક, યુગલોનાં ગૃહસ્થાશ્રમ શોભિતાં મંગળકાર્યો વિદ્યાવૃદ્ધિ અને ધર્મરહસ્ય પ્રાપ્તિના મધુર ગુણોએ, મનવૃત્તિની અભિન્નતા-અમૃત-રસ પાનથી સરખાં હોય. સત્યે જ પ્રકૃતિમાતાએ સૌંદર્યપૂર્ણ રચેલ સારસની પ્રિયવંત જોડીના અદ્વૈત પ્રેમના સ્વરકૂળને અને અનુપમ નૃત્યકળાથી આત્મલક્ષના પૂજને તેનાં પ્રવીણ નવદંપતીનું ગૃહજીવન વૈદિકનાદના વિનથી વર્તનના ઐક્યથી સદા સુખમય અને એવું કન્યારત્નોનું પરમ હિત સાધવા સારું તેમની પ્રથમ શિક્ષિકા માતાજીઓ જ છે.

પ્રિય પુત્રે, મને સંભળાવેલ અધ્યાત્મ રામાયણનાં અમૂલ્ય વાક્યની સ્મૃતિ રહેલ કે સતી શિરોમણિ શ્રી સીતાજીને સાસરીયાંગૃહે વિદાય કરાતી વેળાએ તેમની વાતસલ્પી સ્વરૂપા માતાજીઓએ વહાલી પુત્રી-રત્નને હૃદયે દાખી સન્નજળ નેત્રોએ શિખામણ દીધેલ કે—

શ્વશ્રુશુશ્રૂષણપરા નિત્યં રામમનુવ્રતા ।

પાતિવ્રત્યમુપાલખ્ય તિષ્ઠ વત્સે યથાસુખમ્ ॥

અ. રા. સર્ગ ૭૦, શ્લો. ૮૧, પૃ. ૪૮.

મા:-પુત્રી ! તું સાસુની સેવા કરતી થકી, સદા રામચંદ્રજીની અનુગામિની રહી પતિવ્રતા-ધર્મનું અવલમ્બન કરી સુખપૂર્વક રહેજે.

એવો વિશ્વહિતનો મંગળ આદર્શ દઢતાથી વર્તનમાં સાચવ્યે જ પ્રિય સંતાનો ગુણીયલ રહેતાં, યશના વિસ્તારથી; માત-પિતાને પેટઠારાં આનંદનું સુખ મળે છે. પુત્રીઓને ભણાવવાથી બુદ્ધિવૃદ્ધિ વડે સુધડતાથી ઘરકાર્યો અને વૈદિકના આરોગ્ય નિયમોને સ્પૂર્ણ રીતે જાળવી, દિર્ઘજીવી અને શિક્ષાવંતો સંતાનો ઉછેરમાં સમય શોભાવ્યાથી સુધારાકેન્દ્રે પહોંચવાનો પરમ લાભ થાય જ. દાખલા તરીકે શ્રીમાન (માધવજી) ની સુપુત્રી શ્રી જમુનાંબાઈ, તેનાં મા-બાપની પૂરી કાળજીથી તે વિદ્યાગુણોને અનુભવમાં સારી રીતે ઉતારી બહુ ભણી છે. પ્રિય દીકરીનાં ઘરકાર્ય આદિ સુવર્તનોથી તેનાં સાસરીયામાં બાઈ સન્માનીત રહેતાં વાહ ! વાહ !! વખણાય જ છે !!!

હું, તો કહું છું કે સાસુજી, નણદલો, દેરાણી, જેઠાણીઓ, પાડોશજી અને બહેનપણીઓમાં માયાળુપણે હળી મળી, ગુણીયલ બાઈ તો સાક્ષાત્ લક્ષ્મી

જેવી સૌભાગ્યવંતી દેવી બની સર્વનાં સન્માને નિત પૂજ્ય છે. છાશનું વાસણ પણ સુવડતાથી કેળવતાં, બીજે ટાણે તેમાં રાખી વસ્તુ (દૂધ, દહીં, છાશ આદિ) સુધરતી રહે છે; તે સંતાનો વિદ્યાનાં અમૃતપાનથી કેળવતાં જરૂર સુધરશે જ. એવો મારો પણ હવે પૂરો મત બંધાયો છે.

પૂ. બહેનોને પવિત્રશિક્ષાનાં સુવર્તનથી તો તેમને નિજ ઘરોમાં સુખ મળે જ છે. “x વિદ્યા દૈવધન છે” તે અંતઃકરણનું આરણ્ય ઉઘાડી, જ્ઞાનદીપકની જ્યોતિનું-અજવાળું કરી અને જીવનહિતનાં સૂક્ષ્મ તત્ત્વોને સ્પષ્ટ દર્શાવનાર; મહા-વિજ્ઞાની સર્વદેષાં પ્રિયદાતાએ વિષ્ણુસ્વરૂપ-સૂર્યકિરણોની જ્ઞાનચિન્ગારીનાં પરમ વહાલથી દયાદાને દીધેલી અપૂર્વ સંસ્કારી બીજી બે આંખો જ છે.

પૂ. શ્રી મહાત્મા ગાંધીજી પણ ગૃહસ્થાશ્રમ આદર્શના સંસ્કારોની વૃદ્ધિએ ઉપદેશ છે, કે—

“ખરી સતી પોતાનું સતીત્વ સતપદીના સમયથી જ સિદ્ધ કરે છે. તે સાધ્વી બને છે. તપસ્વિની બને છે. પતિની, કુટુંબની અને દેશની સેવા કરે છે. પોતાના જ્ઞાનમાં વધારો કરે છે. ત્યાગશક્તિ વધારે છે. ને પતિમાં લીન થતાં શીખે છે.”

એવાં “લગ્નનું પરિણામ” વેદ કહે છે કે—

+ ડશતીઃ કન્યકા ઇમાઃ પિતૃલોકાત્ પતિં યતીઃ ।
અવ દીક્ષામસૂક્ષ્મત સ્વાહા ॥

—અથર્વવેદ, ૧૪, ૨, ૫૨. પૃ. ૧૩.

ભા:- “કન્યાઓએ વિદ્યાભ્યાસ નિયત સમયમાં સંપૂર્ણ કરી, ગૃહસ્થાશ્રમ સંબંધી જ્ઞાન મેળવી અને યોગ્ય ઉમરે પહેાંચ્યા પછી સાંસારિક સુખો મેળવવા માટે પિતાને ઘેરથી પતિને ઘેર જવું જોઈએ, અર્થાત્ પોતાના ગુણ અને કર્મને અનુકૂલ પતિને મેળવી લગ્ન કરવું જોઈએ. પુત્રૈષણા, લોકૈષણા અને વિત્તૈષણાને જીતી લેવા ઉત્તમ ચારિત્ર્યને ખીલવી ગુણવાન સંતાનોને ઉત્પન્ન કરવાં જોઈએ. કન્યાઓ જ્યારે વધૂનું પદ પ્રાપ્ત કરે છે ત્યારે માટી અને પથ્થરનાં ઘરો મટી ચેતનવંતાં ગૃહો બને છે. ત્યાં સર્વ કોઈને એટલે અતિથિને, સગાંસંબંધીને અને વિદ્વાનોને આવકાર મળે છે. આવનારાંઓ ભોજન આદિનો સૂચતવાણીથી સત્કાર પામી આનંદિત થાય છે અને એ ગૃહસ્થાશ્રમ ઉપર આર્શીવાદો વરસે છે. દંપતિ અને કુટુંબમાં સ્વર્ગ્ય સુખનું વાતાવરણ ફરી વળે છે. આ બધું વૈદિક લગ્નનું પરિણામ છે અને કન્યા

x = શ્રી શાંકરભાષ્ય, શ્રી ગીતાજી, અ. ૨, પૃ. ૨૮ માં “સતપથ આદ્યાણુ” નું વાક્ય.

+ = “આર્ય પ્રકાશ” વર્ષ ૪૧, અંક ૩૮, તા. ૧૭-૧૨-૪૪, સં. ૨૦૦૧ ના પોષ સુ. ૨, માંનો ભાવાર્થ.

તથા કુમારના ભાવિ જીવનનું સાર્થક્ય છે. (એવો આ મંત્રનો સૂચિતાર્થ છે.)
ધર્મનીતિએ પ્રીતિપૂર્વક સંગ કરવો બહુ જ લાભદાયક છે.

પંચ મેળાવામાં વિદ્યાવૃદ્ધિની રચનાનું મૂળ શોધક પ્રેમીઓ! (મન તૃપ્તિએ લાંબો શ્વાસ-લઈ) હું પ્રથમ આવું નહોતો. ધારતો હતો કે પ્રેમજી ગઢતરવોનાં અંગીકારથી, મારાં ગરીબ કુટુંબની યશવૃદ્ધિના-સવળા માર્ગે ચડ્યો હશે!! પરંતુ ધર્મોગી દીકરાના વિનયગુણો નિહાળીને હું પ્રેમથી કહું છું કે (હર્ષથી નેત્રોમાં જળ-જળીયાં આવ્યાં તેને હાથ વડે લૂછતાં, લૂછતાં) પ્રિયશ્રી મનજીભાઈ, શ્રી માધવજી, ભકતશ્રી શિવદાસજી, વાણી વિશાળ પૂ. શ્રી વાશાણુઆપા તથા જ્ઞાનગુણી વડીલશ્રી સુંદરજી-ભાઈ, વૈષ્ણજન શ્રી ઠક્કર, શાસ્ત્રગુણો સંપન્ન ગોરશ્રી જાનીજી, પ્રિય ઠાકોરશ્રી, વૈદ્યશ્રી અને શ્રી ડૉક્ટર સાહેબ નૌતમલાલ આદિ ગુણીયલ-ઝવેરીઓના સત્સંગમાં રહી, પુત્રે નીતિપાલનના હીરલા પ્રાપ્તિમય-અભ્યાસરંગને રંગોમાં વહેતાં રક્તઅ-ણુઓના કોષોમાં છાપી રહ્યો છે. એણે ઉત્સાહવ્રતથી ધર્મ આદિ સાહિત્યોના સિદ્ધાંત સમુદ્રની ડૂબકીઓમાં નડતાં વિદ્ને (અમારી નિત્યની આઝાદથી થતી ખોટી અને ખોટી કનડગતો.) ન ગણકારીને સત્ય પરંપરા દ્યેયથી ગુણુરતનો મેળવ્યાં, તે મેં આજે જ નિહાળ્યું! મારું હૈયું આનંદઓધથી તૃપ્તિ પામ્યું!! અમારું ઉજળું ભાગ્ય ધડવૈયાઓનાં પરમ હેતની પ્રીતિ પર મારું કુદ્ર મન ધન્યવાદો વર્ષાવી રહ્યું છે. (શ્રોતાં-જનોએ પરમાર્થીય દયાદાનથી થતા રહ્યા અને થતા રહેવા માટે જ્ઞાન પરંપરા મિઠા મહિમાની જ્ય ગજવી.)

ઉન્નતિમાં માયાળુઓનો બહુ સમયથી સાથ રહ્યો જોઈ, હવે અમારો
વિરોધનો દ્રેષી-દુર્ગુણ પણ નષ્ટ થયો છે.

મેં તો પાંચમા વરસની જન્મપ્રાપ્તિ સુધી “વિનાશકાલે વિપરીત બુદ્ધિ” રહી એટલે અઘટિત વિચારોથી સુધારા વિરોધી દ્રેષી અને બહુ જ ગંદું વાતાવરણ ફેલાવેલ હતું, તેના પશ્ચાતાપ માટે હું હાથ જોડીને આપ પ્રભુરૂપ પંચ-દરબારમાં આજીજીથી ક્ષમા માગું છું. જુની કહેવત છે કે- “દીવા પાછળ અંધારું જ હોય છે.” કેમકે સર્વની ભલામ માટે સગવડ કર્યાની પૂરી રમતો રમનારા, રાજ્ય તેમ પ્રગ્નહિત સાધનાર વરિષ્ઠ અધિકારીવર્ગ, પ્રગ્નકીય સભાપદોમાં અને આપણાં પ્રિય મહાજનો આદિમાં યોગ્ય વહીવટથી (પરમ વિશ્વાસયુક્ત) ચોધારી યશનામના મેળવનારા કીર્તિપ્રાપ્ત (કૈલાસવાસી) પૂજ્યો પાછળ, અમે તો કુરુદિ-ગરણમાં ધસતું રગસિયું ગાડું પણ અરે! તેનાં ઊંડાણમાં એક તરફ ખેંચી; અહા!! પોતાને તથા વંશવેલાને જ દૂબાડનારા!! અરે “ભૂંગળીયા જ નિવડ્યા!!!” (જરા થોભીને) વર્તમાનમાં સામાજિક અભ્યુદય, શાસનની વહીવટી ઊંડી સમજણ અને રાષ્ટ્રના સર્વાંગી વિકાસમાં ઉદ્યોગવૃદ્ધિથી પરમલાભ મેળવવાના તેમ શાસ્ત્રોનાં તત્ત્વ નિર્ણયો સાથે “વિધાન” યુક્ત વર્તતાં, નિર્લોભપણાંથી સર્વનું યોગ્ય હિતસાધક “ખેળા પામ્યા.” અમ સત્યચોરીને નિઃસ્વાર્થભાવે સેવાવ્રતથી

યશ ઉબળનારા ખંતીલા ખેલાડીઓ નિહાળી કરી, હું તો બહુ જ હરખાઉ છું. અત્યારે પણ પ્રિય કુમારો, યુવકો અને યુવતીઓનાં શુદ્ધ હૃદયોમાં વિદ્યા-સંસ્કારનો ધર્મરંગ ચઢાવ્યાના ઉત્સાહ શૌર્ય—

“ પ્રેમથી આપું જ જાગૃતિનું વિશેષ મુકાર્ય સાધશે, ” વહાલાં સંતાનોને વિદ્યાના અખૂટચુલ્લોભર્યા ભંગરો ઉઘાડ્યાથી હિત કર્તવ્યોનાં અમૂલ્યરત્નો લાવશે.

સૌ વિદ્યાવૃદ્ધિમાં બહુ હોંસ પ્રગટાવી રહ્યાં છો તો એવા અમૂલ્ય લાભ લેવા અંગે, (લાથ જોડી) અમારી અત્યારે અછત છતાં હું રાજીથી વિદ્યાના શુભ ધ્યેયમાં ફૂલની પાંખડીરૂપે રૂ. સવાપચીશ ભરું છું; તે આપ વિદ્યાપ્રેમીઓ ! સ્વીકારશો. (ધન્યવાદ.)

પ્રિય યુવકરત્નોએ નિત્ય ઉમંગથી વિદ્યા મુવ્યસનનું જ સેવન કરવું.

અમારી એક તરફી ચાલતી ગેટરાઇના પૂરા દોરદમામના સમયમાં નાતમાં બીડી પીવાની પણ બંધી હતી; તેને અમુક લાઘવોએ ન ગણકારતાં, પોતાનો મનમાન્યો શોખ પૂરો કર્યો. નિંદા દુર્વ્યસનોએ અને * બહુ હાનિકારક બાળલગ્નોથી થતી ભયંકરતાએ એટલે વીર્યક્ષતિનાં કર્મહીન કારણે આપણાં યુવક-ધન-રાશિનાં શરીરો હાડખીંજર અરે! ઠાઠીમાં બંધાવા લાયક થયાં!! એમનાં મોઢાં અને દેહોની કાન્તિ સાથે રક્તિ અને બુદ્ધિ તેમ સ્મરણ શક્તિ પણ ખોવાઈ!!! હુમ્મપ્રાય: બની ગઈ! જીવન મરણનો પૂરો આધાર પણ દૈવીવ્રત બ્રહ્મચર્યાનાં આખંડ પાલન પર જ અવલંબે છે. તેના અમૂલ્યપણા અંગે ગોરખ સંહિતા દર્શાવે છે કે—

મરણં વિન્દુ પાતેન જીવનં વિન્દુ ધારણાત્ ।

તસ્માત્ વિન્દુ પ્રયત્નેન રક્ષણોયો મનીષિભિઃ ॥

ભા.: અર્થાત્ સમસ્ત શરીરમાં રહેલાં વીર્યમાંથી એક બિન્દુ માત્રના દુર્વ્યયથી મૃત્યુ થાય છે. તેમજ એક બિન્દુ માત્રના વીર્ય રક્ષણથી જીવનની વૃદ્ધિ થાય છે.

આપણાં ઉમાંણરૂપ બીજરાશિની-વંશરક્ષા પણ સૌએ મળી,

પૂરી રીતે વિચારીને અવશ્ય કરવી જ છે.

યુવક-રત્નોનાં કંચનવર્ણાં-દેવનાઇ શરીરોની તો અનેક કુસંગતની કુરેવોનાં -સર્પઝરથી હાની થઈ જ રહી છે. કોઈ યુવકો તો એટલા બધા કૃત્રિમ શોખથી શાવડા થયા દેખાય છે કે તેમનાથી પોતાનાં કામકાજ સંભાળીને સાચવવામાં પણ બહુ જ ઉણપો આવવાની!! પ્રત્યક્ષ દષ્ટાંત છે કે આપણે સૌનાં પોપણ માટે પીઠ

* પહેલાં પુષ્પની પૃ. ૭૯ માંની કવિતા વાંચવી. તથા “ ભુજ તા. ૫-૪-૫૪ કચ્છ સરકારે બાળલગ્ન વિરોધી ધારો લાગુ કર્યો છે. જયકચ્છ તા. ૬-૩-૫૪ શનિવાર. કા. સુ. ૨ સં. ૨૦૧૦ વર્ષ ૨૦ અંક ૪૩. ”

(ચતુર) ખેડુતો જેમ બાજરો, ઘઉં, છાસટિયો, મૂળા, ગાજર આદિ મોલતું ખીજ ટાળેલું, વાળેલું અને તેમાંથી પણ સારાંને પકાવી સૂકવીને સાચવ્યું જ રાખીએ છીએ. તેનો લાભ પણ પુરુષાર્થ સાધતાં “વિકાસરૂપ” સાધનાના પરિણામે મળે જ છે. જેમકે—

કૃતં મે દક્ષિણે હસ્તે જયો મે સવ્ય આહિતઃ।

અથર્વવેદ ભાષ્ય, કાં. ૭, સૂ. ૫૧, મં. ૮ નો પૂર્વાર્ધ. પૃ. ૧૦૩.

ભા:-“ પુરુષાર્થ મારા જમણા હાથમાં છે અને મારા ડાબા હાથમાં વિજય રહેલો છે. ”

એમ મહાન ભાગ્યવંતોએ, યુવકોનાં ઓજસબળને દુર્વ્યસનોની અને કુ-આહાર વિહાર આદિ મિથ્યાશોકનાં ભોગની કુટેવોથી તરત બચાવી લેવા માટે બ્રહ્મચર્યનાં દૈવીસુખનો અતૂલ લાભ દર્શાવી તે મેળવાવો. આપણાં આત્મપ્રિયોનાં ચિત્તવૃત્તિનું લક્ષ ઝળહળતા સંયમ-સૂર્યનાં સાર્વદેશીય, પરોપકારનાં-વૈદક જ્ઞાનવૃદ્ધિનાં દિવ્ય કિરણો ભણી વાળવું જ રહ્યું.

નિત્ય સુરાષ્ટ્ર રક્ષાવીને દીપાવી રહ્યા. વહાલા સુરોને જ સંબોધન.

ત્રિદોષની વંશાવળી જાણી તે ભયંકરપણાંની + નાડી પારખ્યાથી, તરુણો અને યુવાનોને હંમેશાં સમજાવવું—ઓસડ પાતાં તેમની રહેણી કરણીનો સુધાર કર્યો છે. પુત્રરત્નોને વધુ ઓજસવાળા એટલે રાષ્ટ્રરક્ષા કરવામાં લડવૈયા, સુરાજ્યનાં સૌંદર્યવંત સિંધાંત મહામંદિરના પ્રેમી તેમ કુશળ ઘડવૈયા-મરુતો” કેળવવા માટે રત્નરાશિ બ્રહ્મચર્યનું મંગળ મહત્ત્વ સમજાવવાને ઊંડું ધ્યાન દેવું.

હિતોપદેશની સંયમસાર જીવનાંમૃત “ચંદ્રોદય ગુટીકા” નાં મહાઓષધનું સત્ત્વ ખરીદાવી, આપણાં આત્મપ્રિયોને નિત પીવરાવવું એટલે કે બહુ સમજાવીને સુરાજ્યના નિર્દોષ, નિર્મળ અને સાદાઈ તેમ શાન્તિના મહત્ત્વભર્યા જીવનવ્યાપારમાં ભણાવીને સઘળી રીતે ગણાવવાની જ આજ સર્વતોમુખી વિકાસના સમયમાં અતિ આવશ્યકતા છે.

— આત્મ પ્રિયવંતોનું લક્ષ —

મારું ભાવનાપૂર્વક કહ્યું સાંભળતા વહાલા યુવક, તરુણો! સમાજ અને રાષ્ટ્રની ચૌદિશી (દેશદેશાન્તરે) અણમૂલી યશવૃદ્ધિનાં સુચિત્રે ચિત્રીત શૌર્યરંગી અરુણો!! ઉત્તમ ભાવનાંમૃત જીવનજ્યોતિનાં કર્તવ્ય-કિરણોમાં પૂરી, પોતાં કાળે તો અવશ્ય સંયમ અને શિસ્ત પાલનના પ્રકાશમાં ચાલી; જીવનહિત વિશેષ સાધવાનું અને તેમ પ્રેમીમિત્રોને સંધાવવાનું મહદ્ પુણ્ય પ્રાપ્ત કરશો. દોષિત વાતા-વરણની સત્તર શુદ્ધિએ અને દિર્ઘજીવનના હિતોપદેશ પ્રચારમાં વધુ લક્ષ દેશો.

શુદ્ધ આહારવિહારે જ શરીરના સુદઢ બાંધાનું લાંબા સમય સુધી,

ટકતું પ્રાકૃતિક-સાચું બળ.

દુર્વ્યસનોનાં અભાવ વડે હું, હજી પણ છાસટિયો અને બાજરો વાઢવાનાં + = પ્રવીણ ડોક્ટરો દ્વારા નિશાળોમાં, વિદ્યાર્થીઓનાં આરોગ્યનું વ્યવસ્થાથી માંડવી કચ્છ, અમદાવાદમાં નિરીક્ષણ કરાય છે; તે અતિશય યોગ્ય છે. “જય કચ્છ” “પ્રજાબંધુ” એ સામયિકો. લેખક.

વખતમાં કણુશક્તિની ભારી માથે ઉપાડી, શેઠે રાખેલ ગાડે પહોંચાડી શકું. તેા તેથી પણ વધુ શરીરનું કૌવત પ્રિય યુવાનીયાઓમાંથી જો કાઢી જળવતા હોય તેા તેને જ સંયમના શિસ્ત વડે અલ્પચર્ચિત પાલનથી દીપ્તિમાન થતાં, સમાજ અને પૂ. રાષ્ટ્રની અમર સંસ્કૃતિના હીરલાલચો મહાભંડાર ચિવટથી સંભાળીને સાચવનાર તથા તેને શાસ્ત્રીય સદુપયોગ વડે જીવનના મોંઘેરા વેપારમાં અર્ચનાર શૌર્યવંત-મહાવીર ચોધે જ કહેવાય.

“જગત નગરી ચોર ન લૂટે, જખ મારેગા યમ દૂતા.”

મારો કહેવાનો સારાંશ કે લવ, કુશ અને ભીમ, અર્જુન શ્રી શિવાજી, શ્રી મહારાણા પ્રતાપ અને શ્રી જવાહરલાલ, શ્રી નેતાજી સુભાષચંદ્ર અને વીરશ્રી ભગતસિંગ આદિ ભડવીરોના જોડીદાર વીરાઓ ! શ્રી બાળયતિ, સર્વ વીરો શ્રેષ્ઠ હનુમાનજીની સેવાગુણો રમારક રૂદ્રમૂર્તિને તેલ અને સિંદૂરનું સિંચન આદિ ભાવના કરતા રહ્યા બાળસેવકો ! ગ્રામ વા નગરોમાં અને પ્રિય સુરાષ્ટ્રમાં દુર્ગુણો ન જ પેસે એવી ચૌદિશે સતત રખવાળી કરી રહ્યા માટે મન, કર્મથી દુર્વ્યસનો ત્યાગીને રૂપાળું, મધુર અને ગુણુદાયી તેમજ નિત્ય લાલ કરતું રહ્યું જ્ઞાનવિદ્યાનાં સુત્રસનનું-પયપાન જ સેવજો. સમાજ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વભરમાં સદાય શ્રી ભારતીનાં દિવ્ય ઓજસથી ઝળહળીને પ્રભાવિત રહ્યા, અમુલ્ય હીરા બનજો. તેવાં દિત અંગે નિત્ય—

વ્યાયામ કરતા રહીને મહાન લાભો મેળવવા.

શરીર ચેષ્ટા યા ચેષ્ટા સ્થૈર્યાર્થા વલવર્દિની ।

દેહ વ્યાયામ સંખ્યાતા માત્રયાતાં સમાચરેત ॥

ચરક, સુ. અ. ૭.

ભા:-“શરીરને બળ આપનાર તેમજ મજબૂત કરનાર ક્રિયાને વ્યાયામ અથવા કસરત કહે છે, કસરત હંમેશાં શરીરમાં રહેલ બળ યાને શક્તિ અનુસાર યોગ્ય નક્કી કરેલ હોય અને માફક લાગે તેટલી માત્રામાં કરવી જોઈએ.”

આપણું જિંદગીને પણ સાચી કસરત કરવા અંગે, નિત્ય કામ

આવતાં જરૂરીનાં પૂર્ણ મહત્વભર્યાં દૃષ્ટાંતો.

વાડીઓમાં ફૂવા બોદી, તેનાં પૂરતાં સાધનો લાવી પાકા બાંધવા. કાસ ચલાવતાં ત્રણાંની પંચાળી ભાંગતાં, અળદો પાછા હડવા ન પામે અને એવા કપરા સમયમાં બુદ્ધિની તક આતુરીએ વરત, વરતડી જોરથી ખેંચી રાખી, તેને પૈડાં કે ગરેડી પરથી ઉતરતે અથવા તૂટતાં એ સંકટમાં તેને ત્વરાએ સુધારવામાં. (આજ મશીનોના તેમ વીજળીના અને સો મિલોના વ્યાપક ઉપ-યોગના સમયમાં પણ મોટે ભાગે બુદ્ધિબળની જ પૂરી આવશ્યકતા છે અને તેમ સદાય વધતી રહેશે.) ફૂવામાં સામાન અને વાસણો પડતાં તેને કાઢવા માટે બેંડાં પાણીમાં ડૂબકી લગાવીને સ્વાસનું રૂંધન (પ્રાણાધમ) કરવામાં. પાક્યો મોલ

અને ઘાસ આદિ ભર ભરું ગાડું, માર્ગે ઠીક સમારેલો ન હોનાં તે અચાનક ઉથલવાના વખતમાં. જંગલી-હિંસારી મનવર વાડી, સીમ અથવા તે ખેતરમાં ઢોરાં પર તરાપ મારનાં; પોતે તરત વોરતાથી ગળું તેનાથી પ્રિય રાષ્ટ્રધનને બચાવવામાં. વિજળીના ચમકારો અને મેઘગર્જનાઓ થતી વર્ષાઋતુમાં નદી, વોડળા તરી, ઝોળંગીને બંધુસમાન સહાયક પ્રિયબળદો અને જીવનનાં સુખસંગી વહાલાં ઢોરાં ચરાવી, ડાંકી ઘેર આવવામાં. ઢોરાનાં અંગોએ રોગ આદિ થતાં ડામ દેવા આદિથી સુધારવા માટે તેના પગો ઠીક બાંધી ધરતી પર પાડવાં અને જરૂરી સમયમાં દોડી, સીમ કે પહાડોના શિખરોમાંથી ઝોળંગીને ઝોપધિઓ આણવામાં. અત્યારથી પણ વધુ હિંમકતી ટાઢના સમયમાં માવડું થતાં, ઘઉં આદિ મોલોમાં બ્રહ્મસુહર્તમાં પાણી વાળતા રહ્યા એ મદદ જેવા અભ્યાસના બળથી કઠોર; સાથે જ ક્ષત્રિયો સમા કર્મયોગના વીરવ્રતથી દેહીપ્રમાન, નિર્ભય શૂરા અને તપસ્વીઆમય-વિશ્વઉપકારી-અન્નદાતા-પાંગતીઆઓથી શરદી અને ન્યુમોનીયાફી દૂર શત્રુઓ સદા ડરીને દૂર ભાગતા જ રહે.

રાષ્ટ્રદ્રોહી (તસ્કર-અપરાધી) નાસતો કે છૂપાતો ભાળતાં તે તરત દોડી તેને બળથી પકડી, પાઘડી કે દોરડાંવતી બાંધી અને દેશરક્ષક-સેવકો (સિપાઇ) ને વા શાસકિય થાણે સોંપવામાં. હળ, દંતાળ અને કળીયાં આદિ કૃષિકાર્યનાં કે ધરનાં ઝોળરો બનાવવા માટે આવળ, ખેર અને આમલી, લીમડા આદિ વૃક્ષોને નદી, જંગલ કે વોડળાઓના કિનારાઓમાં અથવા તે વાડીને ફરતી વાડોની બાજુમાં ગ્રીષ્મના પ્રખર તાપમાં તેવાં વિશાળ ઝાડો કુહાડા કે કરવોથી કાપી, તેને વેરીને ગાડાં ભરવામાં. ઘાસ કે કડબની ગંજીઓ ખડકી, સુધારી તે ઉપરથી કુંદવામાં. એવાં અને ગમાણોમાં ખાતરને ઉથલાવવાં આદિ આપણાં નિયનાં ખેતી-વાડીનાં વિકાસકાર્યો ભુદ્ધિની ચપળતાએ સુધારી; આર્થિક વૃદ્ધિએ નિજ તેમ રાષ્ટ્રજનોનાં સુખ માટે પ્રથમ તે વહાલાં યુવક, યુવતીઓનાં શારીરિક જોમવૃદ્ધિની અત્યારે બહુ જરૂર છે અને તેમજ રહેવાની; એજ સદા સૌંદર્ય-વૃદ્ધિએ સંભાળીને કર્યાનાં પૂર્ણ મહત્વભર્યાં સુરાષ્ટ્રના જ હિતમાં-ભક્તિ પૂર્વકનો “ શ્રમયજ્ઞ ” છે.

વાડી કે ખેતરોમાં ભર્યાં મોલને સવારમાં, બપોરે, સાંજે કે રાત્રિએ નિરખવા માટે ચોતરફ આંટો દેવો. દરેક ઋતુના મોલ પાક્યાની સાર સંભાળમાં પક્ષીઓ, ઢોર તથા મનવરો દૂર ભગાવવાને હાથમાં પરાણા રાખવો. ગોફળમાંથી પથ્થર ફેંકવામય મગદળા આદિ કસરતનાં સાધનો ફેરવવા જેટલો કે દંડ પીલવાથી પણ વિશેષ હરિયાળા મોલની સુવાસનાં પોષણુતત્વથી આરોગ્યવૃદ્ધિમાં ઠીક લાભો મેળવાઈ જ રહ્યા છે. એવાં કાર્યોમાં યુવકયૂથની (સ્વયંસેવકોની ગ્રામસંભાળમાં) પૂરેપૂરી ચીવટની કળથી અને સુદૃઢ કાન્તિવાન શારીરબળની અતિ આવ-

શ્યકતા સમાઈ છે. એવી તરવરાટી ભરી ઇચ્છાશક્તિ કેળવવાની પ્રભુતા પણ ધર્મનીતિની પ્રીતિથી “આહમંગી અહમચર્યવ્રતનું પાલન કરીને” વીમરક્ષા વડે ઓજસ સંગ્રહાંથી જ પ્રાપ્ત રહે છે. અત્યારે અનેક રોગોએ સમય વિતાવું વધુ બાલમૃત્યુનું પ્રમાણ વધારે થાય છે એ પણ પવિત્ર સંયમથી કરી ઘટશે અને તેઓ દિર્ઘ આયુરદાવાળાં થશે. તરુણો અને યુવકોએ વધુ કૌવતનાં સત્વો મેળવી, સંગ્રહવા અંગે આયુર્વેદ પારંગત વૈદ્યરાજ-રત્નોથી “આરોગ્યનું વિજ્ઞાન” જાણી અને રાત્રિ-દિવસ તેમ જીવનહિતોનાં પરમ સંયમની ગણતરીઓથી પૂરાં અવલંબનની આવશ્યકતા છે. કેમકે “આજસ રોગ છે અને ઉદ્ધમશીલતા સ્વાસ્થ્યનું ચિન્હ છે.” માટે જ—

આત્મપ્રિય સુપુત્રો! દુર્વ્યસનોનો તો સત્વર અંત આણવો જ જોઈએ.

જરૂરી વિના શરીરમાં ગુપ્ત ઝેર પ્રસરાવનાર ઉકાળેલ આયુનું કાળું અને ગંદું પાણી છે. “નીકોટીન” નું ધીમું ઝેર ભરેલ તમાકુની બીડીના દુર્ગંધી (અળખામણા) ધુમાડાને દેવદુર્લભ માનવના દેહ-યજ્ઞવેદીરૂપી એટલે દિશા, સૂર્ય, વાયુ, વરુણ અને અશ્વિનિકુમાર તથા ચંદ્રમા, બ્રહ્મા, નારાયણ અને રુદ્ર આદિ દેવોવાસી પિન્ડ બ્રહ્માંડનાં, જ્ઞાન અને વિજ્ઞાનનાં સૂક્ષ્મઅંગો પૂર્ણ એવા પવિત્ર મુખમંદિરમાં નિર્થક ભરવાનું x હવેથી મૂકી જ દેવું. દયાળુમૂર્તિ પૂ. શ્રી સદ્ગુરુદેવેશ્વરોએ વાતસલ્યે આપ્યાં શ્રુતિ ઉપદેશોનાં જ્ઞાનઅમૃતને પરમ આસ્થા અને શ્રદ્ધા સાથે, અદ્વૈતના સિદ્ધાંતથી મનનના-દિવ્ય ખ્યાલામાં ભરીને હંમેશાં પીતે જ રહેવું. સ્વ: તેમ સંતતીના સુધાર માટે પ્રથમ “*કેફી પીણાંને” સત્વર ત્યાગી તેને સાવ ભૂતી એના બદલે ગૌમાતા આદિનાં ગરમ કરેલાં દૂધમાં સાકર તથા બદામ પિશ્તાં આદિ વસાણાં મેળવી; નિત પીવું જ અતિ ગુણભર્યું છે. જેથી શારીરિક, સામાજિક, આત્મિક, અને નૈતિક ઉન્નતિ વડે પ્રિય સુરાષ્ટ્રને ભાગીરથ માનવપ્રવાહ, બળતી દિવ્ય કાન્નિથી પરમ ઉજ્જવળ અને મતવ્રતિથી નિર્મળ તેમ સદા નિર્ભય બન્યો જ રહે.

અમે વૃદ્ધોનું તમે ગુણી પુત્રો પર નિત્ય પ્રતિ વહાલ વધતું જ રહ્યું છે.

શાસ્ત્રો સાથે પૂ. માતા-પિતા અને શ્રી સદ્ગુરુદેવની તથા રાષ્ટ્ર નેતાઓની જનહિતની આજ્ઞા પાળવાની સેવામાં નિત્ય મગ્ન રહી, ગૃહસ્થાશ્રમ દીપાવતા પ્રિય યુવાન-રત્નો! તેમજ સુધારાના જવાબદાર ગુણીયલ વહાલાપુત્રો! મેં વૃદ્ધઅવસ્થાના અનુભવસિદ્ધ એ બોલ મારા નિખાલસ ભાવથી કહ્યાને સૌએ પૂરું મહત્ત્વ આપી;

x રતડીયા [નખત્રાણા.) ક. પાટીદારોએ હોટલની ચાના બહિષ્કાર કર્યો. “જય કુચ્છ” વર્ષ ૧૯, અંક ૭૫, પૃ. ૭ મે, ચોથી હરોળ, સં. ૨૦૦૯ જેઠ વ. ૩ મંગળવાર તા, ૩૦-૬-૫૩.

* “આરોગ્ય સિન્ધુ” વર્ષ ૨૫, અં. ત્રીજો પૃ. ૪૨ વાંચી લાલ લેવો.

જીવનરંગમાં વહેતાં શુદ્ધ રુધિરનાં આલુઓમાં યોગ્ય કૌવત સ્થાપવા માટે મહા વિકાસ કરવાનો ઉદ્યોગ ચાલુજ રાખશો. ઝં પ્રભુ! (હાથ જોડી) સૌનો અમૂલ્ય સમય નહિ લેતાં, આપ પાસેથી મારા સ્થાને બેસવાની રજા મેળવું છું. પુત્રોના વધુ સુધાર અંગે, પ્રિયસાક્ષરો, વિશેષ પ્રકાશથી સુદ્દિશા દર્શાવશો. એજ આશા. (ધર્મનો જયનાદ.)

શ્રી પ્રેમજીએ, શ્રી સલાપતિની અને શ્રી મંત્રીની આજ્ઞા મેળવી

સંબંધયુક્ત કવિતા ગાઈ.

શ્રી વીરવર્ધ પાટીદારોને નિવેદન.

— હરિગીત છંદ —

+ પ્રિય બંધુ! પાટીદાર આ વિનંતી જરા ઉરમાં ધરો;
કરીને પ્રફૂલિત મન સુણવા કર્ણને તત્પર કરો? ૧
બાળક બિચારાં આપણાં તે પારણે પરણી જતાં;
નિર્માલ્ય અંગે એમનાં બળબુદ્ધિ હીણ એથી થતાં! ૨
આ બાળલગ્ન રિવાજથી હાનિ બુઝોને થાય છે!
એ મૂળથી ટાળો વૃથા સૌ વ્યક્તિમાં બોલાય છે. ૩
તો તે વિષે કંઈ લક્ષથી જ્ઞાતિ રિવાજે બદલવા;
પ્રિય બંધુઓ! આગળ વધો અતિ ફૂર મારગ કાપવા!! ૪
સદ્વિદ્યા ભણવાનો સમય નિર્રર્થક સહુ વહી જાય છે,
એ બાળલગ્ને લહાય મોટી અંતરે સળગાય છે. ૫
આ શરીરને શોભાવનારું સત્ત્વ ક્ષીણ થઈ જાય છે!
કુમળાં બિચારાં બાળતનમાં રોગ કૈંક ભરાય છે!! ૬
કોઈ કહે મમ બાળ બહુએ તાવથી પીડાય છે;
વ્યાધિ વધી છે પેટમાં નવ અન્ન પૂરું ખાય છે ૭
વળી કો કહે મુજ છોકરો નીસ્તેજ કેમ દેખાય છે?
કંઈ ભૂત વળગ્યું, અરેરે! બહેમ એવા ખાય છે!! ૮
જોશી, ભૂવા, જોગીઓની રાખ, રક્ષાઓ થવા;
એ વ્યક્તિ અંધશ્રદ્ધાળુ આજે વ્યર્થ જતાં રઝળવા. ૯
છે કંઈ નહિ એ મહિં શાને તમે ભરમાઓ છો;
આ નાનપણનાં લગ્ન કરતાં શીદ નહિ શરમાઓ. છો! ૧૦

+ આ કવિતા પા. ઉ. માસિક તથા પ્રથમ પુષ્પમાં આવેલ છે, જે રચનાને પણ ૩૬ વરસ થયાં છે. લેખક,

નિજ બાળકોનાં દુઃખ હમેશાં શું તમે જોતાં નથી?
 નિજ હૃદય રાખી વજ્ર સમ, કરતાં એ અચકાતાં નથી! ૧૧
 પાપાણુ હૃદયી માનવી! કંઈ દુઃખ રે! નહિ થાય છે?
 આ બાળલગ્ન રિવાજથી આયુઃ નિર્થક વહી જાય છે. ૧૨
 પણ આજથી દઢ થઈને બાળલગ્ન તણ દીયો;
 પરણ્યા વિના રાખો ભલે પણ રૂઢિ તજતાં નાં ખીઓ. ૧૩
 બંધુ! હવે સમજી જવા ને સારું થાવા જે કહું;
 આજસ તણ ઘોને હવે નિજ શ્રેય કરવાને સહુ. ૧૪
 મિત્ર વિનંતીથી કહે છે સુભાવના મમ એક છે;
 બાળલગ્નો બંધ કર્યાની ગ્રહો વહેલી ટેકને. ૧૫

પાંખડી સત્તરમી

મીઠું બ્રાતૃત્વ દીપાવવાને મિત્રોનાં હૃદય મંદિરમાં વ્યાપેલ ભાવ સુગંધી
 શ્રી સભાપતિએ:- (ઉભા થઈ) સામાજિક અને રાષ્ટ્ર જનગણની સંગઠનશક્તિ
 વૃદ્ધિથી કલ્યાણ થવાના નિત્ય ઉપાસક તેમજ ધર્મતત્વ સંસ્કારોથી સાક્ષરોમાં પ્રતિ-
 ષ્ઠિત આપણા સુહૃદ શ્રી ગુજર્ સુતારપંચોમાં અગ્રેસર સ્વનામ ધન્ય
 x શ્રીમાન સુંદરજીભાઈ સ્વાનુભવ કહેશે. તેને શ્રોતાગણ! સમાધાન
 ચિત્તથી શ્રવણ કરશો.

સુ:-ઓશ્મ સમ્યક્દાનદેશ્વરાય પરમાત્માને નમો નમઃ ।

एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं

—ઋગ્વેદ, મં. ૧, સૂ. ૧૬૪, મં. ૪૬.

ભા:-પ્રજાવાન મહાપુરુષો એક જ સહવસ્તુ ઇશ્વરને અનેક પ્રકારથી વર્ણવી ગુણગાન
 કરે છે.

एकधा च द्विधा चैव बहुधा स एव हि ।

शतधा सहस्रधा चैव तथा शतशहस्रशः ॥

ભા:-એક શબ્દાક્ષર (બ્રહ્મ) માંથી કંઈ હજારો નીતિના સત્યસિદ્ધાંતો પ્રગટ્યા.
 (ભા:-અપૂર્ણ છે.)

મહાનુભાવ શ્રી સભાપતિજી! તથા સત્યજ્ઞાનનો પ્રકાશ, બ્રાતૃસંગઠનથી રાષ્ટ્ર
 સંસ્કૃતિની પ્રિયવંતી ધારણાના અને સ્વાર્પણવ્રતનાં પાલનથી સ્વતંત્રતાના પૂજ-
 રીઓ! પાડોશીઓનું શ્રેય ઇચ્છુક મહાનુભાવો! વિશ્વવંદિત માતૃશક્તિ મહિલા
 વર્ગ! તથા આર્યત્વથી રાષ્ટ્રની સંસ્કાર રત્નરાશિનું ગૌરવ રક્ષીત સુધીર પ્રિય

x = યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ, પુષ્પ ત્રીજું, પૃ. ૩૩ માં વાંચવું.

પુત્રો ! અને સુપુત્રીઓ ! આપણા સુધારક સૈનિકો “ સંગચક્રવર્તી ” મહાનીતિથી સરસ્વતીજનાં સ્તવને પ્રિયમાતા રીઝાવી, તેમના આશીર્વાદો પ્રાપ્તિથી અપૂર્વ સંગ-કૃતે શક્તિ સાધી છે; તે વેદો, ઉપનિષદો અને સ્મૃતિશાસ્ત્રો તેમજ પ્રકૃતિનાં ઐક્ય આણંઓનાં કાર્યદિપન આધારે સંપૂર્ણ થોગ્ય છે. સોળ સંસ્કારો ધારણથી ગૃહ-સ્થાત્રમ દીપનનું મુખ્ય જે પવિત્ર વિદ્યાવૃદ્ધિ સુકાર્ય, સૌએ ભારપૂર્વક પદ્ધતિથી કરમાં ધર્યું છે તે ફૂલે અને વધુ ફળદાયી અને; એ જ અમારી અંતરેચ્છા રહી છે. આપે વિશાળપણના મીઠા ભાવત્વથી, આજ સુધી પૂર્વજોનું ગુણગૌરવ સંભાળ્યું જ છે.

હું સંગકૃતે એ વાક્યો કહીશ. આપ વિદ્યાપ્રિય વીરો ! તેમજ સુવિચારોથી પવિત્ર સંસ્કારો પ્રદણ કરીને જીવનમાં સત્વર ધારવાનાં ઇચ્છુક ભાઈ, બહેનો ! પરમ આરાધ્ય મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજીની જયંતી, દીપોત્સવી અને જગતગુરુ શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીની જન્માષ્ટમી (મહાપર્વ) માં ધર્મરાસ આદિ ઉત્સવો પ્રાચીનથી તે આજ સુધી ઉજવી રહ્યા જ છે. સાથે પૂ. પૂર્વજોનું ગુણગૌરવ નિહાળીને આપે હૃદયેશાંથી સાત્ત્વિક ભોજનની સાચવેલ મહત્તા, ત્રિવિહિનાં જળનું આહારમય, વિસ્વપરોપકારી ત્રિભુવન પૂજ્ય કામધેનુ-ગૌમાતાઓ, વેદવિદ્ બ્રહ્મદેવો અને ત્રિરક્તસંતોની શ્રદ્ધાથી સેવા કરી રહેલ જ છે.

દરેક ગ્રામે કલ્યાણકર્તા (વિરાટ દેવેશ્વર) નાં પ્રાર્થના મંદિરોમાં, નિત્ય સ્તોત્રોના ગુંજારોની સંધ્યા-અમારતીઓનો મંગલ ઘંટારવ પણ મોટે ભાગે આપની જ ખેતી-વાડીની સુપ્રેક્ષામાંની સદ્દલક્ષ્મી અર્પણથી થઈ રહેલ એવી મુખ્યત્રેણી દીપાવનાર પાટીદાર સમાજ કેવલ ઇષ્ટ માત-પિતાનાં વહાલાં સંતાનો જ છે. જેથી—

— ઐક્ય મંત્રજપના-ભાઈચારાથી જ જળવાઈ રહેલ પ્રેમ સંબંધ —

છેલ્લા અમુક સમયમાં વિદ્યા અભાવનાં મહાકારણે, પુરાતનથી ચાલતા આવેલ પવિત્ર સંસ્કારો ધારવા જે કંઈક ત્રુટીઓ રહેવા પામી તેથી કરી * સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાય પાળતા સ્વયંબુદ્ધો અને નીકટના જ પાડોશી ભાઈ હાલાઈ પાટીદારો; આપથી માત્ર અલગ જેવા જેવામાં આવેલ ખરા. આપ સ્વધર્મમાં લગની-ધારી કર્મચોગીઓએ તો પચાસ વર્ષોમાં અથાહ પુરુષાર્થથી જગૃતિ સાધી જ છે. સર્વાન્ય જગમગતો વ્યાપક સિદ્ધાંતોના મહામંત્રની-સાધનબંસીના ગુંજનનો મધુર નાદ, ભાગીરથી માતૃશ્રીનાં પ્યારાં શિશુઓનાં ધરો અને પ્રત્યેકનાં હૃદયમંદિરોમાં ગજવ્યો; તેને ઝીલવાના સુપરિણામે પ્રિયવંતોમાં હર્ષથી ઐક્યભાવના સંધાઈ, સંધાઈ રહી છે અને સર્વથી સંધાઈ જ જશે. એ સુકાર્યો આપણા સમસ્ત માનવોની જગૃતિ અને સંગઠનથી શાન્તિ પ્રિયે પ્રવીણરત્નોમાં સ્તુતિપાત્ર જ રહેલ છે.

* = ‘ કર્તવ્ય ને પંથે ’ તેમાં પૂરું અવલોકી લાભ મેળવવો.

ઐતિહાસિક યાદી.

એક જ વૃક્ષની બે ડાળીઓ જેમ સ્વાશ્રયી પાટીદાર બંધુઓના કુળભૂષણ-પુણ્યવંતા સાહસિકોથી, અહિં ગરવી ગુજરાત નંદનવન સમી-સ્વર્ગીય આગરૂપે નિત્ય સુશોભિત રહી છે. માળવા, નિમાડ આદિ સ્થાનમાં પ્રાચીનથી પાટીદારો બહુ ભાગે જમીનદારો, કૃષિકારો અને વ્યાપારીઓ બની પ્રમાણિકપણે વસી રહ્યા છે. વીરમગામ તથા પાટડીના દરબારશ્રી અને રાષ્ટ્રભક્ત ઢસાના દરબાર શ્રી ગોપાલદાસ તેમ સર્વના સન્માનનીય પૂ. સરદારશ્રી વલ્લભભાઈ પટેલના આપ પરંપરાથી નિજ નાગરિક બંધુઓ રહ્યા છે. + ઇતિહાસ તેમ x કુળદેવીશ્રી અને ગાત્ર તેમ જુની શાખાઓની છણાવટથી આપના પૂજ્યો પાંચ સૈકાઓ પહેલાં; એજ પ્રાણુપ્યારી ગરવી ગુજરાત માતૃશ્રીના વાસી હતા, એ સત્યવાત અમે પણ પૂરી જાણીએ છીએ.

ત્રિલોક્ય ઉત્પાદક, વિશ્વ કલ્યાણી પૂ. ભૂવનેશ્વરીની વિભૂતિ (વિગ્રહ)નું ભવ્યમંદિર ઉંઝાની પુણ્યભૂમિમાં દીપી રહ્યું છે. લાખો કુટુંબો શ્રદ્ધાપૂર્વક કુળદેવીશ્રીનું દર્શન કરી, માતૃશ્રીના આશીર્વાદોની પાવન પ્રસાદીથી કૃતાર્થ થયે ઇચ્છીત સંકલ્પોના ઐશ્વર્ય ઉપભોગમાં જીવનક્ષણો સાર્થક કરે છે. વર્તમાને સ્વજનો ગુજરાતમાં ખેતી માટે પુનઃ વસીને પ્રિય ધરશ્રીનું પૂજન કરતાં સિદ્ધિદાયી વાણી ઉચ્ચારે જ છે.—

— હરિગીત છંદ —

જય માત ભૂમિ! ગુર્જરી!! તારા ચરણમાં આવું છું;
તુજ સેવ કાળે મીઠડું હું ગીત હોંસે ગાવું છું.
વિયોગી મનડું શાન્ત કરવા જ્ઞાતિ-ગંગે નહાવું છું;
સ્વધર્મ, ભેટી બડ જાતિને શ્રુતિ મંત્રને, ધ્યાવું છું.

આપણા પણ માનવકુળના કર્તવ્યધર્મની પાલન પ્રીતિની ઉચ્ચ રીતિએ;
પરસ્પર ઐક્યપણાથી નિકટનો સહવાસ જ છે.

પૂ. વડવાઓની શાખાઓમાંથી, પોતાની “ એક જ ભૂલને ” લીધે કુટુંબોના પોષણાર્થે નિજ વડવાઓએ નંદનવન (પુણ્યધામ) સમી ગુજરાતની લીલીવાડી ત્યાગી! “ ગૌ, બ્રાહ્મણ પ્રતિપાળ નોધારાના આધાર ધર્મધુરંધર અખંડ પ્રૌઢ પ્રતાપ મહારાજધિરાજ ” કચ્છ મહારાવશ્રીના પ્રજા વાતસલ્યભર્યા માયાળુ સાથે ન્યાયનાં સન્માન પ્રાપ્તિએ, તેઓ અત્રે પવિત્રભૂમિની હુંકાળી ગોદમાં વસેલ.

+ x = “ કુમી” ક્ષત્રિય ઇતિહાસ ” સ્વ. પુરુષોત્તમદાસ લ. કૃત વાંચી, પરમ લાભ મેળવવો. તે ઇતિહાસની પુનઃ આવૃત્તિ, સમાજના અગ્રગણીઓએ મળીને છપાવવાથી; સમાજજનોની બહુ સેવા થશે. લેખક.

ખેતી-વાડીઓમાં રાત્રિદિવસ સ્વાશ્રયે રળી, નિજધરા અન્ન ઉત્પાદને સમૃદ્ધ બનાવી-ફળદ્રુપ કરી. એ પૂજ્યો સાથે નિકટના કાર્ય સંબંધને લઈ, અમારા પૂ. વડીલો પણ અહીં આવેલ. અમે પ્રથમથી જ આપ સાથે સંપર્ક સાધનાર, એજ દીલુડી ગરવી ગુજરાત માતૃશ્રીના વાસી છીએ. એ ઉચિત સત્યવાતો વિસ્તાર પૂર્વક અમે બાળપણમાં, અમારા પૂ. ભદ્રજનોનાં સ્વમુખ-કમળોથી સાંભળેલ; એથી જ પ્રિય પાડોશીની નીતિએ આપણાં—

કર્તવ્યોની વહેંચણી પણ પ્રાચીન સમયમાં જ થયેલ છે.

આપશ્રી મોટા ભાઈઓએ સર્વોત્તમ ખેતી-વાડીનાં કાર્યો જ સાચાં, તેમાં આપશ્રીઓને અમે પૂરી સહાયતા માટે ઘરે, ખેતીનાં ઓળર વિગેરે બનાવવા લાકડાં કામ સંભાળ્યું. બહુજનો! આપે સ્વપરિશ્રમથી ઉત્પન્ન કર્યાં પવિત્ર અન્નભોગ વડે જ અમારાં સ્થૂલો બંધાધને રક્ષાયલાં છે! આપણે નીકટપણના સખાભાવ સંગઠનમાં મળી, જીવન કર્તવ્યોનાં-નૃત્યોમાં પરસ્પર પૂરા સહાયક રહેતાં પ્રીતિવૃદ્ધિને નિભાવતા સ્વબંધુઓ જ છીએ અને સદા રહીશું. (તાળીઓ અને સંગઠન શક્તિનો ગૌરવવંતો ધર્મનાદ ગુંજ્યો.) જેમકે—

સર્વની ઉત્પત્તિનું આદિકારણ કેવલેશ્વર પિતા હોતાં, તેનું જ આપણે

મળીને ભક્તિ ધ્યાન કરવાનાં અધિકારી સંતાનો જ છીએ.

(હાથ જોડીને)

પિતાસિ લોકસ્ય ચરાચરસ્ય
ત્વમસ્ય પૂજ્યશ્ચ ગુરુર્ગરીયાન્ ।
ન ત્વત્સમોઽસ્ત્યભ્યધિકઃ કુતોઽન્યો
લોકત્રયેઽપ્યપ્રતિમપ્રભાવ ॥૪૩॥

— ગીતા અ. ૧૧, શ્લો. ૪૩, પૃ. ૩૭૧

અ:- (હે વિશ્વેશ્વર!) આપ આ ચરાચર જગતના પિતા અને ગુરુથી પણ મોટા ગુરુ (અને) અતિ પૂજનીય છો. હે અતિશય પ્રભાવવાળા! ત્રણે લોકોમાં આપના સમાન પણ બીજે કોઈ નથી, (તો પછી) અધિક (તો) કેવા પ્રકારે (થઈ શકે.)

સ્થાવર, જંગમ પદાર્થો દૃશ્યમાન થવા “ બીજશક્તિ સનાતન: ” એ પ્રકૃતિનાં અણું પરમાણુઓનાં દ્રવ્યગુણ એકત્રે, પોતાની અલૌકિક માયાકૃતિ-મહાવિજ્ઞાનની અખંડકળાથી સમસ્ત વિશ્વને ભિન્ન, ભિન્ન સૌંદર્યરંગો વડે સ્વતઃ કિરણાંશ-કરોએ ચિત્રી તેને ત્રિગુણાત્મક “ યોગમાયા ભાષે ” નિત્ય નુતનપણે સુશોભિત રાખ્યું છે. એ યૌદ્ધ ભુવનના ઐશ્વર્યપતિ ÷ “ તત્ ત્વાષ્ટ્ર વિશ્વરૂપ ” “ તે જગતનો કારીગર જે વિશ્વદેવ ” સમર્થ શ્રી ચૈતન્ય સ્વરૂપ કાલાતિત ઘટઘટ વાસી પ્રિયાત્મા પિતા વિશ્વકર્મા-વિશ્વેશ્વર ” કરોડો હાથોએ કરેલ કરુણા ભરપૂર

÷ ઋગ્વેદ (વડોદરા) પુરુષાર્થ બોધિની શ્રી ગીતા, પ્રથમ વિભાગ પૃ. ૪૦.

કિરણના શીતળ છાંયાતળે જ આપણે નિત્ય મગ્ન અને નિર્ભય છીએ. સર્વનું આદિકારણ (અદૈતજ્યોતિ એકાય) પરબ્રહ્મપિતાના આપણે ધારણાશુદ્ધિ અમૃતપુત્રો દ્વિજોમાં જીવનક્ષણો શોભાવી, પ્રાકૃતિક ઐશ્વર્યને જનહિતના પરમાર્થ યજ્ઞમાં અર્પી તેવા અમર ભાવનાના વિશાળ ધર્મ કોષમાં સાચવી રહેલ છીએ.

એમ આણું પરમાણુઓનાં ઐક્યથી સૃષ્ટિ સુંદરતાની પૂરવણી રહેવાનાં મહાન દૃષ્ટાંતે, માનવોએ પણ સર્વોચ્ચ સંઘશક્તિની-શાન્તિના વિશાળ ભાવપૂર્વક; સૌંદર્ય-મય સૃષ્ટિના પડથાર પર દૈવીનૃત્યકળામાં પ્રવીણતાથી યશમય જીવવાનું જ છે. એ ન્યાયે આપણાં ઐક્યના સત્યપૂરાવાએ અમે તથા આપણા બંધુ હાલાર્ધ પાટીદારોમાં, પ્રીતિ ભોજનના ગાઢ વ્યવહારથી સુમેળ રહેતો છે; તેવી ઐક્યતા આપ ધર્મપ્રેમી સમાજ સુધારક વીરસૈનિકો સાથે પણ છે. સંસ્કારી ધારણામાં વિરમ્યાં પ્રિય બંધુ, બહેનો, પુત્ર અને પુત્રીઓ વૃત્તિથી પ્રમાદ હઠાવીને મંગળ સમય પારખતાં; શાસ્ત્રોક્ત નીતિથી પશ્ચાતાપો કરી દેહ અને મનના ઉજ્જવલે જગૃત રહેશે. મહાભારતમાં કહ્યું છે કે—

પ્રાયશ્ચિત્તં હિ પાપાનાં પશ્ચાત્તાપ ઈતિ સમૃતઃ।

ભા:- પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત જ પશ્ચાત્તાપ કરવો એજ છે.

એવા આદર્શ આપણાં પ્રિયજન મિત્રોથી પણ વિવાહ આદિ ઉત્સવોના શુભ પ્રસંગોમાં, અત્તપૂર્ણા માતૃશ્રીનો યજ્ઞશેષમય-પ્રસાદ પરસ્પર સ્વીકારવા સારું, અમે બ્રાતૃઓની સંમતિ જ રહેશે. (સભાજનો એ પુનઃ ધર્મનાદ ગગ્ગવ્યો.)

મેં, આપણા બ્રાતૃત્વની વિવેકી વાત અમારા પંચ-પરમેશ્વરને બહુ વખત વિવરણ કરી શાન્તિથી સમગ્નવેલ છે તેમ પ્રસંગપર નિર્ણયથી સમગ્નવીશ. વિશ્વમાન્ય વેદ, ઉપનિષદો અને મનુસ્મૃતિ આદિ આપ્તજનોના વર્ણવ્યવસ્થા અંગે રચેલ અને કહેલ પવિત્ર આર્ષસિદ્ધાંતે, આપણા પણ મહાજન-દ્વિજોમાં સહપ્રીતિ ભોજને જ બંધુત્વપ્રેમ વધુ દીપશે. સર્વની સંઘશક્તિએ શુદ્ધિમંતથી સાધ્યા રૂડા પુરુષાર્થોએ; પવિત્ર ભારતીની કર્મભૂમિમાં નિર્ભય ગુણમાં રહીને સ્વર્ગીય સુખાનંદ અનુભવશે. જેમકે—

માનવજીવનમાં સુકર્મના-પુરુષાર્થયોગની જ્ઞાનજ્યોતિથી, સ્વર્ગીય

સૃષ્ટિમાં ઐક્યનાં-સૌંદર્યની વૃદ્ધિરૂપ મૂલ્યનું મળતું મોતી.

મારી સૌ જિજ્ઞાસુઓ સમક્ષ એજ વિગ્નપ્તિ છે કે * આર્યત્વના પરમોત્તમ અને સુદૃઢ આદર્શોએ ગૂંથેલ ચતુર્થવર્ણાશ્રમ-ગુણકર્મના સનાતન સ્નેહ સંકલનાનો રસાળ સંબંધ દીપાવવા માટે આપણે નિશ્ચિન ÷ “ઋતમાર્ગ, ચરિત્ર, ધર્મ

* મનુસ્મૃતિનું બહોળું વાંચન અને મનન સાથે નિદિધ્યાસન કરવું.

÷ “ભારત નિર્માતા” ભાગ ૧ લો પૃ. ૧૪. (લખનઉ)

અને આચાર” એ દિવ્યશ્રેણીનાં નીતિ આચરણો કર્તવ્યોમાં ધારવાં. જેથી ધાર્મિક આદિ પ્રસંગોમાં પરસ્પર વિશ્વાસની લાગણીપૂર્વક વધુ સહાયથી જીવન સુખરૂપ ગાળીયું. સત્યવાદી રાજા શ્રી હરિશ્ચંદ્ર, મર્યાદાપુરુષ શ્રી રામચંદ્રજી, ન્યાયવ્રત અને ધર્મપ્રિય શ્રી અશોક, જીવપતિ શ્રી શિવાજી મહારાજ અને મહારાણા શ્રી પ્રતાપ, શ્રી વિક્રમાદિત્ય તેમજ શ્રી ભોજરાજા આદિ પ્રજા વાત્સલ્યે ધર્મપ્રિય અમે ન્યાયભૂષણોએ ગૌરવવંતા પૂર્વજો જેમ, આપણે સ્વમાનપૂર્વક રાષ્ટ્રના અખંડ યશ ઉજ્જવલમાં દિવ્ય સંસ્કૃતિ ધારણે જીવનનો પૂરો ફાળો આપીયું. (વંદે માતરમ્)

સ્વભાંડુઓનો ભૂલથી થયો અતિ દુઃખભોગ અને હવે સૌએ ચીવટની ચતુરાઈ રાખ્યાથી જ જાતિ અંદરનો તે ક્ષયરોગ તરત મર્યો.

“વરં પ્રાણત્યાગો ન પુનરધમાનામુપગમઃ ।”

—પંડિત શ્રી વિષ્ણુશર્મા.

ભા:-પ્રાણ ત્યાગવો ઠીક, પરંતુ નીચ-દુષ્ટની બાજુમાં જવું બુરું છે.

+ સત્યમેવ જયતે નાનૃતમ્-મુંડકોપનિષદ.

ભા:-સત્યની જય થાય છે, જુઠની નહિ.

અમુક બંધુઓમાં પ્રથમ જે પ્રમાદ દેખાયો તે ઉત્સાહી ÷ મિત્રોની રાત્રિ દિવસોની સેવા લગનીના અથાગ પ્રચાર વડે સદંતર મર્યો છે. શ્રી માધવજીભાઈ જેવા હૈયાંધાણોનાં નેત્રકમળોમાંથી પણ પરમ પશ્ચાતાપે દુઃખનાં આંસુઓ ટપક્યાં! તો પ્રિયો!! ઉત્સાહથી સન્માર્ગે ચાલવા માટે સત્ય જીવનમાં ધારજો. મારો વિશ્વાસ છે કે જે પ્રિયવંતો જવલ્લે પાછળ છે તે પણ જ્ઞાન-અંબારના ગ્રહણલાભથી, સંગઠનમાં સાથી થશે જ. અત્યારે ચંદ્રિકા આપણા અને આ પીપળીનાં પાનો પર રૂપેરી ચાદર જેમ પથરાઈ છે તે ઉમંગના સંકેતથી સૂચવે છે કે “હે અમૃતપુજ માનવો! વેદોનાં જગમગતાં દૈવતને નમ્ર નીતિરીતિએ સ્વાધ્યાયથી મેળવી, જ્ઞાનપ્રભાની મનનરૂપી ગુણચંદ્રિકાથી સર્વત્ર પ્રેમજા શાન્તિનું સુખ પ્રસરાવીને જગમાં કલ્લોલ કરતાં જ રહો.”

તેવું જીવનવ્રત નિત્ય માણવા અંગે, અમારું પણ કર્તવ્ય છે કે—

આપણી વિવકાનુકૂળ ઐક્યતાએ નિજ અંતઃકરણ ઝંખતું હતું, તે અંગે ટૂંક વિચારો આ જ પુણ્યપ્રસંગે કહીને શાન્ત કર્યું. મારું જ માનવીય કર્તવ્ય છે એવું હું સમજી, આપણાં પ્રિયદર્શનો કેળવવા રૂ. એક હજારને એક ફૂલની પાંખડીએ આપું છું તેને વડીલ બંધુઓ! સ્વીકારશોજી. આવતા મહીનામાં સ્વ:પુત્રો (પ્રભુની આપેલ વિભૂતિ-માયા) જગજીવન, પુરુષોત્તમ, કલ્યાણજી અને વિશ્રામ આનંદનગરથી અત્રે આવશે. પુત્રો પણ સૌને મહાવિદ્યાલય અને

+ = આગળ પૃષ્ઠ ૯૫ માં પૂરો મંત્ર તથા અર્થ વાંચી લાભ મેળવવો.

÷ = યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ, પુ. ત્રીજું પૃ. ૬૧ થી ૯૧ સુધી અવલોકવાં.

વિદ્યાર્થી ભુવન આદિ ઘરો ખંધાવવામાં સહાય આપશે. (ધર્મ જ્યનાદ સાથે, ધન્યવાદનો હર્ષધ્વનિ.)

— અગત્યની સૂચના —

દાન ઉધરાવનાર સ્વયંસેવકોને ઘેર, ઘેર ફરી, સાહિત્યપ્રિયોને વિતવવું ન રહે તે સારું અત્યારના જેમ સ્વઃઉમંગથી સરસ્વતી માતાનો મંગળકળશ દાન-ઝરણાંથી ભરાયો તેમ ઐક્યરંગી દાનઅર્પણે તેવી જ સદુપયોગ નીતિથી પુનઃ પુનઃ ભરાય; વપરાશમાં છલકાઈને વિદ્યાવૃદ્ધિએ સદ્ભાવ નિત્ય સચવાઈ રહે એજ મારી નમ્ર સૂચના છે. ઇંગ્લાંડ, અમેરિકા અને રૂસ આદિ દેશોનું પૂર્ણહિત સાધક શુભેચ્છુઓએ અર્વાચીન સમયમાં જે પ્રાકૃતિક ઐશ્વર્ય પ્રાપ્તિએ પ્રગતિ સાધી, તે પણ હોંસથી વિપૂલ દાન આપતે રહેવાના અદ્વૈત નીતિમાર્ગ વડે જ.

— આપણી ઉમાંણનો-રત્નકોષ, ચિરસમય સુધી રક્ષાઈ રહે. —

અમો વૃધ્ધોએ પરિશ્રમથી સંગ્રહેલ તત્ત્વ વિચારોરૂપી ધનવૃક્ષનાં પવિત્ર ખીખ્ખ-કુરોને પ્રિય કુમારો ! તમારી ઉત્સાહથી તત્પર રહેલ અંતઃકરણોની મન, બુદ્ધિ અને ચિત્ત આદિ વૃત્તિઓની મનોહર વિશાળ વાડીઓની, શ્રદ્ધા તેમ સુસંકલ્પોનાં ખંત-ખાતરથી કેળવેલ નમ્ર ક્યારીઓમાં વાવવાં જ છે; જેમાંથી સુવૃક્ષની વૃદ્ધિ તથા ગુણુક્ષોની પ્રાપ્તિ અને તેને આરોગવાની સુરક્ષાના લાભ માટે ઉગતી સુપ્રમ્ન પણ સ્વાનુભવના અનુકૂળ રહ્યા દેવીમાર્ગમાં સુખપૂર્વક કલ્લોલ કરે. એજ પરમ ભાતૃત્વના સંગઠન રસમાંથી પ્રગટતો તેમ નિત્ય નીતરતો, સુરાષ્ટ્ર અને વિશ્વભરની શાન્તિની રક્ષા માટે અમૃતપાન કર્યાનો વિશાળ મિત્રપ્રેમ છે. અસ્તુ, જ્યહિન્દ. (ભારત માતાનો જ્યનાદ ગૂંજયો.)

પાંખડી અદારમી.

સુ:-

સંયમ આદિ વ્રત પાલનથી, દૈવીસુખનાં અખંડ લાભની અપૂર્વ સુગંધી.

“ હરિ ગુનસો સાગર મર્યો, કવિ કપોતકી ચંચ;
પિયંત ન ચૂટે પ્રેમ પય, યાતે બરન્યો રંચ. ”

—પ્રવીણ સાગર, પૃ. ૨૮.

અર્થ:-હરિના ગુણનો સાગર ભરેલો છે, તેમાંથી કવિ પોતે તો આ ગુણવર્ણન કરી, માત્ર એક ચાંચ જ ભરે છે. હરિ ગુણનું પ્રેમરૂપી જળનું દૂધ પીવાથી ખૂટતું નથી.

“ શતાયુર્વે: પુરુષ: ” આ વેદભગવાનનું વચન છે. તેથી:-મનુષ્યનું જીવન સો વર્ષનું છે.

“ શરીરમાદ્રમ્ સ્વલુ ધર્મ સાધનમ્ ” શરીર સાળું નરવું હોય તો જ ધર્મનું સાધન થાય છે.

૧૨૫

નૃદેહમાદં સુલભં સુદુર્લભં
 પુત્રં સુકલ્પં ગુરુકર્ણધારંમ્ ।
 મયાનુકૂલેન નમસ્વતેરિતં
 પુમાન્ ભવાધિ ન તરેત્ સ આત્મહા ॥

(શ્રીમદ્ ભાગવત ૧૧/૨૦/૧૭)

ભા:-આ મનુષ્યદેહ સર્વ શુભફળોની પ્રાપ્તિનું આદિકારણ તથા બહુ જ દુર્લભ હોવાથી પણ ઇશ્વરની કૃપાથી આપણા સારું સુલભ થયેલ છે. આ સંસારરૂપી સમુદ્રથી પાર થવા માટે તો સુદૃઢ નૌકા છે, જેને ગુરુરૂપ નાવિક ચલાવે છે અને હું (કૃષ્ણ) વાયુરૂપ થઈ તેને આગળ વધવાને સહાયતા આપું છું. એવી સુંદર નૌકા પામીને પણ જે મનુષ્ય આ ભવસાગરને નથી તરતો, તે નિશ્ચય જ આત્માને હણનાર અર્થાત્ પતન કરવાવાળો છે.

આદર્શ અભ્યર્ચ્યવ્રતનું પાલન કરીને જ્ઞાન-ભંડારનાં વિધારન
 ચાહક કુમારો !

આપણા “ મેધાશુદ્ધિ (ધારણા) ત્રિકાલસ ” પૂ. શાસ્ત્રકારોએ પ્રકૃતિ નિયમાનુસાર ચાર આશ્રમ નક્કી કરેલ, તેમાંથી સર્વ પ્રથમ અભ્યર્ચ્યાશ્રમ છે, તે સર્વે આશ્રમોની ઉન્નતિનો સુદૃઢ પાયો છે. અભ્યર્ચ્યની મર્યાદા પણ મહાનુભાવોએ, પુરુષની ૨૫ વર્ષની અને સ્ત્રીની ૧૬ વર્ષની પૂર્ણદૃષ્ટિથી નક્કી કરેલ છે; તેમાં તલભાર પણ ફેરફાર ન જ થઈ શકે. છતાં કોઈ અશુદ્ધ વ્યક્તિ આ નિયમ તોડે તો પ્રકૃતિ પણ તે વ્યક્તિને તોડી જ પાડે છે. પ્રકૃતિનો નિયમ પણ ઘણો કઠોર છે; છતાં તેના નિયમાનુસાર ચાલે છે, તેને અમૃતસમાન ફળ દે છે. તેને જે તરછાડે છે તેને તે વિષસમાન સંહારક થાય છે. સદુપયોગ કરવાથી અગ્નિ જેમ પરમ ઉપકારી થઈ શકે છે અને દુરુપયોગ કરવાથી તે અગ્નિ મહાન વિનાશકારી બની જાય છે. ઠીક, આ ન્યાય પ્રકૃતિના સંપૂર્ણ નિયમોના સમજવા.

અભ્યર્ચ્ય જે પ્રકારનું છે. એક “ નૈષ્ઠિક ” અને બીજું “ ઉપકૃર્વાણુ ” આ જન્મ અભ્યારીને “ નૈષ્ઠિક ” કહે છે અને ગુરુગૃહમાં યોગ્યતાથી અભ્યર્ચ્યનું પાલન કરી, વિદ્યાપ્રાપ્તિ પછી ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશનાર અભ્યારીને “ ઉપકૃર્વાણુ ” કહે છે. છતાં કોઈ આ જન્મ અભ્યર્ચ્યવ્રત ધારણ કરે તો પછી પૂછવું જ શું રહ્યું ? તે આ લોકમાં સત્ય જ દેવતા તુલ્ય પૂજનીય બને છે. એવા પુરુષો સંસારમાં બહુ જ વિરલ છે, દાખલા તરીકે:-જગદ્ગુરુ ૧૦૦૮ શ્રી શંકરાચાર્યજી, સમર્થ શ્રી રામદાસ સ્વામી, મહર્ષિ શ્રી દયાનંદ સરસ્વતી, શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસ, સ્વામી વિવેકાનંદ અને સ્વામી શ્રી રામતીર્થ, પૂ. વિનોબા-ભાવે આદિ આદર્શ શ્રેણીએ અભ્યારી મહાત્માઓ પાક્યા છે, તેઓ કર્મયોગનું તપોબળ અને અભ્યર્ચના ધારણથી; આજ સંસારમાં કીર્તિ અને યશઃશ્રદ્ધિએ નિત્ય સન્માનપૂર્વક પૂજા રહ્યા આપણે નિહાળીએ છીએ.

પ્રિય કુમારો ! સ્મરણુ રાખજો કે કેવલ સદાચારયુક્ત બ્રહ્મચારી પુરુષ જ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ આદિ સુમાર્ગમાં આગળ વધી શકે છે. આજના કુમારોની જીવનશક્તિના વધુ ભાગનું સારસત્ત્વ વિલાસોમાં જ ક્ષીણ થતાં, અહા ! દૈવીકાન્તિઓ કરમાયલી જ રહે છે !! પૂર્વજો જેમ પાતાનું ફરીથી બળ, તેજ અને પરાક્રમને નિશ્ચયપૂર્વક ખિન્નાવી, તેનો અન્ય તરુણના લાભ સારું સર્વત્ર સહબોધ આપે, તે અંગે પૂર્વજોએ અનુભવ્યો બ્રહ્મચર્યાદિનો ગુણમહિમા સંક્ષેપે સમજાવીને મારું જીવનકર્તવ્ય પૂર્ણ કરીશ.

આરોગ્ય અર્થે પૂ. શ્રી મનુમહારાજ કહે છે:—

+ અનારોગ્યં અનાયુષ્યં અસ્વર્ગ્યં આડતિભોજનં ।

અપૂણ્યં લોકવિક્ષિપ્તં તસ્માત્પરિવર્જયેત્ ॥

ભા:—અતિ ભોજન રોગોની વૃદ્ધિ કરનાર, આયુષ્યને ઘટાડનાર, નરકમાં પહોંચાડનાર, પાપ કરાવનાર અને લોકોમાં નિન્દા કરાવનાર છે. તેથી અતિ ભોજનનો ત્યાગ કરવો.

માટે—

અહાર શુદ્ધૌ સત્ત્વશુદ્ધિઃ સત્ત્વશુદ્ધૌ ધ્રુવા સ્મૃતિઃ ।

સ્મૃતિલભ્યે સર્વશ્રન્થીનાં વિપ્રમોક્ષઃ ॥

—જાદોગ્ય ઉ. ૭/૨૬/૨.

ભા:—અર્થાત્ અહારની શુદ્ધિથી સત્ત્વની શુદ્ધિ થાય છે. સત્ત્વ શુદ્ધિથી બુદ્ધિ નિર્મળ અને નિશ્ચયી બને છે. ફરીથી તે પવિત્ર અને નિશ્ચયી બુદ્ધિથી મુક્તિ પણ સુલભતાએ પ્રાપ્ત થાય છે.

વીર્યની ઉત્પત્તિ.

રસાદ્રક્તં તતો માંસમ્ માંસાન્મેદઃ પ્રજાયતે ।

મેદસ્થાઽસ્થિ તતો મજ્જા મજ્જાયાઃ શુક્રસંભવઃ ॥

—શ્રી સુશ્રુતાચાર્ય.

ભા:—રસથી, માંસ અને માંસમાંથી મેદ તથા મેદથી અસ્થિ અને મજ્જાથી જ વીર્ય બને છે.

વીર્યના પ્રયત્ન પ્રતાપ.

સમુદ્રતરણે ચદત્ ઉપાયો નોઃ પ્રકીર્તિતા ।

સંસાર તરણે તદત્ બ્રહ્મચર્યં પ્રકીર્તિતમ્ ॥

ભા:—જેવી રીતે સમુદ્ર પાર થવા માટે નૌકા જ શ્રેષ્ઠ સાધન છે. તેવી રીતે આ

+ = વાંચક મિત્રજનો ! સહેલાઈથી બણી, સમજીને પરમ લાભ મેળવી શકે તે માટે શ્લોકો ગુજરાતીમાં જ રાખ્યા છે. લેખક.

ભવસાગર પાર થવા માટે અર્થાત્ સર્વ દુઃખોથી મુક્ત થવા અહ્યર્થ જ ઉત્કૃષ્ટ સાધન છે.

અહ્યર્થની ધારણા.

તથા—

યે તપસ્ય તપસ્યન્તિ કૌમારાઃ અહ્યર્થારિણઃ ।
વિદ્યાવેદમ્તસ્નાતા હુર્ગાણ્યપિ તરન્તિ તે ॥

ભા:- જે કુમાર અહ્યારી, અહ્યર્થરૂપી તપનો તપસ્વી છે અને જેમણે સુવિદ્યા (વેદ) થી પોતાને પવિત્ર બનાવેલ છે, તેજ કેવલ અદ્ભુત અને કઠિનથી પણ કઠિન કાર્યને પૂર્ણ કરી શકે છે, અથવા આ દુસ્તર સંસાર-સાગરને તરી શકે છે.

માટે-એવી ધન્યશક્તિની નોકાને પામીને પણ જે મનુષ્ય આ ભવસાગરને નથી તરતો, તે નિશ્ચય જ આત્માને હણનાર અર્થાત્ પતન કરવાવાળો છે.

એજ અહ્યર્થની વ્યાખ્યા કરતાં, પરમ માનનીય ગુરુજનોએ કહ્યું છે, કે-

મનસાકર્મણ્યાયા સર્વાવસ્થાસુ સર્વદા ।

સર્વત્ર મૈથુન ત્યાગો અહ્યર્થ પ્રવક્ષતે ॥

ભા:- અર્થાત્ મનથી, કર્મથી, વાણીથી હમેશાં દરેક અવસ્થામાં મૈથુનનો ત્યાગ કરવો, એનું નામ અહ્યર્થ અને-એ સાત્ત્વિક વ્રતને ધારણ કરનાર તે અહ્યારી.

અષ્ટ મૈથુન.

“ સ્મરણં કીર્તનં કેલિઃ પેક્ષણં ગુહ્યમાષણં ।

સંકલ્પોઽધ્યવસાયસ્ત્વ ક્રિયા નિષ્પત્તિરેવ ચ ॥

પતન્મૈથુનમષ્ટાંગં પ્રવિદન્તિ મનીષિણઃ ।

વિપરીતં બ્રહ્મચર્યં પતત્ પવાષ્ટ લક્ષણમ્ ॥ ”

ભા:- “ શાસ્ત્રમાં અહ્યર્થ નાશનાં આઠ મૈથુન બતાવ્યાં છે— (૧) કોઈ પણ ઠેકાણે વાંચેલું, સાંભળેલું વા ચિત્રમાં અથવા પ્રત્યક્ષ જોયેલું સ્ત્રીનું વ્યાન, ચિન્તન વા સ્મરણ કરવું. (૨) સ્ત્રીઓના રૂપ, ગુણ અને અંગ પ્રત્યક્ષગતું વર્ણન કરવું-શ્રૃંગાર-રિક ગીત અથવા ખરાબ વાત બકવી. (૩) સ્ત્રીઓની સાથે દડા, ગંજીફા, શેતરંજ, હોળી છત્યાદિ રમત રમવી. (૪) કોઈ સ્ત્રી સામે ગીધ અથવા જાંટની જેમ ગર્દન ઉચી કરી વા ફેરવીને પાપ દૃષ્ટિથી અથવા ચોર દૃષ્ટિથી જોવું. (૫) સ્ત્રીઓમાં વારંવાર આવવું અને જવું. તેઓની સાથે એકાન્તમાં વાતચીત કરવી. (૬) શ્રૃંગાર-રસપૂર્ણ વાલ્યાન નોવેલો વાંચીને કિંવા સ્ત્રીઓનાં ગદા ફાટાનાં ચિત્રો જોઈ કરી, અથવા નાટક સિનેમાનાં નિર્રર્થક કામચેષ્ટાપૂર્ણ દ્રશ્ય જોઈ કરી તેની કદપનાઓમાં મગ્ન રહેવું. (૭) કોઈ પણ અપ્રાપ્ય સ્ત્રીની પ્રાપ્તિ માટે વ્યર્થ પાપપૂર્ણ પયતન કરવો. (૮) પ્રત્યક્ષ સંબોગ, એ જ અષ્ટ મૈથુન છે. આ લક્ષણોથી સાવ વિધદ લક્ષણ અખંડ અહ્યર્થનું હોય છે. આદર્શ અહ્યર્થમાં એમાંનું

૧૨૮

એક લક્ષણ અથવા મૈથુન નહીં આવવું જોઈએ. કેમકે તેમાંનું કોઈ પણ મૈથુન અથવા લક્ષણ મનુષ્યને નષ્ટ બ્રહ્મ કરવામાં પૂરું સમર્થ છે.”

બ્રહ્મચર્યનો અપૂર્વ મહિમા.

“ ન તપસ્તપ ઇત્યાહુર્બ્રહ્મચર્ય તપોત્તમમ્ ।

ઉધર્વરેતા ભવેદ્ યસ્તુ સ દેવો ન માનુષઃ ॥ ”

ભા:- ભગવાન કૈલાસપતિ શંકર કહે છે, કે, :- “ બ્રહ્મચર્ય” અર્થાત્ વીર્યધારણા એ જ ઉત્કૃષ્ટ તપ છે. તેનાથી વધારે તપશ્ચર્યા ત્રણ લોકમાં બીજા કોઈ અને કયાંઈ પણ નથી. ઉધર્વરેતા પુરુષ અર્થાત્ અખંડ વીર્યને ધારણ કરનાર જ પુરુષ આ લોકમાં મનુષ્યરૂપે પ્રત્યક્ષ દેવતા જ છે. ”

સિદ્ધિ મિન્દૌ મહાયત્ને કિંન સિદ્ધયતિ ભૂતલે ।

યસ્ય પ્રસાદાન્મહિમા મમાખ્યે તાદૃશો ભવેત્ ॥

(કૈલાસપતિ)

ભા:- મહાન પરિશ્રમ પૂર્વક મિન્દુને સાધનાર અખંડ બ્રહ્મચારીને માટે ત્રિભુવનમાં પણ એવી કોઈ વસ્તુ નથી કે, અસંભવ વા અસાધ્ય હો. બ્રહ્મચર્યના પ્રતાપથી મનુષ્ય મારા તુલ્ય અર્થાત્ ઇશ્વર તુલ્ય સર્વત્ર વન્દનીય વા પૂજનીય બની જાય છે.

ગૃહસ્થમાં બ્રહ્મચર્ય.

બ્રહ્મચર્ય સમાખ્યાય ગૃહધર્મ સમાચરેત્ ।

ઋણત્રય વિમુક્તયર્થે ધર્મેણોત્પાદયેત્ પ્રજામ્ ॥

ભા:- બ્રહ્મચર્ય અવસ્થા પૂર્ણ થયા પછી; પત્નીસર્વની યુવાવસ્થામાં ગૃહસ્થ ધર્મ સ્વીકાર કરે. (દેવઋણ, ઋષિઋણ અને પિતૃઋણ એ ત્રણ ઋણોથી છૂટા થયા માટે) ધર્મવિધિથી સુપ્રજા નિર્માણ કરે.

ઋતાવૃતૌ સ્વહારેષુ સંગતિર્થા વિધાનતઃ ।

બ્રહ્મચર્યતદેવોક્તં ગૃહસ્થાશ્રમવાસિનામ્ ॥

(શ્રી યાજ્ઞવલ્કય)

ભા:- ઋતુકાળમાં સ્વસ્તીથી (ધર્મ પત્નીથી) વિધિયુક્ત અર્થાત્ શાસ્ત્રાગ્રાનુસાર કેવલ સંતાન પ્રાપ્તિ માટે સમાગમ કરનાર પુરુષ, ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહ્યા થકો પણ બ્રહ્મચારીજ છે.

યસ્ય કામસુખ લોકે યસ્ય દિવ્યં મહત્સુખમ્ ।

તૃણાક્ષય સુખંસ્યૈતે નાર્હતઃ પોડર્શી કલામ્ ॥

ભા:-અર્થાત્, નિષ્કામતામાં અથવા વિષયના વૈરાગ્યમાં જે સુખ ભરેલું છે. તેનો સોળમે હિસ્સો પણ સંસારના સુખ વા સ્વર્ગના સમસ્ત દિવ્ય ઐશ્વર્યાદિમાં નથી.

વિષયનું ભયંકર વિષ.

દોષેણ ત્રીવ્રો વિષયઃ કૃષ્ણ સર્પ વિષાદપિ ।

વિષં નિહન્તિ ભોકતારં દષ્ટારં ચક્ષુષાપ્યહમ્ ॥

(વિવેક ચૂડામણિ.)

ભા:-અર્થાત્ કાળા સર્પના વિષથી પણ વધારે, વિષય જન્ય વિષ અત્યંત ભયાનક છે. વિષ તો પી લેવાથી મનુષ્યનું મૃત્યુ થાય છે, પરંતુ આ વિષય વિષ એટલું ઉગ્ર-ભયાનક છે, કે કેવલ તેના તરફ દષ્ટિ માત્ર કરતાં જ મનુષ્ય મૂળમાં મળી જાય છે. કવિઓએ કહ્યું છે કે:-

(મન અને ઇન્દ્રિયો.)

—: દોહરા :—

“ જહાં કામ હિરદય વસ્યો, ભયો પુણ્ય કો નાશ;
માનો ચીનગી આગકી, પરી પુરાની ઘાસ. ”

“ રહે શાન્ત જે યુવાનીમાં, શાન્ત, ધીર તે વીર;
નષ્ટ થયા પછી વીર્યનો, કો ન બને ગમ્ભીર? ”

તેથી કરીને:-અહાયર્ય વડે આરોગ્યનું મહત્વ સમજીને જીવન દીપાવવાનું છે.

ધર્માર્થ કામ મોક્ષાણાં આરોગ્યં મૂલમુત્તમમ્ ।

રોગાઃ તસ્યાપહર્તારઃ શ્રેયસો જીવિતસ્ય ચ ॥

ભા:-એક માત્ર આરોગ્ય જ ચારે પુરુષાર્થોનું સર્વોત્તમ મૂળ છે અને રોગ તે ચારેને નષ્ટ કરી નાખે છે, એટલું જ નહિ જતાં જીવનનેય પણ અકાળે કરીને ચિન્તા અને ચિંતા પર ચડાવી દે છે.

તેથી સત્કૃત્ય કર્યે મનુષ્ય પોતે જ પોતા માટે શિત્ર છે અને અપકૃત્ય કરતાં પોતે જ શત્રુ છે કેમકે:-

સ્વયં કર્મ કરોત્યાત્મા સ્વયં તત્કલમશ્નુતે ।

સ્વયં ભ્રમતિ સંસારે સ્વયં તસ્માત્ વિમુચ્યતે ॥

ભા:-મનુષ્ય પોતે જ કર્મ કરે છે. પોતે જ તેનાં સારાં અથવા નરસાં ફળ ભોગવે છે, પોતાનાં જ કર્મથી આ કરાલ સંસારમાં ફેરા લગાવ્યા કરે છે, અને પોતાના જ કર્મોથી એ સર્વથી મુક્ત પણ થઈ જાય છે.

ધર્માર્થો યઃ પરિત્યજ્ય સ્યાદિન્દ્રિયવશાંનુગઃ ।

શ્રીપ્રાણધનદારેભ્યો ક્ષિપ્રં સ પરિહીયતે ॥

ભા:-જેણે ધર્મતત્ત્વનો પરિત્યાગ કરીને, ઇન્દ્રિય-વશ થઈ સ્વેચ્છાચાર અથવા પોતાનું મનમાન્યું કયું છે, શીઘ્ર ધન, પ્રાણ, સ્ત્રી, પુત્રાદિ સર્વ નષ્ટ થવાથી, તેની

મહાન દુર્ગતિ થાય છે, અને જે ધર્મતત્વાનુસાર ચાલે છે, તેનો જોત જોતામાં જ સર્વ રીતે અબ્યુદય થાય છે, અને અંતમાં સદ્ગતિ થાય છે.
જેમકે: —

“તસ્માત્સર્વપ્રયત્નેન ધર્મં શુકં ચ રક્ષયેત્ ।”

ભા:—તેથી કરીને, સર્વ પ્રકારથી પ્રયત્નપૂર્વક ધર્મ અને બ્રહ્મચર્યની રક્ષા કરવી. ધર્મ જ જીવન છે અને અધર્મ જ મૃત્યુ છે! તથા બ્રહ્મચર્ય જ જીવન છે અને વીર્યનાશ જ મૃત્યુ છે!

તેથી સત્સંગના પરમ મહિમાએ શાસ્ત્રીય કર્તવ્ય કરવાનું છે કે:—

સત્સંગ: પરમં તીર્થં સત્સંગ: પરમં પદમ્ ।

તસ્માત્સર્વં પરિત્યજ્ય સત્સંગં સતતં કુરુ ॥

ભા:—સત્સંગ પરમ પવિત્ર તીર્થ છે. સત્સંગ જ શ્રેષ્ઠ પદ અર્થાત્ મોક્ષ છે. તેથી સર્વ ત્યાગીને કાયા, વાયા અને મનસાએ નિત્ય સત્સંગનું જ સેવન કરવું.

*તુલ્યામ્ લબેનાપિ ન સ્વર્ગં નાપુનર્મવમ્ ।

મગવત્સક્કિસક્કસ્ય મર્ત્યાનાં કિમુતાશિષઃ ॥

(શ્રીમદ્ભાગવત.)

ભા:—એક તરફ પાર્થિવ ભોગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ તથા બીજી તરફ સંતના સંગની એક ક્ષણ, તેની તુલના પણ નથી થતી. એવો દુર્લભ સંતોના સંગ થાય છે. તેથી:—

“તાત સ્વર્ગં અપવર્ગં સુખ, ધરિય તુલા એક સંગ ।

તુલૈ ન તાહી સકલ મિલિ, જો સુખ લવ સત્સંગ ॥”

(તુ. માનસ રામાયણ.)

સત્સંગત્વે નિઃસંગત્વં નિઃસર્જીત્વે નિર્મોહત્વમ્ ।

નિર્મોહત્વે નિશ્ચલત્વં નિશ્ચલત્વે જીવન્મુક્તઃ ॥

(શ્રી મધ્યહ્નકરાચાર્ય.)

ભા:—સત્સંગથી નિઃસંગની પ્રાપ્તિ થાય છે. નિઃસંગથી નિર્મોહ અથવા વિષયની અપ્રીતિ વધે છે. નિર્મોહથી સત્યનું પૂરું જ્ઞાન અને નિશ્ચય થાય છે. સતત નિશ્ચય જ્ઞાનથી મનુષ્ય જીવન્મુક્ત થઈ જાય છે, અર્થાત્ આ સંસારથી તરી જાય છે.

“પ્રાણ્યાયામ”

“પ્રાણો યત્ર વિલીયતે મનસ્તત્ર વિલીયતે ।

મનોવિલીયતે યત્ર પ્રાણસ્તત્ર વિલીયતે ॥”

—હૃદયોગ.

* = કલ્યાણ, વર્ષ ૧૮, અં. ૬, પૃ. ૮૮૩.

ભા:-“પ્રાણોનો લય (યા કુંભક) કરવાથી, મનનો પણ લય થાય છે અથવા મન પણ સ્થિર થાય છે, અને મનનું લય થવાથી પાંચે પ્રાણો પણ સ્થિર થાય છે. તેનો પણ લય થાય છે. ”શ્રી મનુ મહારાજ કહે છે કે “જેમ અગ્નિથી ધાતુઓનો મેલ નષ્ટ થાય છે, તેમજ પ્રાણાયામથી મન અને ઇન્દ્રિયો પવિત્ર અને સ્થિર થાય છે.”

પ્રણવો ધનુઃ શરો હયાત્મા બ્રહ્મતલલક્ષ્યમુચ્યતે ।

અપ્રમત્તેન વેધવ્યં શરવત્તન્મયો ભવેત્ ॥

ભા:-જેવી રીતે બાણ અહીં તહીં ન જતાં, પોતાના લક્ષ મહીં પહોંચીને, તેની સાથે એક થઈ જાય છે, તેવી રીતે જ જીવરૂપી બાણ અહીં તહીં ન ભટકતાં, પોતાનાં પરમાત્મારૂપી લક્ષ્યની મહીં પ્રવેશીને, તેની સાથે એક થઈ જવું જોઈએ. તે અંગે:-

સ યઃ સંકલ્પબ્રહ્મેત્યુપાસ્તે કલ્પદ્રાન્વૈ સઃ ।

લોકાન્ ધ્રુવાન્ ધ્રુવ પ્રતિષ્ઠાન્ પ્રતિષ્ઠિતે ॥

ભા:-જે આ નિશ્ચય સંકલ્પરૂપી બ્રહ્મની નિત્યપ્રતિ ઉપાસના કરે છે, તે નિર્ભય બની આ લોક તથા પરલોકમાં, ઇશ્વર તુલ્ય પૂજનીય બને છે અને તેનું સર્વત્ર સન્માન થાય છે.

બ્રહ્મચર્યેણ તપસા દેવા મૃત્યુસુપાદ્મત્ ।

ઇન્દ્રોહ્ બ્રહ્મચર્યેણ દેવેભ્યઃ સ્વરામરત્ ॥

અથર્વવેદ ૧/૫/૧૯.

ભા:-ઋગિઓએ બ્રહ્મચર્યના તપથી જ મૃત્યુને જીતી લીધું અને બ્રહ્મચર્યથી જ તેઓને આત્મપ્રકાશ પણ થયો છે અથવા ઇશ્વરતત્વને પ્રાપ્ત થયા છે.”

પવં બુદ્ધેઃ પરં બુદ્ધ્વા સંસ્તમ્યાત્માનમાત્મના ।

જહિ શત્રું મહાબાહો કામરૂપં દુરાસદમ્ ॥

(ગીતા, અ. ૩, મં. ૪૩)

અર્થ:-આ પ્રકારે બુદ્ધિથી પરે અર્થાત્ સૂક્ષ્મ તથા સર્વ પ્રકારે બળવાન અને શ્રેષ્ઠ પોતાના આત્માને જાણીને (અને) બુદ્ધિદ્વારા મન ને વશમાં કરીને હે મહાબાહો ! (પોતાની શક્તિ સમજીને આ,) દુર્જય કામરૂપ શત્રુને માર.

વિદ્યારત્ન સંગ્રહનાર કુમારો ! આ છે આપણા પૂર્વજોએ આપેલી જીવન સુખદાયી પરમ વિભૂતિની મહામૂડી, તેને દક્ષતાથી સાચવીને ખરચવી.

પાંખડી ઓગણીસમા.

યુવકોનાં જીવન જાગૃતિથી જ પ્રસરતી સેવા સુવાસ.

જિજ્ઞાસુઓએ શ્રી ગુરુદેવની કૃપાદ્વારા ધર્મ રહસ્યો જાણી, નિદિધ્યાસન વડે સર્વાત્મલિતની સાધન સીડીએ ચઢવા માટે સેવા જ પ્રથમ પગલું છે.

આપણું યુવકરત્નો જ પરમ ઐશ્વર્ય-ધન છે, હજી પણ હું સ્મૃતિનાં વાક્યો સમજાવી નિજ હૃદયમાં અપાર સુખ પામીશ. અમે વૃદ્ધોનું અને સમાજ તેમ રાષ્ટ્ર આદિના જૈવતરૂપ ધનનાં ઉમાણની થાપણ પ્રિયકુમારો! તમે જ છો. વધુ કદો સહી સૌને ધ્રુવમય ઉન્નતિમાં લેનાર, સાચા તારણહાર નીતિજ્ઞ કુળ-દીપકો જ છો. યુવાનીના મોંઘા સુસમયને દીનજનોનાં ઉદ્ધારમાં નિત્ય ખરચવા સારું લક્ષ આપી પૂરી જવાબદારી લયું કર્તવ્ય બળવનું. એમ સત્ય-તુલાધાર માટે યુવાની જ ત્રણે અવસ્થાનાં ઉદ્ધાર કર્યામાં સિદ્ધિની મધ્યરેખા હોતાં, યુવકમિત્રોએ જીવનનું મહત્ત્વ સાધવા સારું સદા આસ્થાવાન અને નિષ્ઠાવાન જ રહેવું.

પૂર્વે ધીર, વીર અને ગંભીર એવા અક્ષય કાર્તિશાળી શ્રી પ્રહલાદ, ધ્રુવ અને અભિમન્યુ આદિ વીરગણો જ વિશ્વમાં પ્રભાકરરૂપે રહ્યા છે. શૌર્યવંત સંસ્કૃતિ-સિદ્ધિના આદર્શભાવો નિર્ભયપણે જીવનમાં ધારીને સુયોગ્યે વર્તવાની યુવાની જ કૈલાસરૂપ ઉજ્જવલ ચોટી છે.

ચોગ્ય પુરુષાર્થે જ આર્થિક પ્રાપ્તિ થતાં, કુટુંબનું પોષણ.

સુધનને સર્વદિતનાં સ્થળમાં ઉપયોગ કરવા અર્થે ભાગ્યરૂપ ગુપ્ત કળાવાળી દૈવી તીજેરી ઉઘાડનાર યુવાની જ વિદ્યુતસ્પર્શી વિજ્ઞાનકુંચી છે.

શાસ્ત્રોક્ત પ્રહાયર્થ પાલન અને ગૃહસ્થાશ્રમનાં “ત્રિઞ્કણ” ચૂકવનાર અને ઓજ-સ્તી પ્રજ્વળિમાં યુવાની જ ધર્મવિભૂષિત અષ્ટાંગયોગની સુંદર ધારણા છે. એ આદર્શ પ્રાપ્તિએ સંકટોબેદી, લક્ષમાં પહોંચી અને કુટુંબીઓને સદા નિર્ભયપણાંનું પરમ સુખ પહોંચાડવા માટે ગૃહસ્થાશ્રમમાં રક્ષાયલા વિશાળ કિલ્લાનું અજેય દુર્ગદ્વાર યુવાની જ છે.

યુવાનોએ અક્ષય યશ પ્રાપ્તિની સાધનાના સુમાર્ગ વચ્ચમાં, સંકટોનાં વિધ્ના પરતાં પણ અતુટ ધીરજ ધારવી.

યુવાની ઓટલે સંયમવૃત્તિ-બાહુબળના ઝંકજ ઝાટકે; અનેક દુરાચારો કાપી તેને દૂર ફેંકવા માટે વિશ્વેશ્વરી માતાભવાનીના મંગળ પ્રસાદરૂપે મળેલ અને સચિતના મહાપુણ્યોદયથી પ્રાપ્ત કરેલ, ઓજ સુવર્ણમય નિત્ય ચળકીત રહેતી વિજયવંતી તલવાર છે.

યુવકોનું, પ્રથમ સુઆરોગ્ય જ સાચાં સુખ-સમૃદ્ધિની-ચિંતામણિ છે.

યુવાનોએ આરોગ્ય રક્ષણના પવિત્રદેહ વડે થતા સેવાયજ્ઞમાં, સંયમરૂપી કષ્ટ-સમિધાનાં દવિપ સ્વાહા થવાને વિશુદ્ધિએ ભાવમંત્ર સાધવાનો સમય; હોતારૂપ રહેલ ઉત્સાહવંત યુવાની જ છે.

કૃપાળુએ, મનુષ્યાવતારમાં મહાપ્રસાદે દીધી યુવાની જ દિવ્ય વિભૂતિનું “અંદોદય રસાયણ” છે, તેને શરીર પર ચોળી, આરોગી અને દૃઢ મનથી જીવંત-પચાવવામાં જ પોતાનું તથા પિતૃભક્તિ, ગુરુભક્તિ, રાષ્ટ્રભક્તિ અને

પ્રભુભક્તિ માટે મનોવાંચિત સાધનાથી મોક્ષ પ્રાપ્તિનું શાસ્ત્રતઃ કલ્યાણ કળ સમાયું જ છે.

યુવાનીનાં સદાયરણોથી જ માનવસમૂહને સુખ મળતાં રહે છે.

યુવાની જ વિશુદ્ધાનંદ ઓધના ઉત્સાહ યતનનાટે દિવસ અને રાત્રિમાં ઉછળીને મીઠું ગીતકું ગાતે, અતિ ઉમંગથી દહેરો લેનાર સદા હૃદયવતો સાગર છે. અનિષ્ટોને માનવબ્રાતૃથી દૂર ઉડાવનાર અને સુભાવનારૂપી વિરાટનો ગગન-ગુંગ-જમાં નિર્ભયતાથી વિચરનાર એજ વીરમદુત દેવની રુદ્રમૂર્તિ-યુવાની છે. અગણિત ગુણો શોભિત યુવાનીમાં સત્કર્મથી, પ્રથમ પૂ. જન્મદાતાં માત-પિતાની અખંડ ભક્તિથી સેવા કરવી. ગૃહિણી, સંતાનો, પાડોશી, સગાંઓ, જાતિ અને પ્રિય રાષ્ટ્રના યશ ઉજ્જવલે દક્ષતાથી નીતિમાન રહેવું. એમ યુવાનોએ હરક્ષણમાં સન્મતિથી નીતિ રીતિ આચરીને પ્રથમ પાયાનું કર્તવ્યધર્મ દીપાવવું જ તેથી એવી-

યુવાનીનાં દૈવતનું માનદાન.

યુવાનોની સેવા તણી, પૂજ્યોએ રાખેલી આશા;
ગૃહસ્થીમાં મિષ્ટ સુખો તણા, પત્ની નિત નાખતી પાશા. ૧

યુવાનોથી હિતો તણાં, ભારતીય રાખતી આશા;
યુવાનીના અર્પવા રાષ્ટ્રકાળે, પ્રત્યેક શ્વાસોચ્છવાસા. ૨

પૂ. જન્મદાતાઓએ અપાર ગુણો ક્યાં બદલ કિંવા ઓશિંગણ થવાનો સમય પ્રિય યુવાની જ છે; યુવાનોથી સૌએ ભલામ મેળવવા માટે મીટ માંડી છે. એવી ક્ષાત્રસમી યુવાનીના સુઅવસરને “મોગે રોગ મય” એમ ક્ષણભંશુર મિથ્યા વિલાસોમાં ન વેડફતાં જનતા-જનાર્દનની કલ્યાણકારી સેવામાં ખરચવો. એ આદર્શ અવસ્થા જ જ્ઞાનજ્યોતિથી વધુ ચાલીને સેવા કરવાની દિશા દર્શાવે છે.

“દેખી દુઃખ ડરે નહીં તજે ન હિમ્મત લેશ;
એવા નિયુણ વીરનો સહાયક રામ હમેશ.”

દુરદર્શીય અનુભવનાં દૈવત વડે વર્તમાન સમયને સુધારનાર યુવાન જ શૌર્યમૂર્તિ અડગ રહેલ યોદ્ધો છે.

યુવાનીમાં ધાર્મિક આજ્ઞાઓનાં પાલનથી ડરેલ શુદ્ધિ વડે માન-અપમાન સહીને સૌમ્યભાવની ઝળમળીત સાધનાએ “માતૃવત્ પરદારેણ” એ પવિત્રદષ્ટિથી શીલવ્રત્તિ કેળવી આચાર, વિચાર અને સંકલ્પ-વિકલ્પો શુદ્ધ રાખવા; જેથી સૂક્ષ્મદેહનાં-તત્ત્વયંત્રોનાં સંસ્કારી મંડળો પણ પવિત્ર બન્યાં રહે. પૂ. ભગિનીઓનાં શીયળ-મર્યાદાની રક્ષા માટે પ્રાણુ ન્યોચ્છાવરનાં શિસ્તપાલનાર્થે દંદ મનોખમ કેળવનાર, શૌર્યવંત યુવાન જ ક્ષત્રિયવીર-રાષ્ટ્રરત્ન મહાયોદ્ધો છે.

સદ્ગુણિષ્ઠિ તરુણો ! અને યુવકવીરો ! સંયમ પાળવાની દિવ્યલગનીમાં જ સતત વિચક્ષણ રહેવું.—

“ યથાહિ નિપુણઃ સમ્યક્ પરદોષેક્ષણં પ્રતિ ।

તથાચેન્નિપુણઃ સ્વધુ કો ન મુચ્યેત ગન્ધનાત્ ॥

ભા:- “ જેમ આ પુરુષ પરદોષો વર્ણન કરવામાં બહુજ કુશળ છે તેમ પોતાના દોષો કહેવામાં નિપુણ હોય, તો એવો કોણ પુરુષ છે કે જે સંસારનાં કઠોર બન્ધનોથી છૂટતાં સુકત ન થઈ જાય ? ”

યુવાનોએ મન, કર્મ અને વચન વડે શાસ્ત્રઆજ્ઞાઓથી સદાચારોનું સેવન કરતાં, સમાજ, રાષ્ટ્ર અને સંસારના ખૂણામાંથી કંકાસ આદિ દ્રેષનું વિપળીજ નિર્મૂળ થતાં; માનવજાતનું સાચું સંગઠન સધાય. “ સંવૃદ્ધ ” — “ વિદ્યા વિભ્યાદિ ગુણસુકત પંડિતો સાથે વર્તનાર યુવાન. ” એમ યુવકો ઉચ્ચશ્રેણીથી નીતિજ રહેતાં, સર્વ સ્થળમાં વાતાવરણ કદયાણુમય જ રહેવાનું.

પણ—કોઈક યુવકના જીવનનું દુષિત વાતાવરણ તો અવશ્ય સુધારવું જ જોઈએ.

ભણેલ કે અભણ પણ ધંધામાં ગૂંથાયો રહેલ એવો તે યુવક, શ્રીમાતાજી-પિતાજી તથા નિજ શ્રી સતીરૂપ ગૃહિણીનાં સુખનો આધાર છે. પરંતુ એમથી કોઈક યુવાન તો મૃગતૃષ્ણાએ નરકનો કીટાણું બની; જ્ઞાન જેમ અહીં તહીં ભટકતો રહે અને પ્યારાં (ગભરુ) બાળબચ્ચાં, કામળાંગી ગરીબડી પત્ની, અપંગ વૃદ્ધો અને કુટુંબીઓ તેની વાટ જોવાની બાધિથી કળકળતાં રહે ! પાછળ છડી સ્ત્રી તો વરસો સુધી પતિ ઘેર આવ્યાની વિરહીવાટ જોતાં, જોતાં અંતે મને કે કમને પાપીયા-ઉદ્વેગોપણ માટે બીજો ભવ કરવો રહે !! એવા ભટકતા રહ્યા અધમકૃત્રી ! કર્મચંડાળો !! કપૂતોના કારણે !!! અનેક દોષોની નિંદાવાતો હું પણ ક્વચિત્ સાંભળું છું ! એ કલંકકથા આપણા પ્યારા સુજ્ઞ યુવાનોના જીવનચરણ વૃદ્ધિ માટે પણ અતિ હાનીકારક જ છે !!

આશાવાદીઓની સદ્ આશાઓ ફળીત કરવા અંગે યુવાનો જ સુજ્ઞ બને.

અહો ! જેમના પર સમાજ અને રાષ્ટ્ર ઉત્તરિની ઉજ્જવલ આશાઓનો ભાવિ આધાર રહેલ છે તેવો યુવાન, પતિન અને શોકપૂર્ણ નિઃશ્વ દશામાં ઘેરાયલો જોઈ સમાજહિત ચિંતકોનાં સુહૃદો દુઃખોથી ખિન્ન થતાં અપાર ચિન્તા (અશિ) ના ચરુમાં ઉકળી રહ્યાં છે !! એમ ઉત્તરિના કિનારા સામે નિળિડ-અંધારું ફેલાયું છે !!! “ જેમકે સંસારલીલાની ગ્રાહિનીમાં કંઈક ચૂર્ણ થતાં લય થઈ ગયા ! જેનો તેનાં વાલીઓને પતો મળવો પણ મુશ્કેલ છે. ”

પરંતુ દિવ્ય રાષ્ટ્રના અશોક સ્થંભરૂપ, શરવીર, સંયમી અને દક્ષ યુવાનોએ

પૂ. ભગિનીઓનાં શિયળમર્યાદાની રક્ષા માટે હજારો અને કંઈ લાખોએ હસતે મુખે અમૂલ્ય દેહોનાં બલીદાન આપી, માનવી કાયાઓની અને તેના દેહી ચૈતન્યદેવોની અહં રાષ્ટ્રમાં કલ્યાણી કીર્તિ પ્રાપ્ત કરી; તેનાં ઇતિહાસોની ગાથાઓનાં સુવર્ણક્ષરોએ રક્ષાં અમર પુરાવાનાં અગ્નિહોત સમારકો છે.

આજ જનતંત્ર રાજકારણના સુરાષ્ટ્ર રક્ષીય યજ્ઞમાં સમસ્ત સુજ્ઞકુમારોનાં આત્મદૈવતાનાં અને હૃદય ચારિત્ર્યોનાં સદ્સામગ્રીની અતિશય જરૂર છે. “પર-તિય માત સમાન” એ ભારતવર્ષિય આર્યવીરોની દૈવીવ્રતના ભવ્ય આદર્શોથી મહિલાવર્ગનાં શીલગુણ (પરમ ધર્મ) ની રક્ષા માટે સત્ય કર્તવ્યધર્મનાં પાલનથી “શાન્તિના વિજયવંત માર્ગે” અને માનવકુળના જીવન નિર્ભયપણમાં દૃઢ કરાશે.

યુવાનોને સર્વદા મળતી સુચશ પ્રાપ્તિના-સ્વર્ગદ્વારની ઉજ્જવલ ચાવી પણ તેઓની અમીમય દષ્ટિ કેળવી રાખ્યામાં જ સમાઈ છે.

જન્માષ્ટમીના સર્વમંગળ આદર્શ ઉત્સવના તે પ્રથમથી રમાતા રહ્યા “ધર્મરાસમાં” કોઈ વાલીઓને લક્ષ્મીજીનાં સ્વરૂપ-ગુણો સમાન પોતાની પ્રિય વૃદ્ધશ્રીઓ, ધર્મસ્વરૂપ પૂ. પુત્રીઓને માનવોભવ્યાં યોદ્ધામાં જવા માત્રની આજ્ઞા આપવામાં પણ મન, વિચાર અને શરીરો કંપે છે! સદા નિંદ્રા, છકેલા! અને કુળને અપકીર્તિના નર્કકુંડમાં ડૂબાડનારા પતિત યુવાનોનાં છાકટાંપણાં પર દરેકના હજારો, અરે!! લાખો ક્રિતકારો જ હશે!!!

સતી અને ચતિનાં પરમ પૂનિત આવરણો ધારણથી રક્ષાયા વડે જ સંસારનાવ તરી તેમ તરતી જ રહેશે. અગ્નિદેવ, અહ્મદેવ, વૈદિક મંત્રો, અંતરિક્ષે વ્યાપક દેવો અને પૂ. માત-પિતા આદિ પંચ સમક્ષ “સમપદી” થી પાણી અહ્મદેવ; તે વિષુ સંસારમાં અન્ય પૂ. માત અને ભગિનીઓની જ તથા પિતા, બંધુઓની સૌંદર્યમયી-પવિત્ર દેવી અને દેવતાઓની જ મંગળમૂર્તિઓ છે. તેમના સુવિચાર-સરોજની મંગળવિભૂતિની દિવ્યગુણ-સુગંધીને નિત્ય માતૃત્વે તેમ પિતૃત્વે વંદતે, સર્વની નિર્ભયતાનું દૈવીસદન અહીં જ દર્શાતાં સર્વનાં અભયતાનું અમૃત વર્ષાશે. પ્રિય કુમારો! “સાચું સુખ તો વિષયોનાં શમન કર્યાનાં સંયમ-વૈરાગ્યમાં છે, ભોગોમાં તો નથી જ.”

ગીધ અને કાગડા જેવી ચપળ દષ્ટિવાન; અભક્ષાભક્ષ ચાટના અડકનારને તરત ઓળખી, તેની દુર્ગતિની દુર્ગતિના ઝેરી કુસંકલ્પ તંતુઓ તોડી નાંખાવવા. જેમકે—

“ભીતર સોં મૈલો હિયો બાહર રૂપ અનેક;

નારાયણ તાસોં ભલો, કૌઆ તન, મન એક.”

કાગડા જેમ વિષ્ણુભરખવાનો કુચ્છભાવી ઉચ્છ્રંખલ માત્ર ટાપટીપવાળો દુષ્ટ, દુર્ગુણી અને ઉધ્ધત-કુલાંગાર યુવાન; સમાજ અને રાષ્ટ્રઅભ્યુદયના સુંદર માર્ગની વચ્ચમાં

નકનાર મોટા કાળમીંઢ પથ્થરા જેમ વૈરી છે ! શ્રી માત-પિતાનાં ઉજ્જવલ યશ-
વંત કુળમાં નિર્થક ઉગી નીકળેલ એ કપુત-અંગારીઓ છે!! શ્રી જન્મદાતાનાં
રહન સહનનાં સારસત્વનું દૂધ બગાડવા માટે અંધતા-તિમિરે લપાતી, છપાતી,
આડી અને વાંકી કુચાલ ચાલી, તેમને જ ભરખનાર એ મહા વિપદર નાગ છે!!!
તે ભયંકર પ્રાણી કબજમાં લેવા માટે સુઝ મિત્રોએ ઐક્યઆદર્શની

મધુરી મોરલીનો નાદ ગજવતાં જ રહેવો.

સુપ્રતધારી ઉત્સાહી કુમારોએ પોતે ગુણવંત-ગારોડી સમાન ધર્મરહસ્યનાં
નિદિધ્યાસનની ગુણબુદ્ધી ગ્રહણે ચતુર રહી, એ ઝેરી (વિકારોભર્યા) કાળા-નાગને
સુધારના પ્રેમરૂપી ચક્રારનીતિની સાધનાના-સાંભુસાની દાખથી ચપળતાપૂર્વક પકડીને
ગુણુ-ગૂંથણીઓના-કરંડીયારૂપી નિજ મહામંડળીમાં ઘેરવો. શને: શને: એટલે
વખતો વખત મોટા ઝાપટા દેવામય-સમગ્રવવાની ચીવટની ભીંસ આપી તેની કુસ્વભા-
વની વૃત્તિમાં ભયું વિકારી-હળાહળ ઝેર સાવ નોચોવી જ નંખાવવું. એના પાપલીલા
કુક્રત્યના બહુ તીક્ષ્ણ અને કુટુંબ, સમાજ તેમ રાષ્ટ્રમાનવોનાં પવિત્ર-સંસ્કારોનાં
કલેવરમાં ભયંકર ઝેર પ્રસરાવતા લાંબા અને તીણા રાક્ષસી-કૂર દાંતો તત્કાળ
ઉખેડી જ નાખવા ! તેને પણ ધર્મરહસ્ય-સાહિત્ય સંસ્કારની મોરલીના મધુરનાદથી,
જીવન દિતોપદેશનું-નિત દૂધ પીવરાવી તેના તન, મન અને વૃત્તિઓના કુસંકટપ-
કુંફાડાઓ શુદ્ધ અને શીતળ કરાવવા. તેને વળી જગૃતિદિતે કેસરિયાં પહેરેલ
મરણિયો યોધો કેળવાવી, સાર્વજનિક સેવાનાં-સમરાંગણમાં શૌર્યપણે વૃત્ય કરા-
વતાં જ રહેવું. દક્ષ મિત્રોએ એ મહત્કાર્ય ચીવટથી પૂરું સંભાળવા માટે મોહન-
અંત્રના વીરહાંકની મોહક મોરલીમાં તત્પર થવાના-નાદોથી સર્વોત્કૃષ્ટ મીઠું ગીત
ગાવું. એમ શૌર્યવંત પ્રચારમાં માનવ મિત્રનાં હિતનો મહાન આદર્શ
સમાયો જ છે.—

“ સત્ય વચન અરુ ક્ષીનતા, પરતિય માત સમાન;
ઇતને પર હરિ ના મિલે, તો તુલસીદાસ જમાન. ”

“ કબીરા, કબીરા કયા કરે, શોધો આપ શરીર;
પંચ ઇન્દ્રિયાં વશ કર્યે, (તો) આપ હૈ દાસ કર્બીર. ”

— રાષ્ટ્ર નીતિ, રીતિ સંસ્કૃતિની પરમોત્કૃષ્ટ ઉજ્જવલતા —

ઋષ્યમૃક પર્વતપર શ્રી રામચંદ્રજીએ, અંધુશ્રી લક્ષ્મણજીને તે મળ્યાં આવૂ-
પણો વિષે પૂછતાં, લઘુઅન્ધુશ્રીએ આર્યોજ્જવલ નીતિમતિનાં વર્તને ઉત્તર
આપ્યો, કે—

“ નાહં જાનામિ કેયૂરે નાહં જાનામિ કુણ્ડલે ।
નૂપુરેત્વમિજાનામિ નિત્યં પાદાંભિવંદનાત્ ॥ ”

ગાર, શ્રી વા. રામાયણ. કિષ્કિ. કાંડ, પૃ. ૨૩૬.

ભા:— એ સર્વ (ધરણીઓ) માં કેવલ નુપુરને ઓળખી શકું છું, જે કે દરરોજ વંદન કરવા સમયે; હું શ્રી સીતામાતાના ચરણોને નિહાળતો હતો. આ કેચર, કુંડલો આદિને હું ઓળખતો નથી. કેમકે ચરણાવિદ્યનું ધ્યાન છોડી, મેં દષ્ટિ ઉંચી કરી; કદી પણ જોયું જ નથી.

વાહ, ધન્ય, ધન્ય હો; આર્ય જાતિના સંસ્કાર શિરોમણિ-સુભાગીરત્ન વીરશ્રી લક્ષ્મણજીએ મનોનિઝલ અને બ્રહ્મચર્યથી પાળ્યા પવિત્ર આદર્શને. આપણા શિષ્ય-આત્માઓના પરમ અધ્યાત્મી એ પૂર્ણ તપસ્વી-ચતીવર્યાત્માના દિવ્ય સંયમ-વ્રતના મૂલ્ય ગુણ્યશને નિત્ય વંદન છે.— તેવો ધ્વન્દિય નિઝલ તથા દમન નો પવિત્ર અને સુખદાયી સંયમ સાધવા,

—: ગીતિની ચલતી :—

યુવાની દીપાવળી, એ છે પ્રભુતા યોગ;
મળી નથી યુવાની કંઈ માત્ર ભોગવવા ભોગ. ૧
યુવાની સંયમે સાચવ્યે હૃદયે ભુદાયો—રોગ;
સદ્નામના જીતી જવા, મળ્યો યુવાની યોગ. ૨

બ્રહ્મભાવની મેધામુદિ માટે સર્વોત્કૃષ્ટ ધ્યેયની નિત્ય પ્રાપ્તિ સારું તરુણો અને યુવકોનાં તન, મનની આદર્શ કેળવણીનું વીરવાળુના આલાપોથી ગીત ગાયું.
યુવકોનાં અંગો પરનું વિશ્વમાનવોમાં અતિ વહાલું રહ્યું એવું સત્વર ધારવાનું વ્યાપક સુંદર ભૂપણ.

યુવાની શોભાવી આજ ધર્મ તણી બની પાજ;
વેરી કરી ગુણો સારા યુવાની દીપવળી આજ. ૧
પ્રેમી ખ્યારા, પુત્રો અમારા સત્યની છે આચી પાજ;
ધર્મ, હિતે વ્રત તણી હૈયે ફેરી રાખી દાઝ. ૨
રાષ્ટ્ર તણી, ખરી ૧ અણી— વેળાએ બચાવી લાજ;
પૂર્વેના યુવાને પહેર્યા, ધરી એવાં રૂડાં ૨ સાજ. ૩
પ્રાચીન ભટવીરો જેવી, હૃદયે ધારી ધર્મદાઝ;
કરજ સાથે ચોખ્ખું કરીને હોંસેથી ચૂકવવું વ્યાજ. ૪
સેવાર્પણના લહાવ જ લેવા શિરપર પહેરી કંટક તાજ;
શૌર્યશાળી— વિજ ચમકથી કૌશલ્યે રણમાં વાગે નાદ. ૫
સંપન્નનેહે જીવન જીવી ભોગવવું નિષ્કંટક રાજ;
એજ અમારું વૃદ્ધનું કહેવું, મિત્ર-યુવાનો ! ધારો, આજ. ૬

૧= માનવ સેવા કરવાના વર્તમાન સમયમાં, ૨= રાષ્ટ્રીય સેવાના રણયજ્ઞ કેસરિયાં કર્યાં.

—અસ્તુ, વંદેમાતરમ્ (પુનઃ તે નાદ ગુંજ્યો)

પૂ. શ્રીમાને સમયોચિત પદ્ધતિસરનાં સુવાક્યોથી, યુવાનોને સંગઠનનાં તથા જિતેન્દ્રિયપણાનાં શિસ્ત પાલનનું વિસ્તૃત સંબોધન આપીને સર્વાતમ વંદન કયું. શ્રોતાઓના હર્ષભર્યા ધન્યવાદો પ્રાપ્તિથી વડીલે સ્વસ્થાન લીધું, અને શ્રી મંત્રીજીએ ઉભા થઈ; પ્રસંગ અનુસાર ભજન ગાયું.

—: પદ :—

“ અનારી મન કામ તરક કેા મૂલ; દુન.

૨ રંગ રૂપ મેં રજીો લુભાના,	ભૂલ ગયો હુરિનામ દિવાના;
યા યોવન કા કૌન કિકાના	દો દિન મેં હો ધૂલ ૧
અમૃત—ભરે કલશ અતલાયે,	ધરિ ધરિ કે આનન્દ મનાવે;
અમકેડી ચૈલી હૈ મૂરખ!	જા પે રજીો બડો ફૂલ ૨
“ જા મુખકે ચન્દાકર ” માનો,	થૂક, લાર વામેં લિપટાનો;
હી હી હી હી તુમરી મતિપર	વિખટા મેં ગયો ભૂલ. ૩
કેસા ભારી ધોખા આયા,	દાડ, ચામ પર મન લલચાયા;
“ વામન ” ઇશ્વર ગૌર કિયા કુચ્છ?	યદી કાલકે શૂલ. ૪
“ હાડ, ચામડ માળખું,	મહિં માસ ને ભયું રક્ત છે;
ઉપર મહેલું ચામડું	કહો દીલ કયાં આસ્કત છે ? ”

—કવિનો, વૈરાગ્ય વિચાર.

“ તે સ્ત્રીના દેહને પ્રથમ તું એ દષ્ટિથી જો કે, તેના દેહ પરનું બધું ચામડું ઉતારેલું છે ” (માળાનો એક મળુકો. પૂ. યોગી શ્રીમદ્દરાજચંદ્ર.)સ્મૃતિ.

પાંખડી વીસમી.

આતુલ્ય વૃદ્ધિમાં, શાસ્ત્રીય સંગઠન સુવાસ.

સભા:—(ઉભા થઈ) આપણા સુધારસાથી તેમ પરમ અદ્વૈતભાવનાવાદી પૂ. વડીલશ્રી વાશણુભાયા, સૌની પ્રાર્થના સ્વીકારતાં સમયોચિત દિતની રસપ્રસાદી પીરસશે; તેનો સન્નિવૃત્ત લાભ મેળવશે.

૨= ૫ (૧૨૪) થી (૧૩૦) સુધી જે શ્લોકો; દોહરા આદિ છે તે સ્વામી શિવાનંદ કૃત “ અદ્વૈતચર્ય જીવન હૈ ” તેમાંથી લઈને તેને વાંચક મિત્રો સરળતાથી સમજીને લાભ મેળવે તે માટે ગુજરાતીમાં રાખેલ છે તે મૂળ પુસ્તક દરેક યુવક મિત્રો અને યુવતીઓ એ જરૂર વાંચવું.

“ કે. છાત્ર-લિતકારી પુસ્તક માલા. દારાગંજ પ્રયાગ, ” ત્યાંથી મળશે. મૂ. બાર આના. લેખક.

વા:—

ૐ સર્વાત્માને નમો નમઃ

વસુદેવ સુતં દેવં કંશ, ચાણુર્મદનમ્ ।

દેવકી પરમાનંદમ્ શ્રી કૃષ્ણં વંદે જગદ્ગુરુમ્ ॥

ભા:—વાસુદેવના પુત્રદેવ (અને) કંશ, ચાણુરના મર્દન કરનાર, દેવકીજીના પરમ આનંદમય (એવા) જગદ્ગુરુ શ્રી કૃષ્ણ ! આપને વંદન કરું છું.

મૂર્કં કરોતિ વાચાલં પંગું લંચતે ગિરિમ્ ।

યત્કૃપા તમહં વન્દે પરમાનંદ માધવમ્ ॥

ભા:—મૂર્કાને બોલતાં કરો છો, લંગડાને પર્વત બોળાવો છો, (તે બધું) આપની કૃપા વડે. (એવા) પરમ આનંદરૂપ (હું) આપને) વંદું છું.

અસિતગિરિસમંસ્યાત્ કજ્જલં સિન્ધુપાત્રે

સુરતરુવરશાખા લેખની પત્રમૂર્ચી ।

લિખતી યદિ ગૃહિત્વા શારદા સર્વકાલં

તદપિ તવ ગુણનામીશ પારં ન યાતિ ॥

હે ઇશ ! નીલગીરી જેટલા કાજળની સમુદ્ર જેવડા પાત્રમાં સમાઈ રહે એટલી સાહી કરી, આ જગતપરનાં જેટલાં દેવતાઈ ઝાડો છે, તેમની શાખાઓની લેખણો કરી, પૃથ્વીના પડ જેવડા કાગળમાં; સર્વના કરતાં ચપળ લખનાર સરસ્વતી સદાકાળ લખ્યા કરે તો પણ આપના ગુણોનો પાર આવે નહીં.

પરમ માનનીય શ્રી સલાપતિજી ! સાક્ષર શ્રી સદ્ગુરુસ્થ મિત્રો ! ધર્મપ્રેમી ભાઈઓ ! પૂ. બહેનો ! તથા પ્રિય પુત્રો ! અને પુત્રીઓ ! આપણે એકાગ્રચિત્થી સત્ય સાંભળ્યું, તેમજ નિત્ય અનુસરતાં પરમાનંદ મેળવવો. અત્યારે સમય વધુ નથી. ફરી એકત્ર મળતાં હું સ્વાનુભવસિદ્ધિ વાતાં વિસ્તારથી કહેવા કોશિશ કરીશ.

પૂ. શ્રીયુતે વેદ, ગીતા આદિનાં રહસ્યનું અમૃત પીરવું તે લોકસંગ્રહે જીવન-પુષ્ટિમાં હિતકર છે, તેના સાંગોપાંગ અંગીકારે પાન કરવાથી જ બધુઓનો સંધનો પરિશ્રમ સફળ છે. તે અંગે—

એક મહુરવ ભરી યાદી.

અમને તથા સુધારક ભાઈઓને તત્ત્વ સમજવામાં, સંકટો સહન કરવામાં અભ્યાસ કેળવતાં X વર્ષો થયાં પણ આપણે “ એક મગ ને બે ફાડું ” જેમ જ રહેલ. ખેતરો, વાડીઓ, લેવડ-દેવડ, ધંધારોજગાર અને દરેક વહેવાર વહીવટમાં પરસ્પર સહાયક રહ્યા; તેમજ રહીશું. આપણે, બાળકોનાં લગ્નોમાં અને દરેક વર્ષના વૈશાખ સુદિ પુનમના દિવસે + કૃષ્ણદેવી શ્રી ઉમીયાંજીનાં પૂજન માટે

X = “ કર્તવ્યને પથે ” પૃ. ૩૩ માં વાંચવું.

+ = પરિષદો અને સંમેલનોમાં ઠરાવો ધડી, એ પુણ્યપર્વ દિવસ સંગઠનથી સંપૂર્ણપણે ઉજવવો. લેખક.

ઉજ્જ્વળી અને યજ્ઞોપવીતની વિધિ સારું આવણી આદિ પર્વો ઉજવી, તેને પ્રીતિ-
લોજનથી દીપાવીએ છીએ, એવી જ શ્રદ્ધાથી જાતું પ્રેમનો મંગળચક્ર અવિચળ
છે. (ધર્મ જયનાદ) સૌનો મુષ્ટદેવ એક જ હોતાં, આપણાં સ્વચ્છ મન મનન-
માળામાં પરોવીને ઐક્યપણાથી સુકર્તવ્યો કરવાં—

÷ આપો નારા ર્હિતિ પ્રોક્તા આપો વૈ નરસૂત્રવઃ ।

તા યદસ્યાયનં પૂર્વે તેન નારાયણઃ સ્મૃતઃ ॥

મનુસ્મૃતિ, અ. ૧, શ્લો. ૧૦.

ભા:-જળ નરમાંથી ઉત્પન્ન થયું તે કારણથી તેનું નામ નાર છે. તે નાર એ જ
પરમાત્માનું પ્રથમ આશ્રય અર્થાત્ નિવાસ સ્થાન છે, તેથી જ પરમાત્માનું નામ
નારાયણુ થયું.

“* પોતાની અપાર કળાથી બ્રહ્માંડો રચીને વિશાળ હિરમાં ધારનાર, સૂર્ય,
ચંદ્ર, પૃથ્વી, ગ્રહો અને તારાદિનો પ્રકાશીક, વાયુ, જળ અને આકાશ આદિ પંચ-
તત્ત્વ-પ્રકૃતિનો નિયામક સ્વયંભ્યોતિશ્વર ગુણાતીત બ્રહ્મ છે.” એ સમ્વિદ્યાનંદ
અલીપ્તપણાથી સ્થાવર અને જંગમમાં, ચૈતન્ય અણુઓનાં સૂક્ષ્મ અંતઃકરણ-મંજનાં
રૂપાળાં યોગાનમાં “મહત્તોમહીયાન્ અજોરણીયામ્” રૂપે અખંડ રાસલીલાનું
દિવ્યનૃત્ય કરી રહેલ છે.

એ પ્રેમસ્વરૂપ-સર્વાંગ સુંદર, ત્રિભોવનભ્યોતિ મનોહર લીલામૂર્તિ જગન્નાથ જ
વેદધ્વનિની-પ્રેમળખંસીનું સર્વકાળ ગુંજન કરનાર પુરુષોત્તમ-બ્રહ્મ છે. એવાં રહ-
સ્યનાં અમૃતનો ગુણ મર્મ શ્રી ગુરુજ્ઞાનની પરમકૃપાથી સમજી, દેવોના અધિપતિ
મંગળસ્વરૂપ લક્ષ્મીજીના સ્વામી શ્રી નારાયણનું આપણે શ્વાસોચ્છ્વાસે હૃદય-
મંદિરમાં નિત્યધ્યાને દર્શનથી આત્મતૃપ્તિનું સુખ પામી રહ્યા છીએ. આપણો
લક્ષ યોરાશીના કષ્ટમય ચક્રાવાથી ઉદ્ધારક એજ મુષ્ટદેવ શ્રી નારાયણ છે. સૌનું
અંતરમુખી વ્રતિથી એ વહાલા પ્રિયતમને રીઝાવવા માટે કર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને
અનન્ય ભક્તિનું અંતિમ લક્ષ છે, એજ “વેદના વેદાન્તે” પ્રતિપાદન કયું;
માનવોનાં જ સુકર્મનું ઉત્કૃષ્ટ અમૃતકળ છે. ભગવતી શ્રુતિ બોધે છે—

વિચારાન્મોક્ષો ભવતિ । તસ્માત્સદા વિચારયેત્ ॥

પૈર્જ્ઞોપનિષદ.

તથા ભગવાન શ્રી શક્ટરાયાર્થ કહે છે—

નોત્પદ્યતે વિના જ્ઞાનં વિચારેણાન્યસાધનેઃ ।

—અપરોક્ષાનુભૂતિ.

ભા:-વિચાર સિવાય અન્ય (કર્માદિ) કોઈ સાધનદ્વારા જ્ઞાનોદય થતો નથી.

÷મનુ. { અ. ૧, શ્લો. ૫ થી ૬૧ સુધી સ્વાધ્યાયથી મનન સાથે નિદિધ્યાસન કરવા.
*મનુ. { અ. ૧, શ્લો. ૫ થી ૬૧ સુધી મનન કરીને પરમ લાભ મેળવવો.

એ અમૃત નિત્ય પીતાં રહેતાં, નિજ સંકલ્પ-વિકલ્પો ફેળવીને બ્રાહ્મસંગઠન પશુ સત્વર થવું જ જોઈએ. સત્ય ખારણમાં હજી વિરમ્યાં રહ્યાં બન્યું રતોતે મારી હાથ જોડીને નમ્રતા છે કે વહાલાઓ ! જીવનની અમૂલ્યક્ષણો નિરર્થક ગુમાવવી નહિ, આપણી ઉજ્જવલ વર્ણુ અને કુળ-ગોત્ર યોગ્ય રૂડાં કાર્યો કરવાં. સૌએ પતિતપાવન સમાજના અપૂર્વ પ્રીતિવહેણના કલકલ કરતા મધુર નાદમાં મોઠોનાદ મીલાવી, યોગ્ય રવત્રે નિર્ભય બનીને જીવનનો વિશુદ્ધિ યાત્રામાર્ગ સુખપૂર્વક માપવો જરૂરી છે.

પૂ. શ્રી વસિષ્ઠ ગુરુદેવ ઉપદેશ છે કે—

ધર્મે નષ્ટે અસ્થિલે રામ ત્રેલોક્યં નશ્યતિ હ્રુવમ્ ।

વા. રામા. ઉત્તરકાંડ, સર્ગ ૮, શ્લો. ૬૧ નો પૂર્વાર્ધ પૃ. ૩૯૨

ભા.— “હે રામ ! સંપૂર્ણ ધર્મનો નાશ થવાથી, નિશ્ચય પશુ ત્રિલોક્યનો નાશ થઈ જાય છે. ” તેવાં અદ્ભુત જ્ઞાને કરી—

આજનાં ગૂંચવાયલાં દેખાતાં કોકડાંનો શાસ્ત્રીય વિચારોપૂર્ણ, યુક્તિ અને પ્રયુક્તિના સારગ્રાહી સુનક—દાળકાથી ઉકેલ કરીજ લેવો.

દ્વિજને દર્શાયાં દુપણનો તો અમે ત્યાગ જ કર્યો. શ્રદ્ધાથી પ્રભુજીની અખંડ ભક્તિના શરણાગત થઈને જીવન દીપાવતા પૂ. મહાત્માજીનોના સત્સંગ વડે અમે સત્યગ્રહણના પ્રેમપાવનથી તેમ સાથેજ ઉત્સાહી આંખે પશુ ગુણ ધર્મનું રહસ્યામૃત મેળવીને પીધું, તેમ આત્મપ્રિયાએ મેળવીને અવશ્ય પીવું જ જોઈએ.

શ્રેયાન્સ્વધર્મે વિગુણઃ પરધર્માત્સ્વનુષ્ઠિતાત્ ।

સ્વધર્મે નિઘનં શ્રેયઃ પરધર્મે મયાવહઃ ॥

શ્રી ગીતા. અ. ૩. મં-૩૫, પૃ. ૧૫૦

અ.— કેમકે સારી રીતે આચરણ કરેલા પરધર્મ કરતાં ગુણુરહિત પશુ પોતાનો ધર્મ અતિ શ્રેષ્ઠ છે. પોતાના ધર્મમાં મરવું (પણ) કલ્યાણકારક છે. (અને) પારકો ધર્મ ભય ઉપજાવનારો છે.

વિરમ્યાં વહાલાઓ ! કદી પણ અર્થ ન સરે એવો ભયાવહી કુસંગ મૂઝા, સંસ્કાર-જગથી અંતર ઉજ્જવળ કરવાં. સૌએ આજનાં તડાં તોડાવવાનાં સુકાર્યોમાં મન્યા રહીને ધર્મના ઉત્સવ મંડપની શીતળ છાયામાં વિસામો મેળવવો. આપણુ પરસ્પર બ્રાહ્મભાવથી હૃદયો ભેટાવીને જે સંસ્કારવિષ્ણુ કહીં ભળાયેથી, તેવાં સૌનાં ઘરોમાં ધર્મનત્વનાદ પહોંચાડીને લાભ આપવા—

— શુદ્ધિ (ભાન) ની સમજણુ વધારવી જ જોઈશે. —

શુદ્ધિ સમજ્યે	સાર	માર્ગ	મળતો	સિધો,
શુદ્ધિ ગ્રહો	સાર	જ્ઞાન	ખાલો	પીશો;
શુદ્ધ મેળવીને	આજ	નથી	રેવું	ઝેસી !
શુદ્ધ-ગુદ્ધે,	હર કરો ?	કુરૂદિ	રહેલી	પેશી !!

*શુદ્ધ ન પ્રગટે જ્યાં સુધી સ્વરાષ્ટ્ર સઘળો રંક છે!
શુદ્ધ તત્ત્વ સમજ્યા તણું એ માનવ જીવનનું લક્ષ છે.

ગંગા સ્વરૂપ પ્રતિય જનોમાં અભિન્ન વાતાવરણ રચવા માટે અનુભવ સેવા-
સાથી ઉત્સાહીઓ નિયતસ્થળે સંમેલનમાં એકત્ર થઈ, સૌને મંગળમયી સમ-
જી આપી તે પ્રિયવંતોથી અનિષ્ઠપણું દૂર કરાવીને પરમ ઐક્યનું વહાલપણું
સાધવું. સંસારચાત્રાની સ્વર્ગીયલીલામાં દૈવીદયાએ ઐશ્વર્યનું જે (રજમાત્ર) નિર્ભય
—સુખ દર્શાવ્યું, તેનાં વિતરણે એટલે સૌનાં કલ્યાણનાં કર્તવ્યે આલવા માટે—

આપણે ધારી પ્રિયવત, ઉચ્ચ વ્યાખ્યાનો કરવાં;
પૂર્ણ થતાં પુદ્ધધારી, સુધારા ઘણેરા કરવાં;
અડગ બની પ્રણુધારી, શિર સર્વહિતે ધરવું;
નિર્મળ થઈ પ્રેમાનુરાગે, વિભુ ચરણે જ નમવું.

આપણે જાગી ગયાં પણ જાગ્યે નિદ્રા સેવતાં જ્યારે?
મિત્રો! રાષ્ટ્રમાં, કર્મયોગ સાધતાં રૂડાં ફળો પ્રાપ્ત જ ત્યારે.

ગુણીજનો! મારા કલામાં જે કામને પણ ઓછું કે અધીકું દર્શાવું હોય તે
તેનો (હાથ જોડી) હું ક્ષમા માગું છું. આપણે આજ સુદ્ધિવાદના પ્રકાશપ્રાદી
સંગ્રામ સમયમાં, બાંધવો પૂરાયેલ કુદ્ધિ (વર્તુલ) નો કપટ કિલ્લો દૈયા ભેદવો જ
છે; એમ વિચક્ષણે દૂરદર્શીય પ્રગતિની દિશાએ ઠીક માર્ગો જોઈવીને અનિશ્ચય
યુક્તિપૂર્વક વર્તવાનું છે. કહેવાની જરૂર નહિ રહે કે, જે ભાંડુઓનાં દિવ્યદાર-
સુખમંદિરોમાંથી અયુક્ત શબ્દો સરે છે! તે આપણે તેઓથી તરત નશાવીને
છેકે ભૂલાવવાના જ છે.

આપણાં “જી પ્રભૂતિમાં વ્યાપક” ઇષ્ટ, અદ્વૈત-વિભૂતિમય શ્રી હર
હર હર મહાદેવ! શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ! પ્રભુ શ્રીરામ! અને યોગેન્દ્ર શ્રી
કૃષ્ણ! એવો ત્રિવેણિનાં અમૃત-જળમય તન, મન અને વાણી આદિ અંગપ્રત્યંગોને
શીતલથી શુદ્ધ કરનાર, ત્રિભુવન વિજયી મીક્ષામંત્રોનો પવિત્ર ઉચ્ચાર આપણે
વહાલાનાં મુખાર્ચિદોથી સાંભળ્યે જ એવાં ધર્મપ્રિયોને દૈવિક આદર્શની અહલ-
વૃદ્ધિએ બાથમાં લઈને આપણી ઉજ્જવળ ગૃહસ્થાશ્રમ શ્રેણી દીપાવવી.
એજ બંધુત્વે પૂર્ણ વિવેક, એજ આપણો સંગઠન શક્તિથી સદા અભય બનેલ
રાષ્ટ્રીયદુર્ગ અને એજ છે વિશ્વશાન્તિમાં કર્તવ્ય કુશળપણાંતું; આર્યત્વના વિશાળ
સત્ય સનાતનના શંખનાદનું પરમ ઉત્કૃષ્ટ રહસ્ય. (ધર્મજયનો મુલંદ થોપ.)

પરોપકારની વાતસહ્ય પૂર્ણ પહેલી વ્યાખ્યા.

જેમ તળાવ અથવા નદીમાં ડૂબતું દુઃખિ મનુષ્ય જોઈ તેને ઉગારનાર એ સમયે
જ કપોતને ભૂલી તરત તે બેડાં જળમાં ફેરતાં તરખોળ થાય. એમ પ્રિય ભાંડુને

* = સત્યની પરમ પ્રાપ્તિ વડે જ્ઞાનભાન થવું.

એકદેશી તિમિરનાં આવરણથી ઉગરવા માટે પોતે અમુકક્ષણો ત્યાં જ વિલગ્ન થી તેને સંગમાં લઈને પુનઃ પ્રકાશમાં અવાય; એ પૂજ્યવર્યોએ ધારણ ચૂદ નિર્ણય. તેવી નીતિરીતિની વહાલભરી પ્રીતિને તેના પ્યારાસુપુત્રો (સેવકો) એ મન વ્રતિ અને સુકર્મનાં ઉતારવાનું પ્રયત્ન પ્રમાણુ સૌ સમક્ષ પ્રકાશી જ રહ્યું છે, કે—

પ્રકૃતેર્ગુણસંમૂઢા સજ્જન્તે ગુણકર્મસુ ।

તાનકૃત્સ્ત્રવિદો મન્દાન્કૃત્સ્ત્રવિદો વિચાલયેત ॥

ગીતા અ. ૩, મં. ૨૯, પૃ. ૧૪૬

અર્થ:- અને-પ્રકૃતિનાં ગુણો વડે મોહિત થયેલા પુરુષ ગુણ અને કર્મોમાં આસક્ત હોય છે, તે સારી રીતે નહીં જાણનાર મૂળેને, સારી રીતે જાણનારો (જ્ઞાની પુરુષ) અજ્ઞાનમાન કરે નહિ.

અવાં અટળ સિદ્ધાંતોથી જીવનમાં ધારવાનું પરોપકારી રહસ્ય.

ન્ટેમ માતા-પિતા, નિજાત્માની સૌંદર્યભૂતિ-બાળકને કાદવમાં રમવાની બેળા નિહાળતાં; પુત્ર વાતસલ્યે તરત જોદમાં લઈ તેનાં પ્રભાવંત મુખચંદ્ર પર અંબન આદિ મીઠા પ્યારથી ઘેર પહોંચાડે છે. તેમ પ્રમાદથી બૂદ્ધ્યાં સ્વબાળકરૂપ-આત્મિક પ્રિયવંતોને સમાજના પૂજ્યોએ પરોપકારી ભાવનાથી બાથ લીડી, સંયુક્તે સાથમાં લઈને અખંડ પ્રીતિ નિભાવવી.

જન્મનાં જાયતે શુદ્ધો સંસ્કારો દ્વિજ ઉચ્ચતે ।—મનુસ્મૃતિ.

ભા:-જન્મથી શુદ્ધ છે પણ સંસ્કારોથી દ્વિજ થાય છે.

તેમ સંતવાક્યો પણ પ્રમાણુ છે—

“ પશુનાં પનીયાં બને નરકા ન આવે કામ;

નરમાંથી નારાયણ બને જો કરતાં જાણે કામ. ”

અંતઃકરણમાંથી એકદેશી તિમિરચ્છન્ન હકાવી, તેમાં અનુભવ વિચારોથી સર્વદેશીય બ્રાતૃપ્રેમનો-પ્રકાશ પ્રગટાવતાં તેને હંમેશાં દીપાવીને સાચવવો.

જીવન ઉપયોગી પદાર્થો બહારથી મેળવતાં રોજની આવશ્યકતા પૂરી થાય છે, તેમ સ્વજનો સાથે પ્રેમવૃદ્ધિના મહદ્ પ્રશ્નને કર્તવ્યોમાં પણ હીક રીતે ઉતારવો જ બેદરશી. પ્રવીણ યુવાનો હૃદયોદ્ગાર કથે છે. કે—

× દિવ્ય સ્વર.

—: હરિગીત છંદ :-

મમ જ્ઞાતિ સરિતાના પ્રવાહો ભિન્ન જ્ઞાન્તે જે થયા;

અજ્ઞાન ખડકોએ કરી જુદા પડી જાયે વહ્યા.

જુદાં પડેલાં બહેણુ તે શું? એક મહાનદ ના થશે?

એ દિવ્યસ્વર કાને સુણ્યો કે! સૌ થશે, એ સૌ થશે. ૧

× = યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ, પુષ્પ ત્રીભવનું કાવ્ય, પૃ. ૩.

જ્ઞાતિ મહીં બહેમો તણી ભીંતો વચ્ચે બંધાઈ જે:
 દોખંડ સમ લાગે ભલે તોયે નક્કી તૂટી જશે!
 પણ શુદ્ધિના ચક્કર મહીં ચચરાઈ ચૂરણ ના થશે?
 એ દિવ્યસ્વર કાને સુણ્યો કે! સૌ થશે, એ સૌ થશે. ૨
 કુસંપ કુખમાં કોમ મુજ આળે પડી કચરાય છે!
 વળી દ્વેષ ને દુઃખ કલેશ-કંટકમાં પડી ચચરાય છે!
 દુઃખમય ગતિ જ્ઞાતિ તણી, સુખ શાન્તિમય શું ના થશે?
 એ દિવ્યસ્વર કાને સુણ્યો કે! સૌ થશે, એ સૌ થશે. ૩
 ક્યારે થશે? એ એ બધું હું ઉચ્ચરું સ્વર સ્થાનમાં;
 પ્રત્યુત્તરે પણ “સૌ થશે, નવયુવક જીવનો ઉદ્ધાનમાં.”
 એ પ્રાણ પૂરણ જ્ઞાતિના નવયુવકો! બીઠો હવે?
 તમ જીવંતમાં જ્ઞાન જ્યોતિ ને જગાવો આ સમે? ૪
 —સ્વ. મિત્રશ્રી દાનાભાઈ.

આપણે વહાલાંથી વિભળ સંપ સાંધવા વચ્ચે નડતા દેખડી કુસંપ-કાજળાના
 પર્વતને સહવિચારોના જ્ઞાનગોળાઓથી તોડી, ફેડી દૂર ઉડાવી જ દેવો. સંસ્કાર
 અનુરાગીઓની પ્રીતિને સન્માની ઐક્ય સાધવું, તેવી ભાવદ્રષ્ટિએ સત્તર—

હિત કરવા મિત્રો!	ધર્મ સંમેલનો ભરો?
પ્રકાશ ફેલવવા ભાઈઓ!	+ પ્રચાર સાહિત્યનો કરો?
જીવન દીપવવા બહેનો!	વૈદિક સંસ્કારો ધારો?
તરુણો! અથડાતી કુમતે!!	નૈયા, હૈયા ઉગારો?
સમજી વિશ્વ કણની વિશાળતા,	(એ) મીઠાં જીવનનો સાર છે;
મિત્રો! કર્તવ્ય બજાવવા બગવું	આળે ઉદયની જ સવાર છે.
પૂર્વજ નીતિ છે કે—	

આત્મા નદી સંયમપુણ્યતીર્થો સત્યોદકા શીતલટા દયોર્મિ ।
 તત્રામિવેકં કુરુ પાણ્દુષુત્ર ન વારિણા શુદ્ધયતિ ચાન્તરાત્મા ॥
 —મહાભારત.

+ = એકજ અક્ષર કેન્દ્રથી “શ્રી પા. સમાજ પ્રેસ” વસાવી, ત્રિમાસિક કે વાર્ષિક
 જ્ઞાન સંસ્કાર અંકો પ્રગટ કરી; બંધુઓનાં પ્રત્યેક ઘરે લાભ અપાય. સં. ૨૦૦૭
 થી નવમાં નાગપુરથી પાટીદાર પત્રિકા પખવાડિક તે પણ ત્રણ વરસ માટે પ્રગટ
 થયેલ. એમ સમાજહિત શુભ કાર્યકર્તા ઉત્સાહી યુવક વીરશ્રીઓને અમે મિત્રોના
 હાર્દિક અભિનંદન છે. તે અથવા બીજી પત્રિકા પુનઃ પ્રગટ થાય; તે પત્રિકાના
 વ્યવસ્થાપક મિત્રોએ, એમ સાહિત્ય રસિકોની આશાની પૂર્તિ કરવી જ જોઈએ.

ભા:-હે પાંડુપુત્ર ! સંયમ જેનાં પુણ્ય તીર્થ હોય, જેમાં સત્યરૂપી જળ લયુ^૧ હોય, શીશરૂપી જેનો ઘાટ-કિનારો હોય, દયાની જેમાં લહેરો ઉઠતી હોય, એવી આત્મારૂપી નદીમાં નહાઇને તું પવિત્ર થા. અંતરાત્માને જળ શુદ્ધ નથી કરી શકતું. તેમ મહાનિર્વાણ તન્ત્રમાં કહ્યું છે—

ब्रह्मण्यात्मापणं यत्तच्छौ च मान्तरिकं समृतम् ।

ભા:-આત્માને બ્રહ્મમાં અર્પણ કરવો એજ આન્તરિક શૌચ (પવિત્રતા) છે.

दुष्पतिग्रह दुर्मेज्यं दुरात्मापादि सम्भवम् ।

પાપં યત્તત્કીર્તનેન રામગીતા વિનાશયેત્ ॥ ૫૩ ॥

—શ્રી અધ્યાત્મ રામાયણ મહાત્મ્ય, શ્લો. ૫૩, પૃ. ૧૫.

અ:-મૂઠું (અપાત્રે) દાન, નિષિદ્ધ ભોજન અને ખોટી બોલચાલ આદિથી જે પાપ થાય છે તેને રામગીતા પાઠમાત્રથી નષ્ટ કરી દે છે.

(અને) “x વેદમાર્ગથી બહિષ્કૃત, મનની શુદ્ધિ રહિત, પાપ-કર્મમાં લાગ્યાં રહેલ મનુષ્યોનો ઉધ્ધાર હરિ નામસ્મરણથી જ થઈ જાય છે.”

નામ જપના મહિમાનું શાસ્ત્રીય પ્રમાણ.

અનમીલે જે પરમ પાવનકારી નામ પુત્રપ્રાપ્તિની કરુણાથી “નારાયણ ! નારાયણ !” ઉચ્ચાયું. બ્રહ્મનામ સંજ્ઞાની સહાયની અજર નાવથી આ સ્વપ્નવત્ (અસ્થિર) લવસાગરમાં વિસ્તરી માયાછોળોની દુસ્તર દુગ્ધાને પાર કરી પ્રભુજનો દયાપાત્ર બન્યો. તત્કાળ નારાયણનું દિવ્ય સ્વરૂપ પામીને વિશ્વજ્યોતિના વાતસલ્ય હૃદયકુંજની સાન્નિધ્યમાં (વૈકુંઠે) ગયેલ. તેમ જિજ્ઞાસુ કહે છે કે—

+ “હેવનાં તો દ્વાર કોઈ, બતાવો, બતાવો કોઈ ?”

“હૂબ્યાં જીવન જ્યોતિનાં, જગાવો, જગાવો કોઈ ?”

નામ મહિમાએ શ્રીમદ્ભાગવતની અપાર દિવ્યતા.

* યત્ફલં નાસ્તિતપસા ન યોગેન સમાધિના ।

તત્ફલં લભતે સમ્યક્કલૌ કૈશવકીર્તનાત્ ॥

ભા:-અન્ય યુગોમાં તપસ્યા, યોગ અને સમાધિથી કરીને જે ફળની પ્રાપ્તિ નહોતી થતી, તે ફળ કલિયુગમાં ભગવાન કૈશવનાં કીર્તનમાત્રથી, સારામાં સારા-પદાર્થ-રૂપે પ્રાપ્ત થાય છે.

“તુલસી બાકે સુખનિ તે, ઘોખેહું નિકસત રામ; ।

તાકે પગકી પગતરી, મોરે તનકો આમ ॥”

શ્રી તુ. ગોસાઈનું સુવાક્ય. જીવન ચરિત્રમાં રામા. પૃ. ૩૧, ગોરખપુર.

x = કલ્યાણ (ગોર.) અં. ૧૨ વ. ૨૮, પૃ. ૧૪૯૨ ના શ્લોકનો અર્થ.

+ = શ્રી કવિવર નાનાલાલ દ.

* = કલ્યાણ, વર્ષ ૧૯, અંક ૧૦, પૃ. ૭૯૬ ની ટિપ્પણી.

“કલિમેં જીવન અલ્પ હે, કરિમેં મેગી સ્મહાર;
તપ સાધન નહિ હો સકે, કેવલ નામ આધાર.”

—ભક્ત કબીર.

નામ-ભક્તિના રસિક સદ્ગુણો મેળવીને તેથી એવડું પવિત્ર-નામ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ નિત્ય ભજ્યું, તેમ નિત્ય ભજતું જ રહેશે. “પ્રભુ હૃદય જ ભક્તો છે.” એવાં વૈષ્ણવજનો નામજપના મહાતપથી કંચન સમાન છે. આપણે મૃત્યુલોકમાં રહેલાઓએ તો તે પ્રિય મોંઘેરાં રત્નોને પ્રીતિદ્રિષ્ટી આથમાં લઈ-સમાજના-વિશાળ પેટારામાં સાચવવાં જ. પ્રથમ તેવા “વૈષ્ણવ પદને કોણ જાણે!”

तद्विप्राप्तो विपन्यवो जागृवांसः समिन्वते

विष्णोर्यत् परमं पदम् । यजुर्वेद, ૩૩-૩૪.

ભા:- + “સર્વ વ્યાપક અને સર્વશક્તિમાન આત્માનું નામ વિષ્ણુ છે. તેનું સ્થાન સર્વત્ર છે, છતાં તેને લોકો જાણી શકતા નથી. એ જાણવા માટે જે વ્યવધાન છે તે દૂર કરવું જોઈએ. પ્રથમ તો વિપ્ર અર્થાત્ જ્ઞાન મેળવવા માટે પ્રયત્નશીલ થવું જોઈએ. સંસાર ઉપરની આસક્તિ અર્થાત્ કામ, ક્રોધાદિ ઉપર કાણુ મેળવી તેની ગુલામીમાંથી છૂટવું જોઈએ. ઇન્દ્રિયોની અને વિષયોની જાળ સર્વત્ર પથરાયેલી છે. અવિવેકી-આંધળાં માણસો તેમાં પડી જાય છે માટે સદા જાગતા રહેવું જોઈએ, અર્થાત્ વિવેક યુક્તિના પ્રકાશમાંથી કદી પણ દૂર થવું નહિ. વિષયમાં ફસાયેલાં માણસોને વિષ્ણુનું સ્થાન જોવા મળી શકતું નથી. જ્ઞાની, નિષ્કામ કર્મ કરનારાઓ અને વિવેકીશુદ્ધિમાં સદા જાગતા રહેનારા પવિત્ર માણસો વિષ્ણુના પરમ પદને જાણી શકે છે અને મેળવી શકે છે.”

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।

साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ૩૦ ॥

— ગીતા અ. ૯, મં. ૩૦.

તથા જીજ્ઞે પણ મારી ભક્તિનો પ્રભાવ સાંભળ —

અર્થ:- છતાં (કાઈ) અતિશય દુરાચારી પણ અનન્યભાવથી મારો ભક્ત થઈ મને (નિરંતર) ભજે છે, (તો) તે સાધુજી માનવા યોગ્ય છે, કેમકે તે યથાર્થ નિશ્ચયવાળો છે. (અર્થાત્ તેણે સારી રીતે નિશ્ચય કર્યો છે કે પરમેશ્વરના ભજનના સમાન અન્ય કંઈ પણ નથી.)

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिनिगच्छति ।

कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥૩૧॥

— ગીતા. અ. ૯ મં. ૩૧.

+ = “આર્થ પ્રકાશ” વર્ષ ૪૧, અંક ૪૧, તા. ૭-૧-૪૫.

તેથી કરીને—

અર્થ:- જલદી જ ધર્માત્મા થઈ જાય છે. (અને) સદા રહેવાવાળી પરમ શાન્તિને પ્રાપ્ત થાય છે. હે અર્જુન! (તું) નિશ્ચયપૂર્વક સત્ય જાણુ (કે) મારો ભક્ત નષ્ટ નથી થતો.

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि ह्युः पापयोनयः ।

स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥૩૨॥

— ગીતા અ. ૯, મં. ૩૨

અ:- કેમકે હે અર્જુન! સ્ત્રી, વૈશ્ય (અને) શૂદ્રાદિક તથા પાપયોનિવાળા પણુ જે કાંઈ હોય, તે પણુ મારા શરણે થતાં (તો) પરમ ગતિને (જ) પ્રાપ્ત થાય છે.

કલ્પવૃક્ષ-ધર્મની વ્યાપક મહત્તાએ જ આર્યોની સંગઠન શક્તિનો જાડો અને વજ્રસમાન સુદૃઢ તેમજ સદા અભય રહ્યો નક્કર પાથો દર્શાવે છે. દીનદયાળુને ભજતા અંશમય-અમૃતપુત્રોનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે કે જે પિતાના મહાન સદ્ગુણો છે, તેવા જ ગુણોની ભાવના પુત્રોમાં પણ હોય. પ્રથમ ભાંડુઓને વ્યાપક સત્યની સમજણુ દઈને સ્વસમાન આનંદ-મુક્તાઈના આરોગનાર કેળવવાં; એજ વૈષ્ણવોએ પરાપકાર કરતાં રહ્યાની મુખ્ય શ્રેણી છે.

જે બંધુજનો સંખ્યા આદિ ખટકર્મ અને રામાયણ, શ્રી ગીતા આદિ ગ્રંથોનો સ્વાધ્યાય અને તેનાં ઉપદેશામૃત જીવનકર્તવ્યોમાં ધારીને નિજ ઘેર બ્રહ્મદેવો દ્વારા વેદમંત્રોના ઉચ્ચારોનાં ગુંજારોથી શ્રી સત્યનારાયણનું સ્તવન કરે છે, તેમાં ત્યારે તેનાં જકકી ભાયાતો વિદ્ન કરવાને તૈયાર જ હોય! અરે!! તેનાં અભાગે-સ્વજનની અંત્યેષ્ઠીમાં પણ સાથ આપે નહિ!!! ધર્મસંકટ પડ્યું જિજ્ઞાસુ જ્યારે ભાવના-પ્રસાદ પ્રણુને અર્પે છે ત્યારે સંસ્કારી મિત્રો આમંત્રણની ભાવનાનો સહર્ષથી સ્વીકાર કરે છે, એમ ધર્મધારણાની લાગણીવંત પ્રિયજનોને સૌએ સહાય આપવાના જ કહેવાતા ઉદ્દગારો છે. આપણે એવી વાતો નિજ જીવનમાં બહુ જોઈ તેમ પરિષદોના રીપોર્ટોની સત્યનોંધોમાં વાંચી છે. આપણાં પ્રથમ આગેવાનોના અન્યાયથી કચરાયલાં, પરાશિન જીવનથી જ વિચારો?

આપે બ્રાતૃ રહસ્યની વિશાળ પ્રીતિને શાસ્ત્રાધ્યયન અને સત્સંગ વડે વહેવારોમાં બહુ નિષ્ફળ કર્યો જ છે. હું, એ મંથનનું સંસ્કાર શસ્ત્રથી પ્રયોગ કરતા ધન્વંતરિ સમાન સૌ સુષો પર મૂકું છું; કે મારાં વિનંતી વાક્યોમાં ઉજુપ રહી હોય. સમાજ-સમુદ્રના તળિએ રહ્યા હીરલાઓને ખંતથી સંભાળી અને સાચવી, નીતિરીતિની-શરાણુપર પાસાદાર (મળતીયા) કરી તેની વિશાળ હારમાળા ભારતીમાતાના વાતસલ્ય-હેયાપર દીપાવરાવવા માટે બંધુરતોને બાથમાં લીડવાની જે મહાતુલાવૈનાં હૃદયોમાં સુભાવનાઓ ભરેલ છે, તે વિસ્તૃતપણે કાર્યોમાં પરિણત થાય. * “વરસોથી

* = સં. ૧૯૯૪ કારતક સુ. ૬ મંગળ, તા. ૯-૧૧-૩૭ ના દિવસે, ગુજરાતમાં શ્રીમાન નારાયણજીભાઈ રા. ના સ્વાગતનો અહેવાલ પૃ. ૧૭ ની હરોળ પાંચમીમાં, તે અમર ધર્મવીરશ્રીનું મંગળમય ઉદ્દગાર વાક્ય.

પડેલાં આકાશ પાતાળ જેટલાં અંતર ઘડીના છઠ્ઠા ભાગમાં જ સંધાઈ જવાં જોઈએ.” એજ બ્રાતૃઓનું વિશાળ સંગઠન શક્તિની પ્રાપ્તિ માટેનું મહાવ્રત છે. ભૂધરો પણ ભક્તોના વિશુદ્ધ ભાવોને વશ હોતાં, તે પ્રેમ અર્પણ પ્રસાદ સ્વીકારે જ છે.

જગદાધાર ત્રિભુવનપતિ, ભક્તોની આત્મિક સાધનાનો (મહાદેવ પ્રેમભક્તનો) પ્રસાદ આરોગવાને હરક્ષણોમાં આધિન જ છે, તો જે જિજ્ઞાસુઓ સત્સંગ કરી રહ્યાં છે; તો તેઓને સૌએ સન્માનવાં. આપણે જેમનાથી પ્રીતિ કરીએ અને તેઓ પૂર્ણ ધર્મઆચરણ અંગીકારી લે ત્યાં સુધી તેઓને પણ વિવેકી આશ્રય આપવો; એજ મિત્રપ્રેમનો મંગળ સુમાર્ગ છે. એવા સત્યપ્રેમનો અદ્ભૂત મહિમા ત્રિધ્વ ભરમાં ઝળહળતો જ રહ્યો છે, તેમ નિત્ય અખંડપણે જ રહેશે.

પ્રેમવૃદ્ધિના મહુરવો ધાર્યાના પરમ લાભ.

વિરાટે વિસ્તરેલ મહા શક્તિમાનનાં દયાળુપણાના ઝોળા. આગળ, આપણે માનવો માયામોહ વડે પળે પળ સંકલ્પ વિકલ્પ ઉદ્ભવેથી જ્ઞાન અને કર્મ ધ્વન્દ્વોના વિકારોમાં રત રહેતા અશુદ્ધિ ભર્યા કીટણવો છીએ. છતાં શ્રી ગુરુગમે વેદાંશ્રુતના ઉપદેશોનું પરમ વિવેક સમજીને જગદિધિરતું પવિત્ર નામાશ્રુત આત્મપ્રીતિથી જપતાં અને પીતાં; છુદ્ધિદિગ્ધિએ અંગપ્રત્યંગોથી કામ, ક્રોધ આદિ મળ હડવાથી મન મંજન થતાં જ શુદ્ધ થવાં. એ દિવ્ય રીતિએ પણ અશ્રુપ્રીતિને ઉત્તરોત્તર દીપવતી, એજ શાસ્ત્રોનો પૂ. સંતોએ સ્પષ્ટ સમજાવેલ ગુણ x વિવેક જગત પ્રસિદ્ધ છે.

પંચભૂતની સંયોગી નગરીમાં, મન, ધ્વન્દ્વો આદિ વૃત્તિઓના

શુભાશુભ સંકલ્પો પર આત્મસાબંધનું અધિષ્ઠાન.

પ્રકૃતિના ત્રિગુણભાષથી પ્રતિક્ષણે નિત્ય વૃત્તનપણે દષ્ટિગોચર થતો રહ્યો, ભૂમંડળના પડથાર પર વિશાળ નાટ્યારંગ ખેલાય છે. જેને કર્માનુયોગે જે દેહનો પાઠ મળેલ તેમાં તે પ્રેમયુક્ત ગીતકો ગાઈ, સર્વ જ્ઞાતાના અપરોક્ષ દિવ્ય સિંદાસન સમક્ષ થનકારથી લીલાનૃત્ય કરી; વેદાલા જગનાયક (નટરાજ)ને રીઝાવાય. એજ વિશુદ્ધ માર્ગ આપણે માનવાત્માઓએ સંપૂર્ણ વિધિથી આચરવો. એમ સુરાન્યમાં દેવિકતા પરમ આનંદ મેળવવા માટે “ જીવન યજ્ઞ ” નો સુદર સન્માર્ગ કદપોથી આજ પર્વત અવિચળ છે અને તેમજ રહેશે.

— હરિગીત છંદ —

“ છે પ્રેમમય આ વિશ્વ સૌ દુર્જન પડે નાં દષ્ટિએ;
લીલું થયું છે વિશ્વ આ શુભ સ્નેહ કેરી વૃષ્ટિએ.”

x આત્મ સ્વરૂપ સત્ય છે અને વ્યતિરીકત સર્વ અનિત્ય છે, એવો જે નિશ્ચય તેજ વિવેક. (પંચીકરણ શ્રી રામ સદ્ગુરુકૃત.)

૧૪૯

જગત નાટક કંપની માલેક તેનો શ્રી હરિઃ;
ને એકટરો ભજવી રહ્યા છે પાઠ વિધ વિધ ફરી ફરી. ”

તેથી-- ઉત્તિષ્ટત્! જાગ્રત્!! પ્રાપ્ય વરાજિબોધત્!!!

શ્વરસ્યધારા નિશિતા દુરત્યયા
દુર્ગ પથસ્તત્કવયો વદન્તિ ॥

વેદાંક પૃ. ૩૧૯, ગોરખપુર.

ભા:-જીડો! જાગો!! અને જે મહાપુરુષોથી મેળવ્યું તે અન્યને આપો!!!
તેમજ બુદ્ધિમાનો આ માર્ગને સજ્જાની ધારપર ચાલવા સમાન બતાવે છે

શ્રોત્રાદિ જ્ઞાન તથા કર્મેન્દ્રિયોની બળવંત વૃત્તિનાં ચિંતવનનું, પુનઃ

સાત્ત્વિક સંસ્કારોમાં જ થતું વસણ.

× પ્રભુનામ સ્મરણનું જે જિહ્વા અને શુભનું કામ છે, જતાં મનુષ્ય આદિ
પ્રાણીઓને કષ્ટ થાય તેવું ક્રોધના આવેશે દ્રેષી વાક્ય ઉચ્ચારાય તો તે અંગો
અશુદ્ધ થયાં. પરંતુ પુનઃ પ્રભુનામ જપના પવિત્ર તપ વડે વાણી અને શુભ
શુદ્ધ થાય છે.

વિકાર દષ્ટિથી નેત્રો અપવિત્ર થતાં, તીર્થસ્વરૂપ શ્રી માત-પિતા અને શ્રી
સદ્ગુરુદેવની મંગળમૂર્તિઓને વિવેકથી નમવું. શુદ્ધિયં જ્યોતિશ્વર પ્રકૃતિ
કાર્ય-કરણ કણકણના ઘટોષ્ટ મંદિરોના મહદ્દાકાશે વ્યાપક છે; એવા મંગળરૂપ
વિહારીનું નિર્મળ અંતઃકરણમાં દર્શન કરતાં નેત્રો પવિત્ર થાય. તેમ ઇન્દ્રિયોનું
સમજવું.

મનમાં કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ અને મત્સર આદિ અયોગ્ય ચિંતવનના કુ-
સંકલ્પોથી વૃત્તિઓ દોષિત થતાં, પણ એકાગ્ર મનથી પ્રભુજીના વિશાળ ગુણો
સમર્થાના મહામંજન મંત્રથી તે પુનઃ શુદ્ધ થાય છે. વિજ્ઞાનસ્વરૂપ ત્રિકાળદૃષ્ટાએ
સૌના હૃદયકાશમાં, તારો વિના અપાર ચતુરાષ્ટપૂર્ણ ગોઠવેલ દિવ્યભાષી-સૂક્ષ્મ તારો
સમી ચતુર્થવર્ણી-વૃત્તિઓ શુદ્ધ જ અને છે. ગ્રીષ્મમાં શરીર પરસેવાથી અપવિત્ર
થતાં પણ વિશ્રામ કર્યા પછી, શુદ્ધ જગથી ઘર્ષણરેનાન કરતાં ત્વચા આદિ
અંગો શુદ્ધ જ થાય છે. તેનું પ્રમાણ કે—

અદ્વિર્ગાત્રાણિ શુદ્ધયન્તિ મનઃ સત્યેન શુદ્ધયતિ ।

વિદ્યા તપોમ્યાં મૂતાત્મા બુદ્ધિજ્ઞાનિન શુદ્ધયતિ ॥

મનુ. અ. ૫, શ્લો. ૧૦૯.

ભા:-પરસેવા આદિથી અપવિત્ર અંગો જળથી ધોતાં શુદ્ધ થાય છે. તથા નિષિદ્ધ
ચિંતાદિથી અપવિત્ર મન સત્યથી શુદ્ધ થાય છે, અને સૂક્ષ્મ આદિ લિંગશરીરમાં
અવિચ્છિન્ન જ્વાત્મા, પાપનો નાશ કરનારી બ્રહ્મવિદ્યાના તપથી શુદ્ધ થાય છે.

× = અથર્વવેદ ભાષ્ય, કાં. ૭, સૂક્ત ૪, “પ્રાણુકા સાધન” પૃ. ૩૭.

તથા અજ્ઞાનથી અશુદ્ધ બુદ્ધિ યથાર્થ વિષયના જ્ઞાનથી શુદ્ધ થાય છે. ”

શુદ્ધ, શોષિતે બંધાયો યોનિ જ દેહ અસ્થિ અને રોમ આદિ પદાર્થોના સંયોગે ટકેલ છે, તેને શ્રી ગુરુગમ્યે અને શાસ્ત્રીય વાક્યોનાં વિવરણોથી વિચારતાં તે અપવિત્ર જ છે. પરંતુ સ્થૂલપર આત્મદષ્ટાનું અધિષ્ઠાન અને પૂર્ણબ્રહ્મનું સામ્રાજ્ય તથા તેનાં અંશી તેત્રીશ દેવોનો વાસ હોનાં, તે પવિત્ર રહેલ છે. તેમ-

અસ્થિસ્થૂળં સ્નાયુયુતં માંસશોણિત લેપનમ્ ।
ચર્માબનઘ્નં દુર્ગન્ધિ પૂર્ણં મૂત્રપુરીષયો ॥

મનુ. અ. ૬, શ્લો. ૭૬.

ભા:-“ હાડકાં જેમાં ચાંબલેલા સમાન છે, તથા સ્નાયુરૂપી દોરડાંથી બંધાયેલ, માંસ તથા રુધિરથી લીપેલ અને ચામડાંથી મટેલું તથા મૂત્ર તેમજ વિષ્ટાથી ભરેલું રહેનાર છે, તેથી જ દુર્ગન્ધયુક્ત છે. ” છતાં આત્માભાષે પવિત્ર જ છે.

નિજે કુટુંબ પોષણ માટે યોગ્યાયોગ્ય વહેવારો કરતાં રહે, રાત્રિએ નિદ્રાવશ થતાં, સ્થૂલ પણ પ્રથમ મૃત્યુના આભાસરૂપ બને છે. પરંતુ અંતઃકરણમાં દૈવી-પુરુષના જાગ્રણથી (ચોકીયાત) દેહ રક્ષાયો રહીને બ્રહ્મમૂહૂર્તમાં નેત્રાદિ ધન્દિયોની વૈખરીવાણી (આઠ સ્થાનમાં થડકામને બહાર આવે છે, તે) વડે જાગ્રત અવસ્થા થતાં અને શૌચ આદિ પછી સ્નાન, સંખ્યામાં વેદોનોસાર ગુરુમંત્ર ગાયત્રીનો જપ કરતાં કરતાં અવયવો શુદ્ધ થાય છે.

યથા પ્રકાશયત્યેકઃ કૃત્સ્નં લોકમિમં રવિઃ ।
ક્ષેત્રં ક્ષેત્રી તથા કૃત્સ્નં પ્રકાશયતિ ભારત ॥ ૩૩ ॥

—ગીતા, અ. ૧૩, મંત્ર ૩૩, પૃ. ૩૭૫.

અ:-હે અભ્યુન! જેવી રીતે એક જ સૂર્ય આ સંપૂર્ણ બ્રહ્માંડને પ્રકાશિત કરે છે, તેવી રીતે એક જ આત્મા સંપૂર્ણ ક્ષેત્રને પ્રકાશિત કરે છે. અર્થાત્ નિત્ય બોધ-સ્વરૂપ એક આત્માની જ સત્તાથી સંપૂર્ણ જડવર્ગ પ્રકાશિત થાય છે.

પ્રમાદમાં રહે શ્વાસોચ્છવાસની ક્રિયા કરતા છતાં, અંધશ્રદ્ધાના સાથથી પણ મૃત્યુ જ છે. પૂર્વના પુણ્યબળે શ્રી સદ્ગુરુદેવના સત્સંગ પ્રભાવનો જ્ઞાન-સૂર્યોદય પ્રગટતાં; વિશ્વજ્યોતિ અમૃતરવરૂપના સૌ ચિન્મય પુત્રો જ છીએ. એમ વેદ-વેદાંતની નીતિરીતિનો કર્તવ્ય પ્રસાદ આરોગતાં રહેતાં સદા દેહ, મનની શુદ્ધિ જ છે. એ પરમ વિવેક—

બ્રહ્મ સમાજમાં પરંપરાએ કુળધર્મની રીતિરક્ષાની પ્રીતિથી અહિંસા આદિ પવિત્ર તરવોણું દહતાપૂર્વક થતું રહ્યું નિત્ય પાલન.

- (૧) શ્રોતાંજનો! ધ્યાનથી સારનું તત્ત્વ ગ્રહણ કરશો. પ્રાચીન શુભાચારોને નિજથી અંતપૂર્વક પાળતાં રહ્યાના આશ્રયે જ અજ્ઞાન ખીણથી બચાવું છે.
- (૨) મંદિરોમાં ધૃતની ત્રિજ્યોતિ પ્રગટાવીને ત્રિલોક્ય આપક-અદૈતરૂપ શ્રી બ્રહ્મ આદિ પ્રભુતિનું નિત્ય જ્ઞાનદર્શન કરવું.

- (૩) પ્રાચીનથી કરી આજસુધી નિષ્ઠાએ પૂજેલ તેત્રીસ કોટિ દેવો વસનાર; વિશ્વનું કલ્યાણ કરતી કામધેનુ, પ્રાણપ્યારી સદૈવ પૂજનિય ગૌમાતાઓનું ધર્મ-પ્રીતિ પૂર્વક પાલન. ધનતેરસમાં ગૌધનપૂજન કરવું. ગૌમૂત્રથી ઘર અને દેહ પવિત્ર કરાય છે. વિશ્વ ઉપકારીણીના પ્યારાપુત્ર (મહેશ્વરવાહન-નંદી) બળદોની તન, મન અને ધન આદિથી સંપૂર્ણ સેવા. ખેતી-વાડીમાં બંધુમય સદા સહાયક રહ્યા ધોરીપર પુત્રવત્ત પ્રેમ. બળદો ખરીદતાં, વેચતાં પ્રીતિની વંદનવિધિ. જનતાદ્વારા પાંજરાપોળો, ગૌશાળા અને વથાણમાં ઢોરાંને અપાતું હીલું, સૂકું ઘાસ. પક્ષીઓને ચણુ તેમ કીડિયારું પૂરાતાં અને ચીવટ રાખી જળ વસ્ત્રથી ગાળીને જ પીવાતું રહ્યું છે.
- (૪) શ્રી ગોવિંદજીનાથ તે ઉપકારી સિદ્ધાંતોને અત્યાર સુધી જીવનમાં ધારી જ રહેલ. એ નીતિએ તે ધર્મવીર રાષ્ટ્રની પ્રાચીન સંસ્કૃતિના પાળક અને આપણા બેડીદાર થતાં; સાચા સમાજ સુધારક જ રહ્યા છે. તેવાં પુણ્યકર્તાઓ કરતાં રહ્યાં પ્રેમીજનો, શાસ્ત્રોના સિદ્ધાંતે ગૌમાતા તથા રાષ્ટ્ર સંસ્કૃતિને પૂરી રીતથી રક્ષનારાં સેવકો જ છે. (ધન્યવાદ ધ્વનિ ગુંજી રહ્યો.)
- (૫) બળદોને વિસામો આપવાનો જે સમજી ખેડૂતોનો સર્વમાન્ય નિયમ તે અમાસ પળાય છે. ગાડાંમાર્ગોનું તન, મન અને ધનથી થતું સમારકાર્ય.
- (૬) રામનવમી તથા સમરવિજયી શ્રી રામચંદ્રજીના ધામધૂમથી ઉજવાતા દશેરાને અપાતું અનુભોદન. દીપોત્સવીએ ઘરોને શણગારી, દીપમાળાથી શ્રી લક્ષ્મીજી અને શ્રી શારદાજીનું પૂજન. વડીલ, બંધુવર્ગ, મિત્રો તથા સુહૃદોની મંગલબેટમાં શ્રી રામનામનો પવિત્રોચ્ચાર માતા તથા બહેનોએ પુત્ર અને વીરોનાં બહુ માનથી લેવાતાં ઓવારણાં.
- (૭) મકરસંક્રાન્તિ, શિવરાત્રિ, હોળી, અને અક્ષયતૃતિયા, નિર્જળાએકાદશી આદિ પર્વોનું વ્રત પાળવાની સાથે જ સન્માન. આવણીમાં રક્ષાબંધન અને યજ્ઞોપવીતને બદલવાની વિધિ. જન્માષ્ટમીનું ઉત્સવ વ્રત. ક્ષેત્રપાળ અને તેનું નાગપંચમીએ પૂજન. નવદુર્ગાની પૂજનવિધિ. પુત્રીઓએ પાડોશનાં કુળીયામાં ગીત ગાતાં ફરાવાતા ગરબા. લાઘવો મળી ગવાતા રહ્યા ધર્મરાસ અને ગરબીઓ. નવરાત્રિની પૂર્ણાહુતીએ નૈવેદ્ય અને બ્રહ્મભોજન બને છે.
- (૮) હજોતરાંમાં બળદ અને ખેડૂતોની સન્માન વિધિ. ખાનવાવતાં પ્રથમ મંગળદાયી ગણનાયક નામનો પવિત્રોચ્ચાર. પ્રત્યેક પાળાતું અનાજ ઘેર લઈ આવતાં, શ્રી રિદ્ધિ, સિદ્ધિદાતા (ગણપતિજી)નું પૂજન-અર્ચન. નવાં અન્નની બનાવેલ સામગ્રી, બ્રહ્માર્પણ મંત્રોચ્ચારે “વૈશ્વાનર૩૫” અગ્નિમાં ભોગ ધરાવીને તેનો તે યજ્ઞશેષે જ પ્રસાદ લેવાય છે.
- (૯) માતા, બહેનો અને પુત્રીઓનું સૌભાગ્ય ચિન્હ માથામાં કુમકુમના ચાંદલા. નાકમાં સોનાની શળી અને સેંથા તેમ આડ (પીયળ) ની પૂરવણી. કરકમળોમાં

હાથીદાંતનાં સોનાથી મદેલાં કંકણો. સદ્ગુરુ દીક્ષા ચિન્હ ગળામાં કંઠીઓ અને શ્રી રામનામી જડીત સુવર્ણહારો.

- (૧૦) વિશ્વવ્યાપક પરમપિતાના ગુણોની પવિત્ર નામની સંજ્ઞાએ નારાયણજીભાઈ, દેવજીભાઈ, રામજીભાઈ, કૃષ્ણદાસ, કાનજીભાઈ, પુરુષોત્તમ, ભવાનજી, હરિરામ-ભાઈ, શિવજીભાઈ, શિવદાસભાઈ અને શિવગણુભાઈ તથા હંસરાજભાઈ આદિ, દેવકીબાઈ, પાર્વતીબાઈ, જસોદાબાઈ, ગંગાબાઈ અને પ્રેમાંબાઈ તથા કુવર-બાઈ આદિ શુભનામોથી મહત્ત્વમિતિના યશ સ્થંભમાં દીવાકર સર્વત્ર દીપ્તો જ રહ્યો છે.
- (૧૧) બાળકોનાં નામકરણ. યોગ્યતાથી થતાં સગપણો. વિવાહ આદિ શુભ આચરણોમાં પળ, ઘડી, નક્ષત્ર અને દિવસ આદિ યોગડિયાનાં મૂહુર્તો. બ્રહ્મદેવો-દ્વારા લખાતી લગ્ન પત્રિકાઓ. પુત્રોનાં લગ્નોમાં મંગળકારી શ્રીકૃષ્ણ અને ક્ષત્રિયોનાં શૂરચિન્હ વરને તલવાર ધાર્યાનું રાષ્ટ્રિય “પ્રતિક” શ્રી દેવતશૌર્ય વૃદ્ધિની મહત્તા. સંતાનોને પશુ ભરવવા અને વાનેલો. ફૂલેકાંતી શુભરીતિ. સંતાનોનાં વિધિથી લગ્ન કરવામાં શ્રી ગણુપતિજીનું પૂજન. અર્થ-સૂચક પોંખણાથી અને સરપદીની મલા ગુણુમયી, વરકન્યાને જગતમાં મધુર-જીવન વર્તવા માટે ગૃહસ્થાશ્રમના સુપંથમાં ધારવાની પ્રતિજ્ઞાની સુઆજ્ઞાઓ.
- (૧૨) નવાં ઘરના પાયા સમયમાં પ્રથમ ધરતીમાતાનું પૂજન. વ્યારશાંત ઉભાં કરવાં; મોભ ચડાવે અને ઘરોનાં વાસ્તુમાં હવન આદિ શુભ ક્રિયામાં બ્રહ્મદેવોના સત્કાર.
- (૧૩) જગતકર્તા-શ્રી સત્યનારાયણના કિરણકળાના અંશમય નવ ગ્રહ આદિ શ્રી ચંડીપાઠ અને સિદ્ધિદાતા દેવોનું પૂજન.
- (૧૪) પ્રભુ શ્રી રામચંદ્રજીના અનન્ય સેવક અને પ્રામોનાં સર્વદા રખવાળી કરતા રહ્યા ધીરમનિધારી આદિત્ય બ્રહ્મચારી, દુરદ્રૂપ મરુતવીર શ્રી હનુમાનજીની પ્રત્યેક ગ્રામ ઝાંપામાં મંગળવિગ્રહની સ્થાપના. પવિત્રાચરણીનું તેલમર્દન અને ભયાનક રંગ સિંદુરના લેપનથી તથા આકડાની ઝેરીલી ફૂલમાળા તેમ શ્રીકૃષ્ણ આદિએ “શ્રી હનુમાન ચાલીશા” ના મંત્રોચ્ચારે પૂજનવિધિ.
- (૧૫) માતૃશ્રીઓ દ્વારા (પ્રિય બાળકોની રક્ષાએ) થતું શીતલાપૂજન અને તે વિગ્રહમૂર્તિની નિયમથી થતી વંદન ક્રિયા. તુલસીમાતા અને પીપળવૃક્ષનું વ્રતથી થતું પૂજન.
- (૧૬) ભોજન સમયમાં અગ્નિમાં આહુતિ દેવી. “કોઈનું અણકું અન્ન, જળ અને ફળો આદિ ખાવું તેમ પીવું જ નહિ અને એવું કોઈને આપવું પણ નહિ.” એ સનાતન શ્રેષ્ઠ રીતિ, પૂ. પ્રગાદ બુદ્ધિમાનો માન્ય આયુર્વેદનો માનવજીવન રક્ષક અને સર્વદા આનંદમયી પૂર્ણ; પવિત્ર રહેલ વિજ્ઞા-નનો આરોગ્યનિયમ સાદાકથી નિત્ય પળાતો જ રહ્યો છે. (ભગવાન

શ્રી ધનવંતરિની જયગર્જના ગુંજ રહી.)

- (૧૭) વૃતની જ્યોતિ અને ધૂપ (અગરબત્તી) પણ પ્રથમ ઘરોમાં પ્રાતઃકાળે તેમ સંજ્યાએ હવન થતાં રહ્યાંની યાદીએ, એ સુગંધી પ્રસારની સુક્રિયા નિત્ય સંભાળપૂર્વક જ થાય છે. (જે ઘેર નિત્ય વેદમંત્રોથી હવન કરાય છે, તેવાં પ્રત્યેક સંસ્કારી ગૃહસ્થાશ્રમીઓ જીવનની સાથે સંપત્તિ પણ સાર્થક કરતાં અભિનંદનોને જ સુપાત્ર રહ્યાં છે.)
- (૧૮) નવાણું (કૂવો) ખોદતાં તેનાં પાટાં ખેંચતાં, આપણી વિનયરક્ષા માટે “આવ્યો રામ” કહી; નિર્ભયતાનો પવિત્રોચ્ચાર. સર્વ, રજસ અને તમસ એ ત્રિગુણી શક્તિશસ્ત્ર-ત્રિશુળ અને જળદેવકીનું ગાડાં આદિમાં સિંદુર તેમ નેવેલથી થતું પૂજન. ઘંટી ટાંકેલીના લોટનું ચોખાટોમાં કરાતું સ્વસ્તિક (સાધીયા) નું આલેખણ.
- (૧૯) ગાય, ભેંસ વિચાતાં; દૂધને બારમે દિવસે જમાવી વલોવવું. પ્રથમ તાવણીના વૃતમાંથી દેવસ્થાને જ્યોતિમાં પૂરાવાની ધર્મ નીતિરીતિ પળાય છે.
- (૨૦) બાળક જન્મતાં છટ્ટીની વિધિ અને વિધાતાની પ્રાર્થના. આગતુક-બાળકની માતાજીએ સવા મહીના સુધી રસોડાંના કાર્યોથી અગગાં રહેવું, ત્યાં સુધી તેમણે પવિત્ર સ્થાનમાં ન જવું અને પછી કુટુંબીઓએ મળીને વિધિવત્ ગંગાજળ પીવાનો શુદ્ધિ નિયમ.
- (૨૧) અંત્યેષ્ટી (અગ્નિ) સંસ્કાર (તે પણ જોદ્ધકમીઓનો ભય ત્યાગી) દરેક ગ્રામોમાં પ્રચલિત રહ્યો છે.
- (૨૨) સ્મશાનથી આવતાં, સ્નાનથી કરાતી દેહની શુદ્ધતા. ઘર લીંપવાં અને વાસણો (નિત્ય) માંજવાં આદિ સુકર્મ. ગ્રહણમાં દરેક રીતની થતી શુદ્ધતા. સ્ત્રીસમાજે પૂરા નિયમથી શાસ્ત્રોક્ત આજ્ઞાએ પાળવાનો રજસ્વલાધર્મ.
- (૨૩) પિતૃપક્ષમાં પૂ. પિતૃઓની ગુણ્યાદીએ શ્રધ્ધાવંતું x શ્રાધ્ધ કરતાં; અન્નનું પુણ્યદાન કરાય છે.
- (૨૪) કુળ મર્યાદાનું અપૂર્વ ગૌરવ રક્ષનાર, પરમશૌર્યથી જાતિ અને રાષ્ટ્ર સંસ્કૃતિની વિશુદ્ધિ રક્ષવા પર જીવનપુષ્પ ન્યોચ્છાવર કરનાર; શુરધનોનાં કીર્તિકાર્યોનાં સદૈવ દીપતાં સ્મારક-સંભારણા. ગ્રામ ગાંધીમાં તેના પાળિયાઓનું વિશ્વવિદીત ઐતિહાસિક ગુણ-સન્માનનું પૂજન; ત્યાં વર-વ શ્રીએ પણ કુળના રીવાજથી કરાતા નમસ્કારો.
- (૨૫) સંસાર વિરક્તોનો ભોજનદાનથી થતો સત્કાર.
- (૨૬) સ્વજનો શુભ આવ્યરણોની પ્રતિદિવસ સહાય જ મેળવે છે. જેઓ ઉપલ-
- x શ્રધ્ધાભયું નિત્ય શ્રાધ્ધ તો વર્તમાનમાં આશીર્વાદો આપતાં, પૂ. પિતૃજનોનું કરવું જ યથાર્થ છે.- લેખક.

કીચો બ્રમ સેવે છે તે ભૂલ અત્યારે જ સુધારીને ઉત્તમ સ્વકુળનાં મોટાં-
ઘરોની પવિત્ર મહત્તા સંભાળવાથી તો તેમણે સુધારાનો વિધિવત લાભ
મેળવ્યો જ, જીવનમાં સંસ્કારોના શુભાચારો સાચવતાં સાત્ત્વિક ઐશ્વર્યથી
દીપવાની લાખોગણી સુકમાઈ કરી જ લીધી. વિશાળ વિધિ પાળવા
અંજે સૌ પર પૂ. શ્રી સુંદરજીભાઈ અને પૂ. શ્રી શાસ્ત્રીજી મહારાજ જેવા
પરમ સુહૃદો ધન્યવાદો વર્ષાવે જ છે.

(૨૭) જે સદાયરણો કલાં તે સર્વ હિતનાં જ છે. શ્રી નાનજીભાઈ જેવા સમાજ
સુપુત્રરત્નો અદ્વૈત વિચારો કેળવતાં જ્ઞાનના પ્રકાશ પુંજમાંથી લાભ મેળવશે.
જેવા પ્રિયોનાં પરિવારો અને મિત્રો પણ સત્યનું જ અવલંબન કરશે.
સંસ્કારી જનોને આપણે અંતઃકરણના ઉમળકાની પ્રેમવૃદ્ધિથી
ભેટીએ છીએ, એજ ભ્રાતૃત્વધર્મના અખંડ રત્નેહ સાચવ્યાના
આત્મિક ઉદ્ગારો છે.

(૨૮) બહુ ચર્ચાઈ રહ્યા પ્રશ્નનો, સત્ય ઉત્તરથી સાર મેળવવા માટે સંક્ષેપે કહીશ.
જે પ્રેમીજનો, મિત્રોને પ્રેમથી ચાહશે, તેઓજ તેમને સ્વધેર ભોજનનાં આમ-
ત્રણોથી આર્થિક ભાર વોરશે.

(૨૯) બંધુને બાથમાં લેવાનું, શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ (માત-પિતા) નાં આત્મઅંશો
[પુત્રો] નું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. કદ્યોનાં શ્રી ઇશ્વરી પ્રેમભક્તિના-અમૃત ખાળામાં
ગિરાજને નિજભાનું સ્વરૂપ દર્શાવાનું ચરણામૃત પી, હૃદયપાત્રમાં ધારીને
જીવનકૃતાર્થ અનવવું; એજ આપણો ભ્રાતૃત્વ વૃદ્ધિએ સંગઠન શક્તિનો
વ્યાપક રહેલ મિત્રપ્રેમ છે.

“ વૈષ્ણવ જન તો તેને કહીએ જે પીડ પરાઈ બાણે રે;
પરદુઃખે ઉપકાર કરે તોયે મન અભિમાનન આણે રે. ”

(૩૦) આપણે માનવ હિતોના કર્તવ્યગુણો ધારનારું, સત્સંગીના સાચા અર્થનું
મન અને વૃત્તિપર સુંદર-જ્ઞાનભૂષણ પહેરવું.

(૩૧) ત્રણકાળમાં જે અખાધિત સત્ય રહ્યું છે, તે પૂર્ણત્વ તત્ત્વને શ્રી ગુરુમુખથી
જિજ્ઞાસુભાવે શ્રવણ કરી, તેને વિચાર સાથે મનનથી વર્તનમાં ઉતારી નિત્ય
નિદિધ્યાસન કરે છે અને તે સત્ય નિજ સાથીડાંને યથાર્થથી સમજાવી રહ્યા
છે, એજ આપણા સત્સંગી “ પરાઈ પીડા બાણનાર વૈષ્ણવ જનો છે. ”

(૩૨) બંધુઓના વિચારોમાંથી કુપ્રધાના સડાને જ્ઞાન-ઔષધિ ઉપચારો વડે સ્વચ્છ
કરવા માટે જે કર્તવ્યને પથે ચાલવા અંજે કેસરિયાં કરી તે સુખોદપાઠો જીવન-
રમમાં છાપનાર જ આપણાં ઉત્સાહી સ્વયંસેવકોનાં યુવક મંડળો છે.

(૩૩) સૌની: સંગઠન શક્તિમાં ધર્મધારણાની પ્રીતિવૃદ્ધિથી (સુધારક શબ્દોપચારે)
નિત્ય કંઈ ગણી વિશાળ જન સંખ્યા વધી રહી છે, તે સમુદ્રની મર્યાદા
સમાન રત્નો સાચવી રહેલ; આપણો ગુજરાત, કચ્છ અને કાઠિયાવાડનો

૧૫૫

શ્રી બ્રહ્મ પાટીદાર સમાજ છે. બાંધવોની પ્રીતિરસ ભરેલ-રત્નાકર છે, તેમાં નિત્ય દૂધ, સાકર જેમ મિઠાશથી ભળી સમાધ જ રહેવું. જાતિય સુપુત્રોની સંગઠનમાં શક્તિવૃદ્ધિ કરવાની એ પરમ નીતિ છે. અસ્તુ. જયશ્રી નારાયણ. (પ્રિય શ્રી વડીલે નમ્રતાથી સૌને વંદી સ્વસ્થાન લીધું.) ધર્મનો જયધોષ શું જોયો.

શ્રી મંત્રીજીની તથા શ્રી સભાપતિની અનુમતિથી શ્રી ગોપાલજીએ કવિતા ગાઇ.

— સ્વધર્મની અખંડતા —

— સવૈયા એકત્રીશ —

વેદ મંત્રના મહાવાક્યો જે શ્રુતિ, સ્મૃતિ વચનોનુસાર;
ધર્મ આશ્રમો અતિ બનાવી વેદ ધ્વનિના કરી ઉચ્ચાર. ૧
ત્રિકાળ સંધ્યા યજ્ઞાદિક જે ધર્મક્રિયાનો કરી પ્રચાર;
અંતઃકરણના ઉદ્ગારોએ તન, મનથી થાવું તૈયાર. ૨
સમજે વહાલા પ્રેમી વીરો અજ્ઞ મિત્રની ઉર ખારી;
શુભ રીતિ સંભાળી સરવે દુષ્ટ રીત કરવી ન્યારી. ૩
ઠ્ઠ નામને જપતાં હરક્ષણે મન શાન્તિ મળતી બશે;
ઓમકારે—ઈશ્વર અવિનાશી સ્મરણથી શાન્તિ થાશે. ૪
સુખમય એછે સદૈવ તેવિણ અન્ય બધી છે ઉપાધિ;
વખત તણો બચ કરવો શાને ફેકટ એ જ્ઞાન્તિ બાંધી. ૫
શુદ્ધ પ્રેમથી શ્રી હરિ ભજતાં સુખ શાન્તિ મિત્રો થાશે;
મુક્તાનંદ હૃદયે પેળ્યાથી તિમિર મનનું છેદાશે. ૬
સૌ પ્રેમથી બોલો? સત્ય સનાતન મહતાએ બંધુ અને રાષ્ટ્ર સાથે, વિશ્વનાં
વહાલાં મિત્રોનું સંગઠન સાધનાર પ્રેમીમહાજનોની; બ્રહ્માંડમાં સદાય જય હો.

પાંખડી એકવીસમી.

સત્ય આચરણનાં સૂચનોની સુગંધ.

મા:- (હિલા થઇ, ઉપસંહારે કહ્યું.) વિદ્યાનાં પ્રેમીઓ! અત્યારે પૂરતો સમય ન રહેતાં, ભક્તશ્રી આદિ હિતેચ્છુઓના ઉપદેશનો લાભ આપણે આવતી સભામાં મેળવીશું. સૌએ ફેળવણી તેમ ઔકચતામાં પ્રેમ પ્રગટાવેલ તેને કેન્દ્રે પહોંચાડવો, તેનું સ્વજનો અનુકરણ કરીને વિશેષ લાભ મેળવે. તે અંગે—

આપણે સંગઠન બાળવવાને નિત્ય સાવધાન જ રહેવું.

પરસ્પર વાતાવરણ નિર્માણ રાખવું. વિતંડાવાદે ભેદવૃત્તિથી લોભ, લાલચ આદિ વહેમ જ ઉદ્ભવે, તેને નિવૃત્ત કર્યાની ઔષધિ “પ્રભુનામનો જપ કર્યા વિના”

બીજી લગવાન શ્રી ધન્વંતરિ તથા દૈવવૈદ્યો શ્રી અશ્વિનીકુમારો પાસે પહોં નથી.

એમાં વિદ્વાનોના સુવિચારોનાં પ્રમાણની પુષ્ટિ.

X “પ્રકૃતિના સત્ત્વ, રજસ અને તમસ ગુણોમાં જ્યાં સુધી સામ્ય હોય છે, ત્યાં સુધી જ અઆધિત સુખદાયી શાન્તિ હોય પણ જ્યારે તેમાં વૈવિધ્ય દાખલ થાય છે ત્યારે એક પછી એક વિકૃતિઓ દાખલ થવા માંડે છે. માનવ સમાજને પણ એ જ નિયમ લાગુ પડે છે. બ્રાહ્મ, ક્ષાત્ર, વૈશ્ય અને શૂદ્ર શક્તિઓ જ્યાં સુધી પોતપોતાની મર્યાદામાં રહી એક બીજાને ઉપકારક રહે છે, ત્યાં સુધી જ જ સમાજમાં શાન્તિ, સંપ અને આર્થિક યોગ્ય વિભાગ રહે છે. પણ જ્યારે તેમાં વૈવિધ્ય દાખલ થાય છે ત્યારે ધર્મ, લડાઈ આદિ વિકૃતિઓ થવા માંડે છે.”

“મનુષ્યમાં બળ, ઐશ્વર્ય અને બહિર્મુખ બુદ્ધિ ગમે તેટલા વધારે પ્રમાણમાં પ્રાપ્ત થયાં હોય, પરંતુ જો તેનામાં દૈવીસંપત્તિનું સ્વરૂપ, વિવેકપૂર્ણ બુદ્ધિ, આર્જવ અને અંતઃકરણની નિર્મળતા આદિ ગુણોની ક્ષતિ હોય, તે ક્ષતિ થવા માંડે એટલે દેવકોટીનું મનુષ્યમાનસ પણ રાક્ષસ-રૂપિનું માનસ બને છે.” તેથી—

આપણે નિત્ય દક્ષતાપૂર્વક ગુણ-ઝવેરાતની જ રક્ષા કરવી.

માનવવૃત્તિમાં દૈવી સંપત્તિની ઝવેરાત ભરી છે, તેવા પવિત્ર કોણમાં કામ, ક્રોધ, લોભ અને દંભ આદિ બળવાન ચોરો પેસવા ન પામે! એવી સદૈવ તકેદારી જ રાખવી. તે જો પેલા તો શારીરિક તથા માનસિક સંકટથી સંગ્રહમાં સદગુણ-કંચનને, પતંગિયા રંગોએ મોજ-શોખના વિશાળ કરો વડે બળ તેમ ગુપ્ત કળથી ઝૂંટવશે, વર્ષોનું બંધાયું ગાદ પ્રીતિબંધન પણ તોડાવશે. પરસ્પર સ્વાર્થવૃત્તિનાં વજ્રદોરડાંથી બાંધીને સર્પરૂપ ઝેરીલી ધર્માના નિર્દયી ઘોઠાથી પીટશે. અહા! વધુ રીબાવવા માટે અસહાય-સૂકા અને દંભથી તપ્યા નિર્જન મરુભૂમિના ભયંકર તિમિર-રણમાં રજાવી, પુનઃ બ્રાત્રપ્રીતિની શીતળપણાનાં આશ્રય (સ્વસ્થાન) માં ન જ પહોંચવા માટે દિશાલાન ભૂલાવાને કાવાદાવાઓ પણ કરશે!! સુજોએ દુષ્ટદંભથી બચીને વાતાવરણ નિત્ય મર્યાદાયુક્ત વિશ્વાસુ રાખી, જીવનનાં સમયનો પૂરી આંકણીથી સદુપયોગ કરવો.

“રઘુકુલ રીતિ અહીં ચલી આઈ। પ્રાણુ જાય અરૂ વચન ન જાઈ ॥”

તુ. કૃત માનસ. રા. અયોધ્યા કાંડ.

તેમજ—

ધર્મે નષ્ટે અશ્વિલે રામ ત્રેલોક્યં નશ્યતિ હ્રુવમ્ ।

પ્રતિજ્ઞાતે પરિત્યક્તે ધર્મો ભવતિ નિષ્ફલઃ ॥

અધ્યાત્મ, રા. ઉ. સર્ગ. ૮, શ્લો. ૬૨, પૃ. ૩૯૨.

X = આર્ય પ્રકાશ, વર્ષ ૪૨, અંક ૭, તા. ૨૦-૫-૪૫, પૃ. ૨ જાની હરોળ.

અર્થ:-હે રામ! સંપૂર્ણ ધર્મનો નાશ થવાથી, નિશ્ચય પણ ત્રિલોકીનો નાશ થઈ જાય છે. પ્રતિજ્ઞા ભંગ કરવાથી અથવા ધર્મો નિષ્ક્રિય થઈ જાય છે.

પ્રાણપ્રિય રમણીય ધર્મ સૌને હરક્ષણમાં સંસ્કૃતિના આદર્શોત્તું દાન આપીને સત્યથી ઝળહળતો દીવાકર બતાવે છે, તે ક્રુપે પ્રહોંચવા માટે કામ, ક્રોધ આદિ પ્રતિકૂળ પ્રસંગે દૂર હઠાવ્યે; વૃત્તિનો સંયમ સાધવા માટે શાસ્ત્રોની આજ્ઞાનું અનુશરણ કરવું.

“કામ ક્રોધૌ લોભ મોહો દેહે તિષ્ઠિન્તિ તસ્કરા ।
જ્ઞાનરત્ની પહરાંય તસ્માત્ જાગ્રહિ જાગ્રહિ ॥”

અર્થ:-“કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહરૂપી ચોરો શરીરરૂપી ધરમાં પ્રવેશીને જ્ઞાન-રતનનું હરણ કરે છે, તેથી કરી જાગો! જાગો!!”

દરેકે એવાં વ્રતથી જીવન વહેણને સુભાર્ગમાં વર્તાવવાની આત્મિક શક્તિ કેળવવી.

આજ આપણા ઉભય વીરોએ શાસ્ત્રીય ઉચ્ચ દિશાના અનુભવથી અનુકરણીય માર્ગમાં ધનદાન આપી, જ્ઞાનપરંપરાથી પુણ્ય કર્યાના સચોટ દાખલાથી સૌને આગળ વધવાનો સુભાર્ગ દર્શાવેલ તે સ્તુતિપાત્ર છે. પ્રિયશ્રીએ તો વિદ્યાવૃદ્ધિએ સાચો ભોજ જ કર્યો, માટે વિદ્યાપ્રિયોને અભિનંદન. આપણ અધુરું મન ચળાવનાર; માયાનો રૂપાળો છાંયો તો અસ્થિર જ છે. તેથી—

“નના નિર્મળ જેની દશ્યા, તેના હૃદયે સદ્ગુરુ વસ્યા.”

—કાવ્યદોહન.

“પરધન પથ્થર જાણીએ—”

—શ્રી તુલસીદાસ.

પૂ. શ્રી સદ્ગુરુદેવોએ પીરસ્યો અદ્વૈતબોધનો પ્રેમરસ પી, જીવનકાર્યો કેળવીને પરાધ લક્ષ્મીએ નિર્લોભી જ રહેવું. એજ ભારતીઓનાં ગંભીર ગુણનું સુંદર બૂપણ છે. વિદ્યામાં દાન આપનારોએને ધન્યવાદો. સન્મિત્રોએ સરસ્વતી પૂજન સારું આર્તીના સજ્જા થાળમાં, જે મંગળ ભાવો ધરાવ્યા તે સર્વાનુભાવથી સ્વીકાર છે.

આપણી અનન્ય રસવંતી ઐક્યતાને સૌએ નિભાવવી.

વર્તમાનમાં ઉપલક્ષ્યા મતભેદોનો ભ્રમ દૂર કરતાં, વેદોની ગૂઢતાનાં આદર્શોના માનવોનાં પવિત્ર અંતઃકરણમાં વાસ થવાથી; અગમ નિવૃત્તિથી વિશ્રાંતિ મળી રહી છે, એટલે કે વિશ્વમાનવ-આર્યભાંડરોનાં પંચશીલ તથા અહિંસાનાં સત્ય અહંશથી પરમ ઐક્ય સંધાઈ રહ્યું છે. તે ન્યાયે પ્રથમ આપણે અહંદ સમાજ જે ગુજરાત, કચ્છ, કાઠિયાવાડ આદિ સ્થાનમાં છે તેમાં વિશાળ ભાવે સત્વર ઐક્ય સાધવું, એથી જ આપણે વિશ્વમિત્ર પ્રેમની પૂરી ખૂબી ભર્યા સમસ્તી “આર્યપરિવાર” ઐક્યતાના નાદ સાથે નિત્યના મીઠા સૂર મીલાવવા ભાગ્યવંત થઈશું.

સેવા-યજ્ઞમાં કર્તવ્ય પરાયણના-મહામત્રોચ્ચારથી, રસિક-શ્રુતની
આહુતિઓ હોમવી.

ધર્મરત્નાં વિશાળ ઘર આગળ આપણે તેની પરમકૃપાની યાચના કરતા
ગરીબ જીવે જ છીએ, તે અંગે નીતિકારોએ પ્રેમવ્રતિએ જ્ઞાનવાક્યો વીણ્યાં છે કે-

—: રાગ દેસ-દાદરા :—

તું દયાલ, દીન હૌં,	તું દાનિ, હૌં લિખારી!
હૌં પ્રસિદ્ધ પાતકી,	તું પાપપુનહારી. ૧
નાથ તું અનાથ કે,	અનાથ કૌન મોસો?
મો સમાન આરત નહિ,	આરતહર તોસો. ૨
બ્રહ્મ તું, હૌં જીવ,	તું ઠાકુર, હૌં ચેરા!
તાત, માત, ગુરુ, સખા,	તું સખ વિધિ હિતૂ મેરા. ૩
તોહિં મોહિં નાતે અનેક	માનિયે બે ભાવે!
બચેં ત્યેં તુલસી કૃપાલુ	ચરન—શરન પાવે. ૪

માટે— સ તુ ભવતિ દરિદ્રો यस્ય તૃષ્ણા વિશાલા ।

મનસિ ચ પરિતુષ્ટે કોઽર્થવાન્ કો દરિદ્રઃ ॥ —નીતિકાર.

ભા:-ગરીબ તે છે, જેની લાલચ (ધૃત્તિ) વધેલી છે. મન સંતુષ્ટ હોય તો ધનવાન
અને ગરીબમાં કંઈ પણ ભેદ નથી. કેમકે મહેલ ભલે મોટો હોય પણ સૂવાને
માટે કેવલ સાડાત્રણ હાથની જગ્યા જોઈએ.

તેથી ગરીબ, ધનવાનો પ્રત્યે ઉદ્દગાર પ્રગટાવે છે કે—

“ ગરીબીમાં મઝા મીઠી એ શું, તવંગર જાણે;
ભર્યા જ્યાં પાપના અંબાર એ સત્ય ક્યાંથી પિછાને. ”

× × × ×
“ તમારા વૈભવો કરતાં મને છે ઝંપડી ખ્યારી!
ભલે આવે ગરીબી લાખ લાગે તે મને સારી!! ”

સત્ય આચરણમાં સંકટ પડતાં, ધીરજ ધરવી એ જાંબુની સહાયતા
મળવા તુલ્ય જ કાર્ય કરે છે.

કૌરવોએ જીતી, સત્યવાદી પાંડવોને વનવાસ મોકલ્યા તેવા સંકટ સમયમાં
સતી શ્રી દ્રૌપદીએ સ્વજનોના સાથમાં, જંગલનાં દુઃખો પણ સુખમય માન્યાં અને
બાપુકા રાજ્ય સમૃદ્ધિનું સ્વામિત્વ પુનઃ મેળવાવી દેવા માટે શ્રી કૃષ્ણચંદ્ર જ પાંડવોના
હૃત બની દુર્યોધનને સમજવવા ગયા ત્યારે શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીએ ધૃતરાષ્ટ્રને કહેલ કે—

કુરુણાં પાણ્ડવાનાં ચ શમઃ સ્યાદિતિ ભારત ।

અપ્રજાણેન વીરાણામે તદ્વાચિતુમાગતઃ ॥

ભા:- કૌરવો અને પાંડવોમાં વીરોનો નાશ કર્યા વિના જ શાન્તિ થઈ જાય, હું એજ માગવા આવેલ છું.

પછી શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીએ જ દુર્યોધનને કહ્યું— “શમે શર્મ ભવેતાત”

ભા:- “હે પ્યારા! સમયપર સાવધાનીથી વર્તવું.” (તે બધું દુર્યોધને સંભળી કરી:-)

યાવદ્વિ તીક્ષ્ણ્યા સૂચ્યા ચિંચયેદગ્રેણ કેશવ।

તાવદ્વ્ય પરિત્યાજ્યં મૂર્ધ્ને વાણ્વાન્ પ્રતિ ॥

— મહાભારત ઉદ્યોગપર્વ—

ભા:- હે કેશવ! હું સોયની અણી જરાબર પણ ભૂમિ પાંડવો માટે દબ નથી શકતો. દુર્યોધનને ઐશ્વર્યનો મદ ચઢવાનું અને સત્યવ્રતનાં ધર્મની રક્ષા માટે શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીએ પરમ શાન્તિ ધાર્યાનાં ઉચ્ચ પરિણામનું દિવ્ય આદર્શ, આપણે શ્રી મહાભારતના અમૂલ્ય રત્નોભર્યા ધર્મગ્રંથમાંથી મનનનાં-મંથન વડે પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છીએ.

એ નીતિ ગ્રહણથી ગરીબોની વૃત્તિઓમાં અને તેમના પરિવારોમાં નિર્ભયપણે રહેણી કરણીથી સંપના મીઠા ગુણો ભરેલા જ છે. અત્યારે વિદ્યાવૃદ્ધિનું પુણ્ય-કાર્ય સાધવામાં મોટે ભાગે ગરીબોનાં જ પ્રેમભાવ ભર્યાં કોમળ અંતઃકરણના સહાયની આવશ્યકતા છે. કેમકે સત્યની લાગણીથી, ગરીબ તરુણો અને યુવકસુપુત્રો વિદ્યામાં આગળ વધતા જ રહેલ છે. જેઓને સુકરણીના પ્રનાપથી માત-પિતા, કુટુંબીઓ અને ઠીક પ્રમાણમાં રિદ્ધિ સિદ્ધિ મળેલ તેવાં પ્રિય યુવક-રત્નોએ તો જનતા-જનાર્દનની સેવા સાધવાને વધુ ચળકવું જ જોઈએ.

અતિ હોંસપૂર્વક સાહિત્ય રસિકોનાં સન્માને અપાયાં માન-આદં.

વીરશ્રી શિવદાસજી અને શ્રી ગોપાલજી આદિ તત્ત્વપ્રેમીઓએ સલામાં જે લોકગીતો ગાયાં, તેનો સૌ ગુણીજનોએ લાભ મેળવ્યો છે. તેમાં મુખ્ય પક્ષે શ્રી મનજીભાઈએ આપ્યાં છે. આપણામાં પહેલાં પત્ર લખવા-વાંચવા પૂરતી પણ વિદ્યા નહોતી! તે સ્થાને આજ સુદ યુવકો મહાભારત આદિ અનુપમ સાહિત્ય મંથનથી ભાવકાવ્યો રચી રહ્યા છે. ભાગ્યવંતોને + તે કાવ્યોને અને લેખન-કળાના દૈવી આદર્શના ચૈતન્યરસનું પાન કરાવતાં સાચીસેવાથી જનકંઠ્યાણુ સાધે છે. મિત્રોનો હજુ લોકગીતોમાં માત્ર પ્રવેશ જ છે તો પણ એ આદરણીય ગૂઢાર્થોનાં મનન વડે સૌમાં વિદ્યાકાર્ય સાધવાને અપૂર્વ ચૈતન્ય પ્રગટવાનું પરમ હિત નિહાળી; એ પ્રિયવંતને ગુણગ્રાહી સમાજ રૂ. સવાપાંચસો ઉપહારે આપે છે. (સરસ્વ-તીજની જય ગજના ગુંજ રહી.)

તરુણ શ્રી વિશ્રામજીને તત્ત્વ ચિંતામણિ તથા રામાયણ શ્રીગીતાજી એમ

+ = “કાવ્ય અને કવિતા” એ પુસ્તિકા વાંચવી. લે. સ્નાતક સત્યવ્રત, વેદ વિશારદ મુંબઈ. (પ્રાપ્તસ્થાન, કાકડવાડી આર્યસમાજ, મુંબઈ.)

ત્રણ ગ્રંથરત્નો ભેટ અપાય છે. આવા શુભ પ્રસંગોમાં પ્રિયપુત્ર જેમ કિશોરો, સ્વતઃક્રિયમંથી માર્ગસૂચક કવિતાઓ મધુરરાગે ગાઈ અથવા નાના મોટા સરળ લેખ, કાવ્યો જનાવીને વધુ જ્ઞાનપ્રકાશ પ્રસારાવવા અંગે મિત્રોને સહ-યોગી બનશે; એવા ઉત્તતિદેવીના પ્રિય પૂજારીઓને ગુણી માદારા ઉત્સાહ-પ્રેરિત પારિતોષિકો અપાશે.

(પૂ. શ્રી શાસ્ત્રીજી, શેઠશ્રી, ડૉ. શ્રી, વૈદ્યશ્રી અને ઠક્કરશ્રી આદિ “આમ પંચના” અગ્રગણીઓ તેમ ઉપસ્થિત મહાનુભાવોની પ્રેમભરી સૂચનાથી વડીલશ્રી સુંદરજીએ વક્તા સ્થાને પધારી:-) “ગુણગ્રાહકો, શ્રી પ્રેમજીભાઈને “સાહિત્ય રત્ન” ની પદવીદાન મળવામાં સુવર્ણચાંદ આપે છે. (સરસ્વતીજીનો જયનાદ) વિદ્યાપિયુષ પ્રેમી, ભાવવૃદ્ધિથી જનકદયાળુ સાધ્યા જ કરશે. સૌના આશીર્વાદ છે.” (શ્રી સભાપતિજીના કરકમળોથી સુવર્ણચાંદ શ્રી પ્રેમજીએ સ્વીકારી, જનવૃંદને વંદી સ્વસ્થાન મેળવ્યું.)

શ્રી સભાપતિ:- આપણને સંસારયાત્રાએ દિગ્ગેમાં શુભસમય મળેલ છે. શાસ્ત્રોનું બોધામૃતપાન અને તેનાં નિત્ય અનુશીલનથી જીવન શોભાવનાં, ગૃહસ્થાશ્રમ સુખોનાં મીઠાં ફળો આરોગ્યે રહેવાં.

અનેક : શાસ્ત્રં बहुलाश्रयविद्या ।

अल्पश्रयायुः अति विघ्नता च ॥ (શ્રી ચાણક્ય નીતિ)

ભા:- શાસ્ત્રો ધણું તેમ વિદ્યા બહુ છે. જીવન (અલબ્ધ)નેા સમય અલ્પ છે, વિઘ્નો અનેક છે. (તેથી સુકાર્યો કરી તેનું ફળ પ્રાપ્ત કરવું.)

સ્વાશ્રયી ખેડૂતોમાંથી ધણા બંધુઓને તહેલી સવારમાં ઘઉંને ત્રીજી પાણી પણ પાણું છે. વેપારી, કારીગર બંધુઓ, પૂ. માતાઓ અને પૂ. બહેનોએ વિશાળ પ્રમાણમાં પધારીને ગઘ રાત્રિ જેમ અત્યારે વધુ સમય સુધી ઠંડીમાં કપડવેડી, ધીરજ-વ્રતથી બેઠાં રહી; વિદ્યાવૃદ્ધિ થવામાં અનુમોદન આપ્યું છે. સાથે જ પ્રેમીઓએ દૂર ઉભાં રહી, સંતાપને પણ લગનીથી સત્ય મેળવ્યાં માટે તન, મન, ધન તથા વાણીના તેમ શુભેચ્છાઓના અને અમૂલ્ય સમયના ભોગો આપ્યા સાટે, કર્તવ્યનિષ્ઠો દારા ધન્યવાદો છે. અસ્તુ. (સ્વસ્થાને ગિરાજ્યા.)

સભા વિસર્જન આગામી કાર્યોની સૂચના.

મંત્રીજી:- આપણે, અત્રે પધાર્યા શ્રીમાનોના સહકારથી મહત્ત્વભર્યું કાર્ય સાધવાને ભાગ્યવંત થયેલ છીએ. શુભેચ્છાઓ! વખતો વખત અમે યુવકોને શુભકાર્યોની નિષ્ઠા વૃદ્ધિએ સૂચના આપતા રહેશો. વિદ્યાગુણો મેળવતાં રહેતાં શિશુજીવન-જ્યોતિઓથી વધુ પ્રકાશકિરણો પથરાશે. પૂ. શ્રીમાન સભાપતિજી, શ્રીમાનો, મિત્રોએ અને શ્રી કાન્તિલાલનાં માતૃશ્રીએ જે ધર્મકર્તવ્ય રૂડીરીતે સૂચવ્યું છે, તેમાંથી ગુણ-ગ્રાહીઓ! લાભ મેળવશો.

આપણે આવતી પુનમની સવારથી સંમેલન ભરવારૂપે અહીંજ એકત્ર

અર્થશુ, ત્યારે રકમ ભેગી કરીને કાર્યવાહી પંચની નીમણુંક કરીશુ. એ ધનરાશિનો પૂરા વહીવટથી લાભ મેળવાય. સર્વ ગામોના વિદ્યાર્થીઓને આમંત્રણો પહોંચાડવાં, તેઓ પુનઃપરીક્ષામાં પ્રભાત પહેલાં અહીં પધારીને પોતપોતાના સર્વજન હિતસ્વી વિશાળ વિચારો પ્રગટાવે. એ વ્યવસ્થા વચ્ચગાળામાં કરવી રહી. સ્વકુટુંબ, પાડોશી, સ્નેહી અને મિત્રોને વિદ્યાવૃદ્ધિથી થતા લાભ સમજાવવા, એજ આપણો પ્રચારમાર્ગ છે. અત્યારનું કાર્ય પૂરું થાય છે, આપણે સત્યેશ્વર પિતાનો ધન્યવાદ ગાઈએ.

— ચાંદની —

ચાંદની તું ચમકાવ !

નવલખ એના લહાવ;

નાથજી ! ચાંદની તું ચમકાવ ! ટેક—૧

વહાવી દે રસરેલ સરિતા,

પૂણ્ય સલિલ ઉભરાવ;

રસ તરસ્યાં રસકુંજ કુંજમાં ભમે, તૃષ્ણ જ છીપાવ ! ના. ૨

ગુજરીના સાહિત્યોદ્યાને,

પ્રકાશ પ્રભુ ! પ્રગટાવ;

રસભોગી હૃદયે પ્રગટાવો, વિશુદ્ધ નવલખ લાવ ! ના. ૩

ભવ્ય ભારતે અહો ભભક કંઈ,

ઔર અનેરી ખિલાવ !

જન્મભૂમિ સંતાન સહુને, તપ ને ત્યાગ ભણાવ ! ના. ૪

રગ રગમાં હો નસેનસોમાં,

શોણિત ક્ષાત્ર વહાવા,

ડરે ડગે નહિ અર્પાઈ જાયે, એ અળ તું પ્રગટાવ ! ના. ૫

વિશ્વ હિતાર્થે અર્પાવાનો,

શોધે વિરલા દાવ;

દયા, દાનનાં અમોઘ ઝરણાં, પ્રભુ હવે તું વહાવ ! ના. ૬

સર્વ રાષ્ટ્રમાં ભારત અગ્રે,

શ્રી શારદ પ્રગટાવ.

સંપ, શાંતિ, સત્કિર્તિ, ઉદયે, સ્વર્ગ સમોવડ થાવ ! ના. ૭

સ્વરાજ્ય મુક્તિદાન હવે તો,

લાવ — નાથજી ! લાવ !

મહિમય ગ્રાંદનીના ચમકારો, ભારતમાં ચમકાવ! ના. ૮

(પાદરાકર)

— સૌ ઓલો, અક્ષયધર્મની જય. ૐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

પ્રિયવાચક ! ગુણીજનોએ જયનાદ ઝીલી, સભા વિસર્જનના શાન્તિ નિયમે વંદન અને પ્રેમવૃદ્ધિથી; થયાં બાપણોપર મનન કરતાં રહેતાં સ્વસ્થાનમાં ગયાં. આપણે પણ વહેલી સવારમાં નિત્ય કર્મથી પરવારી, સુધારકાને મળતીયા રહેતા મિત્રોને કુટુંબમાં જ કેટલું કષ્ટ ભોગવવું રહે છે અને તેઓ નિજ કર્તવ્ય લગનીને કેવા શુભ-માર્ગે સદુપયોગ કરે છે. તેમાંથી ગુણ મેળવવા માટે આપણે તેવા સંસ્કારી ધરોનું યાત્રાશપે ભ્રમણ કરીને પરમ લાભ મેળવશું. મિત્રાં એજ વાન ઠીક છે. હવે (હાથ જોડી) પ્રેમભર્યા વંદન છે.

પાંખડી બાવીસમી.

પુત્ર અને પુત્રવધૂએ, પૂજ્યોની સેવા કર્યાની રસગુણી સુવાસ.

પૂર્વભણીનાં ધરો સામે આઠ માલવજાનું એકલદાળીઉં બનાવેલ તે સ્વચ્છ હતું, તેની મધ્યમાં દશ દશ હાથને છોટે લીમડો અને પીપળી એ ઉપયોગી વૃક્ષોની છાયામાં ગાડું હતું. એકલદાળીયામાં ઘોડાપેટા ઘોળા રંગના બળદોની પ્રિય પોપટીયા જોડી. દુઝતી ગાયો, એક કપીલા બીજી ઘોળી તથા મળતલ ચાંદરી ભેંસ, વાછરડીઓ અને પાડીને શિવજીએ જોષ, પાવડીથી છાણુ હઠાવ્યું. ઉપકારી પ્રાણીઓની પીઠપર હાથ ફેરવી, પંખાળી, મીઠીઓ દર્ધ અને સ્વચ્છ ગમણોમાં દોરારે ગુંદળી જીવાર નીંગલેલતું નીરણુ આપતો હતો. પૂજ્યો પણ શૌચ, સ્નાન આદિ ખટકર્મોની નિવૃત્તિથી પરસાળમાં બેસી ભૂતકાળમાં સુખદુઃખે વિતેલ માર્ગદર્શક વાતો કરતાં હતાં, તે સમયમાં—

— શ્રી માના લગતે બીજની પ્રભાતે, પુત્ર સાથે કરેલ રસિક વાતચીત — માનો લગત:- શિવજી ! (કડકાઈથી) અહીંયાં તો આવ.

શિ:- (આવ્યો જ કહી, બાજુમાં આવી, માત-પિતાનાં ચરણકમળોમાં વંદી, નમ્રતા અને ધીરેથી.) પૂ. પિતાજી ! મને નિત્ય જેમ આજનું પણ શુભ કાર્ય કરવાનું સમજવો ?

મા:-એ કામ બામની અત્યારે વાત મૂક; તેં ગઈ રાતે ફન્દમાં (વિદ્યાદંડમાં) સવાસો રૂપિયા ભર્યાં ! તેનું તેં મને તો ન કહ્યું પણ (સહેજ તપીને) તે વાતની મને પૂરી જાણુ નાનજીએ આજ પરોઢમાં કરી !! મારો દીકરો થઈ, તેં એ ઠીક તો નથી જ કયું !!! મેં મધરાતની પૂજા, સંધ જવો અને આવવો, ગોઠિયાનાં મન ઘડવાં એમાં લાભ લેતાં; મારી તો આપણું રંગાણી કુળ તેમ ગામ અને પાંચાડામાં નામના વધેલ, તે માથે તેં તો પાણી જ ફેરવ્યું ! (ધીરેથી) મારાં કલાંથી, આ

ભાંભરકે જ તું ભરેલ રકમ પાછી લઇ આવ; એની ચર્ચા નાત તેમ સગામાં ન પહોંચે!!

શિ:- (વિચારથી હસતે મુખે) પિતાજી! નાનજી વડીલને માન કે અપમાનનો કંઈ વિચાર જ નથી, તે ખરે નીંદક અને ચાડીખોર છે!! જેમના શ્રીમાન જેવા રસ-ગુણી કુટુંબી છે, તેઓશ્રીની અને નાનજીભાઈમાં ફેટલું બધું અંતર! એ તો એ જાણે. (ગંભીરપણે દબતાથી) પૂ. મેં તો શું પણ આપણા શ્રી સોમજી આપો અને શ્રી પરબત આપુજીના આજ્ઞાધારી પુત્રોએ પણ મોટા ફાળાઓ આપ્યા. તેઓ અત્યાર સુધી સુધારકોને અંદરથી મળતીયા રહેલ. પરંતુ તેમણે આજની જ્ઞાનરાત્રિના પ્રકાશમાં “રજી અને સર્પના ન્યાયે” લય મૂકી, સુધારામાં લાગ્યા છે! આપાએ તો વધુમાં સારું લાપણું કર્યું!!

સૌએ પોતાનું પૂરું હિત સમજવા સારું અવશ્ય દિર્ઘદિગ્ધિ કેળવતાં જ રહેવી.

મારા મોટા ભાઈઓ જેમ, શ્રી લાલજીભાઈ અને શ્રી દેવજીભાઈનો હું પાડોશી બાળમિત્ર છું. મને જીવનના વહેવારો સાચવ્યાનો વિચાર થયો કે જો હું પ્રપંચોમાં ફટાતો જ રહીશ તો મિત્રો, મને મૂઠ સમજી પૂજન અને હવન આદિ પવિત્ર કાર્યો થતામાં બોલાવશે જ નહિ. પિતાજી! મને મિત્રોથી વિભક્ત રહેવું નહિ જ પાલવે.

હું ટૂંકમાં કહું છું, કે એ અનર્થની બેડીઓમાં જકડાયા કરતાં; મને મારા સમોવડિયા સુજ્ઞવંતોથી જ ઘણું કામ રહેલું છે. પૂ. પિતાજી! હું મિત્રો સાથે નિત્ય સત્સંગ કરું છું તેમાંથી નિજ અંતરપટમાં લાગ્યો સાહિત્ય સ્વાધ્યાયના ગુણુભય-મજીઠનો રંગ. મેં પ્રપંચ-પૂંછડું છોડી, સ્વાથીને પહેલે જ તિલાંજલિ આપી; મારું મન સર્વમાન્યના સત્ય અંગીકારમાં તત્પર થયું છે.

(પૂજ્યોનાં જ વહાલની જીવનપ્રતમાં ધારેલ સેવાભક્તિ.)

આવહારિક રીતે પૂજ્યો જ સંતાનોને નીતિ-રીતિ સમજાવી કહ્યાણુ કરે છે. વખતે એવું પણ બને છે કે જેમ માતૃ-પિતૃભક્ત શ્રવણે, પૂજ્યોને કાવડમાં બેસાડી તીર્થો કરાવ્યાં તેમ આપનો ગરીબ પુત્ર તમે આત્મ પ્યારાંઓને ત્રિલોકીનાથની ભક્તિતું શુદ્ધોત્ત્વ તત્ત્વ સમજાવી, અધદિત કર્મપુંજ ભસ્મિભૂત થવાને વંદનીય મુનિઓ પૂજિત સરળ માર્ગમાં દોરી જાય. તેય તીર્થ કરાવવારૂપે ધણવા ચોગ્ય તો છે, એ વાતની રચનાથી તમે મારાં આત્મપૂજ્યો! મનમાં ઓછું ન જ આણુજો.

પિતાજી! (હાથ બેડી, પૂજ્યોનાં ચરણકમળોમાં વંદી.) હું આપને દૂભવતો નથી, મેં પુત્રધર્મ બજાવ્યો છે. એક જ ઘેર અદ્વૈતનાં પવિત્રતત્ત્વો પળાય છે; તમે ગાઠિયાં પ્રીતિ સાચવો. હું હવે એકદેશી-દંભી-દોરડાંમાં બંધાવાને રાજી તો નથી. મેં તેનું કારણ આપશ્રીને ચોખ્ખું સમજાવેલ છે.

આજે સૃષ્ટિનો વિચક્ષણ સુધારક સંધેનો માનવપ્રવાહ વિવેક ભુદ્ધિનાં યુક્તિ-મય ત્રાજવામાં સર્વ કલ્યાણનાં સત્ય સિદ્ધાંતો તોળી, યથાર્થ વહેણના-ઉન્નતશક્તિની ચાલી; ઇશ્વરી શાન્તિસત્રોના કેન્દ્રમાં પહોંચવા માટે જીવન દીપાવે છે. મારે જન્મત-માત્રામાં સુખથી વ્યાવહારિક-વ્યાપારો નિર્મળપણે સિદ્ધ કરવાને અંતરમુખીવૃત્તિથી ચિત્તવૃત્તિઓનું સંકલ્પ અને વાણી વહેણ મૂળતત્ત્વ (આદિ)ના સમુદ્રરૂપી સત્યજ્ઞાન ભણી વાળવું જ જોઈએ. તેમજ—

સુધારકોનો વિશાળ પ્રેમ પણ સર્વપર સરખો જ દીપી રહ્યો છે.

આપણને અંધારાં-ગરજથી ઉગારી, બાથબીડી અને સંગઠન શક્તિવૃદ્ધિ માટે મિત્રોનાં હૃદયોમાં સ્નેહ ઝરણાં વહેતાં મારી દૃષ્ટિથી અનુભવેલ છે. હું મારાં, આપ પ્રાણુપ્રારાં જન્મદાતાં નમ્રતાએ (હાથ જોડી) કહું છું કે પૂ. બાપુના ધર્મધારણે, કલ્યાણકર્તા સુધારા અને તેના નમ્ર સેવકોના સાથીદાર બનવું જ ઇચ્છું સારું છે. તમે પૂજ્યો જીવનનાં પાકાં પાન થવાથી સદા અખિલાનંદનું નામ જપવાની નિવૃત્તિમાં; પુત્ર તથા વધૂની સેવાથી સુખ માણતાં રહેનાં, અમે રંક ઋણીઓને નિત આશીર્વાદો જ આપતાં રહો. પ્રિય પિતાજી! તમે હવેથી “ધર્મ-વિભૂષિત થતાં” સર્વની ભદ્રાધમાં ભાગ લેતાં તો આપ પૂજ્યશ્રીનો સુયશ મહાજનોમાં યોગુણો વધશે. હું તમારો ચરણરજ કરગરી, એજ જ્ઞાનભાનનાં ધ્યાન ધરવાનું જ આપ પાસે માગું છું.

(પુત્રનાં ગૂઢજ્ઞાનનાં સત્ય, નમ્ર તેમ પરમ મીઠાં વચનોનાં સદાચાર)

સેવાની અપાર ભક્તિના-અમૃતપાનથી; પિતાજીને શાન્તિનો

મળેલ અત્યારે જ “પ્રગટ પરચો.”

ભા:- (હોંસ પૂર્વક) દીકરા! મારાં મનમાં ઘણાં વરસોથી જે મિથ્યાનો કાટ (ભૂલ) લાગેલ તેને ચીવટના-ચવેથા વડે ઉખેડવો અઘરો તો જણાશે!! હું સાવધાન થઈને મારી અંધશ્રદ્ધાભરી રીઠી મન-માટલીમાંથી તે દંભનું કાચું, સડયું અને દુર્ગંધ મારતું નકાચું-અથાણું અત્યારે જ દૂર ફેંકું છું!!! પૂજ્યવર્યોએ અષ્ટાંગ યોગાગ્નિની ઉચ્ચ અને ઉગ્ર સાધનાઓએ નિજ અને વિદ્યેશાન્તિ સારું, તાવી તૈયાર કર્યું સનાતન ધર્મપરની અપારશ્રદ્ધાનું તત્ત્વમય-શુદ્ધ ઘી, મારાં દદ મનના-પ્રેમપાત્રમાં સવેળાથી જ ભરું છું.

બાપુકા સત્યના જળહળતા સુમાર્ગમાં ચાલવા માટે હવેથી તારી સાથે અમારા વિચારો ભેગા જ છે. તું સપૂત જે શુભરીત અમને સમગ્રવીશ તેમ વર-તવા રાજી છીએ. પોતામાં નિર્થક કંકાસ કરવાથી શું વળે? પૂ. ભાભાસાહે કહ્યું છે કે “ઘરમાં સંપ વધારવો.” સંપીઢાનાં ઘરોમાં જ રિદ્ધિ સિદ્ધિ રહે છે.

ગુણી દીકરા! અમે તારા કહ્યામાં રાજી છીએ. અમારી વય ગણી ગઈ ને હવે થોડી રહી છે, હજી પણ ખોટી મમત તાણી તમુંથી વિરૂદ્ધ રહીશું તો અમને ખીણું કાઈ ખાવા પીવા દેનારું જ નથી! આ પરાધિન પિંજરાંરૂપ દુઃખદાયી

વૃદ્ધપણમાં, અમારું પોષણ તેમ સાજ માંદાઈના અને અપંગ સમયમાં વહાલભરી નિત સેવા કરનાર; તમે આત્મવહાલાં સિવાય અંતરનાં સગાં તો કોઈ જ નથી!! (ત્યારે પુત્ર વાતસત્યથી આંખોની કાંશુડીઓમાં જળ ભરાયાં તે શેક્યા છતાં એ, ચાર અમૂલ્ય દીપાં ધરતીમાતાના હેતાળ હૈયાં પર પણ પડી જ ગયાં.)

અમારાં આત્મારામને સદા શાન્તિ દેનાર કલ્યાણ કર્તા સદાશિવ! ભણુતર વધારી, વહાલાંઓનાં મન-મંદિરોમાં આત્માની સનાતન સખી સરસ્વતી (બુદ્ધિ) નાં સર્વત્ર ઝગમગી રહેલ દીવાઓથી દૈવતનું અજવાળું કરવું તેને હું હવેથી સારું માનું છું. એનાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ અંગે કે તું ભણ્યો. ખેતી-વાડીનું દરેક કામ તથા વ્યાવહારિક યોગ્યપણાંની કુશળતા અને ભાયાતો, વેપારીવર્ગ, સુધારકમિત્રો અને કામોરાઓ સંગે અને “આમપચ” નો સભ્ય રહીને સત્યથી શોભતાં જનહિત કાર્યો કરવામાં વધુ ગણ્યો છે. અમને દેવના દીધેલ તે પરમપ્રિયે તેમજ આપણાં ગરીબોનાં ધરની મહા ભાગ્યવંતી શ્રી ભગવતી-જ્યોતિની કિરણરૂપે ઉચ્ચ ગુણ-રંગોથી ધરમાં શોભાના સાથિયા પૂરનાર, કુળદીપાવીત-દીકરાવધૂએ અમને પૂરણ સુખ આપે જ રહેતાં; અમે બહુ જ રાજી રહ્યાં છીએ.

અમોએ તમને આજસુધી કડક વેણ કહ્યું નથી, આવી મીઠી ભલામના નમ્ર-ગુણોને લીધે કહેવું પણ નહિ જ રહે. મેં પહેલાં તને તપીને જરૂર કહેલ. (બહુ ખુશી થતાં અને પુત્રના ગાલ પર હાથ રાખી પીક થાગડીને) વહાલા દીકરા! તે મને પૂછ્યા વિના ફાળામાં ફા. લાલે ભર્યાં. તે સદ્વિદ્યામાં ઉગવાથી સફળ છે. હજી પણ વિદ્યાના વિકાસમાં વધુ ધન આપતો જ રહેજે, એ મારી તને આજ્ઞા છે. ભગવાન નિત્ય સારું કરે, વિદ્યાવૃદ્ધિ કરનાર ચિરંજીવિ પ્રિયોતું. એજ મારા સનાતન તત્ત્વ ધારણથી પ્રેમી બન્યાં મનડાના હર્ષભર્યા વિશાળ ઉદ્ગારો છે. (હસતે, હસતે પુત્રને હેડાંએ દાખી એ પાંચ મીઠીઓના ફેવીસુખ સંતોષનો દલાવ જ મેળવ્યો)

ભણી, ગણી “રાજ્ય-શાસનના” પ્રબલિત ધારાઓની યથાર્થ બારીકીનાં પૂરાં રહસ્યો જાણવાથી, શેઠ-શાહુકારો તથા આપણા મહાજન-આત્માઓમાં હલ્યા મળ્યાની પ્રસિદ્ધિએ તેમ પ્રમાણિકપણાંથી યશ મેળવેલ ભાષ્યો; યોજનાઓ ધડી સૌની ભલામ કરી રહેલ છે તે બહુ ઠીક જ છે; એવું મને તારાં સુવર્તનોથી આજ પૂરતું સમજાયું છે.

(પૂ. પિતાજીએ તો પાકટ વયમાં બહુ પશ્ચાતાપ જ કર્યો.)

(કપાળમાં બન્ને હાથ ડોકી) ફટ છે રે! આ અભાગીયા જીવડને!!! કે હું અધોરીપણે ધણા વખતથી જગ્યાના ખૂણાનાં અધારામાં પડ્યો રહેતાં, મેં સૌનાં ભલામ થતી રહ્યાની વધુ વાતો સાંભળી જ નહોતી. અહા! ઉલટું મેં તો કાનોમાં આંગળીઓ ધાલી તેને વધુ દાખી રાખતાં; ઘણુંજ ખોયું!! દીકરા!

એ મારી મૂખાંધની વસ્તુથી મને જ ખોટ ગયાનું આજ પૂરું સમજાયું!! અમે દૂંક વિચારવાળાં તારા જેમ વર્ણન, વિવરણ અને વિવેચનાથી સમજાવ્યા વિના પ્રથમ સુધારાનાં ભલામણો ગુણતરવો. ધાર્યાની જાંઠારત નથી સમજી શક્યાં. હજી પણ ગાડરીયા પ્રવાહમાં! જે અમે એક તરફ ખોટી અને મોટી મમત તાણી, તમે પ્રિયવંતોથી બચાડવા માટે કદેશ કરીએ તો પુણ્યપ્રતાપથી આ પવિત્રવર્ણમાં મળેલ મીઠા માનખાની-ચિંતામણિનું અપાર સુખ વૃથા ગુમાવ્યા જેવું જ બને. પૂ. વડવાંઓની અર્થજેગ કહેવત છે કે—

“કલરતું ખેતર ખેડવાથી, મીઠાનું જ ભત્તાર આવે.”

(શ્રી ભગતજીના હૃદયમાં આજ પ્રભાતના મંગળ પ્રકાશથી સ્વતઃ આત્મજ્ઞાન પ્રગટ્યું.) પ્રિય દીકરા! મને ભેદવાદીઓએ શિખવેલ ટોંગ-ધુતારાની સૂઝી સાધનાઓની રોચકદુષ્ટતા હું આ પળે વિસારી મૂકું જ છું!! “આકાશ, વાયુ આદિ પંચતત્ત્વો, સૂર્યની સર્વત્ર પથરાયેલી જ્યોતિ અને ગ્રહોનાં બ્રહ્માંડો નિયમમાં રાખનાર સર્વેશ્વરને ભજવા માટે આદ્યમંતના ઋક શુદ્ધોય-બુદ્ધોય કેવલ તત્ત્વરસ-સાગર-મહેરામણના અપાર મહિમાને” મનસા, વાચા અને કર્મણથી અંગીકારું છું. નિજ હૈડાં-પાત્રને જ્ઞાન-ગંગાજળના મંજન વડે ઉજળું અને શીતળ કરું છું. (હીક ત્યારે જ સૂર્ય કિરણોનું ક્ષિતિજમાં દર્શન થયું. જડ, જંગમ પ્રકૃતિના જીવો સાથે પૂ. શ્રી ભગત બાપુજીએ પણ જ્ઞાનસ્ફૂર્તિ મેળવવાને શ્રી વિષ્ણુરૂપ-આપક કિરણો માટે પવિત્ર સૂર્ય સ્નાન કર્યું.)

સારી વાતો, હંમેશાં સર્વના આત્માઓને બહુ જ પ્યારી લાગે છે.)

“માતરઃ સર્વભૂતાનાં ગાવઃ સર્વ સુખપ્રદાઃ” એ પરમ ઉપકારી, જગત-કલ્યાણ કારિણી અને તરણ તારિણી, ગૌરક્ષાની સેવા ભક્તિમાં-સંવર્ધન સિદ્ધાંતોના તપ ઓજસથી દીપેલ; અખંડ શૌર્યશાળી અને સાહિત્ય-માતૃશ્રીનાં નિત્ય સ્વાધ્યાયનાં પથપાન તરસ્યા પ્રિય મિત્ર વાંચક! પરજાળમાં બાંધ્યા બંધુમય-બળદો, ગાયમાતાઓ આદિ દોરને વાડીપર હાંકી જવાનું અને સીમમાં ચરવા માટે છૂટવાનું વખત થયેલ. આજ ઉચિત સમયયોગે શ્રી ભગતજીને પોતાની તન, મન, ધન, વાણી અને આત્માથી પૂર્ણ રક્ષાના નિત્ય સહાયક એટલે સનાતન સત્ય તત્વામૃત પીવાના સાથીદાર થવાની દૃઢ પ્રતિજ્ઞા સાંભળી એ રાષ્ટ્ર પ્રિય ધનનાં એટલે માનવજીવનનાં સદા સહાયક, પરમ ક્ષિતસ્ત્રી વહાલાં દોરાંના હૃદયકાશમાંથી દિવ્ય ઘંટાનાદો; ખરે જ પૂ. દેવેશ્વરોની મધુર દુકુલી આદિ વાજિત્રોના મંગળનાદો જેમ! મીઠાશબ્દો ફરી, ફરી રંભવા અને રણકવાના ધન્યવાદો અપાયા!! તે સૌની શ્રવણેન્દ્રિયોને અત્યંત પ્રિય પણ થયા.

(આત્મિક પ્રાર્થનાના પ્રભુત્વનો, સર્વજનોને પાવનકારી કર્યાનો મહાપ્રસાદ)

વહેંચાયા સાથે જ આરોગાયો.

શ્રી શિવજીએ હૃદયથી હાથ જોડી, ઉગતા સૂર્યદેવનાં શુભ કિરણોને પુનઃ પુનઃ

વંદી; સુલ્લેષોપથી સુવાક્યો ઉચ્ચાર્યાં-“હે ત્રિભુવનપતિ સચ્ચિદાનંદ ઘન! સર્વના અંતર્યામી! ઐશ્વર્યપતિ દેવ! જ્ઞાન-વિજ્ઞાન સ્વરૂપ, ત્રિલોકના અધિષ્ઠાન બુદ્ધિદાતા દયાળુ અને ન્યાયી પિતા! આપ કરુણાનિધિની સર્વદા જય હો! જય હો!! જય હો!!! (પ્રિય વાંચક! ભગતજીના મૂળ મિત્ર શ્રી મૂળજીભાઈ પાડોશમાં રહેતા હતા, તેમણે જય ગજનાથે સાંભળી તરત જ બાલુમાં આવી અને હાથ જોડી સૌને સ્નેહથી રામ રામ કર્યાં. ભગતજી તો આશ્ચર્યે, મુગ્ધપણે અને ચકિત દૃષ્ટિથી આજનું અણુચિંતવ્યું નવું દ્રશ્ય નિહાળીને શાન્તિ ધારી બાલુમાં ઉભા રહ્યા.)

શુભ સમયની પ્રાપ્તિથી, જીવન-ઉપામાં સેવા-જ્યોતિનો સર્વત્ર વિસ્તરેલો પ્રકાશ.

મા:- (અતિ હર્ષથી ઉભા થતાં, શિવજીની માતૃશ્રી પણુ ઉભાં થયાં.) હું આપણા ભાયાતો, પાડોશી અને મારાં વિશ્વાસુ ગોઠિયાંઓને “કરોડો કલ્પોથી ક્ષીરસાગરમાં શેપશ્યા પર યોગનિદ્રાએ ધ્યાન ધરનાર વિશ્વપિતા અને નિત્ય વિશ્વની માતૃશ્રી લક્ષ્મીજી સેવીત, એવા પરમકૃપાળુ પુરાણપુરુષ શ્રી નારાયણને જ ભજવવાનું” પરોપકારી રહસ્ય સમજાવીશ. (એ સુવાક્ય જોલતાં તે સ્વતઃ રસાદ્રરૂપ દર્શાયા. સંચિતે સચવાયાં સંસ્કારોનું મહાસત્ય બીજતત્ત્વ હૃદયપટમાં અંકુરિત થતાં, તેમનાં મુખકમળમાંથી વિશુદ્ધ શબ્દો ઉચ્ચારાયા.) “સતવેણી” માંથી જ ગીતા આદિ સમુદ્રભર્યા-તત્ત્વમોતીડાંને મળતા શુદ્ધઅર્થો પણુ પ્યારાંઓને નિર્ણય કરાવી, તેમને આપણા સત્ય, સેવા અને જ્ઞાત સંગઠનમાં લેઈશ.

(શ્રી ભગતજી સમાજ સેવા કરવાની લગનીમાં, રસમસ થતાં.) “તમે ધર્મીય મા, દીકરા સમક્ષ, પ્રગટીને દર્શન દેતા ભગવાન સૂર્યદેવ તથા સામે ઉભાં પરમાર્થથી પવિત્ર રાષ્ટ્રધનથી સાક્ષીએ અને મારા (શ્રી મૂળજીનો હાથ ઝાલી) વહાલા મિત્ર સમક્ષ કહું છું કે આપણા “ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા” સંભારવાની નીતિ પગલે ચાલવાને આજ માંડું શુદ્ધ તત્ત્વ ધારવાનું સત્યપ્રત છે! સત્યપ્રત છે!! સત્યપ્રત છે!!! પરમપિતા નિજ ગરીબ અને ભૂદ્યા બાળકને વિશેષ બુદ્ધિબળ દહને તે પવિત્ર ભાવના રક્ષાવે.” (પુત્ર અને મિત્રને પ્રેમપૂર્વક એસાડી પોતે એડા અને શિવજીની માતૃશ્રીને એસવાની આજ્ઞા કરી, પછી શ્રી વડીલે જ વાક્યો કહ્યાં.)

(જનોમાં ધર્મમય રહેલ, સંબંધીઓનું મીઠું ભાવબંધન.)

પ્રિય તારો નાનો, નાની, મામાશ્રીઓ, મામીશ્રીઓ અને ભાઈઓ તથા ભાભીશ્રીઓનાં ધર્મધારણથી; તારી માતાજી સત્ય સમજે છે. હું તેના નિવૃત્તિમાર્ગમાં વિદ્વન કરનાર મહા કુસંગી હતો! આપણે સાચા સુધારાનો મંગલમય આશ્રય મેળવતાં, હવે તારાં સાસરીયાં જે કદી આપણાથી કોયવાય તો તેમને તું અને પ્રિય વધુ સમજાવજો. તમને સગાંને ત્યાં જવાનું રહ્યું છે.

શિ:-(ઉદ્ધવાસે તેમ ધૈર્યથી.) પૂજ્ય ! મારા સસરાએ અને મારે સાળાઓએ તો મુખ્ય રહીને ત્રીજા વર્ષમાં પોતાનું ગામ ઉદ્ધયપુરમાં, ભાઈઓનાં સંગઠન વડે શુભ કાર્ય કર્યું છે. “અપાર દયાસાગર અખિલેશ્વર, જગતનિયંતા પ્રિયાત્મપિતા પ્રભુ-શ્રીની શૃંગાર સન્નિજત ત્રિભુવન મનમોહિની પ્રેમમૂર્તિને” તૈયાર કર્યાં લવ્ય-મંદિરમાં; બ્રહ્મદેવાત્માઓ દ્વારા શ્રુતિમંત્રોના મીઠા ગુંજરવથી સ્થાપના કરેલ છે.

શ્રીમાન મહાજનાત્માઓના સહકારે, પૂરી ધામધૂમથી મંગળ આરતી ઉતારેલ. પ્રેમીજનો સવાર, સાંજ પૂજા-અર્ચન, ધ્યાન અને ધારણાએ સાવિત્રી સ્વરૂપ સદા શાન્તિદાયક, જીવન ઉજ્જવળ કરતી “શ્રી ગુરુમંત્ર ગાયત્રી” જાપીને સંધ્યાઓ કરે છે. જનવૃંદ પણ રાત્રિમાં સમય પ્રાપ્તિએ અથવા પ્રત્યેક એકાદશી અને અમાસ તથા તહેવારોમાં વાજિત્રોની રસીલી ધ્વનિએ ભજન, કીર્તના, ધર્મકથા અને રાષ્ટ્રજનતાનાં જીવન વિકાસની હિતચર્યાઓ સાથે x ધર્મરાસ ખેલે છે. એવા નેત્રદર્શનીય સામાજિક અને રાષ્ટ્ર જનગણ ઉન્નતિની દહાણીના શુભ પ્રસંગે હું ત્યાં જ હતો. પ્રિય પૂ. પિતાજી ! (અમૃતના-મીઠાશની લાગણીથી.) મારા જીવનમાં મેં તો પ્રેમથી અદ્ભૂત આનંદ મેળવ્યો. ત્યાંના પૂ. ગોરશી મૂળશંકર જાનીજી પાસેથી મેં શ્રુતિસાર “ગાયત્રી ગુરુમંત્ર” કંઠે કરેલ. એજ દિવસના ચડતા પહોરે ઉમંગીઓના સંગમાં મેં પણ યજ્ઞોપવિત વિધિવત્ પહેરી છે, સૌની જેમ મેંય શ્રાવણનીજીને દક્ષિણા આપેલ. ધર્મનાં આચરણો અંગે હું, આપ તીર્થરૂપ પૂજ્યોની સમક્ષ તેમ વાડીના મોટા ઓટલા પર સવાર, સાંજ શુદ્ધતાયુક્ત સંધ્યા, શ્રી ગીતાજીના કંઠે કરેલ મંત્રો અને રામરક્ષા આદિ રતોત્રોનો પાઠ કરું છું. આપની વધુ પણ શુદ્ધ રીતિથી ઘરકામ અને સ્ત્રીઓનું સૌભાગ્ય ચિન્હ જે કુમકુમના ચાંદલાથી નિત ભાલ શોભાવે છે, એવાં આદિ આપણામાં ઠીક આચરણોનાં સુધારો થયાની વિવેકભરી વાત તમે મારાં માતૃશ્રીદ્વારા તો જાણો જ છો.

આત્મારે ત્રણે પાંચાડામાં દરેક ગામોનાં ધર્મપ્રેમીઓ, નવજીવન માટે વિદ્યા-પ્રચારથી મુક્તાક્ષ મેળવી તેને આરોગવા અર્થે સુયોગી કાર્યો કરી રહેલ છે. તેના અનુભવનો માપદંડ મેળવવા આપશ્રી આવતી પુનમની સવારમાં એટલે સમાજ અભ્યુદયે વ્રત ફળવાનાં પર્વમાં મારી સંગાથે, સભાની-ત્રિવેણિનાં દર્શને

x = અતિ હર્ષની વાત છે કે આત્મિક રસની તત્ત્વજ્ઞાન સંસ્કૃતિની વૃદ્ધિએ સન ૧૯૫૨-૫૩-૫૪ અને ૫૫ માં દિલ્હીમાં ૨૬ મી જાન્યુઆરી તથા ૧૫ મી જોગણે, શ્રીમાન માનનીય રાષ્ટ્રપ્રમુખની સુઆજ્ઞાના છત્ર તળે શાસન દ્વારા દેશભરનાં રસિકોનું નૃત્ય કરાય છે અને તે પરંપરા જાળવવાને પારિતોષકો અપાય છે. અમદાવાદ. સં. ૨૦૧૧ મહા વદ ૧૦ રવિવાર તા. ૨૦ મી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૫૫ “પ્રજાપંથુ” વર્ષ ૫૭, અંક ૫૮. લેખક.

આલજો. પિતાજી ! હું નમ્રભાવથી કહું છું કે હિતેચ્છુઓનાં સંગઠનમાં રહેતાં જ આપણા જીવનમાં સાર ગ્રહણથી પૂરો ઉપ્ધાર છે,

ભા:- (ઉમંગથી) શ્રી લક્ષ્મીજીનું મહાપૂજન કરીને સર્વની પ્રિયેશ્વરી, જગતદિગ્વેશ્વરી વિદ્યામાતૃશ્રીના પરમ આશીર્વાદ મેળવશું. સભા મળતાં, ત્યાં હું જરૂર ચાલીશ. મને એક, બે વાતોનો નિર્ણય કરાવવો છે. મેં પાંચ વરસથી ગોઠિયાં પાસેથી રૂ. છસો ઉત્તરાવેલ, તેમાં ધરના રૂપિયા સત્રાપાંચસો પણ મેળવશું. બંધુઓના પરસેવાના સાચા પોયરાના ધનથી શ્રી લક્ષ્મીજીનાં સાચાં પૂજનથી સદાય પુણ્ય થતું રહેવા સારું, પ્રિય બાળકો લણાવવા માટે મહાવિદ્યાલયો અને વિદ્યાર્થી જીવનો તથા વાંચનાલયો સ્થાપના અંગે તે રૂપિયા સવા અગિયારસો કર્મકુશળ વીરોને જ સોંપીશું. (શિવજી અને મિત્રશ્રી મૂળજીએ અપૂર્વ હર્ષથી વાહ ! વાહ ! ! ના મંગળ ઉચ્ચારો કર્યા.)

શિ:- (હાથ જોડી, ઉમંગથી પૂજ્યોનાં ચરણકમળોમાં પુનઃ વંદી) અમારાં, પ્રભુસ્વરૂપ વહાલાં દેવાત્માઓ ! અમ પર રાજ રહો. આપશ્રીઓની અમૃતઆજ્ઞા માની ભોજન, વસ્ત્ર આદિનું પૂરું સુખ આપી તમેને બહુ શાન્તિરસ પીવરાવવા માટે નિત સંતુષ્ટ રાખવાં, એજ અમારી ત્રિતાપોથી પળે પળમાં રક્ષા કરી; પ્રભુ-ભક્તિના પ્રેમમાર્ગનાં મંગળમંદિરનું દ્વાર દર્શાવનાં અત્યારે જ મુક્તિ અપાવનાર, વિશ્વમાં અવિચળ રહ્યો અમારો સંતાનધર્મ છે. પિતાજી ! અમને પૂ. ગારશ્રીએ પિતૃધર્મનું મહાપ્રત સૂચવેલ, તેનું હું બની શકતું પાલન કરું છું. (ગરીબ ખેડૂત પુત્રનાં હૈયાની નિર્મળ કરુણાથી, ગામઠી

હરિગીત ઉચ્ચારાયું.)

મુજ હિત કાજે બાળપણમાં અતિ કષ્ટે શિક્ષણ આપીયું;
સારું ન રેવા તન સમે દૈ દવા હુંઝડું કાપીયું.
જીવન ઉભળવા કર્મથી સુપંથ પ્રિતે માપીયો;
બહુ કર્યા ઉપકારથી, ઉભરાયે અંતર વ્યાપીયું.
(પૂજ્યોની, ધર્મરત સેવા કરવાની વિશાળ ધારણા.)

— પ્રેમપૂર્ણ ચલતી. —

એ છતાં—

નિજ દેહનું....યર્મ ઉતારીને....પૂજ ! ચરણે પહેરાવું જો;....
અધિક કર્યા....ઉપકારથી....ઓશિંગણ નહિ, થાવું તો....
હે;....વિશ્વેશ ! હે....આત્મેશ ! ! કીર્તન પૂજ્યનું હું ગાવું છું;....
જન્મદાતાં !....જીવન શરણે....પિતૃ !—માત ! નિત્યે....થાવું છું.....

મને બહુ શિખવ્યું છે કે—

—: ગઝલ :—

સુખે ખાવા કમાવાનું વળી ગૃહસ્થી જમાવાનું;
ગુણી ભાયાતની સાથે બની ને નમ્ર, ભળવાનું;
યશના ભાવ નહિ ભૂલું મન ભક્તિ માંહિ ગળવાનું;
ભણ પ્રભુરૂપ વૃદ્ધજનને અમૂલ્ય રત્ન મળવાનું.

“માતૃદેવો મવ પિતૃદેવો મવ—”

અમે રંક સંતાનોની નીતિ રીતિ તો આપશ્રી અદ્વૈતસ્વરૂપ-દેવતાના ઉપકાર કરેલ મધુરા ગુણો સંભારી તેને અમારાં હૈયાં-મંદિરમાં; શ્રદ્ધાસિંહાસન પર પધરાવીને સત્યની પ્રીતિ વડે નિત આરતી ઉતાર્યાની જ છે.

રાગ : અંતરમાં આનંદમયી-ત્રિવેણિનાં અમૃતમય નિર્મળ નીરનાં.

ભાવ— વહેણના કલકલ કરતા નિનાદનો.

માત-પિતા! છે, દેવ મારાં, શાસ્ત્ર બળવે નિત નગારાં; ટેક
માતાએ પયપાન કરાવ્યું, પુત્ર વાતસદયે મન ઉભરાયું;
નિજ સુખહું મા! નિત વિસાચું. માતપિતા!—પ્રભુ, મારાં. ૧
બહુ પુણ્યે આ મેળો મળીયો. ધન્ય મા! અવતાર ફળીયો;
વીણી, ગુણ-સુવાસ કળિયો, હર શ્રાવે, એક ધારા. ૨
કૃષ્ણ માતા, દેવકી-દેવી, પૂજ જનની! તું મ્હારી એવી;
ક્ષણ, ક્ષણમાં મા!! તુજને સેવી, મારાં અંતરનાં આધારાં. ૩
માતા! મારી, આરતી તારી, નિત ઉતારું હું વારી, વારી;
બચે તું, ને શિશુ બલિહારી, લક્ષ્મીરૂપ છે મ્હારાં. ૪
દર્શન કરતાં દાડી, દાડી, સ્નેહ-ભક્તિનો ભાવ વધારી;
કુટુંબ-વાડીનાં ચતુર માળી! ક્ષમારૂપ છે દયાળાં! ૫
ચરણ વંદી-ચરણામૃત પીધું—વૃત્તિઓનું, મેં સંયમ કીધું;
પરમ સુખહું અહીં જ લીધું, જીવન ઉદ્ધારકે મારાં. ૬
માત!—પિતા!! તવ ઋણ ઉતારું—ધર્મ સિદ્ધાંતે વર્તન ધારું;
નિત સેવામાં શરીર ખ્યાડું, અર્પી રહ્યાં સંતાન તમારાં. ૭
આત્મારામ! કિરતાર હમારાં અગણિત વંદન નિત્ય અમારાં;
“વેદામૃતનાં સૂત્ર” રૂપાળાં, શિખાવ્યાં ગુરુદેવે-ખ્યારાં. ૮

(ત્યારે પુત્રે, પૂજ્યનાં ચરણોમાં સાષ્ટાંગ વંદન કર્યું.)

(માતૃનાં હૃદયમાંથી વર્ષતી શીતળતા, સંતાનોને નિત્ય સુખાનંદ,)

આપનાર સત્ય સ્વરૂપનાં રસથી જ ભરાયું આનસરોવર છે.

(શ્રી શિવજીની પૂ માતૃશ્રીનું ચિત્ત-કમળ, પુત્ર કીર્તનના-અમૃતરસ સિંચનથી વધુ ખીલતાં મીઠાશથી કહ્યું.) “અમને શાન્તિ દેનાર-ગુણીયજ્ઞ શિવ! જેવો તું નીતિમતિ ધારી છે. તેમજ સૌભાગ્યવંતી પ્રિયવધૂ-દીકરી પણ પરમ ચતુર તેમ પ્રામાણિક સંબંધી અને વહાલી સુજ્ઞ વેવાણી(સહીયર) ના મોટાઘરમાં, શિક્ષા-સંસ્કારોના-શરણપર કેળવાયેલું સુપાત્ર મંગળમણિ છે. સદ્ગુણ-રત્નોએ શણગારી શ્રી લક્ષ્મીજીદેવી પધારવાથી, આપણું ગરીબોનું ઝૂંપડું પણ સુખ-શાન્તિનાં સમૃદ્ધિપ્રાપ્તિથી ઇન્દ્રભૂવન જેમ રળિયામણું જ રહ્યું છે.”

(પૂ. વૃદ્ધજનોની થતી સેવા અને પ્રિય વધૂશ્રી ઘરકાર્ય)

આદિ સ્વચ્છપણે કરવાની ઝાંખી.

અમને, વધૂ સવારમાં માઝ્યા પહેલાં દાતણ, નહાવાને ઋતુ અનુકૂળ જળ આપે છે. વહાલી પુત્રીએ પૂરાં સાધનોનાં સુખનાં સગવડે કરી, મારાથી તો નિવૃત્તિએ સમૃદ્ધિદાનદેના ચિન્મય (અમૃતનામ)નું ધ્યાન પણ ઘડીભર વધુ કરાય છે. રસોઇ તૈયારીના વખતમાં તું ઘેર ન હોતા પણ અમને માન-ભાવે નમ્રતાના મીઠાં અને વિનથી વેળુથી બોલાવી, તેમ બોલાવરાવીને મોહન, નાનાલાલ અને પાર્વતી-બહેન એ હૃદયપ્રારાં (ફૂલડાંઓ) સાથે બેસાડી જમાડે છે. દીકરીથી બનતું દળવા આદિ ઘરકામમાં પણ નિત ગાવાનાં પ્રભાતિયાં. ગાયો, ભેંસના ચારતું-ખાણુ. દુઝાણાંનાં કામ સંભાળી કેળવવાં, વાસણો માંજવાં. તેમ નવરાશમાં ભરત આદિ જોગતાં કાર્યો ખંતથી, વખતસર અને ચોખ્ખાધથી કરે છે. સમય સાચવીને “ઘરવૈદુ” તથા “શાક, પાક અને પકવાન પોથી” તેમ ગીતા આદિ ધર્મ-ગ્રંથોનું વાંચન પણ કરે છે. કુટુંબી, વધૂઓ, પુત્રીઓ તેમ ભાયાતો સગાંઓ અને ઘેર પધાર્યાં પરોણાંઓ આદિનું સન્માન નમ્રતાની સાદાધથી જળવે છે. અમને તેમ સંતાનોને નિત ધોયાં વસ્ત્રોથી શણગાર્યાં રાખવાં આદિ કામ સંભાળથી કરે છે. દીકરા! પ્રિયવધૂ રતનનું જેવું શુભનામ છે. એવાજ મર્યાદા-ગુણો વડે પ્રીતિભર્યાં સુવર્તનોથી હું મારાં હૃદય-મંદિરમાં હરપળે રાજ છું. નિવૃત્તિથી પરિશ્રમના પવિત્ર નામ જપતી નિત સવાર, સાંજે અને રાત્રિમાં પાંચ માળા પણ વધુ રેરવી શકું છું. (મિત્ર વાંચક બંધુ! અત્યારે આપણા નાના સુખથી, પૂ. કવિશ્વરોની ભાવ ઉભરાઓએ અમૃતરસ છલકતી; વિશાળ હિતસાધક વાણી બોલાઇ જ જાય છે કે-
+ “ગુણી યુગલ અમ રાષ્ટ્રમાં કિરતાર! સઘળે આપજે;
થાવા ઉદય સૌ બ્રાતૃનો તારી પ્રભા તું સ્થાપજે.”

(એ વખતે જ શ્રી શિવજીનાં ગૃહસ્થાશ્રમ માનસરોવરમાં નીતિરીતિનાં-નિર્મળજે દીપેલ, મોંઘાં મોતીરૂપ-ગુણીયલ ધર્મગી શ્રીમતીજી ઝામતીબાઇ

+ = યુ. ઉ. અને મિત્રોની વાર્તા, પ્રથમ પુષ્પના પૃ. ૧૧ માં પૂરી કવિતા વાંચીને લાભ મળવો.

બાળના કૂવેથી પાણી ભરીને આવેલ. ચળકતી ત્રાંબાની હેલ ભરી પરશાળ વટાવી ઘરમાં આવતાં, પૂ. સાસુજીની વાતોના મીઠા શબ્દો સાંભળ્યા. વધુશ્રીએ હેલ પાણી-યારા પર સંભાળથી મૂકી; ઢાંકી અને પાણીગળણું ખીટીએ સૂકવી ઓસરીના દરવાજાની આડમાં મર્યાદાપૂર્વક ઉભી રહી, પૂ. સાસુજી જ સાંભળી શકે તેવાં સમય-સૂચક વચનો મધુરાકંઠે, નિર્મળપણે અને ધીરેથી કહ્યાં.)

ગો:- માતાજીરૂપ પ્રિયબાપજી! એ તો શીલવંત શ્રી લક્ષ્મીભાભીજી, કંકુમહેન, સાક્ષાત્ પ્રેમસ્વરૂપ માતૃશ્રી પરમબાપ. વૃદ્ધમાતૃશ્રી ગંગાબાઈ અને કર્મણ્યાંબાઈ આદિ મારી x બહેનપણીઓએ, અને નારીશિક્ષા તેમ અક્ષરજ્ઞાન દીધાનો જ ઉપકાર છે. મહાન આભાર તો પૂ. વહાલાં માતાજી! તમારો જ (હર્ષથી નેત્રામાં આંસુઓ ભરાતાં ગદગદ વાણીથી.) કે અને બહેનને થેર સત્સંગમાં જવાની ક્યારે પણ ના નથી કહેલ.

માતાજી:- (હોંસલયાં હૈયાંથી શાન્ત સ્વરે) એ ગુણીયલોને ત્યાં હું પણ તમારી સાથે ચાલીશ. મેં સાંભળેલ કે બહેનો, કન્યાઓ અને સૌ. વધુઓને નીનિરીતિ સાથે પતિ પરમેશ્વર, દેવમૂર્તિ-બાળકો અને તીર્થસમાન પૂ. સાસુજી, સસરાજીની મર્યાદા જાળવી, સેવામાં નિત પાળવાના અને ઘરોમાં ઉચ્ચકોટીએ સ્વચ્છતાના પવિત્ર આચાર વિચાર સૌને ચથાયોગ્ય શિખવે છે. તેને વર્તનમાં ધારીને લાભ લેવા નિયમથી મળી, ભજન-કીર્તનો ગાઇ ધર્મગ્રંથ વાંચી સંભળાવી; તેના અર્થો સહિત મનન સાથે નિદિધ્યાસન કરાવે છે. પ્રિય પુત્રવધૂ! હું પણ હવે ગેઠપણમાં લાજું અને મોટા અક્ષરવાળી રામાયણ, ગીતા અને વૈદ્યકગ્રંથો વાંચું; એમ મારું મન કોળાતાં હોંસીલું જ થયું છે.

વધુ:- (હાથ જોડી, ધીરે અને આનંદથી) બહુ સારું, પ્રિય બાપજી! હું તમને મારી સાથે નિશ્ચયે જ ત્યાં લઈ જઈશ. તમે ચીદશો એવી અને કંઈક ભીતિ રહેતી તે મટતાં હું શ્રી માતાજીરૂપ-વહાલાં સાસુજીની પ્રિય તેમ અભયવાણી સાંભળીને નારીશિક્ષાના પ્રકાશમાર્ગમાં આગળ વધી છું. હું “પતિવ્રત્ય ધર્મનો રંગલ રૂપાળો પ્રેમપાલવ ઓઢી, પતિસેવાનો અંગે મંગળ શૃંગાર સજી” ત્રિલોક્યપૂજ્ય સતીમાતા શ્રી સીતાજી, કલ્યાણી માતૃશ્રી પાર્વતિ અને શ્રી અનસૂયા તથા રાષ્ટ્રમાતા શ્રી કસ્તુરબા આદિ પૂ. દેવીશ્રીઓએ પૂર્ણ સાચવ્યાં, સનાતન સત્યવ્રતમાં પહોંચવા મારે ધીરજ પગલે ચાલવાને નિર્ભય બની છું.

(શ્રી માતાજીનાં શીતળ હૈયાંના મંગળ આશીર્વાદો જ વરસ્યા.)

માતાજી:- (ઉભાં થઇ, વધૂના શીર પર બન્ને હાથ ધરી; વળતાં પ્યારથી ચુંબનો કરી.) મીઠી દીકરાવધૂ! જીવન દીપાવતા ગંભીર ગુણોથી તો તમે દુનિયામાં શ્રી

x = યુ. ઉ. અને બ્રાતૃભાવ, પુષ્પ ત્રીજી. ૫. ૫૯ માં વાંચવું.

કાકીજીઓ, દેરાણીઓ, જેઠાણીઓ, નણુંદો અને બહેનપણીઓમાં સન્માનથી પૂજાઓ હો!!! તેમાં તમે તમારાં પવિત્ર વર્તન (નાની પુત્રીઓ તથા વધૂઓને નવરાશમાં લાંબાવતાં રહેતાં.) કરી ઉપાડ્યાં પણ ઉપડતાં નથી!!! (માતાજીનાં નેત્ર કમળોમાંથી હર્ષાશ્રુઓ વંદ્યાં, એ પ્રેમજળે મીઠા સુવાક્યો ઉચ્ચારતા હોઠોને નવરાવી જ દીધા. તે વખતે બાળકો એક પછી એક જમ્યાં. તેઓ મેં હાથ ધોઈ શ્રી દાદાજી, શ્રી દાદીજી આદિને વંદી; બાળુમાં આવી શાન્તિથી ગેઠાં.)

માતાજી: -અમારાં માનસ-સરોવરમાં શાન્તિના દિલોળાઓ પર તરનાર પ્રિય હંસોની સુંદર જોડી! અમને સુખ દેનાર કુળદીપક સંતાનો! તમારી પૂણ્યજ્યોતિમય આ વંશનો વેલો ઉચ્ચ શિક્ષાવંત થઈ, નિર્ભય રહીને ઐશ્વર્યસુખ માણતાં યશવંતું દિર્ઘજીવન જીવો. સુપાત્ર પ્રજા, તમે ઉભયની કલાગરી અને નીતિપાળક-(નાગરિક) થાઓ. મહાપુરુષો જેમ તમે પણ શ્રી જગન્નાથજીનાં નામામૃત જપતું નિવૃત્તિસુખ ભોગવો, એ મારા ગરીબડી માતાજીના આશીર્વાદ છે.

(માત-પિતાના ઐક્ય આશીર્વાદોની ગાઢ વર્ષાથી, સંતાનોની)

નિત્યનાં જીવન સુકાર્યોમાં રસભરી કલ્યાણ વૃદ્ધિ જ રહી છે.

(શ્રી ભગતજીએ સાસુ અને વધૂશ્રીના સ્નેહની રસભરી મીઠાશ આજે જ નિરખતાં, આંખોમાં પ્રેમજળ ભરાતાં કહ્યું.) “સમજી વહાલા! અને આપણે ઝૂંપડાંવાસીના કુળનો પૂ. શ્રી સાવિત્રી સતી જેમ ચોમેર યશ ઉજાળનાર સૌભાગ્યવંતી! મંગળમણિ પ્રિય પુત્રવધૂ-દીકરી!! આજ મારો માનખો સફળ થયો!! મારા મનમાં વૈકુંઠનાં બ્રહ્મસુખ ભોગની પણ ધકના હવે રહી જ નથી! અમે માનવજીવનનાં લ્હાવતું દૈવીસુખ અત્યારે જ મેળવ્યું. પ્રભુજીની લીલા વિસ્તરેલ સ્વર્ગીય-સંસારમાં અમે જીવતું સફળ કરી, શ્વાસોચ્છ્વાસની પદ્મ, ધડી, દિવસ અને રાત્રિને ધન્ય કરી; સનાતન-સ્થંભ (મેરુ) ના ઓથમાં રક્ષાયાં એવાં તમારાં નિયમી આચરણોનાં-વર્તનરૂપ રૂપાળાં યશવિમાનમાં બિરાજી, પ્રભુજીના દીપ્યમાન વૈકુંઠધામમાં પહોંચ્યા છીએ; એવા બહોળા બ્રહ્માનંદનો મુક્તાનુભવ અમારાં અંતર માણી રહ્યાં છે.

વહાલાં! અમારી સેવા કરવાનું તમારું સંતાનધર્મ સાચું. બ્રહ્મતત્ત્વ ધારવા માટે આત્મિકપ્રણ અને જનસુધારામાં રહીને વિદ્યાવૃદ્ધિમાં ફાળો ભર્યાનું દીકરા! તારું ધ્યાન પણ સાચું. શિવરાજસિંહ! (બહુ હર્ષથી) આજથી જ તું યુવક મંડળનો સભાસદ જરૂર બનજે!! હું રાજીથી આજ્ઞા આપું જ છું!!!

રાષ્ટ્રીય સેવા કરવાનાં દૃઢ પ્રતિધારી એવાં, સંતાનોનાં મંગળ દર્શન ભાગ્યવંતોને જ સાંપડે છે.

રઘુકુળભૂષણ ક્ષાત્ર-મૂર્તિ મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજી, બંધુલક્ષ્મી શ્રી

લક્ષ્મણ, મહાન વ્રતનિયમના સંયમી શ્રી ભરતજી અને શ્રી શત્રુઘ્નજી જેવી રાજ્યપ્રજા સાથે પિતૃઓની નિત્ય અમૃતમયી સેવા કરનારાં સંતાનો તો સત્યથી ઝળહળતા વૈદિક આદર્શોએ તન, મન, વચન અને કર્મથી પ્રભુ પ્રેમભક્તિ પરાયણ; આત્મપ્રીતિથી-સંયમ લગ્નીના રહસ્યમાં પરસ્પર સંતુષ્ટ રહ્યાં ભાગ્યવાન દંપતીઓનાં રળિયામણાં ગૃહમંદિરે જ નિર્માય છે. તેઓ પ્રિય પુત્ર, પુત્રીઓનું અને વધુ શ્રી (લક્ષ્મી) ઓનાં નિર્મળ વર્તનોનું વિશેષ સુખ માણે છે. (શ્રી વડીલે ઉમંગથી વાક્યો કહી, પુત્ર અને વધૂનાં વહાલનાં વહેણમાં રસબસ થતાં હાથ જોડીને શબ્દો ઉચ્ચાર્યા.) સત્યધર્મના આદિ અનાદિના સ્થંભ, ક્ષીરસાગરમાં શેષ શય્યા પર યોગ-નિદ્રામાં પોઠનાર; શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ પ્રભુજીની જય હો ! જય હો !!! જય હો !!!

માનવકુળોને સદા પ્રાણપ્યારી રહી, સાવિત્રીની સંખ્યાનો સાર.

પ્રિય મિત્ર વાંચક ! ગુણીવદ્ધ સુપુત્રે પૂજ્યોનાં અંતઃકરણની ભાવનામાંથી શુદ્ધ વહાલે વહેતી-ભાગીરથીની શીતળ ધારામાં સ્નાન કરી, ગદગદ થયે પૂજ્યોનાં પવિત્ર ચરણકમળો હર્ષાશ્રુએ પખાળી તે ચરણોદક શિરપર તથા હૃદયપાત્રમાં ધારી પૂજ્યોને વંદન કર્યું. શ્રી માત-પિતાને દૈવી સુખ આપવાની અને તેમના આશીર્વાદ ભરી સર્વદા રહસ્યયુક્ત સાવિત્રીમય-ગાયત્રી ગુરુમંત્રના પૂરા મહિમા ભરી ત્રીજી ઐશ્વરીની પ્રાતઃસંખ્યા અને શ્રી ભગવતી ગીતાના ૧૫મા અધ્યાયનો સ્વાધ્યાય અને રામરક્ષાનો પાઠ કર્યો. પછી શ્રી શિવરાજસિંહે શ્રી માતાજી, શ્રી પિતાજી, બાળકો અને શ્રી મૂળજીભગત સાથે એસી; x શિરામણથી પરવારી લીધું.

સંસ્કારી યુગલની ધર્મધારી નીતિરીતિનું દર્શન.

મિત્ર આપણે આજથી તેમના પિતાશ્રીએ સંખોધ્યા અનુસારે તે જ ગુણ-સંખોધન નામ કહીશું. શિવરાજસિંહ બાળુના ઘર જોડેના ઓરડામાં રાસ, જોતર અને પરાણો લેવા ગયો, ત્યાં પ્રિય સદ્દર્શિણી અર્ધાંગીજી સાથે ધર્મ-વિજયના ઉદ્ધાસથી હસલે અને ઓજસ્વી સુખકમળે તેમ ધૈર્યગુણથી અર્થસૂચક પણ સંક્ષેપ વાર્તાવિનોદ કર્યો.

પિતૃભક્ત અને કર્તવ્યકૃશણ કૃષિકાર સુપુત્રે, બંધુસમાન આત્મપ્યારા બળદોની સુંદર જોડી હાંકી, વાડીનું કામ સંભાળવાના માર્ગમાં જતાં; ઉત્સાહી યુવકોના કર્મયોગ-કર્તવ્યોની પ્રચારવૃદ્ધિ માટે કંઠના ઇચ્છુગલથી મધુરનાદ કર્યો.

— વીરોની જય ગર્જના. —

(દિવ્ય જંદ)

અમ સાતિ સુધારક આજે;

કહીશું, કંઈ કંઈ બાળ;

x = શિરામણ શબ્દ, મૂળ શ્રીરામ કરવું; એમ યોગ્યો હોવો જોઈએ. વર્તમાનનો ઉચ્ચાર સૌએ સુધારવો જરૂરી છે. લેખક.

realpatidar.com

૧૭૫

સુખ શાન્તિ બ્રાત્ર કાળે;
 છે ઉત્સાહી તત્કાળ.
 અમ અંતરને ઉદ્દેશી,
 ઉદ્દગારો કહીશું કાંચ;
 બસ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!
 કરી શાન્તિ: શાન્તિ માંચ. (૧)
 × × × ×
 ઘર ઘર મહીં ફરી કરશું,
 અમ બ્રાત્ર કેસાં ગાન;
 જય જય ઉમિયાં જપ કરશું,
 સૌ આર્યોના સંતાન.
 જય નાદ વૈદિકતાનો,
 ગજવશું સૃષ્ટિ માંચ;
 જય માગી રહ્યો છે “દાનો”
 જય કરજો ઉમિયાં માંચ. (૨)

—અપૂર્ણ.

સર્વદા આત્મધ્યાનું રહ્યું, ધર્મમૃતનું જ પાન કરવાનો પ્રચારમાર્ગ.
 જગૃતિનો મોટો સ્વર સાંભળી બાળુની વાડીઓના ચતુર કોસીયા ભાઈઓ,
 ઘઉં ફૂટની તૈયારીમાં નાનાં છુટાંઓ સંભાળીને ક્યારીઓમાં પાણી વાળતા ખંતીલા
 અને ખેતી નિષ્ફળવવામાં પારંગત તરુણો, યુવાનો, ફૂવા પાસે ફૂંડી આગળ ઢાળિ-
 યામાં માટી ડાળતાં નાનેરાં પણ સમજણાં પ્રિય બાળકોએ; કાર્યો વિરભાવી એ બ્રાત્ર-
 હિતના મંગળસૂત્રની પૂરવણી કરી. કોસો જેવવા સાથે જ એ પ્રાકૃતિક જડવસ્તુ-
 ઓનાં પણ માનવોને અતિ ઉપયોગી રહ્યાં એવા નિત્યનાં સંગાથી પૈડાંઓ, ગરેડી-
 ઓની આરીઓ અને જળધોધના ધોષો પણ મહત્ત્વભર્યાં મંગળગીતમાં સ્વર-તાલથી
 સામવેદની ધ્વનિના ચિત્કારી શબ્દો મિલાવીને જડ, જંગમનું સામ્ય સાધતાં
 સંગીત સ્વરની પૂરવણી કરી. વીરગણોને સમાજ અને રાષ્ટ્ર સંગઠનમાં શાન્તિનું
 ગીત ગાતાં રહેવાની શિક્ષા સૂચવી તેઓ પણ નિજ ધર્મતત્ત્વ ધારણના ધોષોમાં
 તન્મય બનેલ, બાળુમાં જ શ્રી રૈયાભાઈ તથા શ્રી રતનાભાઈ પટેલનાં કઠોળ
 ભર્યાં મોટાં ખળાંમાં પારેવાં તથા હોલાંની જીવનસખી-એડીઓ ગીતનું જન
 નૃત્ય ખેલી રહેલ. ઝાડો પર કોયલ, મોર આદિ પક્ષીઓ ટકુકાર, કેકારવ અને
 કલરવ કરતાં, મહાસરસ્વતીજીની વિશ્વવીજાના તીણા આદિ તારોની મધુરતંત્રીથી
 તાન ગજવી જ રહ્યાં. બાળુની વાડીઓના ઘટાદાર વ્રક્ષોમાંથી “શ્રી લક્ષ્મી

realpatidar.com

નારાયણ પ્રભુની જય.” ની મંગળ ગર્જનાઓ ગુંજી રહી. સૌ માનવબ્રાતૃઓને એ નિત્ય આચરણ કરવા માટે નાની કંઠ-ધંટડીઓથી સર પૂરવણીને એજ સુમાર્ગ છે.

સત્યને વધુ પ્રસારાવવા માટે પૂજનીય શ્રી માતાઓ અને પૂજ્યશ્રી ગુણીયલ ભગિનીઓનો સંપૂર્ણ રહેલ સાથ.

આજના આનંદી સમયમાં ખેતી-વાડીનું કુશળકાર્ય કરતા “અમળવીઓને” શિરામણ જમાડવા તથા ઘઉંનાં નીંદામણે બળદો, ગાયો અને ભેંસો આદિ માટે ચારે લેવાને સવારમાં જ ઘરકામો આટોપીને નિત્ય જેમ નાહી, ઘોષને માથાંમાં કંકુના ચાંદસા કરી, સભ્યતાથી સુયોગ્ય સાડીઓ પહેરેલ અને સૌભાગ્ય આભૂષણોનાં ચિન્હોએ દીપતી પાડાશણો, ફળિયાંની બે, કે ચાર ચોપડી ભણેલ તેમ નિશાળોમાં રાસ શિખેલ તરુણી પુત્રીઓ, સૌ. યુવતી વધૂશ્રીઓ અને સુધારાના સાચા રંગમાં સદા રંગાર્ધ જ રહેલ હોંસીલી પ્રૌઢ માતાઓ એક પછી એક ટોળે મળીને વાડીમાર્ગે જતી હતી. ઉન્નતિ ગીતનું ગુંજન સાંભળતાં જ કાષ્ઠ ટોળું વાડીના ઝાંપા પાસે તો કાષ્ઠ વાડીમાર્ગ વચ્ચે અને કાષ્ઠ છેડે પણ હતું, ગુણવંત સાહેલીઓ ઉલટપૂર્વક ચાલી; ભેગી મળી અને ત્યાંજ ઉભી રહીને પ્રિય-પુત્રો તથા વહાલા વીરોની કતવ્ય પૂર્તિએ ધન્યવાદો આપવા માટે હાથ જોડીને સૂર્યદેવના પ્રકાશિત દાતાશ્રીની આરાધના કરી.

શ્રી વિષ્ણુરૂપ-અગ્નિદેવની મંગળ પ્રાર્થના.

“હે દયાસાગર વિશ્વજ્યોતિ! જડ, જંગમના પાળક અને રક્ષક પ્રાણુચર! જેમ તારો દિવ્યપ્રકાશ અહાંડાનું પરમ કલ્યાણ કરી રહેલ, તેમ અમે અલ્પજની તારાં જ બાલુડાંઓ પણ સ્વન્નતિ સાથે અહરરાષ્ટ્રને સદ્વિદ્યા પ્રકાશના અથાથ જ્ઞાન-દાનમાં હિતસ્વી રહીએ. સદા રસવંતી સહાયતા કરવાને પ્રથમ નિજ પુત્ર તથા પુત્રીઓનાં હૃદયોમાં તારી “જ્ઞાનપ્રભાએ આપ્યા દિવ્ય સંસ્કારો” ફળવી; જીવન સમય નિત્ય કલ્સોલ આનંદમાં વિતાવીએ. પરમપિતા! તારી ગરીબ પુત્રી-ઓની સંસ્કૃતિ વૃદ્ધિનીજ ભર્મિઓ છે. (નાની વધૂશ્રીઓને ભોજન-સામગ્રીઓ સોંપી, ટોળાંની માતાઓ અને નાની બહેનો સંગાથે મળી, પ્રથમ પહોરનાં અમૃત ચોષડિએ વીર વધાવાનો-રાષ્ટ્રહિતનો પરમ રસવંત-)

— રાસ ગાયો. —

ધન્ય વીરો ! ધન્ય વીરો !! ધન્ય વીરો !!! ધન્ય; (૨)
રાષ્ટ્ર હિત ચિંતકો ને, વંદીએ સહુ જન. ટેક. ૧
શોભ્યું તિલક ભાલમાં નિજ વહાલનું વતન ”
ધર્મ પ્રિતે કીર્તિનું કરી, શ્રુતિ વડે જતન. ધ.-૨
જાગૃતિનું કાર્ય કીધું રાખી બહુ લગન; ”

૧૭૭

વીરતાની માળ દીપી, સંસ્કારીય રતન. ધ.-૩
 વિભુવરનાં શિશુ રહી, તિમિર કરી ભંજન; ”
 બુદ્ધિ, વૃદ્ધિનો માર્ગ જાણ્યો જ્ઞાનનેય અંજન. ધ.-૪
 સત્યે દૈને હાથ—તાળી કરી અંતર મંજન; ”
 પ્રિય પ્રાણુ—પ્રેમ મૂરતિ દર્શી ભવભંજન. ધ.-૫
 માતા ઘણેરી ભાગ્યવંતી, કુળદીપને દર્શ જનમ; ”
 બહેનો લિયે ઓવારણાં, વીરા! મોંઘેરાં રતન. ધ.-૬

—: સાખી: —

ઘઉં નીંદામણુ— ચારને ગાય, લેંસ બળદો ખાય;
 એમ પાખંડ નીંદ્યે રાષ્ટ્રથી પ્રિયજન સુખિયાં થાય. ધ.-૭
 ધન્ય વીરો! ધન્ય વીરો!! ધન્ય વીરો!!! ધન્ય; ”
 રાષ્ટ્ર હિત ચિંતકોને, વંદીએ સહુ જન. ધ.-૮

સૌમ્યગુણી પ્રિય વાંચક સખા! આપણે શ્રદ્ધાનાં વિનયથી પૂ. પ્રભુરૂપ—શ્રીમાતાજી
 —શ્રી પિતાજીનાં પરમ ઉપકારી ચરણોની પ્રીતિરસમાં ભક્તિભાવે વંદન—સંધ્યા
 આદિ સુકર્મો કરીને દાંપત્યધર્મ સાચવ્યાનું જીવનઋણ ચૂકરીએ. સર્વનું વિજયી
 ગીત ગાતાં નિત્યનું ઉત્તમ પુરુષાર્થ સંભાળી, સંતાનો પાલનના સદ્દર્શનિક ગ્રહણના
 કર્તવ્યોમાં મગ્ન થવા માટે—

શૂરવીર હોતાં શક્તિ કેળવવા સદા તૈયાર થા!
 વીર થઈ વીરતાઈ મેળવવા સદા તૈયાર થા!!

(કર્તવ્ય પ્રેમીઓનો અખંડ આનંદી માર્ગ.)

— ગઝલ —

અમે તો પ્રેમના પંથી	અમારી પ્રેમ મસ્તી છે;
પ્રભુની ગોદમાં જવા	ચલાવી સીધી કીસ્તી છે. ૧
પવિત્ર એ પ્રેમથી મનડું	જની આહ્વાદ નાચે છે;
મળે પ્રેમી સદા નિત્યે	વહાલા ને જ યાચે છે. ૨
ધરી છે પ્રેમની-કફની	અમે તો નિત્ય અંતરમાં;
થવાને શર્ણુ પ્યારાની	ખુશી સહુ તાન-મંતરમાં. ૩
સ્વજ્યોતિ-મિત્ર માંહી તો	સદા રસ-ખસ થવાના સૌ;
+ જગત, ધન, ધામ ને ત્યાગી	અલખ માર્ગે જવાના સૌ. ૪

+ = જન્મ, મરણનો ફેરો ટાળવા માટે શ્રી સદ્ગુરુદ્વારા જ્ઞાનામૃત મેળવી પાન કરવું.

સૌ ઉમંગથી બોલો, ધર્મનીતિની પરિભળ પ્રસરાવનાર તેમજ કર્મયોગનો પુરુષાર્થ સાધક રાષ્ટ્રભિત્રોની અને પ્રવીણ રહેલ સખીઓની જય, જય, સદાય જય હો.

પાંખડી તેવીસમી.

મહાજનાત્માઓનાં સદ્કર્તવ્યોની સુવાસ.

(કારતક વદિ પ રવિવારની સવારમાં શ્રી સુંદરજીભાઈએ નિત્યકર્મથી નિવૃત્ત થઈ; પૂ. શ્રી વાશજીબાપાને ઘેર પહોંચી, વંદન કરી કહ્યું-) “વડીલશ્રી! પૌત્ર મોહનલાલને કહો કે શ્રી નાનજીભાઈ ધોળુને અહીં બોલાવી લાવે !

વા:-(વંદન ઝીલી,) બહુ સારું. (પૌત્રને ત્યાં બોલાવવા મૂક્યો.)

ના:-(તેણે અડધી ઘડીમાં આવી, શ્રીમાનેને નમ્રતાથી હાથ જોડી વંદન કર્યું.) આપ પૂજ્યોને મારું તે એવું કિયું કામ પડ્યું, મને સેવાકાર્ય કહો ?

સુ:-શ્રી નાનજીભાઈ! અમોએ, તમને એક બે હિત વાતો કહેવાની છે.

ના:-હું, આપ વડીલશ્રીઓનો પાડોશી ગરીબ પુત્ર છું. પૂજ્યોની શિખામણ અવશ્ય હૃદયમાં ઉતારીને જીવનમાં ધારીશ.

સુ:-(સુધારવાના સિધ્ધાંતો કહ્યા) પ્રિય! તમે પુત્રની વિદ્યાવૃદ્ધિ તો કરી રહ્યા જ છો, તેમ બાળલગ્ન નિષેધે અને અભયર્પણતત્ત્વ પૂરું પાલન થવા માટે હજી સુધી ચિ. કેશવની સગાઈ પણ કરી નથી. તમે પૂજ્યોની પાછળ ઉત્તરક્રિયા પછી + પ્રેતલોજન પણ નથી જ કર્યું અને એકાંતમાં રામાયણ આદિ ધર્મગ્રંથોનું અધ્યયન કરો છો. તમે સત્સંગ અને સ્વાધ્યાયથી અનુભવરસ ધાર્યાની ઉત્તમતા જાણીને તેમ વધુ લાલ માણી જ રહેલ છો માટે તેવા સદ્ભાવો અમને દર્શાવ રહ્યા છે.

તમારી સુઆચારી ભાઈઓ આલતાં, આપનો યજ્ઞવૃદ્ધિ થતાં અને ખેતી-વાડીના દરેક કામની “વિકાસ” સુવ્યવસ્થા પણ અજોડ હરિદ્રાપથી સૌને અનુકરણીય રહી જ છે. તમે યોગ્ય વહેવારથી વ્યાપારી આદિમાં સુનામના પ્રાપ્ત કરેલ છે. પ્રભુએ તમને ગુણીપુત્ર-રત્ન અને જ્યૈશ્વર્ય આપેલ, તેમ તમારાં ગ્રહજનો

+ = મુંબઈ, કરાંચી અને કચ્છ મોટી વિરાણીમાં ભરાયલી પરિષદમાં પરમ હિતેચ્છુ નેતાઓના નિર્દેશથી અને બહુમતિના અનુમોદનથી, સર્વનો કલ્યાણકારી કરાવ જે પ્રેતલોજન ન જ કરવા અંગે થયેલ છે. તેને સૌ બ્રાતૃઓએ સમજીને ગરીબડાંઓની આર્થિકતા વેડફતી સાચવાવવા માટે પૂરાં ધ્યાનથી માન આપવું. સમાજમાં કયાંય પણ પ્રેતલોજન થવું ન જોઈએ. ઉત્સાહી યુવાન વા કામ પણ સુધારકાંએ વા નિજ કુટુંબીઓએ તો તેવા નિંદા પ્રસંગમાં ભૂલથી પણ જવું નહીં. લેખક.

આરોગ્યવંતાં જ છે. ભાઈ! એ પાર્થિવ સુખ પૂર્વના સુકર્તવ્યયોગથી મળેલ, એ પરમપિતાની કૃપાદષ્ટિનું જ મીઠું ફળ છે. હજી તમારા પ્રારબ્ધના કર્મ-પકડામાં વધુ સૌંદર્ય સંગ્રહાયું રહ્યું છે તે પણ પ્રાપ્ત થવાથી ભાઈ! એને વિશ્વપિતાના માર્ગે એટલે પરમાર્થમાં કંઈક સદુપયોગ થાય તો બહુ સારી વાત છે.

“આકાશ, વાયુ, તેજ, જળ અને પૃથ્વી આદિ પ્રકૃતિના નિયામક (સર્વ સત્તાધિશ) ના જુકટિવિલાસે બ્રહ્માંડનાં અકળિત કાર્યો સદાય નિયમપૂર્વક ચાલે છે. સૌના પ્રાણ-પુષ્પની રક્ષા, એજ વિશ્વનો માળી (અંતરાત્માનો સાક્ષી) કૃપાસાગર ચૈતન્યદેવ કરે છે.” એવા શ્રેષ્ઠ દયાળુ દાતાનો ઉપકાર સ્મરવો એજ અમૃતપુત્રોનું પ્રથમ કર્તવ્ય રહેલું છે.

માનવોને સંસારલીલામાં સુયોગ્યથી કર્યા કર્તવ્ય-આપારોની પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થવું એજ બુદ્ધિમત્તા છે. વૈદ્યાચાર્યોના ન્યાયી અધિપતિએ, વિશ્વબંધુ-વેદતત્ત્વોનાં મહાઔષધિનું ગુણ રસાયણ પૂ. પૂર્વજ બંન્વંતરિ-મનીષિઓ દ્વારા આપ્યાં તે નિર્માનવૃત્તિએ મહાપુરુષો દ્વારા પ્રાપ્ત કરીને સ્વસંતાન, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વહિતમાં તેનો અનુભવ-પ્રસાદ વહેંચવો જ. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

“અજ્ઞાન જેવો કેઈ શત્રુ નથી અને ”

“જ્ઞાન સમાન કેઈ બીજું પવિત્ર નથી.”

પ્રથમ કુટુંબીઓ, ભાયાતો, પાડોશી આદિ સાથે વિદ્યાસચુકત ભાતભાવ સાધીને અહીંયાં જ નિર્ભય સુખ મેળવવું. મારાં કલ્પાંતે આપ સુરે અમર કૃપાવંત થઈને ધ્યાનમાં લેવું એ જ “સેવાકાર્ય” છે. (બહુ ઉપયોગી શિખા-મણી આપી.)

શ્રી વાશણુઆપાએ:-પ્રિય પુત્ર! શ્રીયુતે આપને જે સમજવ્યું તે તમે ધૈર્યગુણથી સાંભળતાં; તમારામાં સ્વહિત પારખવાનું વધુ ધ્યાન થવાથી, હું અત્યંત રાજી થયો જ છું. “સૌના ધર્મઉદ્યોગે પ્રિય બાળકો અર્થ આદિનું શિક્ષણ મેળવશે.” એવો વિશેષ લાલ લેવા માટે જ માનવતા છે. આપ સુરે તો વર્ત-માનનું પાસું પૂરું બદલાવવું. યમ, નિયમ આદિ સત્યનું પાલન કરવા સારું અર-ણ્યોમાં ગંગાતટવાસી પ્રાતઃસ્મરણીય ઋષિવૃદ્ધોએ ધારી અપૂર્વ જ્ઞાનવિભૂતિની અપાર સિદ્ધિઓ છે; એ રહસ્યની ધારાઓમાંથી અંજલિયો પી તેને જીવનપુષ્ટિમાં ઓતપ્રોત કર્યાથી સમય સફળ કરવા જ માનવોને ગુણ માટે ગ્રહણવૃત્તિ મળી છે.

ઉદયમાં આપના સાથની બહુ આવશ્યકતા હોવાથી, આપ સંજ્ઞને કુટુંબ-ચશ વિશેષ દીપાવવો પ્રભુ ઐક્યપણામાં રાજી રહે છે. આપણી સ્થૂલ-નગરીમાં ઇન્દ્રિયો આદિ સત્ત્વ, તેમ રક્તકણોના કોષો અને કીટાણુઓ સંપી રહ્યાની સામુ-હિક રચના જ નિહાળો? તમે સુધારાને વંદી. જીવનના મંગળ છાયારૂપે અંગીકાર્યો છે, તે રહસ્ય સાચવ્યાંની વિવેકભરી નિષ્ઠાની બંધી વાતો અમારી તો બહુમાં જ

છે. આપ ચતુરે સમાજ સુધારક યજ્ઞવેદીમાં ફૂદી પડવાથી તો તમારી પ્રતિભા દિગ્ગેમાં દિગ્ગુણી દીપશે, તે માટે સમયને સેવામાં ધન્ય કરવાનું આજ ઐતિહાસિક દાણું મળ્યું છે.

(પોતાના જમણા હાથથી શ્રી નાનજીભાઈનો જમણો હાથ ઝાલીને નિજ સ્મૃતિમાં આવ્યાં; પરમ સમાજ સેવાથી અમરપણું વરેલ આદ્યસુધારક શ્રી નારાયણજી વીરશ્રીનાં ઉદ્દગાર વચનો જ કહ્યાં.) પ્યારા! “તમારા વીરત્વની શૌર્ય-ભેદ સમાજસેવાના પવિત્ર ચરણમાં ધરો. આભુઆભુનાં રાયકવૃત્તિઓની જકીયલ શેહમાં ન દખાતાં, આપના અનંત વિચાર-ઓમના જ્ઞાનપ્રકાશમાં સ્વાત્માને ભ્રમણ કરાવી; ધર્મતત્ત્વની દિવ્ય ફેરમે મધમધતાં પુષ્પો ખીલી રહ્યા સાહિત્ય-બાગમાં રમણ કરાવીને સુધારક જિજ્ઞાસા વ્યાપક બનાવો.” “ઉત્તરના નાવિકોની વીરહાક ઝીલી તેને શ્રદ્ધાથી સાથ આપી નિજ ઓજસ દીપવા માટે સમાજનાં રૂડાં નાવડાંને સુરક્ષિતપણાના-અભય કિનારે પહોંચાડવાંને ધર્મધારણનાં ઉત્સાહ હલેસાં વતી પ્રબળ પુરુષાર્થ કરવો જરૂરી છે. શૂરવીર પૂર્વજોના પુત્રો! તે પવિત્ર અટલ પુરુષોની કાર્યકીર્તિને ઘડીબર નિહાળી વંદો, તેઓએ સર્વના કલ્યાણમાં જીવનજ્યોતિ અર્પેલીનું સૌએ અનુસરણ જ કરવું છે.”

“આપ ઉત્સાહીએ કુશળ વૈદરાજ થઇ, કુરુદિ-સડાથી સમાજની વ્યક્તિઓને સ્વચ્છ રાખવા માટે તેને જ્ઞાન-ઔષધિ દેવાનું પણ પૂરું સ્વામિત્વપણું જ છે. દંભીના કૂર-પિશાચી પંજથી નિરાળા રહી તેને પણ સર્વરીતે સુધારી, એમ સૌનું અહોભાગ્ય ઘડવાને પારંગત બનવું.” વહાલા! હવે શુદ્ધિ, વિચારોમાં યોગ્ય સમજાયું હોય તેમ કરો? (એ પ્રકારે પ્રથમ નિબંધોથી પ્રચાર થયા આદર્શ સિદ્ધાંતોમાંથી બહુ બહુ સમજાયું.)

ના:- (એક એક અર્થભર્યા શબ્દો તીક્ષ્ણ શસ્ત્રમય બનીને તે પ્રિયભાઈનું કાળજી કારાતાં, પૂરા વિચારોના અંતે.) આપશ્રીઓ તો આરા નર-નારાયણરૂપ પૂજ્ય હિતસ્વીઓ જ છો. (ઉભા થઈ, પૂ. વડીલશ્રીઓનાં ચરણ-કમળોમાં વંદી ખેઠા.) હું જ ભૂલ્યો! અજ્ઞાનની-સ્વપ્નાવસ્થામાં નિત હૂંચ્યો!! મારાં ઓછાં મન મૂરખડે જ મિથ્યાપણાંથી બહુ ફૂલ્યો!!! મને મળેલ સમૃદ્ધિ તો “તેણે (.....) જ” આપેલ, વડીલો! એવું મેં અત્યાર સુધી તો માનેલું. (હાથજોડી કરી) હે સૃષ્ટિ સર્જનહાર! બ્રહ્માંડોના અધિષ્ઠાતા પુરાણ પુરુષ! તારા શુદ્ધ કિંકરને ભ્રમ યોખ્યાની ક્ષમા આપી, વર્તમાનમાં સાક્ષાત્ દર્શન દેતા રહ્યા શ્રી સદ્ગુરુદેવો દ્વારા તારો અખંડ સત્યમાર્ગ લખાવ. એજ મારો અનહદ પશ્ચાતાપ છે! (રુદ્ધ કરતાં આંસુઓ જ વહ્યાં.)

(પૂજ્યો સમક્ષ સદ્ભાવો પ્રગટાવ્યા.) આપ શ્રીમાનોએ જે અમૂલ્ય ઉપદેશો મને દીધા તે મેં શિષ્યની પ્રીતિથી હૈયાં-મંદિરમાં ધાર્યાં. જેમ શ્રી જાંબુવાને શ્રી મારુતિને વિસાચું શૌર્યબળ યાદ કરાવ્યું, તેમ હે પૂ. ગુરુવર્યો! આપે પણ હું

અદ્વૈતબુદ્ધિ મુદ્રનું ભૂલાયલું; દિવ્યજ્ઞાન જાગ્રત કરાવીને દીનપર મહાન ઉપરકાર કર્યો છે. હું મૂઢ નહોતો જ! મેં તો સાવ ખોટા વરથી કરીને અત્યાર લગી શુભકાર્યોનું જ્ઞાનાનંદ મેળવ્યાથી વંચિત જ રહેલ છું. (પસ્તાતાં માથું ધૂણાવ્યું.) અમારું હિત ચાહક પૂજ્ય શ્રીમાનો! હું ઘણી વાતો ન કહેતાં, આપશ્રીઓની દીર્ઘેલ જ્ઞાનશિક્ષા શ્રદ્ધાપૂર્વક હૃદયમાં ધારીને અત્યારે જ જડતા પરહરું છું!!!

(તેઓશ્રીનું મન ગંગાજળ સમાન નિર્મળ થતાં, તેમાંથી પ્રથમ તો કુટુંબમાં રસબસ રહેવાની જ લગની પ્રગટી.) હું મારા દેવતુલ્ય-શ્રી ભાઈજી પાસે ઉગતી સવારે જ પહેંચીને પ્રિયના ચરણોમાં વંદી; કુટુંબના સંગઠન સારું વિનવીશ. સેવકની નમ્રતા સ્વીકારે, એવા મીઠાસલાવે આપ પૂ. શ્રીયુતો પણ ભાઈશ્રીને જરૂરથી કહેશો.

સુઃ-(અપાર હર્ષના ઉભારાથી) સમજ્યા. વીરપુત્ર! અમે પણ શ્રીમાનને ઘેર દિવસના બીજા પહેર પછી અવશ્ય પહેંચશું.

ના:-આપ પરમાર્થીઓનું પ્રભુ સારું કરે. મારી ધર્મપત્ની અને પુત્ર તેમ જાણ્યાંને એકઠાં કરી, આજે સમજેલ જ્ઞાનના આનંદની વાતો અત્યારે જ ફીક રીતથી કહી સમજાવીશ. આપનો ચિરંજીવ કેશવ તો “વાંચનાલયમાં” સ્વાધ્યાય કરે જ છે. આપશ્રીઓએ સત્યતત્ત્વ કહેલનો સાર સમજવા માટે પુત્ર પણ મને પ્રથમ ગૂઢતાથી વ્યાપક સિધ્ધાંતો કહેલ, તેવા પવિત્ર ગુણો સમજવાથી કરીને આજ આપશ્રીઓની ભલાઈ ભરી વાતો “સમાધાન” ચિત્તે સાંભળતાં; મારી સૂક્ષ્મ જ્ઞાનવૃત્તિની ભૂખ જાગ્રત થતાં જ સંતોષાઈ પૂજ્યો! મને અજ્ઞાનના-ગરબુથી ઉગારવા માટે, હું ગરીબપુત્ર; આપશ્રી સદ્ગુરુઓનો (વાણી વિહ્વળ બની ગઈ.) શું પ્રત્યુપકાર કરી શકીશ?

વડીલો:-(સંયુક્તે પણ ક્રમથી) તમે દિર્ઘ વિચારવાળા રહીને બ્રાત્ર ઉત્તરના લક્ષ્મી પરમ લાભ મેળવો અને વિશાળ અંધુત્વ પ્રેમ કેળવો, એ જ અમારો થવાનો પ્રત્યુપકાર.

ના:-પૂ. વડીલો તો આપ સમાન દયાળુ જ હોજો. મારા જેવા પામરોના અદ્વૈત વિચારોમાં ધર્મ રહસ્યનાં પ્રેમજાતરવો દબ કરાવી; વળતા આશીર્વાદો આપીને શાન્તિરસ પાનાર જ હો. હવે સાંજ થવાથી, આપ પૂજ્યશ્રીઓને મારા સાષ્ટાંગ વંદન. (હાથ જોડી, મહાનુભાવોનાં ચરણકમળોમાં અંતરાત્માની પ્રેમ-ભક્તિથી નમી, આજા માગીને સ્વસ્થાનમાં ગયા. પૂ. વડીલો પણ શ્રી નાનજીભાઈને કલ્યાણુભર્યા-આશીર્વાદો દઈ, નિવૃત્તિથી સંધ્યા આદિ શ્રી ઇષ્ટનાં ધ્યાન-ધારણામાં તન્મય બન્યા.)

પાંખડી ચોવીસમી.

બંધુ મેળાપની જ સર્વત્ર સુખદાયી રહી પ્રેમળ સુવાસ.

(જ્ઞાનચંદ્રિકા પ્રકાશી છટ્ટ ને સોમવારના શુભ દિવસે ક્ષમાતું શીતળ જળ પીતાં, બન્ધુનું અંતર રાજી રહ્યું.)

માધવજી:-(નાનજીભાઈને ત્રીસ વરસમાં આજ સવારમાં જ દિવસના ચડતા પહોરે નિજ ડેલીમાં નિહાળી, પ્રેમવૃદ્ધિએ ઉભા થઈ; ચાર છ ડઝ આગળ આવી.) પ્રિય બંધુ! આજ અચાનક જૂનાં ઝૂંપડાંમાં પધારીને અમ ગરીબો ચોખ્ખું કિયું શુભ કામ લાવ્યા ?

ના:-(હાથ ભેડી, માથું નમાવી અને કરુણાચી ચરણોમાં ઝુકીને) પૂજ્યશ્રી! મારા આપને અગણિત રામ, રામ. જરૂરી કામ તો એજ કે આપ દેવતા જેવા ગુણ-વંત સામે મેં ભૂંડી ધર્ષા કરવાથી હું સ્વકુળ તેમ મહાજનોમાં કલંકિત થતાં, બહુ કપટી! કુસંગી!! પૂરો અંતરેઈદુ, દુર્ગુણી અને ખૂટકાઈ ભરેલ પાપી છું!!! મોટાભાઈ! મને મૃત્યુસમાન એ અપકીર્તિની ખાંધમાંથી ઉગારવાને મારી આજીજી સાંભળી ક્ષમા આપો! ક્ષમા આપો!! ક્ષમા આપો!!! (આંખોમાંથી જળધારાઓ વહી જ રહી.)

મા:-(સ્નેહ સ્વીકારી, હાથ મેળવી, વહાલથી ભેટી, આશ્વાસનના માનપૂર્વક એસાડી, હસતે મુખે, ધીરે તેમ મીઠી વાણીએ કહ્યું.) ભાઈ! તમે મારો શો અપરાધ કરેલ કે દીનજન પાસે ક્ષમાની માગણી કરી ?

ના:-પિતા તુલ્ય પ્રિય ભાઈ! મેં સજ્જનોનો સવેળાએ સંગ કરતાં, મારા મનમાં લાગેલ સાચા રંગથી કે જે પૂર્વેના મહાજનોએ જીવનમાં અપૂર્વ તત્વ-નિધિ ધારેલ; તે મારી પણ કલ્યાણી જ છે એમ મને હવે સમજાઈ. હું મારી મોટી ભૂલ થવાથી, આપશ્રી પાસે ક્ષમા માગું છું.

(જીવનનું વહેણ પણ સત્સંગ કરવાથી જ બદલે છે.)

શ્રી ગુરુવર્યોએ, મને ગઈ કાલે હિતસિક્ષાના સુમંત્ર-ઉપચારો સમજાવ્યા વડે જ મારી આંખોમાંથી ભ્રમનો-કમળો દૂર થયો. માત્ર અંતરપટથી તેનું (...) કયું “કાવતું” તરત ધોવાયું! ઘર, કુટુંબ અને ભ્રાતૃઓના ભવિષ્ય નિર્માણનું જે સંસ્કારો ધારણમાં સદા હિત સમાયું છે તેનું દિવ્ય પ્રતિબિંબ અધ્ધા વડે નિજ અંતઃકરણની આરસીમાં જોવાયું!!

વડીલ! (નેત્રોમાં પુનઃ જળ ભરાતાં) આપણા પૂ. પિતાશ્રીઓ તે ઉભય મા જ્યાં ભાઈઓ રૂડી કીર્તિ વૃદ્ધિએ વર્ષો થયાં કેવલ્યધામમાં સિધાવ્યા, તેમના આપણે પુત્રો પણ સગા ભાઈ જ છીએ. હું કેવળ તામસવૃત્તિએ મૂર્ખાઈની અધઃશ્રવણી, અહા! સત્યતત્ત્વના “દ્રેષીઓને જ” મારા અચૂક તારણહાર પણ માનતો રહેલ!! (કપાળમાં હાથ ઠોકી, અતિ પરતાતાં માથું ધૂણાવ્યું.)

કુટુંબસંપ સાંધવા અને પરમાર્થ કાર્યોની ઉજળી ગાંઠડી બાંધવાની વચ્ચેમાં નડતા રહેલ એ “પ્રપંચીઆ” મને હવે તો હૈયામાં ઝેરી ત્રિશૂળ ભોંકાયા સમાન, કાળશત્રુઓ જ દેખાય છે ! (આવેશથી દાંત કકરાવી, સાત્ત્વિકગુણે મનોમય શાન્તિ જાળવી પુનઃ કહ્યું.) પૂ. હિતસ્તી-દેવતાઓના સદુપદેશ-જળ વડે મારું હૃદય-પટ પલળતાં તેમાં કુટુંબ સ્નેહનું-સદ્બીજ વવાયું, એમાંથી પ્રગટેલ સત્ય-ભાવનાં વૃદ્ધિ વૃક્ષની છાયામાં જ સુખ મેળવ્યું.

મેં જ કર્યાં પાપ-દોષના પશ્ચાતાપથી, હું હવે દુષ્ટતા ભરી ધર્મા પરહરીને શીતળઅંગ બન્યો છું.

આપશ્રી દેવતારૂપ બન્ધુની પરમ ધૈર્યગુણી-વિભૂતિને મનોમય પુનઃ પુનઃ વંદી તેનું તિલક કરી-આરોગતાં, આપ પ્રૌઢ ગુણીજન સાથે મારો સંપ સાંધવાં આ અમૃત ઘડીમાં દોડીને કરગરવા આવ્યો જ છું ! પૂ. વડીલ ! આ દુષ્ટ તરફ નહિ તો પણ આપના ગરીબ પ્રિયશિશુ કેશવ સામું વાત્સલ્યથી નિહાળી, મારા અનર્થભર્યા અપરાધોની ક્ષમા આપશો.

(સૌએ નિજ વ્યાવહારો સુધાર્યાં જ રાખવા.)

(શ્રી નાનજીભાઈએ, વડીલ પાસેથી બત્રીસ વરસ થયાં રૂપિયા પાંચસો જે વાડીનું કામ અટકવાના સમયમાં તે પણ બળદની જોડ લેવા માટે લીધેલ; તે રૂ. અત્યારે બાઈ સુધ્ધાં ભાઈજને ચૂકવતાં-)

વડીલ:- (વિચારોમાં પડી) ભાઈ ! આવડું બધું આ શું છે ?

ના:- પ્રિયબંધુ ! (સજ્જન નેત્રોએ) એ આપની જ સાચી કમાણીની રકમ; હું દૂધે ઘોમને બાઈ પાછી વાળી આપું છું. સાથે રૂ. નવસોસાઠ શાહુકારી બાઈના ગણી લો અને રહું ખાતું ચોખ્ખું કરો.

વડીલ:- એ તો દીધા લીધાની વાત આપણા ઘરની ઘરમાં જ છે, ભાઈ ! તેનો તમે જ નિજ ખર્ચમાં સદુપયોગ કરો.

ના:- પૂ. (નમીને, નમ્રતાથી) આપે વર્ષોની રાખેલ વડપણની ધૈર્યવંતી ધારણાને પણ મારાં સહસ્ર અભિનંદનો છે.

મને કંઈક ધર્પાણુ-દંભીઓએ તો બાંધી મત દીધેલ કે “ તારા મોટા ભાઈ પાસેથી લીધાં નાણાં, તું પાછાં નહિ આપ તો પણ ચાલશે. ભાઈ, ભાઈનું જ ખાચ તેમાં વળી જોડું શું છે ? ”

પરંતુ પૂજ્ય ! નિજમાં વ્યાવહારો તોડાવી, મને જોધા માર્ગના ભયંકર આડામાં ધકેલતી; તેની જોટી ઉરકેરણી ભરી મિથ્યા વાતો પર મેં તો કંઈ લક્ષ આપેલ જ નથી. આપ નાણાં સ્વીકારી લો. સર્વદા આપણામાં સંપગુણની વૃદ્ધિ જ બની રહે. ખીણું એ છે કે અત્યારે હું ભૂંડામાં મોં ઘાલીશ તો પણ મને સત્ય બ્રહ્મ-ચિત્રગુપ્તની સાક્ષીએ પરલવમાં, આપનો બળદ બની; હજારમાં

દુઃખથી વહીને પણ અહીં લીધેલું કરજ તે સમયમાં જરૂર ચૂકવવું જ પડશે. (ભાઈ! એ છે અજ્ઞાની જીવડાના કર્મબીજની કહાણી, તેથી મેં વાત સુધારી લીધી જ પુરાણી.

વડીલ:-પ્રિય ! એ નાણું મેં લીધાં. (લઈ, શ્રી લક્ષ્મીજીને વંદી; બહુ જ ખુશી થઈને પોતાના બંને હાથથી નાના ભાઈના હાથમાં નાણું પાછાં સોંપી તેની પીઠ થાબડીને) તમે વહાલાં નિત્ય રાજી અને સુખી રહો; એ જ લખ્યું ખાતું અત્યારે જ વળી ચૂકવું. (ખાતું લખેલ પણ નહોતું.) હવે તમે કદી પણ એ ખાતા વિષેની ચર્ચા કરશો જ નહીં.

ના :- (આંખોમાં જળ ભરાતાં, શિર નમાવીને અતિ ઉત્તંગથી.) આપશ્રી સાથે, આ ક્ષુદ્રનો બહુ વર્ષોમાં સંપ થયાની મંગળ ભાવનાઓ જાણ્યે, દિવ્યદેશમાં ગિરાજેલ આપણું પૂ. પિતૃ અને માતૃશ્રીઓનાં આત્માવાસી “કારણ દેહનાં” સૂક્ષ્માંશ ચૈતન્યહંસો અતિ હરખાતાં આશીર્વાદો જ દેશે. બંધુ ! મારી સંપત્તિની ચાહના અંગે એજ મને મારું ભાન ભાળવાની જ ઉમિંઓ છે.

* હું જ આનંદ નગરમાં વીરપુત્ર કાન્તિ પ્રત્યે, આપ શ્રીયુતના શુદ્ધ હૃદયમાં જ્ઞાનિ કરાવનાર પામર હતો ! ÷ આપ સલાપતિ સ્થાને ગિરાજ્યા સમક્ષ હું મતિ-મંદથી કઠોર વાક્યો ઉચ્ચારનાર (પગેમાં ઢળતાં, આંસુનાં એ ચાર અમૂલ્ય ખિન્દુઓ પણ શ્રીમાનનાં ચરણકમળો પર પડ્યાં. (નરકગામી હતો !! શિવજીએ વિદ્યાવૃદ્ધિમાં ફાળો દેવા માટે તેના ગરીબ ન પિતાજીને વહેલી પરોટે ઉશ્કેરનાર હું સંસ્કાર વિરોધી, સદ્ગતિવ્યહીણ અને ધર્મદ્રોહી તેમ પૂરો ચાડીખોર જ હતો !!!

(ગળગળીને નમ્રભાવે કંઈ રૂંધાયો.)

(આર્યોની ઉજ્જવળ સંસ્કાર રત્નરાશિની સૌંદર્યવૃદ્ધિથી, વિચ્છેદનમાં)
સર્વદા દિપ્યમાન રહ્યું ક્ષમાનું અપૂર્વ વીરભૂષણ.

મા :- (ભાઈજીને એટો કરી.) પ્રિય શ્રી નાનાલાલભાઈ ! આટલું બધું દુઃખી થવાનું શું કારણ ? સ્વઃઅંતઃકરણ-સમુદ્રે; સાત્ત્વિક વૃત્તિની લહેરોમાં શુભ ચિન્તવનરૂપી શેષ-શય્યાનાં દૈવીસિંહાસન પર સર્વદા યોગાઈટે શોભિત, દેવેન્દ્ર સર્વવ્યાપન-દધન-શ્રી નારાયણદેવજ-પરમ પિતા છે. એવા અખિલેન્દ્ર સરકારના સદૈવ ભરાયા રહ્યા પ્રેમમય નારાયણના વિશાળ અને સુંદર ભવનના દરખાસ સમક્ષ ક્ષમા માગવી જ યોગ્ય છે. એજ સર્વજ્ઞ, શાસન કર્તા કરુણાળુ દેવદાતા, આપણી ગુપ્તવૃત્તિઓમાં પળેપળ ઉદ્ભવતાં શુભાશુભનાં આજાં ચિન્તવનોને ત્રિકાળ-ત્રાજવે તોળી, અને સૌને કર્મફળ ભોગાવવા માટે ન્યાય કરે જ છે; “તે કેવળ દિવ્યધ્યાની ક્ષમામૂર્તિ છે.” કવિકુળ શિરોમણિ શ્રી તુલસીદાસજી ગંભીરપણે ગાય છે કે—

* યુ. ઉ. બ્રાતૃભાવ. પુષ્પ ત્રીજું પૃ. ૬૧ માં વાંચવું. ÷ આગળનું પૃ. ૫૨ ની ચોથી હરોળમાં પુનઃ વાંચવું. + પાંખડી ૨૨ ની પૃ. માં વાંચવું.

“ કર્મ પ્રધાન વિશ્વ કર રાખા! જો જીસ કરહિ સો તીસફલ ચાખા. ”

વહાલા! તમે મારું કંઈ બગાડ્યું જ નથી, તેમ તમારી એ વલણની વાતો પર મેં વિશેષ ધ્યાન પણ આપ્યું નથી. ભાઈ! તમને અત્યારે હિપજી બ્રાન્તિ ટાળવાને મારા જેવી અદ્યપણની ક્ષુદ્ર અને વળી નિમિત્ત રહેલ વ્યક્તિ તરફથી ક્ષમા જ છે.

બંધુ! તમે ગુણવાનોથી સદ્ગુણિ પ્રાપ્ત કરવાની શુભ લાગણી સાથે સર્વોચ્ચતા મંત્રોની સાધનાથી સદ્વિચારો કર્યો જ અને સનાતન સત્યધાર્યા વડે સમજન-સખા થતાં, ક્ષમાનું ભૂષણ તો તમે રહીને જ દીધો છો.

મન, વચન અને કર્મ ઐક્યથી સંભાળીને શુભમાર્ગમાં વર્તવું એજ “ દેવદુર્લભ માનવજીવનની ક્ષણોમાં નિત આરોગવાનો કલ્યાણી પ્રસાદ છે. ”

ના :- આપ દેવાત્મા વીરશ્રીનાં અમૃતમાં બોલ્યાં પ્રિય અને મધુર વચનો સાંભળી, મારા હૃદયનાં બિંદાણમાં રહી સહી બધી દુઃખા મટી જ ગઈ. આપશ્રીનો દાસાનુદાસ નમી રહ્યો આપ પરમ કૃપાળુનાં પ્રેમચરણમાં. ધર, કુટુંબ, જેતી-વાડી અને ધર્મયુક્ત સાર્વજનિક હિતકાર્યોમાં નિજ લઘુબંધુ સદાય છે આપના જ શરણમાં, હર્ષવંત થઈને પ્રેમઆસુઓ વહી રહ્યાં મારાં નયનમાં. (હાથ જોડી જ રાખ્યા.)

આપણી અચળ શ્રદ્ધાને અધિક પ્રસારવી.

બંધુપ્રેમની-સુંદરમૂર્તિનાં નિત્ય આરાધક પ્રિયમિત્ર! ઉત્સાહી વાંચક! જગતનાં દરેક સુકાર્યોની સત્ય વાતો સાંભળવાની અને સમજવાની સૂચના પણ ધરનાં જનોને તરત આપવી, કે તેને તેઓ પણ ચીવટથી સાંભળી તેનો પૂરો લાભ મેળવે, એજ નિજ ગૃહસ્થાશ્રમમાં મહા મર્યાદાથી રહસ્યભર્યા મંગળ મંદિરમાં સદા થતો જ રહેનાર “ સત્સંગ અને સ્વાધ્યાય યજ્ઞ છે. ”

(કુટુંબ સંપ સાંધવાના પૂનિત પ્રસંગમાં શ્રી નાનજીભાઈની સૌ. ધર્મપત્ની (શ્રીમતી વીરબાઈ) તથા સુપુત્ર શ્રી કેશવલાલે પણ અહીં પધારી સર્વને નીતિ-યુક્ત વંદન કર્યું. શ્રી ઓધવ, માધવની પ્રિય જોડલી જેમ શ્રી કાન્તિલાલ તથા શ્રી કૃષ્ણદાસ, વ્યાવહારિક કાર્યો કરીને ડેલી ઓળંગી આંગણમાં આવ્યા. એકાએક સ્વજનો પર દષ્ટિ પડતાં, શ્રી કાન્તિલાલે ત્યાંથી જ ભાવભરી વાણીથી કહ્યું-)

કા :- આજ અમારા વહાલા પૂ. કાકાશ્રી તથા દયામૂર્તિ પૂ. કાકીશ્રી અને વિદ્યા દેવતનું મહા પ્રતધારી પ્રિય સાક્ષરશ્રી લઘુબંધુનાં અમને નિજ આંગણે મંગળ દર્શન! (હર્ષવંત) અદ્વૈતવ્યાપીનાં કરકમળોનાં કરુણા-કિરણોની અમ ગરીબો પર વૃષ્ટિ થઈ જ. (બંધુઓ બાળુમાં પહોંચી, યોગ્યપણે સર્વને વંદી; કાકીશ્રીને કુશળ પૂછ્યા. પૂ. વડીલશ્રીની આજ્ઞાએ તેઓ પણ સૌના પકામાં બેઠા.)

ના :- (પૂરા પ્રેમભાવે) પ્રિયપુત્રો! હું સત્ય ધર્મવલંબીઓનો હવેથી નમ્ર સેવક છું. મને આપનાં દર્શનની તીવ્ર ઇચ્છા પ્રગટતાં; કુટુંબસ્નેહ-સરિતાની પવિત્ર-ધારામાં સ્નાન કર્યું અને મારામાં નિત બળતી રહી દ્વેષાગ્નિ પરહરી, શીતળ-

અંગ બનીને કૃતાર્થ જ થયો. જેથી હું સવેળાએ આ ક્ષમામંદિરમાં પૂજ્યશ્રીનાં નિર્મળગુણોનું સ્તવન કરવા અર્થે આવ્યો છું, મને નિહાળવા એ (મા, દીકરા) પણ હમણાં જ પૂ. વડીલશ્રીઓનાં દર્શન માટે આવ્યાં છે.

કા :- બહુ સારું. (પ્રસન્ન વદને અને શાન્તિથી) “ સ્વજન પ્રીતિથી ” સમદર્શી વિભુવર તથા સુહૃદો રાજી રહે જ છે. પૂ. કાકાશ્રી કહો તો આપશ્રીને અત્યારે જે પરમ ભાવભાવે સત્ય દર્શાયું તે પહેલાં જ અનુભવ વૃદ્ધિથી નિરખ્યું હોત તો નિજ મોટાંધરના સંપન્ન અનન્યપણાનો ઐક્યાનંદ નિહાળીને કૃણિયાનાં તથા ગ્રામ આદિ શુભેચ્છુઓ બહુ જ રાજી થાત? તો પણ જગૃતિનો ઉગ્મશ જેઠ જ્ઞાન-વૃદ્ધેથી તિમિર ત્યાગની જટિલ સમસ્યાઓનો ઉકેલ કરી, જીવનજ્યોતિને વધુ જગૃત કરવું પરમ સત્ય ધાર્યું એજ સિદ્ધિ ભરી; અમૂલ્ય સમયમાં પ્રાપ્ત થઈ રિખિ છે.

ના :- (પ્રસ્તાવાથી પુનઃ માથું ધ્રુણાવ્યું.) વહાલા દીકરા! બ્રમણની વજ્રલિંત આડમાં હોય ત્યાં સુધી, ધ્રુવડ જેમ દિવસમાં આંખો મિંચી રાખવાથી સર્વ પ્રભાવંત સૂર્યનાં વિશાળ કિરણોનાં અપાર રહસ્યની ખખર ન જ પડે? પુત્ર! તેનાં પ્રકાશનો લાભ તો કેમ જ મેળવાય!! અલ્પમતિનાં-જડતાં આવરણોથી કરીને સર્વનું હિત ન જ દર્શાય!!! “ સંગ તેવો જ રંગ, અન્ન તેવું મન અને આહાર તેવો ઓડકાર ” એ પૂ. શ્રી ગુરુદેવેશ્વરોની ઉચ્ચકોટિની કહેવતોનું સત્ય પ્રમાણ, મારા જેવા માર્ગ ભૂલ્યા! અભાગીયા-મૂઢજીવોને!! રસ્તે ચાલવા સારું ઠીક દીવા દાંડીરૂપ જ છે.

હવેથી, વૃથાને તો વિસારવું જ.

વહાલા વીર! રાતદિવસ એનાં અપૂર્ણ અધારીયાં થોથાં જેવાં, સાંભળવાં અને વાંચવાં. ગુપ્ત ગૂંથણી, ઢંગધડા રહિત નિતની એજ વાટાઘાટો. પુણ્યધનના કશનું કુપાત્રોનાં પોષણમાં કરાવું પાણી! અને ઉચ્ચ વ્યક્તિના ઉજ્જવળ યશ-સુવાસની થતી નિત, નિત હાણી!! તે કુસંગોથી મારો જીવનરસ ડહોળાધને થયેલ ધૂળધાણી!!! ગુણીપુત્ર! ભેદભર્યાં સડાથી દૂષિત તથા શ્રી છીમાભાઈ, શ્રી નારાયણ ભગત અને શ્રી હરિભાઈ આદિ સચોટ સત્ય વાતો કહેનારા નિર્ભય તેમ શ્રા લેખકો અને વક્તાઓ દ્વારા તેમજ “ પૌલ ” ના વાગેલા જખરા ઢોલથી તે ગંદકી, મારાં જેવા બોળાંનાં મનમાંથી હઠાવવા માટે મોટી પ્રચાર ડાંડીઓ વડે ફરી, ફરીથી ચૂંચાયો; બોળાંઓનું અહિત કરનાર દુર્ગંધથી ગંધાતો, નારકી (ઝેરી) કીટાણુંઓથી ખદખદતો અને રાહદારી સુમાર્ગમાં પૂરો અળખામણો થયો, તે ઘૂણા-મય ઉકરડો ફરી વિખવાની નિરર્થક વાતો હું આજથી ભૂલું જ છું. કેમકે—

ભાઈ! “ જવું નહિ જેને ગામ, તેનું શીદને રે લેવું નામ. ”

હું પાકટ વયમાં છાતી ડોકાને કહું છું. કે “ સ્વધર્મે નિઘનં શ્રેયઃ ” “ સ્વધર્મમાં મરવું શ્રેયકારક છે. ” હું હવેથી કદર સત્ય ધર્મીઓનો સાથી—

દાર થતાં, સૌનો જિજ્ઞાસુ સ્વજન બન્યો જ રહ્યો છું ! “ મહારત્ન મનુષ્યદેહની ચિંતામણિ અને પવિત્ર જ્ઞાનાનુભવ-ધનરાશિનો અંબાર આપનાર; દયાસિન્ધુનો ” હું સત્ય-શૌર્યવંત-અમૃતપુત્ર જ છું.
વહાલા વીરા, મેં હવે તો પ્રૌઢ જીવનમાં પણ કુશળતાથી સદ્કર્તવ્યો કરતા રહેવાની જ દૃઢતા ધારી છે.

જે મારાં પ્રથમ વિચારોનાં પ્રિયમિત્રો છે તેમને જીવનહિત વાતો સમજાવી, તેઓને પણ ગંદી ખાડ અને “ નગીના ” ના પાણી નીચે દાબેલા એટલે તેમણે છૂપાવ્યા એવા બેદી ભરમોથી સત્વર દૂર કરાવીને હું હવે ખરા બંધુ થયાનું જ પુણ્ય મેળવીશ. શ્રી કાન્તિવીર ! એ મારી સ્વધર્મ પાલનના-વિશ્વાસથી, આપ મહાજનો સમક્ષ પ્રાણપ્રતિજ્ઞા છે. (સ્વજનો અતિ હર્ષથી પ્રયુક્તિ જ બન્યાં.) મારી ઉમંગભરી આશા છે કે આપ સૌનો (તેની પીઠે હાથ રાખી.) કેશવ જે વરસમાં “ વિધાન ” નો પૂરો અનુભવ મેળવી, પુત્ર પણ સર્વસેવામાં બનતો સમયભોગ આપશે. હવે અમે ગરીબ બાળકોનું વિચાર અને વર્તન પૂ. બાપુજીના શુભનેમની રસાળતા સાથે જ છે.

મા:-પ્રિયભાઈ ! તમારી કુટુંબ, મિત્રો અને સાથે પૂજ્ય સમાજસેવાની વ્યાપક શુભ લાગણીની વૃદ્ધિથી, હું અત્યંત ખુશી છું. સૌના લઘુબંધુઓ આપ ગુણગ્રાહી જેવા તીવ્રતાથી નીતિ રીતિપ્રિય અને હિતેચ્છુઓની સુઆચારક નિર્મળવૃત્તિ જ હોને; મારા આપ પ્રિયવંતોને આશીર્વાદો છે, સર્વદા આનંદમાં જ રહો.

જીવનમાં કુટુંબની જ સદાકાળ રહેનારી મંગળદાયી હોટ.

ભ્રાતૃમૃતના નિત્ય ખાલા પીતા રહેનાર મિત્રોમી વાંચક ! શ્રી નાનજીભાઈ અને શ્રી કેશવલાલે શિષ્ટાચારે ઉભા થઈ, પૂ. બાપુજીના ચરણ-કમળોમાં વંદીને બાથ બીડી ભેટ્યા. શ્રી કાન્તિલાલ તથા શ્રી કૃષ્ણલાલને હર્ષભર્યાં હૈયાંથી યથાયોગ્ય પુનઃ પુનઃ ભેટ્યા. તેમણે કુટુંબમાતાજીનાં ચરણોમાં વંદીને નમ્રતાએ ક્ષમા પણ માગી.

શ્રી વીરબાઈએ મર્યાદાભર્યાં નમનથી, પૂજ્યશ્રીના “ સુખમાં રહો ” એ આશીર્વાદો પ્રાપ્ત કર્યાં. પ્રિયપુત્રોનાં વળી, વળી ઓવારણાં તેમ મિઠકાં કર્યાં અને ભાભીજીનાં તીર્થસ્પી-ચરણોમાં વંદી ભેટ્યાં. વધૂશ્રીએ હાથ સ્વચ્છ કરી રસોડા બહાર આવો પૂજ્યોને આથેથી નીતિપૂર્વક વંદી; પ્રિય દિયેરનાં ઓવારણાં કર્યાં. વહાલાં પૂ. કાકીશ્રી અને બન્ને પૂ. શ્રી વૃદ્ધ માતા (સાસુજી) એને નમ્રપણે નમી ચરણકમળો દાખ્યા. “ કુળ દીપાવીત પ્રિય ગુણીયલ વધુશ્રી ” સૌભાગ્યવંતી રહો ” એ ઉભય શ્રી બાઈજીઓનાં મંગળ આશીર્વાદોનું પ્રેમદાન મેળવ્યું. વીરબાઈએ તો જીવનમાં આજે જ સાસુ, વધૂશ્રી પ્રત્યેનું અંતરમાં અપૂર્વ સુખ માણ્યું. કુટુંબ મેળાપના મીઠા વિજયવંતા શુભ સમયમાં સૌનાં નેત્રોની-ક્યારીઓમાં હર્ષાનંદનાં આંસુઓ ભરાયાં અને પછી વડીલશ્રીની આજ્ઞાએ ધરતીપર ખેડાં.

ના:-પૂજ્યશ્રી! (અતિ હર્ષપૂર્વક) આજની મંગળ ઘડીથી અમારી જીવનપત્ની ધન્ય કરવાની પહેલ થઈ. પ્રભુએ, શ્રી સુહૃદોએ અને આપ સમર્થશ્રીએ અમને બ્રાતૃત્વનાં મીઠાં વહાલથી સદ્ગુણધનું-જ્ઞાનદાન આપ્યું કે જે વડે અમે આપના પ્રીતિભર્યા-ખોળામાં રહીને દુઝાઓથી નિર્ભય થતાં, અમારું જીવનવૃક્ષ સુંદરપણે બહુ જ ફળ્યું છે. કેમકે “પારસમણિનો સ્પર્શ થતાં જ લોહું પણ સુવર્ણ થાય છે.” એ સત્યન્યાય મેં ગુરુજનોથી અને આજ પણ અનુભવ્યો.

મા:-એ તો આપણા પર સર્વદા વહાલ દીનદયાળુ-પરમ કૃપાળુનું જ રહ્યું છે માટે શુદ્ધિદાતાનો જ ઉપકાર નિત્ય સ્મૃતિમાં રાખવો.

(બ્રાતૃગણ વાંચક! સ્વજન. સ્નેહી અને અતિથિ આદિનું સ્વાગત પૂ. માતાઓ અને પૂ. બહેનો જ કરે છે, તેનું અગમગતું પ્રમાણ મહાભારતમાં સતી શ્રી દ્રૌપદીનું છે.)

કાન્તિની માતા:-(મૃદુતાથી) વહાલા દિયેરજી! ધર્મનાં ગૂઢ રહસ્યની પૂનિત વાતોનો મંગળ વિનોદ ફરી નિવૃત્તિના સમયમાં કરતા રહેજો. પૂ. ગોરશ્રી સૌને સમજાવે છે કે x “સતં વિદ્યાય મોક્ષઃ” “હજાર કામ પડતાં મૂકીને વેળાસર જમવાની ટેવ રાખો.” તેથી સર્વે ભરો, મોં હાથ અને ચરણો ધોઈ; મોજન સ્વીકારી લો.

ના:-(હાથ જોડીને) આપ પૂ. કુટુંબીજનો જમી લો, ત્યાં પણ...

વીરબાઈ:-(સમય સૂચકતાએ ધીરે તેમ મર્યાદાપૂર્ણ નીતિથી.) પૂ. શ્રી લાભીજી! હું રસોઇ તૈયાર કરી તેને ધરીમાં ઠીક સાચવીને જ અહીં આવેલી છું, એટલે આપ સૌ જમો.

ગં:-(પરમ વહાલથી) પ્રિય બહેન! એ રસોઇને સાંજે જમજો, સમજ્યાં? અત્યારે બ્રાતૃનાં સ્નેહ બંધનનો પ્રેમપ્રસાદ સ્વીકારવો જ જોઈશે. કુટુંબ અને સખામેત્રીની વૃદ્ધિએ, પ્રસાદ લેવામાં આગ્રહ ન હોય! કેમકે—

ભક્તોએ ભાવે અર્ચો પાવન પ્રસાદ, શ્રી વિદ્યનાથજી પણ અત્યંત પ્રેમથી સ્વીકારે જ છે.

તોધારાંતો આધાર ભક્તવત્સલ ભૂધરો પણ પ્રેમથી આરાધનાર વહાલાં ભક્તજનોની આત્મનિવેદન આદિ શરણાગતિને ક્ષણે ક્ષણે આધીન રહેલ, તેનું શાસ્ત્રો પ્રમાણ છે. દુર્યોધનના અહંવૃત્તિ ભર્યા મેવા, મીઠાઈ આદિનો સત્કાર ન સ્વીકારતાં, પ્રભુજીની ધ્વજાપર મગ્ન રહેતા ધર્માવતાર નિર્માની ભક્ત શ્રી વિદુરજીની ભાજીને શ્રી યોગેન્દ્રે; ત્રિભુવનનો તેમાં જ મહા અગમરસ એકત્ર મળવા જેમ આરોગી. પ્રેમમગ્ન સવરીબાઈએ દીધાં ખોરાંને આરોગનાર, આતોંને

x = ચરક “આરોગ્ય વિજ્ઞાન” શ્રી મિત્ર, વૈદરાજ ગોપાલજી કું. કકકુર કૃત પૂ. ૫૨ માં વિશેષ વાંચવું અને આરોગ્યવૃદ્ધિનો પરમ લાભ મેળવવો.

ત્રિવિધ તાપોથી નિર્ભય કરનાર અને સર્વમાં “વૈશ્વનાર” રૂપે અપરોક્ષ રહ્યો; એજ ગરીબોના સાથો બેઠી પ્રિય સચ્ચિદાનંદધન વિરાટ પ્રભુ છે. એમ ઉચ્છ્વળ સંસ્કૃતિના આદર્શો જ આપ સ્વજનો ! ભાવપ્રસાદ સ્વીકારો.

(હવે તો શ્રી વડીલનાં વિશાળ હૃદયની પ્રેમપૂર્ણતા જ પ્રગટી રહી.)

મા:-ભાઈ ! આ ઘર આપનું જ છે. બુદ્ધાઈના કંઈ પણ અદેશો ધારણ નહિ. બાબુનાં નિજ ઘરોને બહુ સમયથી મૂકી, પેલે ફળિયે લાડાથી રહ્યાં પણ હવે અહીં જ રહેવું. ચાલો, (ભાઈ તથા પુત્રોના પરમ પ્રિયતાથી હાથ ઝાલીને) આપ-જીને પૂ. ભૂવનેશ્વરી-અન્નપૂર્ણા માતૃશ્રીએ જે નિધિનું દયાદાન આપેલ તે અમૃતભાવનો-પાવનપ્રસાદ પ્રીતિપૂર્ણ સ્વીકારી, ત્રિલોકીનાથનાં વિરાટ આકાશે અને તેનાં વિશાળ ઉદર-મંદિરમાં રમણ કરતાં આત્મઅંશ અણુઓને અક્ષભાવ-યજ્ઞથી તૃપ્ત કરીએ.

(નિજનો પશ્ચાતાપ જ હૃદયમાંનું દુષિતપણું હઠાવી, વૃત્તિઓના)

મહામંડળને પાવન કરે છે.

ના:-(હાથ જોડી કરુણાથી) પૂ. સંસ્કાર સહાયક સખા ! આપ શ્રીમાનજીના મીઠા પ્રેમભાવનો અમે ગરીબડાને હર્ષથી સ્વીકાર જ છે. વિશ્વમાં સર્વના વડીલો આપ દેવતાસમાન-પુણ્યાત્મા અને લઘુબંધુ પ્રેમી જ હજો. મેં સત્સંગમાં શ્રી રામાયણનું પૂનિતવાક્ય શ્રવણ કરેલ તે પણ અત્યારે કામ જ આવ્યું. મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજીએ બંધુશ્રી લક્ષ્મણજીને લંકાયુધ્ધમાં શક્તિ વાગતાં બંધુવિરહ પ્રગટાવેલ કે—

દેશે દેશે કલત્રાણિ દેશે દેશે ચ વાન્ધવાઃ ।

તંતુ દેશં ન પશ્યામિ યત્ર ભ્રાતા સહોદરઃ ॥

સં. શ્રી વાલ્મીકિ રા. ૧૦૧-૧૪, પૃ. ૪૧૮.

ભા:-પ્રત્યેક દેશમાં સ્ત્રીઓ મળી શકે છે, હરેક દેશમાં જાતિ-ભાઈ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, પરંતુ એવો કોઈ દેશ દેખાતો નથી, જ્યાં સહોદર (ભાઈ) મળી શકતો હોય.

વહાલા ! પૂન્ય !! શ્રીયુત !!! આ નિજનું ઘર છે (ચકિત થઈને) તો પ...ણ શ્રી પ્રભુચરણમાંથી અમૃતવાહીની, વિશ્વવંદનિય, નિત્ય પરોપકારિણી... જગત્તારિણી જાહનવી-શ્રી લાગીરથી-ગંગામાતૃશ્રીનું પયામૃત ચાલા-લામાં લાવો ? ત્રિભુવનપ્રિય દેવેશ્વરીનું, જિજ્ઞાસુદંદોને સદા સુકીત કરતું માહાત્મ્ય-જળનું ચરણામૃત પીતાં, (કરુણાથી કંઈ રુંધાયો.) જે પૂ. પૂર્વજોએ પરમ સત્ય સાચવ્યાંને અમે ભૂલેલાં ! અરેરે !! તિમિરદળના વટોળિયાથી બહુ ડૂબેલાં !! તે આપ દયાળુશ્રીની આ નિજ કુટુંબવાડી; પ્રેમવારીએ ખીલેલ સમક્ષ તન, મન, વાણી અને સુસંકલ્પના શુભાચાર લક્ષણોથી શુદ્ધબુધયુક્ત બનીને વિશ્વેશ્વરનાં સત્યે જ શોભી રહ્યા સનાતન હિંડાળાપર ઝૂલિયે. આપ પવિત્રાત્મા-દેવાંશીઓની સાથે બિરાજીને લોજન જમવાનો આજ પૂરો

અધિકાર લાભ પૂર્ણ પ્રાપ્ત કરીએ. (બન્ને બંધુઓ તેમ જન મંડળનાં નયનો-
માંથી પ્રથમના વિચારથી દુઃખાશ્રુઓ, તેમ વર્તમાને રસગુણના દહાવા લેવાના
વહાલવૃદ્ધિથી સુખાશ્રુઓની ધારાઓ વહી જ રહી.

શ્રી મહાજનાતમાઓનાં સુખ-કમળમાંથી વર્ષિ પવિત્રવાણીની-શ્રી જ્ઞાન-
ગંગાની ધારા જ જિજ્ઞાસુઓને અખંડ કથાણી શાન્તિ આપે છે.

આ:-સુરીનર સમાન, શ્રીમાન સુદરજીએ તેમ પ્રેમ પદાર્થ પ્રાપ્તિએ વિવેકી શ્રીયુત
વાશળુઆપાએ તમને આપ્યા સદુપદેશથી અમને લાઈ! તમે ક્ષમા માગવાના જ
પશ્ચાતાપે, તમારાં જ મસ્તક-શુદ્ધિમય તંતુઓ ગઠનનાં કૈલાસ શિખરથી સદૈવ
અને અત્યારે પણ મુવિચારોના અમૃતઘોષની જ્ઞાન-ગાયત્રીરૂપી-માતૃશ્રી ત્રિવેણિ
વહે છે, એ પિથૂપમ્થી સત્ય ચિન્તવન અને તેમ ગ્રહણના પ્રેમ પ્યાલા પીતાં
તો તમે વૈદિકનાં વિશાળપણે પાવન થયાં જ છો.

(૧) આદર્શ પુરુષ શાસ્ત્રાનુસાર મધુરું વાક્ય, માત્ર એક વાર શ્રવણ કરી; તેને
ધારણાદિ નિર્દિધાસન વડે જ તેના તાદૃશ થતા પ્રભાવે કરીને મનુષ્યોનાં
કર્મ જન્મોના પાતકો ઘોવાય છે.

(૨) સત્સંગમાંથી મર્મતત્ત્વની વિશાળ મહત્તા ગણી, સૂત્રાત્માને કણ, કણના
ઘટાકાશ અને મહાકાશે વ્યાપક દર્શાવે અંતઃકરણમાં હર્ષનાર અપરોક્ષાનુભવી;
શ્રી સદ્ગુરુદેવો ધર્મદીક્ષાએ નિત્ય વર્તવાથી, એવાં અજ્ઞાન અધ્યાસી-
ઓનાં હૃદયોને જન્મોનો પાપઓઘ ભસ્મ થાય છે.

બિલસહુ જાણુ મમ નર કહહીં । જન્મ અનેક હરિત અઘ દહહીં ॥

—શ્રી તુ. માનસ, રા. બાલકાંડ.

અર્થ:-વિવશ થઈને (ધમ્મ રહીત) પણ જેતું (પ્રભુ) નામ લીધાથી મનુષ્યોનાં
અનેક જન્મોનાં ફેલાં પાપો બળી-ભસ્મ થાય છે.

(૪) પ્રિય શ્રી વિષ્ણુનું દિવ્યાભૂષણો સહીત, યમ, નિયમ આદિએ નિજ હૃદય-
મંદિરમાં અભ્યાસ કર્યાથી અમૃતનામ સ્મરતાં સ્મરતાં, આપણાં મન હર-
નાર શ્રીજીની વિશ્વરૂપક પૂનિત જ્યોતિની-પ્રેમળ-મૂર્તિનું દર્શન થતાં જ કૌટાન-
કોટિ જાણે અજાણે થયેલ પાપપુંજ ભસ્મ થાય છે.

(૫) ઐધ્યાંસિ સમિદ્ધોઽગ્નિર્મસમાત્કુરુતેઽર્જુન ।

ગેનાગ્નિઃ સર્વકર્માણિ મસમાત્કુરુતે તથા ॥

—શ્રી ગીતા, અ. ૪, મં. ૩૭, પૃ. ૧૧૦.

અ:-કેમકે-હે અર્જુન! જેમ પ્રજ્વલિત અગ્નિ ઇંધણને ભસ્મમય કરી દે છે, તેમ
જ્ઞાનરૂપ અગ્નિ સંપૂર્ણ કર્મોને ભસ્મમય કરી દે છે,

(૬) તન, મન અને કુસંકલ્પોની શુદ્ધિ માટે આંતરિક પશ્ચાતાપ થવો એ જ
પરમ શુદ્ધિ છે. આપ જેવા ચતુર, સમાજ સપુત-રત્નોના ધર્મગુણ

ધારણથી જીવનની ધડીઓ અને પળો સાર્થક થઈ ! પાંચસો વરસની પેઢીઓ પણ આ રીતે ઉજ્જવળ સંસ્કૃતિનો આદર્શ ગ્રહો તરી જ ગઈ !! એવા સ્મૃતિશાસ્ત્રોના, પૂ. ઋષિવૃંદોના, પૂ. શ્રી સદ્ગુરુ દેવાત્માઓના અને સુહૃદોએ સમજાવ્યા તેમજ સમજાવતા પવિત્ર અને અટલ સિધ્ધાંતો છે. એ સ્વરાષ્ટ્ર અને વિશ્વના વિદ્વાનોમાં દીવાકરરૂપે પ્રકાશી રહ્યા છે માટે પ્રિયવંતોને આજના શુભ ટાંકણે એ સિધ્ધવ્રત જ વિજય અપાવશે. મારો પણ એ જ શુભંદ ઘોષ છે.

સૌ આત્મોત્તુ પૂરણ પ્રેમવૃદ્ધિની સફળતાએ જ લક્ષ રહેલ છે.

અંધશ્રદ્ધા-પિશાચ સામે યુક્તિ પ્રયુક્તિનાં સુતર્ક હથિયારોએ સજ્જ ધનજ બનેલા, બનતા અને બનવાને તૈયાર રહ્યા; આપણા સત્ય પ્રચારના બ્યુહ કુશળ વીર સૈનિકોના રક્ષણીય મહારથી શોધાઓને ધર્મયુધ્ધના મેદાનમાં નિત્ય ઝઝૂમી; વિજય અપાવવા માટે “મહાજનો યેન ગતઃ સ પંથાઃ” એ પુણ્યભર્યો ગૂઢ સિધ્ધાંત માર્ગ સ્વીકાર જ છે.

ભાઈ ! મનને સુવિચારથી દીર્ઘ કરી, બ્રહ્માર્પણરૂપ પ્રસાદ સ્વીકારી લો, એજ ભાગીરથીના માહાત્મ્યનું, તરતમાં મળેલ અમરશુદ્ધિનું ફળ સ્વભાષાતો અને જાતિના અભેદ કલેવરમાંથી બ્રાંતીના-ક્ષયની અસાધ્ય વ્યાધિ નિવારવા માટે એ પશ્ચાતાપના ઉપચારો વડે તેમ સત્ય શ્રદ્ધાના ઓજસે આરોગ્યવંત રહાનું, સર્વમાં દિપ્ત્યું પ્રભુતાએ સંગઠનનું દિવ્યબળ અને ગૃહસ્થાશ્રમનાં શાન્તિ સરોવરમાં સંસ્કરોની પાત્રન પ્રીતિનોરસ સિંચવાથી; દેવી સપદનાં ઐશ્વર્ય-કમળો નિત્ય ખીલ્યાં જ રહેશે.

ના :- પૂજ્ય ! (હાથ જોડીને) શ્રી ગુરુવર્યોની અને આપ પ્રેમીજનોની લલાઈ ભરી આત્મતૃપ્તિની-આનંદી વાતોનું રહસ્યામૃત પીવાથી, મારા મનમાંથી બ્રમણાઓ મટી જ ગઈ !! જ્ઞાનનેત્રોથી વિશ્વેશ્વરની પ્રેમજ દિવ્યતા સર્વત્ર દર્શાઈ જ રહી !!!

સાત્ત્વિક ભોજન કરવાનું મંગળ મહત્ત્વ.

વહાલા વાંચક વીરશ્રી ! જમવા એસેલ ભોધેશ મહેમાનો સમક્ષ પાટલા પર કાંસાની ચળકતી મોટી થાળીઓ તેની બાજુમાં તેવા જ વાટકા આદિ વાસણો રખાયાં. શ્રી મંગાબાઈ દ્વારા કંસાર અને તેના પર ઘી, સાકર તથા બાજુમાં ભાત પિરસાયાં. કમવાર શાક, દાળ, ચટણી અને લીચું, આદુ આદિ વસાણાંભર્યાં સુગંધીત અથાણાં, પાપડ પછી જળ ભરેલ ત્રાંબા, પિત્તળના તે પર પ્યાલાં ઢાંક્યા ઉજ્જવળ કળશ પણ રખાયા. નિત્ય નિયમે તે હવિષનું. “બદ્ધી વિશ્વદેવે” હોમ સારું નાની વેદીમાં અગ્નિદેવ ધરાવ્યો.

બ્રહ્માર્પણં બ્રહ્મ હવિર્બ્રહ્માગ્નૌ બ્રહ્મણા હુતમ્ ।

બ્રહ્મૈવ તેન ગન્તવ્યં બ્રહ્મકર્મસમાધિના ॥

—શ્રી ગીતા અ. ૪. મં. ૨૪ પૃ. ૧૭૨.

અ :- અર્પણ અર્થાત્ શ્રુવાદિક સાધનો (પણ) બ્રહ્મ છે (અને) હવિ અર્થાત્ હવન કરવા યોગ્ય દ્રવ્ય (પણ) બ્રહ્મ છે. (અને) બ્રહ્મરૂપ અગ્નિમાં બ્રહ્મરૂપ કર્તા વડે (જે) હવન કરાય છે (તે પણ બ્રહ્મ જ છે તેથી કરી) બ્રહ્મરૂપ કર્મમાં સમાધિસ્થ થયેલા તે પુરુષો વડે (જે) પ્રાપ્તિ થવા યોગ્ય છે (તે પણ) બ્રહ્મ જ છે.

(૧) પ્રાણાય સ્વાહા, (૨) અપાનાય સ્વાહા, (૩) વ્યાનાય સ્વાહા, (૪) ઉદાનાય સ્વાહા, સમાનાય સ્વાહા, (એમ પંચપ્રાણોની તૃપ્તિએ અગ્નિદેવને મંત્રોથી આહુતિઓ અર્પીને આચમન લઈ જમવાનું શરૂ કર્યું.)

ગૃહસ્થાશ્રમમાં શિશુ કલ્લોલ જ સંસારલીલાનું સર્વદા સૌંદર્યભર્યું તેમ પ્રત્યેક ક્ષણમાં આનંદ માણવા માટે ફળદાયી ઉદ્યાન પ્રાપ્ત રહ્યું છે.

શ્રી કેશવલાલે, વિનેન્દ્રકુમાર (શ્રી કાન્તિનો પુત્ર તેની વય ચાર વર્ષની હતી.) ને વિશુદ્ધ પ્યારથી પોતાની બાજુમાં જ બેસાડેલ, તેણે પ્રથમનો કાળિઓ અને પાપડનો કકડો બાબાના મુખમાં આપ્યો. હાથ ધોઈ બીજો કાળિઓ સ્વયં લઈ “આરોગ્ય વિજ્ઞાને” ચારી ઉદરમાં ઉતારીને આનંદથી પૂછ્યું. “વિનુ! આજનાં ભોજનનો સ્વાદ કેટલો બધો મધુર છે? (હાથ ધોતાં, ફરી કાળિઓ આપી) લે પ્રિયલાલ! આ વાલોળ અને તુવેરનું શાક, સાથે આદુ અને શેદી-નાની લગીરિક ચટણી.”

શ્રી કૃષ્ણદાસે:- સ્વયં વહાલા કાકાશ્રીએ, ભત્રીજાનાં મંગળ મુખડામાં મૂક્યા પ્રથમ ગ્રાસના વ્યંજન કણોમાં અમૃતનો જ સ્વાદ ભર્યો છે.

કે :- એતો મ્હારો વહાલો વિનેન્દ્ર જ કહેશે. કેમ વિનુ ભાઈ! મ્હારા આપ્યા ગ્રાસનો સ્વાદ કેવો છે? (ચિત્તુકે હાથ રાખી, સહેજ ભુકી તેમ સ્મિતહાસ્યે પૂછ્યું.) વિનુ:- એ તો મધુરો છે. (એ તોતલી, તીણી અને મિષ્ટ વાણી સાંભળીને સર્વજનો પુત્રવાત્સલ્યે પૂર્ણપણે હસ્યાં, શિશુનાં કલ્લોલની નિર્મળતાના રસ-સિન્ધુમાં ગરકાવ થતાં વધુ આનંદી જ બન્યાં. ત્યારે શ્રીદાદી દ્વારા, વિનુ આગળ સામગ્રી પીરસી નાની થાળી પણ રખાઈ.)

(શ્રી કંકુબાઈ વિનેન્દ્રની માતાજી, રસોડાનાં બારણાંની આડમાં ઉભી રહીને દેવમૂર્તિસમા-આત્મધ્યાસ વિનુ અને શ્રી કેશવ દ્વિયરનો વિશુદ્ધાનંદ નિહાળતી; હૃદય કમળમાં માતૃત્વપદ્મનું અપાર હર્ષભર્યું સુખ માણીને વહાલાં શ્રી બાપજીની આજ્ઞાએ તેમને જ ભોજનથી ભરેલ વાનીઓનાં વાસણો તથા તે સાથે જ વખતપર છાશની ભરી માટલી દેવા માટે રસિકપણાથી રાહ નિહાળી રહેલ. વાંચક! પરિવારનાં જતોએ પ્રેમથી ભોજન કર્યા પછી, ઓસરીમાં યથારથાને એસી મુખવાસ પણ લીધો. બોલો શ્રી અન્નપૂર્ણા માતની જય.)



પાંખડી પચીસમી. આપણી આજની વાતોનું લેખચિત્ર.

ના :- (ભેગાં એસી, હિતવાતો કરતા પછી) પૂજ્યશ્રી ! વિનુનું સગપણ ક્યાં માટે સારાં સગાં તો નિહાળ્યાં હશે ?

મા :- (મુદ્દુપણે હસી) તમે જ વિચારી જુઓ કે આપે પ્રિય કેશવની સગાઇ તો કરી નથી અને શિશુ વિષે જ પૂછ્યું ! ભાઇ ! તમે જ સારાં સગાં ક્યારે ખોળશો ? સમજ્યા, એજ પ્રથમ કહેતો ?

ના :- એવી વાતોને (હાથ જોડી) હવેથી તો અમારાં, આપ હિતસ્વી પૂ. આવ-તરોએ જ વિચારવાની છે.

ગં :- આજેકા લણી-ગણી નિપુણ થાય ત્યાં સુધી તેનાં સગપણો ન જ કરવાની અને તે નિંદ્રા કુપ્રધાને ત્યાગી, યુવાનોનાં બ્રહ્મચર્ય પાલન પછી યોગ્યવયમાં એ દૈવી લગ્નનો સંસ્કાર કર્યાનો “બહુમતિથી ઠરાવ” કરાવે છે.

મા :- એ તો તમે તેમ તમારી તરુણી, પ્રૌઢાઓ, વૃદ્ધા સાહેલીઓ અને શ્રી સાસુ-જીઓ મળી, એ કુરિવાજ ધરતા ઉંમરામાંથી પૂરાબળથી (વારાઘાટનો પ્રચાર) અને ચીવટ ચતુરાઇની કળથી હડસેલશો; ત્યારે જ તે કુપ્રધા બંધ થશે. કાન્તિવાન વીરો નિર્માતાં તેઓજ દિર્ઘાયુથી, સંસારમાં નીતિરીતિનું પરમસુખ માણશે. અમે વારેવારે ભેગા થઇને લાપશી ખૂટાડી ઓજરાં ભરતા અને ત્યાંજ ખૂણામાં પડી રહીને ઓજરતાઓ સાથે; ÷ “ઠરાવો” કરતાં ઘણું જ બળ બતાવતા મૂછાળાઓની તોજ માનમર્યાદા જળવાય. એ પણ હાલમાં તો તમે સ્ત્રીવર્ગના ગૃહરાજ્યનો જ પૂરો અધિકાર છે ને ?

ના :- આપશ્રીનું, મારી પૂ. ભાભીશ્રીને કહેવું સાવ સત્ય જ છે. આસ્વરસ પહેલાં ચાર, પાંચ વખત ચિ. કેશવનું સગપણ થવા વિષે તે કૃતિએ ગર્ષદાં બેરાં, વૃદ્ધો અને પ્રૌઢા વહુવારુઓમાં વાતો ચર્ચાતાં છેલ્લા વખતમાં તો આઈ, ભાઇ તેમ આળકાનો સાંકડા આંગણે ઉભરાવો થતાં, ઉમંગથી એ દશશેરા સાકર પણ વહેંચાઈ હતી ! તે વાત કેશવના કાને પહોંચતાં જ તેણે હિતેષીદારા અમને કહેવરાવેલ કે “હું વિદ્યાભ્યાસ પૂરો કરું, મારા ગૃહસ્થનો ભાર; તમે પાળક પર ન રહેતાં અને હું ધર્મ, ઉદ્યોગ અને અર્થ આદિની પ્રાપ્તિથી વહેવારો ફીક સંભાળું તેમ સમાજની સાથે બનતી રાષ્ટ્રીયસેવા સમજીને કરતો થાઉં, ત્યાં સુધી મારા માટે એ નિર્રર્થક વાત ચર્ચાશા જ નહીં.”

- ÷ { ૧. સં. ૨૦૦૨માં નખત્રાણામાં બંધારણ ક્યાંની નોંધ જોવી.
૨. સં. ૨૦૧૦ ના ચૈત્રમાં એદલપુરા, હીરાપર (ગુજરાત) માં વિદ્યાપ્રેમીઓએ મળીને સમાજ હિતના ઠરાવો ક્યાંનું અવલોકન કરી, તે પ્રમાણે લાભ મેળવવા માટે સૌએ જરૂર વસ્તવું જ જોઈએ. લેખક.

૧૯૪

મા :- (આશ્ચર્યથી, મગ્ન થઈ) ધન્ય ! ધન્ય !! બહુ જ ધન્ય !!! પૂ. શ્રી સુંદરજી વડીલની ઉપદેશ-પ્રસાદિ આરોગતાં કિશોરો અને યુવકોની સારથાહી તીક્ષ્ણ બુદ્ધિઓમાં, બ્રહ્મચર્ય પાલનના મહિમાએ ઓજસ ઝળક્યું. વિવેક પ્રિયપુત્રોની બુદ્ધિવૃદ્ધિએ, જીવનમાં પ્રજ્ઞાની-પ્રભા ખીલવવાની સંયમ લગ્ની વડે કલ્યાણ હો.

જીવન કર્તવ્યોમાં નિશ્ચયપણું જ ધારવું.

શ્રી નાનજીભાઈ ! કોઈનાં બાળકો આજ સુધી કુંવારાં, તો રહ્યાં જ નથી. વિધાતા જેમને જન્મ આપે છે, તેનાં લેણદેણનું બંધન પણ તે, તે જીવ સાથે પ્રથમથી જ નિર્માણ રહેલ છે. જેથી નિત્ય નકામો વલવલાટ કરવાથી શું થવાનું છે ! જીવ (બાળક) માતાના ગર્ભમાં હોય છે ત્યાંથી જ તેની સગાઈ કર્યાં કરવી, કેટલું ખરચ કરી પરણાવવાં, આણું પિયાણામાં મળતીયાં સગાઓ, ભાઈભાંડુને જમાડવાની પંગતોનો સૂમેળ સાચવવો આદિ નિર્ચક કલ્પનાની હારમાળા ગૂંથણીની વૃથા ચિંતાઓથી; જ્ઞાનના અભાવે ઓછી બુદ્ધિવાળાંનાં કાળજી કોરાઈ જ રહેલ છે ! ના :- એવી નિત ચિંતા રાખવી તે તો નકામી છે. પ્રભુ, સૌ પ્રાણીઓનો સદાય રખવાળો જ રહેલ છે.

(એમ કુટુંબરસના અનેક વિધ સ્નેહથી રંગેલ ઐક્યતાની અનુકરણીય મર્યાદા-સંપન્ન યશવંતી ધ્વજ યૌદ્ધિશામાં ફરકતાં, સર્વને બ્રાતૃભાવના પૂનિતમાર્ગે પહોંચવાને કેન્દ્રમય દર્શાઈ રહી. સૌ પ્રેમભરી વાણીથી બોલો ? સંગઠને સંપીલાં અને સુતરના કાચા તાંતણા સંભાળવા જેમ વ્યાવહારો સાચવવામાં પરસ્પર રસીલાં રહેલ ભાઈ, મિત્ર, પાડોશી અને સ્નેહીઓ સાથે રાષ્ટ્રનાં જનગણવૃંદની મંગળમયી જય હો ! જય હો !! જય હો !!!)

પૂ. વડીલોનું સ્વાગત અને તેઓશ્રીનો આગામી શુભ સંદેશ.

એજ પૂનિત સમયમાં પૂ. શ્રી સુંદરજી, શ્રી વાશણુબાપા અને શ્રી શાસ્ત્રીજી એ વિદ્વાન ત્રિપુટી શ્રીમાનને મળવા માટે આવેલ. (ડેલી વટાવતાં) હર્ષવૃદ્ધિથી પુરુષવર્ગ સામે ગયો. વડીલોને વિનયથી નમસ્કારોએ સન્માની, એસરીમાં પાથરણું પર એસારી પોતે બેઠા. મહિલામંડળ પણ પૂજ્યોને વિવેકે વંદી યોગ્ય સ્થાનમાં બિરાજ્યું. શ્રી વડીલોએ કુશળ પૂછતાં શ્રીમાન માધવજીભાઈથી કુટુંબ ઐક્યની હિત-વાતો વિસ્તારથી ગણી, શુભચિંતકોએ હર્ષ પ્રગટાવ્યો. શ્રી નાનજીભાઈ તથા તેના કુળદીપકને ધન્યવાદો આપ્યા કે-“ઘોળુકુળના વિશુદ્ધ સંપની ધ્વજ સદા ફેરકતી જ રહેવાની.”

— દેવતની કળાનો અનુભવ. —

શ્રી શાસ્ત્રીજીએ:-વિવેક તો છે ન કલાનો પણ અમાસથી અત્યારે સર્વનું હિત થવાની સ્નેહધારાએ કહેવાય છે. શ્રી નાનજીભાઈ ! આપશ્રીનો શુભલક્ષણ-આવનવીર-સુપુત્ર ભવિષ્યમાં જનગણહિત-યજ્ઞમાં હોતા બનીને સેવામાં

મહત્વભર્યો ભાગ હોશે, એમ પ્રિયપુત્રનાં લલાટપરની ઉજ્જવળ રેખાકાન્તિ શુભ ચિન્હોએ દીપી જ રહી છે.

ના:- (હાથ જોડી, વંદી) એ સધળો પ્રતાપ આપ સુદર્શનીય શ્રી વિભૂતિઓના સ્નેહામૃત-આશીર્વાદનો જ રહ્યો છે.

(શ્રી કેશવ વિદ્યાધ્યયન વૃદ્ધિની પ્રભુતા વડે સમાજ સાથે રાષ્ટ્રીય જનગણ-હિતની સાધનામાં આશાપૂર્તિએ તારણો જબ્બુકતાં, શ્રીમાનોની ત્રિપુટીએ ઉમંગથી વીરપુત્રની પીઠ થાબડીને કમથી કહ્યું.) “ પ્રભાવંત કુમાર! તું દિવ્ય જ્ઞાનનાં પરાક્રમનો પુણ્યપુંજ મેળવીને તત્ત્વગ્રહણના દીવ્યમય બની, પચીસ વરસ કે તેથી વધુ અડતાળીસ વર્ષની આશુ સુધી નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચર્યવ્રત પાળવામાં આજસે; જીવનજ્યોતિ જગમગાવી ગરીબ બાલુડાંઓને વધુ કેળવાવવા માટે પ્રકાશમાર્ગ દર્શિત-અનુભવવાર્થી થજે. અમે તારું દેહધ્ય-માન જીવનસુરેખાનું દર્શન કરતાં આછી આંકણી કરેલ છે. અમારો સ્વાનુભવ બળકી રહે એમ ગુણીવીર! તારી જ્ઞાનઉપાધી પ્રગટતા અભ્યાસ-અરુણની ગુણ-કિરણોને ધન્યવંત કરવા સારું અને સદાય સત્યઓધના દાનવીર રહેવા માટે મહાન પુરુષાર્થ આદરજે. સર્વશક્તિમાન ઐશ્વર્યદાતા, બુદ્ધિપ્રદાતા, તહારી જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન વિભૂતિની પ્રજ્ઞા વૃદ્ધિમાં સર્વદા કલ્યાણ કરે. એજ અમે પાકાંપાન-વૃદ્ધોના પ્રીતિભર્યા આશીર્વાદો છે. ” (ત્રણે પૂજ્યોએ કમથી પ્રિય-વંત પુત્રના શિરપર કર-કમળ ધર્યાં. સદ્ગુણી સુપુત્રે ભીંતે કમપૂર્વક પૂ. શ્રી ગુરુ-દેવ-વડીલોનાં ચરણકમળોમાં શિષ્યાચારે પૂજનપૂર્વક વંદનનું વહાલ કર્યું.)

સુ:-શ્રી નાનજીભાઈ! શ્રીમાનજીએ જેમ આપશ્રીને બાથમાં રાખી સાચવ્યા તેમ પ્રત્યેક હિતચિંતકો, સ્વબાંધવોને સુધારવાની પ્રીતિની પ્રગતીથી કરીને ઉગતી પ્રભાતે જ આર્યાવૃત્તે ભાંડુઓનાં ગૃહસ્થાશ્રમ મંદિરોમાં નીતિરીતિનાં સુગંધ પ્રસારેલ અદ્વૈત વાતાવરણથી સૌના જયનાદનો મંગલ ઘંટારવ ગુંજશે; અમારા એજ મિત્ર-પ્રેમ વૃદ્ધિના ઉદ્દેશવ્યા સહર્ષ ઉદ્દગારો છે.

ના:-પૂ. શ્રી ગુરુદેવ! (હાથ જોડી નમીને) જીવનમાં બહુ જ આનંદમયી વાત.

વ. વાશણુ:-(રહસ્યભરેલ વાતોના અનુભવથી ઉમંગપૂર્ણ બની.) ઉગતા દિવસના મધ્યાનમાં શ્રી સુંદરજીભાઈ, શ્રી શાસ્ત્રીજી બ્રહ્મદેવ, શ્રી વૈભરાજ, શ્રીમાન ઠાકોરશ્રી, ડૉક્ટરશ્રી, શ્રી મોતીશા અને શ્રી ઠક્કર આદિ આપ સત્સંગ પ્રેમીઓનું; આપશ્રી-ઓના (આ) પ્રેમીજનને ઘેર ભાવપ્રસાદ સ્વીકારવાનું અત્યારથી જ આમંત્રણ છે.

શ્રી શાસ્ત્રીજી:-ધન્યવાદ! (પ્રુણી થતાં) એમ પ્રીતિસોજનના સ્નેહભર્યા બ્રાતૃત્વે, આપણે ભારતીય શિશુઓની જીવનઉપામાં “ સંઘો મનાંસિ જ્ઞાનતામ્ ” વેદો, સ્મૃતિ તેમ પૂ. શ્રી બાપુજીના બોધ્યા ગુણકર્મના વર્ણાશ્રમ આદિ જનજન્મમાં પરસ્પર રાષ્ટ્રીય પ્રેમપાલનના વિસ્તૃત વિચારોનાં રહસ્ય નિભાવ્યાની અદ્વૈતતાએ;

૧૯૬

પુનઃ સમરાજ્યની પરિમળ પ્રસારથી સ્વર્ગતુલ્ય ભારતવર્ષનું જનગૌરવ સર્વત્ર ઝળહળતું જ રહેવાતું. એમ વિશાળ પ્રેમભાવની નિત્ય વૃદ્ધિ જ કરવી.

સન્નિવૃત્તિ પછી ગૃહસ્થાશ્રમીઓએ જીવનમાં સુખ, દુઃખ સહી; નીતિરીતિની પાલન પ્રીતિમાં દૃઢ રહી; સંતાનોને આદિત્ય બ્રહ્મચર્ય વનના દિવ્ય સંસ્કારોએ શિક્ષા અને દીક્ષાવંત કેળવવા સાથે, ભક્તોનાં ત્યાગવ્રતોથી સાદાઈ ગુણોની પુષ્કળ હિતવાતોનો સત્સંગ અને સ્વાધ્યાયનો પ્રસાદ આરોગી; સંધ્યા અને x વાળુ માટે નિજ સ્થાનમાં પધારેલ.

ગુણચંદ્રિકા પ્રાપ્તિએ ચક્રોર દષ્ટિ અને હંસવૃત્તિથી નીરક્ષીરના ન્યાયવંત પ્રિય વાંચક મિત્ર! આપણે પણ સંધ્યાએ, આત્મવહાલા શ્રી ધૃષ્ટદેવ દર્શનનાં પવિત્ર કર્મથી નિવૃત્ત થઈએ. પછી મિત્રપત્રોમાં પવિત્ર ભાવોને અવલોકવાના મહા સત્સંગના સ્વાધ્યાય ભણી દષ્ટિ વાળી તેમાંથી જીવનહિતની સુવાસ ગ્રહીને નિજ અનુશીલનમાં જ ઉતારીએ. ઠઠ આનંદદાતા શિવ! તહારા વિરાટ ચૈતન્યનો અંશમય છે પ્રત્યેક જીવ.

પાંખડી છઠ્ઠીસમી.

મિત્ર પત્રોમાં પ્રેમ-સુવાસ.

— પત્ર ખીજે — આનંદનગર સં. ૨૦૧૨ કા. સુ.

॥ ઓરમ્ ॥ ૧૦ ગુરુવારનો ખીજે પહેર.

પ્રેમ સર્વદા પવિત્ર જ છે.

પ્રેમપુર સ્થાને પરમ પ્રિય મિત્રો! બહુ સમયથી જન્મભૂમિમાં રહીને અનન્ય-ભાવે વિદ્યાવૃદ્ધિથી જન હિત સાધતાં રહેતાં, સૌ ધન્યવાદને જ પાત્ર છે.

* વર્તમાનના સમાચારોની લાગણીઓ મૂર્તિમંત કરી, પ્રેમ પરિમળે મહેકતો અને પૂર્ણોપમા આદિ અલંકારોના સૌંદર્યરંગથી ચિત્રણ કર્યો; આપશ્રીઓનો પાંચ-મનો લખેલ કૃપાપત્ર મને બે દિવસ મોડો એટલે આજ દશમની સવારમાં પ્રાપ્ત થયો છે. તેમાં મેં પ્રત્યેક અક્ષરો, વાક્યો અને લીટીઓને પુનઃ પુનઃ અવલોકી, તેનાં સ્નેહાંમૃતનાં ઝરણાંમાંથી અંજલિયો ભરીને પીતાં હું તૃપ્તિ જ પામ્યો છું. હું સહર્ષ મનોવેગે, આપના સ્નેહસમુદ્રની લહેરોમાં ડૂબકીઓ લઈ આપશ્રીઓને સાક્ષાત્ મેટયો છું, એવો નિઃશ્વર્યામાં આનંદ માણ્યો છે.

આપણી પ્રથમ મેટનાં સ્મરણોની મીઠાશ તો અત્યારે પણ પત્ર-પાત્રોમાં અમૃત સિંચનનાં બિન્દુઓમય પ્રાપ્ત જ છે, પુનઃ સમય મળવાથી મેટશું. જે પ્રેમ હૃદયપટમાં અંકુરિત થયેલ તે વિશ્વવંદિત અને વિરાટે જ વ્યાપ્યો પવિત્ર

x = જ્ઞાતું-પ્રિય, એમ નિર્ણયથી તે શબ્દ પ્રથમ યોજાયો હોવો જોઈએ. લેખક.

* આગળ પાનું ૫ માં પુનઃ વાંચી જોવું અને લાભ મેળવવો.

24-Nov-1955

પદાર્થ છે, વિશુદ્ધ પ્રેમ નિત્ય નૂતન ભાવનાવાહી, દૂરને નીકટમાં દર્શાવીને બેટાવનાર; યુગકરૂપે અગમ્ય સાધનાની વિભૂતિ જ છે.

મિત્રો! મહારાં ચર્મ ચક્ષુઓથી દૂર છો રહ્યા! છતાં સૌને અનન્ય પ્રેમ અતિ આકર્ષક છે. આપણાં પ્રકૃતિ-સ્થૂલો જુદાં દર્શાય છે, પરંતુ “સૂત્રાત્મા” ની માળાના મણકામય આત્મમિલન હરક્ષણમાં સમન્વયે જ રહેલ છે! નિજ હૃદયની ભૂમિપર વિશુદ્ધ મન મંદિરમાં મિત્રભાવનાની પ્રેમ-પ્રતિમાઓ ભાવિની સૌંદર્યપૂર્ણ ગર્ભગુહામાં અવિચળ રહે મહારી પ્રિયવર પ્રત્યે એજ ભિક્ષાવૃત્તિ છે.

રસપાન મળતું જ રહે.

આપશ્રીઓના વિશુદ્ધ પ્રેમધર્મને હું દંદાદિએ પણ નહિ જ બૂલું, એટલે ચાંદનીની શીતળતામાં કે ગ્રીષ્મમાં સૂર્યની સપ્તરંગી કિરણોના પ્રખર તાપમાં. નીરોગી અથવા તો રોગી. તવંગર કે ગરીબ. ડહાપણુ ભર્યો અથવા તો ગાંડો-ઘેલો. પ્રેમી કે ફિતુરી. સુંદર શહેર વા પવિત્ર ગામડામાં. મેડી કે ઘાસ છાયાં ઝુંપડામાં. ગાડે કે પગપાળો. સીધી સપાટી પર અથવા તો પર્વતના શિખરે. ગાજ-વીજ સાથે મુશળધાર વરસાદમાં વા કકડતી ઠંડી રાત્રિમાં. નદી, તળાવ કે કિરતા-રતું કીર્તન કરી રહ્યા ધુધવતા સાગરના કિનારા પર વા મરુભૂમિમાં. સૌંદર્યપૂર્ણ વિવિધ કર્તવ્ય આદિ કારીગરી અને કૃપિકારના સ્વાશ્રયી જીવનમાં કે નિસ્પૃહે માયાના ત્યાગમાં. મનમેધિરા મિત્રોની ગોષ્ઠિઓમાં કે સત્ય વિતરણે (લોક સંગ્રહ) કૃપાળુની નવધાલકિતનાં અંગોની સાધનામાં લીન થયે. સુખસેજે અથવા તો મૃત્યુશય્યાએ. સ્વર્ગ વા નર્કકુંડમાં પણ વહાલા દયાળુની સાક્ષીએ ભાવશુદ્ધિથી મિત્ર, સમાજ, બ્રહ્મદેરાષ્ટ્ર અને “સર્વે સુખીનઃ મવન્તુ” એ પૂ શ્રી સદ્ગુરુદેવોએ ઉપદેશ્યાં વિશ્વહિત અમરવાક્યોને મનમંદિરમાં જપતો જ રહું. સુમિત્રોનું મંગળ મિલન રહે, એ અંદોદયરસનું પાન કરતો જ રહું.

આનંદી ક્ષણોનું મીઠું સ્મરણ.

મિત્રો! આપણે તો નિત્ય નિકટમાં બેસી, હૃદયે મીલાવી બેટવાનું સૌને તાણું સ્મરણ રહ્યું જ છે. આપણું એજ આનંદનગર અને જગત ઝાકવામાં ત્રિગુણુ-ત્રાગડાઓથી ગૂંથેલ માળાના-એકજ સ્થાનમાં રહી, પ્રભુનામ સ્મરણના પરમ લાભદાયી મૃદુ અને મીઠા ચણુ સાથે ધર્મતત્ત્વથી ભર્યાં સ્નેહ અરણનાં-શીતળજળ પીતાં રહેવાની આશા સેવીત; જગદિશ્વરીનાં વાત્સલ્યે પંપાળ્યાં અને એ પ્રિયશ્રીની હુંકાળી ગોદમાં આબોટીને ઉઠરતાં પાંખો વિનાનાં તેમ અદ્વૈતવાણી ઉચ્ચારતાં પંખેડાં જ છીએ.

પૂ. પાળકો એ દંદાદિએ રહેલ ઋણબંધન-ગૃહાંગણે, આપણે પ્રિય કુટુંબની -ઘટાદાર વૃક્ષની રૂપાળી ડાળીપર નિર્ભયથી બેસી; મોંઘાં મનોરથોની પૂર્તિએ તીણી ચાંચો ઉઘાડીને સુસ્વાદુ-મિષ્ટરસ ભર્યાં આરોગ્યવર્ધક કુમળાં અને સાહિત્ય નિષ્પૃયથી પાક્યાં ફળો આરોગેલાં, એટલે નિત્ય કરાયલાં સાર્વિક વર્ણુનો, વિવે-

અનો અને વિવરણોની ગોળિઓ છે. એવા આદર્શ વિચારોમાં મનન અને નિદિધ્યાસનરૂપ પાંખો પહોળી કરી, અનુભવ-અધિકારો વૈદિક-મોતીડાંના પ્રેમળયારો ચૂગવા માટે જ્ઞાન-ગગનમાં ઉડીને લાંબી મીઠા માંડેલ.

અધિકારીઓને આ સઘળું વિશ્વ પ્રેમમય દર્શાય જ છે.

પ્રેમી આત્માઓ! પરમાર્થ પ્રેમ જ અતૌકિક પદાર્થ છે તે રસરાજ પ્રણુને સંતોની પરમ વિભૂતિએ વહાલો છે. જીવમાત્રને ઉર્વ ભૂમિકાએ જવા માટે શમ, દમ આદિ સાધન-પગથિયાંથી ચઢી, સ્થાવર અને જંગમ પ્રકૃતિનાં કણોની “સત્યં શિવં સુંદરમ્” વિશ્વજ્યોતિના મહાકેન્દ્રની બીજશક્તિ દર્શનમાં તાંડવ-નૃત્ય કરાવી; જીવન વિકસાવતાં નિત્ય કરેલ અષ્ટ સાધનોના યોગબળે આકર્ષનાં ભેટા-વનાર છે. શરણાગતિથી જગત સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ. આળસ. યુવાન અને વૃદ્ધ. સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ અને કારણ; એ ત્રિપુટી-ત્રિભુવનમાં તેમજ ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનમાં બ્રહ્મત્વ પ્રાપ્તિના દિવ્યરંગથી સમય રળિયામણા કરનાર, નિર્ભય પ્રેમ યથાર્થ પારદર્શક વસ્તુ જ છે. ભાગવત આત્માઓ દયાળુ પિતાનાં સ્વરૂપ દર્શનનો અપરોક્ષ પ્રસાદ આરોગીને કર્મફળના ત્યાગથી મસ્તાના થઈ, સાયુજ્ય અને સારૂપ્યાદિ મુક્તિ મેળવી તેમ મેળવવા પ્રયાસો કરે છે. એમ વિશ્વપ્રેમની મધુરવીણામાં મગ્ન થવા માટે પ્રણુ જન્મલે બ્રહ્મનાદ ગુંજનનું ગેળી ગીતકું પ્રત્યેક મિત્રોની ચિંતરંજની વૃત્તિઓમાં સુષુમ્ણા આદિ તીગુનારોની તન્ત્રીઓમાં ગવાતું જ રહે.

આપણે પૂ. સંતોની રીતે જ્ઞાનપિપાસા છુટાવવા માટે અંતઃકરણ-રત્નાકરમાં જાડી ફૂળકીઓ દઈ; નિતિક્ષાની પરખથી મેળવ્યાં અમૂલ્ય મોતીડાંના ગૂંથ્યા સુશો-ભિત દારો હું, ગુણી મિત્રોના સોદામણા કંઠોમાં હરક્ષણે નિહાળી મનોરંજને તૃપ્તિ પામવાનો. એજ મહારા નિત્ય રનેહે થનગનતા ઉદ્દગારો છે.

પ્રાર્થના મંદિરોનું નિત્યથી મહાનપણું જ રહેલ છે,

યુવકોત્સાહે સૌમાં જગૃતિનો જીવાળ વધ્યો છે એ આનંદી વિગત જાણીને હું પરમ હર્ષિત છું. પરમાર્થ ભૂખણથી દીપનારોને અભિનંદન. હજી પણ બ્રાત્રમાં તત્ત્વધારણની શુભ મહત્તાએ અને વિસ્તૃત કેળવણીથી રચનાત્મક સેવાનું યશસ્વંતું પરિણામ અખિયેશ્વર જ અપાવશે. આપણે અમૃતપુત્રોનાં સદાય ઇષ્ટનાં ઈની પ્વગ્નઓ ફરકતી રહેલ ગગનચુબી પ્રાર્થનામંદિરો દરેક ગામે બંધાવાથી, તેમાં ભાવિકોદારા શ્રદ્ધાથી શ્રુતિસાર વ્યાહતિઓ યુક્ત ગાયત્રી ગુરુમંત્ર નિત્ય જપવા સાથે સત્સંગમાં સ્વાધ્યાયનું અખંડ ગુંજન થતું રહે. મિત્રો આત્મદષ્ટિની સાક્ષીએ મન, વૃત્તિઓ કેળવીને શુભાશુભ સંકલ્પોની નિવૃત્તિએ જીવનમુક્તિનો સચ્ચિદાનંદ જ માણે. આપ મિત્રો સાથે; સમાજના ગરીબ ચરણુરંજની એજ રસોમિ. હવે પુનઃ પત્રમાં અસ્તુ.

+ આ સુકાતું પુખ્ય-હૈયું પત્ર-પાણી ઈચ્છતું;

+ = સ્વ. શ્રી દાનાબાઈએ સં. ૧૯૮૪ માં મને કરાંચીથી, કચ્છ નખત્રાણે પત્રો લખેલ તેની મિત્રવર્ચોના આનંદ લાલ સારું અત્રે ગૂંથણીથી નોંધ રાખી છે. લેખક.

આ તલપતું મચ્છ-હૈયું પત્ર-પાણી ઇચ્છતું.
 આ વિયોગી વચ્છ-હૈયું સુરભિ પય સંભારતું;
 આ મુંઝાતું દુઃખી મનડું પુષ્પ પત્ર સંભારતું.” ૧
 “ જે સુકાયું પુષ્પ હૈયું પ્રકુદ્યું દિ પત્રથી;
 ને તલપતું મચ્છ હૈયું શાન્ત થયું દિ પત્રથી.
 એ વિયોગી વચ્છ હૈયું નાચતું દિ પત્રથી;
 એ શાન્ત થયું એ શાન્ત થયું મુંઝાતું મનડું, પ્રેમથી.” ૨
 “ એ પત્ર અમૃત-મય કહોને કેમ ઘડીભર દૂર હો;
 મુજ પ્રાણમાં, મુજ હૃદયમાં મુજ નેણમાં ભરપૂર હો.” ૩

(અનુષ્ટુપ)

“ કહી દો! કયાં છો! મારા પ્રિયમિત્ર! હૈયા સમા;
 પ્રકુદ્યિત પ્રેમનું પુષ્પ પત્ર કાં ન જડે નવાં.” ૪

(ઉપજ્ઞતિ)

“ કાં ન જડે પ્રેમી પુષ્પ પત્ર;
 ળીના કહો આ શિ બની વિચિત્ર.
 આ લૂંગ હૈયું ભમતું ભમે છે;
 એ પુષ્પ વિના દુઃખ કેં ખમે છે ” ૫

(હરિગીત)

“ શશિ વિનાની નિશા સમું, મુજ મિત્ર! હૈયું હાલ છે;
 પુષ્પ જીવન વિષુ સમાં મુજ મિત્ર! હાલ હવાલ છે.”
 વિ. મિત્રલગની રંગે રંગાયા રહ્યા, પ્રેમાધિનના પ્રણામ.
ઉક્ત પત્ર ળીજનો જવાબ.

(ક્રમાંક પ્રેમપત્ર ચોથો) પ્રેમપુર સં. ૨૦૧૨ કા. વ. ૫
 રવિવારની સવારનો પ્રથમ પહોર.

મિત્રોનો અગાધ સ્નેહ, વિશ્વમિત્રની ભક્તિમાં જ અર્પાયા રહે.

(વાંચનાલય-મંદિરમાં પત્ર વાંચી, મિત્રોની પ્રેરણાથી શ્રી કાન્તિએ વર્તમાન કાર્યવાહી પત્રમાં આલેખી.) “ પ્રિય સમાજ અને પૂ. રાષ્ટ્ર સાથે મિત્રોનું શુભ-ચિંતક પરમપ્રિય મિત્રશ્રી મનજીભાઈ! તથા આપશ્રીનાં કુટુંબનું દિર્ઘાયુ ઇચ્છીત મિત્રોના પ્રેમભર્યા પ્રણામ.”

આપશ્રીનો પ્રેમાલંકારોએ અંકિત પત્ર અમને પુનમની સવારમાં પ્રાપ્ત થયો, તેમાં આપનાં બોધપ્રદ ભર્યાં રસાદ્રવાક્યો અવલોકતાં જ અમારું “ દૈવીજીવન ” બનવા માટે પુરુષાર્થયોગનું પટ પલળતાં વધુ મદદ બન્યું છે.

વર્તમાનના નૂતન શુભ સમાચાર.

મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થી ભુવન તેમ વાંચનાલયના નિર્માણમાં ધન એકત્ર કર્યું. તેવાજ પવિત્ર ભાવે વધુ ધનરાશિ ભેગી કરીને જનસમુદાયની પરમ રસાળે દીપીત બહુમતિથી; અનુકૂળ રહેલ સ્થાનમાં તેનાં ભવનોનાં નિર્માણની વ્યવસ્થા પણ આવતા માગશરની પુનમે એટલે આતુત્વ વૃદ્ધિના ઐતિહાસિક મહાપર્વના દિવસે કરાશે.

વિદ્યાપ્રીતિ સિધ્ધ થવામાં, શ્રી નાથની જ દયાનો ઉપકાર છે. મિત્રશ્રી શિવરાજસિંહ અને તેના પિતાશ્રી, પૂ. શ્રી બાપુજી અને તેમના સુપુત્રો, તત્વ-તારક શ્રી મૂળજીભાઈ અને ઉત્સાહી મારાં પૂ. કાકાશ્રી તથા તેમનું કુટુંબ ભ્રમજ ઘણાં ગામોનાં સમાજ સુપુત્ર-રત્નો સુધારામાં સહાયક થવા માટે તત્પર રહેલ જ છે. જ્ઞાન-ભાનનાં ફેવી કિરણો સૌનાં હૃદયોમાં સુવેળાએ પ્રવેશ્યાંથી વિદ્યાપ્રચારની ઉજ્જવલ પ્રભાત પ્રગટી છે.

— પૂજ્યોત્તું કાવ્યકળા પર મુગ્ધપણું —

સજ્જનોમાં કાવ્યોનાં ગૂઢાર્થો સમજતાં વિશેષ રસાનંદ પ્રાપ્તિથી સભાવૃંદે, આપ સાહિત્યની લલીતકળા કૃતિના અધિકારીને પુષ્પહારનું પારિતોષિક આપ્યું. એ આપણા પૂજ્યશ્રીને સોંપાયું છે.

આપશ્રીના મેળાપ થવાનો વિરહાગ્નિ, સૌનાં હૃદયમાં વૃદ્ધિ પામતો જ રહેલ છે.

પ્રિયમિત્ર! આવતી પુનમ પર સંમેલનના સમયમાં અમને દિશા દર્શાવવા માટે અત્રે પધારી, દર્શન આપી અને અમારાં હૈયાંના જનસેવા કરવાના કોડ પૂરા કરાવશો; એ ઋણીઓની અભિલાષા. આપશ્રીની મધુરસ ઝરણી વાણી અને તત્ત્વગ્રાહી પુષ્ટ વિચારો મહા વિદ્યાલય આદિ વ્યવસ્થામાં અને જન-ગણહિતનાં કાર્યક્રમોની યોજનાઓ અંગે દિર્ઘ છે. મિત્ર! આપ અહીં પધારવાનો પત્ર સત્વર પાઠવશો. કાવ્યનાં ચિત્રણમાં પ્રગતિની દિશાદર્શાવી, મિત્રોના નૂતનાભ્યાસની વૃદ્ધિ કરાવશો.

— હરિગીત જંદ —

તમ તણા પ્રિય પત્રને પુનઃ પુનઃ અવલોકતાં;
ગૂઢ તેને સરળ કરવા સ્મૃતિ શબ્દ વલોવતાં. ૧
શબ્દ અનુપમ કાવ્યમાંહે આપે અનુભવથી ભર્યાં;
અમ દષ્ટિમાં ગુણી સૃષ્ટિમાં રસથી અતિ ગમતા રહ્યા. ૨
પત્રને અવલોકવાથી ઉર પૂર આનંદ આવતું;
સ્નેહિના એ સ્નેહ સ્તોત્રે ટૈકારથી નાચ્યે જતું. ૩

૨૦૧

હૃદય વીણા પ્રેમના તુજ પત્રથી ઝણકી રહી;
 ઝણકારની પ્રતિધ્વનિઓ ને મોકલી પત્રે ભરી. ૪
 શુદ્ધ સ્નેહના-સિન્ધુ મહિં અમ આત્મનાવ હંકારીયાં;
 મહિં મોતીકાં મોંઘાં ભરી તમ હૃદય-તીર ઉતારીયાં. ૫
 અમ આત્મ અંતર-મોતીઓના આનંદે ગૂંથ્યો હાર આ;
 રંક હૃદયની રસભિર્મિથી અપીંચો મિત્ર! માહ્યરા. ૬
 સદ્ સ્નેહ સખધી હાર ને પ્રિતે કરી સ્વીકારશે.
 પ્રિય પ્રેમનાં-સુપુષ્પને નીશદિન મિત્ર! સ્વીકારશે. ૭

(અનુક્રુપ)

“ વિભુ આ વિશ્વ વાડીમાં, કુસુમો કંઈ કેં ખિલ્યાં;
 અહીં નાનાં કુસુમો એ જગડાળે ઝૂલી રહ્યાં. ” ૧

(વસંત તિલકા)

૧ “ મીઠી પરસ્પર પ્રીતિ અતિ ફૂલડાંની;
 દષ્ટિ અમી ભરી સદા ભરપૂર હોયે.
 ને સ્નેહ ડાળ પર વાસ સુવાસ કીધો;
 જ્યાં પ્રેમ હર્ષભર સ્નેહ ક્રિડા કરે તે. ” ૨

(શિખરિણી)

“ લઘુ ફૂલો જે આ, રમત કરતાં પ્રેમ રસની;
 હિંચે હિંડાળે એ, હૃદય કુસુમો હેત ભરના. ” ૩

(માલિની)

“ હૃદય કુસુમો આ, જે હિંચતાં હેત ડાળે;
 અંચળ અમર રેળે, હેતની ડાળ એ એ.
 લઘુ હૃદય ફૂલોની, નિત્ય સુવાસ સારી;
 વિમળ પ્રસરેને ને, વિશ્વ વાડી વિષે એ. ” ૪

(વસંત તિલકા)

“ વિભુ સદા વિમળ ભક્તિ વધે અમારી,
 એવું કરો જગનાયક વિશ્વ વિષે.
 એ આશ આ હૃદયની કર પૂર્ણ જ્ઞેતો;
 તો તે કરો શિશુ તણી સુણી પ્રાર્થના આ. ” ૫

૧. = ૫ ૨૯૧ની ટિપ્પણી પ્રમાણે જ કાવ્યો છે. તે શ્રી દાનાભાઈનાં છે. લેખક.

(શિખરિણી)

- “ પ્રકૃતિના ખેલો, નિયમિત સદા ખેલન કરે;
બન્યું જે આદિથી, બની રહ્યું તેજ બનશે.
નહીં તેમાં કો દી, જરીક પણ ન્યુનાધિકપણ;
હતું જેવું, તેવું, હજી પણ અને નિત્યજ હશે. ” ૧
- “ ચડયાં કેં સૈન્યો જે, ગગનભરમાં ગર્જન કરી;
અને ઘેરી આખું, અતલ નલ ભર્યાં જલદ કેં.
વળી વર્ષાધારા, પડી ભવનમાં ભવ્ય ભડકે;
ફરી શું એ સર્વે નવ કચમ બને એ કચમ બને. ” ૨
- “ ઉડી તારા સંગે, પ્રિયતમ સખા સ્નેહ ગગને;
ફરી તારા સંગે, પ્રિયતમ સખા સ્નેહ વિપિને.
દીઠા કેં કેં દેશો, ગિરિ કુહર ને ભવ્ય શિખરો;
અને સૃષ્ટિ શોભા, કુદરત તણી નવ્ય સઘળી. ” ૩
- “ કંઈ તાબાં તાબાં, અનિલ, જલ યાખ્યાં અવનવાં;
કંઈ સોંધાં સોંધાં ફળ ફૂલ સૂઝ્યાં જગતનાં.
કદુ કે, કો મીઠા, અનુભવ કીધા તારી પડખે;
અને તેના સ્વાદો, હૃદયભર ઝહાલા રમી રહ્યા. ” ૪
- “ કંઈ મીઠી ગોષ્ટિ, કરી ઉભય ખ્યારા મલકતા;
અને એ આહ્વાદે, નિજ શિર ન શું! શું! ધુણવતા?
ધૂણ્યો હું ને તુંયે, મુજ તુજ સખા! મોરલી રવે;
અને તેમાં શીખ્યા, અદ્ભુત ન શું પાઠ ઉરના. ” ૫

—અનુષ્ટુપ—

- “ ઉગાડી ઉરનાં પાનાં, ઉર ઉર ઉકેલીયાં;
શીખ્યા સ્નેહી! નવા પાઠો ને ઘણા શીખવા હજી. ” ૬

લિ. આપશ્રીના પ્રેમપિપાશુ જ્ઞાનઋણીઓના વંદન.

— શ્રી દરિ —

પત્ર પાંચમો.

(સ્થાન, વાડીના ઓટલે-વાલોળ જવાયેલ માંડવાની નીચે.)
દિવસનો ત્રીજો પહેાર.

પિતૃનો અપાર પ્રેમ.

રામ રામ કહિ રામ કહિ રામ રામ કહિ રામ ।
તનુ પરિહરિ રઘુભર બિરહું રાઉ ગયઉ સુરધામ ॥

માનસ સમાયણ, અયો. કાં., દો. ૧૧૫, પૃ. ૪૨.

અર્થ:-રામ રામ કહીને ફરી રામ કહીને ફરી રામ રામ કહીને (અને) ફરી રામ કહીને રાજ, શ્રીરામના વિરહમાં શરીર ત્યાગ કરી; સુરલોકમાં સિધાવી ગયા.

અમારાં હૃદય-માનસરૌવરનાં આત્મહંસો ! અમે વૃદ્ધ જનોને નિવૃત્તિથી વિશ્વાસ દેનાર વહાલાં ! સદા સુખી રહો.

સ્વસ્તિ શ્રી આનંદનગર શુભસ્થાને અમારાં પ્રેમ તરસ્યાં નેત્રોને પ્રિયદર્શનથી સુખ દેનાર, સદ્ગુણોની મંગળમૂર્તિ પુત્રરત્ન ! તથા ચિ. રમણલાલ તથા શાન્તિઅહેન અને સૌભાગ્યવંતી કુળદીપાવીત ગુણ-રત્નોની જ્યોતિ-પુત્રવધૂશ્રી ! તેમજ ચિ. સ્વામજીભાઈ તથા મિત્રવર્ગ ચિરંજીવિ રહો.

પ્રેમપુરથી લિ. તારા સાહિત્ય સુમાર્ગવૃદ્ધિની રસજિર્મિઓને વેગ આપી, સર્વદિત ચિંતનને માર્ગ સહેલો કરવાને ઇચ્છનાર પિતાજી તથા તારી મમતાળુ માતાજી અને પૂ. અહેનની સાથે ભાણેનના આશીર્વાદો.

પ્રિય ! અમને મળ્યા પત્રમાં, તારા માતી જેવા અક્ષરો નિહાળી અમારાં હૈયાં આનંદથી તૃપ્તિ પામ્યાં. તે પૂ. સાક્ષરો સંઘે મળીને તેમ શ્રી વિદ્યા-દેવીનાં ચરણકમળો પૂજનની કૃપા વડે તારા મનમંદિરમાં અનુભવજ્યોત જગૃતિથી જનસેવાની જિજ્ઞાસા દર્શાતાં, એ સાધનાબ્યાસ માટે તારી જિહ્વામાંથી અમૃત-ઝરણું વહતું છે. તું સ્વાધ્યાય રસપાનની વૃદ્ધિથી શ્રી કવિધરોનાં રસજ્ઞ-ચરણ-કમળો સેવતાં પ્રવીણનો સાગર હો, અમે નિત્ય તારું મંગળ ઇચ્છીએ છીએ.

સર્વનો સેવામંત્ર સાધવા અંગે દિશા સૂચન.

જગતનિયંતાનાં લક્ષિત-ચરણકમળો ચૂંમવા સારું નિત્ય અભ્યાસથી “લોક કલ્યાણ કરવું” એ જ આત્મનિવેદનનું મુખ્ય સાત્ત્વિક સાધનાએ કર્તવ્યનું અંગ છે, એ શ્રી ભગવતી ગીતાજીની પવિત્ર-આજ્ઞા લક્ષમાં દર્શાતી જ રાખવી. શ્રી પુરુષોત્તમે અનાદિથી સંભાળેલ, સાચાં-દૈવી પુસ્તકોનાં વિશાળ પાનાં તે માનવાત્મા-ઓનાં પવિત્ર અંતઃકરણો જ છે; તે ઠીક કાવ્ય વા લેખનકળાના સુંદર-સત્યઅક્ષરોએ છપાયાં, અભ્યાસીઓનાં પ્રેમી મનમાં ધ્વનિધ્વનિ રંગથી નિત્ય રંગાયાં જ રહ્યાં; તે જ દ્રશ્ય પુસ્તકોના લેખ ઓદિ સફળ થયાં જ જાણવાં. તેથી “તમારા મીઠા પ્રેમભર્યા શબ્દો, તમારી સહાનુભૂતિ અને તમારો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ જ એ બધું કરી શકશે.”

— વિગતોનું આલેખન —

રસિકવૃંદે તને ઉપહારના રૂ. સવાપાંચસો આપેલ છે. શાળીઓ અર્જુનભાઈ અને હરિરામભાઈ ખેતી-વાડીનું કામકાજ સંતોષજનક કરી રહેલ છે. ચાલુ વર્ષમાં બાજરો સવાળે મૂડા અને રામમોહનનું અનાજ ત્રણ મૂડા પાકેલ તે ગદ્ય સાંજ સુધી ઘેર પોચતું કરી લીધું છે. ઉપયોગનું અનાજ મોટા કોઠારોમાં દબાવશું,

બાકીનું બજારભાવે વેચી દેશું. વખતપર વિદ્યાદી પણ ચૂકાવી છે. વાડીમાં સાડું અને સુધારેલ ખાતર પૂરતાં, ઘઉં નરવા ઉગવાથી એ પાણી પાતાં તેના ફૂટની તૈયારીમાં બીજું નિંદામણ થાય છે તેનું ખરચ રૂ. બસો આવેલ છે. આપણું સાચું અને પવિત્રધન કામઘેનુ-દુઝણી અને વસુકી ગાયમાતાઓ, બંધુ અને પુત્ર-વત્ત-આરેપોષી બળવાન બળદો, મળતલ ભોંસુ, ત્રણે કપીલા વોડકીઓ અને પાડા, પાડીઓ સાથે વાછરડાં પણ ઠીક છે. પશુધનનાં સુખની સ્વચ્છતા માટે બીજું એકલ ઢાળિઆંનું કામ પૂરું કર્યું છે. તારા કહેવાથી વાડીને ફરતી પાકી બીંતનું કામ આદરેલ તે પાંચસો ગજ થયું પણ છે અને પ્રથમ જેમ રૂ. સવા-બસો ગ્રામપંચને ગાડાંના માર્ગે સુધારવામાં આપ્યા છે. પૂ. જીવનબાધ અને પ્રિય-બાળકોએ ગયા વરસ જેમ ખેતી-વાડીમાં ઉછું વરસ પૂરો સાથ આપતાં રહેતાં, અમે ઉપજમાંથી પાંચમા ભાગનું ધાન આજ સવારમાં દહને નિજ આશ્રિત નીચાંણી સંતોષી છે.

અમે સંતાનપરનાં પ્રેમતરસ્યાં તપસ્વીઓમય ઉત્કંઠિતોની મોંઘી ઉમાંણ; રમણલાલ તેમ શાન્તિબહેનને અભ્યાસ ઠીક હશે? પ્રિય કુસુમોને અહીંથી સર્વના માયાળુપણાના પ્યારથી મીઠીઓ દેશો અને ખાવા, પીવા આદિ યોગ્યતાએ મનોરંજન રાખશો.

અમારી પ્રેમાતુર દષ્ટિનાં મંગળ દર્શન તમે આરે પ્યારાંની અમને યાદ જ આવે છે. દુકાનનું કાર્ય શ્રી શ્યામજીભાઈ (શ્રી મનજીનો મસ્તીયાઈ નાનો ભાઈ) ને સોંપી, સર્વહિતના રૂડા પ્રસંગનો મહત્ લાભ મેળવવાને આવતી પુનમ પહેલાં અહીં આવજો. તમારા પધારવાથી આપણે મહાવિદ્યાલયમાં કર્તવ્યજ્ઞણ ચૂકવવા માટે બનતી સહાય દેવાને પણ વિચારીશું. બાકી સર્વ કુશળ કહેયાણું.

આત્મિયનાં સ્મરણની વ્યથા —

— રાગ, ત્રણ તાલને મળતો. —

આવો! આવો!! રે....મારાં,	આતમનાં....આધાર;	(૨)
વિતી રજની ને....પ્રગટી સવાર.		ટેક.
ભાવે....ગીતો ગાતાં....પ્રિય! દર્શન થાતાં....	”	
રહ્યો છે....કેવલ આધાર.		આ. ૨.
ભોજન સઘે ખાવું....પ્રેમ વારી પાવું...	”	
મેળવવા.....સઘ સાર.		આ. ૩.
ઉમંગ મનડાં માંહી....કેવું શું કોને કાંઈ....	”	
સેવ્યો.....ઉત્તમ વિચાર.		આ. ૪.
માયા ગંજ ભૂલી....પ્રેમ જૂલે જૂલી	”	

realpatidar.com

૨૦૫

પીવા....અમૃત—ગુણનો સાર. આ. ૫.
 દર્શાય રૂપ તારું.....ધ્યાનમાં ધારું.... (૨)
 કલ્પોથી.....સાચો આધાર. આ. ૬.
 પ્રગટી હૃદયેશ્વર !....જ્યોતિ સર્વેશ્વર ! !.... ”
 નેનોમાં.....વહે, અશ્રુધાર. આ. ૭.
 X X X X
 પ્રિય યુવક, તરુણો....બહુ પ્રગટી અરુણો.... ”
 પુત્ર !.....વર્ષિય રસનીધાર. આ. ૮.
 ગુણવંત વીરલા !.....ભક્તિધારી હીરલા ! ! ”
 સત્વર.....અત્રેય પધાર. આ. ૯.
 સુખો નથી ગમતાં....વહાલાં ! ને....જ જપતાં.... ”
 વિરહીઓને....મુખડું દર્શાવ. આ. ૧૦.

સં. ૨૦૧૨, કા. વદ ૬, સોમવાર.

લિ. નિજ પ્રિયધનની ઉમાંણુ-કુસુમો નિહાળીને મંગળભેદ અને દર્શનની
 નિશ્ચિન આતુરતા સેવનાર, તમારા ગરીબ પિતાજીના આશીર્વાદ.

॥ ઓરમ્ ॥

પત્ર છટ્ટો.

પ્રેમપુર, કા. વ. ૭, મંગળની સંધ્યા,
 તા. ૬-૧૧-૫૬, સ્થાન હનુમાન ટેકરી.

(શ્રી કેશવલાલે, શ્રી મનજીભાઈને લખેલ પ્રેમપત્ર.)

મિત્ર સમાચારનું સુધારસ પાન, સંસારની દુઘ્ધાથી તારક નૌકા જ છે.

“દૂખ્યાનાં જીવન જ્યોતિ, જગાવો ! જગાવો ! ! કેઈ ?”

સમાજ હિતેષી નાગરિક ! પરમ આત્મપ્રિય વડીલબ્રાત શ્રી મનજીભાઈ !
 મારા અલ્પ પરંતુ દૃઢ વૃત્તિના સુવિચારોનું આજ આપ હૃદયપંકજનાં વિશાળ
 સિંહાસન સમક્ષ; શીઘ્રતાએ નૂતનાધિવેશન ભરાય છે, આપશ્રીનાં વિવેક-
 મિષ્ટ કાવ્યકલાપનાં ગુણગ્રહણ રણકારે, અમારાં સુષુપ્ત-જીવન માનવતાએ જગત
 થતાં, શુષ્ક મનમાંથી નવપદ્મવરૂપી સુવિચારોનાં કુંપજો પ્રગટ્યાં. અમ પ્રભાદે,
 અમારાં ક્ષિતિજ થતાં જીવનમાં; અનુભવ આદિત્યકિરણના પ્રત્યેક શુભ્રકણથી જ્ઞાન-
 પ્રભાનાં દિવ્ય ઉગ્મશ વડે કુટુંબમાં સંપ-સ્નેહામૃત વરસાવતી સુવર્ણીય પ્રભાત દીપી
 જ રહી છે.

અશ્રદ્ધાનાઃ પુરુષા ધર્મસ્યાસ્ય પરંતપઃ ।
 અપ્રાપ્ય માં નિવર્તન્તે મૃત્યુસંસારવર્ત્તનિ ॥

ગીતા, અ. ૯, અ. ૩, પૃ. ૨૮૪.

realpatidar.com

અ:-અને-હે પરંતપ આ (તત્ત્વજ્ઞાનરૂપ) ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા નહીં રાખનારા પુરુષો, મને નહીં પામીને મૃત્યુરૂપ સંસાર ચક્રમાં ભટકે છે. સંસારમાં સ્થાન જ નહિ એવા અમે પતિતોને વિરાટે દીપ્યમાન રહ્યાં પ્રભુસ્વરૂપના અદ્વૈત કિરણાંશ આપી-પ્રેમપ્રતિમા બિરાજમાનનાં સિંહાસન સમક્ષ આજ પદાસને બેસી, દિવ્ય સ્તોત્રોના ઉચ્ચારોથી વિશ્વ શાન્તિદાયક-પ્રાણેશ્વરનું ભક્તિ-ચરણામૃતનું પાન કરી રહ્યાં છીએ. મિત્રવર્ય! અમારાં મનથી દુગ્ધા ત્યાગનું શમન થતાં વિશ્રાંતિ મળી. બ્રાતૃમણ સાથે અને મિત્રોથી મંગળહોટના અપૂર્વ સ્નેહ વડે અમારી ભિંમિઓ ઝંકૃત થઈ! સંયુક્ત કુટુંબસંપના વસંતોત્સવે નિજ ગૃહાંગણી-આમાં સુરંગી સાથિયા પૂરાતાં, સૌંદર્ય પૂરવણીના સુખચંદ્રની ચંદ્રિકા ખીલતાં અને બ્રાતૃતૃત્ત્વે પરમ વિશાળપણાની મિષ્ટતા નિહાળી; મારું અનુભવાર્થી અંતઃકરણ સ્વર્ગીય વા મુક્તિસુખનો આહ્વાન માણી રહ્યું જ છે.

મારાં કુમળાં પણ દહ મનનો ઉમંગી વિચાર.

આ જીવન નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચર્યવ્રત ધારણમાં જ રહીને નિજ વિદ્યાનુભવ, પૂ. જનતા-જનાર્દનના તીર્થમય ચરણપંક્જમાં બેઠ ધરવાની શિશુની સદાશા ક્ષણીત કરવા માટે ધૃષ્ટ-પ્રાણપ્રિય સુહૃદમિત્ર-પ્રભુ! “ધિયોયોનઃ પ્રચોદયાત્” વિશાળ બુદ્ધિબળની આસ્થા અને નિષ્ઠા અર્પણ કરે. એમ અમૃતમયી સાધના-થી સેવાના-જ્યોતિર્માર્ગમાં વધુ ગમન કરાય.

સેવકને આપશ્રીનાં સર્વનાં કલ્યાણમાં રહી; ઉચ્ચ મનોરથોની-સૌંદર્યમૂર્તિની ઝાંખીની તીવ્ર અભિલાષા સર્વેશ્વર પૂર્ણ કરાવશે, તે સમયમાં મહારા અલ્પવિચારોની કુમળી વેલડી આપશ્રી શુરુચર્યાના જળધોધમય દિવ્ય વિચારોથી સિંચાવી તેને પાંગરવા માટે આપલે પણ કરીશ

આપ શ્રીમાનનાં દર્શનની જ પિપાસા વૃદ્ધિ પામી રહી છે.

પૂ. સમાજનાં શુણ્ઘૌરવ ઉજ્જવળે તરુણો અને યુવકોને સુમાર્ગ પ્રતિ નિત્ય ગતિ કરાવનાર ઓ ટેકીલા! યુક્તિ, પ્રયુક્તિઓએ પ્રવીણ પરમ પુરુષાર્થી અમ જેવાં અલ્પબુદ્ધિઓને તિમિરભયાં ઉદધિના મધ્યથી દૂખતાં બચાવીને સેવાવ્રતનું આચરણ કરનાર ઓ પ્યારા પૂ. સદ્ગુરુ!-નાવિક!! આજ તહારાં માધુર્ય-ભાવનાં દર્શનાર્થે મહારું તેમ મિત્રવૃંદનાં પ્રેમળ અંતઃકરણો જંબે છે. પ્રિયવંત! સર્વહિતનાં માંગણિક સમયપર પધારીને અમારી જિજ્ઞાસા સફળ કરાવશો.

હિ, આપશ્રીની મધુરવાણીના કાવ્યોદ્ગારોને અંતઃકરણની શુભ ભાવનાની-તકતીમાં ઉલ્લાસ-ટાંકણાંએ કાતરી તેમાં નિત્ય મિત્રપ્રેમના અભ્યાસ-રંગાએ; સૌંદર્યવૃદ્ધિથી તત્ત્વમૂર્તિ દીપાવેલીને આરાધતો જ રહેનાર આપનો કૃપાકાંક્ષી નમ્ર શિષ્ય.

શ્રી. કે. એન. ધોળુના વંદેમાતરમ.

૨૮૭

॥ ઓરમ્ ॥

આનંદનગર, કા. વ. ૧૦, ગુરુવારની
પ્રભાતમાં પાંચ વાગે.

(પત્ર સાતમો, પ્રેમપત્ર ચોથાની પહેાંચ.)

શ્રી મનજીએ:- (સંધ્યા આદિ ખટકર્મ તથા શ્રી ભગવતી-ગીતાજીના સ્વાધ્યાય પછી)
પ્રિય અર્ધાંગી દેવીજી! આપણે ગઈ સવારમાં મિત્રોનો પ્રેમપત્ર અવલોક્યો, તેની
અત્યારે પહેાંચ લખું છું.

લ:- (સંધ્યા, હોમ અને સ્વાધ્યાય કરવા પછી, ગૃહકામ કરતાં રહે; હાથ બેડી
નમીને મુદ્રતાથી.) દયાળુમૂર્તિ પૂજ્ય દેવેશ્વર! બહુ જ સારું.

મિત્ર વિરહનાં શમનાર્થે, મિત્રદર્શન જ કરવું આવશ્યક છે.

પ્રિયમિત્રો! આપશ્રીઓનો અનુપમ શૈલીએ અંકિત પ્રેમપત્ર મને સાનમની
સંધ્યાએ મળ્યો. આઠમની સવારમાં પૂ. પિતાજીનો કૃપાપત્ર પણ પ્રાપ્ત થયેલ. હું
આપશ્રીઓને ભેટવાને અત્યારે આહમુદૂર્તમાં પાસાયણ મય-પત્ર આલેખી
રહ્યો છું. પૂજ્યશ્રીને પણ તેમજ આવતી પ્રભાતે પત્ર લખીશ. મિત્રો! નિજ પત્રની
વિગત સુહૃદ્ધીજનોને શ્રવણ કરાવીને નમ્ર કિંકરના પ્રણામ કહેશે.

કલ્યાણેશ્વરની કરુણાથી અત્રે સર્વ પ્રકારે શાન્તિ છે. આપના સુખાનુભવ
વૃદ્ધિના શુભ સમાચારો સત્વર લખશે. પુનમમાં ત્રિવેણિ સંગમ-પૂજ્યો, સુહૃદો
અને માતા, બહેનો અને ભાઈઓ તેમ મિત્રાનાં મંગળ દર્શનાર્થે આત્મવંદનીય;
વહાલેશ્વરી જન્મભૂમિના પુણ્યમયી અર્ધમાં આજોટી કૃતાર્થ થવાને અવશ્ય
પહેાંચીશ જ, એનો સંદેશો આપશ્રીઓને તરત કરીશ. મિત્રો! કાળોને નીરીક્ષણથી
સુધારતાં, અનુભવનો ઉમંગ લાભ મેળવ્યો જ હશે. અસ્તુ,

લિ. આપશ્રીઓના પ્રેમાકર્ષણ-મોહનમંત્રમાં વશવતી
રહેનારના પ્રણામ.

॥ ઓરમ્ ॥

(પત્ર નંબર આઠમો. તે શ્રી મનજીભાઈએ, વિદ્યાભ્યાસી શ્રી કેશવને)

પ્રેમપત્ર નંબર છઠ્ઠાની લખેલ પહેાંચ.

સ્થાન. આનંદનગર કા. વ. ૧૦, ગુરુવારની

સંધ્યા. તા. ૮-૧૧-૫૬

શ્રી પ્રેમીજનનું પ્રેમજી દર્શન જ સદા પ્રાપ્ત રહે.

પરમપ્રિય, નૂતન ઉત્સાહથી જગૃતિ શોભાવનાર વીરવર્ધ મિત્ર શ્રી કેશવ-
લાલ! આપ શ્રીયુતનો સાક્ષરશૈલીથી ગદ્યની જાયા તેમ અર્થાલંકારાદિ સુરંગો
અને નિર્મળ પ્રેમમંત્રોના સુભાવનાઓથી સાધના ભરપૂર ચિત્રણ કર્યો પત્ર સેવકને
તા. ૮-૧૧-૫૬ ના બપોરે પ્રાપ્ત થયેલ છે. મેં પત્ર અવલોકતાં આપ
પ્રિયશ્રીના ભાગીરથી-જનતાનાં નિત્ય પૂજન માટે આરતી કરવાના ભાવ-યત્નમાં,

સાહિત્ય સમિધાનાં શાકલ્ય અર્પવાનો ઉદ્દામ અને ઉન્નત વેગ પારખ્યો. મારી સ્મૃતિના પડથાર પર આપશ્રીનો પરિચય એટલે મને, વિસ્તૃત શિક્ષા અને જ્ઞાન પૂજનના દહાવ મેળવવા અંગે; આપ ઉત્સાહવંતશ્રીનું શુભનામ જાણવાનું અત્યારે -આજેજ પ્રથમ મંગલાચરણે અપરોક્ષ સંમેલન છે. પ્રભો! મિત્ર પ્રત્યે વિશુદ્ધ પ્રીતિનાં ગાદ બંધનની સુહાગી વેદ; મિત્રશ્રદ્ધાના વિશાળવૃક્ષ પર વીરળા-વીને સદા મિલન રહ્યાનાં-પર્ણપૂર્ણ હરિયાળી રાખી, ભાવનાંફૂલ ફગાવે ભરેલી અને નિત્ય લચેલીને રક્ષાવળે.

જિજ્ઞાસુને તો નિત્ય જનગણ સેવા કરવાનાં જ અખૂટ ભાવ વૃદ્ધિ રસના મીઠા મેવા આરોગાય છે.

મિત્ર! સંસારના વિદ્વજનો તો “ પ્રત્યક્ષ, અનુમાન યુક્ત અને આસ્ત-વચનોનાં ” પ્રમાણોયુક્ત સત્યમાર્ગમાં ચાલી; વિલાસો ત્યાગથી અદ્ભૂત કર્મયોગ સાધીને યથાર્થ જીવનલાભ પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છે. એવા ઉન્નતવળ શુભ સમયમાં, આપદક્ષ! જીવનજ્યોતિની ઉર્ધ્વ સમસ્યાએ બુદ્ધિવૃદ્ધિ અને જ્ઞાનબળની વિસ્તૃત પ્રાપ્તિએ સુવિચારો કેળવીને નિર્ભયતાએ ગુણગૌરવની પ્રતિભા મેળવી રહ્યા છો, એ અવલંબન સર્વદા સ્તુત્ય જ છે. અનુભવ તૃપિત ક્ષાત્ર-યુવકોનું ઓજસ ભયુ અપરિમિત તેજ, એજ કે જેમના મુખચંદ્રના સુંદર હોઠો પર સંયમ સુરેખાકૃતિની જળહળીત કાન્તિએ સુકર્તવ્યના પાલન મય ધર્મ-યુધ્ધની આકાંક્ષાએ-રાષ્ટ્રિય સેવામાં-વિવિધ રંગોના ભાવોથી નૃત્ય ખેલવાના અપાર ઉત્સાહનાં શૌર્ય, મૂછની વળાંકનો અનુપમ દોરો પ્રસ્ફુટિતે દીપ્તો હોય તે વીરકેશરી કર્તવ્યોની વેદીમાં અવશ્ય ફૂટે જ. પ્રિયમિત્ર! માંધેરી સેવામાં તપ અને ત્યાગનાં મૂલ્ય તો નથી જ અંકાતાં.

“ સેવાધર્મ પરમ ગદ્ગનો ” એ શ્રુતિનાં મહાવાક્યનાં શ્રવણ અનુભવથી, યુવક તો તત્પર થાય જ. જેમના હૃદય અને રક્તવહ્નિનીઓના ધનકારાઓમાં, ધાર્મિક-ત્સાહના જુસ્સાથી કુમારપણું શુદ્ધરક્ત નિશ્ચિત ઉછાળાએ વહન કરતું હોય! તે સંયમનાં કેસરિયાં પહેરેલ યશવંતવીર જીવનકુસુમને સમાજ, પૂ. રાષ્ટ્ર અને વિદ્યમાનવોની સેવા માટે શાન્તિવ્રતની મહાયજ્ઞ-વેદીમાં; હૃદયરૂપે બની પૂ. મંગળ દેવીશ્રીની દિવ્યતામાં ન્યોચ્છર્મ કરતાં અમરપણું મેળવે જ.

શ્રી મહાજનોએ પ્રભુતાએ ધાર્યાં વિશ્વહિતનાં નિષ્ઠા આદિ કર્મયોગનાં સૂત્રોને આપ જીવનમાં જોતપ્રોત ક્યાંની આદર્શ મનોર્મિને હું મારી અનુભવ-કસોટી પર અંકિત કરી શક્યો છું. ઉપનિષદ સંબોધે છે કે “ ઊઠ! જાગ!! અને તે જે મેળવ્યું તે અન્યને આપવા માટે કર્તવ્યપરાયણ બન. ”

શુભ સમયમાં જીવનની આંકણીથી સાચી કસોટી તો કરવી જ જોઈએ.

આત્મ મિત્ર! આપશ્રીના અનુભવયોગ-ધારાઓના પરિપાકે વિસ્તૃત અભ્યાસનો શુભ સમય વધુ ન ખર્ચાવતાં, આપના તીવ્રભાવના ઉમળકાને હું મારાં મનો-

૨૦૯

મયકોષ-મંદિરમાં શ્રદ્ધાનાં સિંહાસન પર પ્રેમભર્યા-રતનથાળ અને ઉત્સાહ-દીપમાળાએ સજ્જવી આરતીથી વધાવતાં અત્રે જ વિરમીશ. હું પુનઃમના વિદ્યાવૃદ્ધિના-મહાયજ્ઞમાં નિશ્ચયે આવીને આપશ્રી પ્રતિભાશાળી સાક્ષરનું દર્શન કરવા માટે અત્યંત લાગ્યવંત અધર્શ.

“આ જીવન નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચર્યવ્રત ધારણમાં રહીને નિજ વિદ્યાનુભવ, પૂ. જનતા-જનાર્દનનાં તીર્થમય ચરણપંકજમાં ભેટ ધરવાની” સર્વ સેવા-ગુણીઓને પરમ લાલદાયી થતી અને તે પણ મારા શ્રોત્રો તથા નેત્રાદિને આહ્વા-દજનક મંગળ વિગત જાણતાં, પ્રિય મિત્ર! મને પરમાનંદ પ્રાપ્ત થયો છે.

મિત્ર અભિનંદનનું વહાલ.

પ્રભુએ અર્પેલ, આપશ્રીની દીવાકરરૂપી વિદ્યા-ઐશ્વર્યનાં સદુપયોગ માટે જનતાનાં બાલુડાં, મિત્રો અને પ્રમાદ-બ્રમણનાં તિમિરે રહેલ વ્યક્તિઓને અનુભવ પ્રકાશનો-જ્ઞાનગુણ પીરસવા સારું અને આપનાં પૂજ્યવર્યો સાથે સહકુટુંબ, પાડોશીઓને મિષ્ટ ફળદાયી રહેા. એજ આપશ્રીને સહસ્રાદિ અભિનંદન પાઠવતો—

આપ વીરશ્રીનું વિદ્યા દૈવતની વૃદ્ધિમાં. ક્ષિતચિન્તકના વિસ્તૃત પ્રીતિની રસ્મિ પ્રગટના પ્રભાતે જયહિન્દ.

વહાલા બ્રાતૃત્વ સેવાની સાધના કરવામાં મુગ્ધપણું.

મિત્ર! હું ગરીબ ગૃહે ઉછર્યો, ધર્મસિધ્ધિતોની બહોળી મૂડી વિણ, જનવંદનાં સેવાનાં-ચરણ કમળોની પરાગનાં ચુંબનનો ઇચ્છુક કિંકર છું. સંજોગાનુકૂળ જનતા-જનાર્દનનાં પૂજન માટે આરાધના કરવી એ મારા જીવનવ્રતમાં, પ્રિયદર્શન પૂ. શ્રી ગુરુવર્યોએ સદુપદેશના મહામંત્રોએ સ્થાપ્યાં અમૂલ્ય સાધનો સાધનાની આધારશીલા છે. સેવાસિદ્ધિ વૃદ્ધિના સામુદાયિક જયધોષમાં, વિશેષ બુધ્ધિબળની ચિરંજીવી આપ જેવા નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચર્ય વ્રતના પ્રભુતાવંત-દિવ્ય પ્રજ્ઞાધારી સમાજના સુજ્ઞ સુપુત્રના હૃદયકુંજમાં પ્રગટી રહી; તે અંગે મહારો અતિ હર્ષાનંદ જ છે.

ધર્મશૂરાઓની આસ્થા અને નિષ્ઠા પ્રભુના નિત્ય ગુણાનુવાદ-

સ્મરણમાં જ ભરપૂર સમાધ રહી છે.

“સર્વાંતર્યામિ સૂત્રાત્મા” ને પ્રાર્થું છું કે આપણી સાન્નિધ્યમાં જ નિહાળીએ કે “જે ગામોમાં કુરુદિઓની ભયંકરતા છે” તે સેવા-ઔષધિઓના પ્રખર અભ્યાસી, ચતુર વીર-વૈદ્યાચાર્યોના નક્કર પ્રચાર લગ્નીથી સ્વચ્છ કરાવીને રહ્યાં ગામોમાં શ્રી ઇષ્ટદેવેશ્વરનાં પ્રાર્થના મંદિરો બંધાતાં; ધર્મના મનો-હર બાગમાં સહવિચાર-કમળો વિકસ્યાંથી ધર્મતત્ત્વાર્થના રસભોગી મધુકરોના મુખા-વિદ્યોથી સંધ્યાઓએ શ્રી ગાયત્રી ગુરુમંત્રનો વ્યાહતિઓ યુક્ત આત્મતૃપ્તિના ગુંગારવમાં જ લીન રહેતાં સચ્ચિદાનંદ મેળવાય.

ઉત્સાહી વીરોએ હૃદયીત ઊર્મિઓના બન્ને હાથે-સહકારીપણે તાળી બજાવવા માટે આપ જેવા નિતિજ મિત્રવર્ગોના સતત પુરુષાર્થ બળે પૂરી કરાવતાં જય અપાવવો; એ સર્વસાક્ષી જ્ઞાનનિધિના કરુણા-કરે છે. શિશુઓને વિશાળ સુબુદ્ધિનાં દયાદાનનું ઓજસ અર્પિતો રહ્યો એજ સર્વજ્ઞાતા, વિજ્ઞાન-દાતા જ મહાદૈવતાનાં-ઐશ્વર્યનો ભંડારી છે. આપણે મિત્રોએ જ્ઞાનવૃદ્ધિથી સદૃવસ્તુ ગ્રહણમાં અને તેની બ્રાતૃમાં વિતરણની જ તૈયારીની પરિપક્વતા કરવી રહી. અસ્તુ.

લિ. આપના મિત્ર મનજીભાઈના અતિ હર્ષપૂર્વક,
જય હિન્દ.

॥ ઓશ્મ ॥

પત્ર નંબર નવમો, તે પ્રેમપત્ર પાંચમાની પહેાંચ.

આનંદનગર, કા. વ. ૧૧, શુક્રવારની
પુણ્યમયી પ્રભાત.

માતૃ-પિતૃદેવની ઉમંગભરી સેવા જ સ્વર્ગીય સંસારમાં સંતાનોને
સાચું સુખ દર્શાવી તેને અપાવનાર દિવ્યદર્પણ છે.

પ્રેમપુર શુભસ્થાને, શિરછત્ર સકળ તીર્થસ્વરૂપ પૂજ્ય પિતાશ્રી! તથા તેવાં જ મંગળતામાન્ય નિત્ય પરોપકારનાં પરમધર્મ પરાયણ, નિજ શિશુની સંસ્કાર ગુણદાયની વાતસલ્યમૂર્તિ; પૂ. માતૃશ્રીનાં ચરણ-કમળોની સેવામાં તેમજ પૂ. ભગિનીના મૃદુભર્યા પવિત્ર માયાગુણ સદ્ભાવોમાં સાદર અર્પણ.

આનંદનગરથી લિ. આપશ્રીનાં અપાર દયાદાનનાં-સૌંદર્ય મહિમય ચરણા-વિદ્યાની પ્રિયરજને સેવા ભાવનાથી ચુંબી તેને શિર પર અને હૃદય-મંદિરમાં ધારનાર શિશુની આત્મિક ઊર્મિઓથી સાષ્ટાંગ નમસ્કારો.

લિ. લિ. કે આપ મ્હારા પ્રભુમય-પૂજ્યશ્રીનો પુત્રવાતસલ્યથી ભરપૂર રસ-રંગની ઉમંગ-પીંછીએ આલેખેલ કૃપાપત્ર મને આગલી સાંજે મળ્યો, વિગત વાંચીને જાણી. ધાન્ય-ધનની ઉપજમાંથી પૂ. મોટીબહેન તથા ભાણુજીને અન્ન ભાગ આપ્યો તે આપ દયાગુની સુભાવના વૃદ્ધિથી મને અનહદ સંતોષ છે. પ્રિયેશ્વર પ્રભુરૂપ શ્રી પિતાજી! તથા શ્રી વિશ્વવંદનીય શ્રી માતાજી! તેથી વધતો આનંદ આપશ્રીનાં પ્રિયદર્શન પ્રાપ્તિથી અને પિતૃ સાથે માતૃધર્મને સાન્નિધ્યમાં સેવતાં જ મેળવીશ.

ચિરંજીવિ રમણલાલને ગુ. પાંચમીની પરીક્ષા આપવી છે, એના પરિણામ પછી છઠ્ઠા ધોરણનો અભ્યાસ ચાલુ થશે. શાન્તિબહેન ચોથી ચોપડીના અભ્યાસમાં છે, બહેનની યાદશક્તિની પ્રજ્ઞા તેજસ્વી છે. અત્યારે કેળવણીની પધ્ધતિ વિદ્યા-થીઓને સ્વાવલંબન થવારૂપે ઝડપથી બદલાતી રહી છે, તેનું મેં આપ પૂજ્યશ્રીને પ્રથમ પત્રોદ્ધારા જણાવેલ. રાષ્ટ્ર ધડવૈયા-નાગરિકો કેળવતાં જ સુરાભ્યથી રામ-

રાજ્યનું અતુલસુખ જનગણને પ્રાપ્ત થવાનું.

હિતેચ્છુઓએ મહાવિદ્યાલય અને વિદ્યાર્થી હોવના આદિ લવનાનાં નિર્માણ સારું બહોળું ધન એકત્ર કર્યું છે. શ્રી ભગત આદિ સંસ્કારનાં પ્રેમી-જનો સુધારાની દીપમાળાએ શણગારી વેદીમાં સેવા-સમિધા હોમવાનાં ઇચ્છુક થયાં, તે સૌનાં ભાગ્યોદયનું મંગળ સૂચક છે. એ સમાચાર મને મિત્રોના પત્રથી મળ્યા છે. પરમાર્થનું સત્યપ્રત અંગીકૃત કરતા ધર્મધુરંધરોને અભિનંદન.

પ્રત્યેક માનવ પ્રભુજીના સૃષ્ટિ-આગમાં રોપ આદિને જળસિંચનથી પોષી, સંભાળી અને સૌંદર્યભરી ખુશીથી સજવનાર સુઝા માળી છે.

અર્થદાતા દયાનિધિની સાથે જ શ્રી લક્ષ્મીજીની આપણા પર મીઠી દષ્ટિ રહી છે. આપ પૂજ્યશ્રીએ ધન સુવ્યય થતા માટે પરોપકારી-ગુણીઓને સુકાર્યમાં સહાનુભૂતિ આપેલ, તેમજ વિદ્યાપ્રચારમાં સુઝવર્યોને સહાયક રહીને તે શ્રીઓનું પીઠબળ દૃઢ બનાવવું. પૂજ્ય ! સુધન (વિભૂતિ) ને નિષ્કામનાથી અભય-પણાના-ધર્મકોષમાં નિત્ય સાચવવાનું એજ શાસ્ત્રો વિદીત અને દેશના કર્ણધાર મહામના શ્રીમાન રાષ્ટ્રનેતાઓ કથીત સાર્થક જ છે.

કૃત્યજ્ઞતાથી, વહાલને વધાવ્યાની મીઠી વાણી.

સભાવૃદ્ધે મને મોટું પારિતોષિક આપ્યું, તે આપ પૂજ્યને મળવાનું વર્ણન મિત્રોએ પણ લખેલ છે. આપશ્રી, તે રકમ સાથે ખીજા રૂ. સવાળસો મેળવી તે રૂ. સવાસાતસોની ભાવનાભેર વિદ્યારસિકોને આપશો. સાથે નિજ પત્ર વિગત સંભળાવશો.

સાહિત્યોન્નતિ આહક શ્રી માન્યવરોએ બ્રાતૃમાં નૂતનમાર્ગે સાહિત્ય-જુમર પ્રગટાવ્યાની આદર્શ વૃદ્ધિથી, મને મોંઘું પારિતોષિક આપેલ તે મંગળભાવના મેં સેવાગુણનાં પ્રેમનયનોએ વંદીને વધાવેલ છે. એ ધનરાશિ ઉગતા સાહિત્ય રસિકોનાં વિચાર કુસુમોના વિકાસક્રમમાં ઉપયોગ થવાથી, પ્રિય રસજોને આત્મિકાન્નતિનાં-મોતીડાં પ્રાપ્તિને લાલ પરાપૂર્વ સંધાતો જ રહે.

સમાજ અને રાષ્ટ્રિય યશવૃદ્ધિની નૌકાને ચલાવવાના મંગળ મૂહૂર્તની શુભ ઘડીઓએ, સાહિત્ય મર્મનાં રસિલાં સુચંત્ર-સાધનો વડે રસજની વૃદ્ધિના નાવિકો તૈયાર થતા રહે અને તે અભયનૌકાને અમાનપણાથી લક્ષીત આદર્શોની પ્રાપ્તિના કેન્દ્રે પહોંચાડવા ને દૃઢપતી રહે. જેમકે—

**સત્ય બોધક અને આત્મતત્ત્વ શોધક સાહિત્યરસની
સાધનાના પ્રેમી જ બનવું.**

— હરિગીત છંદ —

અદ્ભૂત અમૃત રસ વિષે ઘેલાં થયાં જે જ્ઞાનમાં;
કૈવલ્ય મુક્તિ સાધવા ઉત્કર્ષ અંજુ પાનમાં;

૨૧૨

પ્રિય પંકજે શુંજી રહ્યા અલી યોગ ધારી ધ્યાનમાં;
એ મિત્રતાના મોહમાં ખરી મીટ માંડી ખ્યાનમાં. ૧.

ઉદ્ધિ મતિ અવલંબવા અતિ પ્રેમ ખ્યાલા પી રહ્યા;
અનુભવ થવા આનંદના જે તત્ત્વને સમજી ગયા;
એ ભક્તિની શુદ્ધ ભાવના સન્મિત્રના સન્માનમાં;
એ મિત્રતાના મોહમાં ખરી મીટ માંડી ખ્યાનમાં. ૨.

વાણી તણા વાજિંત્રથી સંગીત શબ્દ ધ્વનિ સદા;
પ્રેમી વિષે હરનિશ એવા અંતરે ચોટી જતા;
તે દર્શ કેરા હર્ષમાં દષ્ટિ કુશલ મેદાનમાં;
એ મિત્રતાના મોહમાં ખરી મીટ માંડી ખ્યાનમાં. ૩.

પંચેન્દ્રિ આદિ વિષયને ત્યજી, શુભ પ્રેમ પ્રણુલિકા;
વેદોક્ત રીતે રાગીઓને રાગીની રસ માલિકા;
જ્યોતિ પરસ્પર જગમગી વ્યાપી ચરાચર વાનમાં;
એ મિત્રતાના મોહમાં ખરી મીટ માંડી ખ્યાનમાં. ૪.

ઝંકારથી એ ઉદ્ભવી વ્યાપક છતાં વિરમી રહી;
જ્યોતિ હૃદયનાં મંદિરે ને પૂજ્ય પદ પામી રહી;
નિશ્ચિન અહો ! એ મિત્રના ઉદ્ગાર ઉર શુભ ગાનમાં;
એ મિત્રતાના મોહમાં ખરી મીટ માંડી ખ્યાનમાં. ૫.

સાહિત્યદેવીના પૂજારીઓનાં પ્રેમજી હૃદયમંદિરોમાં સુકલ્પનાની ચાંદનીએ,
વૃત્તિઓની-કુમળી કચારીઓમાં સર્વનાં કલ્યાણે નૂતનભાવોની સુંદર વેલડીએ પાંગરે
અને પૂર્વજોએ પરંપરાએ સંભાળીને દીપાવ્યા તત્ત્વમયી મહામાર્ગના ઉર્ધ્વપથનાં
કલ્પવૃક્ષે વીટળાઇ તેમાં નિત્ય મધમધી રહ્યાં સુરંગી કાવ્યપુષ્પો ખીલે અને તે વૃદ્ધિથી
સૃષ્ટિની શાન્તિનાં સૌંદર્યની સજ્જવટમાં જ અર્પાતાં રહે.

આપ સુહૃદોનો પરમ પ્રીતિ વડે વિદ્યાદેવી દ્વારા, સહવિચારોની વિકાસ
પ્રાપ્તિથી શ્રી આતુત્વનાં પવિત્ર કુળની યશવૃદ્ધિનાં પારિતોષિકો અમે તરુણો
અને યુવકોને સદૈવ મળતાં જ રહ્યાં છે. એજ મિત્રપ્રેમની પ્રાપ્તિએ ભગવતી
શ્રી ગીતાજીનાં ગહન ગીત ગુંજનનો, થનગનતા હૃદયોમાંથી પ્રગટતો રહ્યો સર્વ
વિજ્યની સાધનાનો સહર્ષ ઉદ્ગાર છે.

ચંદ્ર સંજે ચંદ્રિકા, પૂર્ણ પ્રકાશે ખીલે છે!
ઉદ્ધિ સાથે તરંગોના, ઉછાળો અહુ હીલે છે!

સકલ પ્રિતે ભૂધરો, બંધાય એ દીલે છે!
સમાજ ભેટે પુત્ર તો, ઉપહાર સદા ઝીલે છે! ૧

તેથી—

ચૈતન્યની પ્રભા ખીલી, એ શિશુઓને ઉપહાર છે!
સુસંકલ્પ સૌને પ્રગટયા, એજ સત્ય ઉપહાર છે!
ગુણ, યશ, દહાવા ઝીલતા, ઉલ્લાસ એજ ઉપહાર છે!
બ્રાતૃભાવે થઈ ઐક્યતા, સંયુક્ત મિત્ર! ઉપહાર છે! ૨

મળેલું પારિતોષિક—

ઉચ્ચ ભર્મિનું અજવાળીઉં, હૃદયાકાશમાં ભરપૂર છે!
પ્રભુ યાદીની મૃદુ ભાવના, મન મહીં ચક્રચૂર છે!
ધર્મ-કુંજમાં બ્રમણથી. સુવિચારનું બહુ પૂર છે!
સાહિત્ય સુવાસિત વેલડી, નિત ફળ્યે અનુકૂળ છે! ૩

માનવસેવા— ઉપહાર કુસુમોની મકરંદમાં સેવક મધુકરો તન્મયથી લીન બનતાં,
અંતે પ્રત્યેક સંકલ્પ-ગુન્જરો ભગવન્મય થવાને—

સાહિત્ય રસજ્ઞનો, ઉપહાર મળતાં સુક્રિનાદ.

—: પહાડી ગઝલ :—

સાહિત્ય સાધનાનો ૧યોગી બની જવાનો;
પ્રેમે હૃદય વિધી ને રંગી અતિ થવાનો. —ટેક ૧.
પ્રમાદ-ઇન્દ્રિય વિષથી અળગો ખરે થવાનો;
પ્રેમી ઉપશીક કનેથી ૪અમૃત સદા પીવાનો. ૨.
બ્રમર થઈ પંકુમુદની ફુગાંધ ચૂસવાનો;
૭સંધ્યાજ છે, ને પડતી! તેમાં જ બેસવાનો. ૩.
જીવન અતિ ઉભળી — સાહિત્યથી જવાનો;
મિત્ર! મળવા હોંસે પ્હોંચી ૬ક, ને રેવાનો. ૪.

૧ = નિત્ય નિકટમાં રહેનાર પ્રણયી. ૨ = પૂરો ભગનીવંત થયેલ. ૩ = શ્રોત્રિય, બ્રહ્મનિષ્ઠ શ્રી સદ્ગુરુના ચરણમાં જિજ્ઞાસુ બની આસ્થા અને નિષ્ઠાવાન રહી સત્સંગ કરવો તે. ૪ = સદ્બોધનું દિવ્યરસ પાન કરવું. ૫ = ધોળું કમળફૂલ, તેના જેવું શુભ્રમન કેળવીને. ૬ = મગન રહેવાની-અંતરમુખી વૃત્તિમાં આત્મમોજ માણવી. ૭ = દેહવિલયની ભીતિ જ નહીં. ૮ = એ જ્ઞાનસ્વરૂપ કેવલેશ્વરના દિવ્યધ્યાન રહેવાના સાથમાં. ૯ = નિકટ-જ્ઞાનાનંદમાં રહેતાં, સાધનાયુક્ત (સાર્થ) સમાધિમાં સુખમાણુવાની પરમાનંદ શય્યા.

અને:-સુશમિત્રોની ઐકાંતિક પ્રતિભાનું અમૃતરસ ઝરણું.

કાવ્ય ભાવ સુંદર ચિત્ર;
દેગ સમક્ષ સદા ચિતરાય !
પૂર્ણ પુરુષોત્તમ વિશ્વમૂર્તિ;
સુષુપ્તિ એ પણ ના વિસરાય ! (૧)

અકળામણે આ અંબુધિમાં !
લીધાં ઝોલીં ઝોલમઝોલ.
અંતર-ગુહામાં તન્ત્રી નાદે,
જીવન પણ બની નિત્ય કહોલ ! (૨)

ધર્મરાસ ખેલી નૂતન ભાવે;
નૃત્ય-ઉભરા સદૈવ ઉભરાયે !
પ્રિતમ અંગે વેલ વિટાઈ;
કુસુમ કળીઓ નિત ખીલાયે. (૩)

પુષ્પોની નિવૃત્તિએ ચૂંથી માળ;
લીધી કર મહીં રાખી સંભાળ.
નિરખતાં મોહન પૂર્ણ રસાળ;
નિત્ય પહેરાવી, માગી સહાય. (૪)

આનંદોધિથી મન મહીં;
મંગળ ગીત સદૈવ ગવાય.
સર્વાંગ મૂર્તિ ભાળી રૂપાળી;
મિત્ર, પરમાનંદ શાન્તિ છવાય. (૫)

લિ. શ્રી કિરતારૂપ હિતેષીઓની, આજ્ઞાનુવર્તિયના
સુહૃદોને પ્રણામ. ૐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

પાંખડી સત્તાવીસમી.

ધનની વ્યવસ્થા માટે પુનઃ ને ગુરુવારની મળેલ સભામાં સિધ્ધાંત મહેક.

આજની સવાર અવર્ણનીય હોતાં, પ્રેમપુરવાસી અને મિત્રોનાં હૃદયોમાં આનંદ
ભર્યો છે. સ્વકુળભૂપણ શ્રી વાશણુઆપા, સદા સહાયક વડીલ શ્રી સુંદરજીભાઈ. શ્રી
માધવજીભાઈ અને શ્રેષ્ઠજન શ્રી માતીશા આદિ સદ્ગૃહસ્થો અને તેમનાં વિદ્યા-
પ્રિય કુટુંબીજનો તથા આગકો મંડપમાં નિજ સ્થાનમાં બિરાજ્યાં. કેળવણી પ્રિય
ભાઈ, અહેનો, તરુણો અને તવયુવકો વિદ્યાસન્માન માટે દરેક ગામથી મોટી

૨૧૫

સંખ્યામાં સાંજે જ પધારેલ. સૌનાં અંતઃકરણો હર્ષથી પ્રપુલ્કિત છે. દક્ષ સ્વયં-સેવકોનું ધર્મવિભૂષિતોનાં સ્વાગત માટે વિનયથી સત્કારવાનું આતુત્વ દશ્ય પ્રેમપૂર્ણ જ રહ્યું છે. જ્ઞાન તરસ્યાઓ પરસ્પર ભેટવાને લવ્યમંડપમાં એકત્ર મળ્યાં. સર્વાનુમતે શ્રી માધવજીભાઈ સભાપતિ પદે બિરાજ્યા, ત્યારે વિદ્યાર્થી વિશ્રામજીએ રચ્યું સ્વાગત ગીત કિશોરોએ મળીને ગાયું.

કર્મવીર પધાર્યા રે....	પૂજન કરતાં બાળો,
સુધારા દીપાવા રે....	વિદ્યા-જ્યોત જગાવો.-ટેક ૧
દાનનાં ઝરણે રે....	મહા વિદ્યાલયો સ્થાપો;
જીવન સુકૃતે રે....	સુખડાં બહુ એ આપો. ક. ૨
સરસ્વતી માતા રે....	તત્ત્વ-ભોજન ખીરસાવે;
ગૂઢ જ્ઞાનની વાણી રે....	શાસોમાં દરશાયે. ક. ૩
શિશુઓની આરતી રે....	વિવેક પ્રિતે સરસાવે;
શિક્ષકના વહાલે રે....	વિદ્યારસ વરસાયે. ક. ૪

કેળવણીવૃદ્ધિનાં રચનાત્મક કાર્યોની સંક્ષેપ રૂપરેખા.

નોંધાયલાં નાણાં અને વાર્ષિક દાનની રકમ એકત્ર કરતાં તે સર્વાનુમતે ચૂંટાયલા પંચદ્વારા કેળાવ્યક્ષને સોંપી. સાથે કરાવેલું બંધારણ શ્રી મંત્રીજીએ સર્વને વાંચી સંભળાવ્યું.

(૧) વિદ્યા જ માનવનું પરમ ભૂષણ છે, એ નીતિએ આપણે સર્વ સંમતિથી પ્રથમ પ્રેમપુરમાં મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થી જીવનની સ્થાપના કરીએ છીએ. દરેક વર્ષનું પુણ્યધન એકત્ર કરતાં રહે, બહુમતિથી મોટાં ગામો અથવા જ્યાં પ્રથમ આવશ્યકતા જણાય ત્યાં અતુરોને; વિદ્યાલયો તથા વિદ્યાર્થી જીવનો અને વાંચનાલયો બનાવવાં.

(૨) આપણા ધર્મસેતુ-મહાજનાત્માઓએ, પુણ્ય કર્તવ્યોથી બંધાવેલ ધર્મશાળાઓ છે છતાં કુટુંબોને આવતાં જતાં શહેરોમાં બંદરોપર સગવડતા સારું સૌએ વધુ + ફંડ ભેગું કરાવીને એવાં રચનાત્મક કાર્યો કરવાં.

+=(૧) કપડવંજ ગુજરાતમાં ધર્મશાળા. (૨) ધનસુરામાં બે, સ્થાનમાં. અને (૩) તલોદમાં. (૪) દહેમાધમાં. (૫) મોડાસામાં. (૬) હિરમત નગરમાં. એમ સાત સ્થાનમાં બંધુઓની સગવડ સાચવતી; સમાજ બંધુઓના સહકારથી હજીરોના ખરચે ધર્મશાળાઓ બંધાઈ અને તેનો પૂરતો લાભ પણ મેળવાય જ છે. ધનસુરામાં શ્રી. એસી હજીરના ખરચે આદર્શ વિદ્યાર્થી જીવનનું નિર્માણ કયું છે; તેમાં ૨૧ વ્યવસ્થાપક કમિટીના હોદ્દાદારો સાથે મદદનીશ સભ્યો અને એક ગૃહપતિ તથા પાકશાસ્ત્રીઓ આદિ કર્મચારીઓનું પૂરું નિયમન છે. વિ. જીવનમાં ૭૫ થી ૮૦ વિદ્યાર્થીઓ લાભ મેળવે છે. કચ્છ વિરાણીમાં શ્રી. ડે. હજીર તથા

- (૩) સુરો જોમ, વિધવા અને બાળ અનાથાશ્રમ કરવાં જરૂરી છે. (જે વિધવાઓ તથા બાળકો આશ્રમોમાં આવી શકે, તેવી સંખ્યાની પત્રોદ્ધારા પ્રથમ સૂચના પણ કેન્દ્રમય પ્રેમપુરના સભ્યોને કરવી.
- (૪) બાળકોનાં આરોગ્ય રક્ષણ માટે * શાસ્ત્રીય આજ્ઞા અને શાસનના ધારા-અનુસારે (શરદા એક્ટ) અદ્યતન પાલનની નીતિથી યુવાન વયમાં આરોગ્ય નિહાળીને તેમનાં વાલીઓએ તેનાં સગપણો શોધવાં, વિદ્યાર્થીઓના વિદ્યાધ્યયનનો સમય પણ પૂરો થયેલ હોય. આ આદર્શ નિયમથી જાતિ અને રાષ્ટ્રગૌરવ દીપાવનાર કૌવતશાળી સુપ્રજા કેળવતાં, સ્વઃ સાથે વિશ્વકલ્યાણ જ સધાયું રહેશે.
- (૫) ઉગતા સાહિત્ય રસિકોને વિદ્યાવૃદ્ધિમાં ઉત્તેજન દેવા માટે વાંચનાલયો સ્થાપી તેમાં વેદવિદ્યા અને હુનર-કળા, ઇતિહાસો અને ખેતી-વાડીનાં આદિ વિવિધ પુસ્તકો પ્રચુર માત્રામાં વસાવવાં.
- પ્રજાનું પૂરું સુખપોષક ન્યાયવંત શાસન જ છે.
- (૬) સવિનય સાથે પ્રમોદિતસ્વી શ્રી મહાનુભાવોને નમ્ર નિવેદન છે, કે અમારાં કૃષિકાર જીવનમાં અમયજ્ઞથી, ધીરધારિણી આભોમની પ્રત્યેક ક્ષણમાં આરતી કરી રહેલ; પ્રજાજનોનાં બાળકોને કેળવણીનાં સર્વોત્તમ કાર્યને ખીલવવામાં જોષ્ટી ધરતી, જન આદિ સુવિધા મેળવવાને અમે શાસનવાહક શ્રી મહાનુભાવોની સર્વહિત દર્શિય-પ્રેમળદષ્ટિના ઇચ્છુઓ છીએ. રાજ્યતંત્ર અનુકૂળ સહકારથી સેવા કરવા માટે તેમજ રાષ્ટ્રયશ રક્ષવામાં નિષ્કાધારી નિપુણ નાગરિકો કેળવવાને પણ અમે કૃષિકા ભાગ્યવંત બનીએ. (કરાવ છકાની પ્રતિલિપી શાસનનાં વિકાસ કાર્યાલયમાં મોકલી છે.)
- (૭) સમયાનુકૂળ જોષ્ટતા કરાવો ધડી, વિશેષ લાભ પ્રાપ્ત કરવો. (સલાસદોએ

કોઠડા, મથલ અને વિગોડી આદિ ગામોમાં પણ હજીજરો અને લાખો રૂપિયાના ખર્ચે સહકારી શાળાઓ બંધાઈ છે. તેવાં વ્યાપક જન કલ્યાણ કરનારોને પ્રભુ! વધારેમાં અતિ વધારે ભાવના શુદ્ધિ આપજો.

* = સંસ્કાર વિધિ અને મનુસ્મૃતિનું મનન અને નિદિધ્યાસન કરવું.

ભુજ (કચ્છ)માં ધર્મશાળા બાંધવી અને નખત્રાણામાં વિદ્યાર્થી ભુવન બનાવવા અંગે સમાજના સુહૃદ શ્રીયુત નેતાઓ વિશાળ ધનદાન એકત્ર કરવાની યોજના વિચારી રહેલ છે. તે રચનાત્મક કાર્યને સૌએ પૂરું અનુમોદન આપવું, એ સમાજના દરેક દાનવીર બંધુશ્રીઓનું પુણ્ય કર્તવ્ય છે. પૂ. સમાજનું અહિં સંગઠન સાધવાનો જ આ સુવર્ણ યુગનો સમય છે તેને દીપાવવો જ. એ પવિત્ર કાર્યને અનુકૂળ સ્થાનમાં વિશાળ સંમેલન યોજીને કરવું.

આપનો સ્વયંસેવક પુંજભાષ.

કરાવો સમજીને અનુમોદનથી વધાવ્યા.)

શ્રી મંત્રીએ પુનઃ કહ્યું:-શ્રી મનજીભાઈની ગઈ તેરસે તારફારા સૂચના છે કે “મિત્રો! હું પુનઃમના બપોર સુધીમાં પ્રિયજનોનાં મંગળ દર્શન કરીને કૃતાર્થ થઈશ.” (તે પત્ર, સભા સમક્ષ ગઈ અને પદ્મી શૈલીએ વાંચી સંભળાવ્યો ત્યારે જનતાનાં હૃદયથી પ્રાણપ્રિય ધર્મનો જ્યોત્ષ્ણ ગુંજ્યો.)

અનુભવીને પ્રેમથી, સંતજનોની પથારીમાં બેસવા વડે જ

પરમ લાલ મળે છે.

પ્રેમવૃદ્ધિના મંગળ પ્રસંગે શ્રી ભગતજી, શ્રી મૂળજીભાઈ અને શ્રી પરબત આપુજી સભામાં પધાર્યા. તેઓશ્રીને સ્વયંસેવકાએ વંદનથી સન્માની, યોગ્ય સ્થાનમાં બેસાડ્યા. થોડા સમય પછી શ્રી ભગતજીએ સભાનિયમ પ્રમાણે રંગ મેળવી, સ્વઃવિચારોનો ખુલાસો કરાવી, જીવનમાં સત્ય ધારવાને પ્રીતિથી બે વાતો કહેવા માટે ઉભા થયા. ત્યારે કોઈક જનો કુતુહલ અને આશ્ચર્યમાં રહેલ કે “પ્રથમથી જ ત્રેવરતારો અને ગરીબડાંઓનો બહુ મારો રહેલ, એવી કપટ ક્રિયાઓની આયાજળ ગુંથનારાની આ ત્રિપુટી તે વળી આજ અહીંયાં? પરંતુ જે વાતો ચર્ચાશે, તેનાથી આપણે સારાંશ તો જાણ્યું જ.

શ્રી ભગતજીના વિચારોનો નિર્ણય.

ભઃ-(હાથ જોડી) વહાલાંઓ! મેં આવી સભા કદી પણ જોઈ નથી. મારા મોલ-વામાં જીલચૂકની ક્ષમા કરશો.

- (૧) પ્રશ્ન, સ્વધર્મ કેને કહેવાય? એ અંગમાં અમારે કેવાં આચરણો પાળીને કયા માર્ગમાં વરતવું? અમારી ઓછી બુદ્ધિ એવું પણ હવે ન થવું જોઈએ કે “રાખ ઉઠતી ઉલમાંથી નીકળીને ફરી એકદેશીની દંભતાભરી (પેટલડું) દેવી ચૂલમાં પડાય!”
- (૨) પ્રશ્ન, મૃતદેહોનો અગ્નિસંસ્કાર તો પ્રથમ મને જ લાયક ઉપજાવે છે! તેની ઠીક સમજણ વિના જ સૌ ભ્રમમાં રહેલ અને એ સંસ્કારનો લાભ લેવામાં પણ અમે પછાત છીએ. બુદ્ધિવંતો! ખરો નિર્ણય મને સમજાવી મારા જિજ્ઞાસુ થયેલ અદ્ય વિચારોનું સમાધાન કરાવશો.
- (૩) પ્રશ્ન, હમણાં “વારો” શ્રીએ છે? વારો એટલે શું? અમે કઈ હિત-વાતોનું મૂળ માનવું? મેં ન પૂછ્યું હોય, તેવાં સત્યરત્નોએ જડયાં સુવિચાર-આલુપણો ઓળખાવીને અમારાં અંગ-પ્રત્યંગમાં ધારવાનું રહસ્યો પણ સાથે જ કહી સમજાવશો.

(શ્રી ભગતજીના પ્રશ્નોના સમાધાનમાં શ્રી અધ્યક્ષ મહાનુભાવની આગ્રાથી, શ્રી મંત્રીજીએ ઉભા થઈ:-) “ૐ જ્ઞાનપ્રકાશી સત્યમાર્ગ સદા દર્શાવનાર શ્રી વિશ્વના પરમ ગુરુદેવને નમસ્કાર છે.”

- (૧) ઉત્તર, “સત્ય, ધૈર્ય, પવિત્રતા, દયા, નીતિ અને ક્ષમા આદિ ધર્મનાં દશ.

લક્ષણો જીવનવ્રતમાં ધારવાં. કોઈપણ પ્રાણીને કષ્ટ ન થાય તેવું સદા મન, વચન અને દેહનાં કર્મથી વેદોક્ત નીતિરીતિનું વર્તન. આત્મા, બુદ્ધિ, મન અને વાણીમાં જે સત્યવિદ્યાથી જગત વ્યવહારે યોગ્ય રીતે પરમાય તેનું જ વર્તન કરવું, એ માનવમાત્રનું અનાદિસિદ્ધ આત્મપ્રિય-સ્વધર્મ છે.” શ્રુતિવાક્ય છે કે—

“આત્મનઃ પ્રતિકૂલાનિ પરેશાં ન સમાચરેત્.”

ભાષ-પોતાના આત્માને ઠીક નથી, તેવું આચરણ બીજાં માટે ન કરવું.

÷ પ્રભાતમાં શૌચ આદિ પછી સ્નાનથી પવિત્રપણે (મંદિરમાં કે ઘેર એકાંતમાં) બેસી, ૧૦૮ વાર ગુરુમંત્ર ગાયત્રીના જપ કરવા. વિશ્વકર્તાનું સંધ્યા આદિ અટકર્મ યુક્ત એકાંતમાં તદ્દાકારવૃત્તિએ સવાર, સાંજે ધ્યાન ધરવું. નિષિદ્ધ પાપકર્મ અને દુર્વ્યસનોનો ત્યાગ તેમ સદાચરણોનો સંગ્રહ. “મૃત્યુમાંથી અમૃતમાં ગમન.” વિદ્યાવૃદ્ધિ આદિ પૂર્વજોમાન્ય પ્રકાશના મંગળમાર્ગમાં વિચરવું એજ વિશ્વવ્યાપક પવિત્ર સત્યધર્મનાં અગાધપણાનું રહસ્ય છે. તે પ્રેમજન્ય પૂ. મહાનુભાવોએ આપણે માનવોને શાસ્ત્રોમાં બહુ પ્રકારથી સમજાવ્યું છે, એજ મેં સંક્ષેપમાં આપશ્રીને મારી સ્મૃતિ પ્રમાણે કહેલ માટે ધર્મશાસ્ત્રો સાંભળવાં, વાંચવાં અને પરમ જિજ્ઞાસાથી નિત્ય સત્સંગ અને સ્વાધ્યાય કરવો. એજ સનાતન સ્વધર્મ અને તેનાં સઘળાં અંગો પાળવાનાં એટલે નિત્ય ધારણ કરવાનાં જ છે.

અંત્યેષ્ટી સંસ્કાર તો બુદ્ધિવાદથી, પૂર્ણ નિર્ણય લેવાની ગુણ કસોટીએ આદર્શ જ છે.

(૨) ઉત્તર, જ્યાં ગંગા આદિ નદીઓ વિશ્વેશ્વરનું મંગળ ગીત ગાઇ રહેતાં પરમાર્થ કરતી વહે છે, ત્યાં ધણે ભાગે મૃતદેહને વિધિયુક્ત + જળમાં પધરાવાય છે. જ્યાં પુષ્કળ જળ હમેશાં વહેતું નથી ત્યાં વિધિ વડે અગ્નિસંસ્કાર જ થાય છે, જેથી અન્ન ઉપગ્રહિ તેમ વસતી વધારવા યોગ્ય ભૂમિ ન રોકાતાં એ રીતે જનતા જનાર્દનનાં યોગણનું હિત થવામાં; સૃષ્ટિનાં અનેક ઘણાં કલ્યાણ કાર્યો જ સમાયાં છે.

ક. એ બન્નેનો જ્યાં મેળ ન થાય ત્યાં માન્યતા યુક્ત આજ પણુ સાવધાનીથી મૃતદેહો x વનમાં રખાય છે. + અષ્ટાંગયોગીઓનાં આત્માકોષોને કીર્તન

÷ આગળ પાંખડી ત્રીજીમાં પૃ. ૧૩ થી ૧૬ અને પાંખડી પાંચમી પૃ. ૨૧ થી ૨૭ સુધી વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસનથી પ્રાર્થના કરવી.

+ સ્ટીમરો પર થતાં મૃતદેહો, ઘણે અંશે સમુદ્રમાં જ પધરાવાય છે.

x પારસી બંધુઓ જ વર્તે છે. આપદ્ધર્મ સંભાળીને સમય સચવાય છે.

+ પૂજ્ય સમર્થયોગી શ્રી અરવિંદઘોષનાં સિદ્ધ-સ્થૂળપર પોંડીચેરીમાં સમાધિ બનાવી છે.

આદિ લાવુકક્રિયાઓ, ભૂમિમાતની ગાદમાં જ આસનો અપાય છે.

જ. પ્રત્યક્ષ ભૌતિક અગ્નિ તો મૃતદેહોને લસેલીભૂત કરે છે. વનમાં રખાયાં તેમ ભૂમિમાં સાચવ્યાં તથા જળમાં પધરાવ્યાં મૃત સ્થૂલોને જે નાનાં, મોટાં પ્રાણીઓ અને જીવજંતુઓ ભરખે છે, તેની પ્રદિપ્ત રહી જકુરાગ્નિમાં જ તેના અવશેષો ધળીને સ્વાહા થાય છે.

ગ. અગ્નિદેવ વિના જીવોનો સ્વજીવન વ્યાપાર જ સિધ્ધ નથી. કેમકે અમૂલ્ય નેત્ર-રત્નોની જ્યોતિમાં પણ અગ્નિદેવનો જ અપૂર્વ પ્રકાશ રહ્યો છે. એ વિશ્વવ્યાપક મહાવિજ્ઞાનીનો અખંડ વિવેક ધાર્યે, મૃત-સ્થૂલો સમિધા સંગે મંત્રક્રિયાથી સર્વમાન્ય અગ્નિદેવને જ સોંપાય છે માટે જ “ સર્વ સંસ્કારોથી તે જીવની સદ્ગતિ થાય છે. ” વધુ ખુલાસા અંગે “ સંસ્કાર વિધિનું ” સ્વાધ્યાયથી મનન કરવું.

ઘ. અગ્નિનું પૂરું લાભદાયી દષ્ટાંત કે અષાઢ, શ્રાવણ આદિ મહિનાઓમાં વાદળું ઘટાટોપ બાંધી વરસ્યા કરે છે, ત્યારે મોલ આદિ વૃક્ષો અને જીવજંતુઓ અવનવા રોગગ્રસ્ત બને જ છે. મનુષ્યો અને દોરાંઓ અજીર્ણ, તાવ, વલ્લો, સંધીવા આદિ વ્યાધિઓથી નિસ્તેજ રહે છે. વાદળું હટી સૂર્યતાપનાં દર્શન થતાં, સર્વમાં તેજ સંચારે નૂતન સ્ફૂર્તિ પ્રગટે છે; ત્યારે આદિત્ય અને તે મહાવિજ્ઞાની-વિશ્વઅગ્નિના સ્વયં બનાવનાર પરમ નિયામકનું માનવોનાં અંતઃકરણ-મંદિરોમાં સ્વયં સ્મરણ કરાય જ છે. એમ સત્યપાલનની પૂરી નીતિ રીતિઓ; જગતના વિજ્ઞાનવેત્તાઓ સૂર્ય કિરણોનાં સ્નાનવિધિની મહત્તાનો લાભ મેળવવા સૌને સ્પષ્ટ સમજાવે છે. તેવાં “ સૂર્ય સ્નાનનો ” ચતુર માનવો સ્નાયુ સ્ફૂર્તિએ નિત્યપ્રતિ પરમલાલ મેળવી રહ્યાં છે. વડીલ! આજ તો સૂર્યાગ્નિનાં કિરણોનાં જંથાના સંગ્રહ વડે જળરાં (ભીમકાય) યંત્રકાર્યો ચલાવવા માટે છેલ્લા “ આવિષ્કાર ” ની શોધખોળ પણ ચાલે છે. એજ સનાતન તત્ત્વાગ્નિ સર્વમાન્ય હોવાથી, સૌનું કલ્યાણ કરે છે તેમ કલ્પોપયંત કયાં જ કરશે. જિજ્ઞાસાથી ઠીક વિચારતાં અગ્નિના વિશાળ પરમાર્થીય સુંદરતાની સૂક્ષ્મ ગૂઢતા સમજતાં, જ્ઞાનનો ગુણધર્મ ગ્રહણ કર્યાના વ્યાપક નિર્ણયે જ અંત્યેષ્ઠી સંસ્કાર સર્વોત્તમ અને બુદ્ધિપૂર્ણ સિધ્ધાંત હોવાથી; અદ્વૈતવાદે સહ્ય સંસારનાં દક્ષ માનવોમાં અતિ માન્ય છે તેમજ સૌ સુજાવર્યોની માન્ય બની જ રહેશે. એજ દક્ષ વિજ્ઞાનીઓની, વિદ્વાનોની અને અમારી સૌની અટળ શ્રદ્ધા છે. વધુમાં સત્યાગ્નિનું મંગળ સ્વરૂપ સમજવાનું કે, કલ્પોના અંતમાં પણ મહાપ્રલયાગ્નિ પ્રકટતાં, સ્થાવર અને જંગમ પદાર્થો તે વિશાળ અગ્નિપુંજમાં જ સ્વાહા થાય છે અને નિયામકની અપાર નિધિથી પુનઃ વિશ્વ સુંદર બની જરૂર છે.

(૩) ઉત્તર, વારાનો “ પ્રશ્ન ” એવો છે કે એકાંતરીઆ આદિ તાવ અને બાળકોની રમત ગમતોના વારા હોય, ધર્મના વારા નથી હોતા ! ધર્મ તો યુગો અને કલ્પોના આદિ, અનાદિ અને મધ્યમાં પણ એક જ પરમ સત્ય અચળ નિયમોથી પૂર્ણ પળાતાં રહેતાં ભાવિકોનો સર્વ રીતે ઉધ્ધાર કરતાં, સચ્ચિદાનંદધન દિવ્ય સ્વરૂપમાં શાન્તિનું કલ્યાણભયુ દયાદાન આપી રહેલ જ છે. માનવોનું પરમ સુખદાયી આશ્રયસ્થાન અને આપુકું અનાદિ-સિધ્ધિ, સંભાવિતો માન્ય સત્ય સનાતન ધર્મ છે. એવું પવિત્ર તત્ત્વનું રહસ્ય ધારી તેનાં આચરણોથી દરેક સમયમાં વિશ્વમાનવોનો સંપૂર્ણ ઉધ્ધાર થયો અને તેમ થતો જ રહેશે, એજ અમારાં સર્વદા પ્રાણુપ્યારાં નિશ્ચય-પ્રત્યક્ષી અંતઃકરણ-મંદિરમાં ધારેલ આત્મિકપ્રીતિની અડગ શ્રદ્ધા છે.

ભગત:-(શ્રી ભગતજીએ ધર્મનાં રહસ્ય સિધ્ધાંતો સાંભળી પ્રેમવારીથી અંતઃકરણનું પટ પલળતાં તેમાંથી જ વિશાળ ગુણો ગ્રહણનાં અંકુરો પ્રગટ્યાં.) ધર્મામૃત નિત પીવાથી મન, વિચારો અને વર્તનથી જીવન પુષ્ટ તેમ નિર્ભય કરેલ પ્રિય અને પૂજ્ય સંસ્કારી આત્માઓ ! સત્યતત્ત્વ ધારણ કરેલ વીરજાતિ શ્રી પાટીદારોનો જય હો ! જય હો !! જય હો !!! મારી કુશંકાઓ ગાઢ. “ જ્યાં જ્ઞાનનું અજવાળું થાય છે ત્યાં અજ્ઞાનનું અંધારું રહેતું જ નથી. ” એ સનાતન સત્ય ન્યાય મેં આજે મારા મૂઠ જીવનની મગૃતિ પરથી સાક્ષાત નિહાળ્યો જ. વહાલાં સભાજનો ! હવે મારો યોગેલ સત્ય નિર્ણય જણાવું છું.

મારાં જોડીદારો પાસેથી વરસોંદીની ઉઘરાવી અને તેમાં અમે (પિતા, પુત્ર) મેળવેલ, એમ ૩. સવા અગિયારસોની સીલક મારી પાસે છે તે ધન હું અહીં બહુ ગુણોવાળું સરસ્વતી મંદિર થવામાં સોંપું છું. (રકમ સભાપતિને આપી.) ભાંડુઓને અનર્થોનાં-ગરણથી સત્વર ઉગરવાનું જ સૌનું મુખ્ય કર્તવ્ય-ધર્મ હોવાથી હું, મારાં ગોઠિયાંને આપણા બ્રાહ્મસંગઠનમાં નક્કી લઈશ. એ આપશ્રીઓને વચન આપું છું. (હાથ જોડી નમ્યા. સભાવૃંદે, ભાવિક-જનના સુવિચારોને સન્માનપૂર્વક વધાવ્યા; કે “ ધર્મપ્રેમીઓનો સદાય જય હો ” એમ ધન્યવાદોએ મંડપ ગુંજ્યો.)

(શ્રી મંત્રીજીની અનુમતિથી, શ્રી ગોપાલજીભાઈએ પદ ગાયું.)

સત્સંગીઓની સુવૃત્તિઓમાં નિત્ય વહી રહું છે વિનોદી ઝરણું
અને તેનાથી લેવાયું એકેશ્વર પિતાનું જ શરણું.

— ૫૬ —

એવો રે આનંદ ક્યારે આવશે, કરીએ કૃપાળુનું રે દરશન (૨) —ટેક—
શમ, દમાદિ સાધને કરી, વૃદ્ધિ થાયે ધર્મજ્ઞાન; (૨)
ગુરુગૃહે પ્રિયતા પૂર્ણે, સત્સંગે કરવું ગમન. ૧.

૨૨૧

- અધ્યા યુક્ત મનથી, બની જપવું કૈવલ્ય નામ; ”
અંતરમાં વસેલો રે, શ્રીજી થાય રે પરશન. ૨.
મોહ, માયા, મનથી વેગળા, સાથે અતિ રે પરપંચ; ”
સ્વાસ ઉશ્વાસે લજતાં હરિ, કરે સવેળાઓ રે જતન. ૩.
મીઠાં સુખડાં માણી કરી, જવું અલખને રે....ભુવન; ”
દિવ્ય દરબારે—વૈકુંઠમાં મિત્રો ! રહેવું મગન. ૪.
(ત્યારે, સત્યધર્મ સનાતનની જય ગર્જના યુગ્મ જ રહી.)

પાંખડી અઠ્ઠાવીસમી.

સત્ય ધારણની સુવાસ.

(પાંખડી ૨૨ મીનાં પૃ. ૧૬૨ નું અનુસંધાન.)

મિત્ર વાંચક ! આપણે ધણા સમયથી અનુભવ મેળવવામાં વિસામો લઈ, પ્રથમની વાતોમાં ચિત્ત પરોવીએ. શિવરાજસિંહ વાડી પર ગયા પછી શ્રી મૂળજીભાઈએ, શ્રી ભગતબાપુજી સાથે ગોષ્ઠિ કરેલ તે આપણે જાણતાં; રસપાન કરવાને હીક સમજશું.

થયેલ વાતોનું ધ્યાન.

મૂ:- (બીજની પ્રભાતે પિતા, પુત્રની વાતો સાંભળી, શ્રી મૂળજીભાઈનાં પવિત્ર હૃદયમાં સંસ્કારો જગ્યા.) શ્રી માનાભાઈ ! તમે પુત્રની અડગ ધર્મભાવનાથી ગૂઢપણું સમજી સત્ય ધાર્યું. હું પણ હવે “દંભીઓની પ્રપંચી પોલમાં” નહિ રહું!! વહાલાંની પરસેવાની-ખરી કમાઈનું ધન ખોઈ X ચોરોનાં ઘરમાં ભરવાનું મને પણ હીક નથી જ લાગતું!!

“ ઊઠે દોહિએ બકરી, ઉભે દોહિએ બિંઠ;
જેવો વા વાય, તેવી ફેરવવી પૂંઠ. ”

અને—

“ કરતાં હઈએ તે કરીએ, બીજું કરીએ ન કંગ;
માથું રહે શેવાળમાં, ને ઉચે થઈ જાય પગ. ”

પૂજ્યોની હિત કહેવતોની સમસ્યાઓથી તરત સાર લેવા માટે આજથી જ સત્યમાં જ ચાલી, મને પણ તમારી રીતે ગાણો ત્યાગવો છે. મિત્રોના વિદ્યાપ્રચારથી એક જ પખવાડિયામાં સમાજમાં ઘણું અજવાળું થયું. ઘેર ઘેર સનાતનધર્મ ધારવાની લાગણી ભરી વાતો ચર્ચાય છે! ગોઠિયાંનાં બાઈ, ભાઈ,

X = આપણા હિત ચિંતકોએ, તેને (...) કહેલ કે “અમારાં ભોળાં ભાંડુ પાછળ શા માટે પડેલ છે? કેમ કેડો નથી મૂકતા?” તેથી તે દંભધારી-ચોરો છે.

૨૨૨

વહુ, દીકરીઓ અને સમજી તરુણોનાં મોઢાપર ગૌરવથી જ્ઞાનસૂર્યનું ઝળહળતું ઓજસ દર્શાય છે!! (ઉમંગથી) મિત્રો ભેગા થતાં, તમારી સાથે હું પણ સભામાં આવીશ. (ત્યારે સભામાં પહોંચ્યા.)

મૂ:- (હાથજોડી) અમને તારનાર પ્રિય પંચરૂપ પ્રભુ દર્શનીય મેળાવો. (વંદ્યા)
શ્રી ભગત બાપુજીના સંગથી જ્ઞાનરંગ વડે રંગાતાં, ભાવિક મિત્રનો
પણ થયેલ તરત ઉદ્ધાર. કેમકે—

॥ ઐ ॥

— ચલતી દળ. —

મૂળો	નામ	મારું,	પાપનું	મૂળ	હું	છું!	
સર્વ	હિત	આડે,	હુઃખનું	શૂળ	હું	છું!!	૧

સન્માર્ગે જતાં—

ખંધુ	જનોને	રોક્યાં,	કુલાંગાર	હું	છું!	
શાણાં	ગુણીને	ટોક્યાં!!	બ્રમનાર	હું	છું!!	૨

હું, તો—

ખિહામણા	કૂપ	વચ્ચે	શિરે	ભ્રષ્ટે	લટક્યો!	
ખહુ	મારી	ને	પછાડા!!	ભોળાં	મને	લટક્યો!! ૩

હવેથી—

સવેળા	દોડી	આવ્યો!	હું	હતો	ન	બાપો!!	
પ્રિય	ધર્મ	બાપુકાની,	મમ	રુદિયે	છાપ	છાપો?	૪

અરેરે! મેં તો!!— કરુણાથી હરિગીતની ચલતી દળ.—

ચિત્ત	ચોરડું,	ચટપું	કરી,	પ્રિય	નાત	લૂટાવી	ખહું.....
બ્રમ-બળમાં	ભોથો	બની,		ધર્મઘાત	મેં	કીધી	ખહું..... ૧

વહાલાં પૂજ્યો! (હાથ જોડી, આંસુ ભર્યે નેત્રે)

ધિકકાર	હો!	ફિટકાર	હો!!	મુજ	પાપીને	ધિકકાર	હો!!!
અવજા	કરી,	રે!	સત્યની	કહોને	મને,	ફિટકાર	હો!! ૨

પથથર	રખાવી	છાતીએ	ને...	નિંદમાં	ઘોરી	રહ્યો!	
માંદો	પડયે,	મૂઓ	નહીં	ને	કર્મફૂટો	જ	બની ગયો!! ૩

હવેથી, તો—

ઝળું	કરાવ્યું	કાળજી,	તે	વિવેક-વારીથી	ઉજળું	કર્યું.....	
દીલ-દર્પણે	દેવનું			ખહું	ભાવ	ભજનિયું	ભર્યું..... ૪

(આંસુઓથી ધારાઓ વહેતાં—)

ભાઈ	હું,	હું	આપનો,	પણ	“પોણામાં”	જીવતે	મર્યો.....
-----	------	-----	-------	----	-----------	-------	------------

ખટકો હતો જે ખોટનો મુજ મનથી અળંગો કર્યો.... ૫
અજ્ઞાન-અંધાં નેત્રથી નિજ હિત દર્શાયું નહીં!....

પ્રિયવંતાં! તે ઉઘડતાં હવેથી—

ગૌરવ વિશ્વે સત્ય-સૂર્યનું, દીપાવલું મહાજન રહી.... ૬
મારો મીઠા બ્રાત્ર સંગઠનમાં ભળી, નિત્ય અંધાવા માટે ઉદ્ધાર છે કે—

— ચલતી દળ —

ગોખ્યા ગંદા-મેલને હું, ત્યાગવા હુશિયાર છું!....

પશ્ચાતાપથી મંજન થવા, આ પળે જ તૈયાર છું!!! ૧

ફેંકી કથીરનો-કાચ ને ગ્રહી, પ્રાચીન લાલને;....

મજન થઈ પિતા પ્રેમમાં છોડી કપટી કુ, ચાલને.... ૨

(ત્યારે શ્રી ભગતજીનાં ગોઠિયાં મંડપ સમીપ દોડી આવી, અત્યારનું વિચિત્ર ખૂબીભર્યું વાતાવરણ અનુભવવા માટે એકીટસે અને ચક્રિત દષ્ટિએ નિહાળીને; કહેવાતાં હિત વચનો શાન્તિપૂર્વક સાંભળી જ રહ્યાં.)

પાપોના તાપો શમન થવા માટે શ્રી વિશ્વપિતાનું ધ્યાન.

— રાગ, ચલતીએ ત્રણ તાલ —

પ્રભુજી! પાર ઉતારો દીનને;

પ્રભુજી!! પાર ઉતારો?.... ટેક-૧.

મલીન મનડું ઉજળું કરવા; (૨)

દીયો જ્ઞાનનો-પારો.... પ્ર. ૨.

ભવસાગરમાં ડૂબી રહેલાં; ”

તેને, તારવા આવો?.... પ્ર. ૩.

દૂર નહીં તું, નિજમાં રહ્યો છે; ”

સંસાર તારક-માવો.... પ્ર. ૪.

તુજને ભજતાં, માયા તજતાં; ”

મળ્યો અમૂલ્ય લહાવો.... પ્ર. ૫.

તાપ ત્રિવિધિ દૂર હઠાવ્યે; ”

અમૃતરસ વરસાવો.... પ્ર. ૬.

જોઈ રહ્યાં સહુ દિવ્ય દષ્ટિથી; ”

પરબ્રહ્મ-પ્રેમ-મિનારો.... પ્ર. ૭.

મિત્રો! નિત્યે, મળી સત્સંગે; ”

પ્રભુ ઉપકાર સંભાર્યો.... પ્ર. ૮.

(સભાજનોના, ધર્મવીર પર વાહ! વાહ!! ના ધન્યવાદો વરસ્યા.)

અને—

— ચલતી દબથી —

સારું કર્યું ગુરુદેવોએ, પ્રિયો તણા ઉદ્ધારથી!
અનિષ્ટને છેદન કર્યું!! સુપ્રચારની-તણવારથી!!! ૧

તેથીજ—

— કરુણાની દબ —

હાલ, પાખંડ હકેલાનીને હર! હર!! હર!!! ઉચ્ચારું....
ભાગીરથી ઝીલનારનું, જપું “સત્યં શિવં સુંદરમ્” ખ્યારું૧
આત્મમિત્રો! જે અહીં સંતાઈ, પ્રેમથી સાંભળી રહ્યાં છો તે સારું જ તમને
નમ્રતાથી વિનંતી કરું છું કે—

— ચલતી દબ. —

મેં તો સારાસાર ના, બહુ વિચારો કીધા;
મિત્રોનાં કહ્યાં સુવેણે, અમૃત કટોરા પીધા. ૧.
તણ આજથી અનર્થો! લીધો રાહ સીદ્ધો!!
મરજીવ્યાનો મારગ અતિ હોસે લીધો!!! ૨.

તમારો જ—

— ચલતો ઢાળ —

હું હતો બહુ સમયથી, સરવે કાજ માંડી અગવો;
પ્રિતે મળીને સત્સંગે, નિજ કુટુંબ સત્વર જગવો? ૧.
હવેથી, પૂરા સાવધાન થઈ—
સૌને દર્શાવું “કૂડ” તે કલંક સત્વર ફગવો?
થોથાં ને “ગંગવે” જ મૂકી, શ્રી ગીતા, રામાયણ મગવો. ૨.
પ્રિય દિતેશ્વરોએ તો—
કહ્યું ધણું, સુણ્યું બહુ પણ કામ કરવું છે ખરું;
અમે ચેતતાં ચાલ્યા, તમે અનર્થ કરો સૌ પરું. ૩.

હવેથી, આપણે—

સુધારક બનતાં સૌ પ્રેમથી બળવો ઢાલ જખરો ધોમથી!
હુંડી જોવી નથી રે!! તે ઉમેળી લે “નગીના ગોમટી”!!! ૪.
તેથી જ કરીને—

આવો! આવો!! લઈ લહાવો!!! સત્ય-શાસ્ત્રીય સિદ્ધાંતનો;
પીયો! પાવો!! પીવરાવો!!! કુળને ધર્મામૃત-મીઠાશનો. ૫.
સુકર્તવ્યોના ઉચ્ચ આદર્શોએ, ત્રિકાળમાં ફરકતી રહી દિવ્યતત્ત્વની
વિશાળ ધર્મની ખ્વજ.

ત્રિગુણ-પ્રકૃતિ તણી આ દર્શાય સર્વત્ર માયા;

ગુરુગમ લાભ અવિચળ ને યજ્ઞીત છે ધન-છાયા! ૧.
અનંત બ્રહ્માંડો ચોપનારો વિભુ સૌનો બાપ છે;
ગુણીના ઉપકારો સ્મરવા, સહાયક સદા જગન્નાથ છે. ૨.
અલખ નિરંજન સ્વશક્તિધારી વિશ્વજ્યોતિ—૩૫ છે;
દષ્ટા-સાક્ષી, સર્વ વ્યાપી કોટિ દેવનો એ ભૂપ છે. ૩.
અગણિત શ્રવણ, કર આદિ અપાર એનાં મસ્તકો;
વિરોડે, પ્રિય વ્યાપીના છીએ જગતાતના જ ભક્તો. ૪.
એ દૂર નથી, પાસે રહેલો, જ્યાં પ્રેમ સુમધુર છે;
“એકં નિત્યં” અચળ નિયમે રજકણ મહીં ભરપૂર છે. ૫.
ધર્મનો એ સ્થંભ રહ્યો સચ્ચિદાનંદ રૂપે જાગતો;
નમાવી શિર પિતા પ્રત્યે શિશુ, ભક્તિ જ માગતો. ૬.
એ વહાલેશ્વર જીવનદાતાનું, અહોનિશ—

(તોટક જંદ.)

પ્રિય જ્ઞાન રહે,	વિભુ જ્ઞાન રહે;
ગુણ ગાન રહે,	ભક્તિ પાન રહે. ૧.
સત ભાન રહે,	કુળ શાન રહે;
મન ધામ રહે,	મુનિ માન રહે. ૨.

સર્વકાળમાં સર્વાત્માઓને પરમ કલ્યાણી શાન્તિ આપનાર, વિશ્વધર્મ-સનાતનની અજર વેદી પર વીરતાએ અલિદ્ધાન થઈ જવાને અમરતાનો મહામંત્ર જ સાધવો કે—

— ચલતી દળ. —

પ્રાણુ જાણે, જીવન જાણે! ધર-દ્વાર, ધન અર્પાઈ જાણે!!
પંચભૂત-શૂલ ફેંદાઈ જાણે!!! (પણ) ધર્મસ્નેહ પલ્લવિત થાણે. ૧
વળી—

સત્ય-જ્યોતિ પૂજવા, અર્પણાં જ અમારાં શિશ છે!
નિર્ભય થઈ યત્નો કરીશું સહાયક સદા જગદિશ છે. ૨

ગુરુ શ્રી નાનકદેવે ધર્મપાલન માટે ભક્તિ-શૌર્યે સદુપદેશ્યું છે કે—

“શૂરા સોઈ જાનિયે જો મરે દીન દે હેત;
પૂરજા, પૂરજા કંટ મરે તો ભી ન છોડે ખેત.” શૂરા.
ભા.:- ધર્મપ્રીતિની વીરતાએ જે અર્પણ તે શૂરા ભક્તો છે. ટૂંકડા ટૂંકડા થઈ જાય
છતાં, રણમેદાન-ધર્મક્ષેત્રમાંથી હડે નહીં.

એવી આપણી દૃઢ વ્રતની લગનીએ—
પૂર્વજ્ઞેનાં સુકર્તાંઓ તણું
અતિ કહ્યો ન જગતાં!

હવે સૌએ બ્રાત્ર સંગઠનમાં લળીને—
આશા બહુ હૃદયે ભરેલી
નાવ ડોલતી ઉગારવી!

માટે જ—

“ધારણ કયો ધર્મ” એ
સર્વે મૂકી, બધું તીર્થાં
જન્મ—મૃત્યુના પ્રવાહના,
આશરો રહ્યો તરાપાનો.

છતાં આપણે નિત્યથી—

શ્રી વિશ્વેશ્વર તાતના
પૂણ્યાત્મા દર્શાવતા

શ્રી પૂજ્યોએ જ આપેલો મંગળ પ્રાણમંત્ર—

અહિંસા અને વિશ્વપ્રેમનાં,
તેમાંજ નિત્યે પવિત્ર થાવું,
વિશ્વ બ્રાત્રીઓને સમજાવ્યા,
શ્રદ્ધાનું શ્રેય બહુ જ ફાળે,

એવા નિષ્ઠાના

સેતુ—સત્ય પર ચાલીને
અહિંસા, પ્રેમે રત રહી,
સિદ્ધાંત વ્યાપક રાષ્ટ્રનાં
વિશ્વશ્રી બંધાણી દૃઢ મિત્રતા,
સર્વને ભાઈ, ભાઈ સમજવા,
ભોગવાશે આનંદ સુરાજ્યનો

માટે જ સદાય—

નમસ્કાર છે ! નમસ્કાર છે !!
આવીને ખોળે પડ્યો,
“એકેય બહુ સ્યામઃ”
સ્વપ્ન આદિ જીવનમાં

પૂર્ણ સૌમાં જોશ છે!
છેવટ રહ્યો અકસોસ છે!!! ૧.

સ્વબંધુનાં સુધારની;
એ કુળ, યશના ઉદ્ધારની. ૨.

કિનારે જ ઉતારે છે;
ધર્મ—સત્ય—નાવે છે. ૩.
એ વહેતા સતત સિન્ધુમાં;
જગજીવન-જ્યોતિ-બિન્દુમાં. ૪.

સહુ “શરણાગતિ” જ પુત્રો;
વેદોમાં કહ્યાં જ “સૂત્રો.” ૫.

વારી સર્વત્ર વર્ષાવતા;
પ્રિય માન્યવરો દર્શાવતા. ૬.
પ્રેમ તંતુએ બાંધીને;
પૂજ્યશ્રી બાપુ ગાંધીને. ૭.

જીવન—જ્યોતિ ઉજાગવી;
દીન જનતાને જ ઉગારવી. ૮.
ધારવાં વ્રત—“પંચશીલ” છે;
શ્રી જવાહરનું ઐક્ય દીલ છે. ૯.
પ્રિયશ્રી ભારતીના વિચારો છે;
ઉગ્યો કર્મયોગ સિતારો છે. ૧૦.

અગણિત નમસ્કાર છે!!!
પ્રિયોનો હૃદયમાં આભાર છે. ૧૧.
એ જ સર્વનો આધાર છે;
રક્ષક વિશ્વાધાર છે. ૧૨.

(ધર્મનો વ્યાપક જય ખનિ ગુંજ રહ્યો.)

શ્રી ગુરુજનો ! સેવકથી બનવું કર્તવ્ય બતાવે ! તેને હું ખડે પગે બળવવાને તૈયાર છું. શ્રી આપાએ કહેલું કે પ્રથમ વહાલાં યુવક, યુવતીઓનાં સંયમથી શારીરિક અને માનસિક જોમ વધારી, મલ્લરાજે બની રહેવાની જ રાષ્ટ્રને અતિશય જરૂરી છે. મને જો “કૃતજ્ઞો” ધુતલાવવા દોડશે તો હું તેથી અનુભવનાં મહાબળથી પૂરી ટક્કર ઝીલીશ. “અઢી ભ્રમિતો” ને પણ એ દંભી ખાડથી ઉગારવાને પૂર્ણ યત્ન જ કરીશ. આત્માધાર શાશ્વતઃ ન્યાયી અને દયાળુના તેમ પવિત્ર વ્યાપક સિધ્ધાંતોનાં જ સમર્થને ઝૂકીશ. હું વીરત્વની રૂપાળી-વેદી પર દસતે મુખે અર્પાતાં પૂ. જનનીશ્રીનું યશમય-દૂધ-દીપાવા માટે એ પ્રાણપ્રણ નિલાવવામાં જ મારું સદૈવ અહોભાગ્ય માનીશ. (સભાજનોએ ઉભા થઈ જિજ્ઞાસુ શ્રી ભગતજીને ધન્યવાદો સાથે મંગળ આશીર્વાદો આપ્યા.)

સદ્વિદ્યાના જ સર્વત્ર મોટો પ્રભાવ રહ્યો છે.

વિદ્યા સર્વદા સોહામણું રત્ન છે, તેનો મેં પાવનકારી લાભ આજેજ અહીંયાં પ્રાપ્ત કર્યો. વહાલાં બાળકો, જ્ઞાનગુણી થવાની મંગળમાળા જપવા માટે કહું છું કે મારી અત્યારે ગૃહસ્થાશ્રમમાં આર્થિક સંકટામણુ રહી છે તો પણ હું હાલમાં સારા સમયનો પુણ્ય લાભ મેળવવા સારું રૂ. સવાજસો વિદ્યાદાનમાં, અંતઃકરણના ઉમંગથી આપું છું. પૂજ્યો ! નિજ ગરીબ શિશુની અદ્યપસેવા સ્વીકારશો. (હાથ જોડી નમ્યા. ધર્મનો જયનાદ ગુંજ્યો.)

—: ગીત :—

જોજ રૂપાળી માળા, ફેરી બ્રાતૃહિતની માળા; (૨)—ટેક.
નીંદા, ઇર્ષ્યા, વૈર વિરોધી ત્યાગી મમતા ચાળા; ”
પ્રેમ પૂજનિયું નિત કરેથી (૨) હૃદયે લઈને ઉછાળા. ફેરી. ૧
તત્ત્વ રસીલી-નાવે ચઢવું નિત કલ્યાણી ધારા; ”
નાથ કૃપાળી-જ્ઞાન દષ્ટિએ (૨) દુર્યાં બ્રમ—પરવાળાં. ફેરી. ૨
આત્મજ્ઞાનની સત્ય લગનીએ નેનોમાં પૂરી અજવાળાં; ”
માનવોનાં, સંઘે રહેતાં (૨) શુદ્ધ થયાં, કર્મ—રજવાળાં. ફેરી. ૩
મિત્રપણાંની જ્ઞાન ગોષ્ટિએ ફેંદયાં મનનાં જાળાં; ”
મૂઠતા મારી, કરી જ ન્યારી (૨) ઉઘડયાં માંદલાં તાળાં. ફેરી. ૪

(ધર્મતત્ત્વપ્રિય શ્રી મૂળજીભાઈએ ચેતનાપ્રેરક અનુભવ વાક્યો કહી, સર્વને વંદી પોતાનું સ્થાન લીધું. સત્ય, અહિંસા, ન્યાય અને સત્યેશ્વરની ભક્તિનાં રહ-સ્થામૃતનાં પાનની પ્રાપ્તિથી; જગતમાં સુવહેવારોથી વરતનાર સમાજ અને રાષ્ટ્ર સપુત્રો પર ધન્ય હો ! ધન્ય હો !! ધન્ય હો !!! ની સભાજીની પુણ્ય વૃષ્ટિએ

વરસી જ રહી.)

શ્રી વાંચક મિત્ર ! શ્રી જિજ્ઞાસુ ભગતજીએ માનવ ધોષની ત્રિવેણિ સમક્ષ વ્યાજ પર્વના દિવસમાં, જ્ઞાનતત્ત્વોનાં અગમ રહસ્યભર્યાં અધાતપણાંમાં ડૂબકા દઈ; સ્નાન અને પાનથી પરમ શાન્તિ મેળવી. એવા જ જ્ઞાન અનુભવે આપણે પણ પરમ શાન્તિ મેળવવી છે.

પાંખડી ઓગણત્રીસમી.

અરાં ગ્રહણની સુવાસ.

મિત્ર વાંચક ! જે ગુણીજનો સમજી બ્રાત્ર સંગઠન સાધે છે, તે વહાલાંનાં દર્શન કરીને આપણે પણ અહોભાગી બનીએ.

શ્રી પરબત આપુજીએ:- (અતિ હેંસથી સલા નિયમે અનુભતિ મેળવી, વકતાસ્થાનથી નમસ્કારીને) અમારું હિત કરતા સજ્જનો ! ભાઈઓ ! પૂ. બહેનો ! દીકરીઓ ! અને વહાલાંના ઉદયનો મહામંત્ર સાધક પ્રિય પુત્રો ! મારાં હૃદયનો ભાર ઠાલવી “મૂળખંધ” કહેવો તો બહુ છે, હું અમૂલ્ય સમયમાં ટૂંક સાર કહીશ; જેથી વિદ્વાનોને વિચારો કહેવાનો સમય મળે.

(પરમાર્થ ધ્યેયીઓનાં ઓજસ પથરાતાં, પ્રેમળ હૃદયમાં હિતાહિત)

સમજવાને પ્રકાશ થયો.

મારા પુત્રો ચાર વંશથી આપશ્રીઓના સાથમાં ભળ્યા છે અને આઠ વરસ થયાં, શ્રી ગીતા આદિ શાસ્ત્રો ઘરોમાં નિત રાત્રે (અમાસ પૂનમ વિના, તે બે દિવસ સત્સંગ અને મંદિરમાં કીર્તનનો લાભ લે છે.) વાંચે છે. હું પણ દિવસમાં નિત્રાંતિએ રુચિથી ગ્રંથ વાંચું છું તેના પ્રેમરસ પ્રાપ્તિથી; મેં જન્મવાનું એક ટુંક રાખતાં મને સુખ મળ્યું. મારી આંખો દેખે ત્યાં સુધી પવિત્ર ગ્રંથો વાંચું. કાનોની શ્રવણ શક્તિ સુધી પ્રિય પુત્રો, પૌત્રો અને પૌત્રીઓથી; પ્રભુજીના વિશ્વહિત થતાં રહ્યાના મંગળચક્ર વિસ્તારથી સાંભળતો જ રહું. પુત્રોએ મને તત્ત્વ-ગૂઢાર્થો શાન્તિથી સમજાવતાં રહેતાં મેં પણ રાજીથી પાંચ વરસ થયાં, “દંભનું મુખીપણું” ત્યાગ્યું છે ! (સૌનો ધન્યવાદ ધ્વનિ.)

જગતમાં નિઃસ્વાર્થ પ્રેમનું જ સાચું આકર્ષણ છે.

મારા બેડીદારોમાંથી શ્રી માનજીભાઈ, શ્રી સોમજીભાઈ, શ્રી નાનજીભાઈ તથા શ્રી ભગતજી તેમ મારા “શાંખિયા” પ્રિય યુવક શ્રી મૂળજીભાઈએ તો હાલેજ સત્ય ધાયું ! મને તો અચરજ થાય છે કે તમે મધુરસ ભરી વાણીથી સર્વનાં મનમાં પ્રેમ-પદારથ આરોગવાનો અપાર સહભાવ જગાડી, સુધારાનાં અજવાળામાં ખેંચવાનું કામજી કર્યાની મહાસિદ્ધિ-પ-મોહિની જ સાધી હાલે છે. જેમણે એક ચિત્તે સાંજ, સવારમાં ઝાલરોનો ઝંકાર અને બોલાતા મધુર શ્લોકોથી સ્તુતિઓ અને

ભજન ભાવોનું પ્રભુભક્તિ રસથી તરબોળ સત્ય સાંભળ્યું; તેમ શૃંગાર સજીત શ્રી પ્રભુજીની અદ્વૈત વિરાટ-પ્રેમમૂર્તિ સાથું ધારીને લગીરેક નિહાળ્યું જ કે એ જ પુણથી સૌ ભાવવ્રદ્ધિના મંગળ સાથમાં ભળી જ ગયાં. હોહ્યુંબકના આકર્ષણ પેઠે પ્રભુધ્યાનના-પ્રેમપ્રભાવ-મહામંત્રની પૂરી સાધનાથી તે અહીં ખીડાઈ, કાટડા, માનકૂવા, વિથોણ, અંગીયા, મથલ, ટોડીયા, ધારેશી અને દેશલપુર, ગદશિયાથી કરી દુર્ગાપુર સુધી. ગુજરાતમાં માધવ, રામસી, વિશ્નુપુરા, શાન્તિપુરા, ખરોડ, આમુદ્રા, મગનપુરા, હીરાપર, ગદ, લાલુ, દૂધાતડ, હડમતીયા, ડેરાલ અને ઘોલકા તથા એદલપુરા કપો આદિ ગામો તેમ સુંબઈ, નાગપુર, જળપુર આદિ શહેરોનાં જ્ઞાનપ્રેમીઓ ભાતસંગઠનમાં ભળ્યાં, તેમ નિત બહુ જ ભળી રહ્યાં છે. એમ સાચા ચમત્કારનો પ્રચાર થતો રહેલ જોઈ, અમે (મોટાઓ) તો મનમાં થીર જ થઈ ગયા ! એ શુભ વાતો મેં પુત્રોથી સાંભળી હું પણ સર્વની ભલાઈભર્યા પવિત્ર વિચારો મનમાં જોળતો હતો. વહાલા પુત્રોના આગ્રહે હું આજ અહીં આવવાને આકર્ષાયા છું ! શ્રી પ્રભુરૂપ-પંચનું દર્શન કરતાં જ મારા મનમાંથી (પૂ. બાપુજીના વિજ્ઞાનમય કોપમાં સક્ષમપણે રહેલું, નિત્યનું અન્તર્જ્ઞાન જ્યત્રત થતાં; સત્યનો પ્રકાશ થયો.) માન, મોટાઈ, ધર્મ અને કુટિલ સ્વાર્થ, દંભ આદિ ધોર-શત્રુતા રાખવાનું અંધારું તો સદંતર ભાગી જ ગયું ! (સ્વચ્છ હૃદયમાં કેટલો બધો પ્રીતિરસ ભર્યો વિશુદ્ધ ભાતપ્રેમ !! ધન્ય હો તત્ત્વના વિચારો પુષ્ટ કરનાર ધર્મપ્રેમીઓને.) મારા કહેવાથી ગામભાઈઓ નાનું મોટું કામ કરે છે, એવો મારો મોભો જળવાયો છે તો પણ તમે સદ્ગુણી પ્રેમીઓએ મળી નિર્માણ કરેલાં ઐક્યમંદિરમાં, હું મારા ઉમળકાભેર અત્યારે જ આવું છું. (જનોએ ધન્યવાદોનાં પુષ્પો જ વર્ષાવ્યાં.)

હું “ઈતોઘ્નસ્તોઘ્નઃ” એવા અર્ધદંઘ કુટણી અને સાવ લૂટ-છિયાનો કુમાર્ગી-મેલ, શુપ્ત કુચાલી તુચ્છ વાતો આ પળે ઓછીને (ભૂલી) એની ખૂરી ગંદકા તેની જ ભૂંડી ખાડમાં પાછી ફેંકું છું “ગતં ન શોચ્યં” ન્યાયે મારું હૃદયપાત્ર પશ્ચાતાપની જ્ઞાનાગ્નિના મંજન વડે ખરું ભાંખી સત્સંગમાં ભળું છું.

શ્રી પંચોનું ધર્માદા ધન, સૌના રાજપાએ દીધા વિના કોઈને કદીએ પણ ખચતું જ નથી.

અમે જે હિંગમણી રંગાણ વાડીમાં ઘટાદાર ઝાડો વચ્ચે ચારકોસી ફૂવો બોદાવી પીત કરીએ છીએ, તે અને વીસ ઘોડાના બળવાળું એઈલ મશીન વડે જે કારખાલું ચલાવીએ છીએ; (કરુણાએ કંઈ રૂંધાતાં) તે પૂજની...ય નાતનાં ધર્માદા નાણાંથી...જ બનાવેલ. મહા પાપિણી ! અરેરે !! સદાકાળ અતૃપ્ત રહેતી તૃણા ડાકીણી ડોશીએ દેખાડેલ મમતાની ભૂખડ લાલચોથી, હું પણ

લપટાયો!!! છૂપાવેલા પૈસાનો કંકણ-કણકો અમારાં પેટમાં પરતાં, મેં તો ચોખ્ખું જોયું જ કે થોડા લાભ સાટે; મારા ઘરમાં ધન તથા પ્રિય પુત્ર, પૌત્ર આદિ અને ઉપકારી વહાલાં ટોરોના ઘસારાથી હાનિ જ થતી દેખાણી!

મન મેલાંનો મિથ્યા મોહ પણ સુકર્તવ્ય સમજવાથી, દૂર હડસેલાયો જ.

મારા અધાધૂંધીના સ્વાર્થ વડે ગોળગરાં-ગુપ્ત પાપો થયાંથી છૂટવા માટે અમે પશ્ચાતાપ કરીએ છીએ. હું પુત્રો સાથે નિર્ણય કરી, આવતાં સંકટોનો મહા ભય ટળવાને કહું છું કે એ પાકો ફૂવો, વધુમાં તેના પીતની ધરતી, કાર-ખાતું અને સાથે કમાધના રૂ. પંદરસો મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થી ભુવનોનું નિર્માણ થવા સારું પ્રિયવંતાંની કેળવણીમાં આપું છું. (વાહ, વાહનો વાણીધોષ.)

શ્રી પંચદેવો સમક્ષ નમ્રતા ધાર્યાથી જ દાષ રહીત થવાય.

હું પાઘડી ઉતારી, હાથમડીને આપ પરમાર્થ કરવાના પ્રેમીઓની સંસ્કાર-રુચિરજ શિરમાથે ધારી; કરગરીને કહું છું કે “ગત ગંગાના પરિવારનો હું તો વહો જ હતો!” છતાં પણ મારાં મનમૃગલાંથી, શુદ્ધિ વિષયનાં-નિશ્ચય એવાં મનનનાં માંધલાં મજગરાં પર અંકુશ ન રહ્યો. અરે! તેણે તો મહાન કહેવાતા-ઓને પણ ભરખેલા જ છે!! એવા ભૂંડા,ભૂખાળવા મહાલોભથી ચંચલમાયા સાવ મક્ત મળ્યાની અને તેથી મનમાંજ રાજ, રાજ થવાથી ગળ્યો સ્વાદ માણવાની અધારી ખાઈની ભૂલ, ભૂલામણીમાં મારું કાચું મન પણ લપસણું થયું!!! અહોહો! આ અમૂલ્ય માનવજીવન, એમ ચોરદારના જૂઠા જંજળોની મેલાઈ અને નીચ કાવા-દાવાઓની કીચડમાં જ રંગદોળાયું!!

વહાલાંઓ! ગરીબાં વિદ્યાર્થીઓએ પ્રમાદ રાખવાનું પણ અતે

ભયંકર પરિણામ જ આવ્યું.

વરસો સુધી હિસાબ મેળવીને જોવાનું ધ્યાન ન રાખનારા પરમ વિદ્યાર્થી વહાલા ભાઈઓને મેં તો નાણાં છૂપાવીને ન કહેવાનો ભંડો ભેદ પણ રાખેલ! વધુમાં તો હું ધર્મ-કર્મ જોઈને કુશુદ્ધિ-પિશાચણીના મેલા વળગાડથી જ ડોલાયો. કુટણોમાં ભળીને ઠીક ચાલતાં રહેલ ધરોની વહુ, દીકરીઓના છૂટાછેડા આદિમાં કુકર્મોનાં-કપટની ગુપ્તકળો અને મિથ્યાખળો ખતાવી! તેનાં વાલીઓથી (છાતીપર હાથ ધરી) આ દુષ્ટ ખાંધિયાએ!! મનમાની લાંચો લીધી!!! એમ મેં સૌનો “વિદ્યાસઘાત તે મહાપાપ” ની મોટી ભૂલ કર્યાની આજ હું દુષ્ટ (કોટ) પ્રપંચીપ્રાણી, આપ શ્રી પંચોની દયાથી ભરપૂર વહેતી ત્રિવેણિનાં સંગમ સમક્ષ ક્ષમા માગું છું! ક્ષમા માગું છું!! ક્ષમા માગું છું!!! (આંખોમાં જળ ભરાતાં, નમ્રતા રસમાં વિહ્વલ બન્યા.)

(જીવનની સંખ્યાએ પણ પ્રિય સંતાનોનું કલ્યાણ કરવાની ભાવનાથી,)
માનવતા સચવાઈ જ રહી.

પૂ. દેવાત્માઓ ! તમે મારાં તેમ સ્વભાળકે અને પરિવારજનોનાં શિરપર ભલાઈ-હાથ વડે છાંચો કરો, કે અમારાં મોઢાં ઉજળાં થાય. આંખો જ્ઞાન-દીવ-કાના પ્રકાશપુંજને પુનઃ દેખે. શ્રી ગુરુજ્ઞાન પ્રાપ્તિના અનુભવથી અંતઃકરણમાં ઈષ્ટ-દેવેશ્વરને નિત ભજી, સૌનું ઉપકારી કર્તવ્યધર્મ સમજતાં મારો તથા મારાં અંતર-પ્રારાંતો મોંઘો માનખો સફળ થયો; હું મારી વ્રદ્ધપણાની નજરે તો જોતો જ નહીં. મેં છપાવેલી મહાશૂલોને પાંધરી કર્યાંથી; મારા જેવા માયા ભોલુપો પૂરો ધડો લઈ શિક્ષા આદિ શુભ પ્રવૃત્તિઓમાં જીવન-ધન જીવકાવશે, એજ સૌનો સેવા અને સંગઠનમાં વૃદ્ધિ પામતો બ્રાતૃપ્રેમ છે. હવે—

મારી ધર્મનિષ્ઠાથી કર્તવ્યમાં પરાયણ રહેવાની પ્રાણ પ્રતિજ્ઞા છે.

આપ પ્રભુરૂપ શ્રી પંચ સમક્ષ, સૂર્યનારાયણ અને સદા ધીરધારી નિજ કળાઈમાં સૌને રમાડી; નિત પાળતી અને પોષતી રહી પ્રિય ધરણીમાતાએ ધારણ કરેલાં સ્થાવર, જંગમનાં પ્રત્યેક અણુઓમાં જોતપોત વિશ્વજ્યોતિની અદ્વૈતરૂપ (વ્યાપક) મંગળમૂર્તિ—પ્રાણેશ્વરની સાક્ષીએ; તેમજ ૧૦૮ પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી ઓધવરામજી અને આપણા સાચા તારણહાર પૂ. ગુરુવર્ય શ્રી નારાયણજી-ભાઈની સેવા-ભક્તિની અમરભાવનાઓમાં; સંસ્કાર વૃદ્ધિની વિશાળ મંગળમૂર્તિઓ વ્યાપી રહી છે તે સમક્ષ દૃઢ સંકલ્પ કરું છું કે આપ મહા-જનોના સત્સંગમાં રહી, સૌનાં હિતકાર્યો જ કરતાં રહીશું. પ્રભુ; અમને ભવોભવ આવી બ્રાતૃ ભલાઈના સાથી જ રાખે. કેમકે “કોઈનું સુધારી તો ન શકાય પણ કોઈનું બગાડીને અહિત તો ન જ કરવું,”

સત્ય મેળવવામાં તત્પર થયાં પણ હજી કંઈક પ્રમાદ સેવનારાંને

નર સૂચના કરું છું કે—

÷ પૂ. શ્રી વાશાણુખાપાએ જે સદાચારોને પાલન કર્યાંનું બહુ સમજાવેલ તે બાઈ, ભાઈઓમાં ઠીક પળાતાં જ આપણું દિનપણું દીપી રહેલ છે. કાણુ ધર્મ-દ્રોહી ! અને કુલાંગાર હશે !! + કે આંખો છતાં ન કુમાર્ગીનાં ગંદકીની અધો-ગતિમાં પડી ફળશે ?

તરવાનુભવીએ જે કુળાચારોનું સુંદર ચિત્ર દર્શાવેલ તે દિનજીવન માણી રહ્યા સારું અમૂલ્ય છે, એજ નિત આચરણોની સત્ય નીતિરીતિ છે. x કોઈ

÷ આગળ પાંખડી ૨૦ મી માં પૃ. ૧૬૦ થી પૃ. ૧૫૫ સુધી અવલોકવું.

+ “પટેલ ફફીરદાસ ગો. ને મીસ્ત્રી નારાયણજીભાઈ રા. એ આપેલ જવાબ. પૃ. ૧૧ થી ૧૮” ન “સં. ૧૯૭૪ પીરાણામત (સતપંથ) તંત્ર. ભાગ ૧-૨ શ્રી છીમાભાઈ બૂલાભાઈ કૃત.” x સં. ૨૦૦૧ ના ભાદરવામાં શ્રી જખના મેળામાં બનેલ વાત, તેવું નિંદકૃત્ય કદી કહીં પણ થવા ન પામે. સૌ ઉત્સાહીઓએ મળીને બ્રાતૃરક્ષામાં દક્ષતા જ રાખવી.

ધૂર્તાંધ શતા અંધારામાં, સ્વાર્થાંધો (ભોળાંભઠ) ને આપુકાં સદાયરણુથી વેગળાં કરવા માટે કે દી જોર ભેળવેલ રોચક લાડવાની લાલચો દેખાડે; છતાં પોતાના પવિત્ર દિગ્ગુણના શુભાચારો કદી પણ ન જ ભૂલશે! ઉત્તર તેવાના દુષ્ટ (પોક્ષણ) દંભના પોલપોલની જાણ પણ સમાજ રક્ષા માટે તપ્પર રહેલ આવા વીર સૈનિકોને તરત કરવી કે ધર્મતત્ત્વધારી શૂરાઓ એ ધર્મધ્વજ (રાક્ષસ) નો કાન પકડી; તેની શાન ઠેકાણે લાવવાને સત્વર રાષ્ટ્રથી બહાર ધકેલેલી કાઢે. એજ આર્યત્વે માતૃભૂમિ શ્રી ભારતીનાં નિત્ય સન્માન રક્ષાથી, વિશ્વાત્મા-જ્યોતિનાં દર્શનની લાભદાયી સુવર્ણકક્ષા છે.

સ્વદેશની રહેણી, કરણીનું જ તન, મન અને વાણીપર ધારણુ.

જે ભાવિકો સંતાપને સાંભળી રહેલ છે તે તમારામાં અગાધ ધર્મપ્રેમ જ પ્રગટેલ છે. સૌને સત્ય સંદેશો તરત પહોંચાડવા માટે હું આપને વિનવું છું કે “દેશ તેવો વેશ” અહીં અને અહીં ગુજરાતના સ્વપાટીદાર બાંધવોનાં સાદાં પણ અંગે શોભિતાં વસ્ત્રો જેવાં, સૌએ ધરશીજતે કપડાં પહેરવાં તે વાત આપણા હિત ચિન્તકોએ સુધરાવી જ છે.

પૂ. દેવર્ષિઓ અને બ્રહ્મર્ષિઓ આદિ ભક્તોને તત્ત્વનો મહાપ્રસાદ આરોગવા અર્થે પ્રભુએ અર્પેલ બ્રહ્મવાણી સંસ્કૃત ભાષા છે. “વિદ્યમાન સંસારમાં પ્રચલિત તમામ ભાષાઓની જનની માનવામાં આવી છે.” એમાંથી પ્રગટી શુદ્ધ દેવનાગરી “તેની સુંદર, ગુણીયલ અને વહાલી તરુણી પુત્રીરૂપે ઉજરીને ચાંદની સમાન પ્રભાવતી અને અહીં ગુજરાતના આંખાના બાગમાં (ગુજરાતી સાહિત્ય) કાયલના મીઠા ટહુકાર કર્યા સમાન શુદ્ધ ગૂર્જર ભાષા છે.” એવી સ્વ-ભાષાની સર્વાંગુણી બોલચાલની સાદાઈથી જ પૂ. શ્રી વૃદ્ધો, પૂ. શ્રી માતાજીઓ, દીકરા, દીકરીઓ અને સૌ વધુએ રૂઢીરીતે * અર્થો સહિત રહસ્ય સમજીને ભજન-કીર્તન, પ્રભાતિયાં આદિ ગીતો ગાઈ; સર્વજ્ઞતા દયાળુદાતાને રીઝાવવા મન, કર્મ અને વાણી પવિત્ર કરવી. તાદશ પુરાવો છે કે પ્રિય સુપુત્ર શ્રી મૂળજીભાઈએ વિવેકે સત્ય વાણી વીણી, પ્રતિજ્ઞા લઈને સ્વધર્મી જિજ્ઞાસુ-સેવક બની રહેવા અંગે સૌને દાખલો આપ્યો છે. (મહાન ધર્મનાદ ગુંજો.) વહાલાંઓ! જગમાં હાંસી કરાવતા એશુરાસાદની કાગબોલી તરત ભૂલી તન, મનનાં સૂક્ષ્મઅંગોને નિર્ભય, શિતળ અને શુદ્ધ કરનાર ઈશ્વરી વાણીમાં કીર્તના સાથે સ્તુતિમંત્રો ગાઓ. હવે-

અગત્યની સૂચના શ્રવણમાં પૂરતું લક્ષ પડેવશો.

વિરાટ બ્યાપક સ્વયંજ્યોતિ, અદ્વૈતસ્વરૂપ પૂ. વિશ્વગુરુ-દેવેશ્વરના સર્વ ઉપકારી ગુણો સ્મરવાના અનાદિથી ઉપદેસ્યા પવિત્રાંશુત-શબ્દો છે; એ અપૂર્વ રહસ્ય-ભર્યા-વિશાળ અર્થો સહિત શબ્દાક્ષરોને અંતઃકરણમાં લખાયલા જ રહેવા દઈ

* સાર્થ ગુજરાતી જોડણીકાવ તથા વિનીત જોડણી જોવો. આ મિત્ર પ્રેમ પુણ્યના શબ્દો પણ તે કાશના આધારે જ છે. લેખક.

તેથી પણ વધુ વેદો, ભગવતી શ્રી ગીતા આદિ પાવનમંત્રોનું વિજ્ઞાન કંઠે કરી (સંગ્રહી)ને સાચવવું. વિશ્વ સન્માનનીય, વૈદિક વીણાની સુધારસ વાણીને નિત્ય કથન કર્યાનાં ગુજન સાથે પીવામાં જ સર્વ રિદ્ધિ સિદ્ધિની તૃપ્તિ થવાનું- મુક્તાકાં છે.

દેવનાં દર્શન, કીર્તન આદિ સુવ્રત પાળવામાં; આપણી પૂજનીઓએ જ હંમેશાં પૂરતું ધ્યાન રાખ્યું છે.

“ આહાર, નિદ્રા, મય, મૈથુન ” એમ પશુ વર્તનની પૂર્તિમાં ÷ અમે ક્લંકિત થયા મતિમંદ દિવદીયાઓ કરતાં તો પૂ. માતાઓ અને પૂ. દીકરીઓ જ સ્વધર્મધાર્યાનાં આચરણોમાં નિત્ય સુદૃઢ રહેલ છે. કેમકે પૂજ્યોએ દીપાવેલ સુયશો અમે તો સમૂળા ખાધને ફૂકરખોલીનું મિથ્યાપણું, માત્ર નાણાંથી જ ખરીદ્યું હતું! (દિવશ્વાસ બીધો.)

સંસ્કાર સ્મારક પૂ. જગદંબાસ્વરૂપ શ્રી માતૃશક્તિઓએ જગૃતિ વડે હંમેશાં પ્રપંચોથી મુખ મોડ્યું રાખી, ત્રિભુવન સુંદર-દિવ્યધામ વૃજભૂમિના આદર્શોને “ યાવચ્ચંદ્રદિવાકરૌ ” સ્મરણ રહેવા માટે x “ ગોકુળ વિનાનું ગામ નજ હોઈ શકે ” એ ઉચ્ચ ભાવના સદૈવ સાચવી. દેવાંગ્મી ગોકુળીઓએ ગુજરાતી મહિલાઓનાં સાડી, પટોળાં અને ચોળી, માથામાં કંકુના ચાંદલા કરવા આદિ સાદાં અને શોભિતાં (મર્યાદા સાચવતાં) વસ્ત્રોના આચારોથી અંગે દીપાવવાનો શુભાચાર આજ સુધી દિવ્ય ભારતવર્ષની સન્નારીઓ રહીને જ સાચવેલ છે. શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીની બાળલીલાનાં-વીરતા પૂજનની વિશુદ્ધ ભક્તિ વડે સાર્વભૌમ આદર્શોના સદ્ગુણો પૂરી દક્ષતાથી સંભાળી જ રાખેલ છે. (ધર્મ જયનાદ ગુંજ્યો.)

અમે મહામૂદોએ અધશ્રદ્ધાએ સેવી જે અજ્ઞાન-રાત્રિમાં, પૂ. ગુણીયલ લક્ષ્મીજીઓએ આત્મમંદિરોમાં ભાવનાં સિંહાસનો પર ધારેલ તે સદાચારનો ધ્રુવમય-ધર્મદીવો જ સદા જળહણી રહેલ છે. તેથી મહાજનો માન્ય પુણ્યજ્યોતિના પ્રકાશમાં સૌએ સત્યદર્શીને આગળ ચાલવું. વ્યાપક રહસ્યોની મીઠો અને મોહક શ્રી ગીતાજીની મોરલી સર્વકાળ વગાડનાર યોગેશ્વર શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીનાં, સર્વાત્મપ્રિય કીર્તનોથી મહાયશ ગાતાં રહેવાનું ભક્તિ સ્વરૂપાત્મા-સંસ્કાર મૂર્તિઓએ નિત્ય સમાજ આંગણુને દીપવતું જ રાખ્યું છે. ધર્મરાસ ઉજવવા માટે શ્રદ્ધાવ્રતથી વ્રજની આત્મિયધ્યાની પવિત્ર સંકલ્પમયી ગોપકન્યાઓનાં પ્રેમનેમની ઉચ્ચ મનો-ભાવના પોષી, અખિત્ત રાષ્ટ્રીય આર્થ તહેવારના ઉત્સવનો મહિમાયજ્ઞ-જન્માષ્ટમી

÷ = દંભીઓએ પાખંડ મનાવ્યાનું કેન્દ્ર પણ ઉધારી વાણીનાં-નિરર્થક ભોગ વિલાસોમાં જ પરિણમે છે.

x = દરેક ગામે રાસલીલા આદિ શુભ પ્રવૃત્તિ થાય છે, એ અતિ સત્ય છે. પરંતુ તેમાં કંઈક સુધાર થવો યોગ્ય છે. લેખક.

ઉજવી જ રહેલ છે. (ધર્મજનના મંગળનારોથી મંડપ પુનઃ ગુંજી જ રહ્યો.)

પ્રિય ઉજળીવણીની, અમે સાવ લાલચુ અને ભોળી વ્યક્તિઓ તો એ પ્રપંચ-ગરબમાં ગરકાવ થયે * મટવાની જ હતી! પરંતુ ધર્મરાસનાં-વિશાળ દારણ વડે સૌને દૃઢતાથી સંસ્કારમાં બાંધી, તરત ઉગારી લેવા માટે પૂજનીયો જ મેરા-મણુ (મેરુ) જેમ વિશાળ યશસ્થંભરૂપ બની રહી!! માતા શ્રી પાર્વતીજી આદિ જગદંબાઓનું પવિત્ર દૂધ પીધેલ, સંસ્કાર સ્વરૂપથી શીલેશૌર્યવંતી પૂ. જનનીશ્રીઆના ઉપકારી-ચરણ કમળોમાં, મારા ભક્તિથી નમસ્કારો છે! નમસ્કારો છે!! નમસ્કારો છે!!! (આંખોમાંથી પ્રેમઅશ્રુની ધારાઓ વહી, તેને શુદ્ધ ખાદીના ખેંસથી લૂંછતાં, લૂંછતાં—)

પૂજનીયોએ મહાપર્વના કીર્તન-યજ્ઞ કરવા વડે સૌની મંગળ મર્યાદા સાચવી જ લીધી. ઉજળવલ્લ ધર્મપતાકા વિશ્વમહાજનોમાં ફરકતી રાખનાર પૂ. માતા, બહેનો અને વહાલી દીકરીઓનાં સંસ્કારયશની-ત્રિવેણિનાં જળમાં નિત સ્નાનથી તેનું પાન કરી, ઓ શ્રી ઉમિયાંજી અને શ્રી લક્ષ્મીજીનાં લાડીલાં સુસંતાનો! સંસ્કારે પાવન અને સુયશથી અમર બનીને મહાપર્વો વિશેષ મહત્તાથી જ ઉજવજો.

સદા વિવેક પ્રાપ્તિનું કર્યું સુકર્મ અને પૂજની સત્ય ભાવનાથી જ સચવાઈ રહ્યો છે સાચાં સનાતન ધર્મનો ગુહ્ય મર્મ.

(૧) જે આદિથી શબ્દબ્રહ્મનાદના કુટસ્થ એવા તેજોરાશિ વિષ્ણુતત્ત્વપર દિવ્ય-વેદોની ચિંતામણિઓનું સ્થાપન રહેતાં, પોતે અન્તર્જ્ઞાનનાં એકાગ્રચિત્તે ચિદ્દશક્તિથી અનુપમ શ્રુતિમંત્રો આલેખ્યા; એ શ્રી દેવેશ્વરના સૌંદર્ય-પૂર્ણ ખીલ્યા રહેલ આ પ્રકૃતિ-પારના સિંહાસનનું નકશા-ચિત્ર પૂજનું જ વિવેક સુદર્શનીય છે. વિશ્વજ્યોતિનાં અપાર કિરણોની ચીંગારીપૂર્ણ અણું અને પરમાણુઓમાં સર્વદા વિદ્યમાન રહેલ, એજ શ્રી પૂર્ણત્વ-બ્રહ્માણના દિવ્યમય-અંતકરણના-પારનો સાચો લક્ષાર્થ છે. (સનાતન ધર્મનો જ્યોત્સ્નાદઃ)

(૨) કળશમાં વરુણદેવની પૂજા માટે અન્નપૂર્ણા માતાજીનો સત્કાર કરવો, એ પણ પંચભૂતના-અન્નમયકોશ-સ્થૂલના ઉદરરૂપ-કળશમાં ÷ “અન્નાન્નવન્તિ મૂતાનિ” એ શ્રી ગીતામાતાજીનાં મહાવાક્યોએ ધૃશ્વરીય તત્ત્વઅંગોનો “વૈશ્વાનર” રૂપે નિત્ય અન્ન યજ્ઞ કરવો જ પરમ સત્ય છે. (પુનઃ ધર્મ

* = વાંચો “આર્ય પ્રકાશ” વર્ષ ૪૨, અંક ૨૧, પૃ. ૫ મે તા. ૩૦-૬-૪૫, લે. શ્રી. ગંગારામ ખન્ના, “ભયનો ઘર”

÷ = } ૧. અર્થ = સંપૂર્ણ પ્રાણીઓ અન્નથી ઉત્પન્ન થાય છે.
} ૨. શ્રી ગીતા, અ, ૩, મંત્ર ૧૪, પૃ. ૧૮ માં જોવું.

જયનાદ ગુંજો.)

(૩) પ્રાર્થનાં મંદિરોમાં ધૃતથી ત્રિજ્યોતિ જગૃતિથી વિન્ધ્યજ્યોતિશ્વરનાં મંગળ-સ્વરૂપને અપરોક્ષે (અંતઃકરણમાં) લજ્જ, પ્રભુઅર્ચને સુગંધી દ્રવ્યોથી ધૂપ કરી; (સૌનાં ઘરોમાં પણ નિત્ય થાય છે.) પરમ પિતાનું ધ્યાન સાધવાની સંધ્યામાં લીન રહી પદ્માસના જેમ ઠીક રીતે બિરાજવું, એજ આપણાં દિગ્ગેનાં શુભ લક્ષણો છે. એમ નિર્ણયથી વાર, તિથિનું મૂળ સાચવવું જ.

વિશાળ દષ્ટાંતે કે જેમ વાડી અને ખેતરોના રૂપાળા મોલમાં લોલર, શાટોડી, કુંગળો, ચરમો, ચીયો અને ચિમેડ, ધમાણું, ધમાશી, ગાંઠિયો, ડ્યુમો, કુરી તરોલ, શરીયાળ, લાંબડી, ડાલડો, જીંજવી અને બેઠિયો, મરીયો તેમ ઇંકડ (ગધેડાં) આદિ નિરર્થક તૃણો ઉગેલાંને આપણે નીંદી બહાર ફેંકી અથવા તેમાંથી ચોગ્યને સૂકવી; સાચવતાં પણ મોલની તો રક્ષા જ કરીએ છીએ તેથી જ સૌનો જીવન નિર્વાહ સિદ્ધ થાય છે. વહાલાં-ઓ! સ્વર્ગીય સમાન ગૃહસ્થાશ્રમમાં સર્વની માનસિક આરોગ્ય રક્ષા માટે પતિત ગંદકીનો કુરુદિ કચરો, દેવીવાસનાં અમૂલ્ય મન મંદિરોમાંથી તરત ધોકેલી બહાર ફેંકશો.

પુણ્યવંત પૂર્વજે શ્રી હરિશ્ચંદ્ર, શ્રી રામચંદ્રજી આદિ દેવીપુરુષોના ચિરં-જીવિઓ! “ઉંચે જાપરે ચડાવેલી એટલે કે બહુ વગોવાયલી ગાડર ચાલ મૂકી,” વીરવર ચશસ્ત્રી-કેશરીઓની જગદ્વિજયી રઠિયાળી ચાલ ધારો. ગરવી ગુજરાતના દક્ષ શ્રી પાટીદાર બંધુઓની ગૌરવવૃદ્ધિએ તેમજ અત્રે પધાર્યા પ્રિયશ્રી નેતાજીઓના રૂડાં પ્રયત્નોએ અને સાથે સૌનાં વિશાળ સુવર્ત-નાથી એવાં પૂ. બ્રહ્મ ભાગીરથ-સમાજનાં વહાલાં પૂ. જનવૃંદાથી સત્વર આત્મસંગઠન થાય તોજ આપણાથી આજે જ જગ જીતાયું જ.

પૂ. દેવોના નમસ્કારોથી જ પૂરણ સચવાયું રહેલ સનાતન ગૌરવ.

“આકાશાત્પતીતં તોયં યથા ગચ્છન્તિ સાગરમ્ ।

સર્વં દેવા નમસ્કારઃ કેશવં પ્રતિ ગચ્છન્તિ ॥”

ભા:-આકાશમાંથી વરસેલું જળ. (નાળાં અને નદીઓમાં થઈ) અંતે સાગરમાં જ જાય છે, તેમ કેઈ પણ દેવને નમસ્કાર કરેલા અંતે પુરુષોત્તમના અવિચળ ચરણે જ પહોંચે છે.

મારા કલ્યામાં રહેતા પ્રિયવંત વીરાઓ! સૌનાં માથાં પરની શિખા પણ શુધ્ધાક્ષર ઝં ના કેન્દ્રે પહોંચવા માટે સદાકાળ દિવ્ય સંસ્કારો શિખેલાને સાચવ્યાનું જ સૂચન કરે છે. ઉપવીતોનાં સંસ્કાર જગૃતિના સ્મારકથી, આપણે પુનઃ અંગો દીપાવશું. એ દિગ્ગેનાં આદર્શ ચિન્હોનાં પરમ શુભ રહસ્યો વડે સૌ ભારત ભૂમિનો યશ રક્ષીય રહ્યા. (ધન્યવાદ અને અતિ ખુશાલીથી તાળીઓ.)

“ તુલસી સીતા રામકે, રીઝ લળે કે ખીજ;
ઉલટા સુલટા બોધએ, જ્યેં ખેતનમેં ખીજ. ”

જાણે, અજાણે પણ તેત્રીશ કેદિ દેવોને અધ્યાપૂર્વક નિત્ય પૂજવાની સંજ્ઞાનીના પ્રભાવથી કામધેનુ ઔભાતાઓ, વેદવિદ્ વિપ્રો અને રામાયણ આદિ સદ્ગ્રંથોનાં વાંચન તેમ શ્રવણને જિજ્ઞાસાથી સન્માન્યું રાખ્યું; એ જ સનાતન ધર્મનાં તત્ત્વો સદા પાળવાનાં ગૌરવભરી આનંદી વાત છે. (ધન્ય ધન્યતો વ્યાપક નાદ.)

આપણું સૌનું સત્ય ધારણની અધ્યાત્મી જ વિશ્વ કલ્યાણ થયું અને તેમ વધુ થતું જ રહેશે.

ત્રિભ્યોતિ (બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વર.)અદ્વૈત-દેવો અને પરાશકિત-શ્રી ઉમિયાંજીને નિત્ય “ અજ-પા જપ ” (સ્મરણ) ના મહાપ્રતાપે, એમ વ્યાપક દેવેશ્વરની મીઠી દૃષ્ટિની પ્રેરણાથી જ સૌનો જન્મ થયો. અમર કીર્તિ વરેલ વીરશ્રી નારાયણજીભાઈ અને તેના જિજ્ઞાસુ જેડીદારોની જ પૂરી બ્રાતૃસેવાની જગૃતિથી કરી તે સમાજ-નાવના ચતુર નાવિકો અથાગ પ્રયત્નોએ એ નાવ સંસ્કાર-કિનારે લાવ્યા. પ્રિય વીરશ્રીઓની પુરુષાર્થ ચાતુરીએ અખંડ જગૃતિની નિપુણતાથી આપણે દલની દુઘ્ધા-નદીથી પાર ઉતર્યાં. પાછળ રહેલ ભાંડુઓ પણ ઇશ્વરી-સત્યધારી સૌ જેમ નિર્જન થશે. (પશ્ચાતાપ અને હર્ષ સાથે, આંખોમાંથી પ્રેમાશ્રુની ધારાઓ પુનઃ વહી જ રહી.)

વિશ્વવ્યાપક સદ્ ભાવના.

વિદ્યાવંતો! બંધુઓનાં ઘરોમાં શ્રી ગીતા આદિ પાવન ગ્રંથોનું સાર્વભૌમ સાહિત્ય પહોંચાડવું, એ યુક્તિસંગત વિકાસનાં અવલંબનથી ઉગતી પ્રભાતે જ આપણે વેદસંદેશ ઈ ના અંડધારીઓનો જન્મ છે! જન્મ છે!! જન્મ છે!!!

સભાજનો! સમાજ રચનામાં અમને જે કર્તવ્ય સોંપેલો તે અમે રાજીથી કરીશું. અત્યાર જેવું મહાપ્રયોગથી ઝાડઝૂડ (ચોખ્ખાઇ) નું કાર્ય કરતાં રહે, થોડા સમયમાં દલોઓનાં કુકર્મ-ભૂતાંથી ભોળી વ્યક્તિઓ દૂર થશે જ. મને તો મારાં વૃધ્ધ જીવનની પૂરી જગૃતિ થવાથી ઠીક જણાય છે. (સભાજનોએ શિષ્ટાચારે ઉભા થઈ, વડીલશ્રીને અભિનંદનો આપી; ધન્યવાદ ગળવ્યો.)

સૌથી પ્રથમ પોતે અનં સાથે જ કુટુંબ સુધારવું.

પ:-પ્રથમની ચાલતી શાખાઓ જ સાચવવી. ભાયાતોની શાખા કોઈએ પણ કદી વડીલો પરથી બદલવી નહી, એમાં જ સૌનું પરમ હિત છે. મારી રામાણીની વિશાળ શાખામાં ભગતા પ્રિય ભાઈઓ! અને ગુણીયલ સુપુત્રો! મંડપથી દૂર શા માટે રહ્યા છો? અહીં આવો. (સૌ બાજુમાં આવ્યા.)

વહાલા સુધારકો સૌના પરમ હિતસ્વીઓ હોતાં; તેમનાં મન-કમળોની

ભાવના (સુગંધી) અતિ વિશાળ છે. આપણે પણ સર્વ વહીવટોમાં કર્તા હતાં છીએ, સૌ પ્રેમે ઐક્યસંપત્તી મળી પુણ્યધનને આજથી જ આળ શિક્ષા આદિ શુભકાર્યોની-ધરણીમાં પોંખવું છે. આપણે સંગઠને મળી, સર્વહિતના સુધારા-દીપમાળાની સુંદર પુરવણીમાં ભાવનાવૃત્ત પૂરિયે. સૌ નિહાળે સેવા, સંગઠન અને બ્રાતૃભાવના હર્ષથી જગમગતું પ્રેમપુર, એવાં આદર્શોનાં દૈવત વડે દરેક ગામોમાં વ્યવસ્થાથી યુવક મંડળ સ્થપાતાં; ચડે સુજ્ઞવર્ણે સત્ય ગ્રહણનું શૂર.

આજ હું, આપ પ્રિયવંતો સાથે પરિવારોની સાચવેલ સત્ય ધર્મની પ્રીતિથી પ્રતિજ્ઞા કરું છું કે આપણા સંગઠન પ્રયત્નોએ અને શુભેચ્છુઓના સહકારથી નિજ ગામમાં ભવ્ય મંદિર બનાવવું. એમાં પૂર્ણ પુરુષોત્તમની વિશ્વવ્યાપક તેજો-અંશી, “સદા સતોનાં હૃદયકમળોમાં લક્ષ્મણે વસી;” દીપ્યમાન પ્રેમ-મૂર્તિ પધરાવતાં નિત્ય વેદમંત્રોની મંગળ ધ્વનિઓએ ઝાલરોતો ઝંકાર કરીશું. (ભાયાતોના ઉત્સાહી વીરોએ પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક સંમતિથી, હૃદયેવની જય ગળાવી.)

સંગઠનના પ્રેમીઓનું સત્ય સિદ્ધાંતો ધારવાને અનુમોદન.

(શ્રી મૂળજીભાઈ અતિ હર્ષથી ઉભા થઈ:-) “સત્ય ગ્રહણનાં જિજ્ઞાસુ આરાં જોડીદારો! તમારા પ્રેમ-ચરણ કમળોમાં વિનવું છું કે સત્સંગથી જ સત્યપ્રતી વાળા પ્રિય બ્રાતૃઓને પ્રભુ નામામૃત જપવા સાથે પીવાથી શાન્તિ મળી. શ્રી બાપુજીની હિત આજ્ઞાએ સૌ પ્રાર્થના મંદિર, મહાવિદ્યાલય, વિદ્યાર્થી ભુવન અને વાંચનાલયો થવામાં સહાયતાનું કર્તવ્ય બજાવશો.” (શ્રી ભગતજીએ પણ ગોઠિયાંને સ્વધર્મ આચરણોને સુન્દરો સવેળા અપનાવવા માટે સભાના પડચાર પરથી નમ્રતાએ ઉચિત વચનો કહ્યાં.)

ચુલુગ્રાહી વાંચક! પ્રિય વડીલે સારવાતો સમજાવીને આજ પુનમના ચક્રતા પહોરમાં, સૌમ્યગુણી પૂ. બાપુજીના ઉચ્ચપદનો અપાર યશ મેળવ્યો. સભાવૃંદના અભિનંદન સન્માનના-સુવર્ણચાંદથી અંગ-પ્રત્યંગ દીપાવ્યે જ સ્વકુળ તાર્યું. પૂ. બાપુજી વારે વારે શ્રી પંચ-પ્રભુજીને નમી, નિજ સ્થાને બિરાજ્યા.

શ્રી મંત્રીની અનુમતિથી, શ્રી ગોપાલજીએ પ્રેમગીતો ગાયાં.

— ગઝલ —

થઈને સત્યનાં ધ્યાની	સુધરવા વાર છે શાની?
શ્રુતિ વાક્યો-પીય પાણી	શ્રદ્ધા વૃદ્ધિએ થયાં જ્ઞાની. ૧.
હતાં જે મોહમાં-માની	થયાં સૌ જ્ઞાનનાં દાની;
અનન્યે આશ્રયે આવી	વિધવિધ આરોગી વાની. ૨.

— હરિગીત છંદ —

કામણુ કારિણી વિદ્યા નથી (પણ) બંધુઓ સ્વજન છીએ;
સત્યાચારી પ્રિત નિભાવતાં અમૃત ને બહેંચી પીએ.
યોગેશ્વર શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજીની યાદ.

ગઝલ (પદાડી)

શ્રી કૃષ્ણ ! નાથ વહાલા !! મીઠી બંશી બજાવો;
સુતા છે ત્હારા ભાઈ ગીતા જ્ઞાનથી જગાવો. -ટેક.
કંઈ રૂપી કુરૂદિથી આજે સહુ ઘેરાયા;
સત્વર સહાય દઈને આવી, શત્રુ ભગાવો. શ્રી.૨.
સહુને તૃષ્ણા રહી છે વૈદિક ધરમની પ્રિતે;
ગંગા, યમુનાં જળનું- ગીતા જ્ઞાન, આવી પાવો. શ્રી.૩.
આશા અનેરી રંકની સહાયક હમેશ રહેજે;
તુજ મિત્રોની તૈયારી દિવ્ય દર્શન બતાવો. શ્રી.૪.
ધર્મ-પ્રેમપય પુત્ર, પુત્રીઓએ પીધું.

— ગીત —

માત-પિતા ! સુહૃદથી સજ્જનો ! ગાવાનાં ગુણદાયી ભજનો;
ભગિનીઓ ! શીલવંતી અમારી, બ્રાતૃ વંદી રહ્યા દાડી, દાડી. ૧
અંતરાત્મા ઉચ્ચ જ કરીને તિમિર દગ હઠાવી દઈને;
પ્રેમ—વારીએ મનડાં ભરીને અક્ષય ગુણી નેમ જ અહીંને. ૨
છે ઉત્સાહ જ રસભીનો ધર્મ રક્ષે, સમય શોભ્યો સૌને;
સેવા કરી અતિ સુખવાળી, સુનામના પ્રસરી સઘળે તમારી. ૩
ધન, ધન મ્હારી જગદંબાઓ ! સન્માને વિશ્વમાં પૂજાઓ;
કર્તવ્ય—સુગંધ ને પ્રસરાવો સૂર્ય, ચંદ્ર સુધી યશ રે તમારો. ૪
સત્ય ધારુ, ગુરુઓનું કીધું અનંત તત્ત્વ જાણી ને લીધું;
સંગઠન સંગાતી અનન્યતાએ પ્રેમપય પુત્ર, પુત્રીઓએ પીધું. ૫

નિત્ય પ્રેમામૃત પાન.

— રાગ, શાન્તિએ ઝૂઝવાનો. —

પ્રેમ મંદિરની પ્રેમ અંદર, પ્રેમની જ્યોતિ નિરાળી....(૨)
પ્રેમ પ્રસાદનો ભોગ ધરાવી (૨) સૌ, પ્રેમનાં રહ્યાં પૂજારી.... -ટેક. ૧
પ્રેમનાં ભોગી, પ્રેમનાં યોગી, પ્રેમ દયાનાં રોગી.... „
પ્રેમ-પ્રભુ સિંહાસન બિરાજે „ પ્રેમ મૂર્તિ દયાળી.... સૌ. ૨

ભવરોગ એવો, ટાળે દેવો,	પ્રેમ-ભુટ્ટી દિયો સારી.... „	
પ્રેમ કણ એ વૃજવેળમાં „	પ્રેમ સૌંદર્યતા ધારી.... સૌ. ૩	
પ્રેમરસ પ્રેમીએ પીધો,	પળ પળ પ્રેમ વધારી.... „	
જ્ઞાન-ગગનમાં ગુંજન ગીતે „	પ્રેમ સાધના ધારી.... સૌ. ૪	
પ્રેમી રહી નવનીત ખાધું,	પ્રેમે ગૌધન ચારી.... „	
પ્રેમી વૃંદોને રાસ રમાડ્યાં „	પ્રેમ સ્વરૂપ નિજ ધારી.... સૌ. ૫	
પ્રેમ ધ્યાને અદ્વૈત દર્શી,	મંગળ છબી રસાળી.... „	
‘પ્રેમ રસરાજ શ્રી કૃષ્ણ ચરણે’ „	રહ્યાં શરણમાં દાડી.... સૌ. ૬	
પ્રેમ-ધન ધનનનની નાદે,	તૂરીયા—તાર તૈયારી.... „	
ભૃકુટિમાં એ, ચપળા ચમકી „	પ્રાણુ ઊર્ધ્વ કરનારી.... સૌ. ૭	
માત ઉરે દુગ્ધ ભર્યું,....	એ....પ્રેમામૃત પાનારી.... „	
પ્રેમી થઇને ચરણે ચૂસ્યાં „	જગજીવન! આભારી.... સૌ. ૮	
પ્રેમ! પ્રેમ! એ પ્રેમ! જપતાં,	પ્રેમ સ્વરૂપ નિજ ધારી... „	
પ્રેમી! પ્રેમ-પ્રસાદ સ્વીકારી „	પ્રેમીએ લીધાં ઉગારી.... સૌ. ૯	
x	x	x
જ્યાં પ્રેમનો નિત્ય ભાવ છે,	એ જ જીવન દાવ છે;	
સંજે સુવાસ જ ચાલશે	તે પ્રેમ પ્રાપ્તિ લહાવ છે. ૧૦	
	(સત્ય ધર્મના પ્રેમનો જયનાદ.)	

પાંખડી ત્રીસમી

મિત્રપણની પ્રેમ-સુવાસ.

(શ્રી મોતીશાએ શ્રી મંત્રીજી અને શ્રીમાન સભાપતિજીની આજ્ઞા મેળવી, વક્તાસ્થાનથી હૃદયપ્રવૃત્તા ઉદ્ગારો કહીને “ અહિંસા પરમો ધર્મ ” નો જીવનમાં જળવેલો મર્મ.)

શ્રી મોતીશા :- વિશ્વજ્યોતિ ગુણેશ્વર! ન્યાયકારી દયાળુદાતા! હે બ્રહ્માંડવ્યાપક અકળિતપણના શિદ્ધિસિદ્ધિના વિજ્ઞાનભંડાર પરમપિતા સચ્ચિદાનંદ! આપ દયાનિધિ પરમ સત્યતત્ત્વને નમસ્કારો છે. સાથે જ આપનું ચૈતન્ય વ્યાપી અદ્વૈતરૂપ પ્રિય સત્સંગી સમાજને નમસ્કારો છે.

આપણા પરસ્પર ચાલતો રહેલ વહીવટ.

વહાલા શ્રી સભાપતિજી! બન્ધુ સજ્જનવૃંદ! પૂ. માતાઓ! પૂ. બહેનો! ઉત્સાહી તરુણો! અને યુવકમિત્રો! અમારા વડવાઓથી તે આજ પર્યંત આપણું

તેમજ બાળુનાં પંદર, વીસ ગામેના બન્ધુઓને મોટે ભાગે અમારી દુકાનથી વસ્તુઓ નામાથી દેવાની તથા અનાજ, કાપડ અને રોકડ આદિ જમે, ઉધાર લેવાનો વહીવટ અસ્સપરસ નહીં રહેલ છે. અમને જુની વહીઓ અને ચોપડાઓમાં સંવત, તિથિ, વાર અને નામ, શાખ તથા ગામ આદિ તપાસતાં જણાયું કે આપણા અમુક ખેડૂતબન્ધુઓ પાસેથી તો ખાતામાં નાણાં એથી ત્રણ વખત મળી ચૂકેલાં. પરંતુ એ રકમ મૂળખાતામાં જમા પણ નથી થઈ. હું અને મારા પુત્રો દયાલાલ અને કર્મશાએ નામા તેમજ ખાતાઓમાં બારીકીથી ચાર વરસ સુધી તપાસ્યા કર્યું, તેવી રકમોના કોઈ કોઈ મુદ્દાઓ તો મળતા જ નથી.

“ સંસાર સમુદ્રની સુખદુઃખ આદિ લહેરોથી પાર થવા માટે ગૃહસ્થાશ્રમની સુદૃઢ નાવમાં બેસેલાં પ્રિયજનો યાત્રાળુરૂપે સંગાતી જ છે.” સ્વજનો સમ્વિદ્વાનંદ (શ્રી નાથજી) ના અનંત મહિમાને અનુભવતાં ધર્મનાં પ્રેમી જ રહ્યાં છે માટે એવા આનંદથી મારા હૃદય-દર્પણમાં બ્રાતૃઓનું હિતાહિત દર્શાયું. મહામોહભરી મૃગ-તૃષ્ણાથી સંપત્તિ સાચવેલ તેમ પરિવારનો પ્રિય સાથ પણ દિવ્યપંથમાં ભંગો તો નહિ જ આવે !

(સ્વાધ્યાય અને સત્સંગથી જ વૃત્તિનું સામંજસ્ય અને તેની)

પરોપકારમાં ચિંતવન સફરણ.

પ્રેમી મિત્ર શ્રીમાન સહાપતિજીએ આનંદનગર જવા પહેલાં મને પોતાની + વાડી-ખેતરો, ઘરો તેમ સરસામાનની સ્થાવર અને જંગમ સંપત્તિ, શ્રી લીમજીઆપાના વખતનાં ખાતાની ચૂકાવેલ. એ ખાતું અમારા વહીવટ પહેલાં લખાયલું છે. જમા કર્યા વિના રહેલ ખાતાં, સ્વાશ્રયીઓને દુઃખોની વજ્રખેડી-ઓમાં જકડનાર અનેલાં તેનો આજે મને અતિ ક્ષોભ થાય છે.

“ પરધન પથર જાણીએ. ”

ચોપડામાં લખેલ અઢળક માયાની હું સ્પૃહા ત્યાગી, મિત્રધર્મના અને સૌની બ્રાતૃસેવા લગનીની પવિત્ર રજને વંદી; આપ મહાજનો, વિદ્વાનો અને માતૃવર્ગની ત્રિવેણિ સંગમ સમક્ષ ક્ષમા માગું છું. અમે ખાતામાં જમા લીધી અને વાડી તેમ ખેતરોની પેદાશ સુદાંની સર્વ રકમ અનામત રાખી છે તે હું શ્રી લાઈજીને આજ સોંપું છું, તેને મિત્રશ્રી સ્વીકાર કરે.

“ વિદ્યાધન સર્વોત્તમ છે ” એમ હું સમજીને પાડોશીની નીતિએ વિદ્યાલયના નિર્માણમાં રૂ. એક હજારને એક આપું છું તેને ગુણીજનો ! સ્વીકારશો. આપણો પરસ્પર સ્નેહ રહેલ છે તેવો જ આપણા યશની વૃદ્ધિ કરનાર, માનવ પ્રીતિને સંસ્કારોની-રંગોમાં રંગનાર ગુણવંતી સુપ્રજા નિભાવ્યા જ કરે. (શેઠશ્રી સુવિચાર ચિંતવને સ્થંભી ત્યાં ઉભા જ રહ્યા, તેટલામાં-)

+ પુષ્પ ત્રીજામાં અવલોકાને સારાંશ મેળવવો.

શ્રી માધવ :- (સ્વબ્યાસનથી ઉભા થઈને અતિ શાન્તિથી.) પૂ. મહાજનોમાં સદ્વહે-
વારો કુશળ, નિર્માની તેમ સત્સંગપ્રેમી અને પ્રભુલકત શ્રેષ્ઠજન! આપે જે ભાવ
વાક્યો કહ્યાં તે આપ શ્રીમાનના સૌમ્યગુણો પ્રભાવીન, સન્નજનોનાં વર્તન યોગ્ય
તેમ સૌમાં પ્રશંસાપાત્ર જ છે. આપના આ ગરીબ થયા પાડોશીભાઈએ, સર્વ
રકમ દૂધે ઘોષ, આપશ્રીને ચૂકાવેલ માટે તે આપની જ છે.

મિત્ર ! સાંજ પછી સવાર, રાત્રિ પછી દિવસ, બાળાવસ્થા પછી યુવાની અને
પુનઃ વૃદ્ધાવસ્થા; એમ નશ્વર જગતમાં જાયા અને તડકાનું સુખદુઃખ થવું સ્વાભા-
વિક જ છે. પતન પછી ઉત્થાન થવું પણ અવશ્યમેવ છે. દીનોનું સંકટમોચન
અશ્વર્યાદાતાએ પોતાની નિધિના મહાભંડાર ભર્યામાંથી, નિજ શિશુઓને સદ્પુરુષાર્થના
—કર્મયોગની પ્રેરણા વડે બાળકોનાં પોષણ યોગ્ય મેળવાવે પણ છે. પૂ. વડીલો
અને આપશ્રી સુહૃદોના પરમ વહાલથી આજ પુનઃ ધર અને ખેતી-વાડી પણ
પ્રાપ્ત થઈ. “સંતાનો વિશ્વેશ્વરની જ આપેલ પરમ વિભૂતિ છે.” અત્યારે
તે સ્વઃ ના કહેવતા નેત્ર-દર્શનાયો (પુત્રો)ને વ્યાપારી શ્રીમંત વર્ગમાં પ્રતિષ્ઠાથી
અને આનંદનગરમાં શ્રી મનજીભાઈના સંયુક્ત રસકસની દુકાન ચલાવાય છે, એમ
કુટુંબ પોષણનું ટૂંક સાધન વર્તમાનમાં રહ્યું છે. મિત્રશ્રી આપના ગરીબ થયેલા
મિત્રે, તમને જમા આપ્યું તે આપશ્રીનાં કુટુંબ પોષણ માટે જ ભોગવટો કરો.
શ્રી મોતીશાઃ-(નમ્રતાથી) શ્રી વડીલ ભાઈ! હું આપશ્રીને આપની જ રકમ સોંપું
છું તેને રાજ્યથી સ્વીકારો. આપને એટલી કર્તવ્યોની રચનામાં વધુ કામ આવશે.
શ્રી માધવ:-મિત્ર ! હવે એમ વધારાથી પણ શું થવાનું છે? પ્રિયવંત શેઠજી !
વિચાર તો કરો કે જેણે ચળીત માયાના મોહથી કરી, તે સમયમાં માનસિક દુર્મ-
નિએ “કર્મરજ” ની તૃણા-ડાકીશીનાં બંડાં ઉદરની તૃપ્તિના મહાલોભથી વશ
થઈને ગરીબ, અભણ તેમ શ્રમજીવીઓ પર “કૃત્વીઆતાં (કૃત્રિમ)
ભૂખ્યાં!!” ધારાવંત અને શાસનના અધિકારીઓએ ભૂંડા સ્વાર્થના પક્ષપાતોથી
તેવાં વિદ્યાનાં અનભિજ્ઞ (ન જાણુવું) ગરીબડાંઓને (આંખોમાં જળજળીયાં આવતાં
વાક્ય ટૂટ્યું પણ પુનઃ સચેતે) ધર, બાર અને સાધનહીન (નિરાધાર) કરાવવામાં
પણ પૂરતો ભાગ લીધો!! (કંઈક જીસ્સાથી) તેવાં પૂરાં શ્રમજીવીઓનાં હાડપિંજર
બનેલ પ્યારાં સંતાનોનાં ભૂખ્યાં પેટનાં કળકળતાં આંતરડાંઓમાંથી નિઃસાસાઓએ
નીકળતી હાથો વેારી, સામા પક્ષથી લાંચો લઈ સ્વપગોમાં કુહાડાઓ માર્યા !
મૃગજામ સમાન-માયાની ચમકેલી જાંયામાં મૂઢ થઈ, પરિગ્રહથી લોહુપ બની;
જે ન કરવાનાં તે દુષ્કાર્યો જ કર્યાં!! જગતના પોષિત-“અન્નદાતાઓ” પર
બધી કુરીતે અન્યાયનો ત્રાસ વરતાવીને અરેરે! તેમનો તો હાસ જ કરાવી
દીધો!!! માનવ સંસ્કૃતિની રક્ષા માટે અનન્યપણે (અદ્વૈત ભાવનાએ) જીવનપ્રત
આચરનાર એવાં સુહૃદથી સન્નજનો દેખતાં રહેલાં જતાં પણ તેવાઓએ તો અતિ
ઘણાથી પોતાના પીશાચી સ્વાર્થ જ સિધ્ધ કર્યાં. જેમકે-

૨૪૨

“ તુલસી હાય ગરીબકી, કબહુ ન ખાલી જાય;
મરા ઢોરકે ચામસે, લોહા ભસ્મ હો જાય. ”

પરધનના લોભીપ્તોએ માનવબ્રાતૃઓની અધમ દશા, અપકૃત્ય અને કૃતદંતાં કર્યાનું જે વિષકેળ મેળવ્યું ! તે સૌ જાણે જ છે !! સંતોનાં મહાવાક્યો માયાના મદાંધોને પડકારી, તૃષ્ણા-નિંદથી જાગ્રત કરાવી, સૌનું હિત નિહાળવાને ઠીક જ સુઓધી રહ્યાં છે. (શાન્ત થઇ)

“ કળીર કહે કમાલકુ, દો, ખાતાં શીખ લે;
કર સાહેબકી બંદગી ભૂખે કુ. કુછ દે. ”

દર્શાયલી બૂલ તરતમાં જ સુધારી, મિત્રાત્માઓનો કલ્પોભુનો મૃદુભાવ પુનઃ વધારીને સૃષ્ટિનાં પ્રાણીઓ પર મીઠી દયાદષ્ટિ ફેળવનાર સુદા મહાશયજી ! આપ સમાન ગરીબો પર પ્રિયવંત રહેલ સૌ કોઇને ન સમજતા!!

માયાનો દોરદમામ વધારનારાઓએ તો (સહેજ તપીને) મોહ-માસ્તરે શીખા-વેલ “પાપનો આપ લોભ” ની મહાન તર્કટી કળામાં જ અને તેની નિત વિકાસ કરવાની આશનાં-વાસનાનાં ગુપ્તચુક્રાની ઊંડાણે નવા તર્કટો શોધવામાં આજ તો વધુ પ્રવીણ (મર્કટો) બનેલ છે. હજી પણ અતૃપ્ત મનથી સ્વાર્થ-હાથોમાં એ જ કરપીણ કાવતરાંઓની સન્નિવેદી તીણી-કારમી કાતર બેરવીને, જે વહાલાં ગરીબોએ મહા પરિશ્રમે રળી; અદ્યપધન મેળવતાં જ અર્ધાંગો ઢાંકી રાખ્યાં જુનાં અને ફાટેલાં કપડાંનાં ચીથરાં સુધ્ધાં કાતરી ! તે જીર્ણ થયા ટૂંકડાઓ પણ છીનવવાની, અરેરે!! ભારતીમાતૃશ્રીનાં પ્રિયવંત બિચારાં બાલુડાંઓને સાવ નગ્ન કરી; દૂર દૂરના અજાણ્યા પ્રદેશોમાં રજાવાવી!!! રીખાવડાવીને ઉહાંટાં કરતાં મારવાની ! જ એવી ગોઝારી ત્રિરાશી (લેતે, દેતે અને સંઘર્યામાં) ની ગણતરીઓના ગંદા અભ્યાસની-વેતરણીમાં તત્પર રહેલ છે!! મિત્રા તેવા ધનાર્થી-કઠોર મન-વાળાઓને તો સ્વયં બ્રહ્માજી સમજાવી તેમનું હૃદય પીગળાવી, માનવમુક્તિના સર્વોચ્ચ સેવામાર્ગે ચલાવે તેમજ શ્રી વિનાબાલાયે અથવા તો સમાજ રચનાનો “સર્વોદય સંઘ” પુનઃ પુનઃ સમજાવ્યા કરે; તોજ તેવાંઓનાં મન પર બ્રાતૃનો હિતરંગ ચઢાવતાં, દીન જનતા-જનાર્દનનું પૂર્ણ સહયોગથી કલ્યાણ સંધાવી જ શકાય.

પ્રભુપિતાનો તો ગરીબડાં શ્રમજીવીઓ પર સદા

કરણા-કરકમળ રહેલ જ છે.

જે પોતાનું સાચવ્યું પણ ન સમજી શક્યાં તેવાં દીનોનું દુઃખ દીનદયાળુએ જરૂર નિહાળ્યું ! તેણે જ અમૃતપુત્ર-માનવહિત કરવાના-સ્વધર્મના પ્રેમી-સેવકવૃદ્ધો દ્વારા વિદરાવ્યું !! જે સાવ નિરક્ષરતાથી અને અધવિશ્વાસની-ગરબ-ખાધમાં ખૂંપી તદ્દન ચીથરે બેહાલ હતાં, એ તરફથી માયામોહિતો (ઉચ્છ્રંખલો)

ની અપમાન, અન્યાય અને હાંસીનાં-હડધૂતની વારે વારે પાટુઓનાં દમનોથી કચ-રાતાં હતાં; તેવાંઓને ઉગારવા માટે સર્વવ્યાપી પિતાની અપાર દયાળુ દષ્ટિ વડે પૂર્વજોનાં મહાપુણ્યો ફળ્યાં.

પરમાર્થના પ્રેમી. મહામના એવા શ્રીયુત મહાજનાત્માઓના સુસંગોના સહ-કાર વડે આજ ગરીબોની ખેતી-વાડીઓ; દુકાનો, હુન્નર-કળાની કારીગરીને પ્રસિધ્ધ કર્યાનાં રાષ્ટ્રહિત કારખાનાંઓ, કોન્ટ્રાક્ટર આદિ લાઇનોની તેમ બાળકોને વધુ શિક્ષણ દેવાથી અને તેમ દેતાં જ રહેતાં, રાષ્ટ્રિય ભાવુઓની હરોલમાં આવવા માટે કુશળતાપૂર્વક આગળ વધતાં, નાણાંનું સાધારણ આર્થિક કાર્ય બનતાં સુધી સ્વઃમાં જ નિભાવીને તથા “કૃષિકાર બંધુઓ તો શાસનની સમયયોગ આપી તકાવીથી;” નિર્વાહનું નાવકું ચલાવતાં જીવન નિભાવી રહેલ છે.

અચળ શ્રદ્ધાનું મહા રસાયણ જ રાષ્ટ્રનાં સાનવજીવનને નિત્ય પુષ્ટ કરે છે.

હે વિશ્વજ્યોતિશ્વર બુદ્ધિદાતા પરમપિતા! અમે રંક શિશુઓની તારાં દયાળુ -ચરણોનાં-વિશાળ મંદિરદ્વારે પ્રાર્થનાઓ છે કે આપનું દીર્ઘલ દાનનાં ઐશ્વર્યોશ્રી ગૃહસ્થાશ્રમની સાદાધથી સળવટ કરવામાં નિર્માનથી અને નિર્મોહપણે મગ્ન રહીએ. આપ સર્વેશ્વર દ્વારા પ્રત્યેક પળોમાં સૃષ્ટિ પર કલ્યાણના થતા રહેલ ગુણગુણોને તારી દીર્ઘલ બુદ્ધિવૃદ્ધિથી નિત્ય કર્તવ્યોમાં ધારી; આપનું ત્રિલોક્યપૂજ્ય નામામૃતના મંગળ મહિમાને સુસુપ્તિમાં પણ ન વિસારીએ. (હાથજોડી સૂર્યનારાયણને વંદન કર્યું.) મિત્રવર્ય! “ઇશ્વરી સત્ય-સચ્ચિદાનંદલનનાં પ્રકાશનો સર્વદા જય છે” અને મનુષ્યોનાં તામસી માયા- મગરીનાં પકડપણાંનાં- અંધાર આવ-રણનેા અંત્યે તો ક્ષય છે.

સર્વાત્મા હિતસ્વી શ્રેષ્ઠજન! હું આપ મિત્રશ્રીની સાનવહિતની ઉચ્ચ લલાઇ જાણીને ફરી પ્રેમથી કહું છું કે મને એ ધન આદિનું મમત્વ જ રહેલ નથી. આપશ્રી મહાનુભાવને હવે જેમ યોગ્ય સમજાય તેવી રીતે તે ધનનો ઉકેલ કરો. (શાન્તિધારી હિલા જ રહ્યા.)

શ્રી શાહ :- આપણે સત્સંગમાં અનન્યભાવથી અનુભવરસ પીતા રહ્યા મિત્રો જ છીએ. હું રાજીથી આપું છું. મારાં કલાંને આપશ્રી જરૂરી ધ્યાન દઈ એ સમૃદ્ધિ સ્વીકારો ?

શ્રી સુંદરજી :- (હિલા થઈ) શ્રી માધવજીભાઈ! શેડલં વીનવી રહ્યા જ છે અને આપશ્રીએ તો બાપુકી રકમ સંભાળવી છે. નિરપૃહી, ભારત વીરશ્રીઓના પ્રામાણિકપણાના આદર્શ ચરણે ચાલવાના ઈચ્છુક પ્રિયભાઈ! તે સમૃદ્ધિનો સ્વીકાર કરો.

શ્રી ઠંકર :- (સ્વસ્થાનથી હિલા થઈ.) મિત્રશ્રી! આપ ઉદાર અને તત્ત્વગ્રાહી, પ્રૌઢ તેમ અતિ ધૈર્યવંત મહાજનવૃત્તિ છો. શેડશ્રીનાં અને વડીલશ્રીનાં ઠીક

કલ્પાને સન્માન આપો.

શ્રી માધવ :-આપ ગુણવંત અને સુહૃદ પૂજ્યશ્રી મહાતુલાવોના પ્રેમાગ્રહથી તે સમૃદ્ધિનો મને સ્વીકાર છે પણ એને અમારે ભોગવવી તો ઠીક નથી. હું, એ વાડી-ખેતરો આદિ રોકડ, પીડીઓ ઉતાર ઘરો અને સંગ્રહેલ પુરાણ સામાનનો ઠીક ઉપયોગ થવા માટે આપણાં સૌનાં ચોખ્ખાં પુણ્યકાર્યમાં આપું છું. શ્રી શેઠ પાસેથી કાર્યવાહી શ્રી પંચ એને પરચારી સ્વીકારી તેનો મહાવિદ્યાલય, વિદ્યાર્થી ભુવનો અને વાચનાલયો આદિમાં યોગ્ય વહીવટ કરે. (ધર્મ જયનાદ. બન્ને નિસ્પૃહી મહાજનાત્માઓ સર્વને પુનઃ પુનઃ વંદી સ્વસ્થાને બેઠા. શ્રોતાઓનાં હૃદયોમાં શ્રી શેઠનાં સર્વાત્મહિત કરવાની ગુણસુવાસ પ્રસરતાં, તેનો પૂર્ણ મહિમા વખણાઈ જ રહેલ.)

સભા નિયમે, શ્રી મંત્રીજીની આજ્ઞાથી, શ્રી પ્રેમજીભાઈએ કાવ્યો ગાયાં.—

સંધ્યા સમે ઉદ્યાનમાં.

— હરિગીત છંદ. —

પુષ્પો ખીલ્યાં ઉદ્યાનમાં મધુકર મધુરો સ્વાદ લે;

સુખ સ્વર્ગીય સમ દષ્ટે પડે ઉદ્યાનમાં સંધ્યા સમે;

સુગંધના તરંગના ઉમંગના પ્રણયી તાનમાં;

એ સ્વર્ગીય સુખ સૌને મળ્યું સંધ્યા સમે ઉદ્યાનમાં. ૧

કિલકાર કરતાં પક્ષીઓ નિર્દોષ આનંદ કંઈ કરે;

વૃક્ષ વૃક્ષે, પર્ણ પર્ણે, ઉડતાં ફરે મસ્તાનમાં;

મેના, મધુરી ક્રેયલી, ચોપટ, અલીના તાનમાં;

સુખ સ્વર્ગીય સમ જોવા મળ્યું સંધ્યા સમય ઉદ્યાનમાં; ૨

ઓ ઇશ! તુજ રચના રચેલી અદ્ભૂત અખંડિત રમ્ય છે;

માનવ, પશુને પંખીઓને શાન્તિની ત્યાં ગમ્ય છે;

સંધ્યા સમય ચાલી ગયે + પંખી જતાં નિજ સ્થાનમાં;

ઔચ્યું નહીં ચાલ્યું ગયું સુખ જે હતું ઉદ્યાનમાં. ૩

માનવ જીવનનું કર્તવ્ય.

(ગઝલ-કવ્વાલી.)

“ કરી લે દીનની સેવા જીવન ચાલ્યું જવાનું છે;

હઈ સેવા મહીં જીવન જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ૧

+ આત્મ ચૈતન્યો, “ સ્વં બ્રહ્માના ” પ્રેમ-પારણિયામાં સુખદુઃખ રહિત થઈને પોઢવામાં.

૨૪૫

કરી અપકાર પર ઉપકાર શત્રુ, સ્નેહી બનાવી લે;
 જીતી લે મન માનવનાં જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ૨
 દુઃખીનાં દુઃખને જાણી દિલાસા દઈ ડહાપણથી;
 લઈ આશિષો અંતરની જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ૩
 બહુ વિકસાવતાં ધંધા સુખોનાં લોગમાં વધ્યા;
 નક્કી આવી રહી, સંધ્યા જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ૪
 ધર્મ-સેવા છે માનવનું બળવી ફર્જ પોતાની;
 કર્તવ્ય માંહિ ઉતારી લે જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ૫
 ન કોઈ ઉંચ કે નીચા સહુને આત્મવત્ ગણજે;
 ડગલાં સચ્ચાઈથી ભરજે જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ૬
 કમાઈ સુકર્મની કરતાં સદાયે સત્યમાં પગજે;
 મનમાં લાય ઈશનો ધરજે જીવન સુકૃત થવાનું છે. ૭
 ન રચ્યો જે અહંતામાં ન કૂલ્યો વિત્ત મળવાથી;
 વિતાવી સમય પરમાર્થે જીવન ચાલ્યું જવાનું છે. ” ૮

— રચનાર શ્રી ભવાનજીભાઈ લખમસીભાઈ
 મૈયાત, રવાપુરવાળા. (ઉપનામ બીપ્પુ.)

* નૈયા જુકાવી મેં તો -

— પ્રાર્થના —

“ નૈયા જુકાવી મેં તો.... નૈયા જુકાવી મેં તો;
 જોજે! દુખી જાય ના.... આંખો, આંખો દીવો મારો,
 જોજો રે ખુઆય ના....ટેક ૧
 સ્વાર્થનું સંગીત.... ચારે કોર ગાજે;
 કોઈ નથી દુનિયામાં કોઈનું છે આજે;
 તનનો તંબુરો જોજે!.... ઘેસૂરો થાય ના....આંખો. ૨
 પાપ ને પુણ્યના.... લેદ રે ભૂલાતા;
 રાગ ને દ્વેષના લેદ રે રચાતા;
 જોજે! તારાં જીવનીયાંમાં.... ઝેર, પીરસાય ના....આંખો. ૩
 શ્રદ્ધાના દીવડાને.... જલતો તું રાખજે;

* (મુંબઈ) રે રોડના પાટીદાર સમાજના યુવક મંડળના વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા
 પ્રાપ્ત થયેલ. લેખક.

નિશ્ચિન સ્નેહ કેરું ધૃત એમાં પૂરજે;
મનના મંદિરીયામાં.... જોજે! અંધારું થાય ના....ઝાંખો. ૪”
ૐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!! (ધર્મ જ્યનાદે.)

પાંખડી એકત્રીસમી.

મિત્રની યથાર્થ સૂચનાની સુગંધી.

શ્રી સભાપતિજી:- (ઉભા થઈ) વિદ્યારૂઢિમાં પ્રિય ભક્ત શ્રી વિશ્વનાથ નિગ્ગતુભવ કહેશે તેને સભાજનો! ડંસટ્ટિના ન્યાયથી શ્રવણ કરશો.

શ્રી. વિ:-

॥ ઓમ્ સત્યેશ્વરને નમઃ ॥

શ્રી માન્યવંત સભાપતિજી! તથા પૂ. શ્રી ભામાશાની આજી યાદ આપી રહેલ શ્રીમંતો! લક્ષ્મીસ્વરૂપ દર્શનીય શ્રી માતૃશ્રીઓ! તથા ગાગી અને મેત્રથી સમાન સ્વરૂપાત્મા શ્રી ભાગિનીઓ! અને અભિમન્યુ આદિ રાષ્ટ્રરત્નો જેમ શૈય-વર્ધક અને સદ્ગુણી, રાષ્ટ્ર યશસ્વિના પ્રેમી મિત્રવીરો! અને સભામાં બોલવાને અભ્યાસ નથી. પરંતુ સૌનાં દર્શને જે કહેવાય તેમાં આપ મને બૂલની ક્ષમા આપી યથાર્થ સૂચવશો, જેથી લક્ષ રહે.

દયાળુઓનાં પુણ્યોના પ્રતાપ વડે આજ સરસ્વતી મંદિરો,

આપણાં ગામ ભાગાળે જ સૌને પ્રાપ્ત છે.

પ્રિયવંતાં આગકો કળવવા માટે મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થી ભુવનનું નિર્માણ કરીને તેનું ઉદ્ઘાટન કરવું. ધર્મ ધારણાએ તેમજ બ્રાતૃસંગઠન અંગે, વિદ્વાન દર્શનિકાએ તત્ત્વનિષ્ણોની યુક્તિઓનાં પુષ્કળ પ્રમાણોથી સમજાવવાનો સૌએ વિશેષ લાભ મેળવવો; એ જ સમય સાચવવાની ઉચ્ચતા છે.

ભારતવર્ષના જનઉપકારી ગુણીઓએ + કરોડો અને અઘળો રૂ. નાં દાન આપવાથી રાષ્ટ્રના નવનિર્માણમાં અગણિત પાઠશાળાઓ, ભિલ ભિલ વિષયોનો અભ્યાસ કરાતાં વિદ્યામંદિરો, કોલેજો, યુનીવર્સિટીઓ અને આયુર્વેદ તેમ વેદાંત-શિક્ષણની (મુખ્યમાં) કોલેજો આદિનું નિર્માણ કર્યું. વર્તમાનમાં શાસન બીજી પંચવર્ષિય યોજનાઓથી સૌ બ્રાતૃગણનું ગામડાંઓ આદિમાં અંતેકગણું હિત સાધે છે. પ્રાચીન પ્રણાલીથી કાંગડી, સુપા આદિ ગુરુકુળોમાં બ્રહ્મચારીઓ ધર્મ, કર્મ આદિની શિક્ષા-દીક્ષાનો વિશેષ લાભ મેળવતાં; ભાગ્યવાનોનાં ગૃહાંગ-ણીમાં અતિ દીપતાં રહ્યાં છે.

+ = આક્રીકાના શાહ સોદાગર શ્રીમાન મેઘજીભાઈ થો. (જામનગર) એશ્રીએ, સૌરાષ્ટ્ર શાસનને પ્રજા કલ્યાણમાં એક કરોડ રૂપિયા અર્પણ કરેલ. પ્રજાપંથુ વર્ષ ૫૭, અંક ૫૭, પૃ. ૬ ની હરણ ૭ માં, સં. ૨૦૧૧ મહા વદ ૬, અમદાવાદ, રવિવાર, તા. ૨૩-૨-૫૫.

પૂ. શ્રી મહારાજ ઇન્દિરામજીએ વાંઘાય ગુરુકુળનું સદ્બીજ વાવ્યું તેનાં કંપળની રક્ષા; ૧૦૮ વૈકુંઠવાસી પૂજ્યપાદ મહારાજ શ્રી ઓધવરામજીએ કરેલ. એમાંથી વિશાળવૃક્ષ બનાવવા માટે પુણ્યાત્માજનોએ લાખો રૂ. ના ફંડોનું જળરૂપે સિંચન કર્યું. એ કલ્પવૃક્ષની આશ્રયછાયામાં શાન્તિ મેળવી; મીઠાં ફળો આરોગવાને બે વાક્યો કહીશ. આપણે મહાવિદ્યાલયનું સુકાર્ય સાધતાં જ રહેવું. પરંતુ એ હરિયાળું કલ્પવૃક્ષ પણ આપણા પરમાર્થ-જળસિંચને જ વૃદ્ધિ પામ્યું છે. ગુરુકુળના સંચાલક આપણે (જનતા) જ છીએ, એમાં બાળક-રત્નો અપૂર્વ લાભ પ્રાપ્ત કરે છે. એ ગુરુકુળને “કાંગડી તેમ ગુરુકુળ સુખા” સમાન આદર્શ શ્રેણીનું કરવા માટે સૌએ વધુ સહાય આપવી. આપણા ઉત્સાહ બળે જગદ્ગુરુ શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી, સ્વામી વિવેકાનંદ, શ્રી રામતીર્થ અને વેદોનાં સત્યનો ઝંડાધારી; દેશાધારનો યોધો વિશ્વવંશ મહર્ષિ શ્રી દયાનંદ સરસ્વતી તેમજ પૂ. બાપુજી અને તેમના ઉત્તરાધિકારી શ્રી જવાહરલાલ આદિ પ્રવીણ નેતાઓના વિદ્યાવૃદ્ધિએ પવિત્ર ઉદ્દેશો ફળવંતા થાય. મારા એ પ્રેમપૂર્ણ હૃદયારો છે.

આપણે મહાવિદ્યાલય આદિ કાર્યો કરતાં, વધતો સમય ગુરુકુળો અને રાષ્ટ્ર નિર્માણમાં આપવો. વિદ્યા સર્વદેશી, સૌની સન્માનનીય અને શ્રી સરસ્વતીજીનાં દાનથી નિત્ય મળતો રહેલ મહાપ્રસાદ છે. સેવક મહાદેવીનાં પૂજન સારું પ્રિય બાળકોની શિક્ષામાં રૂ. સવાપાંચસો ફૂલની પાંખડીરૂપે આપે છે તે સ્વીકારશો.

સ્વજનો જ્ઞાનનાં અંગીકારે સત્સંગનાં પ્રેમી રહ્યાંથી હું અત્યંત રાજી થયો છું. બ્રાતૃસંગઠન સંધાયું તે સ્મૃતિ અને સુરાજ્યના ગણતંત્ર નિર્માણે સ્તુત્ય જ છે. સૌને વિદ્યાલયમાં ઉત્સાહ છે તેમજ દિનેનું ગૌરવ સંભાળી, સતીત્વનું દિવ્ય વ્રત પાળતી રહેલ ગંગાસ્વરૂપ પૂ. વિધવા માતા અને બહેનોના પોષણ માટે અનુકૂળ નિયમની સિદ્ધિએ વિધવાશ્રમ શીઘ્ર બનવવું જરૂરી છે. ગૃહ-સ્થાશ્રમીઓની સગવડ સાચવવાને શહેરોમાં ધર્મશાળાઓ અને x મહાજનવાડીઓ પણ જોઈએ. સૌથી પ્રથમ ગંગાસ્વરૂપ પૂ. વિધવા (તપસ્વિની) ઓનું અને અનાથ બાળકોનું વિશેષ હિત સાધવાની મર્યાદા સંભાળવી.

ત્રિભુવનેશ્વરની મંગળ જ્યોતિનું દર્શન કરવા સારું અખટ સામગ્રી ભર્યું, આ અનંત બ્રહ્માંડ જ રૂપાળું પ્રાર્થના મંદિર છે.

આપ બધુઓએ ધર્મવૃત્તિ એ લાગા દેવાથી કરી, સામગ્રી સળવતાં મંદિરોમાં આરતીઓ થઈ રહેલ. “સર્વ દેવોને નમસ્કારો કર્યા, અન્તે શ્રી કેશવના ચરણે જ પહોંચે છે.” એમ શ્રદ્ધાવાન ભાવિકોએ અદ્વૈત ધ્યાનની જ્ઞાન દષ્ટિ કેળવતાં તો શ્રી વિશ્વનાથજીનું દર્શન સર્વત્ર પ્રાપ્ત જ છે.

x મુખ્યમાં સમાજના હિતસ્વી નેતાઓ મહાજનવાડી બનવવા માટે યોજના વિચારીને રચનાત્મકમાં મૂકવાની અતિ ઉત્કંઠા ધરાવી રહેલ છે. એ શુભકાર્ય સત્વર થવું જ સ્તુત્ય છે. લેખક.

સંગઠન શક્તિની વ્યાપક લાવનાના વિચારનો વિસ્તાર.

આપના પાડોશી બંધુઓ કંકુરો તે કચ્છના કે હાલાઈ આદિ હોમો પળુ “અખીલ હિંદ લોહાણા સંગઠન છે” એમજ પૂ. આહાણા, વીરક્ષત્રિયો, વૈશ્યો આદિનું સંગઠન રહ્યું છે. વિશ્વમાનવોનાં સંગઠનથી પણ સૌને શાન્તિની પ્રાપ્તિ થવા માટે અહિંસા ધારી સુત્રવર્થો ઐક્યતાથી પરમ પ્રિયતા સાધવાવવાની નીતિથી અપૂર્વ પુરુષાર્થ આદરી રહેલ છે. આપણા બ્રાતૃઓમાં સંગઠન થયું એ બહુ સ્તુત્ય જ છે, શ્રી મહાત્માભાવે આનંદથી સૌને ધન્યવાદો આપે છે. સત્ય-જ્ઞાન ધારણના શીતળ છાંયોનો આશ્રય આપતા આ અભય મંડપમાં સૌ એકત્ર થતાં; અક્ષયધર્મનાં મહામૂલા પવિત્ર સિદ્ધાંતો પ્રમાણે નિત્ય વર્તવાથી; આર્યવીરોના ઓરમ્ની દિવ્ય સંસ્કૃતિનો ધ્વજ સર્વત્ર ફરકતો જ રહેશે. (ધર્મ જયનાદ.)

આપણે મળીને ખંતથી જ કર્તવ્યો કરવાં.

પૂ. મહર્ષિ દેવાત્માઓ અને જિજ્ઞાસુઓએ પ્રજાત્રિયે સર્વદા ગાર્હ, વ્યાહૃતિ-યુક્ત ગાયત્રીમંત્ર અને શ્રી ગીતા આદિ શાસ્ત્રોના સ્વાધ્યાય સાથે સંધ્યા આદિ સુકર્મો ચિવટથી કરતાં રહેતાં દ્વિજપણું વધું જ દીપશે. જન્માષ્ટમી, નવરાત્રિ, દશેરા, દીપોત્સવી, નિર્જળા એકાદશી, રક્ષાબંધન આદિ રૂઢી જાન્યુઆરી સાથે ૧૫ મી ઓગસ્ટ અને શ્રી ગાંધી જયન્તિ ઉજવવા લક્ષ રાખવું. રાષ્ટ્રની અર્થસૂચક વ્યાપક સંસ્કૃતિને જીવનમાં સાચવવા માટે દેવદુર્લભ માનવનું મુખ્ય સુકર્તવ્ય છે. સ્વર્ગીય સમાન જગતની નૃત્યશાળામાં કર્મદ્વિગતાં ઐશ્વર્યભોગોનો સ્વાંગ દીપવવા માટે જળકમળ પત્રવત્ત નિર્લેપ રહેતાં પરમાનંદની પ્રાપ્તિ જ રહે છે. જેથી સુજ્ઞોએ વૃત્તિઓમાંથી વર્તુલપણું વિસારીને રાષ્ટ્રની જન જાગૃતિ સાથે, વિશ્વબ્રાતૃની વિશાળ લાવનામાં આપી જ રહેવું.

સ્થાવર, જંગમમાં આત્મિક સમાનતા રાખવાની પરીક્ષાથી આ દુસ્તર ભવ-સિન્ધુ તરી, અપરોક્ષાનુભવે મહામુક્તિના (પ્રભુના દિવ્યધામ) મંદિરમાં નિર્ભગપણે પહોંચતાં શાન્તિ મેળવાય; જગતનિયંતાએ ઓખું વિંધનું કંદ્યાણુ કરતું એજ માનવધર્મ છે. અસ્તુ. (સારગર્ભિત સુવાક્યોએ, બ્રહ્મરાષ્ટ્ર હિતના સર્વોત્તમ માર્ગની યથાર્થ શ્રેણી દર્શાવીને શ્રીયુતે હાથજોડી, સૌને વંદી સ્વસ્થાન લીધું. ધર્મનો જય-નાદ ગુંજ્યો.)

(શ્રી મંત્રીજીની અનુમતિથી, જિજ્ઞાસુ શિષ્ય શ્રી કેશવલાલે સ્વચિત)

ભાવગીતનું વાજિંત્રથી મંથુર સ્વરે ગુંજન કયું.

બાળક, તરુણો, યુવાનો બહેનો અને પ્રૌઢોનો પ્રભુજીનાં ધ્યાન ધારણામાં આનંદીવૃત્તથી નિત્યનો ગુંજર.

(વહાલા કૃષ્ણ! બોલાવો ગોકુળ મને, એ રાહ.)

સર્વે આર્યવીરોનાં સંતાન છીએ;

realpatidar.com

૨૪૬

પુરું વેદગીતોનું ગુણગાન કરીએ.ટેક
શ્રુતિ તણી ગીરા મધુરી;
કલ્પ પહેલાં દીપતી....
ધર્મ પ્રિયો નાં હૃદયથી;
ત્રિતાપ ત્યાગી જીતતી;
ભાવે વૈદિક ગીતકાં ગાતાં રહીએ. સર્વે. ૧
સૃષ્ટિનાં સૌંદર્યનું;
વહાલ અપરંપાર છે....
“અમૃત” ને હોહન કરેલું;
જગદાધાર એ આધાર છે;
એનો અખંડ સંગે સ્વાધ્યાય કરીએ. સર્વે. ૨
સૂર્ય, ચંદ્ર, વરુણ આદિ;
તત્ત્વનો રચનાર જે....
અપરોક્ષ ભાવે શુદ્ધ એ;
ત્રિભુવન મહિં રમનાર છે;
પ્રિતે કેવલ દાનીના ગુણો ગ્રહીએ. સર્વે. ૩
પૂજ્ય ઇશની ઉપાસના;
સંધ્યા, હોમથી કીધી પ્રિતે....
ધ્યાન ધાતાનું ધરી;
ગાયત્રી ને જપતાં નિત્યે;
વહાલા “સૂત્રાત્માનાં” પ્રણવે રહીએ. સર્વે. ૪
દિવ્યતા પ્રિય દેવની;
બ્રહ્માંડમાં ગળકી રહી....
પાપનાશક જ્યોતિનું
લીધું શર્ણુ + સત્યાર્થે કરી;
નિત્ય બુદ્ધિવૃદ્ધિ ની મૈત્રી કરીએ. સર્વે. ૫
(ધર્મનો વ્યાપક જથનાદ.)

÷ સત્સંગે. + “ સત્યાર્થ પ્રકાશ ” શ્રી મહર્ષિ દયાનંદ કૃત.

realpatidar.com

પાંખડી બત્રીસમી.

મહારાજના આશીર્વાદોની પરિભળ.

શ્રી સલાપતિજી:- (ઉભા થઈ) પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ શ્રી નથુરામ શર્માજીએ તેમજ પૂ. શ્રી રામેશ્વરજી મહારાજે, અમારું જીવન કૃતાર્થ કરાવવા માટે ધર્મ-માર્ગ દર્શાવવામાં મોટું પુણ્યકાર્ય કર્યું છે. X એ મુક્તાત્માઓને નિજ સમાજ જાણી છે. (ધર્મજન્ય નાદ શ્રુત્યો.) પૂ. શ્રી મહાનુભાવોની નીતિરીતિનું જ અવલંબન કરતા, માનનીય વયોવૃદ્ધ પૂ. શ્રી શાસ્ત્રીજી મહારાજને આપણી વિનંતિ છે કે માનવમેળાને ધર્મોપદેશનો લાભ પ્રદાન કરે. કેમકે બ્રહ્મદેવો જ અનુપમ જ્ઞાનની દિવ્યદષ્ટિ છે. તેઓથી જ આપણે વિશાળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારીઓ છીએ.

કરુણા:-ૐ શ્રી સદ્ગુરુવે નમઃ ઓરમ્ સચ્ચિદાનંદેશ્વરાય નમો નમઃ

દિવ્ય પુરુષથી નિત્ય રક્ષાયલાં, પરમ સત્યનાં ગૂઢ તત્ત્વધારણમાં અધ્યાત્મ પ્રિય યજમાનો! આત્મવંદિત વિદ્વાન પુરુષો! પૂ. માતાઓ! પૂ. બહેનો! અને સહવિદ્યા-ભૂષણોથી દીપિત કિશોરો! અને ઉત્સાહી યુવાન મિત્રો! નિજ જીવનક્ષણોને રસવંતીથી સ્વાવલંબી બનાવવા માટે જે કહેવાનું તે વિદ્યાવૃદ્ધિ-વ્રતના પરમ વિનયી નીતિમાન મિત્રોએ, શાસ્ત્ર ગુણસંપન્ન શ્રી સુંદરજીભાઈએ, ગૂઢ જ્ઞાનના અનુભવી શ્રી વાશજી બાપાએ અને અધ્યાત્મી મિત્રશ્રી ઠંકર આદિ સુહૃદોએ ઉત્તમ રીતે સમજાવ્યું છે; એના અંગમાં વધુ કહેવાનું મારી દષ્ટિએ તો રહ્યું જ નથી. છતાં સૌનો પ્રેમાગ્રહ અને પૂજ્યવર્યોની કૃપાએ જે કહેવાય તેમાંથી સત્યનું દોહન કરશો.

તત્ત્વવેત્તા પૂ. મહારાજ શ્રી ધર્મચરમજી અને પૂ. મહારાજ શ્રી લાલરામજી તથા પૂ. મહારાજ શ્રી ઓધવરામજી આદિ પ્રભુ પ્રિયથે આત્મ સમર્પણ કર્યા સમર્થ દિવ્યદેહી દેવાત્માઓ; સદા પ્રણવ બનિએ જિજ્ઞાસુઓનું ઇચ્છિત સાર્થક સાધી રહેલ છે. સિદ્ધિદાયી વાંઠાયની પાવનભૂમિમાં ત્રિલોક્યજનનની પૂ. શ્રી ઉમિયાં માતાજીનું તુતન મંદિર આપણે સૌ ભાવિકાએ નિર્માણ કરીને + સં, ૨૦૦૦ ના ચૈત્ર સુદી રામનવમીના પવિત્ર દિવસે (દશ વાગ્યે) શાસ્ત્રોક્ત વિદિથી શ્રી માતાજીની પદરામણી કરેલ છે. પવિત્ર યાત્રાસ્થળ ઉઝામાં સારી આર્થિકવાળાં અધ્યાત્મીઓ જ પહોંચીને કુળદેવીજીની વ્યાપક મહત્તાનો અને ભાગીરથી-શ્રી સમાજનાં દર્શનનો લાભ મેળવી રહ્યાં છે. અધિકારીજનોને ગામપાદરે પૂજ્યેશ્વરીનું મંગળદર્શન કરી; કૃતાર્થ થવાનું પવિત્ર

X = “કર્તવ્યને પથે” વાંચી, અનુભવ મેળવીને પ્રચારક બનવું.

+ = “શ્રી કડવા પાટીદાર કુળ વર્ધિની ઉમિયાજી માતાના તુતન મંદિરનો દૂંક અહેવાલ.” પૃ. ૧૪ માં અવલોકવું. લેખક.

સ્થાન “સત્યં શિવં સુંદરમ્” પિતાની પ્રગટ પ્રેરણા અને નિર્માની શ્રી દાતા-ઓની ઉદારતાએ થવાથી તીર્થોની મહત્તા વધી એ સ્પષ્ટ જ છે. ભાવિક ગાય છે કે—

“તું છે મુજમાં, હું છું તુજમાં,” એજ અનાદિ લીલા;
વ્યાપક તત્ત્વ નિહાળે જે જન તેજ બન્યા ધર્મશીલા.

અત્યારે બ્રાતૃભાવે અતુલ સંપત્તિની સુવેળાએ, મહાવિદ્યાલયમાં
ધનઅર્પણની બહુ જ આવશ્યકતા છે.

આજ ધણા ધનવાન ખેડૂતો તથા શ્રીમતો સમાજમાં વિદ્યમાન છે પણ તેનો અર્થ જ શા? કેમકે—“અપયેષુ તદ્વાગેષુ बहुतरं उदकं वर्तते” “જેનું પાણી જરા પણ પીવાના ઉપયોગમાં ન આવે એવું હોય તો, એવાં ધણાં તળાવો તો પાણીથી ભરેલાં જ રહે છે; એવાં તળાવોનો શા અર્થ? જે જીવનનું સ્વત્વ જનતાના ઉપયોગથી કલ્યાણ સાધનમાં ન આવતું હોય તો તેવા જીવનથી પણ શું?”

રહસ્ય વૃદ્ધિ રહેવાની માર્મિક સૂચના.

સંગઠનની રસભરી વાતોમાંથી સાર મેળવવો કે “મતભેદોની તીવ્રતા જ્યારે સંસ્થા, સમાજ અને રાષ્ટ્રને માટે હાનિકારક થઈ પડે તેમ હોય ત્યારે પોતાના પક્ષને સખળ બનાવવા કરતાં, પોતાના પક્ષને નિર્મૂળ કરવો એ અધિકતર શ્રેયસ્કર છે.” હું વિશેષ ચર્ચામલી ચર્ચામાં ન ઉતરતાં, જેમણે ભૂતપૂર્વમાં સમાજની જગતિ માટે બ્રાતૃસંગઠનમાં મહત્વનો ફાળો આપ્યો છે એવા સ્વ. શ્રી નારાયણભાઈ આદિ વીરો અને વર્તમાનમાં શ્રી રતનસિંહભાઈ, શ્રી નારાયણભાઈ શિવજીભાઈ નાક. અને શ્રી લીમજીભાઈ કેશરાભાઈ સિં, આદિ ગુણીજનો આપી રહેલ છે. સૌના અભ્યુદય અંગે લાલ મેળવી તે બ્રાતૃને આપવા માટે જે સદા પ્રયત્નશીલ છે, તેવા કર્તવ્યનિપુણ સ્વધર્મ પારણના પ્રેમી-વીરોને મારા હાર્દિક ધન્યવાદો સાથે આશીર્વાદો છે.

વૈદિક આશીર્વાદનું ગાન.

आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्म वर्चसि जायताम् ।

आ राष्ट्रे राजन्यः शूर ईश व्योति व्याधि महारथो जायताम् ॥

दोग्ध्री घेनुर्वोढा नडवा नाशुः सप्तिः पुरनधिर्योषा ।

जिष्णु रथेष्टाः समेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायताम् ॥

निकामे निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु ।

औषधयः नः फलचत्यो पचन्यताम् ॥

योगक्षेमो नः कल्पताम् ।

અર્થ:-હે પ્રભો! અમારા બ્રહ્મરાષ્ટ્રમાં તેજસ્વી, વેદવિદ્ આદિઓ ઉત્પન્ન હો. શસ્ત્ર

૨૫૨

વિદ્યામાં નિપુણ, મહા બળવાન, નિર્ભય અને વીર ક્ષત્રિયો ઉત્પન્ન હો. દુઝણી ગાયો, ભાર વહન કરતા બળવાન બળદો, પવનપંથા અશ્વો અને વ્યવહાર કુશળ સ્ત્રીઓ અને મહારથી શત્રુઓના વિજેતા ઉત્પન્ન હો. યજ્ઞમાનોનાં ગૃહાંગણમાં વીરપુત્રો ખેલતા હો અને અમારા દેશમાં માઝ્યામેલ વર્ષો અને ઉત્તમ કળવાળાં વૃક્ષો તથા ઔષધિઓ નિપજો અને સૌનું કુશળ કલ્યાણ હો.

અમારી નિરપૃહીવૃત્તિથી જ યજ્ઞમાનોની શ્રધ્ધા અમપર બની રહેશે.

આપ ભાઈઓએ વિવાહ આદિ પ્રસંગોમાં અમને દાન, દક્ષિણા દેવાનું બંધારણ ધડચું તે સારું જ કયું છે; હજી પણ સુયોગ્યથી કરવું, જેથી આપણો સુકર્તવ્ય સંબંધ શોભ્યો રહે. અમે પણ મિથ્યા માયાસંગ્રહથી ભૂલામણીની વૃથા સૃષ્ટિ (મમતા) માં ન રહીએ. સનાતન સિદ્ધિ ફળવંતી રહેવાને આદાણોનું એજ નૈતિક કર્મકાંડ છે.

પાછળ વિરમ્યાં અધિકારીઓ પણ પ્રિય પ્રભુ શ્રી સત્યનારાયણનું પૂજન આદિ સત્ક્રિયાઓનું સન્માન જ કરી રહ્યાં છે, એમ શ્રધ્ધામાં નિત્ય વર્તવું યોગ્ય જ છે. સૌએ ધર્મગ્રંથો અને શ્રી સદ્ગુરુદેવના ઉપદેશ પ્રમાણે આસ્થા અને નિષ્ઠા-ધારીને બાતુલાવના સેવા સંગઠનમાં રહેવું. મિત્રપ્રેમથી દીપીત; સ્વધર્મનો સત્ય માર્ગ દર્શાવતી તેમજ રાષ્ટ્રના યશ રક્ષણની એજ સુવર્ણ પ્રભાત છે. કેમકે આશા વિના શ્રધ્ધા શક્ય નથી. શ્રધ્ધા વિના સિદ્ધિ સંભવતી નથી. જેનું જીવંત પ્રકાશ આપે છે તેને જીવવાનો અધિકાર છે, તે માટે અધિકારીઓએ (૧) કર્તવ્ય જાણવાની ઇચ્છા. (૨) કર્તવ્ય સમજવાની શક્તિ અને (૩) કર્તવ્ય પાળવાની દૃઢતા રાખવી.

વિદ્વાનો તેમ શ્રી બાપુજીએ અને જિજ્ઞાસુ શ્રી મૂળજીભાઈએ જે પવિત્ર સિધ્ધાંતોનું સમર્થન કરેલું તે શાસ્ત્રોક્ત અને સ્વધર્માનુકૂળ છે. પરમ સત્યમાં શ્રી મહાજનો સદા સંમત હોવાથી, એ જ દયાળુ સત્યેશ્વર સર્વનું કલ્યાણ કરે છે. અધિકારીઓ વડે જેમ જેમ સાવિત્રરૂપ શ્રી ગાયત્રીના જપ આદિ જ્ઞાન રહસ્યના વ્યાપક વિચારોનું મન્યન કરાશે તેમ તેમ સુવસ્તુ પ્રત્યક્ષ દર્શાતાં મેળવાતી જ રહેશે. શ્રી ગીતાજીમાં ઉપદેશેલ કર્મયોગ જીવનમાં ધારવો, વ્યાપક સત્યને દર્શાવતી એ જ ભાસ્કર રૂપે દીવાદાંડી છે. ગૃહોમાં “આચારઃ પ્રથમો ધર્મઃ” નો શુદ્ધ પ્રીતિભાવ તન, મન, કર્મ અને સંકલ્પોમાં નીતિરીતિની વૃદ્ધિથી ધારવો અને જીવનલાભ મેળવવો.

પૂ. સદ્ગુરુ શ્રી નથુરામ શર્માજીએ અને પૂ. શ્રી રામેશ્વરજી મહારાજે, આપની જાગૃતિમાં દયા-ભંડારનો ફાળો આપેલ, એ રીતે સર્વનું કલ્યાણ કરવાનું “**ब्राह्मणस्य मुखमासीत्**” (આદાણો, વિરાટ વિભુના મુખરૂપ) અમે મહર્ષિઓની સંતાન, નિરપૃહી આદાણોનું મુખ્ય સાચું કર્તવ્ય જ સમજીએ છીએ. સૌ જનોએ સત્યનાં અનુશીલન માટે મન, કર્મ અને વચનોથી ધર્મામૃત રહસ્યોનું

નિત્ય પાન અને તેનું બની શકતું દાન પણ કરતાં રહેવું; એ વિશ્વવ્યાપક શ્રેષ્ઠ માર્ગ સનાતનનો “ધર્મસ્ય તત્ત્વં નિહિતં ગુહ્યાય” સદુપદેશ છે.

પ્રહલાદ, દ્રુવ અને શુક્રેવ આદિ વિશ્વવંશ મહાન વિભૂતિઓએ કેવલેશ્વરના દિવ્યપૂજની સાન્નિધ્યમાં જવા, પ્રેમભૂતિમાનને આત્મઆલિંગન માટે અખંડ નામામૃત પાન કર્યું. જિજ્ઞાસુઓએ ભવબંધનથી છૂટવા સારું વિશાળ જ્ઞાન-ભક્તિથી કર્મકાંડના અપૂર્વ રહસ્યભર્યા માર્ગમાં; પ્રત્યક્ષી ચાલીને જીવનલીલાએ વૃત્ત કરવું. એ જ આત્મિક શાન્તિ આપનાર વેદભગવાને તેમજ પ્રાતઃસ્મરણીય પૂ. શ્રી મનુજી, શ્રી વેદવ્યાસ કૃષ્ણદ્વૈપાયનજી, મહર્ષિ શ્રી દયાનંદ સરસ્વતી, શ્રી તીલક મહારાજ, સ્વામી શ્રી શ્રધ્ધાનંદ, પૂ. શ્રી બાપુજી, શ્રી વિદ્યાનંદ સ્વામીજી, શ્રી સદ્-ગુરુદેવ ઓધવરામજી અને શ્રી વિનોબા ભાવે આદિ તત્ત્વદર્શીઓએ માનવોને આપ્યો અને દર્શાવેલો સત્ય સનાતન ધર્મનો કર્મચોગ છે. એ જ ત્રિભુવનનો આધાર સ્થંભ છે, અસ્તુ. ૦૬ શાન્તિઃ! શાન્તિઃ!! શાન્તિઃ!!! (ધર્મનો જયનાદ.)

સભા નિયમથી અનુમતિ મળતાં, વિદ્યાર્થી શ્રી વિશ્રામજી આદિ યુવક જિજ્ઞાસુ-શિષ્યોએ મળી (વક્તાસ્થાનથી હાથ જોડી,) પૂ. શ્રી સદ્ગુરુદેવને શ્રધ્ધા-જલિ દેવાનું સ્તવન ગીત ગાયું.

શ્રી સદ્ગુરુદેવ મહિમા.

શ્રી ગુરુદેવ! ઓધવરામ!!	તમને વારંવાર પ્રણામ;	
કરીએ વારંવાર પ્રણામ,	ધરીએ અમ અંતરમાં ધ્યાન.	-ટેક
પાવનનામ-પુનિત તમારું,	હિર અજ્ઞાન-તિમિર હરનારું; (૨)	
	તે મન ઠરવાનું છે ઠામ.	ત. ૧
સદ્ગુરુ! અદ્ભૂત શક્તિ તમારી,	નિજ મહિમા જગમાં વિસ્તારી; „	
	કરીયાં પરઉપકારી કામ.	ત. ૨
અનીતિ, અધર્મ, જડતા કાપી	શુદ્ધ સનાતન ધર્મ સ્થાપી; „	
	કીધાં, જીવોનાં કલ્યાણ.	ત. ૩
દાસ દયાળ કહે કર જોડી	ભવ, ભય બંધન નાખો તોડી; „	
	હૃદયમાં વસજો, આઠો યામ.	ત. ૪

(સદ્ગુરુદેવ શ્રી ઓધવરામજી મહારાજની જય ગર્જના ગુંજી રહી.)

—આ સદ્ગુરુ સ્તવન પ્રાપ્ત થયેલ છે; પૂ. શ્રીમાન વડીલ પચાણુભાઈ લધાલાઈ નાયણી, બદામ કંપાવાળા દ્વારા.

પાંખડી તેત્રીસમી.

હિતેચ્છુઓની સેવાર્પણથી પ્રસરતી સુવાસ.

શ્રી સભાપતિજી:- (નિજ સ્થાનથી ઉભા થઈ.) સમાજના કલેવરમાંથી કુરુદિનો-સડો સ્વચ્છ કરવા માટે પૂરી ચિકિત્સાથી જ્ઞાન ઔષધિઉપચારે તેમ જોઈતી નસ્તરની ક્રિયા કરતા વૈદ્યરત્ન શ્રી પ્રાણુદેવજીને આગ્રહ કરીએ છીએ. શ્રીમાનજી! વિચાર-કુસુમોની પરિભળ પ્રસરાવી, આપણી જ્ઞાનપિપાસા તૃપ્ત કરે. શ્રોતાજનો! સદુપદેશને ધૈર્યથી શ્રવણ કરી લાભ મેળવશો.

પ્રા:- ઔરમ્ શ્રી ભગવાન ધન્વંતરિ નમઃ

x “ પહેલું સુખ તે જાતે નર્ચા. ”

શ્રી મહાનુભાવ સભાપતિજી! તથા ગુણપરિભળ ધારી દક્ષજનો! તથા સુઆરોગ્ય પ્રાપ્તિએ સંયમ અને સ્વચ્છપણાની સંભાળ લગનીમાં અહોનિશ આતુર પ્રેમી યુવાનો! બાળરક્ષામાં સંપૂર્ણ ધ્યાનવંતી અને આરોગ્ય વિજ્ઞાનનાં અનુભવી તેમ ઔષધીઓનાં જ્ઞાનથી ઉપચારોમાં વિધાત્રી સમાન કર્મનિષ્ઠ પૂ. માતૃધરીઓ! અને સંસાર માર્ગના પૂર્ણ કર્તવ્યોમાં નિત્ય આનંદમયી રહીને અમે બ્રાતૃઓનાં ઓવારણું લેનાર પૂ. ભગિનીઓ! પ્રથમ-

- (૧) દિર્ઘજીવન સારું નિદાન સમજીને અત્યંત ઉત્સાહથી શારીરિક શુદ્ધિ માટે શૌચ, સ્નાન આદિ રીતિથી ખંત રાખવો.
- (૨) બાળરક્ષા અને તેના નિરોગપણમાં ધરગથ્થુ ઔષધિઓનું ઉપચારના લાભ માટે માતાઓએ આવશ્યક જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરવી.
- (૩) નેત્ર-રત્ન આદિ ધન્દ્રિયોની ઠીક રીતે પૂરી સંભાળ લેવી.
- (૪) અદ્વાયર્થ પાલનથી, તરુણો અને યુવકોનું તેજસ્વી વિદ્યાભ્યસન વધારવું.
- (૫) ગૃહકાર્યોમાં અપૂર્વ સ્વચ્છપણું રાખવાથી તન, મન અને વિચારો નિત્ય ઉમંગી જ રહે છે.
- (૬) જડી ભુટ્ટીઓનો ઋતુ અનુકૂળ પ્રયોગથી તેનું પાન કરવું.
- (૭) સાત્ત્વિક જીવનની બાહ્ય સ્થિતિથી અહીં જ મુક્તાવસ્થા છે.
- (૮) શુદ્ધ અને સ્વચ્છ જળ પણ વસ્ત્રથી ગાળીને ઉપયોગ કરવો.
- (૯) મળ મૂત્રનો વેગ કદી પણ રોકવો નહીં.
- (૧૦) શ્રી પ્રભુજીનું નામ સ્મરણ જ ભવરોગ નિવારનાર ઔષધિનું આત્મ અધ્યાલયુ, મહા રસાયણ છે.
- (૧૧) કંપાઉન્ડરો (વૈતરા) નો અભ્યાસ કરવામાં મિત્રોએ લક્ષ પરાવી, વૈદ્યક સાહિત્યનું વાંચન કરવું.

x = પ્રભુકૃપાએ આરોગ્યના વિવિધ વિષયો પાંચમા પુષ્પમાં વિસ્તારથી વર્ણવાશે. લેખક.

રૂપ

- (૧૨) દરેક માનવ નિજ દેહનાં સુદૃઢ અવયવો સંભાળવાનો પોતે જ સાચો વૈદ્ય-રાજ છે.
- (૧૩) રાષ્ટ્ર જનોનાં સંગઠન માટે સામુહિક કાર્યોમાં પૂરા સેવાભાવની વૃદ્ધિને દીપાવવી.
- (૧૪) સુદૃઢ અધિવાસન યુવાન જ રાષ્ટ્રયશને રક્ષનાર વીરવર યોધો છે.
- (૧૫) દરેક રાષ્ટ્રજન માતૃભૂમિની સંસ્કૃતિનો સિદ્ધાંત પૂજક-સૈનિક જ છે.
- (૧૬) સ્વતંત્ર ભારતની મંગળ જય ગર્જના-વંદેમાતરમ્ સાથે જયહિન્દનું ઉચ્ચારણ કરી, ત્રિરંગા ધ્વજનું સન્માન સદા દીપાવવું.

જીવનહિતના આરોગ્ય વિષયો આદિના દરેક ઉત્સાહીએ પૂરા જ્ઞાતા રહેવાની અને વૈદ્યરત્નો બનવા માટે ઔષધિઓનાં વિવરણો X સમજવાની અને જનતાનાં આરોગ્ય સાચવણીમાં પૂરતો સમય અર્પવાની આજ રાષ્ટ્ર વૈદ્યોની શાસનને બહુ આવશ્યકતા રહી છે. જે આયુર્વેદપ્રિય યુવાનરત્નો વૈદ્યજ્ઞાનનો અભ્યાસ મેળવવા ઇચ્છે તો તેવા માનવમિત્રોના હિતસ્વી ઉત્સાહી મિત્રોની જિજ્ઞાસા પૂર્તિ-એ, તહેવારો અને આવશ્યક કાર્ય આદિના દિવસો વિના; દરરોજ રાત્રે આઠથી દશ વાગ્યા સુધી (જે કલાક) નિયત વેળાસર મિત્રપ્રેમથી મહત્ત્વ વૈદ્યકીય જ્ઞાન આપી કેળવવા માટે આપનો સેવક બહુ સમયથી ઇચ્છે છે. મને તો વૈદ્યજ્ઞાનનો લાભ મેળવનારા અંતીલા મિત્રો જ જોઈએ છે. અનુભવ પ્રાપ્તિથી આયુર્વેદિક શાળા અને કોલેજોમાં તેમજ યુનિવર્સિટીમાં સૌને અભ્યાસગુણ મેળવવો ઠીક જ રહેશે. (મન્યવાદ ધ્વનિ ગુંજ્યો.) હું વક્તાઓના અમૂલ્ય સમયને વિચારી, મારું વક્તવ્ય પૂરું કરું છું, જયહિન્દ. (વંદન કરી બેસ્યા.)

પાંખડી ઓત્રીસમી.

શ્રી મંત્રીની આગામી કાર્યમાં સૂચનાની સ્નેહ સુવાસ.

આપણે બહી જે કાર્યોનું સ્પષ્ટીકરણ કર્યું અને કરવાનું છે તેનો સાર સર્વને કહેવો. દરેક મિત્રે સંસ્કારોનો અંગીકાર સ્વઃ અર્ધાંગીને અવશ્ય કહી સમજાવવો. તેમના વિચારોમાં જ સંતાનોના સંસ્કાર માટે જ્ઞાન ખિલવવું બહુ જરૂરી છે. મિત્રોએ ધર્મ, ઇતિહાસ, વૈદ્યકીય, ડૉક્ટરી, વિજ્ઞાન, અને ખેતી-વાડી સાથે રાજ્યતંત્ર આદિ સદ્ગ્રંથો ધરોમાં વસાવવા, એ નાના વાંચનાલયમાં ગૃહદેવીઓ પણ ધરકાર્યથી નિવૃત્તિ મેળવી સ્વાધ્યાય કરે. વિશ્વ પૂજનિઓથી જ પ્રવીણરત્નો કેળવાતાં વારસાનું ગૌરવ દીપશે. બહી પધારેલ પૂ. માતા, બહેનોની હોંસ જેમ સન્નારીમંડળે જ્ઞાનસુધાનું

X = “વર્તમાનનાં વહેણ” આરોગ્ય સિન્ધુ માસિક, વર્ષ ૩૧, અંક ૩, ફા. ૨૦૧૦, માર્ચ સ. ૧૯૫૪, પૃ. ૬૦ તેમજ પૃ. ૬૫ મે “આરોગ્ય અને રાષ્ટ્રીય ભૂમિકા” એ મહત્વના લેખો, વૈદ્યવિશારદ અથવા વૈદ્યરત્ન થઈને જનતા-જનાર્દનની સેવા કરવાના પ્રિયવંત ઇચ્છુકે અવલોકીને પરમ લાભ મેળવવો. લેખક.

રૂપક

પાન કરતાં રહેવાથી જ આપણો સુધાર છે. “ ગાડાનાં બન્ને પૈડાં સરખાં હોય તો જ સુખપૂર્વક યાત્રામાર્ગ કપાય અને ગગનમાં ઉડતાં પક્ષીની બન્ને પાંખો સરખી અને સુરક્ષીત હોતાં, માર્ગ ઠીક કપાય છે. ” ઉભયોનાં સાત્ત્વિક વિચારોથી નીતિવર્તન અભિન રહેતાં શ્રી સોમજી બાપુજીનું સુવાક્ય સફળ થતાં, જ્ઞાન-જ્યોતિથી ઘરોમાં પ્રકાશ પથરાશે.

મંગળપણથી શુભ મેળવતા મિત્રો ! સ્વગામોનાં મંડળોદ્ધાર વાંચનાલયોમાં વેદો, શ્રી ગીતા, રામાયણ, મહાભારત, શ્રીમદ્ભાગવત, હુન્નરકળા, વૈદ્યક. ડૉક્ટરી અને ખેતી-વાસીનાં આદિ ગ્રંથો તેમજ વર્તમાન સામયિકો તથા હિન્ન હિન્ન વિષયનાં માસિકો વસાવવાં. સ્વાધ્યાયના મનન વડે માનવજાતી પૂરું કર્યામાં કર્તવ્યસેવા અર્પાશે. અહિંસાપ્રતિષ્ઠા ધારણથી શાન્તિ વૃદ્ધિએ સુરાખ્ય અને વિશ્વ દિવ્યધામ દર્શાશે.

પૂ. બહેનો ! સંગાથે મળી ઉન્નતિ ગીત ગાતાં રહેવાં. ઘરોની સુધડના આદિ આચરણો જીવનપંથમાં ઉન્નતિવાને નિત્ય સત્સંગમાં મળી, “ ભારતનાં સ્ત્રીરત્ન ” આદિ સદગ્રંથોનું અધ્યયન કરવું. “ મહિલા મંડળો ” ધર્મરહસ્યોથી રાષ્ટ્ર ઉત્થાનમાં “ શિશુકેન્દ્રો ” આદિ જે પવિત્ર કર્તવ્યો દીપાવે છે તેનો ઉદ્દેશ સમજી તેમાં સહયોગ દેવાને જ અધિકારી બનવું. પૂ. માતાઓ ! અમને સમાજ, રાષ્ટ્રજન અને વિશ્વહિતની સાધના માટે મીઠા આશીર્વાદો આપો, જેથી અમારાં જીવન; આપ પૂ. માતા-પિતા-દેવશ્વરોને જ પ્રથમ સુખ દેવાની સેવાથી ઝળકી રહે.—

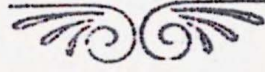
પ્રિય સંદેશ.

(સ્વયંસેવક દ્વારા, શ્રી મનજીભાઈ પધાર્યાના રૂડા સમાચાર મળતાં) શ્રી મંત્રીજીએ:- અહીં કાર્ય થતું રહે, અમે તરુણો અને યુવકો મિત્રને મળીએ છીએ. પછી બોજનનો સમય પણ થશે.

(શ્રી મિત્રનું સ્વાગત સર્વ મળીને કર્યું.) શ્રી મનજીભાઈએ જન્મભૂમિનાં વંદનની-રુચિરજ સિરપર ધારી, પૂજ્યો પ્રત્યે નમસ્કારનો બહુજ પ્રેમ દીપાવ્યો. વડીલો, શ્રીમંતો, તરુણો અને મિત્રો મોંઘેરા મહેમાનને વિવેક પુરઃસર બેટ્યા. માતા શ્રી ગંગાબાઈ, શ્રી વદાલબાઈ અને શ્રી પ્રેમાબાઈ આદિ માતાઓ અને બહેનોએ વીરનાં આવારણાં લીધાં. મિત્રે નમ્રપણે સૌને નમસ્કાર કર્યા, જનવૃદ્ધે પણ દુરથી ભાવપૂર્વક વંદન કર્યું. બોજન પછી શ્રી મિત્ર અને પુત્ર રમણલાલ સાથે સૌએ મંડપમાં પધારી યથા સ્થાન લીધું. મિત્રધર્મપત્ની સાથે શાન્તિબહેન પણ મહિલા સમુદાયમાં સન્માનથી ધિરાળ્યાં.

દર્શનવિરહી અયોધ્યા વાસીઓને મહાત્મા શ્રી રામચંદ્રજી વનવાસથી પધારતાં જેમ આનંદ થયો તેમ ઉત્સાહી મિત્રોનો નેતા નિહાળી; સૌમાં પૂર્ણ આનંદ આપ્યો છે. ટૂંક સમય પછી મિત્રશ્રીને માનપત્ર અપાયું, તેને શ્રી કેશવલાલે વાંચ્યું.

—: માન પત્ર :—



શ્રીમાન મનજીભાઈ!

આપ ગુણીજને, સમાજ અને તરુણો તેમ યુવકમિત્રોનાં હિત માટે વર્ષોથી પરિશ્રમ લઈ, સર્વને સંગઠન સુમાર્ગે ચલાવ્યા. સંસ્કાર વીણાની મધુર ધ્વનિઓથી અમારા હૃદયના કુમળા તારો જંકૃત કરાવી અને સાહિત્ય સ્વાધ્યાયના રસિક બનાવી, અમને સુસોમાં વધુ શોભાવ્યા. એ પરમ ઉપકાર આપ મિત્રશ્રીની અતુલનીય કર્તવ્ય નિપુણતાથી પુણ્યદાયી વિભૂતિ આપવાનો જ છે.

આપશ્રીએ અમને સદ્વિદ્યા વૃદ્ધિ માટે ધર્મનાં રહસ્યોનું ચૈતન્યામૃત પાતાં, અમે નવયુવકોમાં નૂતન જીવનતત્ત્વ પ્રગટાવ્યું. ઘેર ઘેર ઉત્સાહના વાયુવેગથી સંસ્કારો વડે ઉન્નતિ કરાવી, એ સઘળો સુચશ આપ પ્રિયવીરનાં બ્રાતૃત્વે જાગૃતિ કરાવનારી અખંડ સ્વાધ્યાય-તપશ્ચર્યાથી સેવાવ્રતની-સંજીવનીનો જ છે.

એવા પવિત્ર, રમણિય, રસિક અને સર્વહિત મંગળ ભાવોમાં કૃત્યરૂપણે આકર્ષાઈ, અમે ન્યાયકારી દયાળુપિતા પ્રત્યે અભિલાષાની શુભ ભાવના કરીએ છીએ; કે આપ કર્મ-વીર તેમ આપનાં ધર્મસંઘાતી કુટુંબીઓને જીવેમ્ શરદઃ શતમ્ ભક્તવત્સલ, પ્રણુતપાલ કૃપાળુદેવ રક્ષા કરી દિર્ઘાયુ બનાવે.

અમે છીએ, અત્રે પધાર્યા જનવૃંદ તથા જ્ઞાન પ્રાપ્તિએ; આપશ્રીનું જિજ્ઞાસુ મિત્રમંડળ.

સં. ૨૦૧૨

સન ૧૯૫૬.

માગશર સુદિ ૧૫.

શ્રી મનજીભાઈએ મૃદુપણે માનપત્રના આભારનો વળતો ભાવ, વક્તાસ્થાનથી કહ્યો.

મઃ-

ઓઃમ્ વિશ્વાનિ દેવ સવિતર્દુરિતાનિ પરા સુવ ।

યજ્ઞદ્રંતઃપ્રસાસુવ ॥ યજ્ઞ. અ. ૩૦, મંત્ર ૩, પૃ. ૧૪૩.

ભા:-હે પરમાત્મા દેવ! સમસ્ત દુર્ગુણો, દુર્વ્યસનો, દુર્વ્યવહારો તો હમારાથી દૂર રહે અને કલ્યાણકારી સદ્ગુણો અમને પ્રાપ્ત થાઓ.

શ્રીમાન સભાપતિજી! ધર્મસ્થંભ નિત્ય વંદનીય પૂ. પિતૃદેવો! તેમજ પૂ. માતૃ-દેવી સ્વરૂપો! તથા પૂ. શિક્ષક ગુરુવર્યદેવો! તથા સૌભાગ્યવંતી ધર્મશીલા-કર્મયોગીની પૂ. ભગિનીઓ! દેવતાસ્વરૂપ કરુણામય રક્ષા સદ્ગૃહસ્થો! અને સર્વદા ગુણમુગ્ધ પ્રિય મિત્રમંડળ!

પૂજ્યો! મારા જેવી સામાન્ય વ્યક્તિને બહુ માનવાચક શબ્દોથી; નિજ શિશુસ્નેહે વિશુદ્ધ વાત્સલ્ય પ્રગટાવ્યું તેવું માનદાન જનતા-જનાર્દનનાં દર્શન ઇચ્છુક જિજ્ઞાસુને ન આપવું. માનથી અમે યુવકોના જાગૃત વિચારોનું ખીલ્યું કમળ સેવા-સુવાસ રહિત થતાં, અંતે કુમળામને નિરૂપયોગી જ બને. (હાથ જોડી) નિજ સેવક તો દર્શનીય સાક્ષર શ્રી ગુરુદેવોનાં ચરણ-કમળોની ધૂળનાં રજકણુ ધરાધર પણુ નથી. મારાથી બની પણુ શું શક્યું છે? ઠીક દ્રષ્ટા અને સર્વહિત કર્તા; સૌનો ઇષ્ટ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવ જ છે. આપ પૂજ્યાત્માઓએ અતિ માયાળુપણે જિજ્ઞાસુ શિષ્ય પર જે સ્નેહવર્ષા વરસાવી તે પ્રેમવારીને આપશ્રીઓનો શિશુ હૃદય-પટપર ઝીલે છે. (સર્વને નમ્રતાથી નમસ્કારો કર્યા.)

આપ સુહૃદો, પિતૃઓ અને શ્રી ગુરુદેવોનાં ધાર્યાં, દિવ્ય તત્ત્વોનું અવલંબન કર્યાથી જ અમે ઋણીઓને આજની વિશાળ સભામાં; શ્રી સાક્ષર દેવોનાં દર્શન તેમ મિત્રશ્રી માણેકલાલ સાથે મિત્રશ્રી કેશવલાલની ઝાંખી કરવાનો અલબ્ધ લાભ પ્રાપ્ત થયો છે, તે પ્રતાપ પણુ મિત્રોએ જિજ્ઞાસાથી ધર્મતત્ત્વનાં નિત્ય કરી રહેલ પ્રેમામૃત પાનનો જ છે. સાધકોને સંસારમાં પ્રેમ સાધનાથી જ દુર્લભ વસ્તુ-પરમપિતાની દિવ્યજ્યોતિનું અપરોક્ષપણે દર્શન કરાય છે. યોગેન્દ્ર શ્રી કૃષ્ણ-ચંદ્રજીએ સતી દ્રૌપદીનાં પ્રેમાકંઠ સ્વરે સાંભળતાં જ સતીની ધર્મમર્યાદાની સાધનાનું રક્ષણ કર્યું. સ્મશાન ભૂમિમાં પુત્ર રોહિતના મૃત દેહને અગ્નિ સંસ્કાર કરતી સતી માતા શ્રી તારામતીના ગળે શ્રી હરિશ્ચંદ્રે (મશાણીયા સ્વરૂપમાં) તલવાર ચલાવતી વખતે! અખંડ સત્યનાં પરમ ભકતોએ સત્યવ્રતના અડગ પ્રેમપાલનની પ્રભુતા વડે જ વિશ્વેશ્વરની દિવ્યતાનું દર્શન થયું. સત્ય-સેતુના જ આધારથી અપૂર્વ અને અક્ષય સુકિતારાજ્યનું પરમ સુખધામ મળ્યું. સૌના શ્રદ્ધામાન્ય-અહિંસા સ્વરૂપ જ પ્રિય પૂ. આપુલના દિવ્યપંથમાં ગમનની મંગળ વેળાએ, તેઓશ્રીનાં સુખ-કમળમાંથી “હે રામ” નામના વિદ્યમાં વ્યાપી રહેલ પરમ સુંદર જ્ઞાન-પ્રકાશિત; સર્વકાળમાં સત્યના આધારસ્થંભ

૨૫૬

મંગળ શબ્દો જ ઉચ્ચરાયા. (સલાજનોએ તરત ઉભા થઈને પ્રેમપૂર્ણ વંદેમાતરમનો શુભંદ નાદ ગમવ્યો અને પૂ. શ્રી બાપુજીની જય ગર્જના શું જ રહી.)

પ્રેમામૃતનાં બોક્તાઓ! મિત્રનો અખંડ પ્રેમ એ બહાંડવ્યાપી સત્યેશ્વરપરની અતૂટ શ્રદ્ધા (ભક્તિ) નો તાર છે, જે વડે પ્રેમરસની જ્ઞાનમૂર્તિ—સત્યજ્ઞાનંદના વિશાળ ખોળાની સાન્નિધ્યમાં પહોંચાય. સર્વાત્મા પ્રિયેશ્વરની જ્યોતિની દીપ્તિનાં દર્શનથી વિશ્વમંગળનાં કર્મયોગમાં અનન્યતાનો પરમાનંદ મેળવાય. પ્રેમરસ ભોગીઓ તો પ્રભુના પ્રેમમાં પ્રત્યેક ક્ષણે મગ્ન રહી. આદર્શ વૃત્ત્ય કરી રહ્યો જ ગાય છે—

મિત્રનો મસ્તાન પ્રેમી.

— હરિગીત છંદ —

પ્રેમી હૃદયમાં પ્રેમનાં શુદ્ધ પ્રેમ બિન્દુ ટપકતાં;
એ પ્રેમથી પ્રેમી સહુ બસ પ્રેમ થેલાં થઈ જતાં.
તે પ્રેમના માદક મહીં દીલ પ્રેમમય લમતું રહ્યું;
કહેવાય નહિ એ પ્રેમને દીલ પ્રેમીમાં એક જ બન્યું. ૧.

સ્વરૂપ જોવા પ્રેમીનું દીલ ધ્યાન પ્રેમે બહુ કયું;
વળી પૂરજોશે પ્રેમી મહીં અદ્વૈત થાવા આદ્યું.
પૂર્ણત્વ એકજ તત્ત્વ જોવા મિત્ર ચરણે શિર નમ્યું;
અપરોક્ષ એવા મિત્રમાં દીલ પ્રેમીમાં એકજ બન્યું. ૨.

શુદ્ધ પ્રેમની એ પ્રેમતાને વર્ણવું કયમ પ્રેમથી;
એ પ્રેમની તો પ્રેમતાને વર્ણવી જાતી નથી.
પ્રેમી મહીં રસમય થતાં આનંદથી મનડું દ્રબ્યું;
આદર્શ પ્રેમે લગ્નીથી દીલ પ્રેમીમાં એકજ બન્યું. ૩.
(ધર્મ જયનાદ શું જોયો.)

શ્રી મહાતુલાવોના મનનમાર્ગમાં જિજ્ઞાસુઓ દ્વારા સત્સંગમાં સ્વાધ્યાય થાય છે તે સલાઓ, સંમેલનો અને વાંચનાલયોનું જ સાચું સ્વરૂપ છે. શ્રદ્ધાળુઓએ સુમાર્ગે વરતતાં આધ્યાત્મિક કેન્દ્રના—સ્વસ્થાનમાં સુખપૂર્વક પહોંચાશે, સૌનાં અંતઃકરણોની વૃત્તિઓનાં સૂક્ષ્મ યંત્રોમાં પ્રેમતંતુના સંગઠનથી વણાઈ રહ્યો એજ વિશાળ ભ્રાતૃભાવ જ છે. વિશુદ્ધ મિત્રપ્રેમ નિભાવ્યાથી જ સર્વનો ઉદ્ધાર છે. (પુનઃ ધર્મ જયનાદ શું જોયો.)

પ્રેમધર્મનાં પૂજારીઓ! મારા આવવાથી સાર્વજનિક સુકાર્યમાં વિધન થતાં. એ કાર્ય કરવું જોઈએ. કવિતા ગાઈ મારું વક્તવ્ય પુરું કરીશ.

૨૬૦

॥ ઓરમ્ ॥

(રાગ, બેરવી ત્રણ તાલને મળતો)

— વિશ્વખાગને રક્ષનાર સુખાળી પ્રત્યે —

લે સંભાળી....ઓ....વનમાળી!....ખીલી રહે....ફૂલવાડી -ટેક
+ વૃક્ષ, ÷ વેલડીઓ...નાં X ફળગાંઓ....
મૂળ, ડાંખળાં.... શાખા, પર્ણાંઓ....(૨)
સ્નેહ હસ્તથી.... લે.... પંખાળી.... ખીલી. ૧.
રક્ષનાર તું.... સઘળે.... દર્શાવે....
અમૃત દષ્ટિની.... વૃષ્ટિ વરસાવે....(૨)
મંગળકારી.... સ્તુતિ ધારી.... ખીલી. ૨.
વેદ લક્ષ્મીનાં.... -નેને.... દર્શાવે....
પૂર્ણ સત્તા.... પ્રહ્લાંડે.... છાઈ....(૨)
સત્વર લ્યે.... ને તનુજો ઉગારી.... ખીલી. ૩.
પ્રાણ પ્યારા!... જગ આધારા!....
કૃપાળુ તહારા.... ગુણો.... અપારા....(૨)
બહાલ કરી, દે.... લક્ષિત સુખાળી.... ખીલી. ૪.
સ્થાવર, જંગમે.... લીલા.... મૂરતી....
સંતજનો.... ગુણ ગાવે.... કીરતી....(૨)
વારી.... વારી.... વિશ્વેશ આભારી.... ખીલી. ૫.
દયાળુ પિતા!.... તેં.... આદિથી....
અર્પયું.... સૌંદર્ય કર્માધિનથી....(૨)
પુરુષાર્થ નિયમી.... * ચોપટ ઢાળી.... ખીલી. ૬.
મૃત્યુ પ્રવાહે... અંતર તડપે!....
કાળ—પ્રભુજી.... નિશ્ચિન ઝડપે!....(૨)
અમૃત—પુત્રોની.... કર રખવાળી.... ખીલી. ૭.
નાથ! ન્યાયી!!.... જ્યોતિ છાઈ....
શિશુઓ.... ભિક્ષે.... અન્ય ન કાંઈ....(૨)

+ શરીર ÷ કુટુંબો. X આળકવૃદ્ધો. * ચોરાસી લાખના ચાર ભાગોમાં
ફર્યા કરતાં, બહુ પુણ્ય પ્રાપ્તિથી મળેલ મનુષ્ય દેહ.

૨૬૧

વૃક્ષ વેલી x ફળી રહે જીકાળી.... ખીલી. ૮.
(ધર્મની જગ)

પાંખડી પાંત્રીસમી.

વિદ્યાવૃદ્ધિમાં ધનદાન દેવાની પ્રસરેલ ઉદારતા સુગંધી.

શ્રી સલાપતિજી:- (ઉભા થઈ) મિત્રોની ઉત્તતિમાં સહાયક રહેલ સદ્ગુણ અવર્ણનીય સ્વનામધન્ય શ્રી. રા. રા. ડૉ. નૌતમલાલ પોતાની અનુપમ લાક્ષણિક શૈલીથી સૌને આરોગ્ય આદિના સદ્ગોષ્ઠ આપશે, તેનો સલાજનો! લાલ મેળવશો.

ડૉ:- (વક્તા સ્થાને પધારી) ઓરમ્ વિશ્વંભર, સ્થાવર અને જંગમના પતિ કેવલેશ્વર! નમઃ

ન્યાયાસને બિરાજ્યા પ્રિય માન્યવર શ્રી સલાપતિજી! ઉપસ્થિત માનનીય મહોદયો! પધાયું જનમંડળ! અને વિદ્વાનાં ગુણ પૂજનમાં સતત ઉત્સાહી મિત્રવંદ!

સૌએ આરોગ્ય-મૂડીની અખંડ રક્ષા કરવી.

- (૧) પ્રથમ શરીર રચનાનું આવશ્યક જ્ઞાન મેળવવું અને પ્રત્યેક અંગોની શાસ્ત્રીય પધ્ધતિથી નિત્ય સંભાળ લેવી.
- (૨) જીવન સાચવવાને આહારની સામગ્રીની દરેક રીતે પૂરી સ્વચ્છતા રાખવી.
- (૩) અન્ન ચાવીને આરોગ્ય, થોડું હોય પણ તે વધુ ગુણમયી છે.
- (૪) અનિયમિત ભોજોથી રોગોની વૃદ્ધિ જ થાય છે.
- (૫) ઘરોમાં મોકળાશ, ઉજાશ અને નિત્ય પૂરી સુઘડતા રાખવી.
- (૬) દરેક ગામડામાં તેમ ફળિયામાં પ્રસુતિ ઘર જુદું બનાવવું, જેથી પ્રત્યેક ઘરોની સ્વચ્છતા સચવાય. એ કાર્ય સર્વ સ્થાનોમાં તરત થવું બહુ લાભદાયી છે.
- (૭) સંતતિ નિયમનને બ્રહ્મચર્યના સંયમથી સમજવામાં પૂરું લક્ષ દેવું.
- (૮) માનવોએ દિવ્દિજીવન માટે અષ્ટાંગઅંગી બ્રહ્મચર્યવ્રતનું મહત્ત્વ સમજી, તેવું સદ્વર્તન કરવું.
- (૯) રોગ નાનો ન જાણતાં તેનો તેના નિષ્ણાતો દ્વારા તરત ઉપચાર કરાવવો.
- (૧૦) ઉત્તેજક અને અજાણી ઔષધિઓથી તો સાવ દૂર રહેવું.
- (૧૧) સુકમાર્ષની ધન-લક્ષ્મીનો પ્રથમ વિદ્યાવૃદ્ધિમાં જ સદ્ઉપયોગ કરવો.
- (૧૨) ધર્મતત્ત્વના શ્રવણ, મનન અને ધારણામાં અવિચળ શ્રદ્ધા ભક્તિ વધારવી.
- (૧૩) જનગણોના ઉપચાર માટે સ્વદેશનાં સસ્તાં તેમ સ્વાસ્થ્યમાં જળ, વાયુ અનુકૂળ અને બહુ અંશે સ્વદેશી ઔષધિઓના ઉપયોગની દિવ્ય મહત્તાને કાર્યમાં વધુ પરિણીત કરવી.

x જ્ઞાનગુણ ગ્રહણથી નીતિ રીતિમાં પરમ નમ્રતાની વૃદ્ધિથી રસવંતી ભાવના.

(૧૪) માનવ બ્રાતૃગણોમાં પરસ્પર નિઃસ્વાર્થ પ્રેમભુદ્ધિ કેળવતાં; રાષ્ટ્ર મહાન દેવતથી બળશાળી જ બન્યું રહેશે.

હું આપશ્રી પ્રિય બંધુઓને દરેક સલામોના સમયમાં વિવેચનોથી સમગ્રવું છું તેમ આજ સમય સંકુચિત રહેતાં, એ કહેલ આદિ વિષયોનું વિવરણ X પુનઃ પ્રાપ્ત સમય પર સમગ્રવવાને કાશિશ કરીશ. ઓરમ્ નમઃ

શ્રી સલાપતિજી:- (સ્વ આસનથી ઉભા થઇ.) આપણા સુહૃદમિત્ર, ક્ષાત્રતેજથી દ્વિધિ-માન અને આપણી કેંગ્રેસની વ્યાપક સંસ્થામાં યુવકથી કરી પ્રૌઢ અવસ્થા પર્વત નિષ્ઠાથી જનગણની સેવા કરનાર અને દરેક વખતે ગ્રામ પંચાયતના મુખ્ય સભ્ય ચૂંટાતાં, જનતાનાં સંગઠનથી પૂરા સંચાલને રાષ્ટ્રશક્તિની વૃદ્ધિ કરાવતા રહ્યા એવા ગુણભૂષણોએ સૌંદર્યવંત શ્રીમાન ઠાકોરશ્રી પ્રતાપસિંહજીને આપણી નમ્ર વિનંતિ છે. શ્રીયુત! નિજ પિયુષવર્ષિણી વાણીથી પાડોશી બ્રાતૃઓનું વિદ્યા સાધનામાં હમેશ જેમ મંગળપણે કર્તવ્ય સાથે આપશે, એ આશાનું સેવન છે. શ્રીમાન પ્રતાપસિંહજી:- (હાથ જોડી) ઓરમ્ એકેશ્વર! સત્યના આધાર સ્થંભ!! તારાં પવિત્ર ચરણોમાં નમસ્કાર.

(૧) શ્રી માનનીય સલાપતિજી! સાક્ષર બંધુગણો! ઉત્સાહવંત પ્રિય તરુણો! યુવાન મિત્રો! પૂ. માતૃશક્તિ-મહિલા વર્ગ! અને પૂ. ભગિનીઓ! આપણે સત્ય સાંભળ્યું, અનુભવ્યું અને જીવનમાં ધાર્યું તેમ બ્રાતૃ સંગઠનના અભ્યાસની સાધના વડે રાષ્ટ્ર ઐક્યનાં જનગણ હિતના કર્મયોગમાં વધુ પ્રવીણ બનાશે.

માન્યવર શ્રી નેતાઓનો કર્મયોગ જ આપણે જીવનમાં ધાર્યો છે.

(૨) સૌએ રાષ્ટ્રહિતનો પ્રશ્ન, મતદાનનો પ્રશ્ન અને બીજી પંચવર્ષિય યોજનાઓમાં પ્રગતિત્રના અહુહિત વિશાળ કાર્યો મળીને સાધવામાં અતિ તત્પરતા દાખવી છે. બળાવો, નદીઓના વિશાળ બંધો (નાકર, ભાખરા, હીરાબંધ અને ડેમો, નહેરો આદિ) બાંધવાની એન્જનીયરોની દક્ષતા. પ્રલેકટ્રીકની અહોળા યોજનાથી તેના સોંધા દરે માટે ચંબલ (ગાંધી સાગર, મહારાણા પ્રતાપ સાગર અને કોટા બંધ.) આદિ વિશાળ બંધો તેમ પૂલો બાંધીને જનતા-જીવનના હિત વિચારો. “વધુ અન્ન ઉપજાવો” ની યોજનાઓથી પાતાળકૂવા આદિ ધરતી માતાનું સત્વ સાચવવામાં નાની, મોટી પાળો બાંધીને કાચું સોનું-માટીની સંભાળ રાખવી.

X = જીવનની જરૂરીમાં ડૉક્ટરી લાઇનના શરીર વિજ્ઞાન અને શ્લેષ ચિકિત્સાના આદર્શ વિષયોનું પુષ્કળ વિવરણ, સત્યેશ્વર-ભુદ્ધિપ્રદાતાની કરુણાથી તેમજ સુહૃદ સાક્ષર મિત્રોના સહકારથી પુષ્પ પાંચમામાં વિસ્તાર પૂર્વક વર્ણવાશે. પૂ. સમાજનો સ્વયંસેવક પુંજભાષ.

- (૩) રાષ્ટ્ર સરહદોની વીર સૈનિકો દ્વારા રક્ષા. હવાઈ દળની દહેરાદુનમાં આરોગ્યવંત અને શિક્ષિત યુવાનોને અપાતી તાલીમ તેમ નૌકા સૈન્ય કેળવાય છે.
- (૪) આપણા જ કારીગરો દ્વારા તૈયાર થતાં શ્રી ચિત્તરંજન આદિ વિશાળ કારખાનાઓમાં રેલ્વેનાં એન્જિનો અને હજીરો નવા ડગ્ગરો અનાવી, ઉતાડોની તેમ માલ મોકલવા માટે સગવડની આપક ઉદ્યોગવૃદ્ધિ. રેલ્વે સ્ટેશનોનાં પ્લેટફોર્મો પર પૂરા સુધારાથી જનતાની સચવાતી સગવડ. રેલ્વે લાઇનો પહોળી કરવી અને નવા રેલ્વેમાર્ગોનું નિર્માણ. ભારતમાં આવજનવના માર્ગો કાંકરી કે સીમેન્ટ અને ડામરથી પાકા બનાવી તે પર શાષ્ટ્રિય બસોથી પ્રજાની સગવડની યોજના.
- (૫) શાષ્ટ્રિયકક્ષમાં આપણે મળી તન, મન અને વાણીથી દાખવેલી લગની. સ્વચ્છતાથી જનતાનાં આરોગ્ય સંભાળમાં હોંસ. એલોપેથીક તેમ આયુર્વેદિકનો સમન્વય અભ્યાસ. આરોગ્યના શ્રીમાન, પ્રધાન મહોદયે આયુર્વેદિક ઔષધોપચારને આપેલું રાષ્ટ્રમાં બહુ સ્થાન. આયુર્વેદિકની પ્રાચીન વૈદ્ય વિદ્યાના અપૂર્વ ગૌરવના ગુણ સન્માને આયુર્વેદિક કોલેજો અને યુનિવર્સિટીનાં ભવનોનું નિર્માણ. સ્નાતકોનો વૈદ્યગુરુઓનાં કેન્દ્રોદ્ધાર બહોળો અભ્યાસક્રમ અને પરીક્ષાનાં શુભ પરિણામો.
- (૬) ગૌસંરક્ષણ અને સંવર્ધન. ગૌશાળાઓ તથા પાંજરાપોજોને અપાતું માન અને ધનદાન. રાષ્ટ્રધન-દોરાંની રક્ષા સારું દવાખાનાંઓ તેમજ તેનાં નિદાન માટે ઉપચારીઓનાં શિક્ષણની વધુ યોજના અને દુગ્ધાલયો.
- (૭) હરિજન આદિને સમ્યક્તાના પૂરા શિક્ષણથી યોગ્યતાવાળા કરી, રાષ્ટ્રની પૂર્વે જેવી મહાન દૃઢતાનો વિશાળપ્રેમ સાધવા માટે અસ્પૃશ્યતા હાંચનનું નિવારણ.
- (૮) વિદ્યાકુશળ યુવાનરત્નોને દરેક રીતે ઉચ્ચ અભ્યાસથી કેળવવા સારું (મીલ, રંગ, વિજળી આદિ ઉદ્યોગવૃદ્ધિ) પ્રત્યેક વરસમાં વિદેશમાં મૂકવાની, રાષ્ટ્રની વિપુલ યોજના
- (૯) શાસનદ્વારા અભેદ સાધવાનું આર્થ સાહિત્ય સર્વત્ર પ્રચારવું. વિશ્વ એક જ માળામય-કુટુંબ છે એવી અદ્વૈત લગનીથી માનવ મનોવૃત્તિઓ કેળવી, વિશ્વશાન્તિનું મંગળ વાતાવરણ વધુ સર્જાવી તેમ નિભાવવું.
- (૧૦) કારીયા અને હિન્દીચીનમાં યુધ્ધ વિરામ. મિસરની સુએજ નહેરના પ્રશ્નમાં શાસને દાખવેલી લગની. દારૂનિષેધ અને ધૂમ્રપાનની બંધી તે રાષ્ટ્રજનતાની કાન્તિ અને બળવૃદ્ધિ માટે આવરી લેતા સ્વધર્મ હિત સિધ્ધાંતો છે.
- (૧૧) શ્રીમાન નેતાઓ જ પ્રાણપ્યારી પ્રજા રક્ષણના વ્યવસ્થા કરતા સેવકો છે.

તેઓની રાષ્ટ્ર હિતકારિણી સુઆચાર્યોને આપણે જનતાએ સંપૂર્ણપણે સમજીને સન્માનવી.

- (૧૨) લાંચ (ફરવત) નો સડો સર્વ સ્થાનમાં સદંતર દૂર કર્યાનાં શાસકીય પગલાં લેવાં. શાસન કર્મચારીગણોની અંગત મિલકતની નોંધ.
- (૧૩) રાષ્ટ્રની માતૃભાષા શુદ્ધ દેવનાગરી-હિન્દીના અભ્યાસક્રમની વૃદ્ધિ. ભારતના સાચા ઇતિહાસની રચના. શાસનદ્વારા વિદ્યેશબંધકોશની તૈયારી પણ ચાલે છે. રાષ્ટ્રના એલચીઓ વિદેશમાં રાખવા. શ્રીમાન પ્રધાનમંત્રી આદિનાં વેતનનું નિયંત્રન.
- (૧૪) રાષ્ટ્રમાં સ્ટીલનું વધુ ઉત્પાદન. (રશીયા, ચીન, જાપાન, સીલોન અને જર્મી આદિ રાષ્ટ્રોની મૈત્રીભરી સહાયક નીતિ.) કાલસા, ખાંડ, મીઠું અને ખનીજ આદિ ધાતુઓ અને તે પદાર્થોની નિષ્ણાતો દ્વારા બહુ ઉંડી શોધખોળથી, રાષ્ટ્રજનોના લાભની (એકારી ટાળવા) અપૂર્વ વિકાસની યોજનાઓ.
- (૧૫) નિજ શાસનના “વિધાનો” સમજી તેને સૌ નાગરિકોએ જીવનમાં ઉતારવાનો અભ્યાસ ફળવવો. પ્રજાનંત્રની હિત પૂરવણીમાં આમપંચ, ન્યાયપંચ અને મંડલપંચ આદિ પ્રજાને લાભદાયી રહી પંચાયતો. યુવકોએ નગર-પાલિકા (આમપ્રજનું રક્ષણ ખાતું) આદિ રાષ્ટ્રહિતનું વિશાળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતાં રહેવું. આજનું સમાજશાસ્ત્ર, માનવધર્મ પણ એ જ છે. જન-સેવામાં જ સત્યેશ્વરની ભક્તિ સમાઈ છે, એવી નિત્ય સત્ય-પ્રજુની પૂજા કરતાં અહીં જ મુક્તિ છે.
- (૧૬) કંડલા આદિ વિશાળ બંદરોનું અને ગાંધીધામનું નવનિર્માણ. સમુદ્રી જહાજ-રાણીની મોટા પાયા પર થતી બનાવટ. હવાઇ જહાજ, મોટર, ઓઇલ એંજીનો, મીલોની શાળો અને તેના પાર્ટોનો વિશાળ ઉદ્યોગ. “શીંદરી” ના કારખાનામાં રસાયણિક ખાતરનું લાખો ટોનનું ઉત્પાદન, તે વડે કૃષિ-કારોને વધુ અન્ન, કપાસ, શેરડી, ડાંગર અને ફળફૂલ આદિ તેલખીયાંના ઉત્પન્નથી જનતાને મળતો બહોળો લાભ. સાથે રંગો બનાવવાની મોટી ફેક્ટરી.
- (૧૭) રામશાહી, જમીનદારી અને જગીરી પ્રથાનો અંત. વિમા કંપનીઓનું રાષ્ટ્રીયકરણ. એકા અને મૂડીવાદના રાષ્ટ્રીયકરણનો પણ નિષ્કર્ષ લેવાશે, એ જ પ્રજાનંત્રવાદનાં એકમનું શાસન છે. (શ્રી વિનોબા ભાવેને હોંસથી લાખો એકરનું દાન દેવાય છે.)
- (૧૮) પ્રત્યેક નાગરિકગણે સમજવાનું કે મારો રાષ્ટ્ર છે અને હું જનતા-જનાર્દનનો નમ્ર સ્વયંસેવક છું, એમ સમજીને સેવાની અધ્યાત્મી સુકર્તવ્યો કરવાં.
- (૧૯) સીમેન્ટનું બહુ ઉત્પાદન. મધ્ય ભારતમાં ટ્રેક્ટરો ચલાવીને કાશ ઉત્પાદનની યોજના. ખાદીનાં-સ્વદેશી વસ્ત્રો બનાવી તેનું ધારણ. વિદ્યુત વડે અંબર

૨૬૫

અર્થાત્ ચલાવવાની વિપુલ યોજનાથી કમ લાખો અમળવીએને મીઠો રાટલો મળતાં, રાષ્ટ્ર સૌંદર્યવંત રહેવાની હજારો યોજનાઓ ફળીભૂત થઈ છે અને થઈ રહી છે. એમાં જ ભારત સામ્યવિધાતા પૂ. શ્રી આપુળના અમર સંદેશનો આશીર્વાદ છે.

- (૨૦) કન્યા કેળવણી, વિપુલ વાંચનાલયો, મહિલા મંડળો, શિશુ સંસ્કારવૃદ્ધિ કેન્દ્રો અને બહોળાં પ્રસુતિગૃહો તેમ નર્સો (દામ્ત્રીઓ) ની વિશાળ કેળવણી. ગામડાંઓમાં સહકારી મંડળો દ્વારા નવાં ઘરોની સસ્તી યોજનાઓથી તેનું નિર્માણ. જંગલ આદિ સ્થાનોમાં વૃક્ષ ઉછેરના વન મહોત્સવોથી હરિયાળીની વૃદ્ધિથી વર્ષા અધિક થતી રહે. ગ્રામોના માર્ગો આદિમાં “અમ યજ્ઞ.”
- (૨૧) જનગણોએ અનન્ય લગનીથી એક વિચારવાળા બનીને રાષ્ટ્રહિતનાં કાર્યો કરતાં રહેવાં, એ જ ક્ષત્રિયવટની સચવાતી રાજપૂતી, તે જ અહમત્વનું અપાર દીપતું તેજોરાશિ શિખર અને વૈશ્યોનાં શ્રી ભારતીનાં ઉદરની રત્ન-રાશિને સાચવવાનું તેમ દક્ષ સેવકોએ જનતા-જનાર્દનની કરવાની સેવા સુશ્રુષા. એ છે આપણા ભારતીય વિધાનના મંથનમાંથી તારવ્યું નવનીત.
- (૨૨) કોર્ટનાં કાર્યોમાં તુષારોના ન્યાયો સત્વર કરવાનો વડા શ્રીમાન પ્રધાન મહોદયનો આદેશ.
- (૨૩) પ્રાંતોનું એકમ, અમશિખરો, પ્રૌઢ શિક્ષણ અને સં. ૨૦૧૨ ના અશાડમાં ભૂકંપ થતાં અંજાર આદિ ગામોનાં અસહાય જનોને તથા આસામ, બિહાર આદિની જનતાને મુખ્ય, દિલ્હીના શાસને અને અગણિત દાનવીરો દ્વારા અપાયેલી સહાયતા. નાણાંનાં ચલણની દશાંશ પધ્ધતિ. તોલ માપની પણ તેવી પધ્ધતિ થશે.
- (૨૪) પૂ. રાષ્ટ્રની સ્વતંત્રતા મેળવવા કાળે, નામી અને અનામી થયેલા શહીદોને આપણી શ્રધ્ધાંજલિઓ દેવાનાં સ્મારક.
- (૨૫) શ્રી માન્યવર રાષ્ટ્રપ્રમુખ, શ્રી પ્રધાનો, નેતાઓ, વરિષ્ઠ ન્યાયાધિકારીઓ, વકીલ-બેરીસ્ટરો, શાસનના કર્મચારીગણો અને પ્રજાજન સમુદ્રમય રહી; દૈવી-શક્તિની સહાયથી તેમાં હિલોળા રૂપે બની જન-સમુદ્રને યોગ્યતાથી દીપાવવો. આત્મલગનીનાં રહસ્ય વડે ત્રિગુણી-માયાની વિશાળ ખૂબીમાંથી સારાંશ ગ્રહણ કરવાની એ જ વિધિ છે; એમ અપરોક્ષે રહેલ સત્યેશ્વર ભજવાથી જ વિશ્વશાન્તિની સિદ્ધિ પ્રમુખપણે દીપતી રહેશે. (હાથ જોડી) જય હિન્દ. (વંદે માતરમ્નો જયનાદ ગુંજો.)

પરમાર્થ પૂજનીયોની પ્રેમરંગમાં રંગાયોની મૃદુ ભાવના

શ્રી મંત્રીજી:- આપણે સર્વાનુમતથી પૂ. શ્રી પ્રહ્મદેવ શાસ્ત્રીજીની સાથમાં રહી, તેમજ શ્રી માણેકલાલના હાથથી જ ઉગતી સવારમાં શુભ વ્રડીએ વિદ્યાલયના

પાયાનું ખાત મૂર્ત કરવાનું છે. કેમકે અહીં જનસંઘ એકત્ર મળેલ છે. અત્રે કાર્ય ચાલુ રહે અને ભ્રાતૃઓથી, મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થી ભુવન અંગે સહાયતા ધન ભેગું પણ કરાય, ઉત્સાહીઓએ આજ બહુ વાતો કહેવાનો કે સાંભળતાં રહેવાનો સમય નથી, કટીબદ્ધ બની હિતકાર્યો કરીને દીપ-વર્વાં એજ વિકાસના લક્ષમાં પહોંચવાનો સુમંત્ર છે. મિત્રોનું “ઉત્તિષ્ઠઃ” જાગૃતિના પ્રત પાલનમાં “ચાહોમ” કરીને સવેળાએ ઉત્કંઠિત રહ્યાનું માંગણિક પગલું છે.

આપ ઉત્સાહી કર્મવીરોમાંથી જે કોઇને હજુ પણ વિદ્યામાં દાન આપવાની ઇચ્છાવૃત્તિ પ્રગટતાં, પ્રાણુપ્યારાં શિશુઓની શિક્ષાદીક્ષા વૃદ્ધિનો લાભ મેળવવો. વિદ્યાના પુણ્યપર્વમાં શ્રી શાસ્ત્રીજી રૂ. ૧૦૫ આપે છે. વૈદ્યશ્રી રૂ. સવાપાંચસો આપે છે. ડૉ. શ્રી પણ વિદ્યાના ઉત્તેજનમાં રૂ. સવાપાંચસો આપે છે શ્રી માન ઠાકોર પ્રતાપજીસિંહજી મહાવિદ્યાલયમાં રૂ. સવાપાંચસો આપે છે. અને શ્રી નાનજીભાઈ વિદ્યાધનમાં રૂ. ૫૦૫ આપે છે. (ધન્યવાદ ધ્વનિ)

શ્રી સભાપતિજી :- (ઉભા થઈ) હવે આપણા વૈષ્ણવ લક્ષ્મણ શ્રી માવજીભાઈ (કર્મવીર શ્રી મનજીભાઈના પિતાશ્રી.) પ્રિય બાળકોના હિત અંગે જે વાક્યો કહેશે તેનો આપ લાભ મેળવશો. (એ સમયમાં સૂર્યદેવે પણ ક્ષિતિજે જવાની તૈયારી કરી.)

શ્રી માવજીભાઈ :- (વક્તાસ્થાનથી, હાથજોડી સૌને વંદી) પરમ તત્ત્વ-હંસ સ્વરૂપ પૂ. જનો! મારો સભાઓમાં બોલવાનો તો અભ્યાસ જ નથી, છતાં આપની પ્રેમ આજ્ઞાથી પદ ગાઇશ.

॥ ૐ સત્યેશ્વરને નમઃ ॥

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥૭॥

શ્રી ગીતા, અ. ૪ મંત્ર ૭, પૃ. ૧૬૦

અર્થ :- હે ભારત જ્યારે જ્યારે ધર્મની હાનિ (અને) અધર્મની વૃદ્ધિ થાય છે ત્યારે (ત્યારે) જ હું પોતાનાં રૂપને રચું છું અર્થાત્ પ્રગટ કરું છું. (૭)

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।

धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥૮॥

શ્રી ગીતા, અ. ૪ મંત્ર ૮

અર્થ :- સાધુ પુરુષોનાં ઉદ્ધાર કરવા માટે અને દૂષિત કર્મો કરનારાઓનાં નાશ કરવા માટે (તથા) ધર્મનું સ્થાપન કરવા માટે યુગ યુગમાં પ્રગટ થાઉં છું. (૮)

संख्येति मत्वा प्रसभं यदुक्तं हे कृष्ण हे यादव हे संख्येति ।

अज्ञानता महिमानं तवेदं मया प्रमादात्प्रणयेन वापि ॥

હે પરમેશ્વર—

શ્રી ગીતા અ. ૧૧, મં. ૪૧

૨૬૭

અર્થ :- સખા એમ માનીને આપના આ પ્રભાવને ન જાણીને મારા વડે પ્રેમથી અથવા પ્રમાદથી પણ હે કૃષ્ણ ! હે યાદવ ! હે સખે ! એ પ્રકારે જે (કાંઇ) હૃદયપૂર્વક કહેવામાં આવ્યું છે. (૪૧)

યજ્ઞાવહાસાર્થમસ્તુતોઽસિ વિહારશય્યાસનમોજનેષુ ।
પક્ષોઽથવાપ્યચ્યુત તત્સમક્ષં તત્ક્ષામયે ત્વામદ્વમપ્રયેયમ્ ॥

શ્રી ગીતા અ. ૧૧, મં. ૪૨

અર્થ :- અને હે અચ્યુત ! જે (આપ) હાસીને માટે વિહાર શય્યા, આસન અને ભોજનાદિકમાં, એકલા અથવા તે સખાઓની સામે પણ અપમાનિત કરવામાં આવ્યા છો તે (સર્વે) અપરાધો અપ્રમેય સ્વરૂપ અર્થાત્ અચિન્ત્ય પ્રભાવવાળા આપથી હું ક્ષમા કરાઉં છું. (૪૨)

॥ ૪૩ ॥

યોગેશ્વર પૂર્ણ પુરુષોત્તમનું મંગળ ધ્યાન.

(રાગ, રસિકપણે થનગનતા હૃદયથી દિવ્ય નૃત્ય કરાવેલો.)

આવો ! આવો !! આવો !!! શ્રી કૃષ્ણ પ્રભુજી ! આવો ? (૨)-ટેક
પુરાણ પુરુષ ! ઓધારણ વિષ્ણુ !! (૨) પ્રાણ સમંધી ! આવો ? આ. ૨
વેદ શિક્ષાનું મીઠું ગીતકું ,, સૌ ચિત્તથી ગવરાવો ? આ. ૩
બ્રહ્માંડ હિતની, પરોપકારી ,, ગૌધનીયાં ને ચરાવો ? આ. ૪
તત્ત્વ—તૃષાતુર તૃપ્તાવા ને ,, શ્રુતિની—મોરલી બજાવો ? આ. ૫
મંગળ ચરણનું શાશ્વત્ સ્વીકાર્યું ,, પ્રેમામૃત વરસાવો ? આ. ૬
ઘટ-ગંગોત્રિય સ્નાન, ધ્યાને ,, શીતળ અંગ કરાવો ? આ. ૭
જગદ્ગુરુ ! અમ બૂલકણાં ને ,, રહસ્ય ગીતા દર્શાવો ? આ. ૮
આત્મ આધાર ! વિભુવર ખ્યારા !! ,, પૂનિત પાઠ લાણાવો ? આ. ૯
તારી દીધેલી ÷ દાન-લક્ષ્મી ,, જગ હિતમાં ખરચાવો ? આ. ૧૦
શમ, દમ, સાધ્યું મંગળરાશિ ! ,, પ્રણવ—મંત્ર શીખાવો ? આ. ૧૧
મિત્ર-શુદ્ધિયાં ! સત્ત્વ સિન્ધુમાં ,, જળ—તરંગે લાણાવો ? આ. ૧૨

(ધર્મનો જયનાદ ગુંજી રહ્યો.)

(કીર્તન પૂરું કરી, વડીલશ્રી સ્વસ્થાને બિરાજ્યા. શ્રી પૂજ્ય અને સુપુત્ર શ્રી મનજીભાઈએ મહાવિદ્યાલયનાં રચનાત્મક કાર્યનો પૂરતો વિચાર કરી તે નિજ નિર્ણય શ્રી સભાપતિ તથા શ્રી મંત્રીજીને કહ્યો. શ્રી મંત્રીજીએ તેઓશ્રીનું વિદ્યા-વૃદ્ધિમાં દાન આપવાનું સભાવ્રંદને સૂચવ્યું.)

સર્વહિત-યજ્ઞકુંડમાં આહુતિ-દાન.

÷ જ્ઞાન-વિભૂતિ.

શ્રી મંત્રીજી:- પૂ. વડીલશ્રી માવજીભાઈ, સમાજ અને પાડોશીઓનાં પ્રિયબાળકો પોતાનાં જ છે એવી પ્રેમભાવનાથી આજના મહા પુણ્યદાયી મંગળ પર્વે વિદ્યા સંસ્કારોનો-યજ્ઞ દીપાવવાને સમિધા-સામગ્રીમાં રૂ. દશ હજારનું દાન આપે છે. (સરસ્વતી માતાજીની જયગર્જના મંડપમાં ગુંજ રહી.)

શ્રી સુંદરજી વડીલ:- (ઉમંગથી ભરી, સભા નિયમથી આજ્ઞા મેળવીને વક્તા સ્થાનથી.) વિદ્યાના રસિકો! આપણે પરિશ્રમથી મેળવ્યું સુધન વિદ્યાવૃદ્ધિમાં વાપર્યું તોજ “જીવનમાં શ્રમયજ્ઞ” કર્યો સફળ છે. ધરતીમાં દારૂં રાખેલ ધન શા કામનું? મિતભાષી પ્રિયશ્રી ભાઈજી જેમ શ્રી સરસ્વતીજીના આઠથી દશ ઉપાસકો આજકાના પ્રેમ ઉલ્લાસથી ધારશે તો ધનની વર્ષા વરસાવીને વિદ્યાલય, વિદ્યાર્થી જીવન અને વાંચનાલયો આદિ સુકાર્યોની-હરિયાળી રચના સત્વર કરાવી તેનાં મીઠાં ફળ સૌને આરોગાવી; સમાજ સાથે રાષ્ટ્રનાં આપક કાર્યો સુદૃઢ બનાવવામાં મોટું પુણ્ય પ્રાપ્ત કરાશે. અસ્તુ. (ધર્મ જયનાદ. પધાર્યા ઉત્સાહીજનોએ કમે કમે અધિક દાનવર્ષા વરસાવીને વિદ્યારસિક યુવકમિત્રોને પૂરા હર્ષવંત જ કર્યા.)

શ્રી સભાપતિજી:- (નિજ સ્થાનથી ઉભા થઈ) સંયમના વ્રતધારી, નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી સુપુત્ર, સાક્ષર શ્રી માણેકલાલ નિજ અનુભવના વિચારો પ્રગટાવશે તેને વિદ્યા-પ્રેમીઓ! શાન્તિથી સાંભળી પરમ લાલ મેળવશો.

સાહિત્ય સમાજ અને રાષ્ટ્રનું દર્પણ છે.

શ્રી માણેકલાલ:-॥ ઈ શ્રી સરસ્વતીજી! નમો નમઃ ॥

પ્રિયવંત પૂજ્ય શ્રી સભાપતિ મહોદય! ઉપસ્થિત મહાનુભાવો! શક્તિસ્વરૂપ પૂ. માતૃશ્રીઓ! શીલવ્રત ધારી પૂ. ભગિનિઓ! વિદ્યાગુણ પૂજક અને શિસ્તના પાલન પ્રેમી મિત્રગણ! વેદીપરથી મહાનુભાવ વક્તાઓએ જે વિચારો પ્રસ્તુત કરેલ તે સમયાનુકૂળ છે. શુભ કર્તવ્ય એ જ માનવોનાં જીવનનું દર્પણ છે.

યુવકમિત્રો! આજ તો વિદ્યાપ્રાપ્તિની શ્રી ભારતીના સુપુત્ર રત્નોને બહુ મોકળાશ છે. જ્ઞાનલાભ મેળવવો તે નિજ કર્તવ્ય કરોમાં છે. વિદ્યારસિકોને શાસનમાં વિશાળ સાધનો વિપુલ પ્રમાણમાં પ્રાપ્ત જ છે. વડીલો! જે, પાંચ ઉત્સાહી મિત્ર-યુવકો મને સોંપે તેમને હું મારી સાથમાં રાખી કૃષિકર્મ, સાયન્સ, વૈદ્ય અને ડોક્ટરીના આદિ અભ્યાસ કક્ષામાં પ્રભુતાવંત કરાવી શકું. મને આશા છે કે મારી વિજ્ઞાપિ સંતાન વાલીઓ! લક્ષમાં જરૂર લેશો. પર્યાટન વડે વિદ્યાર્થી મિત્રોમાં દક્ષતા ખીલે છે તેવો સૌને અનુભવ રહેલ છે. નિજ સંસ્થાન (કચ્છ) માં શાસનનું સુચારુ કાર્ય દીપાવનારા પ્રવીણો કેળવાય; એ પણ માતૃભૂમિને વધુ શોભાવવાનું પગલું છે.

વિદ્યાલયનાં સંચાલનમાં મારાથી બનતી, વિદ્યાર્થીઓની અભ્યાસ વૃદ્ધિમાં સેવા કરવાની ઇચ્છા છે. અમારું લક્ષ્ય કેવલ વિદ્યાગુણથી મહાભંડારો ભરીને સમયયોગ

૨૬૯

રાષ્ટ્રના હિતમાં ઉપયોગનું જ છે. શાસન અને જનગણ અનુકૂળ અમે સેવકવૃત્તિ રહીએ. શ્રી ભારતીય જનેતા અમારી પાસે પોકારીને માગી રહી છે કે “હે દક્ષ પુત્રો! સાદાધનું જ સેવન કરજો! તેનું જે ગુણી સંતાનો અવલંબન કરે છે અને કરશે તેઓને જ દિવ્ય સુખ પ્રાપ્ત રહેશે. સાચો ઉધ્ધાર એ જ કે સાદાઈ ધારવી અને અયોગ્ય ખર્ચ પર કાપ એટલે “ટૂંક અચ્ચત યોજના” રાષ્ટ્રનાયકો જનહિતમાં એ જ ઉદ્દેશો કહે છે, આપણામાં તેવું ભાવના બીજ સત્વર અંકુરિત થતાં તેની વૃદ્ધિથી મિષ્ટ ફળો આરોગાવાય. સેવક યોગ્ય કાર્યપ્રણાલી બતાવશે. આપ પૂ. મહાનુભાવોનો પાડોશી પુત્ર નિજ કર્તવ્યધર્મ બજાવશે. વંદે માતરમ્. (સભાજનોએ નાદ ઝીંક્યો.)

—: ઉપસંહાર :—

શ્રી સભાપતિજી:—(ઉભા થઈ.) આપણે મળીને વર્તમાનમાં પરમ શ્રેષ્ઠ કાર્ય કરેલ તેનો હંમેશાં લાભ મેળવવો તે સૌ બ્રાતૃઓની દૃઢતા પર આધાર છે. ભૂદેવોએ દાન આપ્યું તેમાં પ્રત્યેક મદાશયને જ્ઞ. રપા મેળવીને પાછા વાળી દેવાશે. કેમકે પૂ. બ્રહ્મદેવોનો ભાર ન લેવાય. આપણને સત્યેશ્વરનું જ્ઞાનદાન આપી રહ્યા છે, એજ સાચાં ધનની મળતી સહાયતા જ છે.

આપણને શ્રી માણેકલાલ જેવાં ગુણવંત-રત્નો પ્રાપ્ત છે, એવા પ્રવીણ વિદ્યાવૃદ્ધિમાં દિશા દર્શાવતાં મુકાયેલાં બહુ લાભ મેળવતો રહેશે. સાધુવૃત્તિ સાક્ષરોની આજ રાષ્ટ્રના મૂળ પાયાની કેળવણીમાં અને રાજ્યકારણની હિત દોરવણીથી સૌના પરમ ઉત્થાનમાં અતિ આવશ્યકતા છે. મને આશા છે કે તરુણો અને યુવક મિત્રોમાંથી એવા સુમના જોડીદાર દક્ષ હીરલાઓ-લગ્નીવંત પ્રવીણો દીપશે, એ જ આપણી અમૂલ્ય સંસ્કૃતિનાં-ધનને રક્ષનાર ભટવીર સુજ્ઞો છે. પ્રત્યેક ગણે રાષ્ટ્રના સેવક જ બની રહેવું એ જ નાગરિકોનું જીવન કર્તવ્ય છે તેવા આપણા બ્રાતૃત્વની સંગઠન શક્તિમાંથી પ્રગટતા મિત્રપ્રેમના ઉદ્દેશો છે. (હાથ જોડી) જય હિન્દ.

શ્રી મંત્રીજી:—સભાનું કામકાજ પૂરું થતાં પધારેલ પ્રિય મહેમાનો! તેમજ સભાજનો! પ્રીતિપ્રસાદ સ્વીકારી, રાત્રે પુનઃ અહીં એકત્ર થઈને લજનધૂન થવા પછી વિશ્રાંતિ મેળવશો કેમકે અત્યારે અમૂલ્ય સમય મળેલ છે.

પ્રત્યેક મિત્રોએ સ્વગામોની શુભ કાર્યવાહીના સારાંશ સમાચાર પત્રો, અહીંના સભ્યોને લખવા; તે સૂચના નિજ વાર્ષિક પત્ર “ધર્મધારણા” માં પ્રગટતાં જિજ્ઞાસુઓ લાભ મેળવે. બંધુજનો, શ્રી માતાજીઓ, બહેનો, તરુણ, યુવકમિત્રો અને સભામાંથી પ્રવચનોનો લાભ મેળવનાર દરેક જનોને તથા રાત્રિ અને દિવસમાં કપ્પો વેડી, ભોજન આદિ વ્યવસ્થા સંભાળનારાઓની સાથે કર્તવ્યશૂરા સ્વયંસેવકોને સર્વ જનમંડળના હાર્દિક ધન્યવાદો છે. અસ્તુ. વંદેમાતરમ્ (સભાજનોએ દિવ્યનાદ ઝીંક્યો.)

૨૭૦

(શ્રી પ્રેમજીએ સભા નિયમની આજ્ઞાથી ગીત ગાયું તેને મિત્રોએ ઝીલ્યું.)
પ્રેમી જનોના આનંદી વિદાયમાં વિરહ રસ.

પદ ૧ છં.

રે....ક્યારે પ્રેમે મળીશું સાથ;
આતમ ભાવે કરવાને વાત. -ટેક

અંતર ઉમંગે ભરી નિત્યે; (૨)

સત્સંગમાં સાંભળવા વાત. રે. ૨

× × × ×
૧મિત્ર મિઠાને મળવા માટે; (૨)

નહાવા રૂઝકુટિ ને ઘાટ. રે. ૩

જ્ઞાન-તિલક અતિ ભાલે દીપાવી; (૨)

ભજવા વિવેકે જગન્નાથ. રે ૪

ભક્ત, સ્વપ્ન, સુસુપ્તિ તુરીયા; (૨)

કરવા ને મનમાં શાન્ત. રે. ૫

દે કર જોડી, મિત્રો વહે છે; (૨)

ટળી જવા સરવે ઉજાન્ત. રે ૬

(સનાતન ધર્મનો જયનાદ ગુંજ્યો.)

(પધાર્યા મિત્રોમાંથી ગામ ઉદયપુરના નિવાસી અને સત્સંગ સાથે સ્વાધ્યાયના અને વેદાંતના અભ્યાસી, જિજ્ઞાસુ એવા કર્મયોગી શ્રી મગનલાલભાઈ દીવાણીએ સભાકાર્યના સંચાલકોની અનુમતિ મેળવી વક્તાસ્થાનથી પદ ગાયું તેને મિત્રોએ ઝીલ્યું.)

વિદાય વેળાએ મંગળમય ગીત ગુંજન.

પદ ૨ છં.

રે.....મિત્રો ! અંતરના રામો....રામ.....

ફરી મળશું પ્રિયતમને સ્વગામ. -ટેક

દિવ્ય દરબારને નિત્ય નિરખવા; (૨)

મોરલીધર ગીતા સ્થામ. રે. ૨

ભાવાભ્યાસ ને શુદ્ધ કરાવા; "

સ્વપ્ને ન રાખવી છાન. રે. ૩

૧ = પ્રજ્ઞ પ્રિયતમને. ૨ = લલાટમાં ધ્યાનવૃત્તિનું સ્થાપન. ૩ = મનમાંથી બ્રાન્તિ હટાવવી ને અખંડ આત્મિક શાન્તિ મેળવવી.

૨૭૧

વિશ્વેશ્વર, વહાલા ને જ ભજતાં; (૨)
ત્રિલોકીનું સાધી જ્ઞાન. રે. ૪
અનુભવ—જ્યોતિ જનતથી જાગી; „
ભજવા નિત્ય સારંગપ્રાણ. રે. ૫
ગુરુ, જ્ઞાન-ગીત, ગીતાનું ગાવું; „
સચ્ચિદાનંદ ધારી ધ્યાન. રે. ૬

(જન મંડળ ઉભું થઈને સત્યધર્મ સનાતનો જયનાદ ગજબો અને આરતી ગામ.)
(આરતી)

જય જગદીશ હરે પિતા જય જગદીશ હરે; —ટેક
ભક્તજનો કે સંકટ (૨) ક્ષણ મેં દૂર કરે. ઝોં. જય. ૧
જો ધ્યાવે ફલ પાવે દુઃખ વિનશે મનકા; પ્રભુ! (૨)
સુખ સંપત્તિ ઘર આવે „ કષ્ટ મિટે તનકા. ઝોં. જય. ૨
માત પિતા તુમ મેરે શરણ અહું કિસકી; પ્રભુ! (૨)
તુમ ખીન ઔર ન કોઈ „ આશ કરું જિસકી. ઝોં. જય. ૩
તુમ પૂરણ પરમાત્મા તુમ અંતર્યામી; પ્રભુ! (૨)
પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર „ તુમ સબકે સ્વામી. ઝોં. જય. ૪
તુમ કરુણા કે સાગર તુમ પાલન કર્તા; પ્રભુ! (૨)
મેં મુરખ અજ્ઞાની „ કૃપા કરો ભાર્તા. ઝોં. જય. ૫
તુમ હો એક અગોચર સબકે પ્રાણપતિ; પ્રભુ! (૨)
કિસ વિધિ મિલું દયામય „ તુમકો મેં કુમતિ. ઝોં. જય. ૬
દીનબંધુ દુઃખહર્તા તુમ રક્ષક મેરે; પ્રભુ! (૨)
કરુણા હસ્ત બઢાઓ „ શરણ પડા તેરે. ઝોં. જય. ૭
વિષય વિકાર મિટાઓ પાપ હરો દેવા; પ્રભુ! (૨)
શ્રદ્ધા—ભક્તિ બઢાઓ „ સંતનકી સેવા. ઝોં. જય. ૮



સૌ પ્રેમથી બોલો, વિશ્વવ્યાપી સત્યધર્મ અને તેના ભાવિકોની સદાય જય હો!
જય હો!! જય હો!!! ઐ શાન્તિ: ! શાન્તિ:!! શાન્તિ:!!!

પાંખડી છત્રીસમી.

“માતૃદેવો મવ” ની સેવા કરવાની સુવાસી આરતી.

સદ્ગુણ સૌંદર્ય સંપન્ન વાત્સલ્યમયી માતૃશક્તિની ભક્તિએ નિશ્ચિન લગ્નીધારી પ્રિય વાંચક મિત્ર ! પૂ. માતાજીઓ, પૂ. બહેનો અને સૌ. વધૂશ્રીઓ નિત્ય જેમ આજ પણ દિવસના ત્રીજા પહોરમાં, માતૃશ્રી ગંગાબાઈને ઘેર પશ્ચિમ દિશાની પર-સાળ સામેના વિશાળ ખંડમાં વેદો, શ્રી ગીતાજી અને મનુસ્મૃતિ આદિ ધર્મ-ગ્રંથો પધરાવેલ બાજુ પાસે; સ્વાધ્યાય કરવા એકત્ર મળેલ. આપણે પૂજનિ-યોનાં શીલધર્મ સંસ્કારોનાં-ચરણકમળોની મંગળદાયની વિભૂતિનું દર્શન કરી તે પાવન પ્રસાદ માર્ગ પર ચડાવી અને હૃદયપાત્રમાં ધારી; આપણું જીવન સુદૃઢ કરીએ.

વૃદ્ધ માતાજી શ્રી ગંગાબાઈ, પ્રેમમાતા-શ્રી પરમબાઈ, શ્રી મનજીભાઈનાં માતૃશ્રી વહાલબાઈ, શ્રી લક્ષ્મી વધૂશ્રી, કિશોરી વધૂશ્રી (ગોપાલજીની અર્ધાંગી) તથા કંકુબાઈ વધૂશ્રી, જમુનાં બહેન, શ્રી પ્રેમજીભાઈની માતૃશ્રી રત્નબાઈ અને તેમની પુત્રવધૂશ્રી (ભાનુમતિ બહેન) તથા શ્રી વીરબાઈ (શ્રી નાનજીભાઈનાં ધર્મ-પત્ની) અને પાડોશી બહેનો, દીકરીઓ, સૌ. વધૂશ્રીઓ અને શ્રી નેણશીભાઈ તથા શ્રી પ્રાગજીભાઈ આદિ સોની મહાજનોનાં ચારે કુટુંબનો સ્ત્રી વર્ગ, શ્રી ધીરજીભાઈનાં પત્નીજી શ્રી ઘૈર્યંગવરી અને પુત્રીઓ. પૂ. માતા કર્મણ્યાબાઈ (શ્રી સુદરજીનાં ધર્મસંધાતી દેવીજી.) શેઠશ્રી, શ્રી વિશનજી ઠક્કર, શ્રી શાસ્ત્રીજી, શ્રી વૈદ્યરાજ અને ડૉ. શ્રી આદિ સજ્જનોની સંસ્કારી શ્રીમતિજીઓ, સુશિક્ષિત પુત્રીરત્નો અને દૈવી સમાન સૌ. પુત્રવધૂશ્રીઓ. એમ સત્સંગનું શ્રદ્ધાધારી મહિમામંડળ એકત્ર થયું. એ પૂનિત સમયમાં માતૃશ્રી દેવકીબાઈ, (શ્રી શિવરાજની પૂ. જન્મદાયની.) સૌ. ગામતીવધૂશ્રી (શ્રી શિવરાજસિંહની અર્ધાંગીજી.) અને શ્રી માનકુંવરબા (શ્રી ઠાકેર પ્રતાપસિંહજીનાં શૌર્યગુણોની-તેજસ્વી છાયા) પધાર્યાં.

સાહિત્યના સ્વાધ્યાયની સ્નેહ વૃદ્ધિ.

માતૃશ્રી પરમબાઈએ:-વહાલી કંકુવધૂશ્રી ! નિત્ય જેમ “ભારતની દેવીઓ” નો કથા પાઠ ૧૯ મે જે સતી માતા શ્રી અરુંધતીના પવિત્ર જીવનવ્રતનો છે તેને વાંચો ! એકાદ એ પખવાડિયામાં એ ઉત્તમ અધ્યયન પૂરું થવાથી “સ્ત્રીઓનું સાચું સ્વર્ગ” નો આદર્શ ગ્રંથ વાંચનાલયમાંથી પૌત્ર વિશ્રામદ્વારા મંગાવી એના સ્વાધ્યાયથી હિતોપદેશ લાભ મેળવશું.

માતાજી કર્મણ્યાબાઈએ:-પ્રિયબહેને દીક જ કહ્યું, એ ગ્રંથ આપણે ઘેર છે. તરુણોને ક્રમવાર ઉત્તમ સાહિત્ય વાંચવા મળે છે. આપણું આત્મરત્ન-ચતુર વિદ્યાર્થીઓના હાથમાં તે જ્યારે નિરખીએ ત્યારે પુસ્તક હોય જ; વહાલા પુત્રોની વાંચન રુચિથી સ્વકાર્યોમાં આગળ વધવાથી જ સૌનું ભાવી ઉજ્જવળ છે.

પૌત્ર દામોદર સાંજે કહેતો હતો કે સાહિત્યની રસિકતામાં અને “પ્રૌઢ

શિક્ષણની” અભ્યાસ વૃદ્ધિમાં “શાસન” તેમ “એજ્યુકેશન” વિભાગ પૂરતી વ્યવસ્થા કર્યા કરે જ છે. બહેનો! જુઓ કે ત્રીજી વરસ આમ્યજનો અને આમ્ય પંચના મહાનુભાવોની સહીઓથી અરજ કરતાં, છ મહીનામાં નિશાળની બાજુમાં વાંચનાલયનું સુંદર અને પાકું ભવન “વિકાસ ખાતાના” કર્મચારીઓએ બહુ લગની રાખીને બનાવરાવી; તેનું ઉદ્ઘાટન કરી અને સદ્પુસ્તકોથી ભરીને દીપાવરાવી જ આપ્યું. બહેનો! એમ કેળવણી વૃદ્ધિના ઉત્સાહમાર્ગમાં આપણે પણ વિદ્યાર્થીઓને સર્વ રીતે અનુકૂળ બની જ રહેવું.

માતૃશ્રી ગંગાબાઈએ:-પ્રિય પુત્ર ગોપાલજીએ નિજ વાંચનાલયમાં વધુ ગ્રંથો વસાવવા માટે ત્રિપાઠી કું. મુંબઈ, સસ્તું સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય, અમદાવાદ, “કાશી પ્રેસ” અને ગારખપુર તેમ ઔધથી વેદો, અર્થનીતિ, હુન્નર-ઉદ્યોગ, ઇતિહાસો, વૈદક અને ખેતી-વાડી આદિ ચિત્રોનાં આલબમે મંગાવવા સારું પત્રો લખ્યા છે, એટલી મને પણ ગાળુ છે. શ્રી ગીરિજા બહેન:-(પૂ. શ્રી શાસ્ત્રીજીની સ્નેહમૂર્તિનો આદર્શ હોયો.) આપણે બાળમિત્રોના ઉત્સાહ-દૈવતને વધાવીશું. પુત્રોને સાહિત્ય સ્વાધ્યાયની પ્રીતિ-રસનાં પાનથી રાષ્ટ્ર આદિ વિકાસની કૃત્યમાં ભાગ લેવાનો, સુમાર્ગ દર્શાયો જ રહેશે. પ્રિય પુત્રો યોગ્ય માર્ગમાં બહુ સુધન વાપરી પ્રભુતા પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છે તેમ પુત્રીઓની x સદ્શિક્ષણ વડે જનતાનું પૂરું કલ્યાણ થવાનું જ છે, એ પણ સાથે સ્મરણ રહે.

અમે પણ શ્રી નાથજીની દયાએ, પ્રિય પુત્ર દેવશંકરને પાંચ વરસ થયાં; કાશી ગુરુકુળમાં વિદ્યાના અધ્યયન માટે મોકલેલ. આજ સર્વોત્તમી વિદ્યાગુણની ગ્રહણવૃદ્ધિની આવશ્યકતા છે અને તેમજ સર્વકાળ રહેવાની. વહાલી બહેનો! જ્ઞાનજ્યોતિથી “ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ” ના પુરુષાર્થોએ સુખવૃદ્ધિ થશે જ.

પ્રિય દિયર, શ્રી પ્રાણદેવ તથા દેરાણીજી શ્રી કમળાવંતીએ પણ પુત્ર દિનેશચંદ્રને ડૉક્ટરી લાઈનમાં એમ. બી. બી. એસ. પછી (એમ. ડી. (લંડન) એફ. આર. સી. એસ. (અમેરીકા) ના અભ્યાસ માટે મોકલેલ છે. મારા મોટાભાઈ નૌતમલાલના બન્ને સુપુત્રો વિનાયક તેમજ કમળાશંકરને ડૉ. ના અભ્યાસ પછી “દીલ્હીના સ્વશાસને” જાપાન, ચીન, અમેરીકા, ઇંગ્લાંડ, જર્મન, ઓસ્ટ્રેલીયા અને રૂસ આદિ દેશોનાં પર્યટનોમાં મોલો, વિદ્યુત, રંગો આદિ ઉદ્યોગોના નિરીક્ષણથી વધુ કર્તવ્યકુશળપણની પ્રાપ્તિએ તે પણ

x = સને ૧૯૫૬ માં આદર્શ શિક્ષાના ગુણ વડે શ્રીમતિ સુલોચના મોદીએ મુંબઈ રાજ્યમાં સ્ત્રીમેયર રહી; રાષ્ટ્રભરમાં તેવું માનવંતું અને કર્તવ્ય નિષ્ઠાવાળું પ્રથમ પદ દીપાવેલ છે. લેખક.

રાષ્ટ્ર હિત અર્થે જ મોકલેલ છે. મારી ભાભીશ્રી (વિધાવંતી) એ સુપુત્રીની સાનુકૂળ વિકસાવવામાં માતૃકર્તવ્યતાં પૂર્ણ હોંસથી જ આજ્ઞા આપેલ શ્રી રહેજોના નાના સુપુત્ર માણેકલાલે તો આદિત્ય બ્રહ્મચારી રહ્યાના એવાં પ્રાણપ્રિય વ્રતમાંલભે; પુત્રાની કોલેજમાં વિદ્યાર્થીઓને એમ. એ. ના અભ્યાસમાં પ્રોફેસર છે. વિદ્યા જ દેવતદ્વિનું સાચું ધન છે. માટે મંગળમયી વિદ્યાનું જ સર્વત્ર સન્માન રહ્યું છે.

આપણે વિદ્યારીઓએ તે કર્તવ્ય નિષ્ઠામાં જ મંગળમય પગલું

આગળ ભરવું.

પ્રાણપ્રિય રાષ્ટ્રની વધુ સેવા માટે કોઇ સમાતા પોતાના નિર્ભય પુત્રને સદા વિનયવંત રહ્યા સેનિકામાં મોકલે; કોઈ હવાખદળ અને નૌકા સેન્યમાં. કોઈમાંતા પુત્રને રેલવેની બધી લાઇનોમાં મોકલે; એવાં આદિ રાષ્ટ્રનાં ભિન્ન ભિન્ન સદ્કાર્યોનાં અનુમોદન માટે શાય ગુણવંત ક્ષત્રાણીઓને પરમાર્થે વડે દીપતો અમાર સેવામાગ છે. કોઇ માતા પુત્રને તલાટી, મહાલકારી, કલેક્ટર, ચાણદાર, મેરીસ્ટર, કોઇ માતા પુત્રને ન્યાયાસને દીપીત જજ અને કોઇ દિલ્હીની લોકસભા-સસદમાં શ્રી પ્રધાનમંત્રી બનાવવાને ઉમંગ પણ પૂ. માતાઓ શ્રી સદાલક્ષા જેવી સંસ્કારી બનીને પ્રિયપુત્રોમાં ઉછેર ના સમયથી સેવી તેવા રાષ્ટ્રસેવાની હિત ચાહનાથી કરી તેનામાં સેવક રહ્યાના સંસ્કારો પૂરશે; એવો અમરચશ પ્રાપ્ત કરવો પણ પોતાના માતૃત્વ પદના-કુશળવંત રૂપાળા હાથમાં જ છે. સૌ માનવમાંથી જ મહાન થવાને “નરમાંથી નારાયણ” બની રહે છે માટે પૂજ્ય દેવત્વ ધારણુ એજ કર્મ યોગ-દેવતાની સત્ય પૂજા છે.

મુ. માતૃશ્રી અંજલીનાં સંસ્કાર પરાક્રમોમાંથી બળશુદ્ધિ મેળવવા તેવી બળવંતાવસ્થા બહેનોએ અવશ્ય કેળવવી. જેમની સોહામણિ કૃષ્ણ-મંદિરમાં શ્રી હનુમાન બાળચરિત્ર જેવા, પ્રભુશ્રી રામચંદ્રની નિષ્કામ ભક્તિપરાયણ સેવક નિર્માયા. રાષ્ટ્ર ઉદ્ધારક જનગણ હિતરેષી, પ્રિય માન્યવર શ્રીમાન રાજે પ્રસાદ અને શ્રી જવાહરલાલ આદિ નેતાઓની પૂ. માતૃશ્રીઓ જ પ્રથમ આદર્શ સંસ્કાર દાયીની જ છે. વૈભવો ત્યાગની પ્રભુતા પ્રાપ્ત મહાન નરવીર-રતોથી જ સુરાજ્યનાં વિશાળ કાર્યભાર સંભાળવાનું સુચોગ્ય શાસન સર્વદા દીપી રહેલ છે. વિશ્વભરમાં ભારતીયોની દિવ્યનૌકાના શ્રી કૃષ્ણ મેનન જેવા દક્ષ કર્ણધારોની સુકર્તવ્યમય સુરુષાર્થ પ્રતીણપણાની કુશળતા અનોક છે. જેથી-બહેનપણીઓ!

અદ્ય સ્વાર્થ ત્યાગીને વિસ્તૃત વિચારો ધારશો;
પૂજ્ય મારી ગુણી બહેનો! સંકુચિતા મનથી નિવારશો.

૨૭૫

આત્મ-મણિઓ રાષ્ટ્રે અર્પતાં શ્રેય અમણું થાય છે;
અદ્વાણીઓ! ક્ષત્રાણીઓ! માતૃતા જશે ગવાય છે.

માતૃશ્રી ગંગાબાઈએ :- પ્રિય બહેન! બહુ જ સારું. આપ ચતુરવંતીના ઉચ્ચ વિચારોને અમે ઉર-કમળકાશોમાં સ્થાપીએ છીએ. સુભાવનાનાં-લક્ષ મોતીડાંએ થાળોભર્યાની જ્યોતિઓએ ઉમંગથી વધાવીએ છીએ.

અત્યારે તો નિયમથી કીર્તનો જ આનંદદાયી રહ્યાં છે.

બહેનો મળી એકાદ એ બજનો ગાઇએ ત્યાં સુધી ઘર કાર્યોમાં તથા વાડી-ઓમાં ચાર લેવા સારું વિરમી બહેનો દૈનિકકાર્યો આટોપીને પહેાંચી આવે. આપણે નિતનો અભ્યાસ વધારવા માટે ઘરોમાં સવાર સાંજે પ્રભાતિયાં અને કીર્તનો મીઠા સ્વરથી ગાઇએ છીએ તેવા મંગળ પદ્ધે, પુરુષવર્ગ બહારનાં કાર્યોથી ઘેર પધારતાં રાત્રે કે પ્રભાતે સાંભળતાં તેઓને અપૂર્વ શાન્તિ અનુભવવા મળે. બહેનો! આપણે એથી અધિક બજનો નિત્ય ગૃહદેવતાઓને સંભળાવી, આત્મતૃપ્તિનું બહોળું સુખ આપવું જ રહ્યું.

કંક વધૂશ્રી! તમે જ કીર્તન ગાઓ, સૌ ઝીલીશું.

માતૃશ્રી પરમબાઈએ :- ગાવા પહેલાં બહેનો! મારી ટૂંકી વાત સાંભળી તો લો. પ્રિય બાઈજી! તમે પ્રિયપુત્રને કાશીના ગુરુકુળમાં, શ્રી કમળાબહેન તથા ભાભી-શ્રીએ પુત્રોને વિલાયત મોકલવા માટે મારા ગુણી દીયરો તથા પ્રિયભાઈને સહમત થયેલ; તો તમે ચતુરવંતી ત્રિપુટીઓનાં અડગ હૈયાને પણ ધન્યવાદ છે.

શ્રી કમળાવંતીએ :- (શ્રી વૈદ્યરાજનાં જીવનની સ્નેહ સંગીની ગુણુજ્યોતિ.) બહેનો! આપણે પણ રાષ્ટ્ર ભંડારનાં ખરાં ધનરૂપ જ છીએ. સંતાનો જ્યાં જ્યાં વિચરશે, ત્યાં ત્યાં સિંહણનાં અગ્નિઓની પેઠે; આપણી માતૃત્વ વીરતાની સદ્ગુણ-સુગંધી પ્રસરાવીને રાષ્ટ્રની સર્વતોગુણી દિવ્યતા ઉજાળશે. સર્વથી અનન્યપણાને સુમંત્ર સાધ્યે, વિશ્વહિત ચિંતનવૃદ્ધિના વિચારોનું દિવ્યઅળ કેળવતાં અને આપણેય માતૃત્વ પદની પૂરી પ્રભુતા મેળવતાં જ સાથે સુરાજ્યનો યશ ચોદિશાએ વૃદ્ધિ પામશે. બહેનો! એ વિશાળ સાર્થક સારું આપણે નિજ અદ્ય મોહ મૂકવો જ જોઈએ. આપણો પણ પ્રાણ-ધન, માતૃશ્રી વિદ્યે ભારતીના મંગળ ચરણ-સરોજમાં સદા જુકવો જ જોઈએ.

મારી મારીની સુપુત્રી જે કાઠિયાવાડના આયુર્વેદાચાર્ય શ્રી નરોત્તમની પુત્રી-રત્ન સુશિલાએ અહીં વૈદ્યરત્ન આદિ મોટી પદવીઓ પ્રાપ્ત કરીને તે વધુ ડૉ. ના અભ્યાસ માટે અમેરિકા જેવા વિકાસભર્યા દૂરના પ્રદેશમાં ગઈ છે. એવાં નિર્ભયવંત સચ્ચારિત્ર દીપિત પુત્રીરત્નો વિદેશમાં નેત્ર ચિકિત્સા આદિ શિક્ષા-ભ્યાસથી બહુ કેળવાઈ, શ્રીમતી સરોજની નાયક, શ્રી વિજયાલક્ષ્મી પંડિત, અને શ્રી અમૃતકૌર સમાન રાષ્ટ્રિય દિવ્યતાની વૃદ્ધિએ પ્રવીણરત્ન પાકીને; માતા

ભારતીનાં પ્યારાં સંતાનરત્નોને સેવાનું નૈવેદ્ય આપવાને અતિ ઉત્સાહિત રહેલ છે.

પ્રિય સુપુત્રો અને સુપુત્રીઓનાં જળહળીત લાલચદ્રોમાં મોહ ત્યાગનાં-કુમકુમનું તિલક કરી, તેમાં સત્યવ્રતી-અક્ષન લગાવી તેમના સોહામણ કઠોમાં શીલતાની જ્ય માળા પહેરાવીને આપણા મનથી આળપ્રેમનું મોહ આવરણ પરહરતાં; નિજ અંતરમાં દિરતા યોગાનના આગમાં બિલ્વાં કુસુમોનો રક્ષતાર છે, ભક્તવર્ચ શિરોમણિ શ્રી પ્રહલાદની પેઠે વિદેશ શ્રી હરિ, એજ આત્મિય પ્રેમપ્રતિજ્ઞા દક્ષવંતીઓએ કરી. આપણે આપક હિતના વિચારોથી મંગળરત્નોને ન્યાં ન્યાં મૂકીશું ત્યાં ત્યાં વીર પુત્ર અભિમન્યુ ના શૌર્યતેજ પ્રગટાવા જેમ અને રાષ્ટ્રનાં સાચાં મુગટમણિ શ્રી જવાહરલાલ નહેરૂની અલ્પતા પેઠે સંસ્કારી સંતાનદીપકો માતૃસેવકનું મહાપદ દીપાવ્યાથી. માનવોનાં અહિંસા હિતમાં સદા જીવન જ્યોતિ ઉજળશે.

માતૃશ્રી પરમખાઈએ :- બહેન! અમને વાંદાય ગુરુકુળવાળા પૂ. સદ્ગુરુ મહારાજ શ્રી ઓશવરામજીએ અમારી પાસે પુત્ર વિશ્રામને વિદ્યાવૃદ્ધિ સારું વિદ્યા-વ્રત-સ્નાતક બનાવવાની પ્રેમપૂર્ણ માગણી આજ પહેલાં સાત વરસે કરેલો. પુત્ર જોપાલજી, તેમના પિતાજી અને સૌ પ્રિયવધૂશ્રીની તેવાં સુકાર્યમાં ના તો નહોતી જ. મારા પૌત્ર પરના લાડથી મેં તેને ગામ પાદરના ગુરુકુળમાં પણ મૂક્યો જ નહીં! પ્રિય વિશ્રામ અત્યારે સાતમી ગુજરાતીની કક્ષામાં પ્રથમ નંબરે છે. પરંતુ તે ત્રણ, ચાર વરસ પછી પણ પરંપરાના સ્વાગ્રથી પવિત્ર ઉલોગોની સંસ્કારી નિપુણતાએ ખેડૂત પુત્ર જ રહેવાનો! પ્રિય દેવશંકર આદિ ચારે વીરપુત્રો “વિદ્વાન સર્વત્ર વૃજ્યતે” એ વ્યાપક નીતિગુણ વૃદ્ધિએ પંડિત, ડૉક્ટર. અને અતુલ કળાધારી વિજ્ઞાન વેત્તાઓ કેળવાશે અને જન કલ્યાણમાં વિશેષ યજ્ઞકાર્યો કરતા રહેતાં વિશ્વમાં સન્માન પૂર્વક પૂજશે. હું દીકરી-વધૂશ્રીને ભાવના ભારથી કહું છું કે હવે હું સૌને આગ્રહથી, નાના રમેશચંદ્રને તત્ત્વગુણોની પ્રાપ્તિ માટે ગુરુકુળ વાંદાય, ÷ સુપા અથવા કાંગડી ગુરુકુળમાં ભણવાનું કહીશ.

ધૈર્યવંતી બહેનો! પરમપિતાને પ્રાર્થના છે કે તમારા દૃઢ વિચારો જેમ સંતાનોનાં જીવન જ્યોતિઓને સાર્થક કરતી, પ્રત્યેક વહાલાં શિશુની પૂ. જનનીઓ હજી. અમે વિદ્યા અભાવે કરી જે આજ ચોતરફ કષ્ટ ભોગવી રહ્યાં છીએ તે વિદ્યાવૃદ્ધિથી નાટ પામે. વિદ્વાન કિશોરો અને યુવાનમિત્રો દ્વારા સમાજ અને વિશ્વભારતીનો સુયશ રક્ષાયો જ રહો.

બહેન જ્યોત્સનાએ :- (શ્રી શાંતીજીનું કેળવાયું સુપુત્રી રત્ન.) માતા પ્રેમખાઈ! જેમનું સંગપણ ન ક્યું હોય તે પણ નવવર્ષની વયનાં, તેમ આરોગ્યવંત સુદૃઢ બાંધનાં સિંહશાવક જેવાં કાન્તિવાન; સદાચારો સંપન્ન આળકરતોને ગુરુકુળમાં પ્રવેશનું પ્રમાણપત્ર મળે છે. અહીં તો પારણિયામાં જ સગાઈની કુપ્રથા ઘર

÷ ગુરુકુળ સુપા. જી. નવસારી, (ગુજરાત)

કરી રહી છે! તેને પ્રિય માતૃશ્રીઓ!! તરત હઠવો!!! તો જ બાળકોનાં તન, મન, અને બુદ્ધિબળ સુદૃઢ થતાં વિદ્યાભ્યાસ વૃદ્ધિથી, બ્રહ્મનાં દિવ્યબળની અપરિ-મિત સમૃદ્ધિ મળશે અને પાળકોની તથા દેશનાં જનોની સુખ પ્રાપ્તિની આશાનું મહાભાગ્ય ફળશે.

માતૃશ્રી પરમબાધ્યો:- વિદુષી બહેન! તારાં કલાં અનુકૂળે અમે બન્ને બાળકોનાં સંગમણો જ નથી કર્યાં. સન્સંગમાં પધારીને લાભ મેળવતી બહેનોએ નાનાં સગપણો કરવાને બોદું ઉત્તેજન કદીએ આપ્યું જ નથી. શ્રી વડીલોએ પુત્રોનાં બળ, કાન્તિ અને વિદ્યાભ્યાસ વૃદ્ધિએ સભામાં ઉપદેશો આપેલ તેનો વધુ ગુણ મેળવવો સૌ બહેનોના કર્તવ્ય હાથમાં છે. બહેનપણીઓ! એક વાત મુખ્ય છે કે જેમની આર્થિકસ્થિતિ સારી હોય, તેમનાં બાળકો જ વિદ્યાનો પૂરો લાભ મેળવી શકે છે!!

શ્રી કમળાવંતી બહેન:-બાળકો સંસ્કારવંત કેળવવા માટે પ્રથમ આપણે તન, મન આદિ વિચારો નિર્મળ રાખવા. બાળકોની માતા થવાનું પૂરું માન આપણે વિદ્યા-ત્રીઓએ જ મેળવ્યું છે, શ્રી રસરાજ પ્રભુનું સૌંદર્યભર્યું દયા ઝરણાનું અપૂર્વ દાન છે. વિશ્વમાં મા! શબ્દના માધુર્યભાવનાનું સદા ગવાતું રહેલ ગુણુગાન છે. એવું સમુદ્ર સમાન અનુપમેય વેદોનું તારવ્યું નવનીતનાં રસાયણરૂપી અમૃત-ભર્યું ધર્મ, કર્મનું મહાજ્ઞાન છે. સર્વત્ર દૃશ્યમાન માતૃશક્તિ-શ્રી દુર્ગાજીની મંગળમૂર્તિ, તેમની આપણે પુત્રીઓનાં હૃદય-મંદિરોમાં સત્યતેજના પુંજે સર્વદા દીપી જ રહી છે; એવા પરમેત્કૃષ્ટ સૌર્યગુણ ધર્મથી આપણા સંસ્કારો શિશુ જીવનમાં સદા પ્રકાશાવવા સારું ચતુરાધથી નિત્ય સંયમવ્રતમાં ખચિતથી વિચરતે રહેવું, એ જ માતૃધીરોનું દૈવીભૂષણ છે. આપણે બહુ મૂલ્યવાળાં સારાં વસ્ત્રો તથા સોના, ચાંદીનાં એ ભયના ભારણ આવશ્યક વિનાનાં આભૂષણો અંગ પર ન જ પહેરવાં. વિવાહ, ઉત્સવો આદિ કાર્યો ઠીક સાદામથી કરતાં તેટલું વધેલ ધન, પુત્ર પુત્રીઓની સાચા પાયાની કેળવણીમાં જ વાપરવું. એવી નિષ્ઠા રાખવાથી પ્રિયવંતાંને વધુ રીતે અવશ્ય ભણાવી શકાશે. શ્રી હરિ:

માતૃશ્રી કર્મણ્યાધ્યો:-પુત્રીરત્ન જ્યોત્સનાએ “કારેલી બાગ વડોદરા કન્યા ગુરુકુળ” અને શ્રીમાન નાનજીભાઈ કા. મહેતાએ વિદ્યાદાન-યજ્ઞ બતાવેલ “ધાર-બંદર કન્યા ગુરુકુળમાં” ધર્મ, આરોગ્ય અને ગૃહ આદિ વિકાસ નીતિનો અભ્યાસ કરેલ છે. અમે પાંચમું વરસ દ્વારિકા તથા શ્રી ડોકોરજીની યાત્રાએ ગયેલ ત્યારે તે પુણ્યદાયી આશ્રમો નિહાળ્યા છે. પુત્રી આ જીવનભર બ્રહ્મ-ચારિણી રહી, શિક્ષિકા બની અને કન્યાઓને શિક્ષણ આપવાનો જ ઉત્તમ વિચાર સેવી રહી છે.

પુત્રી રત્નના સંચાલનથી અને દાનીવૃદ્ધોના તથા શ્વાસનના સહકારે, પહેલા

પુરામાં “ ભારતિય સંસ્કૃતિ વર્ધક પુત્રી પાઠશાળા ” ચાલે છે. નારી સમાજમાં શ્રી ગાર્ગી આદિ દેવીઓએ વેદવિદ્યાના પરમ આદર્શો દીપવ્યા જેમ, પ્રિય પુત્રીનાં ઉન્નવળ કર્તવ્યોથી બહુ જ હર્ષભરી વાત છે. શિક્ષા-ભૂષણોએ, ગૃહ-સંસારનાં શૃંગાર શિરોમણિ દેવી વૃત્તિવાળી વિદુષી પુત્રીરત્નો દીપન્ને. પ્રિય પુત્રી કંકુ! કીર્તન ગાવો! સૌની હિતચર્ચા રસિક તો બહુ જ છે અને બહેનોને અત્યારે અતિ પ્યારી લાગી છે પણ તેને આપણે સ્વાધ્યાય પછી અથવા તો સવારે ફરી વિસ્તારીને કરીશું.

શ્રી સોનબાપ્તએ:- (હકકુરશ્રીનાં જીવનની, સત્સંગ મૂર્તિની દીપતી આભા.) પ્રિયોનાં વિદ્યાધ્યયનની સાથે વેદ-વેદાંત રહસ્યોનાં નિદિધ્યાસને આપણાં ગૃહસ્થાશ્રમ મંદિરો નૂતનભાવે સૌંદર્યવંતાં જ રહેવાનાં. ભણેલી બહેનો, દોકરીઓ અને સૌ વધૂશ્રીઓએ તો નવરાશમાં વધુ અક્ષરજ્ઞાન જરૂરી મેળવવું, એ જ હાલમાં આપણે નારીઓનાં જીવન ઉન્નતિનો રચનાત્મક પાથો છે. સર્વ ગામેની બહેનો સત્સંગમાં જ્ઞાનચર્ચા કરતાં રહેતાં થોડા સમયમાં જ સૌને ઘેર સુખનો-સૂર્ય ઝળહળશે. બોલવામાં પણ ભાષા સુધરતાં શુદ્ધ ઉચ્ચારોનું મહત્ત્વ સમજશે. એમ આપણી કેળવણી સિદ્ધિનું કૈવલ સંતાનોનાં હૃદયોમાં એટલે વારસામાં ઉતાર્યે જ સૌનું પરમ હિત સધાશે.

શ્રી માનકુંવરબાપ્તએ:- (ગડેજ કુળભૂષણ, શ્રી પ્રતાપસિંહજીનાં મધુગુણ ગ્રાહી; પરમ શૌર્યે કર્મયોગની તેજસ્વધારક પુણ્યવંત દિવ્ય પ્રતિમા.) પ્રિય બહેનો! પુત્રીઓ! અને સૌ. પ્યારી પુત્રવધૂશ્રી-લક્ષ્મીઓ! પોતપોતાના ઉત્તમ વિચારોનો સમન્વય કર્યો તે અતિ સ્તુત્ય જ છે. આપણે સંતાનો કેળવીને સુરાષ્ટ્રના હિતચક્ષુ માટે સૈન્યમાં સિપાહી, મેજર કર્નલો અને જનરલો બનાવવાને અર્પવાં; એમ શૌર્યની નીતિરીતિ પણ સર્વને સદાય વંદનયોગ્ય રહી છે. જે વિચારો બહેનોએ સાંભળ્યા તેનો ગુણલક્ષ સત્ત્વ મેળવવો, એ સુમાર્ગ વધુ દૃઢતાથી કેળવતાં રહેવો એ જ રાષ્ટ્રને વિશેષ લાભકર્તા છે. મેં બહેનપણીઓને બહુ વખત સુરાભ્યનો ગુણ સારાંશ સમજાવેલ, જેથી ચીવટ રાખી કાર્ય કરવાનું કે આપણને મિથ્યા મોહ પમાડનારા ઉપલક ખરયા બંધ કરી; તે વિશાળ ધનરાશિ પ્યારાં સંતાનોની સદ્-શિક્ષામાં જ આપવાથી ભારતવર્ષ અને આપણા સાથી દેશોનાં જનગણોમાં શાન્તિ-વૃદ્ધિથી સુખનો સૂર્ય પ્રકાશ્યો રહેશે. રાષ્ટ્રનો સુચશ રક્ષાવવા માટે પ્રત્યેક સંતાનની માતાઓ જ વીરત્વનું શૌર્યધારિણી પૂ. ક્ષત્રાણીઓ છે. બહેનપણીઓ! સદ્વાતોનાં વિવરણનો તો કિનારો જ નથી, સ્વાધ્યાયનું પારાયણ કરીએ એ જ વર્તમાનની હિત વાત છે.

રામબાપ્તએ:- (વિધવા થઇ, નિર્વંશી પ્રૌઢા.) બહેનો! તમારે તો સદાય રળિયામણા દિવસો જ છે. પ્રભુએ તમને પતિદેવની સેવાના પવિત્ર દ્હાવાનો શુભસમય સચવાવ્યો તે સફળ કરવા માટે ધર, કુદુંબ આદિ દીપતું કરવું અને તેમ સદા ઠીક રાખવું જરૂરી

પણ બહુ છે. (નેત્રોમાં જળ ભરાતાં) મારા જેવી અભાગિનીઓને તો તપધારી જેમ નિત જીવનયાત્રાની છાયા વિતાવવી રહી. (૧) કુટુંબ અવગણના. (૨) પતિસેવા અને બાળકનાં વાત્સલ્યપણાનો વિયોગ. (૩) પૈટ પૂરતાં ભોજનનો અભાવ આદિ વેઠતાં મહાકષ્ટો-

શ્રી ગીરિમ બહેને :- (કરુણાએ અતિ ધૈર્યથી.) તપોમયી બાઈ ! જેવું વિદ્યાર્થિ કરેલ આપણે મનુષ્યનાં કર્મફળનું નિર્માણ. પતિવિયોગિનીને શું, શું કષ્ટ ભોગવવાં નથી રહ્યાં !! તેણે તો પતિદેવની સ્મરણ-ભક્તિના ધ્યાનમાં મગ્ન રહી, એ અખંડ આદર્શ જીવનક્ષણો વિતાવવાની જ. એવી યોગિનીના ઉજ્જવળ તપપ્રત્યક્ષમાં ત્રિભુવન વિજયી પરમ સતીત્વનું રક્ષાયું દિવ્યધર્મનું તેજપુંજ છે. પ્રિય બહેન ! તમારા જેવી દુઃખમયીઓના યોગણી યોગ્ય વ્યવસ્થા, પુરુષવર્ગ અત્યારે ઠીક વિચારી રહેલ છે તે યોજના સત્વર કાર્યમાં પરિણમશે જ. વહાલી સખી ! અમે બહેનો દ્વારા અત્યારે તમને દેવાની એજ આત્મિક સત્યની શાન્તિવના છે. પ્રિય બહેનપણીઓ ! હવે પદ ગાવો ?

શ્રી કંકુવધૂએ ગાયું- “ આવો, આવો, આવો, અમ આંગણીએ આવો ? ”-અપૂર્ણ.

(પદ)

મેરે તો ગીરધર ગોપાલ	દ્વસરા	ન	કોઈ;
દ્વસરા ન કોઈ સાથે	સકલ	સંગ	ભેઈ. -ટેક
ભાઈ છોડ્યા, બંધુ છોડ્યા	છોડ્યાં	મગાં	સોઈ;
આધુ સંગ બેઠ, બેઠ	લોક	લાજ	ખોઈ. ૨
ભગત દેખ રાજી હુઈ	જગત	દેખ	રોઈ;
અસુઅન જલ સિંચ, સિંચ	પ્રેમ	વેલી	ખોઈ. ૪
દધિ મથ ઘૂત કાઢી લિયો	કાર	દઈ	છોઈ;
રાણા વિષકો ખ્યાલો ભેજ્યો	પિય	મગન	હોઈ. ૪
અબ તો ખાત ફેલ પડી	જાને	સબ	કોઈ;
“ મીરાં ” એસી લગન લાગી	જો	હોની	સો હોઈ. ૫.

— સનાતન ધર્મની જય, શ્રી સદ્ગુરુદેવની જય.

અનુભવાથી પ્રિય વાંચક ! સ્વાધ્યાયમાં પૂજનિયોની ધીરમતિ વડે શાન્તિ જાળવાઈ રહેલ. વાનપ્રસ્થીઓનું સૌમ્યભાવે મૌનધારી મંડળ, એકાંતવાસમાં ધર્મનાં અગાધ તત્ત્વના વાર્તાલાપથી નામજપની-સેજ સમાધિમાં આનંદના ભંડારો ભરી તૃપ્તિલાભ પામી; આત્મામાં તદુપપણે લય પામ્યું હોય એવો અત્યારે સત્સંગપ્રિય મહિલામંડળનો દૈવીગુણો દ્વારણથી શાન્તરસ પીવાનો દર્શનીય તેમ અવર્ણીય અને અનુપમ આદર્શ હતો. ધન્ય હજો એમની ભાગ્યશાળી સંતાન અને તેમનાં પુણ્યવંત માત-પિતાઓને. એમ કુટુંબ ઉદ્ધારનારી, સદ્ગુણોથી

સૌભાગ્યવંતી જગદંબાઓનું નિત્ય ગૃહમંદિરોમાં મંગળદર્શન થતાં; પરમ કલ્યાણ જ રહે છે. પૂ. માતૃશક્તિઓની સન્માનનીય-ભક્તિથી રાષ્ટ્ર ઉદ્ધારમાં કલ્યાણદાયી સુખ બન્યું જ રહે છે.

(સ્વાધ્યાય પછી માતૃશ્રી પરમબ્રાહ્મણ:-) પ્રિય બહેનો ! સૌ. વધૂશ્રીઓ ! અને મંગળસ્વરૂપ દીકરીઓ ! આપણે કીર્તનો-ગાધ્યો છીએ, એજ રીતે સખી સોનબાઈના કલા અનુસારે દરેક બહેનોએ ધરોનાં કામકાજમાં લગીરેક નવરાશ મળતાં; જ્ઞાનબોધની અને આરોગ્યની પુસ્તિકાઓ વાંચીને પૂ. પતિપ્રતાઓનાં સુમાર્ગોનું અવલંબન કરતાં જ રહેવું. નિર્ભય આદિ ગુણો ધારણમાં આપણો તેમ આપણા સંસ્કારોનું પચામૃતપાન કરનાર, સેવક રત્નોનો અને શ્રી ભારતીનાં જનવૃંદનો સાચો ઉદ્ધાર છે.”

(અત્યંત પ્રીતિથી કહ્યું.) “વહાલી લક્ષ્મી વધૂશ્રી ! આજ તમે તે કીર્તન ગાવો ? જે અમે ફિરોરી વધૂશ્રીથી તેની ગુણપ્રશંસા સાંભળેલ. તમે અમારા સદ્ગુણી પ્રિયપુત્રનાં-ભક્તિવંત ચરણકમળોની અખંડસેવાનું-ચરણામૃત મેળવતાં, નિતરાંત્રિએ પ્રેમ પોઠ્ઠિયું ગાવો છો. પદ પણ તમે જ રચેલ. એવું મંગળદાયી ગીત સર્વે પતિભક્તિવંતી સત્સંગીની જિજ્ઞાસુ સખીઓને સંભળાવી; સૌનાં અંતઃકરણો વધુ પવિત્ર કરાવશે ?”

(શ્રી લક્ષ્મીજી વધૂશ્રીએ પૂ. સાસુજીઓથી અક્ષય નારીમર્યાદા સંભાળવા માટે સુખ આડે પાલવનો છેડો કર્યો. પ્રભુરૂપ પતિદેવેશ્વરની સ્નેહમૂર્તિ પધરાવેલ અંતઃકરણ-મંદિરની મન, બુદ્ધિ અને ચિત્ત આદિ વૃત્તિઓના ચોપાયા સિંહાસન પર શુદ્ધ સંકલ્પોએ દીધેલ ભાવનાની સમક્ષ; સત્યવ્રતથી પ્રીતિરસનાં ઝરણાં ઝરતાંએ પ્રથમ ગાયત્રીમંત્ર જપીને ધ્યાન ધર્યું.)

માતૃશ્રી કર્મણ્યાધ્યક્ષ:-આપણા સહજ ધન્ય હો, નિત્ય નમસ્કાર જ હો; પ્રિય વધૂશ્રી-દીકરી અને તેમનાં ધર્મસંસ્કારી શ્રી માત-પિતાને. જેમનું સૌંદર્યશાળી ધર્મચરત્ન, અમૃતરસ ઝરતી-મધુર અને પ્રિય વાણી ઉચ્ચારતી સુપુત્રીએ પદ બનાવી અને પતિદેવ-પરમેશ્વરને શાસ્ત્રાનુકૂળ સાત્ત્વિક ગુણવર્તનનાં-પૂજ્ય અર્ચનથી રીઝાવી; વિશુદ્ધ સ્નેહથી ગૃહસ્થાશ્રમનું દેવી સુખ આપતાં રહેતાં ઉભય લાલ મેળવી જ રહેલ છે. (હોંસલયે હૈયે) સત્સંગી બહેનો ! સૌંદર્યથી શુભ દર્શનીય અને સરખી ગુણવંત બેઠલી પણ બ્રહ્માજીએ સૃષ્ટિની તત્ત્વ નિર્માણનાં સામગ્રી સારથી જરૂર નવરાશના સમયમાં જ બનાવેલ છે.” (અતિ હર્ષથી) પ્રિયવંત દેવીરૂપ દીકરી-વધૂશ્રી ! ગૃહસ્થાશ્રમનાં મર્યાદા સ્થાપનમાં પરમ સુખ ઝરણાંનું મધુ !! તમારું સૌભાગ્ય વધુ દીપી, ધન્યમય બન્યું રહે. અમારી નિત્ય એ જ આશીર્વાદોની-પૂનિત આરતી છે.

(વાંચક મિત્રશ્રી ! સતીત્વના સનાતન સૂર્યપ્રભાના ઉન્નવલ વિશુદ્ધાનંદમાં માતૃત્વની એ જ મુક્તિ. આર્ય કુમારોએ રક્ષી અને રક્ષવાની છે; પ્રાણ-

ધનાર્પણે સત્ય, વેદ, વેદાંત અને ઋષિવરોના પ્રગાઠજ્ઞાને સતીત્વના તપ-
તેજની વિદ્યેહિતનાં સૂત્રોની જ નિયુક્તિ.)

શ્રી ગીરિજા બહેને:-પવિત્રાત્મ-વંદનીય શ્રી લક્ષ્મીબાઈ! જગજંજળને ઘડીભર
વિસરતાં, પતિસેવામાં સંલગ્ન રહ્યાનું અને સતીત્વના ઐશ્વર્યાનંદથી પરમ બ્રહ્મસુખ
સંપાદનનું મહા ગુણીયલ ગીત જરૂર ગાવો. તેમાં સખીઓ મધુરપણે
સાદ પૂરવશું.

(શ્રી લક્ષ્મીબાઈએ મનોમય પ્રિયપતિ-પરમેશ્વર શ્રી નારાયણ દેવરૂપનું મંગળ
ધ્યાન કરતાં કરતાં, સતી માતાજીઓનાં નિત્ય સુખસાગરની લહેરોમાં તૃપ્તિ થવાની
કુળરીતિએ; રસબસપૂર્ણ હૃદયમાંથી-આનંદ પ્રાપ્તિનો વાણી દ્વારા મધુરસ
પ્રવાહ વહાવ્યો.)

પૂ. શ્રી પતિવૃત્તાઓનું આત્મિક ભક્તિએ મંગળ પદ.

(રાગ-હૃદયના પ્રેમપ્રવાહથી શાન્તિનો ઢાળ.)

રે....મારે અંગ ઉમંગ ન માય;		
હું હવે બેઠી છું શીતળ છાંય;		—ટેક ૧
ચિત્તે ચિંતામણિ, તૃષ્ણા રહેતી;	(૨)	
મેળવવા, જીવન જ જાય.		રે. ૨
ફૂળતી હતી આ લવસિન્ધુમાં,	"	
પકડી લીધી મુજ ખાંચ.		રે. ૩
ઘરછતી હતી એ, મળી ગયું મુજને;	"	
લેવાનું ન રહ્યું કાંચ.		રે. ૪
ખ્યારું નામ શ્રીનાથનું જપવું;	"	
સ્વરૂપ મંગળ દરશાય.		રે. ૫
સાથે રહ્યો, મુજ પ્રાણથી ખ્યારો;	"	
પૂજી નિત મનડાં માંચ.		રે. ૬
પુત્ર, પરિવાર, માયા ભૂલીને	"	
જાણ્યો પૂરણ મહિમાય.		રે. ૭
પ્રીતમ! પ્રીતમ! પ્રીતમ!! પ્રીતમ!!!	"	
અમૃત—રમરણનું — વરસાય.		રે. ૮
માનસરોવરે, શાન્તિ મેળવતાં;	"	
ગીત, ગેબી ગુંજન થાય.		રે. ૯
જળહળ જળહળ જ્યોતિ પ્રગટતાં;	"	
મનડું અતિ હરખાય.		રે. ૧૦

૨૮૨

અંતરમાંહિ જ્યોતિ જગાવી; " રે.૧૧
 દઈ રહ્યો વહાલો સહાય.
 'એન, વહે છે, ગુણિયલ સખીઓ! "
 જ્યો પ્રીતમ, આત્મામાંય. રે.૧૨

અહેનોએ અને કંકુવધૂશ્રીએ ગાયું—

“અમારું સ્વર્ગનું આરું પતિવ્રત પ્રાણથી ખ્યારું
 અમોને મોક્ષ દેનારું પતિવ્રત પ્રાણથી ખ્યારું.”

— અપૂર્ણ.

શ્રી રાધીકાઆધ્યો :- (શેકશ્રીની સુભાંગી ધર્મપત્નીજ.) રામાયણ. મહાભારત આદિ ધર્મગ્રંથો પતિભક્તિના આદર્શોનાં દિગ્દર્શનથી, નારીવર્ગને પૂનિતમાર્ગમાં મન-વ્રતિઓ દદે અનાવરાવીને સતીઓનાં ધર્મપાલનથી વહાલ વ્રદિનાં અવલંબનનુંજ ઉપદેશ છે. આપણી “સત્યં શિવં સુંદરમ્” અખિલેશ્વરની સહચરી શ્રી શક્તિરૂપાને પ્રાર્થનાઓ છે, કે અમે આગાહીઓમાં શીલધર્મનું આર્યગૌરવ દીપવ્યું રક્ષવા અંગે સાત્ત્વિક બુદ્ધિવૃદ્ધિનાં દિવ્યઅગ્રથી સતીત્વની અમર સંસ્કૃતિનું ઓજસ આપજો.

શ્રી ગીરિજા અહેને ગાયું “સખીઓ! સાંભળજો નારીધર્મ તમારો.”

— અપૂર્ણ.

માતૃશ્રી ગંગાઆધ્યો :- પ્રિય અહેનો! આજ સમય વધુ થયો છે અહેનપણીઓને વાળુ બનાવીને સંધ્યાએ વૃતજ્યોતિ અને હવન આદિ સામગ્રીની તૈયારી કરવી છે. પુનઃ સવારે નિયમથી મળી, આજની જેમ અંતઃકરણો કર્તવ્યનાંદના અમૃત-પાનથી બહુ જ તૃપ્ત કરીશું (નિત્ય જેમ પ્રસાદ ભર્યો થાળ શુદ્ધ વસ્ત્રથી ઢાંકી, ધર્મગ્રંથોની બાજુમાં ધરાવતાં.) હવે મળીને હૃદયેશ્વર નાથશ્રી પ્રીયતમ (દેવેશ્વર)ને પ્રેમપ્રસાદ અર્પણનો થાળ બોલો?

÷ થાળ.

જમવા આવોને જહુપતિ નાથ! જમાડું જુગતે કરી....રે;
 પીરસ્યાં પ્રેમ તણાં પકવાન, જમજો શ્રી હરિ....રે. -ટેક
 સતસંગરૂપી શીરો સારો તે પ્રભુ! તમને લાગે ખ્યારો;
 સ્વાદ અતિ સુચારુ કર્યો મેં, જતન કરી... રે. જ. ૨
 ભક્તિરૂપી ભાત કર્યા છે અનેક અથાણાં પાસ ધર્યાં છે;

૧ = મિત્રવૃત્તિ જ માનજીવન-વહાલા વીરનાં ઓવારણાં કરીને વધાવનાર અહેન છે. લેખક.

÷ શ્રી સદ્ગુરુદેવનાં ભાવિક-શિષ્યમિત્રો પાસેથી પ્રાપ્ત થયેલ. લેખક.

ક્ષમા—ખીર સુસ્વાદી અંતર—થાળીમાં ઠરી....રે. જ. ૩
લીલોતરી— નિર્મોહની લાવી, સુચિ અડદની દાળ બનાવી;
ભાવરૂપી લાજ્યાં લીધાં ધૃતમાં તળી.... રે. જ. ૩
જળ યજુનાંની શીતલ જારી, આચમન કરો ને દેવ મોરારી;
ત્રિવિધી તાપ દો ટાળી, દાસો પર દયા કરી....રે. જ. ૪
શમ, દમ રૂપી પાન સોપારી, આનંદરૂપી એલચી લાવી;
શ્રી રામ નામ સુખવાસ, આજ આનંદ ઘડી....રે. જ. ૫
શ્રી ગુરુ ઓધવરામજી મારા, દાસ દયાળના પ્રાણુ આધારા;
કરું ઘડી નવ ન્યારા છખી અંતર ધરી....રે. જ. ૬
સૌ પ્રેમથી બોલો, સત્સંગ પ્રિય પૂજ્ય માતૃશ્રીઓની, ભગિનીઓની, દીકરીઓની
અને સૌભાગ્યવંતી વધુશ્રીઓની જ્ય હો ! જ્ય હો !! જ્ય હો !!! સૌને પરમ
પ્રાણુપ્યારો રહો રાષ્ટ્ર સદાય નિર્ભય હો, નિર્ભય હો, નિર્ભય હો.

પાંખડી સાડત્રીસમી.

જ્ઞાનવિદ્યાના પ્રચારની રૂપરેખાનું દર્શન.

શ્રી મનજીભાઈ, શ્રી શિવદાસભાઈ અને શ્રી મૂળજીભાઈ આદિ મિત્રો, ભાઈઓને સુધારો સમન્વવવાના લાભ માટે આજ ખીરસરામાં પધારેલ. અહીંના વિદ્યા પ્રિયવંતોના સુપ્રયત્નોએ ગામેટીજનો ચોકમાં એકત્ર થયા. બહુમતિથી ત્યાંના સત્યની જિજ્ઞાસાએ વિચારશીલ શ્રીમાન રામજીભાઈની શ્રી સભાપતિજના સ્થાને નિમજ્જક કરી. શ્રી શિવદાસભાઈએ પ્રજનું સ્તવન કરવા પછી—

શ્રી મનજીભાઈનું સંક્ષેપ વ્યાખ્યાન.

શ્રી મ:- (હાથ જોડી, સૌને વંદન કરી.) પ્રિયજનો ! ક્ષીર એટલે દૂધ, સર એટલે મોટું તળાવ; એવું મહત્વભયું આ ગામનું ગુણસાર્થક નામ છે તેવા ભાવે સૌનાં હૃદય-સરોવરો દૂધ જેવાં ઉજ્જવલ અને મધુરાં રહેલ. અમે યુવકો આપ વહાલાં-ઓનાં દર્શનથી કૃતાર્થ થયા. હર ક્ષણમાં, હરઘડી, આઠે પહોર, પ્રત્યેક દિવસે, સપ્તાહે, પખવાડિયે, દર મહીને, વરસો વરસ આ જીવનમાં વળી યુગો અને કલ્પો-માં પણ અમને આપ આત્મિય વહાલાંઓની સેવા લગનીને નિભાવવાનો દહાવ મળતો જ રહે. આપ (સમાજ) નાં બાળકોની, પ્રજાજનોનાં ચરણોમાં હર-ક્ષણે એ જ ભર્મિઓ છે.

“અનેકનું શ્રેય સધાવાથી વિશેષ બીજો જગતમાં લાભ નથી.” ભાઈઓ ! એમ તુલનાત્મક નિર્ણયથી સાર મેળવી, સુખદાયક ધર્મચક્ષુમાં કર્તવ્યોની આહુતિઓ દેવાને અનુમોદન આપશો. એ જ આપના સ્વયંસેવકોની આશાઓ છે.
ઓરમ્ નમઃ (પોતાને સ્થાને બિરાજ્યા.)

શંકાઓનું સમાધાન થયું.

(૧) પ્રશ્ન. (ધર્મનું નામ સાંભળતાં, ત્યાંના કર્તા હતાં હરભભભામએ બેઠા રહી પ્રશ્ન કર્યો કે-) શ્રી હરિશ્ચંદ્ર. પ્રહલાદ આદિ સત પંથ માનતા એ વાત કેમ છે? તે અમને પૂરી રીતે સમજાવો.

(૧) ઉત્તર. (મિત્રોની અને શ્રી સભાપતિજીની અનુમતિથી શ્રી મૂળજીભાઈએ ઉભા થઈ, પ્રભુનામ સ્મરણ કરીને વક્તાસ્થાનથી કહ્યું.) સત્યવાદી રામ શ્રી હરિશ્ચંદ્ર કયા યુગમાં થયા? તે વિચારો. ભક્ત શિરોમણિ શ્રી પ્રહલાદ પછી મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રી રામચંદ્રજી મહારાજને સત્યયુગમાં ધર્મરાજ્ય સ્થાપવાને લાખો વર્ષ થયાં. તે પછી સમજી લો. શ્રી પ્રહલાદને તેમનો પિતા, સર્વવ્યાપક (અખિલેશ્વર) નું કંટ્યાણુમય રામનામ પણ ભજવા નોતો દેતો! શ્રી ભક્ત કસોટીથી સત્યનો જય થવાની મંગળવાત વિશ્વવ્યાપક છે. વહાલા ભાઈજી! એ વાતનો નિર્ણય પણ પાકો સમજીને મનમાં સાચવજો. ભાઈશ્રી! ત્યારે એ “પંથ” ના દેખાવાની કલ્પના પણ નોતી!! કેવલ “સતપંથ આદિ” નો સદ્ગ્રંથ પ્રાચીનથી છે તેનાં ઉજ્જવળ સત્ય રહસ્યો આજ પણ વિશ્વના વિદ્વાનોમાં અને જિજ્ઞાસુઓમાં જીવનસાર્થક સારું સત્કારાર્થ રહેલ છે. એ પરમ સત્યને પૂજ્યો માનતા હતા, તે સનાતન-સત પંથ (સાચા રસ્તાના માર્ગની.) ની અજર નાવ વડે પૂજ્યો તરી ગયા અને આપણા જેવા બીજા પણ એ પૂર્વજોના સપુત્રો અખંડ સત્ય માર્ગના નિદિધ્યાસનના આધારથી તરી શકશે. એવા સત પંથને જ જગતના મહા-પુરુષો સત્ય માર્ગ સનાતન કહે છે. એ સત માર્ગ-પંથ આપણા માટે પણ ધર્મના સેતુરૂપ રહેલ છે તેમજ સર્વકાળ રહેશે.

ભાઈશ્રી! તમે વખતે કહી જ દેશો કે “તેઓ (...) આદિ સત્ય માર્ગ માનતા” તો શ્રી રામચંદ્રજી આદિ મહાપુરુષોનાં પ્રાર્થના-મંદિરોમાં જવા માટે એવાંએ અધ્ધાળા બની, ધર્મપ્રેમીજનોની શુભ રીતિએ પધારી, મંગળમય વિભૂતિનું દર્શન કરી, ચરણામૃત અને પાવન પ્રસાદ હોંસપૂર્વક આરોગવો જ જોઈએ.

(૨) પ્રશ્ન. “તેને (...) તો પાંચસો જ વરસ થયાં છે;”

(૨) ઉત્તર. વહાલા ભાઈજી! એ તો તમારું કહેવું ઉત્તરરૂપે છે. પ્રશ્ન એમ ન હોય, એક અલ્પજીવી (વ્યક્તિ) ને સૃષ્ટિ નિયામકના સ્થાને, સિધ્ધાંતોની-દૃષ્ટિઓ અપૂર્ણ પ્રમાણિઓ જ માની શકે! તે પ્રભુ કે ઈન્દ્ર હોતાં પોતાની એકદેશી “ધાર” કેમ બનાવરાવી?

(૩) પ્રશ્ન. એ તો એ જ જાણે. “તેણે (...) અગોચરી” આદિમાં સમજાવ્યું હોય છે ને.

(૩) ઉત્તર. “પહેલા સુરીજન સોઈ વખાણો” તથા “પીયુ, પીયુ સગ જુગ કરે” અને “જાગ, જાગ તું ખરી મધરાત” આદિ કહેલ પટોળાંઓનું

અપ્પપણું તો સત્ય સનાતનના વિશાળ આદર્શો ભરેલજ્ઞાનના-સમુદ્ર-
માં, બિન્દુરૂપે જ સમાયું છે. એનાથી પુષ્કળ વ્યાપક જ્ઞાનદાન X વિશ્વ-
ભરનાં શ્રદ્ધાળુજનોને આત્મ શાન્તિની પ્રાપ્તિ સારું શ્રી ગીતાજીમાં યોગેન્દ્ર
શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી સદુપદેશ છે—

યા નિશા સર્વભૂતાનાં તસ્યાં જાગ્રતિ સંયમી ।
યસ્યાં જાગ્રતિ ભૂતાનિ સા નિશા પદ્યતો મુનેઃ ॥ ૬૯ ॥

—ગીતા, અ. ૨, શ્લો. ૬૯.

અર્થ:- (અને હે અર્જુન !-) સંપૂર્ણ ભૂતપ્રાણીઓ માટે જે રાત્રિ છે તે નિત્ય શુદ્ધ
બોધસ્વરૂપ પરમાનંદમાં (ભગવતને પ્રાપ્ત થયેલા) યોગી પુરુષ જાગે છે (અને) જે
નાશવાન ક્ષણભંગુર સાંસારિક સુખમાં બધાં ભૂત પ્રાણીઓ જાગે છે, તત્ત્વને જાણ-
નાર મુનિ માટે તે રાત્રિ છે. (૬૯)

ઓશ્મ અગ્ને નય સુપથા રાયેડસ્માન્નિશ્વાનિ દેવ
વયુનાનિ વિદ્વાન્ । યુવોધ્યસ્મજ્જુહુરાણમેનો ભૂયિષ્ઠાં
તે નમડર્કિત્તિ વિદ્યેમ્ ॥ યજુ. અ. ૪૦, મં. ૧૬.

ભા:-સ્વપ્રકાશ જ્ઞાનસ્વરૂપ સર્વ જગતના પ્રકાશીત, સકલ સુખદાતા પરમેશ્વર! આપ
સંપૂર્ણ વિદ્યાયુક્ત છો. કૃપા કરીને અમને વિજ્ઞાન વા રાજ્યાદિ ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને
માટે ધર્મયુક્ત આપ્ત લોકોના માર્ગે સંપૂર્ણ પ્રજ્ઞાન અને ઉત્તમ કર્મ પ્રાપ્ત કરાવો,
અને અમારાથી કુટિલતાયુક્ત પાપરૂપ કર્મને દૂર કરો. એટલા જ માટે અમે આપની

X = જર્મનીમાં વેદો અને શ્રી ગીતાનું અધ્યયન, પાઠશાળા, હાઈસ્કૂલો, કોલેજો
અને યુનીવર્સિટીઓમાં મનન પૂર્વક થાય છે. અમેરિકામાં વેદો, શ્રી ગીતાનું અધ્ય-
યન જર્મની વિદ્વાનોની જેમ થાય છે. ઇંગ્લાંડ વાસીઓના વિદ્વાનો વેદો, મહા-
ભારત આદિ ભારતિય સદ્ગ્રંથોનો સ્વાધ્યાય કરે છે. મિત્ર રાષ્ટ્ર રૂસ તો રામાયણ
આદિ ગ્રંથોનું અધ્યયન દ્વારા સન્માન કરી જ રહ્યા છે. ઇંગ્લાંડથી વેદો સાથે તેનાં
ભાણ્યો મંગાવનારને લગભગ રૂ. ચારસો ખર્ચ થાય છે. જર્મનીથી વેદો સાથે
ભાણ્ય મંગાવનારને રૂ. એક હજાર ખર્ચ આવે છે. ઔધથી (તેની શાખા વડો-
દરા કે પારડી) વેદો અને તેનાં ભાણ્યો મંગાવનારને લગભગ રૂ. બસો ખર્ચ
આવે છે. (ચાર વેદો તો રૂ. પંદરમાં મળે છે.) આ છે આર્ય સંસ્કૃતિનાં સનાતન
ધર્મની પ્રસરેલ સુગંધ. શ્રી ગીતાનો પ્રચાર પૂ. શ્રી તિલક મહારાજે ગીતા રહસ્ય-
થી કર્યો. પૂ. શ્રી આપુજીએ ગીતાનાં અધ્યયનથી કરેલ. પૂ. સ્વામી શ્રી વિદ્યા-
નંદજી મહા મંડજેશ્વર મહારાજે દેશ અને વિદેશ (ઈટલી આદિ) નાં બમણથી શ્રી
ગીતા માતાના પવિત્ર સિધ્ધાંતના સાચા પ્રેમ પ્રસાદનો પ્રચાર કર્યો. પૂ. શ્રી વિનોબા
ભાવેએ ગીતા પ્રવચન અને ગીતામય જીવન જ્યોતિથી ભારતવર્ષને આલોકિત
કરી જ રહ્યા છે. આ છે સત પંથનો સાચો માર્ગ સનાતન ધર્મ અને તેનાં જ્ઞાન-
દાનનું વિશ્વમાં થતું વિતરણ. લેખક.

અનેક પ્રકારે સ્તુતિરૂપ નમ્રતાપૂર્વક પ્રશંસા સહ કર્યા કરીએ અને અખંડાનંદમાં રહીએ. (૧૫)

“ રામ નામ સબકો કહે, દીલસત ન કહે કેઈ;
એક બાર દીલસત કહે, તો કોટિ યજ્ઞ ફલ હોઈ. ”

પ્રભુ મોટામાં મોટો તે વિશ્વનો રાજા છે. એવા જ્ઞાનનું બિન્દુ મેળવવા માટે તેણે (...) કેષક દયાળુ અને પરોપકારી ભારતીય સંતાનાં ભક્તિ-ચરણ-કમળોની મંગળમયી રજને પુનઃ પુનઃ વંદી, જ્ઞાનભિક્ષાથી સદૃવસ્તુની અલ્પપણે પ્રાપ્તિ કરી હોવી જોઈએ. અભિવંદન હો પ્રાતઃસ્મરણીય ઋષિવર્યોના ઉદ્ધારવંત પર-માર્થ કરવાના સુમતને અને વિશ્વમાં અજોડ રહેલ સત્ય-તપોબળની નિષ્ઠાના દુરદર્શીય જ્ઞાન પ્રચારના આદિત્યને.

(૪) પ્રશ્ન. ભાઈ! તો શું તે (...) છદ્મ આદિ નહિ!! એ વાત અમને હવે ઠીક રીતથી સમજવો!

(૪) ઉત્તર. પહેલા અને ત્રીજા પ્રશ્નની જણાવટ જેમ, અનેકવાર કહેવાશે કે તે ઈંદ્રિ નહીં. પ્રિય ભાઈ! એ તો જડતાની “ ઘોરોનાં ” x અંધારામાં જ પડી રહેનાર ભારતીનાં ભોળાં અને નિરક્ષર સંતાનોને તેના પૂર્વજોના પુણ્ય-વંત મહા સત્ય માર્ગથી ચલિત કરી પોતાની ગોઠડીઓએ ગોતી સ્વાર્થની ગંદી ગરજુખાઇમાં ગળકાવનાર અરે! વિશ્વની આદર્શ સભ્યતાનાં સૌંદર્ય સાથે; કટુતાએ દેષ રાખેલ ચૈતન્યનો દ્રોહી!! ખરે જ “ ઘોરવાસી ”

(૫) પ્રશ્ન. (બહુ આશ્ચર્યથી.) શું! કહો છો!! ભાઈ! એ બધી વાતો કેમ છે?

(૫) ઉત્તર. વિદ્વાનોએ તેના જે સ્વાર્થ-પોકળનું પોલપોલ તારવી તે ગુપ્ત કપટ ભોળાંઓથી તરત દૂર ભગાવી દીધું, સૌએ વકાલથી સનાતનનું અમૃત પીધું એ જ કહેવાયું છે અને રહેલ ભોળાંઓને જગાડી એ દંભ-દુર્ગુણથી છાડાવવા સારું હજી એનું એ જ કહેવાશે. પ્રિયવંત ભાઈજી! ધૃતરીય અવતારોની ક્યાંય “ ઘોરો ” દીઠી કે સાંભળેલ છે?

(૬) પ્રશ્ન. તે તો કદીએ નહીંજ. કેમ જનો માનતા માટે “ ગામડે ” જાય છે આદિ વાતો કેવી છે?

(૬) ઉત્તર. પ્રાકૃતિક દેવસ્થાનો, પરમ ઉપકાર કરતી શ્રી માતા ગંગા, યમુના-નાથ અને ત્રિવેણિ. પવિત્ર વૃક્ષ (અૌષધિ) પીપળો અને તુલસી આદિ સુવસ્તુને તેઓ (...) કેમ માનતા નથી? તો વહાલાંઓ! ત્યાં (...) અણુજોએ નિર્થક ભટકી, તુચ્છ વહેમોની ખાઇમાં જાંધે માથે

x = શ્રી નારાયણજી રા. કૃત “ પીરાણા પોલ ” તથા “ સત પંથ પ્રકાશ ” તે નારાયણ ભગતકૃત વાંચી, ગોધેલું પાખંડ ત્યાગીને પ્રકાશયુક્ત પરમ સત્યનું દિવ્ય જ્ઞાન હૈયામાં ઉતારવું અને માનવપણાથી શાન્તિલાભ મેળવવો. લેખક.

લટકા!! બૂડે હાલે હવાલે-બહુ અપમાનથી-મરવાની!!! સુધારકોએ સૌ ભાઈઓને જગાડી પૂરા ચેતીવી દેવા પછી; આજે હવે રક્ષણવાની શું જરૂર છે? (૭) પ્રશ્ન. તેઓ (...) નથી માનતા. (થોડી પંજો પછી મૂળ સ્વભાવમાં ફર્યાદ) તે વાતો પ્રથમ તમે પણ માનતા. એ કહેલ પાપમંડ પૂછડું મૂકી તમે કાલે જ સુધર્યા છો.

(૯) ઉત્તર. આપણા ભાઈઓએ પૂ. વિદ્યાન દેવતાઓના સત્વર સત્સંગતથી સુખ રતાં જ સત્ય મેળવ્યું. પ્રભુજીના નામનું અમૃત પીને નિર્ભયપણાનું સુખ પ્રાપ્ત કર્યું. અમારી આંખો પર અંધારા તિમિરના પાટાઓ છૂટ્યા! તિજ અને આપણા આત્મજન હિતના સત્યાંશ મોકડાઓ ત્યાજે જ ધૂંટ્યા!! એટલે પ્રભુજી ત્રિભુવનમાં આપેલ રળિયામણી સત્ય રચના દર્શાઈ!!! આથી દ્વાણ પિતા-પરશ્વજીના મંગળ ખોળામાં નિત્ય રમવાને અમરપણાની પ્રિયતા પ્રગટાઈ વહાલા બંધુઓ! આપશ્રીઓને આત્મિક સત્ય પ્રહણના અપૂર્વ લાભ લેવા સારું એટલે કે સંનિવેદન-દ્વન-મંથરનું દિવ્ય રહસ્ય માણવાને જ અમે (સ્વયં-સેવકો) એ નમ્રપણે વિનંતી કરી છે. પ્રાણ પ્રિય પ્રભુજીનાં સત્ય-સનાતન તત્ત્વ ધારણાનો પ્રગટયો વિશાળ પ્રેમ અને આતુરું સત્વર રક્ષાણું જ કુશળ ક્ષેત્ર.

(શ્રી હરભગલાઈએ વિચારી, મશ્વ્રાતાપથી માથું ધૂણાવી:-) “પરોપકારી વીરો! પ્રથમથી અમે જ બૂલ્યા! દંભ દુર્ગુણના દુષ્ટ મદમાં રહી નિત રૂલ્યા!! આજ સુધી પણ ત્યાં (...) હુંડી ખોવા અમે બહુ વાયડ બનીને રોલ્યા!!! બંધુ! મને આપશ્રીની અમૃતભરેલ હિતવાણીમાં પૂરો વિશ્વાસ થતાં, શાસ્ત્રીય સદુપદેશનાં દેવી દવાની સુવાણી બુદ્ધિએ અમારા બોડ કાનોના કંઠણ પડદા ખૂટ્યા!!! આ વીરો (હાથ લંબાવી) મારા કેવામાં જ છે. તમે હજી એક એ જ્ઞાન-ગૂહતાની મીઠી વાતો સંભળાવી અમને સત્ય સમજાવી અને અમારાં બુદ્ધિનાં ભૂખ્યાં હૈયાંઓને શાન્ત કરાવશે. આપ શ્રી ગુરુદેવો પ્રાણે અમારી સત્યદેવતાના લાભ લેવા આટલે ભક્તિતત્ત્વની ભિક્ષાની માગણી છે?”

સત્ય-ધર્મના પ્રચારની અડગ શ્રદ્ધા. શ્રી મૂળભાઈએ-વહાલાં બંધુમંડળ! મનમાં જસ ગિંકું વિચારો કે આપણી ઉજ્જવલ નાંતે ખોતામાં એ દુષ્ટ-દંભાતી-ઝેરીલી ગો શા આટલે ગાલી? “આપ કહેશો કે ભોળપણથી.” તો તેને આજ ચતુરાઈએ વ્યક્તિઓથી ફર ભગવવાને પણ યુવકવીરોની ઉત્સાહી સેવાએ સન્નગતાથી કરી, આપણે પ્રત્યેક સત્ય સનાતન ધારવાને લગ્નીવંત રહેવું જોઈશે. હવે સમાજ સાથે રાષ્ટ્ર હિતવર્તિઓવા નિર્જાસુ (જોડીદારો) બનવું જ પડશે.

શ્રી હરભગલાઈએ:-તેને તો x “પરચાથી” માનેલ એમ વડવાં કહેતાં!

x = પુણ્ય બીજું વાંગીને અવલોકવું.

સત્ય સુધારાનાં દૈવી રસપાન પીવાનો જ જીવનમાં ઉપયોગ કરવો.
 શ્રી. મૂળજીભાઈએ:-ચમત્કારો તમે તો કદીયે લાખ્યા જ નથી! છતાં હુંડી આદિ
 ધનના કરવેરા ભરી તેના ધૂતારાભર્યા ચેટકી ચમત્કારોની, અરે!! ગોડીયાના તમાશા
 જેવી નિરર્થક નાટક સમાન સફી વાતો માત્ર સાંભળવાને જ ખોટી ટિકિટો શાને
 ખરીદી રાખેલ છે? x રોચક પરછા આદિ ચોપડીઓ ભોળાંઓમાં વેચી, માત્ર
 નાણાં ખેરવણીની “ખાકી” અને વર્તમાનના દંભીઓની ખંખેરણી! વિચાર
 કરો? કે વરસો થયાં લાંબુઓએ, સ્વાર્થાન્ધો કુટણી કાકાઓ અને દંભી
 આગેવાનો દ્વારા; તેઓએ પરસેવાની કમાણીનાં ધર્માંદા સુધનની હુંડી
 પગથી જ હુડસેલી!! સમાજનાં ગરીબડાંનાં બાળકો અને વૃદ્ધ વિધવાઓ,
 અન્ન વિના ટળવળી રહ્યાં છે!!! તો પણ તે ન જોતાં, માત્ર કપડી કાગડા
 વઢાડવા! પાપનાં પોટલાં બાંધી પોતાને શિરે ઉપાડવા!! હુંડી ત્યાં (...) જ
 ધક્કેલી!!! હવેથી ધન ન ખોતાં એ વડે પધ્ધતિથી ત્રુટો વણ્ટો ગરાસ અઘાટ
 ભેતે રહેવો. એ શ્રી પંચાની જ રકમથી શુભ કાર્યો અનેક વાડીઓ,
 ખેતરો આદિ કારખાનાં અને ખોટી મીઠો બનશે. વધુ પેદાશમાંથી નિરાધારો
 (ખેડારો) નું ઉદર પોપણ કષ્ટ વિના થતું રહેશે. પ્રિય ભાઈઓ! એમ સૌનું સામુ-
 હિક હિત સાધવામાં પુણ્ય શું ઓછું દેખાય છે? એ રીતે સૌ સાથે નિજનું હિત
 કરવા અંગે હવે પ્રત્યેક અધુશ્રીઓનો પવિત્રાત્મા સત્ય વાતોને સત્વર સમજી પણ
 શકે છે. વિદ્વાજ્ઞાનનો લાલ પોતાની મેળે મેળવી જ નાણો છો, વહાલા ચતુર
 ભાઈ! હવે ચૂકવું ઠીક નથી જ.

ગામેડીઓના સનાતન ધર્મના પ્રેમભાવ વૃદ્ધિના ઐક્ય નાદથી
 સંગઠન થયું.

શ્રી હરભભાઈએ:- (પરમ પ્રીતિથી ઉભા થઈ, હાથ જોડી) અહોહો! દેવતાસમાન
 પ્રિય ભાઈજી! તમારાં મીઠાં અને ગુણોભર્યાં પવિત્ર વેણુ, અમારાં હૃદયોમાં ઉતર્યાં!!
 આપ વીરો સમક્ષ સૌ અધુઓને સમજાવું છું કે+શ્રી પંચના ૩. પંદર
 હજાર મારી પાસે સાચવેલ છે તે ધન ક્યાંઈ ગુમાવશું જ નહીં!!! એ જ
 આપણો અત્યારથી જ ખરો નિશ્ચય. આપના સંગઠનના ટેકાથી હું, અત્રે પધાર્યા
 પ્રિય વીરોને વચન આપું છું કે “અમે સત્ય ઉપદેશનું અમૃત પીવાને” એક મત
 થઈ એ જીનાં સ્થાનને સુધારી, ત્યાં પરમ પિતાનું પ્રાર્થના મંદિર તથા

x=પુણ્ય ત્રીજાનું પૃ, પ૦ માં અવલોકવું.

+ =કચ્છના ગામ પૂર્વ કાદીયામાં, ત્યાંના વડીલશ્રી અરજીભાઈ ખીમજીભાઈ
 પોકારે પંચાઉ નાણાં પોતે સંભાળી સાચવ્યામાંથી; શ્રી પંચે એકમત થઈ
 હજારો કેરીઓ સં, ૧૯૯૮ ના સમયમાં સમાજના લાલ માટે વાપરીને ધર્મ-
 સ્થાનની પશ્ચિમ બાજુમાં જ વિશાળ મેડો બનાવેલ. કાદીયા ગામના અને એવા
 સહવિચારવાળા ચતુર ભાઈઓને અમારા સૌના ધન્યવાદો છે. લેખક.

વાંચનાલય બનાવીશું. એ સુકાર્યથી વધતું ધન પ્રભુજીની પધરામણીમાં, બાળકોને ભણાવવા માટે મહાવિદ્યાલય, વિદ્યાર્થી ભુવન અને વાંચનાલયોમાં આપવાનું નક્કી જ કરીએ છીએ. માનખાને સફળ કરવા અર્થે ચતુર ભાઇઓની અંતરમાં ધારેલી, ભાંડુઓની હિન ભાવના અનહદ વધારેલી; એવી જિજ્ઞાસામાં જોડીદાર થવા માટે આજથી સૌનાં મન ઉજળાં કરીને ભળીએ છીએ. (ધર્મનો જયનાદ શુંજયો.)

શ્રી સભાપતિજીનો ઉપસંહાર.

“સત્યેન શુદ્ધયતિ ચાન્તરાત્મા”

ભા:—સત્યથી આત્મા શુદ્ધ અને છે.

શ્રી સભાપતિજીએ:—વિદ્યા અને સત્ય તત્વ પ્રચારનાં મહાપ્રત પાલનમાં નિત્ય રસપંત રહેતા પ્રિય ઉત્સાહી ગામેટી ગુણગ્રાહીઓ આપણે આંગણે પધાર્યાં સમાજ સેવકોએ સૂચવ્યાં સદ્વાક્યો સૌએ સત્વર સ્વીકાર્યાં છે. સત્યભાવ વૃદ્ધિમાં પૂરો સાથ આપવાથી પૂ. વડીલો, પૂ. માતાઓ, પૂ. બહેનો તેમ યુવકોને ધન્યવાદો છે. પ્રભુ પ્રાર્થના પછી સભાની પૂર્ણાહુતિ થશે. આપ વિદ્યા પ્રચારક ભાઇઓ અત્રે વખતો વખત પધારી અમને સત્સંગનો લાભ આપવા દર્શન દેતા જ રહેશો. આપશ્રીઓએ ધરતું કામકાજ છોડીને બ્રાતૃહિત કરી રહ્યા માટે અમે સૌનો હાર્દિક આભાર માની અભિનંદનો આપીએ છીએ. એ જ પરસ્પરનો મિત્રપ્રેમ છે.

ગામેટીઓનું ધ્યાન

- (૧) ધન કયાંય ખોવું નહીં.
- (૨) દંભીઓની રોચકી વાણીમાં ફસાવું નહીં.
- (૩) દાન દષ્ટ, ધર્મધન બહુ વધારવું અને વિદ્યામાં જ વાપરી લાભ લેવો.
- (૪) સત્યમાં શ્રદ્ધા વધારી છે તેવી જ દીપાવવી અને સત્સંગ કરવો.
- (૫) કુળાચાર સાચવવો અને ધર્મતત્ત્વની વાતોનો અભ્યાસ વધારવો. માનવ જગૃતિના-ભક્તિવંત વીરોની સર્વદા જય હો. ॐ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

પાંખડી આડત્રીસમી.

પ્રચાર સમયમાં મિત્ર લગનીનાં સ્મરણની મહેક.

શ્રી શિવદાસ:—મિત્ર ! આપણને વર્તમાનમાં શ્રી કાન્તિના કંઈ સમાચાર જ નથી !!

શ્રી મનજીભાઈ:—મિત્રનું શરીર અસ્વસ્થ હોવાથી, વૈદ્યશ્રીની દવા ચાલુ છે.

શિ:—એ આપે કેમ જાણ્યું ?

મ:—શ્રી પ્રેમજીભાઈએ મોકલ્યા આ પત્રથી. (પત્ર આપ્યો.)

શિ:—(પત્ર વાંચી.) મિત્રનું આરોગ્ય અત્યારે કેમ હશે ?

મ:—તેને સર્વજ્ઞ પ્રિય પિતા તેમ મિત્ર સાથે રહેલ જનો જ જાણતાં હશે.

શિઃ-આપણે મિત્રની ખુશ ખબર મેળવીએ ? સત્વર ચાલો. ચાર, પાંચ દિવસથી વધુ વખત નહિ જ લાગે.

મઃ-મિત્ર ! સ્નેહવૃદ્ધિના પાલનમાં, દિવસોની ગણતરી જ કેવી. આપણી ક્યાણુ પિતાને પ્રાર્થના છે કે પરોપકારીનું દિર્ઘાયુષ્ય હો, જેથી મિત્રદર્શને ત્યાં પહેાંચી અનુભવી વેદરાજ કે ડૉક્ટરથી પૂરતો ઉપચાર કરાવીએ.

શિઃ-મિત્ર ! આપશીનું ભાવયુક્ત કહેવું યોગ્ય છે, અલૌકિક કાર્યમાં આપણે પામરોનું બળ ચાલતું જ નથી ! લાખો કે કરોડો નાણાં વાપરીને રાષ્ટ્રસમૃદ્ધિ દિવ્યગુણવંત સાક્ષરોની જીવનજયોતિઓ જાગ્રત જ રખાય. પરંતુ મહાકાળ (સમર્થ પ્રભુ) કોઈની, કોઈ પણ પ્રકારની આજીજીથી; પોતાનું અટળ કાર્ય અધૂરું મૂકતો જ નથી.

બહુદરાષ્ટ્રના સેવાયજ્ઞમાં મહાન શિરોમણિ રહ્યા પરમ પૂજ્યવર્યોના બદલે, પોતે શિષ્યપ્રેમની પ્રાણાહુતિ આપીને પ્રાણપ્યારી જન્મભૂમિની સૌંદર્ય-વંતી ગોદ શૂની થવા ન જ ઇચ્છે. પરંતુ ચિદ્રૂપે-અલિપ્ત રહી, સૌને કર્મ-ફળ ભોગાવવા માટે સર્વોપરી ન્યાયી ધર્મરાય તે અવિચળ નિયમ સાચવે જ છે.

કૃપાળુની જ સર્વત્ર અગમ્ય લીલા દર્શાય છે.

વિદ્યાભૂષણની આદર્શ કવિત્વ પ્રિયતાથી જગતજનોને મુગ્ધ કરનાર અથવા માર્ગ સૂચનની અનુકરણીય લેખનશૈલીએ પ્રવીણુરત્ન. ધર્મરક્ષકિતનું ભાવામૃત વર-સાવી, ઐક્યમંત્રથી વિશ્વજનો કેળવી “ સર્વાત્મ હિતે રતાઃ ” રહેનાર મહાન આત્મશક્તિશાળી ભક્તજન કે એ ફીકરી માયા લોભાન્ધ મદોન્મત્ત. અગણિત આત્માઓમાં પ્રજાતંત્રની સ્વતંત્ર અમર શક્તિનો પ્રાણપૂરક શૂરવીર નેતા કે કુળ કલંકિત કરતો કાયર. પરોપકારના સદ્ગુણો શોભિત તન, મન, ધન અને વાણીથી નિત્ય કર્તવ્યો કરનાર વિશ્વ હિતેચ્છુ મહાપુરુષ અથવા તો છેક નરસો. અન્યાયી સ્વસત્તાના પગો તળે દુનિયાની દીન અને નિર્દોષ-જનતાને મિથ્યા અભિમાનથી દાબનાર મહાગર્વધારી રાજા કે નિરાધારે રહેલ રંક. અખિલેશ્વરની પ્રણવ ધૂનમાં અસંપ્રસાદ સમાધિમાં રત રહેનાર શિષ્યો સાથે સત્સંગીઓ. પર ક્યાણુ દ્વંદ્વાતીત સમર્થયોગી વા તુચ્છ વિલાસોથી ગ્રસાયો મહારોગી. શાસ્ત્રીય સૂત્રોએ ઉચ્ચ શ્રેણીનું (બોધમય) દ્વાંપત્ય-ગૃહસ્થાશ્રમ જીવન ગાળનાર કે સંસારને વૃથા ભાર રૂપે આણસુ બની, ઘેર ઘેર ભમી રોટલાના ટુકડાઓ માગી ખાનાર; રસ્તામાં રજાળતો પશુથી પછાત અસમસ્ત ભિખારી. મિત્ર ! એમાંથી કોઈને પણ ન જોતાં, વિધાતાના નિર્માણાનુસારે—

—: દુહો :—

જાયતે અસ્થિ વર્દતે, વિપરિણમતે જોય ।
અપક્ષીયતે વિનશ્યતિ, ભટ વિકાર કહિ સોય ॥

—શ્રી રામ સદ્ગુરુ કૃત પંચીકરણ.

અર્થ:-જયતે=જન્મે છે. અસ્થિ=જનમ્યા પછી છે. વર્ધતે=જન્મીને વધે છે. વિપરીણમતે=યુવાન થાય છે. અપક્ષીયતે=વૃદ્ધ થાય છે. વિનશ્યતિ=મરે છે. એ છ વિકારો કહેવાય છે પણ—

પંચીકૃત પંચમહાભૂત-દેહોનાં ખલવિકારના પરિણામે, પ્રકૃતિનો શાશ્વતઃ નિયમ “કાળાગ્નિ ભગવાન” સાચવે જ નય છે. દેવો દુર્બલ ઘાતકઃ” એ મહાવાક્યે જીર્ણ કલેવર થતાં, સ્વતઃ પ્રકાશીત અંજર, અમર, અદૈત અને પવિત્ર જ્વાત્મા અનંત બ્રહ્માંડ-મંદિરમાં વિચરીને સૂક્ષ્મ દેહયુક્ત કારણ-લીંગ વાસનાના આભાસખીજથી કરી; પ્રારંભનાં સંચિત કર્મો વડે સુખદુઃખનાં કર્મફળ ભોગાવવાને આ મૃત્યુલોકમાં સ્થૂળદેહ ધારે છે.

મ:-“માટી અને ઘડના ન્યાયે” પ્રાચીન સત્ય છે. આપણે યુવાનોમાં જીવિની સુતર્ક અને ન્યાય આદિ યુક્તિઓનાં વિશાળ પ્રમાણોથી, સર્વહિતમાં યુવકો કેળવવાની પ્રભુતાપ્રાપ્તિ સજ્જનવીરને પ્રાણેશ્વર પ્રભુ! દિર્ઘજીવન અર્પો. આપણે પણ મિત્રને ઘેર પહોંચી, ઔષધિઓના પૂરા ચત્નો વડે મિત્રનાં આરોગ્ય સારું ઇશ્વરરૂપા મેળવીએ.

મોંઘેરા પ્રિય મિત્રને શ્રદ્ધ-મંદિરે પહોંચ્યા.

વહાલા વાંચક! શ્રી કાન્તિ પાસે બંને મિત્ર ખીજ દિવસના ત્રીજે પહોરે પહોંચ્યા. જેમ પ્રભુપ્રણયી નીર્દોષ શરણાગતિ સાધુપુરુષનાં ચરણકમળોમાં શ્રધ્ધાળુ શિષ્યો જીવતાં, “સર્વભૂતસ્થ માત્માનામ્” એ પૂનિત સિંધાંતે આશીર્વાદ દેવા શિર હલાવે; એમ મિત્ર વહાલનાં પ્રેમામૃત તરસ્યાએ, મિત્રો નિહાળતાં જ (હાથ જોડી) મીઠી દૃષ્ટિથી સન્માન આપ્યું. ઉલ્લાસ વડે વ્યાધિ ભૂદી, દોલિયા પર અન્યના ટેકા વિના જ એટો થઇ; હાથ જોડી ફરી ફરી નમી વંદન કયું. વધુમાં ઉમંગથી પૂછ્યું કે મિત્રો! સમાજ આદિ પ્રિય પાડોશીઓનાં, સદ્ગુણી બાળકો વિદ્યાવૃદ્ધિનો લાલ મેળવી રહ્યાં છે નાં? આપણાં રચનાત્મક સુકાર્યો અંગે દાનમાં વિપુલ પ્રમાણમાં ધન પ્રાપ્ત થાય છે નાં? અને સ્વધર્મનાં વ્યાપક તેમ પવિત્ર તત્ત્વોનો જિજ્ઞાસુઓમાં અંગીકાર થઇ જ રહ્યો છે નાં?

મ:-(ટૂંકમાં જ હા, કહીને સજ્જન નેત્રોએ.) પ્રિય મિત્રવર્ય! આપશ્રીની આ સ્થિતિ? અહા! અમારા કાન્તિની, કાન્તિ કેમ જ કરમાઇ?

મિત્રો! (કાન્તિએ ધીરે તેમ સ્પષ્ટ વાક્યે કહ્યું.)

+ “શું જોતા તનની છળી, નથી તેમાં નવાઈ;

જીવો મુજ મનની છળી, લલા પરીક્ષક લાઈ!”

આત્મપ્રેમીઓ! ચિંતા ન સેવો. પ્રકૃતિના સમૃદ્ધિપૂર્ણ રાજ્યમાં સંયમ સૈનાધિપતિ પથ્યાપથ્યનો હિત અને મિત આહાર સમજી તો લે પણ

+ મહાકવિ શ્રી નાનાલાલ દ. નાં અનુપમેય સુવર્ણવાક્યો. (આચાર્યપ્રકાશ.)

રહેર

પ્રતિઓના સંકલ્પ વિકલ્પથી આજ્ઞા માની ચતુર દ્વારપાળોને શારીરિક કિલ્લાને કરતાં વિશાળ ઇન્દ્રિય-રાજ્યદારોએ, ઋતુઓની સમયાનુકૂળ સામગ્રીના ભોજોની સેવન વિધિએ અર્થાત્ આયુર્વેદાનુભવ પથોના પ્રકાશ માટે ઠીક સાવધાનીનું કર્તવ્ય ખંતથી બતાવે નહિ અને પોતે જ વિલાસોની-પ્રમાદ નિદ્રામાં ધારતાં સુસમય ગુમાવી દે. એ અપચ્છથી તિમિરચ્છન્ન મધ્યરાત્રિના-પ્રમાદનાં-શૂન્યનો પૂરતો લાભ મેળવવા માટે રોગરૂપી વિકરાળ અને બળવાન શત્રુ પોતાના કુશળ યોધાઓનું સૈન્ય સાથમાં લઈ, એ પંચતત્ત્વ કિલ્લાનાં ઇન્દ્રિયદારોથી હવાઇગતિએ નિઃશંક પ્રવેશી ચૂકે છે.

એલેરીયા, ઇન્ફલુએન્ઝા, ન્યુમોનીયા, સંગ્રહણી, કોલેરા, સોળ, લકવો, કેન્શર, ટાઇફોઇડ, હિસ્ટીયા અને મૂઝાં અરે! દમ, ક્ષય, આદિ પ્રાચીન તેમ અર્વાચીન, તાંત્રીક અને યાંત્રીકની અનેક વ્યાધિમિશ્રણ મહાવિજ્ઞાનિક, સર્વ સંહારક શોધ-ખોળના ગેમી જોળાઓ (એટમ, અણુ અને હાઈડ્રોજન બોમ્બ.) નો સતન મારો ચલાવી તે કીલ્લો તોડી-ફાડી રજ મથ કરવાને પૂરો પ્રયત્ન આદરે છે.

સંયમપતિ-સ્વામીલક્ષિતનું કર્તવ્ય બળવવા અર્થે દ્વારપાળો કાર્યકુશળ થઈ પર્તે. સ્વદેશ કિલ્લામાં સંરક્ષણથી રહેતી ચતુર્થવર્ણી કીટાણુઓની અને પ્યારી પ્રજાકૃપ જ્ઞાન સાથે કર્મેન્દ્રિયોની ત્રિપુટીને શાસ્ત્રોના તત્ત્વરસ શ્રવણ આદિ એ નિષ્કામની શાન્તવના એટલે પ્રભુની શરણાગતિ માટે નિત્ય નામ સ્મરણના માનસિક ભરણ-પોષણનો ઉદ્યોગ આપે, એ રીતથી સ્વપ્રજાને સુઆજ્ઞાની છત્રછાયામાં સંભાળી રાખવાથી વિજય મેળવતાં; આત્મિક શાન્તિ જ થાય.

દ્વારપાળોએ સુવાસનાના-સંયમપ્રકાશ નિયમનથી અખંડ જાગરણ ન કરતાં અને પ્યારી પ્રજાનાં સહકાર સિદ્ધિનાં બજો વિના દુર્ગદારો સંભાળ્યાં ન રાખતાં, રોગ-શત્રુનો ભયંકર અને સંહારક મારો દાંત કકડાવીને સહન કરવો જ રહ્યો. (થોડી પજો વિસામો લઈ, ફરી હસતે મુખથી કહ્યું.) મિત્રો! આવા ગમનનો પ્રવાહ સતત વહી રહેલ છે. માયાનટીનાં નિત્ય થતાં નૃત્યનાં અસ્થિર ચળકાટમાં, માર્ગ ભૂલ્યાંઓના ઉદ્ધાર અર્થે કૃપાનિધિ સારું જ કરે છે.

નિયામકના સૌંદર્યભર્યા ઉજ્જવલ દેવસ્થાની વૈકુંઠ-દરબારમાં, આ ક્ષુદ્રતી જરૂરી હશે. અર્થાત્ રૌરૌવ તિમિરપૂર્ણ અંધતામિશ્ર આદિ ભયાનક નોકમાં આ પાપી જીવલને દુરકર્મોનું-કર્મરૂપ ભોગાવવા પુનઃ હૃડસેલવો જ હશે! જેથી ભર યૌવનના પૂરા તરંગોના ઉમંગી સમયમાં સ્થૂળને આમ વૃણાભરી પથારીમાં પરવશ રાખી, આત્મ-હંસાને સવેળાએ ત્યાં પહોંચવાને અપાર દયાસાગર ન્યાયી પરમકૃપાળુએ પોતાના અટળ નિયમયુક્ત રોગરૂપી વ્યાધિઓના દૂત સાથે ચેતવણી આપી છે. આ મૂરખ મનહુ! દેહદ્યાસના અનાદિભ્રમથી માયા ચિન્તવનનો-વિકારી જંજાળ ઘડી ભર દૂર કરીને શમ, દમ, આદિ સાધનપૂર્ણ, શુદ્ધિમાં નાદાનું સંધાનથી સચ્ચિદાનંદ અમૃતનામ સ્મરવાનું લગીરેક માનતું પ...ણુ નથી!!

વહાલા મિત્રો ! સમજ્યા કે.

મ :- મિત્ર ! આપ વૈદ્યકવિદ્યા પારંગતનું સ્વાસ્થ્ય આહાર-વિહાર આદિના અનીયમીતથી બગડે, એવું અમને તો કેમ જ સંભવે!! આપને જે ગુપ્તવ્યાધિ જાણુતી હોય તો તે સમજાવો? તેનો અમે મિત્રો સત્વર ઉપચાર કરીએ.

કા :- મિત્ર ! (અતિ ધીરેથી.) મેં...તને ઘણી વખત કહેલ!! તે...મ હજી પણ એજ પ્રેમાદ્ગાર કહું...હું-

પૂજ્યોનાં.... હિત ચિન્તનનું.... એ, દુઃખ મમ હૃદયે.... થયું!

ઉપચાર—ઉમંગે... કર્યા પણ જાય કયમે.... તે.... કહું?

પ્રેમ—પ્રવાહો.... દુઃખી હૃદયથી.... જાય છે.... વિરહે.... વહ્યા!

મિત્ર ! જાંડા.... ઘાવ રુએ.... ઉદ્ગાર, અતિ તુજને.... કહ્યા!!

મ :- ભાઈ! અંતઃકરણમાં બ્રાતૃહિત સાધવાની અહોનિશ લગનીની પ્રવૃત્તિથી સંકલ્પો દોડાવીને લોહી તપાવી તન, મન આળનાર: ઉત્સાહી વિચારો અત્યારે મૂકી હૃદય-ભાર હળવો કરી દો? ઉન્નતિનો સહવિચાર, આ સ્થિતિમાં લાભકર્તા તો નથી જ થવાનો.

કા :- લાભદાયક થાઓ વા ન થાઓ! (આશાવન્ત બની.) હું ચિન્તવ્યું ધ્યેય ભૂલીને સ્વજન હિતસાધક મોંઘરા મહામંત્રના મુક્તિજાપની આશા તો મને મરણાન્તેય નથી જ વિસરવાની!!

ઉપા.... તણું અજવાળિયું....

નિજ હૃદયાકાશે.... પ્રગટીયું....

તે રહેશે.... નહિ કદી રોકીઉં....

જે.... પ્રેમાત્મ અંતરે....લોકીયું.... ૧.

કામણુ થયેહું.... કારમું....

પ્રિય પ્રાણુ ને.... શોષી રહ્યું....

જીવન જ્યોતિએ.... દિવેદ્યું....

કિરણ આશનું....જળુકી....રહ્યું.... ૨.

મિત્રો ! (આરામ પછી, રિમત હાસ્ય અને ધીરેથી.) અંતિમ વ્યાધિના પરિણામે જે કદી નિજ સ્થૂલવાસીના પ્રાણવાયુનો મહત આકાશમાં લય થતાં; મીઠો આનંદ માણુતા મિત્રવૃંદથી આત્મહંસલો વિખૂટો પડ્યે શૂન્ય ગગન-અટારીએ બેસવા માટે વાહ રે! વાહ!! મૃત્યુના-પ્રેમ પારણિયામાં ખૂલતાં ખૂલતાં બિડી જાય તો પણ આપ; સુદ્ર મિત્રવિયોગે મિથ્યા શોક કરીને દયાળુની વિશુદ્ધ ભકિત અને બ્રાતૃ-પૂજનમાં-જગૃતિના પ્રચારનો તેટલો અમૂલ્ય સમય નિર્થક બોવો નહીં!!!

સૌનાં અંતઃકરણો પ્રેમવારીએ ધ્રુવતાં; સાર્વજનિક વાંચનાલયો, વિદ્યાર્થી

ભુવનો, હુન્નર-ઉદ્યોગ શાળાઓમાં સહાયથી જ્ઞાનવાન, કળાવાન અને સચ્ચા-
રિતશાળી બાળ તથા બાળાઓ કેળવજે. બ્રાતૃભાવે સંગઠન સાધેલું, એવા કર્તવ્ય
પ્રતિભાની નિષ્ઠાના પ્રાણપ્રતિજ્ઞાધારી તરુણ અને યુવકો લક્ષપણે કેળવી; નિજ
ગરીબ મિત્રાત્મ વિરહની ક્ષતિ પૂરજો. મહાનુભાવોએ સાધ્યાં સુકાર્યોને મિત્રોએ
વધુ દીપાવવાં. માનવજનમ સાર્થક કરવા સારું રંગભૂમિપરના વિશાળ પડથારની-
કર્મચોગની ભૂમિપર સુતૃયોથી સુકતાનંદ માણવો.

પરમ પૂજ્ય ઇશ્વરની ભક્તિમાં, પ્રેમામૃતનો ધોધ જ વહ્યો.

પ્રિયવંતોનાં દર્શન કરી લેવાની છેલ્લી ઘડીઓના અન્તે, સેવકની અમર-
આશા છે કે આર્યાવૃત્તે તેમ વિશ્વભરમાં સાત્ત્વિકધર્મનો સૂર્ય દીપાવનાર અને એ
સત્યનાં પ્રેમીઓને સદા સહાયક રહ્યા પરમપિતા ! નિજ રંકને પનિતપાવન દિજ-
વણુંમાં સ્વર્ગ સમા ઐશ્વર્યોથી સંસારલીલાનો સ્વાંગ ભજવવા અને પિતૃકણ આદિની
સેવા પૂરી કરવા; ન્યારે પ્રિયપાઠ આપો ત્યારે આ ગુણ મેધિરાઓનું જ પવિત્ર-
વહાલ પ્રાપ્ત રહેતાં, પૂજ્યોને ગૃહાંગણે બાળશુદ્ધિએ નિર્દોષ ખેલ કરવાનો શુભ સમય
આપજો. મિત્રો ! મને પ્રિયવંત રહ્યાં સ્નેહીઓનાં મંગળ દર્શનથી સેવા કરવાનો
અનુપમ દહાવો જ પ્રાપ્ત થાય. (એ ભાવના કહી તેણે શરીર પ્રસારી, નીચેના
સ્મૃતિશબ્દો ધીરેથી ઉચ્ચાર્યા.)

પંખી પરદેશી.

(હવે ભારતવાસી જા...જો, એ રાહ,)

ભડી જા, પંખી! પરદેશી!! (૨)

તેથી પહોંચ પ્રકાશમાં, જેથી.... -ટેક ૧

તારું સ્થાન, નથી * જગમાંહી;.... ”

તું, છે પ્રિય! સદા સર્વદેશી. ભડી. ૨

લક્ષ ચોરાસી, સ્વાંગ ધરેલા;.... ”

હવે ન તેમાં, રહેતો ખેસી. ભડી. ૩

ઈ, રે દેશનો, દિવ્ય દરવાજો;.... ”

જા.... ને જ્ઞાનથી એમાં પેસી. ભડી. ૪

પ્રાણવાક્ષર ના કણ ચણવા ને.... ”

લ્યે ને ઉજ્જવલ વીણી મોતી. ભડી. ૫

સાથી ખ્યારાં, છેડી દેતાં.... ”

હંસ! હોંસીલા!! ઉધ્ધર્-દેશી. ભડી. ૬

આત્મ વહાલા, સત્યેશ્વરની.... ”

* જન્મ, મરણનાં પુનઃ પુનઃ બંધનમાં.

રહેવું હુંકના, ખોળે બેસી. બીડી. ૭.

મિત્ર ! પ્રીતમનો, ભાણી મિનારો.... „

થવાનું પ્રેમે અદૈત-વેશી. બીડી. ૮.

શિ:-ગુણીજી ! સર્વને બહુ વિમાસણ ઉપજાવતી, શુભ વાતો કહેવાનું અત્યારે મૂકી દે. વ્યાધિ મટતાં સૌ સારું જ થશે. નિહાળતો સામે બેસેલ પ્રિય પૂજ્યો અને આપશ્રીનું સૌભાગ્યરત્ન ધર્મપત્ની અને સુહૃદ મિત્રો, તારી પ્રગલ્ભ વાતો સાંભળીને વ્યાકુળ બની; આંસુ સારી રહ્યાં છે.

કા:-(ભૂકુટિ ચડાવી) મિત્ર ! હું, પણ...એજ નિત્યનું સારું થવાજ કહું છું; નાં... મ:-ભાઈ ! (બાબુમાં બેસી, આરામથી.) તું સુરને અમે શું સમજાવીએ ? એ સંકલ્પ વિકલ્પો ત્યાગી, ઘડીક શાન્તિ મેળવવાને સૂધ જા. એટલે મનકારા થતી આળપંપાળો વિસરાશે.

કા:-હું શાન્તિની શું વાત નથી કરતો ? પ્રિયાત્મ મિત્રો ! ઘડીક તો શું પણ... અસંખ્ય કલ્પો સુધી...અખંડાનંદ, પૂ. પ્રાણેશ્વર પિતાના સૌંદર્ય અને મધુર-ભયાં શાશ્વતઃ ખોળામાં...આજોટી, શાન્તિ સ્વરૂપ-સમ્યક્દાનંદ-શૈયામાં સૂવાની જ વાત...તો કરું છું...

મ:-વહાલા મિત્ર ! ફરી એની એજ વાત ? મનથી સંકલ્પ વખતો દૂર હઠાવી આરામ મેળવ.

પૂ. પ્યારાંઓની, પુત્ર વહાલની માંધી મધુરતા

(કાન્તિનાં વૃદ્ધશ્રીઓએ વાતસલ્યપણે પુત્રના ચંદ્ર જેવા પણ અત્યારે વ્યાધિ-રાહુએ ઘેરાઈને કૃશ થયાં મુખચંદ્ર પર વારે વારે હાથ ફેરવી, મીઠીઓ દર્ષ કહ્યું કે—) “બેટા ! એવી ઉચ્ચ કોરિની વાતો વદવી મૂકી દે. (પૂજ્યોની આંખોની સમાન ક્યારીઓમાં સ્નેહજળ ભરાયું તે પાંપણોફી પાળો જાળંગી પણ ગયું.) વહાલા વીર ! અમે શ્રીનાથના એ લાંબા માર્ગે જવા માટે તેડાંની તૈયારીમાં, અધિકારી યાત્રાણુઓ જ તત્પર થયાં છીએ. ધીંગાધણી-કિર્તારને વિનવી રહ્યાં છીએ કે અમારાં અંતરનું સત્ય જાણનાર ત્રિલોકનો પ્રાણેશ્વરનાથ, આ પળે જ અમારો જીવનતાર રૂંકાવીને પણ પ્રિયવંત ! તારી સદાય રક્ષા જ કરે.” (વૃદ્ધશ્રીઓનાં પુત્ર વાતસલ્યપણાંની મીઠી મધુરતાથી મુખચંદ્રો ચળકી જ રહ્યાં.)

“સ્વકુળનાં કંકરૂપ-સૌભાગ્યવંતી વધૂશ્રી અને નાનાં મોટાં પાડોશી હિતસ્વીઓ, તારી ઘેલછાભરી વૃથાની વાતોથી દુઃખી જ થાય છે; વહાલા ભાઈ ! તું અત્યારે ઘડીભર શાન્તિ મેળવવાને સૂધ જા.”

કા:-(ધીરથી) પૂજ્યો ! અને મિત્રો ! મને શાન્તિ લેવા બહુ વિનવી રહેલ છે, તો શ્રી મનજીભાઈ ! મને અત્યારે કેવલ આત્મશીતળતા માટે એકાદ બ્રહ્મ

૨૯૬

મિત્રપ્રેમની મધુરી કવિતા રસિકપણે ગાઈ, પ્રેમામૃતનું ઝરણું વહેવરાવી;
મારું મનડાંનું-માનસરોવર ભરાવીને છલકાવી ઘો. મને એજ “મૃત્યુજય”
અગમ અને અપાર મહારસ પીવો છે.

“ રામ નામકી ઔષધિ, ખરી ખંતસેં ખાય;
અંગ પીડા આપે નહિ, મહારોગ મીટ જાય. ”

—શ્રી તુલસીદાસજી.

અવિનાશીએ પરમ આદર્શોનો આપેલ આત્મપ્રકાશી મીડો પ્રસાદ મને
અત્યારે જ આરોગ્યવો છે. રસરાજ યોગેન્દ્રના જ્ઞાનદાનની-મધુરી મોરલીના નાદે જે
વિશુદ્ધ રસભોગી વૃજવાસી-મધુકરો સદા પ્રેમ સ્વરૂપ થયાં, જેથી કરી “સંસારના
મહાપ્રલય સમયમાં પણ કાવ્યગુંજનનો નાશ સંભવિત નથી. ” નિજ
પ્રાણપંખેડને નિવૃત્તિ ધ્યાનના વિશુદ્ધ પ્રેમમૃત્યમાં અંગ પ્રત્યંગના વાણંત્રો જંક્રે,
સાયુજ્યના મુક્તિ-હિંડોળે ઝૂલાયાની; એ અમર સાહિત્ય રસમના શ્રવણે જ અહા!
ત્રિતાપો ભૂલાવાની અને શારીરિક તથા માનસિક આરોગ્ય સુધરવાની જ
શાન્તિ: છે ! શાન્તિ: છે ! શાન્તિ: છે !!!

મ:-મિત્ર ! વિશ્વપ્રેમનાં હરિયાળા તેમાં આત્મ-પુષ્પો ખિલેલ-રસ-કુંજમાં,
રસિકોએ સદા તદ્લીનપણે તાંડવનૃત્યથી મહાગીતાનાં રહસ્યનું ગાન ગાવાનો
વીણાનાદ.

— તાલ આનંદપૂરથી, સચ્ચિદાનંદ પ્રાપ્તિનો —

—: મિત્ર મળજો પ્રેમી :—

મિત્ર મળજો પ્રેમી,	પ્રેમી....પ્રેમી....બસ પ્રેમી.	—ટેક
મળજો પ્રેમી માતા,	મળજો પ્રેમી ત્રાતા; (૨)	
હો પુનિત જગમાં યાત્રા,	છે અમર એહ જ આશા. બસ. ૧	
પ્રેમી મળજો બ્રાતા,	હૈયે ઉમંગ ઉભરાતા; „	
સંશય સરવે જતા,	રહેવું ન રંચ ખ્યાસા. બસ. ૨	
દેવી મળજો પ્રેમી,	પતિવ્રતની સત નેમી; „	
સંતાન ધર્મનાં પ્રેમી;	માતૃભક્તિનાં નિયમી. બસ. ૩	
ગુરુદેવ મળજો પ્રેમી,	વેદગ્રંથ ભણવા પ્રેમી; „	
જગદિશે બહુ પ્રેમી,	સૌ મળીએ એક જ નેમી. બસ. ૪	
સત્સંગી મળજો પ્રેમી,	ગાવાં કીર્તન પ્રેમી; „	
પ્રભુ થાય હરક્ષણે પ્રેમી,	બસ મૃત્યુ ભેટે પ્રેમી. બસ. ૫	
માતૃભૂમિનો પ્રેમી,	હિત મંત્ર રટવો પ્રેમી. „	
સુકાર્ય કરવાં પ્રેમી,	ફળે વ્રત મિત્ર પ્રેમી બસ. ૬	

૨૬૭

શ્રી કાન્તિએ ધીરથી કહ્યું—“મિત્રવર્ય! હજી જીવન જ્યોતિએ વધુ કાવ્યાં-મૃતના ગુંટડાઓ પીવાને સાહિત્યની—મધુરી મોરલીની વ્યાપક તાનજ સંભળાવો?”

આત્મવહાલા, પ્રભુજીના પ્રણયીના ધ્યાનયોગ.

(રાગ, આંતરિક ઊર્મિથી; ગઝલ—પદાડી.)

યોગી	બનીને	નિત્યે	અલખ સદા	ગજવું;
ભણી	પ્રેમના	સ્તોત્રે	પદ્માંક આ	જગણું. ટેક. ૧
પ્રણયી	બની	પ્રભુનો	એને સદા	રીઝવું;
શુષ્ક	થયેલું	મનને	શાન્તિ રસે	ભીંજવું. યોગી. ૨
ધ્યારા	પિતાનું	ગીતકું	શુદ્ધ ચિત્તથી જ	ગાવું;
અમૃત	નજરના	જળથી	તેમાં જ નિત્યે	ન્હાવું. યોગી. ૩
કૈવલ્ય	મુકિત	માર્ગે	નિર્ભય બનીને	જવું;
મિત્ર!	તુંહી,	તુંહી, છે	બસ ગીત એક	ધ્યાવું. યોગી. ૪

(મિત્ર વિરહની પ્રેમવારી ભર્યાં સરોવરમાં ડૂબકીઓ લઈ તેના ઉંડાણમાં જ અહોનિશ રસબસ રહેતા પ્રિય વાંચક મિત્ર ! આપણે પણ પ્રેમીને નિહાળીએ. આજ કાન્તિનું શરીર વધારે અસ્વસ્થ જણાતાં તેના હૃદયમાં રચનાત્મક કાર્યો પૂરાં કરવાને ઊર્મિઓ ઉછળતી હતી કે—) “આ જીવડને પ્રાપ્ત થયો કેહ-વિલય થતાં, મનમાં ધારી ભાવનાઓનો શું અંત આવશે ?” (હૃદયાકાશે આશાકિરણો જણુકતાં, અંતર ધ્વનિએ ઉત્તર મળ્યો.) “નહીં જ” તો પણ બ્રાત્રીસેવાના પૂજારી ઋણીએ, વિધાતાનાં વિધાનના દ્રઢ વિચારથી; પ્રિયવતો સાંભળે તેમ મિત્રો પ્રતિ માર્મિક ઉદ્ગારો ધીરે તેમ સંક્રાંત્ય વિના કહ્યા.

(મરણવા મિત્રશ્રીના આત્મિક અવાજ)

વહાલાનું	જ અમોલું	દર્શન,	હું આજ પ્રેમળ	જેઉં છું;
આધિ,	વ્યાધિ	હૃદયથી	સદાને	માટે ખોઉં છું. ૧

આત્મમિત્રો !

પરમાર્થનાં	કાર્યો	કરેલાં,	તેમ જ આલુ	રાખજો;
“ મિત્ર,	મૌ કેત્તે	બ્યો બજવો ”	એ વાક્ય	નિશ્ચિન લાખજો. ૨

(મિત્ર લાંબો શ્વાસ લઈ, થોડી પળો વિરમીને ફરી કહ્યું.) “ પ્રત્યેક અણું-પરમાણુઓમાં વ્યાપક ઓરમ્ વિશ્વેશ્વર ! પ્રાણાધાર અદૈતતત્વ પ્રિય પ્રભુ ! કેવલ તુંહી, તુંહી જ છે.” મિત્રોને પોતાની યાજુમાં બેસાડી, તેમના ખંભાઓ પર હાથોને ટેકવી દૃઢતાથી કહ્યું.)

તેથી—

દષ્ટિ મહારી સેવમાં, પૂર્ણ લક્ષિતએ ખંધાયલી;
જીવન જ્યોતિમાં સુમંત્ર ધારી, બ્રાત્ર હિતમાં જડાયલી. ૧.
પ્રાણુધનથી, પવિત્ર પ્રતિજ્ઞા અધિક સમજ્યે સંભાળવી;
ધર્મ ઉદ્દેશે, પ્રેમ પ્રચારી ને “કુસંગતી” સાવ નિવારવી. ૨.

માટે—માયા ખરેખર મોહિની જગ ભૂલથી ભરમાય છે;
ખીલી સુવાસે મહેકતું એ પલ મહિં કરમાય છે. ૩.

ઓ, વહાલા મિત્રો!

નયનો હવે બિંદાં જતાં, સહુ નાડીઓ લેદાય છે;
પંચ ભૂતાદિ પૂતળું કાળ—શસ્ત્રથી છેદાય છે. ૪.

(ચોતરજ પ્રિયતાભરી દષ્ટિ ફેરવીને.)

સંબંધ કેરો તાંતણો વચ્ચથી જ તોડાય છે!
ધર-માળનો મશુકો વિખરાઈ પ્રહ્લ-દોરીમાં જોડાય છે!! ૫.

જીવન યાત્રા માહારી આજ પૂરણ થાય છે!

પિંજર પુરાણું ત્યાગી ને સ્વહંસ બિડવા ચડાય છે!! ૬.

(x શ્રી ચોતરજનદાસે જીવનનાં અંતિમ સમયમાં દાર્જીલીંગે કાવ્યોદ્ગારનાં ઉચ્ચા-
રેલ અમર વાક્યોની છાયા યાદ આવતાં, મિત્રે પણ ધીરેથી ગાઈ.)

—: માટે :—

“ મારાં જ્ઞાન ગુમાનની ગાંસડી, મારાં પુસ્તકે પોથાંની પોટલી;
ઉતરાવો શિરેથી આજ-ટેક ૧

હાંડી હાંડી મારું હૈયું થાક્યું ને કાયામાં કળતર થાય;

જોળે જોંચી જોંચી માથું કાટે મારું, આંખે અંધારાં ઘેરાય રે. ઉ. ૨

મોર મુગટ માથે, હાથે ખંસુરી, સધાનો આતમરામ;

એવા કૃપાળા ગોપાળા ને મળવા તલપે છે મારા પ્રાણુ રે. ઉ. ૩

વેદ ભૂલું, વેદાંત ભૂલું ભલે, દેખાયે તારાં રાજ;

આવું છું વહાલા! તારે વૃજ દ્વારે, દીવડો પેટાવાને કાજ રે.” ઉ. ૪.

(મિત્ર વિરહરસના ભોક્તા ગુણી વાંચક! જીવાત્માઓને સંસાર સમુદ્રથી

ઉગારનાર સમર્થ નાવિકની કૃપાથીજ પ્રાણુપ્યારા જગતગુરુ દેવેશ્વરે, ભગવતી શ્રી

x = બંગાલી કાવ્યના ગુજરાતીમાં અનુવાદક રાજદ્રશાયર રવ. ઝવેરચંદ મેઘાણી
કૃત સી. આર. દાસનું જીવન ચરિત્ર જરૂર વાંચો. લેખક.

ગીતાજ્ઞના જ્ઞાન-ગંગાના ઉપદેશોલ તથા શ્રી જગત્ગુરુનાં આદર્શમંત્રની સ્મૃતિએ
શ્રી કાન્તિની વાણી-વાજિંત્રથી રસાદ્ર વાક્યો સર્થા—)

પ્રયાણકાલે મનસાઽચલેન મક્ત્યા યુક્તો યોગબલેન ચૈવ ।
સુવોર્મ્યે પ્રાણમાવેદ્ય સમ્યક્ સ તં પરં પુરુષમુપૈતિ દિવ્યમ્ ॥

—ગીતા, અ. ૮, મં. ૧૦.

અર્થ:—તે ભક્તિયુક્ત પુરુષ અન્તકાળમાં યોગબળથી ભૂનાં મધ્ય ભાગમાં પ્રાણને
સારી રીતે સ્થાપન કરીને અને અચળ મન વડે સ્મરણ કરતો તે દિવ્ય સ્વરૂપ
પરમપુરુષ પરમાત્માને જ પામે છે. (૧૦)

“ ભજ ગોવિંદં ભજ ગોપાલં ભજ મૂંઢ મતે !

પુનરપિ જનનં પુનરપિ મરણં પુનરપિ જનની જઠરે શયનમ્”

—અપૂર્ણ

મ:—ગોપાલજીભાઈ ! (સંકેતથી સમજાવ્યું.) તમે હિતસ્વી શ્રી પ્રાણદેવ વૈદ્યરાજ
પાસે જાઓ ! કહેજો કે “મિત્રને આજ જરા વધુ અસ્વસ્થતા છે. ઔષધાલયનું
કામ વિરભાવી, સત્વર ચાલો.”

પાંખડી ઓગણચાલીસમી

સુહૃદ્યીનાં આત્મનિષ્ઠાનાં ભાવનાભર્યા—કુસુમોની મંગળ સુવાસ,
સુખદાયી જ રહી છે.

(શ્રી કાન્તિની માતૃશ્રીએ દયાદ્રલાવે—) “પ્રિય વધૂ ! તમે જ મારા દીકરાને
શાન્તિ માટે ધીરજ દેવાથી, આરોગ્યવંત થયાની ઔષધિરૂપ-મધુરસ ભરી વાતો
સમજાવો. અમે બધાં વરંડામાં બેસીએ છીએ.”

પ્રિયવંતી—જીવનસખીનું મધુર વાક્ય જ જીવનજ્યોતિ ને નૂતન સ્ફુર્તિ
દેનારૂં હૃતમય-દિવ્ય રસાયણ છે.

(નિજ અર્ધાંગી અને નાનો બાળો (નરેન્દ્ર) નેત્રો સંમક્ષ દર્શાવથી,
અંતઃકરણમાં પરમ સ્ત્રીતળપણું વ્યાપતાં પ્રાણેશ્વરે કહ્યું—) “સ્નેહમૂર્તિ—શ્રી સતી-
દેવી ! મનમાં કંઈ પણ ચિન્તા ન સેવો. વિધાતાનાં નિર્માણલીલાની અતિ
ગહનતા જ રહેલ છે.”

પ્રિય અર્ધાંગી:—(ચરણ-કમળોને વંદી, ત્યાં જ બેસી, ધીરથી તેમની ચરણસેવા
કરતાં કરતાં અત્યંત મૃદુ અને મધુરસ ભરેલ વાક્યોથી.) “પ્રિયદેવ ! તમે,
કુટુંબના સુલક્ષણા બુદ્ધિમાન પુરુષ છો. સૌને વૈય દેવાના સમયમાં, આપ
ગુણગને પણ અમોને દુઃખભરી વાતો કહેવી શું યોગ્ય જણાઈ છે ?”

કા:—(માથું જરા હલાવી, દીપ્યમાન મુખે અને ધીરથી.) હા, મને તો અત્યારે
યોગ્ય જ સમજાઈ છે. દેવી સમજ્યાં કે—

પ્રિય અર્ધાંગીઓ:-સતી સાવિત્રીએ મનોભાવ કહેલ કે—

“નાહં મર્તુવીના કૃતા સુખમ્”

ભા:-પતિ વિના ક્યાંય (પણ) સુખ નથી.

“યત્ર મે નિયતે મર્તા, તત્ર મે સ્વયં ગચ્છતિ ।”

ભા:-જ્યાં મારો પતિ છે, ત્યાં હું પોતે જઈ છું.

તેમ નારીઓના ઉજ્જવળ ધર્મ માર્ગે, સર્વશુભ સંપન્ન પ્રિય માતા કૌશલ્યાજીએ શ્રી દશરથ મહારાજને વિનવ્યું કે—

નાથ ! સમુદ્ધિ મન કરિઅ વિચારુ । રામ વિયોગ પયોધિ અપારુ ॥

કરનધાર તુમ્હે અવધ જહાજૂ । ચઢેઉ સકલ પ્રિય પથિક સમાજૂ ॥૩૥

૧. હે નાથ ! આપ મનમાં સમજીને વિચાર કરો કે શ્રી રામચંદ્રનો વિયોગ અપાર સમુદ્ર છે, અયોધ્યા નાવ છે અને આપ તેના સુકાની (ચલાવનાર) છો. સર્વ પ્રિયજન (કુટુંબી અને પ્રજા) જ યાત્રીઓનો સમાજ છે, જે આ નાવ પર ચઢેલાં છે.

ધીરજ ધરિઅ ત પાઠઅ પારુ । નાંહિ ત ખૂડહિ સખ પરિવારુ ॥

જો જિયં ધરિઅ વિનય પ્રિય મોરી । રામ લખનુ સિય મિલહિ બહોરી ॥

આપ ધીરજ ધરો તો સર્વ પાર પહોંચી જશે. નહિ તો સર્વ પરિવાર દૂષી જશે. હે પ્રિય સ્વામી ! જતાં મારી વિનંતી હૃદયમાં ધારણ કરશો જ તો શ્રી રામ, લક્ષ્મણ, સીતા ફરી આવી મળશે.

વહાલા દયાળુ ! હું આપનાં મંગળ ચરણોમાં સેવા ઉપહારોની આરતીમય જે વાક્યો ધરીશ. (તેટલામાં વિનેન્દ્રકુમાર પાઠશાળાથી આવતાં તે બાળમાં ઉભતાં તેના માથાં પર હાથ ધરીને) પ્રિય વિનુ બીજનો વિદ્યાભ્યાસ કરે છે. નરેન્દ્ર તો હજી માત્ર નવ મહીનાનું જ પિતૃનું ફૂલડું છે, તેઓના લવિષ્ય-મંત્ર પર ભાગ્ય હીરલાઓ ચળકાવવા માટે મારા સૌભાગ્ય છાયાછત્ર શિરોમણિ । એ તો આપ પૂર્ણ પુરુષાર્થી પ્રવીણ નરવીર-રતનનું જ યોજનાઓએ સુહાવ્યું કાર્ય છે.

આપણે બન્નેએ અને નાની પ્રિય જોડલી (દિયર-દેરાણી) સાથેજ વહાલાં પૂ. માત-પિતાનાં મંગળમય તીર્થરૂપી ચરણકમળોની સેવાનો બહોળો દલાવ લેવો તો હજી બાકી જ છે. “સ્વ. જ્ઞાતુઓને વેદોનાં રત્નોનું મહા સત્ય ઉપદેશીશ.” એ મધુરાં, અને તેમજ મિત્રોને સદા પ્રિયકર થયાં અમર સુવાક્યોએ યોજનાઓની કાર્યસિદ્ધિ માટે આપ દૈવતધારીએ વધારે તત્પર બનવું જોઈએ.

મારાં સૌભાગ્ય કુમ કુમ ! (હાથ જોડી) નિજ આશાભર્યાં હૈયાં-સાગરની લહેરો પર પોદનાર વિખજીદેવ ! સદા હર્ષવંતું અમૂલ્ય વરદાન આપનાર દયાળુ

૧ = રામાયણ, અયોધ્યાકાંડ.

અને કૃપાળુ વિશ્વેશદેવ ! આપની રંક દાસી દ્વારા, આપનાં આરોગ્યવૃદ્ધિ અર્થે અન્ય દિવ્ય ઉપચારો શું હોઈ શકે ? દક્ષ, ધોળુપુત્ર ! જે પ્રિયવંતી દિવ્યઆજ્ઞા કહેશે તે વિશુદ્ધ ભક્તિની-સેવા અંગે આપ પ્રાણેશ્વરદેવની જીવન-સંગીની-દીનદાસી તત્પર જ છે. (ગૃહીણિનાં નયનોમાંથી હર્ષાશ્રુઓ દરશી, શ્રાવણની વાદળીઓ જેમ બહુ વરસી તે જળ પતિદેવેશ્વરનાં ચરણકમળોને સ્પર્શ્યું.)

કા:-પ્રિયમાતૃ શ્રી લક્ષ્મીજીની વિભૂતિનાં હૃતીયરૂપે, મને જરૂરીના સમયમાં જ દર્શનલાભ આપી; મારા હૈયાનાં સદ્ગુણોને સમરાવનાર સુલક્ષણી ! દયાની પ્રીતિનો સુધારસ પાનાર શાન્તિદેવી ! (હાથોમાં હાથ મેળવી તેને પોતાનાં હૃદય-કમળ પર સંભાળપૂર્વક સ્થાપી, વિશુદ્ધ દાંપત્ય ધર્મની નીતિરીતિનાં પ્રેમામૃત પાનનું પરમ સુખ પામી.) જીવનનાં સદ્ગુણો સંધાવવાને આપણાં વિશુદ્ધ અંતઃકરણની આર્તવાણીની સિદ્ધિ માટે દયાળુ વિશ્વેશ્વર પિતા જ રૂકું કરશે. ધીરજ ધરો, એ અનાથનો હાથ જાલનાર કૃપાળુ શ્રીનાથ જ છે.

દેવીજી:-હું પણ એ જ સિદ્ધિ થવાનો મોંઘો પ્રણવમંત્ર ધ્યાસોઽશ્વાસે જપી રહી છું. આપ મારા સર્વસ્વ, હૈયાના સુંદર હાર-શ્રી દેવેશ્વરને પ્રભુપિતા! દિવસાનુદિવસ વિશેષ દેવત-નિધિની સિદ્ધિ સમર્પો જ.

(શ્રી કાન્તિએ ચિરંજીવિ વિનુ અને નરેન્દ્રનાં મુખડાં, માથાં અને પીઠા પર હાથ ફેરવીને હર્ષવૃદ્ધિએ યુગ્મનનો પરમ પ્યાર કર્યો, એટલામાં શ્રી વૈદ્યજી આવવાની બહારથી સૂચના મતાં તેમની પ્રેમમૂર્તિ-જીવનસાથી (અર્ધાંગી) એ યુગ્મ પતિદેવેશ્વરનાં ચરણ-કમળોમાં વંદી, શ્રીનાથજીથી વિનયમય આજ્ઞા મેળવી એ આદર્શચરણી દેવી કંકુભાઈ એકલા નરેન્દ્રને સાથે તેડી બહાર પધારેલ.)

સર્વનાં દિતની હૃદયકમળમાં અહોનિશ ઉત્કંઠા તેમજ સત્યજ્ઞાનના વિવેક, વૈરાગ્ય સાથે માતૃપિતૃ તથા મિત્રપ્રેમ અને દાંપત્યધર્મ દીપાવ્યે જ સંતાનોની શિક્ષાવૃદ્ધિનાં અપૂર્વ પ્રેમ વડે ભક્તિ રસગુણના નિત્ય ભોક્તા રજા લક્ષધારી વહાલા વાંચક ! મિત્રોની કાશિશયી શ્રી વૈદ્યરાજ તરત જ આવ્યા. નાડીવેગ તપાસતાં, સાથે રાખેલી પેટીમાંની વ્યાધિનાશની પ્રાણદાયી વટી લીધી.

સર્વની રક્ષા કરનાર દયાળુની પરમ કૃપા અને પ્રથમની તેમ અત્યારે વખતસર વૈદ્યરાજની અનુભવી તેમ કાળજીપૂર્વક લક્ષ આપેલ ચિકિત્સાથી શ્રી કાન્તિવીરને સત્વર આરામ જણાયો. એ જ ઔષધિની માત્રા અને પથ્યનું પૂરું પાલન કરતાં તેમજ પુષ્ટિકારક હલકો આહાર અને નિયમ-સર સવાર-સાંજ ખુલ્લી હવા અને વાડીઓની લીલોતરીના પોષણ દેતા વાયુમાં, ફરતાં રહેવાની કસરત કરતાં જ રહે; મહીનામાં મિત્રનું સ્વાસ્થ્ય સુધારા પર આવ્યું.

શ્રી મનજીભાઈ, શ્રી પ્રેમજીભાઈ, શ્રી મૂળજીભાઈ અને શ્રી ગોપાલજી આદિ મિત્રો પ્રચાર સમયે યુગ્મ ઉદયપુરના નૂનવાસમાં એકત્ર મળીને વહાલા

કર્મયોગી-વીરશ્રીનાં આરોઘ્ય સુધરવા અંગે અત્યંત પ્રેમપૂર્ણથી, સર્વના પ્રાણ-
દાતા કૃપાળુ વિભુવરના ગુણાનુવાદ ગાયા—

મિત્રપ્રેમના સ્મરણમાં ઉમળકાની ઉમંગી ધૂન.

(ચૌતાલની ચલતી.)

મિત્ર હૃદયમાં રમી રહ્યો, રમી રહ્યો, ગમી રહ્યો;
હરક્ષણે વહાલો રમી રહ્યો, પ્રિયતમ મુજને ગમી રહ્યો. —ટેક

અનંત બ્રહ્માંડો....પોષણ હારો; (૨)

પરમાનંદ, એ રમી રહ્યો.

મિત્ર. ૧

વિપદા ટાળક ભક્તો....ઉદારક; ”

અલખ નિરંજન ગમી રહ્યો.

મિત્ર. ૨

શુદ્ધાક્ષરના અમૃત — મેવા; ”

શ્વાસ, ઉશ્વાસે જમી રહ્યો.

મિત્ર. ૩

દીન હિતકારી.... વહાલેશ્વરમાં; ”

અંતર લેદી, ભળી ગયો.

મિત્ર. ૪

હું, તું, તે, એ....બ્રમ ગયેથી; ”

એકેશ્વર રંગ દીપી રહ્યો.

મિત્ર. ૫

મોક્ષાનંદનો.....ભાવ ઘણેરો; ”

મિત્ર નિરખતાં શમી ગયો.

મિત્ર. ૬

સાક્ષર જીવનમાંથી દીર્ઘ વિચારણી અમૃત ઝરણાંઓ વહેતાં તે વિશુદ્ધ
વારી (જળ) અમોઘ અંતરની-કચારીઓમાં નિત સિંચવાથી તેમાં ગુપ્ત રહેલાં
બીજ-સંસ્કારોનાં પ્રેમાંકુરો ફૂટતાં જ તે રૂપાળી જીવન-વેલડી સંસારવૃક્ષ પર
ડાલતાં નિત શોભી રહે; તેમ વિદ્વાનોની જીવન ફેરમથી સર્વને અત્યંત સુખલાભ
થાય છે. એવી સારગર્ભિત મિત્રોએ પરસ્પર રસિક ચર્ચાઓ કરીને પૂરી ખુશાલીના
જય જયકારી પ્રેમપત્રો, મિત્ર પર લખી મોકલ્યા.

— પ્રણયી મિત્ર પત્ર —

—: અય માતૃભૂમિ તેરે, એ રાહ. :—

તન, મન, વાણી વહાલે કરી સેવ પુણ્યશાળી;

એ સ્નેહના પ્રભાવે જીવન—નાવ તારી. ૧.

આત્મપ્રિય સજ્જન ઓ! ફરી પ્રેમભક્તિ તારી;

આનંદ પૂર્ણ મંગળ ઇચ્છીએ સૌ દાડી, દાડી. ૨.

x = દૂરપણ, અપરોક્ષાનુભવ થવા પછી રહેતું જ નથી.

પ્રભુ ! ચિરાયુ અર્પો, પ્રીતિ—પ્રાર્થના અમારી;
રહો સુખે શત વર્ષો મિષ્ટ ભાવના પયારી. ૩.
અંધકારમાં રહેલી, પ્રિય જાતિને ઉગારી;
અપીંચે શું મિત્ર તુજને? લીધું એ મત ભારી. ૪
(વાંચક રહેલી !

વિદ્વત્ત્વં ચ નૃપત્ત્વં ચ નૈવ તુલ્યં કદાચન ।
સ્વદેશે પૂજ્યતે રાજા વિદ્વાન સર્વત્ર પૂજ્યતે ॥

—વૃધ્ધ શ્રી ચાલુક્ય.

ભા:-રાજા અને વિદ્વાન બરોબરીમાં ન જ આવે પણ રાજા પોતાના રાજ્યમાં જ પૂજાય છે અને વિદ્વાન તો સર્વત્ર સન્માન પ્રતિષ્ઠાએ પૂજાય છે.

— સન્મિત્રપણાનો અપૂર્વ પ્રેમભર્યો દૈવીમાર્ગ —

મિત્રાધનો પૂર્ણ આદર્શ છે અભૂત્તવીર—મહારથી !
યોગેશ્વર પ્રભુ કૃષ્ણ, એવા સ્નેહે થયેલા સારથી !! ૧.
મિત્ર વિશુદ્ધિ પ્રેમનો શાસ્ત્ર મહિમા ગાય છે;
નીતિ, રીતિ આનંદ ત્યાંએ પ્રેમે ઉદય જ થાય છે. ૨.
એ પ્રેમના શ્રદ્ધાપણાંની છાપ અંતર છાપજો;
પ્રેમ ! પ્રેમ !! જ સ્મરીએ વિભુ ! જાપ કેવલ આપજો. ૩.
શ્વાસોચ્છવાસે ભાવના, રહી સુમિત્રનાં દર્શન તણી;
મિત્ર અદ્વૈતે ભેટતાં સચ્ચિદાનંદની દીપી મણિ. ૪.

“ કૃણવન્તો વિશ્વમાર્યમ્ ॥ ”

— પદ, ચલતીએ ગાવો ? —

મિત્ર બનીને બાંધવી રે, જગમાં અતુટ પ્રીતિ;
શ્રુતિ અતિ પોકારતી રે સજ્જનોની શીલ-નીતિ. ટેક.
પ્રીત પાલને મીરાં તરીયાં, સુદામા નરશૈનાં કાર્યો શરીયાં;
પ્રેમ-પ્રસાદે મનડાં ભરીયાં પ્રહલાદ પૂરણ પ્રીતિ. મિત્ર ૧.
પ્રેમાકંઠ સ્વર કણે આયા ગરુડગામી વહારે ધાયા;
ભરી સલાએ વસ્ત્રો છવાયાં હયાળુની દંઢ નીતિ. મિત્ર ૨.
સત્ય પ્રચારે, શ્રી દયાનંદે, ઝેર પચાવ્યું હર્ષાનંદે;
જનતા - જનાર્દન પ્રેમાનંદે ગાઈ રહ્યાં વૈદિક ગીતી. મિત્ર ૩.
સૌના પ્રિય બાપુજી ગાંધી તૂટી નૈયા, ભારતની સાંધી;
દૂર ધકકેલી સ્વાર્થી આંધી પ્રસારી અહિંસાદિ નીતિ. મિત્ર ૪.

પૂર્ણ સંત વિનોબા ભાવે, ભૂદાન-યજ્ઞ સૌને સમજાવે;
માનવ પૂજને ગીતકાં ગાયે દીન મુકિતની રીતિ. મિત્ર ૫.
માતૃ પ્રીતે બાળક પાળે પ્રીતે પ્રભુજી ભક્તો ઉગારે
દંષ્ટ સ્મરવો સાંજ, સવારે રસરાજની અખંડ પ્રીતિ. મિત્ર ૬.

—લિ. ઉદયપુરથી આપ શ્રીયુતના મિત્રોના વંદન.
(વિશુદ્ધ સ્નેહરસ સિંચી, સંસારબાગની સૌંદર્યપણાને દીપાવનાર;
આત્મસ્વરૂપ-વિશ્વહિતસ્વી વહાલા મિત્રવર્યોની
જય ! જય ! ! સદાયે જય હો ! ! !

પાંખડી ચાલીસમી.

સત્ય પ્રચારના અખંડ ભાવવૃદ્ધિની સુગંધ.

પ્રેમી મિત્રોની બે મહીના પછી સવારમાં થયેલ ભેટ.

(સ્થાન, શ્રીમાન માધવજીભાઈનું મોટું ઘર.)

મા:- (પરમ વહાલથી વંદન ઝીલી, ભેટીને આનંદ તૃપ્તિના ઉમળકાથી-) મિત્ર !
પ્રભુની દયા અને પ્રાતઃસ્મરણનીયોનાં પુણ્યપ્રતાપે, નિજ ગૃહસ્થાશ્રમ-બગીચામાં
પોષી; સંભાળેલ હરિયાળી વેલનું સૌંદર્યભર્યું પુષ્પ ખીલીને સદા સુવાસ
પ્રસરાવી જ રહ્યું.

શ્રી મનજીભાઈ:-વિભુ કરુણાથી સ્વ:પ્રારબ્ધ ચમકતું રહેતાં; સર્વ વાતો અનુકૂળ
રહે જ છે. હું આપશ્રીને અગત્યની વાત કહીશ તે આપ શ્રીમાનજી ! સાવધાન-
પણે સાંભળી, તેના મને સંતોષજનક ઉત્તર આપશે.

જેને રંગમાં મહાન ભંગ થતાં તેને સંસાર તો, સાવ સૂનો જ દેખાય છે.

વિશ્વકર્માની પ્રકૃતિના ચિત્રમય-ચતુર્ચી આ રંગભૂમિ પર દરેક ક્ષણોમાં
નૂતન રંગો બદલાતા રહે છે. માતૃપિતા વૃદ્ધાવસ્થામાં સુખદુઃખનાં સાથી રહ્યાની
ભાવનાથી આત્મસ્વરૂપ-પ્રિય બાળકને પાળી, પોષી બહુ ખર્ચ કરી ઉચ્ચ શિક્ષણ
આપે. એ સંસ્કારી યુવાવસ્થામાં, પોતાને સેવાનું મુખ દેશે; એમ વૃદ્ધોની
આજ્ઞા ફળવાનો સમય બાળુમાં દેખાતાં પ્રાણ પ્યારાનું જીવલેણ વ્યાધિમાં રીખા-
યાથી મૃત્યુ જ થાય. એનો ચૈતન્યહીન દેહ અંત્યેષ્ટિએ લડલડતી જવાળામાં
બળતો બેઠે, તેઓ બે હાથે માથાં ફૂટી દુઃખનાં આંસુઓ વહેવરાવી અંતે દૃષ્ટિઓ
ચુમાવે છે. પુત્રવાત્સલ્યનાં દીનપણે નિસાસાઓએ રોઈ, રોઈને માથાં પછાડી
શોકના પસ્તાવાથી મુંઝાયાં જ રહે છે. સ્વજનો આશ્વાસનો આપે, પરંતુ તેઓ
પુત્રમોહથી શુદ્ધ, શુદ્ધ ભૂલીને ચિંતામાં વ્યાધિગ્રસ્ત રહી; અહા ! પોતાનું પ્રાણ-
પંખેડું પણ ઉડાવી દે છે.

મા:-રામ ! રામ ! ! રામ ! ! ! શું વિધાતાની અકળકળાની ગતી ? ભાઈ ! એ

વાતોથી જ ખીવાનું છે !

મ:-વડીલશ્રી ! એવી રાયથી તે રંક શુધ્ધાને વિપરીતતા થતી જ રહી છે. અનુભવીઓએ સ્થૂલ લય થયેલનો મિથ્યા શોક તો મનથી દૂર જ રાખવો. શ્રી ગીતા-જીમાં, શ્રી યોગેન્દ્ર આપણે જિજ્ઞાસુઓને પ્રબોધે છે કે—

वासंसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ।
तथा शरीराणि विहाय जीर्णा- न्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥

ગીતા અ. ૨, મં. ૨૨.

અર્થ:-(અને જો તું કહે છે કે હું તો શરીરોના વિયોગનો શોક કરું છું તો એ પણ યોગ્ય નથી. કેમકે—) જેમ મનુષ્ય જીનાં વસ્ત્રોને ત્યજીને ખીન્નાં નવાં વસ્ત્રો ધારણ કરે છે, તેમ (જ) જીવાત્મા જીનાં શરીરોને ત્યજીને ખીન્નાં નવાં શરીરોને પામે છે. (૨૨)

જિજ્ઞાસુઓએ પરમ જ્ઞાન સમતા વડે મનને રાગદ્વેષાદિથી રહિત કરવામાં જ શ્રેષ્ઠપણું છે, તેનું દષ્ટાંત.

“પુત્રનો સુક્રમળ રૂપવંત દેહ અતે અગ્નિજ્વાળામાં ભસ્મસાત થશે ?” જેમ મેનાવતી માતાએ પુત્રવાત્સલ્યથી શ્રી ગોપીચંદ્રને રાજ્યવૈભવો ત્યાગી, પર્વતની ભયંકર ગુફામાં, યોગવૃત્તિની પ્રણવ ધૂનથી સ્વયંબોધાતિ મહા-ખિન્દુમાં ભળવાનું સુકર્તવ્ય સમજાવ્યું. શ્રી માતૃભક્તે સર્વત્યાગની આજ્ઞા શિર પર ધારી યમ, નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ આદિ સાધનોથી સચ્ચિદાનંદ દિવ્ય સ્વરૂપમાં લય થવાનું પૂરું સામ્રાજ્ય મેળવી, વિશ્વમાં યોગધારી અમર નામ દીપાવ્યું.

સાહિત્ય રસિકોને સ્વાધ્યાય અભ્યાસથી, વિદ્યાવૃદ્ધિમાં પ્રચારક થવાની કેળવણી.

એ દષ્ટાંતના સિદ્ધાંતે, મારા મિત્રના અંતઃકરણમાં ભાવવાહી અતુટ વિચાર છે કે “મારા પિતાશ્રી મને થોડા સમય સુધી, મંગળમયી જ્ઞાતુસેવા સધાવવાને આજ્ઞા આપે તો હું મિત્રસંઘ સાથે બંધુ આંગણે ફરી; તેમનાં સુખદુઃખ નિહાળી તેવાં સંકટો વિદારવાને ઉપાયો યોગ્ય.”

મિત્રભિર્મિ સફળ થવા, હું અનુમોદન સારું કહું છું કે આપશ્રી જનતા-જનાર્દનનું હિત સાધનાના ઇચ્છુક ભક્ત છો, આપશ્રીની રજોમાં વહેતાં રક્ત ખિન્દુઓનાં પ્રત્યેક અણુઓના કોશોમાં અખંડ સેવા જ ભરી છે.

મા:-(આતુર ભાવે) પુણ્યોભાર્યા પરમાર્થ વ્રતમાં લગનીવંત, આપશ્રીનો એ સુમ મિત્ર કાણુ છે ? અત્યારે કયા સ્થળમાં છે ? તેનું શુભ નામ તો જણાવો !

મ:-આપ શ્રીમાનનું કુળ દીપાવનાર એ જ સુપુત્ર કાન્તિ તેણે સભામાં x ઉચ્ચભાવે કહેલ તે સ્મૃતિમાં લો.

x = આગળ પાંખડી તેરમીમાં પૃ. ૭૯ માં અવલોકી સંબંધ જાળવવો.

માર-કાર્યને કેવળ કહેવામાં અને નિજ કર્તવ્યમાં ઉતારી, તેનો સૌને લાભ આપવામાં બહુ જ અંતર હોય છે.

મ:-આપ શ્રીયુતને હું નમ્રપણે કહું છું કે મારા મિત્રવર્ગશ્રીના હૃદયપટ પર, જનહિતના નૈષ્ઠિક વિચારોના રંગથી ચિત્રેલ સુશોભિત ચિત્ર-મૂર્તિનું મેં બહુ વખત દર્શન કરેલું છે.

ઉત્સાહી વીરશ્રીનાં નિશ્ચય વ્રતનું સ્મરણ.

“મારાં પ્રભુત્વ-પૂજ્યશ્રીઓની સુઆજ્ઞા વડે જ મારાથી સામાજિક સેવાર્થે સમય અર્પાય. સાધકને તો ઘરસૂત્ર તેમજ પૂ. માત-પિતા, ભાઈ, બહેનો અને ધર્મપત્નીજી આદિના સ્નેહ બંધનોની વ્યાવહારિક મર્યાદાની નીતિરીતિ સાચવીને ઉપરતીનાં સાધનથી વિસ્તૃત ભાવનાઓએ પરમાર્થનાં સુકાર્યોમાં ઘેલું જ બનવું પડે.”

“પ્રથમ સ્વજનોની સેવા કરવાની પૂરી પ્રીતિ કેળવવી, તેમનું જ પૂરું સુખ સાધન ન બની શક્યું તો પાડોશી આદિનું શ્રેય કેમ સધાય ? “ઈતોઞ્ચ-સ્તતોઞ્ચ” મવા જેવું બને. વડીલશ્રીઓનાં પુણ્યવ્રતાપથી સ્વજનો સત્સંગ પ્રેમી જ છે.”

“શ્રી પ્રભુજીની દયાએ ગાયો, ભેંસોનાં દુઝાણાં, ખેતી-વાડીમાં અનાજ ઉત્પન્નથી કુટુંબ પોષણનું સાધન પણ પ્રાપ્ત છે. શ્રી કૃષ્ણલાલ ભણી, ગણી નિપુણતાથી શાળા અને મંજુરો પર તેમ દોરાંની સંભાળ રાખવી આદિ કામમાં સાથે રહીને તથા ઘરનો વહિવટ પણ વિવેકપૂર્વક કરે છે.”

“આપણી કાન્ટ્રેક્ટો અને દુકાનમાં ભાઈચારે-ભાગીદારી ચાલે છે તેમાં પણ તમે તેમ શ્યામજીભાઈ મુનીમ તેનાં સંચાલનથી કાર્યભાર સંભાળતા સમે-વડીયા નીતિસ મિત્ર છો.”

“યુવાનોને આજ પ્રગતિના સમયમાં જે સ્વકર્તવ્ય કરવું છે તેની વિસ્તૃત શ્રમિકા સ્પષ્ટ દેખાય છે. પૂ. ભારતમાતાની સ્વતંત્રતાનું મહત્ સુકાર્ય વ્યવસ્થિત રીતિથી સંભાળવાને સુહૃદ સાક્ષર વીરાતમાઓ રાષ્ટ્રસેવાના યજ્ઞકુંડમાં હવિષરૂપે જ્વનપુષ્પો અર્પી જ રહ્યા છે ! આપણે યુવકોએ એ જ સેવાના કેન્દ્રે પહોંચવા માટે પ્રથમ એ રીતે પ્રખર અભ્યાસ કેળવી, ધીરજનું દિવ્યબળ મેળવવા અર્થે બ્રાતૃસેવામાં જ્વનક્ષણોને અવશ્ય ઉપયોગ વડે ધન્ય કરવી જ જોઈએ.”

“પુનિત સમયમાં મહત્વનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય છે કે બ્રાતૃગણોની ઉજ્જવલ પ્રભાત નિહાળવા માટે સેવાકાર્ય કરવામાં રજા તે વળી કોની લેવી ? પરંતુ પ્રથમ મંગલાચરણમાં શ્રી જન્મદાતાઓની અમૃતમયી-સુઆજ્ઞાનો સર્વવિજયી આશીર્વાદ તો પૂજ્યોએ આપણા પર કયાં વિશાળ ગુણોથી ઓશિંગણ થવા અર્થે સંતાનોએ અવશ્ય મેળવવો. મારો ઉદ્ધારક; પવિત્ર ભાતૃપિત સના-

તન ધર્મ મને શ્રુતિ, સ્મૃતિ ઉપદેશોના બુલંદનાદથી જગાવે છે. પૂજ્યશ્રીઓનાં અંતઃકરણની શુભાશિષે જ માર્ગ સરળ, સુખરૂપ અને નિર્ભય થવાથી સુકાર્ય ઠીક રીતથી સધાવાનું.”

“ધરમાં નાનાં તેમ મોટાંજનો આપણી મૂઢતા આળસે એટલે દુઃખ-દારિદ્રે નિસાસાઓની હાથેથી નિશદ્દિન કકળતાં રહે “અમે સમાજ તેમ રાષ્ટ્રસેવા કરશું.” એ મિથ્યા શુષ્કવાદથી કામનો ઉદ્દેશ થતો નથી તેમ થશે નહીં. કાર્ય ફળવંત થવાના ધ્યક્ષ્યે પ્રથમ તો જન્મદાતાની સુઆજ્ઞા મેળવવી, એ જ સર્વહિત કાર્યોમાં ઉત્કૃષ્ટ શ્રેય સાધનાએ વિજયનું ઊંડું મૂળ છે.” ઇતિ.

મઃ-શ્રીમાનજી! મેં નિજ મિત્રના ઉદ્દગારો આપશ્રીને કહ્યા તેના આશ્વાસનદાથી ઉત્તરથી, સેવકને આભારી કરશે.

વડીલશ્રીનાં વિસ્તૃત વહાલથી, રચનાત્મક કાર્યોમાં પૂરું અનુમોદન.
માઃ-સુહૃદ શ્રી સદ્ગુરુ તુલ્ય પ્રિયમિત્ર! આપશ્રીએ મને બહુ પ્રકારે સંબોધનથી જે માર્મિક શબ્દો કહ્યા તે મારા બ્રાતૃ હિતેચ્છુ-કુમળાં હૈયામાં, તાકેલ રામબાણના લક્ષવેધી રૂપે ખૂંચી જ ગયા છે. આજ વિદ્યા આદિ નીતિ-રીતિના પ્રચારનું સંપૂર્ણ કર્તવ્ય અનવવાનું વાનપ્રસ્થીય થયા અમે વૃદ્ધો પર રહેલ છે. જનતાને વિવરણથી હિત સમગ્રવતું તે ભણુતરથી અનુભવી અને વિનયનાં ઠીક ગળેલ વૃત્તિના વિશાળ સિદ્ધાંતોના ગણુતરવાળાથી જ બને. વિદ્વાનોથી શ્રવણ કરેલ કે “જેમનો ગૃહસ્થાશ્રમ ધર્મ પૂરણ થતાં તેમણે મેળવ્યો સધળો અનુભવ વાનપ્રસ્થ બની; સર્વના હિતમાં ઉપયોગ કરવાથી જ માનવબ્રાતૃઓનો સાચો સુધાર થશે.” મારાથી તેવી સંપૂર્ણ ભલાઈ ન બનતાં અત્યંત પરતાઉં છું. કેમકે-

ભોગા ન મુક્તા વયમેવ મુક્તાઃ ।
તપો ન તપ્તં વયમેવ તપ્તાઃ ॥
કાલો ન યાતો વયમેવ યાતાઃ ।
તૃષ્ણા ન જીર્ણા વયમેવ જીર્ણાઃ ॥

—શ્રી ભર્થુહરિ મહારાજ.

ભાઃ-ભોગો ન ભોગવ્યા પણ અમે જ ભોગવાયા. તપ ન તપ્યો પણ અમે તપાયા. સમયને ન ખાધો પણ અમને સમયે (કાળે) ખાધા. તૃષ્ણા જુની ન થઈ પણ અમે જુના થયા.

મઃ-આપ શ્રીમાને પ્રચારના વેગ થતા અંગમાં જે ઉદ્દગારો કહ્યા તે મેં જાણ્યા. પરંતુ જેમનાથી જેવું બની શકે તેવું, તેમણે તે સિદ્ધાંતોમાં રૂડી રીતે અનુમોદન પણ દેવું જ જોઈએ.

(૧) ખેતી-વાડીમાં “અધિક અન્ન ઉપજવો”ના કામની કુશળતાવાળા સમયાનુકૂળ ઋતુએ ખાતરવાળી-પકાવેલી ધરતીમાં સારાં ખીજ વાવવાં અને

- પાકચો મોલ લણી, ભૂંસી અને ઉપણી કરી તે અનાજ કોઠારોમાં સુરક્ષિત-પણે સાચવીને જરૂરીએ વેચવાનું. કપાસના ઉત્પન્ન કરનારાઓ, વિકાસથી, પૌષ્ટિક ખાતર અને કપાસની તૈયારીમાં સહકારીપણે (માર્કેટીંગ રીતે) બજારમાં વેચાણ કરવાનાં. ખેતીનાં સુલભ ઓગળે વડે સહેલાઈથી થતાં રહ્યાં કામકાજ; અમૂલ્ય વખતના બચાવથી આર્થિકપણાને સુધારવાના.
- (૨) ધંધા રોજગારવાળા તેનો, વેપારની ઝીણવટ દષ્ટિવાળા વેપારીની શુદ્ધ લાઘવ વૃદ્ધિની પ્રોત્સાહનો.
- (૩) શિક્ષક-કારીગરીના કેન્દ્રાક્ટરો તેમજ સરવૈયરનું આદિ કાર્ય જાણનારા નિજ લાઘવનો, વૈદ્ય, ડૉક્ટરો આરોગ્યપણાથી દીર્ઘજીવનનું સાચું મહત્વ દર્શાવવાનું.
- (૪) પ્રચારકાર્ય કર્તાઓએ વૈયંપણાથી સત્યનાં પ્રચારનો. ભજન, કવિતાના રસિકોએ તાલ, માત્રામેળ આદિ લલીતકળા યુક્ત સુરીલાં (મીઠા રાગે) વાજિત્રોની ગૂઢાર્થો સમજવાનાં.
- (૫) શ્રી સદ્ગુરુદેવના આશીર્વાદ પ્રસાદથી શાસ્ત્રાધ્યયન કરનાર શુભ અર્થોનો. સાહિત્ય રસજોએ ભાવવાહી લક્ષ્યાર્થ સાથે વક્તૃત્વ કળાવૃદ્ધિનો.
- (૬) પૂ. માતાઓ, બહેનો અને પુત્રીઓએ ઘરોને સુઘડતાથી દીપાવવા માટે શિવણ, ભરત, ગૂંથણથી ચાકડા, ચંદરવા અને મોતીનાં તોરણ આદિ બનાવવાં અને સાથે વિદ્યા ધનથી, ઉત્તમ ભોજન બનાવવાની રીતિથી આરોગ્ય શિક્ષણની વૃદ્ધિ કરી તેમ ખંતથી સૌને કરાવવી. એવાં આદિ નિત્યનાં કર્તવ્યોથી સૌએ પ્રચારની ચર્ચાઓ કરવાનું, જે સુધારક નેતાઓએ ચિંધેલું છે તેની પૂરી રેખાકૃતિ સમજતાં, સર્વને વિશેષ સુખનો આનંદ પ્રાપ્ત રહેશે.

એથી વિપરીત પોળ અને ચોટામાં નકામા બેસી, ઝોલાં લઈ જંગીને છીંકણી સૂંઘતા, તમાકુ ચાવતા અને નિર્દોષીની વૃથા નિંદાએ કલેશ ઉત્પન્ન કરે છે. સ્વાભિમાનના ગપાટાઓ હાંકી ઓટલા બસાવે તે કુટેવ ત્યાગી, પોતે સુધારાનું વાતાવરણ અનુભવેલો સ્વજનોને લાભ દેવાનું હળવું કાર્ય સૌથી બની જ શકે છે. જેમના કુળવાન સુપુત્રોએ સ્વાશ્રયી બની, મુંબઈ, કલકત્તા, નાગપુર, પુના અને જામનગર આદિ શહેરોમાં હુન્નર, કારીગરી અને લોઢાં, લાકડાં, સિમેન્ટ આદિ કામોના વેપાર તથા કેન્દ્રાક્ટરોથી કુશળપણે સુધન મેળવ્યું, મેળવી રહ્યા છે. એવા સુપુત્રોના અનુભવી વૃદ્ધશ્રીઓએ માર્ગદર્શક વાતો પ્રિય યુવાનો, સૌભાગ્યવંતી વધૂશ્રીઓ અને પુત્રીઓને શાન્તિથી ખંતે સમજાવતાં સમજાવતાં—

“ કરત કરત અભ્યાસ જડમતિ હોત સુખન;
રસુલી આવત જાવત પડત યાચાણ નિશાન. ”

મને વિશ્વાસ છે કે વડીલોએ ઉત્સાહપૂર્વક કાર્ય કરતાં, સૌ જનો ગૃહસ્થા-
શ્રમની ઉચ્ચ નીતિરીતિ ધારણથી યોગ્ય સુખ માણશે. એ સાધના કળીત થવામાં
આપ શ્રીમાનને શંકા જણાય તો તેનું સમાધાન, હું શાસ્ત્ર નિર્ણયથી સમજાવીશ.

(પ્રિય વાંચક! શ્રવણ કરનાર સુઝ મિત્રો! અને પૂ. બહેનો! પ્રચારના ઘંટા-
ધ્વનિનો જ્યારથી સૌને અનુભવ થાય એ જ પળથી વિસ્તૃત બ્રાતૃભાવે સેવામાં
શ્રદ્ધાવંત રહી, સમાજ તથા રાષ્ટ્રસેવક અને વિદ્યનાં કર્તવ્યમાં સેવીકાઓ
બનજો. એ જ યુવકના ઉદ્દ્યાર અને મિત્ર પ્રેમામૃતનો નિત્ય વહેતો
ઘોષ છે.)

સમજીને સદા કર્તવ્ય પરાયણમાં પ્રેમી જ રહેવું.

મ:-અમારા પૂર્ણ હિતેચ્છુ! હવે આપશ્રીનો કયા નિશ્ચય પર સુવિચાર સ્થંભ્યો છે,
તે નિજ સેવકને કહેવા સારું કૃપાવંત થશે ?

મા:-આપશ્રીના સુમિત્રે, જે મને કહ્યું હોત તો હું પણ તેને શાન્તિથી સાંભળી;
પુત્રના ઇચ્છીત યોગ્ય ધ્યેયનો માર્ગ સરળ કરી આપતે.

મ:-મેં જે કહ્યું, તે મારા સુમિત્રે જ આપ પૂજ્યશ્રીનાં ચરણ-કમળોમાં વંદીને
કહેવા બરાબર માનશે. સૌનું હિત અને પ્રભુભક્તિ કરવાની અખંડ હોંસ
હોય છતાં, સંતાનોને પૂજ્યો સમક્ષ શુભ વિચારો પ્રગટાવતાં પણ સંકેત તો
રહે જ.

મા:-વહાલા મિત્રશ્રી! આપની મોંઘી માગણીને હું અનુમોદન દેવા, તમે પ્રેમી-
ઓને કાન્તિ સોંપું છું. નીતિજ્ઞ મિત્રો મળી, ઇશ્વરસાક્ષીથી નિઃસ્વાર્થ-
પણે વિદ્યાજ્ઞાનનું વિકાસકાર્ય કરતા જ રહેશો.

વડીલશ્રીની સેવાધારીઓને મંગળમયી સૂચના.

પ્રથમથી સમાજની જનજનગૃતિ કરાવનાર, આપણા પૂજ્યવર્ય અને
પુણ્યવંત હિતેચ્છુઓએ તથા વર્તમાન સુધીમાં શ્રી વડીલોએ જનહિતનાં
સાધેલ અને સધાતાં પવિત્ર સેવાકાર્યો વધુ વેગવાન થતાં રહે તેનું મિત્રોએ સદ-
વર્તન કરવું. “ઉતાવળથી આંખા પાકે નહી” ધૈર્યભુદિયી શુભ પરિણામ જ
આવશે. તમે મિત્રોને મારા તરફની જ્યાં જ્યાં જે જે વસ્તુની આવશ્યકતા
રહેતાં, મને સત્વર કહેતા રહેશો. સૌનો નમ્ર સેવક બનતું ધ્યાન આપવા સદાય
ઉમંગી જ છે.

**માનવોની સાચી લગનીની શ્રદ્ધાથી જ સૃષ્ટિનાં સૌંદર્ય કાર્યની સર્વત્ર
વૃદ્ધિ રહી છે.**

પ્રિય ગુરુદેવ! આપે આજ અમૂલ્ય સમયમાં વિવેક સાચવી, મને માર્મિક
સૂચનાઓથી બહુ સમજાવી મારી વૃત્તિ પરનાં મોહનું આવરણ હઠાવ્યું તે આપ-
શ્રીનાં કર્તવ્યસાધી શબ્દો મેં હૃદયસ્થાનની વિશાળ ગૃહસ્થી અભેદ તિજો-
રીમાં ચૈતન્ય-હીરા જેમ સાચવ્યા. એ શબ્દ શ્રવણના પરિણામમાં,

આપની વહાલી વસ્તુ મેં કાર્યકુશળ મિત્રવૃંદને સોંપીને આપશ્રીને વચન આપ્યું છે. આપશ્રી નિશ્ચિંત રહો. (એ વાક્ય કહેતાં વડીલશ્રીનું મુખકમળ ઔદાર્યભાવે દીપતાં, નેત્રરત્નોમાં આનંદાશ્રુ ચળક્યાં.)

સત્યથી જળહણતું, આર્યત્વ વૃત્તિઓનું મહાન દૃષ્ટાંત.

મ:-જેમ તપના પુંજરૂપ ઋષિ શ્રી વિશ્વામિત્રે, સત્યપ્રતિજ્ઞા પાલનીય મહારામ્ન શ્રી દશરથના ભવ્ય દરબારમાં પધારતાં; તેમણે મારીય આદિ મહા અત્યાચારી રાક્ષસોનું વિકાળ દળ હઠાવવા માટે રઘુવંશ શિરોમણિ મર્યાદાપુરુષ, ક્ષાત્ર-વીર ચોધા શ્રી રામચંદ્રજી અને શ્રી લક્ષ્મણજીની એ વીરસ્વરૂપની સુંદર જોડી સ્વઆશ્રમે લઇ જવાની માગણી કરી. એ માગણી મહારાજે સ્વીકારી, પૂ. ઋષિવચને આપ્યું વચન સત્ય કયું અને પૂ. ઋષિવ્રંદે નિર્ભય રહી, શાન્તિથી બ્રહ્મચર્ય પૂર્ણ કર્યો.

એ ધર્મનીતિમાંથી વર્તમાનમાં સાર લેવાના ઉચ્ચ સિદ્ધાંતે કે—

ભાતુહિત-યજ્ઞમાં મંગળ મંત્રોએ સુક્રિયાનાં સાધનો વડે નવયુવકો તૈયાર બને. શાસ્ત્રોએ વર્ણવેલ સમ્યારિત્રોની યુક્તિઓએ તર્ક બુદ્ધિનાં વિશાળ દૈવી આયુધો અંગ પર ધારીને કુપ્રથાનાં-સર્વભક્ષી વિકાળકાય દળને સત્વર હઠાવે. એવી સદ્માગણી માટે શ્રી વિશ્વામિત્ર જેમ ધર્મયજ્ઞ કરવામાં દાંડો સહે તપના પરમ પુંજરૂપ સુધાર શરૂઆતી,* પ્રતિજ્ઞા પાળવાના અડગ અને વ્યાપક સુધારાના આશાવંત મરુતવીરો વર્ષોથી સમાજના ભર્યા દરબાર સમક્ષ વિનયથી સમજાવે છે કે “ઉત્સાહી યુવક વીરો! સૌના વિજય અર્થે સ્વકર્તવ્ય બજાવવા બગો?” એ અમૂલ્ય વાક્યોનું મધુરું રસાયન પીતાં, વીરમત શાલવાનું શૂર અનેક દક્ષ યુવાનો અંગે દીપ્યું તે સુકાર્યોમાં આજ પરિણત થતાં સર્વ સમક્ષ દર્શાતાં વિદ્યાવૃદ્ધિ આદિ સુધારાના પ્રચાર લાભોમાં વિનય થતો જ રહ્યો છે.

મા:-(અખંડ શ્રદ્ધાથી પ્રેમાવેશે ઉભા થતાં.)

અંધાર-પડળો ફર કરાવ્યે,

ચુણીજન! છું આપનો!!

બ્રમ-નેત્રો ખોલવ્યે,

હું રહીશ ઋણી આપનો! ૧.

* = સમાજ સેવકોના શિરતાજ, પરમ ગુરુદેવ શ્રીમાન નારાયણજીભાઈ રા. શ્રી રતનશીભાઈ કરશન જાલમ્યા (ભીખમપિતા), શ્રી રતનસિંહભાઈ ખી., શ્રી. નારાયણજીભાઈ શિવજીભાઈ, શ્રી શિવદાસભાઈ કાનજીભાઈ, શ્રી ભીમજીભાઈ કેશરા-ભાઈ, શ્રી રતનસીભાઈ શિવજીભાઈ (રવાપુર), શ્રી હરિભાઈ કરમસીભાઈ (મોતીશ્રી-વાળા), શ્રી હીરજીભાઈ કરશનભાઈ (વિષ્ણુપુરા), શ્રી કરમસીભાઈ વીરજીભાઈ (હીરાપુર), શ્રી મનજીભાઈ વાલજીભાઈ (ગઢકંપા), શ્રી વાલજીભાઈ કાનજીભાઈ (રાયજીનો માળ), શ્રી અરજીજીભાઈ રામજીભાઈ (ડગપરવાળા) અને શ્રી પરબતભાઈ લખુભાઈ (મથલ-વાળા). આ છે આપણા હિતસ્વી શૂરવીર મહારથી વીરો. લેખક.

વજ્ર બંધન તોડાવતાં, હું કૃતારી, આપનો !
 પડતો બચાવ્યો ખાઈથી, શિષ્ય હું, હું આપનો. ૨.

પ્રેમીઓને સમાજના સેવાયજ્ઞમાં ન્યાં ન્યાં આવશ્યકતા રહે ત્યાં ત્યાં
 સમાજ અને રાષ્ટ્રના જિજ્ઞાસુ નત્ર દાસનું તન, મન, ધન અને વાણી અર્પણ છે.
 મિત્રો ! મારા તરફની બનતી સેવા કહેતાં, સંદેહ ધારણો જ નહીં. કેમકે—

માયા તણો ઓળો કદીએ નિથર એ રહેતો નથી !
 કાયા તણો ગદ તોડવા ચમરાય પણ રહેતો નથી ! ૩.

તેમ—
 પુત્ર, દારા પરિવારનો, નિત્યે સાથ તો રહેતો નથી !
 લક્ષ્મી તણો ઢગલો ખરે ! સ્વપથે ઉચકાતો નથી ! ૪.

અને વળી—
 લોગો લોગવવા મહીં, વહી ગઈ અમૂલ્ય જીવાની !
 શુભકાર્ય કરવું ના થયું !! સ્વફરજે છેક ભૂલાણી !!! ૫.

છતાં પણ—
 લોભે લલચાઈ સંગ્રહું, અહાહા ! તેજ ગુમાઈ !!
 શિક્ષાવૃદ્ધિમાં ધન અર્પયું, મેળવી એ જ કેમાઈ !!! ૬.

તેથી વહાલા શ્રી ગુરુમિત્ર !
 આ તન છે માટીનું તે માટી મહીં મળી જશે !
 તરંગે તરતો હંસલો મહતાકાશમાં બ્યાપી રશે !! ૭.

મનજી:—વડીલ બંધુશ્રી !—
 શુભ દાન ને ધર્મ, કીર્તિ પરલોક સંગે ચાલતી;
 દેવી પુરુષો સતત પ્રયત્ને નીતિએ વળી રહ્યા વહાલથી. ૮.

જેથી કરી—
 પ્રહ્માર્પણ — પરોપકારથી આ જગત આનંદિત થશે;
 સત્ય સાધ્યે આત્મહંસો અચ્યુત ધામનો વાસી થશે. ૯.

શ્રી માધવજી:—
 કલ્યાણ કર્તા—કલ્યાણીનાં સૌ બાળ પ્રિય માબાપનાં;
 તન, મને મેહ લાગી રહી હોંસી રહ્યાં મુક્તિ બાપનાં. ૧૦.
 ભિંમિઓ બાગત થઈ ફેંદ્યાં પોટલાં તો પાપનાં;
 નિજનું નહિ, કિરતારનું છે, (એ) સત્યવચનો રૂઢ્યે છાપવાં ૧૧.

માટે-મિત્ર !—

આનંદ છે! આનંદ છે!! ધર્મ ધાર્યે જ પરમાનંદ છે!!!
 શ્વાસોચ્છવાસે લગનીથી પ્રણવાક્ષર જાયે આનંદ છે! ૧૨
 શ્રી ગુરુમિત્ર!—

વાવાઝોડું વા ભયંકર ધરતીકંપ થતાં, જેમ કોઈ શ્રીમંતનો શોભિતો
 માળ તૂટી પડતાં તે નિરુપયોગી જ બને. પરંતુ પ્રથમ તેનાથી તે
 માળ રાજામુશીથી, પ્રાર્થના કે સરસ્વતીજીનું જ્ઞાનમંદિર બનાવવા માટે
 સાર્વજનિક હિત સારું તો ન જ દેવાય! વૃત્તિ તારી માયાભાષથી જક્કી સમ-
 જાણની પ્રબળતાને પણ ધન્ય છે!!

તેમ નિજ પ્રાણરૂપ વહાલો પુત્ર—

સાધુ—તપસ્વી, પરમાર્થ વ્રતમાં જાય તો, બગડી જશે!
 તે “કાળનું મહેમાન જ થતાં” રે!! હાથ ઘસવા રે જશે!! ૧૩.
 થોડીવારે જંજકીને—(રહીને)

ત્યારે ખરેખર સ્વજનોની, કેમ જીવન ઘડી જશે?
 નેત્રોનું દર્શન છૂપાયે, હાય! હાય!! કરવાનું થશે? ૧૪.
 તેથી અંતરમાં સનાતન જ્ઞાનથી અતુટ વિચાર સેવવો કે—

વાતસલ્યતા ભરપૂર છે— એ જ થાપણુ પિતુ-માયની;
 રાખવું કે ઝૂટવી જવું, સત્તા જખરી યમરાયની. ૧૫.
 હવે તો— (ગઝલ-વૃદ્ધોના રાગથી.)

બનાવ્યાં મિત્ર સૌ મારાં વિભુનાં પ્રાણીઓ સઘળાં;
 થઈ વિશુદ્ધ મન મહારું કરાવે દ્વેષ, દુઃખ અળગાં. ૧.
 જ્યાંહી જોઉં ત્યાંહી તું! તું, હી!! તું હી!!! જ ભાષે છે;
 વહાલા નાથ! દયાળુ નાં બહુ ચૈતન્યો ઉભશે છે. ૨.
 દિવ્ય દરબારની શોભા હૃદયનાં નેત્ર જોવે છે;
 કર્તા કારીગીરી વિધવિધ સમજતાં, અઘ ધોવે છે. ૩.
 થડાવી પ્રેમ હિંડોળે મનડું, સદૈવ ઝૂલે છે;
 વિકારી ભાષ માયાને ગુરુ કૃપાથી જ ભૂલે છે. ૪.

મ:—વયોવૃદ્ધ મિત્રશ્રી! આરી પવિત્ર ભાવનાથી આપને અભિનંદન છે.

(પ્રેમામૃત પાનની તૃપ્તિના સમયમાં, શ્રી કાન્તિ અને શ્રી કૃષ્ણલાલની વીર
 જોડી ઘેર આવી. બન્ને ભાઈઓ શ્રી વડીલ અને મિત્રને વંદી બેઠા.)

મા:—પ્રિય સહુશ્ર! મિત્ર!! અમારાં જીવન સાર્થકની મોંઘી ઉમાંણા સુવેળાએ
 પહોંચી જ આવી!!! (કાન્તિલાલ તરફ પ્રેમથી નિહાળી.) પ્રિય પુત્ર! તારા
 ધ્યેયનું સાધના કાર્ય નિત્ય નિર્વિઘ્ન જ વધુ દીપાવ.

મંગાબાઈ:- (તે સમયમાં જરૂરીનું ગૃહકાર્ય વધુશ્રીને સમજવતાં રહેતાં બહાર આવી.) વહાલા દીકરા! તારા ધૃષ્ટિયા મંગળભાવ વૃદ્ધિએ સર્વહિતનાં ઉમંગી કાર્ય કર. તારા શિર પર મારા બહોળા આશીર્વાદનો છાંયો જ છે.

કૃષ્ણલાલ:- પૂ. ગણિયલ વડીલ બંધુ! ઘર આદિ વ્યાવહારિક કાર્યોથી આપશ્રી નિશ્ચિંત રહેશો. સમાજ અને રાષ્ટ્રમાં વિદ્યાવૃદ્ધિએ વિકાસ આદિ સેવાકાર્ય કરવું, એ નિજનું કર્તવ્ય છે તેને ઉલ્લાસથી દીપાવ્યા જ કરો. એ આપણાં માનવકુળનાં પરમ સૌભાગ્યની વાત છે.

(શ્રી કાન્તિની અર્ધાંગી પણ રસોષ બનાવતાં, જીવનમાં પરમ સેવાધર્મની સઘળી વાતો સાંભળી; અંતઃકરણ-મંદિરમાં મહાસુખ માણીને મનોમય જ કહી રહેલ, “ધન્ય છે સમાજ આદિ રાષ્ટ્રના સેવાધારી-ભક્તિવંત મારા પ્રિય ભર્તાર દેવેશ્વરને, કે હું માનવોના પ્રેમધારીની છાયાએ દીનદાસી રહી છું.”)

(પ્રેમીજનોનાં પવિત્ર પ્રેમ બંધનનાં આગ્રહથી બપોરનું પ્રીતિભોજન સ્વીકારીને કર્તવ્યનિષ્ઠ-રસગુણી સ્વયંસેવક શ્રીમાન મનજીભાઈ, વડીલશ્રી, માતૃશ્રી અને વીરવર્ધ મિત્રોની પ્રેમભરી વિદાય માગી સ્વધેર પધાર્યાં.)

મિત્ર વાંચક! અંગત વા સામાજિક સાથે રાષ્ટ્ર તેમ વિશ્વહિતનું શ્રદ્ધાથી સેવાકાર્ય કરતા રહ્યા સુઝ યુવક મિત્રોને આપણાં વહાલભર્યાં અભિનંદન છે.

પાંખડી એકતાલીસમી.

મિત્ર કર્તવ્યોનાં વ્યાપકપણાંની સુગંધી.

કા:- (મિત્રો સાંજે વાંચનાલયમાં ભેગા મળ્યા અને સવારની વાતોથી પરિચિત થતાં.) યોગ આવતાં સારું જ થશે. “વિદ્યાબળ, ચારિત્રબળ, શૌર્યબળ, ધર્મબળ, આત્મિકબળ અને સર્વના કેન્દ્રમય પ્રભુબળ” થી સુકાર્ય પાર ઉતરશે, એ દેવી વાક્યો સ્મૃતિની મૂડીમાં સાચવવાં. આપણા રાષ્ટ્ર શિરોમણિઓનું અખંડ વ્રત છે કે “કાર્ય સાધ્યામિ વા દેહં પાત્યામિ” એ સૌએ વર્તનમાં ધારવું.

(એ સમયે શ્રી પ્રેમજી, શ્રી જોપાલજી, શ્રી કેશવલાલ અને શ્રી મૂળજીભાઈ આદિ મિત્રો આવ્યા. વિદ્યાવૃદ્ધિની વિસ્તૃત ચર્ચા વડે તેના પ્રચારની રૂપરેખા કાર્યમાં પરિણત કરી. મિત્રમંડળે કર્તવ્યોમાં રત રહેતાં, શ્રી મહા સરસ્વતીજીની અર્ચનાએ મહાવિદ્યાલય તથા વિદ્યાર્થીજીવનનાં નિર્માણથી તેની રચનાત્મક વ્યવસ્થા સંભાળી સમાજને લાલ મેળવાવવામાં નિજ લગનીઓને દીપાવી જ રહ્યાં. અસ્તુ.)

જેમણે પરમાર્થમાં સહુ દંદ્ર, તેઓ જ મહાત્મા બન્યા વિશ્વવંદ.

બ્રાતૃત્વ પ્રેમસાધક અને રાષ્ટ્રસેવાના પરમઋણથી બંધાયા ગુણુઝ વાંચક પ્રિયમિત્ર! તારી તીક્ષ્ણ શુદ્ધિની નિશ્ચયાત્મક વૃત્તિ, ડોંડા અનુભવની-એસજી પર

સુખદુઃખના મોટા હથોડાઓ પડતાં તે સાથે નિજ તપોબળના-ધણની મોટી માર વડે ટીપાવાય. જ્યાં શ્રી સદ્ગુરુદેવે વૈદિક સિધ્ધાંત-હાથેથી પકડેલ સાણુશીની વચમાં તારાં જીવનચારિત્રો સુવાળાં થતાં, નીતિરીતિથી શોભિતા ઘાટો ધડાય; ત્યારે જ તેં સાંકડા મનથી માનેલ વર્તુલરૂપી ચોથિયાના ટૂંકા વિચારો તૂટી વિદ્યહિતમાં હૈયું પહોળું થાય. મિત્ર! પુષ્પનાં ભક્ષર્થી, રાષ્ટ્રનાં સેવાધર્મની વિશ્વાસુ પરીક્ષાને મુજો સમક્ષ આપવા હોંસીલો બનજે. સ્વયંસેવકોએ તો ચટક, મટકની ચંચળતાથી, ચેતીને દૂર જ રહેવાનું છે.

ગુણીમિત્ર! સાવધ રહેજે હો. તેં પરિશ્રમથી મેળવ્યો વિશાળ શિક્ષાબ્યાસ વિસમી સદી જેવી, પોપટીયા રંગી સફા ચટકમટકની ટાપટીપમાં જ રહીને ન બૂલતો. જે તેં દક્ષપણે પરીક્ષામાં પ્રત્યેક કોર્સના વિષયોમાં યોગ્ય નંબરો મેળવ્યા તો તને પારિતોષિક દેવા માટે જયમાળા પહેલાંથી જ તૈયાર રાખેલ છે, એ પણ હોંસીલાં મુહોની આજ્ઞાથી; સુચશરૂપી વિજયદેવી મંગળગીત ગાતાં ગાતાં તારાં સોહામણ કંઠમાં પહેરાવશે. બ્રાતૃથી અનિષ્ટોનાં નિકંદન સામે શૌર્યથી લડવૈયા! રાષ્ટ્ર હિતમાં માનવોની સુંદર વૃત્તિઓના નિત્ય “લડવૈયા!” ઉત્સાહી વીરાં !!! આ પળે જ સદ્કાર્યો કરવાર્થે—

તૈયાર થા !

(હરિગીત છંદ.)

શિશુ વૃત્તિ નિર્દોષતાના ખેલો	ખેલવા	તૈયાર થા !	
તરુણ થઈ શુભગુણ ભાવો પ્રિતે	ઝીલવા	તૈયાર થા !!	૧.
વિદ્યાર્થી! અધ્યયનનો આનંદ	મહાલવા	તૈયાર થા !	
માતૃ-પિતાની આજ્ઞા પાળી	ચાલવા	તૈયાર થા !!	૨.
બ્રહ્મચારી થઈ બુદ્ધિ સતેજે વ્રત	રાખવા	તૈયાર થા !	
શ્રુતિ, સ્મૃતિ પ્રસાદ મીઠો નિત્યે	ચાખવા	તૈયાર થા !!	૩.
ગૃહસ્થ રહીને સદ્ ગૃહસ્થીય	જોડવા	તૈયાર થા !	
સુધારક બહાલે, અનિષ્ટપણને	તોડવા	તૈયાર થા !!	૪.
વિજ્ઞાની થઈ વિજ્ઞાન—સુખો	ફેલાવવા	તૈયાર થા !	
આશીર્વાદો માનવોનાં	મેળાવવા	તૈયાર થા !!	૫.
કૃષિકાર થઈ સ્વતંત્ર રસને	ચાખવા	તૈયાર થા !	
રાષ્ટ્ર હિતેચ્છુ-મિત્ર સાથે ભક્તિ	રાખવા	તૈયાર થા !!	૬.
વ્યાપારી હોતાં શુદ્ધ વ્યાપારો	ખેડવા	તૈયાર થા !	
સત્સંગી થઈ ધર સાધુ જનને	તેડવા	તૈયાર થા !!	૭.
અનાથનું દુઃખ ધારી સંકટ	ફેડવા	તૈયાર થા !	

Xદાની બનીને દાન ધારા રેડવા તૈયાર થા !! ૮.
 +શૂરવીર હોતાં શક્તિ કેળવવા સદા તૈયાર થા !
 વીર થઈ વીરતાઈ મેળવવા સદા તૈયાર થા !! ૯.
 કવિ થાતાં રહસ્ય કાવ્યો પ્રિતે દાખવા તૈયાર થા !

X = સ્વ. શ્રીમાન દાતા પૂ. વાલજીભાઈ લાણીભાઈ વાડીયા (માધવવાળા વડીલશ્રી) એ ધનસુરામાં સમાજની ધર્મશાળા (તલોદ રોડની) માં ૩૧. ઓગસ્ટ ૧૯૫૨ એકસોને ચાલીસનું વિશાળ દાન આપેલ. ગુજરાતમાં પ્રથમ ધર્મશાળાનું ધનસુરામાં (મોડાસાના રસ્તા પર) બીજરોપણ કરનાર સ્વ. પૂજ્ય શ્રીમાન કાનજીભાઈ દેવસીભાઈ (રાયણના માળવાળા) એ સમસ્ત પા. સમાજની પૂરી સહકાર ભાવનાથી નિજનું અને સમાજના બંધુઓથી પ્રેમદાન મેળવીને ઉત્સાહી યુવકના શૌર્યને શાભાવે એવું એ પ્રૌઢવયના વડીલશ્રીએ અપૂર્વ લાગણીભર્યું શુભકાર્ય કર્યું, જેનાં નિરીક્ષણ વડે પ્રેમીદાનીઓએ વ્યાપક શુભકાર્યોનાં મંડાણ કર્યાં. એ છે કર્મયોગી, લક્ષ્મીના કૃપાવંત ધર્મશૂરાઓનાં ઉજ્જવળ જીવન કર્તવ્યોની જગતમાં વ્યાપક રહેલ દિવ્ય સુવાસ. તલોદરોડની ધર્મશાળાનો અહેવાલ, “મૂળ બંધારણ અને કાર્યક્ષેત્ર” સં. ૨૦૧૦ પૃ. ૧૩ માં અવલોકવું. કચ્છ કોટડા (જડોદર) માં શ્રીમાન લીમજીભાઈ આદિ બંધુઓએ, પૂ. વડીલશ્રી કેશરા બાપુજીના સ્મરણાર્થે ૩૧. ત્રીસ ૧૯૫૨ વાપરી શાળાનું વિશાળ જીવન બનાવી, કચ્છના શાસનને (એન.યુ.) સુપ્રત કરેલ છે. એ જ શાળા સામે રોડ પર મોટર સ્ટેન્ડ પાસે આધુનિક દબનું સાર્વજનિક આરામગૃહ બનાવેલ તેનો જનતા લાભ લે છે.

+ = પૂ. સમાજના અમર-ધર્મવીર યોધાએ, અપૂર્વ લાગણીની શૂરવીરતાથી આપણી સમસ્ત પાટીદાર મહાજની સમાજને “દંભી-શત્રુઓથી” સવેળાએ ઉઘારીને બચાવી લીધી. એમના આપણે જિજ્ઞાસુઓએ શ્રદ્ધાથી સંતત્વનોના સત્સંગથી વિશ્વમાં વ્યાપક રહેલ એવાં સનાતન ધર્મના તત્ત્વનું અમૃત પીધું, પીવાતું રહ્યું છે. આપણા માર્ગદર્શક પરમ ગુરુદેવ શ્રી નારાયણજીભાઈ રામજીભાઈ, શક્તિપુત્રની સાચી આરાધનાનું સવેળાએ સર્વ બ્રાતૃઓને પ્રેમદાનથી પ્રાપ્ત થયેલું સત્યનું-અમૃતકળ છે. એવા સર્વ યોધાઓના માન્યવર શૂરવીરનાં અડગપ્રતની જિજ્ઞાસાનાં સિધ્ધાંતોની વૃદ્ધિ કરવામાં કૃતજ્ઞ (કરેલા ઉપકારની કદર કરનારું) રહેવા અંગે, સમસ્ત સમાજના ગુણગ્રાહીઓએ સંગઠનથી મળી; આદર્શભાવનાથી વિચારીને યોગ્ય સ્થાનમાં એ, ઇતિહાસીક ધર્મવીરશ્રીનું વિશાળ સ્મૃતિ સમારક (વાંચનાલય) બનાવી, સાહિત્યરસિક યુવકવીરોને સ્વાધ્યાયનો વર્તમાનમાં પરમ લાભ આપવો જ જરૂરી છે. પ. ભાગીરથી સમાજના નમ્ર સ્વયંસેવક, લેખકની વિનંતિ છે.

લક્ષ્મી ગની નિર્માન રસના શુભ આખવા તૈયાર થા !! ૧૦.
 યોગી હોતાં અષ્ટાંગ સમાધિ સાધવા તૈયાર થા !
 પ્રભુથી થઇને પ્રિય પિતાની યાદમાં તૈયાર થા !! ૧૧.
 વૃક્ષ કાદ્યે સ્નેહનું મિષ્ટ ફળ આખવા તૈયાર થા !
 વેદ તત્ત્વ રહસ્યને સૌ મને છાપવા તૈયાર થા ! ૧૨.
 સેવક વ્રતે કર્તવ્યથી જન હર્ષાવવા તૈયાર થા !
 મિત્ર પ્રિય નિર્માનતાનું પીયુષ વર્ષાવવા તૈયાર થા !! ૧૩.

(સૌ પ્રેમથી બોલો, અક્ષય સત્યધર્મની અને તેનાં પ્રેમજન તત્ત્વો
 ધારણ કરી, આનંદ માણુનારાઓની નિત્ય જય હો.)

પાંખડી બેતાલીસમી.

સત્સંગમાંથી જ પ્રસરતી ધર્મધારણાની શ્રદ્ધા સુવાસ.

સંત સમાગમનો અપાર મહિમા.

પ્રિય વાંચક ! મિત્રો વિદ્યાપ્રચાર કરતાં, આજ ઘેર આવેલ છે અને શ્રી મનજીભાઈને ઘેર દિવસના ત્રીજા પહોરે ભેગા થતાં—

મ:-મિત્રો! આપણા ધર્મસાથી શ્રીયુત વિશનજીને ઘેર બે દિવસ થયા, શ્રોત્રિય તથા બ્રહ્મનિષ્ઠ કરતારામ (આનંદીમૂર્તિ) તે પણ એંશી વર્ષનો સમય ગાળેલ સર્વદાનંદ નામે મહાત્માજી પધારેલ છે. મિત્રો મળી, રાત્રે સત્સંગમાં ચાલી કથામૃતનો પુષ્કળ આનંદ વહોરીએ. મને પિતાજીએ સવારમાં કહેલ કે “મહાત્માજી આજ રાત્રે પ્રવચન કરી, પ્રભાતમાં જ અન્ય સ્થળે જશે.”

કા:-ભાવિક વૈજ્ઞાન ગાડાંની જોગવાઈ તો કરશે જ. શ્રી મહાત્માજીનું સામેના માર્ગથી જવાનું થશે ત્યારે આપણે ત્યાગમૂર્તિના દર્શનલાલ મેળવશું.

શ્રી સંતજનનું શાસ્ત્રીય વર્તન.

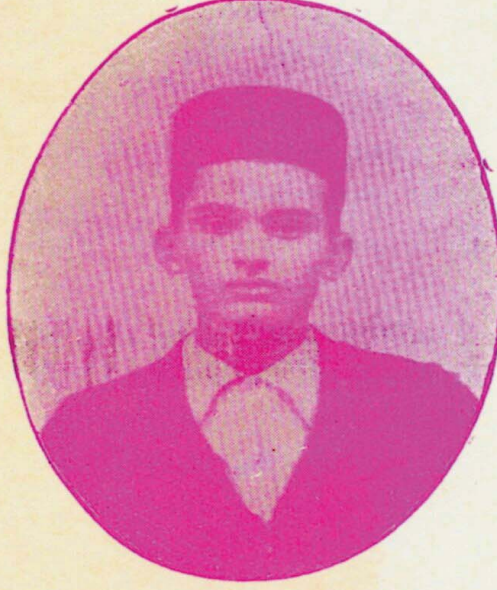
મ:-ભાઈ! સંન્યાસ આશ્રમમાં તપોનિષ્ઠ અને પૂર્ણત્વ પામેલ નીર્દ્વારિતોને ગાડાનો સાડીકો જ કેવો! શ્રી મહાત્માજી આવ્યા પગપાળા એકાએક અને તેય સંન્યાએ. કોઈ જાણતું જ નથી કે તે કઈ દિશાથી પધારેલ છે. સાથે કૌપીન, કમંડળ અને કામળી સિવાય કંઈ નથી. ભૂમિ પર શયન, દિવસમાં એક વખત સાદું અને અદ્ય બોજન સિવાય સર્વનો ત્યાગ છે. ધનને અડકતા જ નથી; એવા શમ, દમ આદિ સાધન સંપન્ને આનંદમગ્ન છે. માયાને માટી, પથ્થરમય જાણી બ્રહ્માનંદની વિચારધારામાં જ રહે છે, પ્રભુપ્રેમ રંગથી રંગાયાઓ સંસારી-જીવોનાં સુખદુઃખનું નિરીક્ષણ કરી, પોતે મેળવેલ જ્ઞાન-વિજ્ઞાન (વિભૂતિ)નો અનુભવ સર્વાત્માઓને પરમાનંદના લાલ સારું ઉપદેશ છે; એવા સમર્થોનું નિશ્ચિત સ્થાન ન હોય. આપણે ઘેર બેઠાં મહાતીર્થરાજ-પ્રયાગમાં ત્રિવેણિની ધારામાં



realpatidar.com

સાહિત્ય રસિક યુવક શ્રી દાનાભાઈ અરજણભાઈ
જાદવાણી, ગામ કચ્છ રવાપુરવાળા.

જન્મ-સં. ૧૯૬૫, વૈશાખ સુદ ૩,
મંગળવાર.



મૃત્યુ-સં. ૧૯૮૫, શ્રાવણ.
સુદ ૧૫ ની રાત્રિ.

ગુણિયત્ત ગુણો ગુણવાનના જે ઝગમગી જગમાં રહ્યા;
મીઠા મધુરા એ ગુણો કો' કેમ કરી જાયે કહ્યા.
જેનાં મધુરાં વાક્ય સુણીને જાગતી જ્યોતિ હ્રદે;
તો હૃદયમાંથી બ્રાંતિ બ્રમની, તોડતી સદ્વાણી જે.

એવાં મીઠાં સુવાક્યની સુવાસ ભૂલાતી નથી;
એ બહાલમાં થઈ મગ્ન મનડું દોડતું ત્યાં પ્રેમથી.
અટકાવતા મુંઝાવતા કંટક કદી મુજને ઘણા;
ના અટકતું ચાલ્યું જતું ના વાસ ભૂલાતી જરા.

(મિત્ર) સં. ૧૯૮૩, મા. સુદ ૧૪, શનિવાર,
તા. ૧૮-૧૨-૨૬ (કરાંચી.)

realpatidar.com

નહાઈ, મન પવિત્ર અને શીતળ થવા સારું મહાભાગ્યથી અમૂલ્ય સમય દશાંયાને જરૂર મેળવવો.

શિ:-મિત્રો! આપણે શાસ્ત્ર વિશેષણોનાં ગુણ-કિરણોએ જીવન દીપ્યમાન પરમહંસનાં વચનાંમૃતનો લાભ ખંતથી લેવો. સાધકોને નિસ્પૃહી વિરક્તોના સત્સંગની પ્રાપ્તિ થાય તો વાડીઓ, મોલભર્યાં વિશાળ ખેતરો વટાવીને ભયાનક જંગલમાં મહાવિકાળ સિંહ, વાઘ, ચિત્તા, વરુ અને રિંછ આદિ હિંસક પ્રાણીઓ થથેચ્છ ફરી ગર્જનાઓએ તાકુકતાં હોય. ઘેર અધારી મધ્યરાત્રે તમરાં બોલવાના શબ્દોએ ગીતગુંજન થતું હોય અને ભુજંગો આદિ ઝેરી જંતુઓ દેખાતાં હોય. માથે મેઘ ગર્જનાઓએ વિજળીના ચમકારાથી મુશળધાર વરસાદ વરસી નદી, નાળાં ભરપૂર વહી સામેનો પવન ફૂંકવાથી હીબકતી ઠંડી વાતી હોય! તો પણ શ્રદ્ધાળુઓએ સત્ય સંગ્રહની અડગતાએ, વિદ્વાંથી નિર્ભય રહી સામે પાર જવું. શ્રી ગુરુદેવ સાથે સત્સંગ મંડળ પર્વતના શિખર પર હોય છતાં, જિજ્ઞાસુઓએ અનુભવી (દિવ્ય જ્યોતિ) ઓનાં દર્શનથી-જ્ઞાન આનંદની પ્રાપ્તિમાં; આત્મશ્રદ્ધા વડે નિશ્ચિત સ્થાને પહોંચવું જ. આપણાં ઘણાં જન્મોનાં પુણ્ય ફળતાં, આજ ઘેર બેઠાં ગંગાધારા સમાન દયાળુ સંત વચનોનો લાભ લેવાના સમયનો સદુપયોગ કરવો.

પ્રે:-ભારતભૂપણુ આદિત્ય બ્રહ્મચારી મહર્ષિ શ્રી દયાનંદનાં દિવ્ય તપોમય-લોક કલ્યાણનાં આદર્શ જીવનનાં મધુગુણ ઝરણાં વહેતાંમાંથી, તરુણો અને યુવકોને જિજ્ઞાસાથી રાષ્ટ્રની સ્વરાજ્ય સંગઠનની પૂરી પધ્ધતિ સાચવવાના તેમજ સત્યપ્રાપ્તિ માટે કર્તવ્યમાં ધારવા સારું ઇશ્વરીય-જ્ઞાન-વેદોના પરમ ઉજ્જવલ અને નિર્ભય આર્ય જીવન ગાળવાના પૂરા બોધપાઠો મળ્યા તેમ વધુ મેળવવા કાળે સુમિત્રો! સત્સંગમાં અવશ્ય ચાલો. સંત સમાગમના મહિમાને વંદન કરતાં રસિક શ્રી સુંદરદાસ કહે છે કે—

“ તાત મિલે-પુનિ માત મિલે, સુત, બ્રાત મિલે-યુવતી સુખદાઈ;
રાજ મિલે-ગજરાજ મિલે, સખ સાજ મિલે-સખ વાંછિત પાઈ.
લોક મિલે-સુરલોક મિલે, વિધિ લોક મિલે-વૈકુંઠહિ બાઈ;
સુંદર ઔર મિલે-સખહિ સુખ, સંત સમાગમ ફૂલંભ ભાઈ! ”

શ્રી યોગવાસિષ્ઠમાં સત્સંગને જ પ્રથમ “મોક્ષનું દ્વાર” કહ્યું છે અને પ. મહાત્મા શ્રી તુલસીદાસજી પણ પ્રેમથી ગાય છે—

“ એક ઘડી, આધી ઘડી, આધી મેં પુનિ આધ;
તુલસી સંગત સાધકી, કટે કોટિ અપરાધ. ”
“ તાત સ્વર્ગ અપવર્ગ સુખ ધરિય તુલા એક સંગ ।
તૂલે ન તાહિ સકલ મિલિ જો સુખ લવ સત્સંગ ॥ ”

રામા. સુંદરકાંડ ॥૪॥ ૫, ૬૨૫.

અર્થ:-હે તાત ! સ્વર્ગ અને મોક્ષનાં સર્વ સુખોને ત્રાજવાના એક પદ્ધતિમાં રાખ્યાં જાય તો પણ સર્વ મળીને (ખીજ પદ્ધતિમાં રાખેલાં.) તે સુખને યરોયર થઈ શકે નહિ, જે લવ (ક્ષણ) માત્રના સત્સંગથી થાય છે. (માટે—)

પવિત્રાત્માનું દર્શન અને તે શ્રીનાં મધુરાં સુવાક્યો સાંભળતાં જ આપણાં પામરોનાં હૃદયમાંથી અહંતા, મમતા આદિની અધ્યાસી રહી મલીનતાનાં અંધનની ગાંઠ છૂટવા સારું આપણે દયાળુ સંતના ગુણોનું પૂજન કરવું.

જો:-પૂર્વે મહાન ધાર્મિક રાજા શ્રી જનકવિદેહી, શ્રી દશરથ મહારાજ, ધર્મરાય શ્રી યુદ્ધિષ્ઠિર, શ્રી વિક્રમાદિત્ય અને શ્રી ભોજરાજા આદિના લગ્ય દરબારમાં નિયમિત સભાઓ ભરીને પ્રજાકલ્યાણના સત્સંગો થતા. એવા પ્રેમવૃદ્ધિએ પણ સૌએ સત્સંગમાં પહોંચવા સારું દેહતાથી ધ્યાન દેવું જ જોઈએ.

પ્રેમજનનોના ઘેર તેમજ આપણાં પૂજ્યોનાં વખતમાં દરેક ફળિયામાં કંમવાર સત્સંગો થતા. પ્રભુ કીર્તનોનાં ભક્તિભાવિક ખરે! અષ્ટાંગયોગની સાધનામાં રત રહેનાર એવા સ્વકુળ તારક પૂ. શ્રી લાલદાસ, x પૂ. શ્રી બાલાનંદ આદિ યશવંતા પ્રભુભક્તોનાં સમયની સાથે પૂ. ભક્તિવંતી બહેનો પણ અનુભવનાં ગુણ-દૈવતથી પાક્યાંનું; આપણાં વડવાઓનાં મુખથી સાંભળેલ અને આપણે પણ નિહાળેલ. ત્યારે જ સૌની ધાર્મિક રહેણી કરણીનાં આદર્શ ઐશ્વર્યથી ઝૂપડાં પણ રળિયામણાં રહેતાં; દરેક ઘરોમાં સાદાર્ધના વિશુદ્ધ સંપ, સ્નેહની ચાણુના ફેવીગુણોએ સંતોષથી આનંદ-સમૃદ્ધિની છોળો ઉછળતી રહેલ. મિત્રો ! એમ કુળાચાર દીપાવવાને પણ ખંતપૂર્વક સત્સંગ નિત્ય કરવો જ જોઈએ.

સત્સંગ સ્થાને આજ તો ઉદરપોષણ માટે શારીરિક અને માનસિક પ્રવ્રત્તિના ધર્માગુભ્યાં કંગાલીપણના કારણે સાંજે કે રાત્રે એ ઘડી નિવ્રત્તિથી ભાવિકો મળીને પરમ પિતાના સૃષ્ટિ પર પળે પળે થતા રહેલ અપરંપાર ઉપકારોના ગુણો સંભારવાનું જવલ્લે જ દર્શાય છે. આજનો પોપટીયા રંગી વર્ગ તો રસવ્રત્તિથી એકાદ ભજન ગાવામાં; હૃદયમાં પ્રેમજળ વિના શરમાય છે, જેમકે શિર પર સંકટનો કુંગર ઢળતો જ હોય !

મઃ-તેવું તો સઘળે નથી જ હોતું. જીવન સુધારી વધુ આનંદ માણવા સારું ધર્મભાવ જેના હૃદયમાં વૃદ્ધિ પામ્યો હોય તેવાને મંડળીમાં ભજન, ગીતો ગાવામાં ખુશી થવાનું જ રહે. હવે તો ગુણિયલ “ઘડવૈયા” શિક્ષકોની મૂળ પાયાની સાચી ફેળવણીથી અને રાજ્યતંત્રનાં યોજનાં પર્યાટનો દ્વારા ફેળવાતો શિક્ષીતવર્ગ ખોટી ભજનને દૂર જ રાખે છે. કેમકે—

“પ્રેમની કટારી રે, જ્ઞાનની કટારી રે, મારી મન સાથા ગુરુ મારી.”
—અપૂર્ણ.

x = પૂ. સ્વામી શ્રી બાલાનંદ સં. ૧૯૮૫ માં પવિત્રતીર્થ કાશીપુરીમાં સંન્યાસ ધારણ કર્યો, તેઓશ્રી સં. ૧૯૯૯ માં કૈવલ્ય પદ પામ્યા. પૂ. સ્વામીશ્રી પૂર્વ આશ્રમમાં મૂળ રહીશ કચ્છમાં ગામ અરલના હતા. શિષ્યવ્રત્તિ લેખક.

અનુભવીઓ ! ધર્મનાં રહસ્યામૃત પીવાની જેમને અડગ પ્રીતિ હોય તે તેમનાં શુભશુભી વર્તનોથી સમજાય જ. સત્યને જીવનમાં ઓતપ્રોત કરી તત્ત્વનો લાભ મેળવવો તે પણ નિજનાં હિત સારું જ છે. મિત્ર શ્રી શિવદાસજીનાં ધર્મનંદી જીવનથી જ નિહાળોને ?

કા:-એ તો એવું છે કે—

“ લોક લજ્જા નવ લોપીએ, ને લજ્જાએ વણશે રે કાજ;
માત, તાત, એની, બંધવા, એ નહિ આવે રે સંઘાત. ”

આપણે સત્સંગમાં ચાલીએ, નહિ તો મોડું થશે. પ્રિય વાંચક ! મિત્રો વાળુ કરીને સત્સંગરૂપી ત્રિવેણિની પવિત્ર ધારામાં શીતળ થવા માટે ઠીક સમયમાં પહોંચ્યા. આજે “ જિજ્ઞાસુઓની સ્વધર્મમાં અચળ શ્રદ્ધા અને નિષ્ઠાથી તત્ત્વની પ્રીતિવૃદ્ધિને જીવનપ્રતમાં ધારવાનો વિશુદ્ધ ભક્તિભાવ ” એ મહત્ત્વનો વિષય હતો. કીર્તનો ગાવા પછી સવા પહોર રાત્રે સત્સંગ પૂરો થયેલ. મ:- (મિત્રોને ધીરથી કહ્યું.) કથાપ્રસંગ બોધગ્રાહી જ થયો. આપણે દશ ગાઉ દૂર હોવાથી ગદ્ય રાત્રિનો અધ્યાનંદ પ્રાપ્ત ન કરી શક્યા. સંતકૃપાથી અત્યારે માનસિક આરોગ્યમાં ભક્તિરસનું સાત્ત્વિક મિષ્ટાન મેળવ્યું છે. ઘણું સાંભળવા કરતાં એક, એ સુવાક્યો શ્રદ્ધાપૂર્વક ગ્રહણ કરી; તે પ્રમાણે નિષ્ઠાએ અનુસરણ કરવાથી જ જીવનની શ્રેષ્ઠતા છે. મિત્ર મળી, શ્રી મહાત્માજીનાં વિભૂતિ-ચરણોમાં પ્રાર્થાએ. સૌમ્યગુણ મૂર્તિ પ્રભાતમાં અન્ય સ્થળે ન જતાં, આપણાં આંગણે પધારવા કૃપા કરે.

શિ:-મિત્ર ! ઉત્તમ વિચાર-આપણો અનુનય-વિનય પૂજ્ય સ્વીકારશે જ. પ્રભુજીના પ્યારા સંતોનું જગતજનોમાં સત્ય વિતરણનું જ કર્તવ્ય છે.

(શ્રોતાજન શ્રી મહાત્માજીને વિવેકે વંદી; ધર્મનાં રહસ્યો જીવનમાં ધારવાની ચર્ચાઓ કરતાં ઘેર ગયાં. શ્રી ભક્તજી તેમનું શ્રદ્ધાળુ કુટુંબ, ભક્તિવંત શ્રી શાસ્ત્રીજી, શ્રી સુંદરજીભાઈ, શ્રી મોતીશા, વૈદ્યશ્રી, ડૉ. શ્રી, ધીરુભાઈ અને શ્રી માવજીભાઈ આદિ દશેક વૃદ્ધપુરુષો ત્યાં બેઠા હતા. મિત્રોએ પૂજ્યશ્રીનાં ચરણ-કમળોમાં ઓરમ્ સચ્ચિદાનંદેશ્વરાય નમો નમઃ કહી કમથી નમસ્કારો કર્યા અને શ્રી મનજીભાઈએ હાથ જોડી નમ્રતાથી વાક્યો કહ્યાં.)

મ:-આપ સાત્ત્વિકભાવે આ ત્રિગુણી સંસારની મૃગજાણપે ચૌદિશાએ પ્રસરેલ આસુરી સંપદાના મોહથી સ્વયં મુક્ત રહી, આત્મિકોત્તરિ પરમપદના ભોક્તા રહ્યા છો. અવિનાશીતત્ત્વ-ત્રિભુવનપિતાએ દિવ્યપણે શ્રુતિનો સંદેશ આપેલ; તે આપ-શ્રીએ હૃદય-કમળકોશમાં નિત્ય સુવાસરૂપે ઝીલ્યો છે. તત્ત્વને વિસાચાં અમે બાળકોને આપ શ્રીવિભૂતિએ રસાયણરૂપ મધુરાં વાક્યોએ પુનઃ યાદ દેવરાવી, અજ્ઞાન-જન્ય મોહ આદિ તંદ્રાથી જાગ્રત કરાવી; કર્તવ્ય પંથે ચલાવવા માટે સુબોધ આપી

રહ્યા છે. અમે હુદ્ગુવોને માયાવી સુષુપ્તનેત્રોમાં જ્ઞાનાંજનથી સત્યતત્ત્વ દર્શાવનાર હો સર્વાત્માહિતસ્વી દયાળુ શ્રી ગુરુદેવ ! આપશ્રીનાં પ્રભુભકિતરૂપ પવિત્ર યુગલ ચરણ-કમળોની રુચિરજને વંદી, શિરોધાર્ય કરી અમારી પ્રાર્થના છે કે આપશ્રી નિજ સ્વરૂપના અદ્વૈત એવા-આત્મિક ક્ષેત્રોને વધુ કથામૃતનું પાન કરાવવા સારું આભારી કરશો. (નેત્રોમાં પ્રેમાશ્રુ વહેતાં, શ્રી સદ્ગુરુના અંકમાં શિર ધરી જ દીધું.)

શ્રી સદ્ગુરુ:-(પ્રેમીની પાંદે વહાલથી હાથ ધરી, શિર ઊંચું કરાવી.) આપ જિજ્ઞાસુ-મિત્રની પરમ શ્રદ્ધાભરેલ વિભગવાણીમાં સત્સંગનો અનન્ય પ્રેમદર્શનિ નિગમતામાં આનંદની વૃદ્ધિ થઈ. વિશ્વમાં પ્રત્યેક મનુષ્ય વહાલથી પ્રભુ ભજનને જ સર્વ કર્તવ્યોમાં પ્રથમ સ્થાન આપતાં રહેતાં, જીવન-યાત્રાનો દિર્ઘ ફેરો સફળ થયો જ જાણવો.

શ્રી સદ્ગુરુની કરુણાએ પ્રશ્નભકિતનાં નિગમનું હૃદયમાં સ્થાન રાખી, ગૃહ-સ્થાશ્રમના પવિત્ર સંસ્કારોથી સદા તીક્ષ્ણ અને સુખ, દુઃખમય-ગૂલતાં દોરડાં પર ચાલી રહ્યાં જ આપ વૈજ્ઞવોનાં રંગિયામણાં આંગણે પ્રતિદિન પંચયજ્ઞો કરવાના સત્સંગો જ થાય છે. આપ પરમ મુમુક્ષુના ગૃહ-મંદિરે, દયાળુદાતાની પ્રેમભકિતનાં ભાવિકાને સવારે સત્સંગમાં પધારીને લાભ લેવાનું કહેશો; અત્રે ચિરાંતમાં ભાગવત-ધર્માનંદીઓ પણ ત્યાં સવેળાએ આવી ધર્મનો પ્રેમપ્રસાદ પ્રાપ્ત કરે.

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી સદ્ગુરુદેવોએ શ્રુતિ, સ્મૃતિઓમાં ઉપદેશ્યું સત્સંગનું દિવ્યસ્થાન કલ્પોથી શોભતું રહ્યું છે. અતિશય પુણ્યકળનાં પ્રાપ્તિમય મનુષ્ય અવતારનો અભિનવ દીપાવી, અંત્યે નિર્દોષીઓએ મોક્ષદ્વારમાં પ્રવેશી મહાન જ્યોતિર્સ્વરને બેઠવા માટે સત્સંગનો પ્રૌઢમાર્ગ સંસારમાં સદાય ઉજ્જવળ રહેલ તેમજ રહેશે. સત્સંગ કરવાના લાલથી જ મુમુક્ષુઓનું સદા પરમ કલ્યાણ છે. (હાથ જોડી) ઓમ્ જય સમ્યક્દાનંદેશ્વરસય નમો નમઃ મઃ-(હાથ જોડીને.) અમે ભાવ-દહાવની પ્રસાદિના હુધાતુરો, આપ પૂજ્યાત્માની એ જ અતૂલ દયાદષ્ટિની સ્નેહદૃષ્ટિ ધ્વજતા હતા. (શ્રદ્ધાળુજનોએ નમસ્કારો કર્યા. શ્રી ઠક્કુરની અનુમતિથી શ્રી ગુરુદેવ સંઘાતમાં વૃધ્ધશ્રીઓ અને મિત્રો, શ્રી વાલજી-ભાષને ઘેર આવ્યા. પૂજ્યને એકાંતના વિશાળ ઓરડામાં આસન આપ્યું. પ્રેમી-જનો શ્રી જ્ઞાનમૂર્તિને વંદી સ્વસ્થાનમાં ગયાં. પૂજ્યશ્રી નિયમયુક્ત વેદમંત્રો જપતાં નિદ્રાધિન થયા અને શ્રી મનજીભાઈ તથા શ્રી ગોપાલજી વરંડામાં બેઠા રહ્યા. બે ઘડી પછી-)

અધિકારીઓનાં હૃદયોમાં નિત ઉમંગપૂર્ણ શ્રદ્ધાથી વહેતી પ્રેમની નીકા, મઃ-મિત્રવચ્ચ ! આજની (ફાગણ માસની સુદ પાંચમ) જ્ઞાનરાત્રિ જીવનનો આનંદ માણવામાં અપૂર્વ છે. (નેત્રોમાં હર્ષાશ્રુઓ જ ભરાયાં.) આવા પ્રભુસ્વરૂપના અપ-

રોક્ષાનુભવી સંતશ્રીનો સત્સંગ આપણને નિત્ય પ્રાપ્ત રહેતાં તો આપણે પામરોનું જીવનકૃતાર્થ થવામાં વાર જ શાની રહે ?

ગો:-પૂ. મહાત્માજી અહીં રહે તો હું શ્રી ગીતાજી આદિ સંસ્કૃત શાસ્ત્રોના બહોળો અભ્યાસ જ વધારું.

મ:-“સારમેવ ન્યાયે” આપની ભાવના સર્વોત્કૃષ્ટ છે. હું પણ વધુમાં “વિચાર સાગર” શિષ્ય. શ્રી કાન્તિભાઈ, શ્રી શિવદાસજી, શ્રી પ્રેમજીભાઈ, શ્રી કેશવ, શ્રી કૃષ્ણલાલ, શ્રી શિવરાજસિંહ અને શ્રી મૂળજીભાઈ આદિ મિત્રો અને શ્રી વિશ્રામ તેમજ તેના સહાધ્યાયી મિત્ર વિદ્યાર્થીઓ પણ મનુસ્મૃતિ, શ્રી ગીતાજી આદિ શાસ્ત્રોના અભ્યાસની વૃદ્ધિ જરૂર કરશે જ. કેમકે મિત્રો અને શ્રી કાન્તિભાઈની + ગુરુદીક્ષાથી x સંસ્કારો મહત્ત્વ કરી, યજ્ઞોપવિત ધારતાં નિત્ય સંધ્યા આદિ કર્મકાંડ કરવાની હમેશાં તીવ્રતા જ રહી છે. પરંતુ મિત્ર ! શ્રી સદ્ગુરુ તો નિયત સમય પછી અહીં રહેશે જ નહીં !!

ગો:-હમણાં જેમ પૂજ્યને નમ્રપણે ફરી પ્રાર્થીશું. એ દયાળુ અને કરુણાળુ તો આ સપ્તસૌંદર્યમાં વિશુદ્ધ પ્રેમના પિપાસુ જ છે. શ્રી સદ્ગુરુજી આપણા ધ્યેયની પવિત્ર યાચના પણ માન્ય રાખશે જ.

મ:-દયાળુદાતા જ્ઞાનેશ્વર જ સૌની સદ્વ્યાસ પૂરી કરે છે. મિત્ર ! આપણે નિદા પહેલાં પ્રભુ સ્તવન કરીએ.

શ્રદ્ધાનો સત્યરંગ હૃદય-કમળની વિચાર-પાંખડીઓમાં, પ્રભાકરનાં ફિરણોમય જગમગીને નિત દીપે જ છે.

પ્રેમી સદાય પૂરણ દયાળુ	છે નિત્ય પવિત્ર જ ગંગ;
સ્મરી ને શીતળ થવાયે,	પૂરે લાગે હૃદયમાં રંગ. ૧.
નામ, મોટો મહિમા જગમાં,	કરવો કદી નહિ ભંગ;
સાચું તરણ તારણ એ છે,	સદ્ગુરુ કે સત્સંગ. ૨.
નામ સ્મરતાં, સ્મરતાં—	
નાથ ! અમારું જીવન અકારું,	માર્ગમાં ચાલવા અપંગ;
કયમ કરી શિખરે પહોંચવું ?	થવા પ્રેમીને સંગ. ૩.
તિમિર—કૂંપથી ઉધ્ધારવા	વહાલા ! વિચારી મન;
જ્ઞાન-જ્યોતિ અંતરમાં જગાવી	આપો ભાવપૂર્ણ સત્સંગ. ૪.
તું આરાધક આશ્રય અમારો,	ઋષિ, મુનિ કરતા નમન;
પ્રેમાનુરાગી બુદ્ધિ વૃદ્ધિથી	કરતા રહીએ તારું ભજન. ૫.

+ = ત્રીજું પુષ્પ પૃ. ૪૮.

x = ત્રીજું પુષ્પ પૃ. ૬૦ માં અવલોકવું.

-ધિયો યો નઃ પ્રવોદયાત્ ॥ = જે પ્રભુ પ્રાણ આપનાર, દુઃખથી બચાવનાર, મોષ્ટ કરાવનાર, સૃષ્ટિકર્તા હેવ છે તે પૂજ્ય પવિત્ર પાપનાશક ન્યોતિનું અમે ધ્યાન ધરીએ છીએ, તે પ્રભુ! અમારી ભુદ્ધિઓને શુભ રસ્તા તરફ પ્રેરણા કરે. ઓ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

પાંખડી તેતાલીસમી.

ધર્મતત્ત્વ કુસુમાનાં મધુરપણાંમાંથી પ્રસરતી સુવાસ.

શ્રી મહાત્માજીની જીવનચર્યા અને વિવેકીજનોનાં હૃદય-કમળો, શ્રદ્ધા-રસથી નિત સિંચાયે જ ખીલીને દીપતાં રહ્યાં છે.

(મિત્ર ત્રિપુટી પ્રભાતે નાહી, પ્રથમ શ્રેણીની પ્રાતઃસંધ્યા આદિ ખટ-કર્મથી પરવારીને ઉમંગભેર શ્રી ગુરુદેવનાં દર્શન માટે આવી. અહીં મહાત્માજી ન હોવાનાં શ્રી કાન્તિએ, શ્રી ગોપાલજીને પૂછ્યું-) “શ્રી સદ્ગુરુદેવ અને મિત્ર શ્રી મનજીઆદિ અત્યારે ક્યાં છે?”

ગો:-મહાત્માજી પરોઢિયે જાગતાં તે શ્રીએ મારી પાસે દાતણ સાથે જળ માગ્યું, મેં લાવી આપેલ. મિત્ર પણ એ જ સમયમાં ઘેર ગયા છે. પુનઃ શ્રી પૂજ્યે મને કહ્યું કે “મારે સ્નાન કરવા જવું છે.”

મેં કહ્યું:-આપશ્રીની આજ્ઞાએ સેવક પણ સાથે આવે?

પૂ:-આનંદથી ચાલો. (અમે તળાવ માર્ગે ચાલ્યા. વચ્ચેમાં શ્રી વાશજીઆપાની અજોર વાડીના કૂવા પર ત્રણ કોસ ચાલતા હતા.)

પૂ:-ક્ષેત્રજ્ઞના ક્ષેત્ર (અજમય કોશ) તે અહીં જ સ્નાન કરવું છે.

મિત્ર! એ યથાર્થ મહત્ત્વનું સુચકત્વ કહી, વાડીના પૂર્વલણી વૃક્ષોવાળા માર્ગ તરફ વળ્યા. કૃષ્ણદાસી ઝાડોના ઘેરાવામાં, કૂવાની જમણી બાજુના ઓટલે પૂ. વડીલશ્રી નિત્યકર્મ સાથે શ્રી લગવતી ગીતાજીના સ્વાધ્યાયથી પરવારી, સિદ્ધાસને શ્રી કેવલેશ્વરના નામામૃત સ્મરણ (પાન) ની પ્રેમ-ભક્તિમાં શાન્તિથી મંગળમાળા ફેરવતા હતા.

શ્રી મહાત્માજીએ કુંડી બહાર હાથ, પગ સ્વચ્છ કરી, કમંડળમાં દોરી બાંધી; કૂવામાંથી જળ ખેંચી સ્નાન કર્યું. કૂવાની પશ્ચિમે એકાંતમાં પૂર્વલણી કામળીના આસન પર પદાસને બિરાજી પ્રાતઃસંધ્યાએ શ્રી વિશ્વેશ્વરનું ધ્યાન ધરી કીધું. વડીલશ્રી ઓટલા પરથી ઉતરી, શ્રી રામરૂપ-સદ્ગુરુને હાથ જોડી વંદી; પ્રેમરસ ભરી વાણીથી પૂજ્યશ્રીને ઓટલા પર બિરાજવા કહ્યું અને પૂજ્યે સ્વીકાર્યું.

વિવેકીજનોનો આનંદમયી સત્સંગ.

વડીલે પ્રશ્ન કર્યો, શ્રી મહાત્માજીએ વર્ષોની તીર્થો આદિ સ્થાનોનાં પર્યટનોમાં અનુભવી એ ત્રણ વાતો કહી: તે મેં સાંભળી નિશ્ચય કર્યો કે હું શ્રી સદ્-

ગુરુ પાસેથી ધાર્મિક ઉપદેશ પ્રલભ્ય કરીશ. મિત્ર ! બરોબર એ સમયમાં સૂર્ય-નારાયણની મંગળ ઉપા પીળાં પિતાંબર જેમ પૃથ્વી પર પથરાતાં દિવ્યપદ્મ શોભી જ રહી.

કા:- (ઉત્કંઠાથી) શ્રી મહાત્માજી અત્યારે ક્યાં છે ?

ગા:- પૂ. શ્રીમાનની વાડીના ઓટલા પર બંને મહાત્માઓ પ્રભુપ્રેમ ભક્તિરસની મહાઆનંદી ચર્ચા કરી રહ્યા છે. હું પણ (નાહીને નમસ્કાર કરી) શ્રી મહાત્માજી સારું વખતસર ભોજન સામગ્રીની તૈયારી માટે પૂ. માતૃશ્રીને કહેવા આવેલ છું. મને ઘર તરફ ચાલતો નિહાળી શ્રી સદ્ગુરુએ મૃદુવાણીથી કહ્યું—“હું થોડો સમય શ્રી ભગતજી સાથે સત્સંગ કર્યા પછી આવું છું.”

મે:- (પુનઃ વંદીને) બહુ જ સારું પૂજ્ય ! ગુરુદેવ.

કા:- અહોભાગ્ય શ્રી બાપુજીનું કે સમર્થ પુરુષ સાથે, સત્સંગથી ઉચ્ચશ્રેણીએ લાભ પ્રાપ્ત કર્યો.

મ:- આઆનંદનો મુક્તાનુભવ તો સર્વત્ર અદ્રૈત જ છે. “ભાગવતોનાં” હૃદય-મંદિરોમાં પૂજ્ય સંચિતનાં જ્ઞાન અભ્યાસથી સક્ષમ બીજાંકુરો અજ્ઞાનદે સ્થિત રહેલાં છે. પ્રેમતૃપાતુરોનું અનન્ય મિલન થતાં જ ચિંતરંજની વૃત્તિઓની સચ્ચિદાનંદ ગીન્ગારીઓ પ્રગટી, અદ્રૈતે વૃદ્ધિ થતાં જ્ઞાન-સૂર્યની જ્યોતિનાં કિરણોમાં ઓતપ્રોત થાય છે. અનુભવી કહે છે કે—

“જ્ઞાની સાથે જ્ઞાની મળે તો થાય લૂટાલૂટ.”

(ત્યારે શ્રી મહાત્માજી અને પૂ. બાપુજી સામેના રસ્તાથી બાબુમાં આવતાં જ અધિકારીઓએ દૈવીપુરુષોનું નમસ્કારથી-પૂજન કર્યું. શ્રી મહાત્માજી ઓરડામાં સ્વઆસન પર બિરાજવા પછી સત્સંગીજનોએ આસન લીધું.

સત્સંગમાં શાન્તિ ધારીને સત્યજ્ઞાન શ્રવણ કરવાનો વિવેક.

શ્રી માધવજીભાઈ, શ્રી બાપુજી, શ્રી સુંદરજી, શ્રી ઠંકુર, શ્રી મોતીશા. શ્રી વૈદરાજ, શ્રી ડૉક્ટર અને શ્રી ઠાકોર મહાનુભાવ તથા વહીવટી, મિત્રો, પાડોશીઓ અને તેમનાં ધર્મપ્રિય કુટુંબી તેમ આમજનો આદિ શ્રદ્ધાળુ પણ બહુ સંખ્યામાં પધાર્યાં છે.

શ્રી વાલજીભાઈ અને શ્રી મનજીભાઈ આદિ મિત્રોએ ત્વરાથી પરશાળ સાથે, આંગણમાં મોદોથી છાયા મંડપની તૈયારી કરી તેની સામેના મધ્યમાં આસન ગોઠવ્યું. પૂ. માતાઓ તથા બહેનો સારું સગવડ પૂરતાં સ્થાનમાં પાથરણું બિછાવ્યું. સુસ્વાગતમનું મંડપદારે તોરણ બાંધ્યું તેની બાબુમાં “સત્યધર્મ પ્રચારક શ્રી મહાત્માઓનો જય હો.” એ મૂત્ર રૂપાળા અક્ષરોથી લખી, મોટું પાટીયું ચણી બાંધ્યું.

“મિત્રોની ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાન ધારણમાં ઉપદેશ-પ્રસાદિ આરોગવા અર્થે, તીવ્રપણાની કેટલી બધી તૈયારી?” (શ્રી વાલજીભાઈનાં મુખકમળમાંથી

જિજ્ઞાસુ યુવકોને સદા પ્રોત્સાહન આપતો પવિત્ર પ્રેમોદ્ગાર પ્રગટ્યો.)

મ:-શુભકાર્ય કરવાના તત્પરપણામાં પ્રભુસહચરીની જ વાતસંલ્પતા રહી છે. આપ હવે શ્રી મહાત્માજી અને સત્સંગપ્રેમીજનોને અહીં બેસવાનું કહો ?

વા:-(હાથ જોડી, નમ્રપણાથી) સત્સંગપ્રિય મહાનુભાવો ! મંડપમાં શ્રી મહાત્માજી પ્રવચન કરે અને શ્રોતાજનો શાન્તિથી બિરાજી કથામૃતના શ્રવણપાનનો આનંદ મેળવે. (શ્રી સ્વામીજી તથા સત્સંગ અનુરાગીઓ, ત્યાંથી વૈયંપણે બિડી મંડપમાં બેઠા.)

પાંખડી યુમાલીસમી.

પ્રિય સંતની અમૃતભરી વાણીનો પ્રસાદ જિજ્ઞાસુએ આરોગ્યો.

પ્રેમપુરનું સત્સંગી મંડળ તથા પાડોશી ગામેનાં શ્રધ્ધાળુઓને વહેલી સવારમાં સ્વયંસેવકો દ્વારા સત્સંગનું આમંત્રણ દેતાથી પ્રેમીજનો મંડપમાં ભરપૂર બિરાજ્યાં. મૌનવ્રતી તપસ્વીઓના સમુદાય જેમ જિજ્ઞાસુજનો શાન્તિથી બેઠાં હતાં, ધન્ય હો સાધ્યવૃત્તિઓને. ત્યારે મંગળપૂર્તિમાં શ્રી કાન્તિ, શ્રી મનજીભાઈ, શ્રી શિવદાસભાઈ, શ્રી પ્રેમજીભાઈ અને શ્રી કેશવદાસ આદિ મિત્રોએ વાજિંત્રો સહિત સંયુક્તે ભજન ગાયું.

“સદ્ગુરુ શરણુ વિનાં, અજ્ઞાન-તિમિર ટળશે નહીં” રે.

જન્મ-મરણ દેનારું, ખરું બીજ બળશે નહીં” રે.” અપૂર્ણ.

શ્રી મહાત્માજીનો ધાર્મિક ઉપદેશ.

શ્રી મહા:-

ઓમ્ સચ્ચિદાનન્દેશ્વરાય નમો નમઃ ॥

જનતાને શારીરિક ઉત્તતિ વડે સુખ મળતાં, એ જ પ્રથમ પાયાની મુક્તિ જ છે.

ધર્મપ્રેમીઓ ! એકાગ્રચિત્તથી શ્રવણ કરશો. પૂજ્યશ્રી મનુભગવાન માનવપુત્રોને સદુપદેશ છે કે “આચારઃ પ્રથમો ધર્મઃ” સર્વનો એ જ મૂળધર્મ છે. ગૃહસ્થાશ્રમીઓએ તેનાં સર્વાંગોનું પ્રીતિથી પાલન કરવું. પ્રથમ શારીરિક શુદ્ધિનાં આરોગ્ય વડે દિર્ઘજીવી રહેવાથી “ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ” એ ચારે પુરુષાર્થ સધાય છે. ખાવા પીવાની સામગ્રી નિત્ય સ્વચ્છ રાખવી. જળ પીવામાં, રસોઈ અને ભોજન આદિ સારું ગરમ વસ્ત્રથી ગાળી સ્વચ્છ, ઠંડું અને પવિત્ર વાપરવું. જોખતા સમયમાં જળ ઊકાળી તેનો ઉપયોગ કરવો, એ રીતે વર્તવાથી શારીરિક કષ્ટોનો ઉપદ્રવ પણ દૂર રહે.

બેતી-વાડીમાં સ્વાશ્રયથી ઉત્પન્ન કરેલાં શુષ્ક અન્નને પણ તપાસી, ઘોષ, સ્વચ્છ કરી, તાપમાં સૂકવીને ઉપયોગમાં લેવું. કારણ કે સૂક્ષ્મથી કરી મોટાં જંતુઓની હંગાર તેનાં મોઢાંની લાળ ફેલાવાની, અન્ન પાકવાને બળાં આદિમાં

વધુ સમય સુધી રાખવાથી એવી વાતો અને છે. દરેક જંતુ એક જોવાં નથી હોતાં તેમાં કોઈક માનવજીવનનાં અહિતકારી ઝેરી હોય છે. અસ્વચ્છ અને વાસી બોળ-નથી ઉલટી, મરડો, માથું દુઃખવું આદિ કષ્ટ થાય છે. સમજીને જીવનયાપન કરનાં દેવદુર્લભ-માનવના ગૃહસ્થાશ્રમમાં જ ચાર આશ્રમો સમાયાં છે. જીવમાત્રનું યોગ્ય પોષણ કરતું પણ સાત્ત્વિક અન્ન છે. શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી ઉપદેશ છે કે—

અન્નાન્નવન્તિ મૃતાનિ પર્જન્યાદન્નસમ્ભવઃ ।
યજ્ઞાન્નવન્તિ પર્જન્યો યજ્ઞઃ કર્મસમુદ્ભવઃ ॥

ગીતા, અ. ૩, શ્લોક ૧૪.

અર્થ:-કેમકે સંપૂર્ણ પ્રાણીઓ અન્નથી ઉત્પન્ન થાય છે, (અને) અન્નની ઉત્પત્તિ વ્રજિથી થાય છે, (અને) વ્રજિ યજ્ઞથી થાય છે, (અને તે) યજ્ઞ કર્મોથી ઉત્પન્ન થાનારો છે.

અધ્યાન્નં બ્રહ્મયજ્ઞઃ પિતૃયજ્ઞઃ તર્પણમ્ ।
હોમો દેવો બલિર્મૌતો નૃયજ્ઞોઽતિથિપૂજનમ્ ।

મનુ. અ. ૩, શ્લોક ૭૦

અ:-(બળવું) બળાવવું એ બ્રહ્મયજ્ઞ છે. પિતૃઓનું તર્પણ (નિત્યશ્રાધ્ધ) તે પિતૃ-યજ્ઞ છે. હોમ કરવો તે દેવયજ્ઞ છે. બલિ (વિશ્વદેવ) કરવો તે ભૂતયજ્ઞ છે અને અતિથિનું પૂજન તે મનુષ્ય યજ્ઞ છે.

સ્વશક્તિ અનુસાર પંચયજ્ઞો કરવાથી, ઘરોમાં નિત્ય પાંચ દોષો થતાની નિવૃત્તિ જ થાય છે. ગૃહસ્થાશ્રમીઓએ પવિત્ર આચરણોથી આર્થિક અને નૈતિકનું શુભ કાર્ય સાધવાને પૂરી શારીરિક ઉન્નતિ પ્રાપ્ત જ કરવી. બળવંત વ્યક્તિ જ સંસારમાં સુવ્યાવહારિક કાર્યો સિધ્ધ કરે છે. સંપૂર્ણ વિધિથી આરોગ્ય સાચવતાં (૧) શરીરબળ. (૨) જ્ઞાનબળ. (૩) મનોબળ. (૪) અર્થાત્ સર્વથી શ્રેષ્ઠ એવું આત્મબળ. (૫) સૈન્યબળ. (૬) હૃદયબળ. (૭) નીતિબળ. (૮) ધૃતિબળ. (૯) નિશ્ચયબળ અને સર્વના કેન્દ્રમય (૧૦) બ્રહ્મબળ પણ આરોગ્ય રક્ષક પુરુષાર્થો-ઓને ચત્નો વડે જ પ્રાપ્ત થાય છે. ધર્મનાં સુલક્ષણો જીવનમાં ખારવા સંતોષનો અને શાસ્ત્રો કહે છે, X સુંદર સિધ્ધાંતોના ઉજ્જવળ આદર્શો દરેક પ્રેમીજને હૃદય-કમળોમાં સ્થાપી જીવનપણો દીપાવવી.

સર્વવીરો શ્રેષ્ઠ બાળયતિ શ્રી હનુમાન, પૂ. શ્રી બીળમ પિતામહ, બળશાળી શ્રી બીમ, અને ધનુર્ધારી શ્રી અર્જુન આદિ મહા ઓજસ્વી, પૂર્ણ ચશસ્ત્રી ક્ષત્રિય-વીરોના અસિમ શૌર્ય જેમ, સૌએ ઉત્કૃષ્ટ બ્રહ્મચર્યની સિદ્ધિ સાધીને કૌવત-શાળી થવું. સમાજ સાથે રાષ્ટ્રનો સુચર ઉજ્જવળામાં પૂરતાં ભુદિબળ અર્પણના સમયનો વધુ ફાળો આપી માનવજીવનની ક્ષણો ધન્ય કરવી. પ્રથમ દુર્વ્યસનોથી અળગા રહીને વિશુદ્ધ વૃત્તિનાં બાળકોની દિવ્યકાન્તિ સાથે કૌવતવૃદ્ધિ થવામાં

X પાંખડી ત્રીજી પાનું ૧૩ થી પાંખડી પાંચમી પાનું ૨૭ સુધી અવલોકી લાભ લેવો.

પૂરતું સક્ષ હેવું. અગ્નર ખાવા પીવાની વારી, સહી અને ગંદી ચીજોથી આળકાને રક્ષવાં. તામ્બાં દૂધ, દહીં, ઘૂત અને કળા આદિથી સૌનાં પ્રાણુધારાં (દેવતાઓ) નાં પોષણમાં વધુ પડતું ધ્યાન હેવું.

આળકાને આદિ કુદ્ધિઓનો સાવ નિબંધ. આપણા પંજન, અંગાલ અને મહા-રાષ્ટ્ર આદિમાં બહુ ભાગે પચીસ વર્ષ પછી યોગ્યપણાના સુમેળથી યુવાનો અને યુવતીઓના વિવાહ સંસ્કારો થાય છે. અહીં તો (કચ્છ, કાઠિયાવાડ અને ગુજરાતમાં) કંઈ કહેવાની જ વાત નથી! અહા!!! વીર્યવંત, મેધાબુદ્ધિ આર્યજનોનાં સંતાનો આજ જીવનહિતના મૂળપાયામાં જ સુમાર્ગથી વિચલીત થયાં!!! આજથી પણ લોકે “આળલગ્ન કરવું નહીં.” સુઝવંતોએ ઠરાવ અને નિયમ કરાવ્યા પ્રમાણે હંમેશાં ખંતથી વરતવું. અહીં જ આર્યાવૃત્તમાં આળકમાંથી શ્રી રામચંદ્રજી અને શ્રી કૃષ્ણચંદ્રજી જેવા મેધાબુદ્ધિ મહાનિપુણ વીર યોધા નિર્માયા. પૂ. શ્રી શંકરાચાર્ય, શ્રી દયાનંદ સરસ્વતી, લોકમાન્ય શ્રી બાલગંગાધર તીલક, શ્રી ગોખલે, શ્રી લાલા લાજપતરાય, પૂ. શ્રી આપુજી અને તેમના ઉત્તરાધિકારી આન્યવર શ્રી જવાહરલાલ નહેરૂ તેમજ શ્રી વિનોબા ભાવે જેવા આદિત્ય વ્રતધારી અને ગૃહસ્થાશ્રમી ધર્મધુરંધરો; રાજ્યકારણની વિદ્યાના કર્મયોગી વિચક્ષણ નિપુણો સર્જ્યા. સ્વઃ તેમ ભારતીય સંસારને ધર્મસૂત્રો સાથે રાજકારણના જ્ઞાનના સદુપદેશો જીવનસક્ષ માટે સમજાવી ગયા તેવી વિસ્તીર્ણ યોગ્ય રીતો સમજાવી રહેલ છે.

મનસા, વાચા અને કર્મણીથી શુભાચરણી રહેવામાં શાસ્ત્રીય નીતિરીતિથી વ્રતધાર્યવ્રતનાં પાલન વડે દૈવશ્રી રચનાનાં પવિત્ર નિયમોનાં યથાયોગ્ય અંગીકારથી, માનવજીવનમાં અનિશ્ચય લાભ જ છે. સંતાનો સદ્ગુણી નિર્માતાં, સૌને શાન્તિથી નિર્ભયપણે રચાને આનંદરસ મળતાં સ્વર્ગ અહીં દર્શાતાં; ગૃહસ્થાશ્રમમાં સુખ-સંતોષની સમૃદ્ધિ નિત્ય વર્ષતી જ રહેશે.

“જીવેમ શરદઃ શતમ્” (વેદ) ભા:-(માનવોએ) સો વર્ષ સુધી જીવવું જ જોઈએ.

આયુર્વેદ નિયમોનાં સાંગોપાંગ પાલનથી, આળકાનાં શરીરો કાન્તિવાન અને બુદ્ધિ તેજસ્વી દીપતાં તેઓનું દિર્ઘાયુ થાય; તો જ તેવાંથી સો વર્ષનું કે અધિક આયુષ્યનું જીવન જીવાય. નહિ તો કર્મરોગી જીવે સંસારમાં જન્મીને રોગીપણામાં સમય નષ્ટ કરવો જ વૃથા છે, તે અંગે ટૂંક દૃષ્ટાંત છે કે—

એક ધનવાન નિજ માટે સુખથી રહેવા સારું સ્વચ્છ, ખૂલ્લી હવા અને જોષિતો પ્રકાશ આવવાવાળાં શુભ સ્થાનમાં બેઠો પાયો ખોદાવી તેને મોટા, મોટા કુંગરાળ પથ્થરોથી ઠીક ભરાવી પાકો કરાવે છે. સારો ચુનો, જાતિદેખરેખથી તેમજ રાષ્ટ્રરચનાએ સૌંદર્યવૃદ્ધિ (વિકાસ) ના ઉમંગી, વિદ્યાસુ અને શ્રમ-જીવી કુશળ કારીગરો સાથે મજૂરોને પડતું મહેનતાણું આપી, રાજી રાખે છે. ચતુરોથી ઘર બનાવરાવી, વૈદિક મંત્રોચુક્ત વાસ્તુની સુક્રિયાએ ભાઈબંધ, મિત્ર-મંડળ અને કારીગરો આદિને ભોજન-યજ્ઞ કરાવતાં જ એ શુભ ઘરમાં પોતાં સાથે

કુટુંબ નિર્ભયપણે રહી, ધર્માનુભવે સાંસારિક કાર્યોમાં આત્મિક શાન્તિ અનુભવે છે. કોઈ સમયલોભી (કૃપણ) નિજ દેખરેખના પ્રમાદથી ઘર બનાવવાનો ધનલોભી કારીગરોને ઠેકો આપે છે. પાયાની જોઈતી જિંડાઈ વિના મૂળ પાયો જ કાચો રહેતાં, મેડી બનવા વચ્ચે જ કડકભૂસ થતાં; જીવનમાં ધન, સુખ અને અમૃત્ય મળેલ સમય નિર્થક ગુમાવી તે વધુમાં પરતાયો જ રહે છે.

એનાં શ્રેષ્ઠ સિધ્ધાંતે, માનવજીવનની અમૃત્ય અને સો વર્ગ સુખીની દૃઢ મેડી શોભિતી રહેતાં, ચારે પુરુષાર્થ (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ) સિધ્ધ થાય છે. માનવોએ હથ્થરી નિયમનાં સૂત્રો એટલે ઋતુઓ અને પ્રકૃતિની પરમલીલા અનુકૂળ મળતા રહેલ આહાર, વિહાર આદિનું પૂરું જ્ઞાનના ધ્યાનથી; આરોગ્યનો નક્કર પાયો નિત્ય સુરક્ષિત રાખવામાં જ સૌનું પરમ કલ્યાણ છે. ઓરમ્ શાન્તિ: ! શાન્તિ: !! શાન્તિ: !!!

(મિત્રોએ મળી ભજનો ગાયાં.)

ભજન કરોને પલવાર, પદ.

“ ભજન કરો ને પલવાર,	ઓ ! બહાલિડાં રે;
પ્રભુજીના માંડવડામાં,	ભજન કરો ને પલવાર. —ટેક. ૧
ફૂલડાંની પાંખડીમાં,	મધુરલા છાંયડામાં; (૨)
નદીયુનાં ગીતડાંમાં,	વગાડો સુરાગી સીતાર. ઓ. ૨
ભજન કરી ને વહાલાં !	આભલાંની આંખડીમાં; „
મિત્ર કહે છે મારાં,	બુવો ? એ ભજન કરનાર. ઓ. ૩
	વાયુનાં ચિત્તડામાં; „
	સુણજો ? ભજન કરનાર. ઓ. ૪
	શિખાવો સૌને રૂપાળાં; „
	શિખાવો! શિખાવો, ક્ષણવાર. ઓ. ૫
	સ્નેહિ સજ્જન ખ્યારાં !! „
	ભાવે ભજનું, કિરતાર. ઓ. ૬
	—આત્મમિત્ર શ્રી દાનાભાઈ.

માંઘા અવસર છે હજી પાસે.

(ચૌતાલની ચલતી,)

સત્સંગી મારાં ! આત્મ ખ્યારાં ! !....(૨) —ટેક

ગુરુમંત્ર જપીશું આજે....

ગુરુ જ્ઞાનના ? અમૃત ખ્યાલા.... „

૧. ઓદમ્ સોદમ્ જપ.

realpatidar.com

૩૨૮

રપી, પી મનહું મોજે....

પ્રેમ—પ્રણવના દિવ્ય ભાવથી.... ”

૩બ્રહ્માંડ સઘળું ગાજે.... ગુરુ. ૧

૪કલ્પવૃક્ષની મંગળ છાંયે.... ”

દારીદ્ર પ્રેમીજનોનાં ભાંજે....

ગુરુ, કરુણા સ્નેહે કરતાં.... ”

ગુફીત શિષ્યો સાધે.... ગુરુ. ૨

તત્ત્વ પ્રસાદિ, આરોગવાથી.... ”

બુદ્ધિ, જ્ઞાન બહુ વાધે....

સ્નેહ સમરપી દિવ્ય પુરુષને.... ”

સચ્ચિદાનંદ સુખ બાજે.... ગુરુ. ૩

જગ—નાટકનો સ્વાંગ ખેલતાં;.... ”

મોંઘા અવસર છે હજી પાસે....

મિત્રો! વિવેકે નમ્ર ભાવથી.... ”

સાધન ઉજ્જવળ થાશે.... ગુરુ. ૪

(સનાતન ધર્મની જય.)

પાંખડી પીસતાલીસમી.

પહેલા દિવસની રાત્રિએ સત્સંગની સુવાસ.

(પ્રેમીજનો ઉમંગથી બ્રહ્માનંદનો શાન્તિરસ વહોરવાને એકત્ર થયાં. શિવદાસજી અને મિત્રો મળી, મધુરપણે ભજનો તાલ સાથે સ્વરથી ગાયાં.)

પ્રત્યેક જીવાત્માની નિજ સ્વરૂપનાં આત્મતત્ત્વને જિજ્ઞાસાથી જાણવાની સાધના.

— રાગ, રામગ્રી —

હે જીવ! તારું કર્તવ્ય સંભાળ,	શાને જગમાં મોહો રે;
મળ્યો મનુષ્ય જન્મ આજ,	વિષય માંહિ જોયો રે,—ટેક ૧
ક્ષણ ભંગુર ભોગો કહેવાય,	ભોગે તૃષ્ણા વધતી રે;
હોમો જયમ અગન માંહી ધૂત,	ત્યમ બહુ પ્રગટતી રે. હે. ૨
ભજ ને પ્રિતે શ્રી જોપાળ,	નિત્ય કીર્તન કરતાં રે;
પાણી પહેલાં બાંધી લેવી પાળ,	અવસર રૂડો જોવા રે. હે. ૩

૨. જપીને. ૩. સ્થૂળરૂઢ. ૪. ધ્યાન અવસ્થાએ કેવલ્યાનંદ સ્વરૂપમાં સેજ સમાધિ.

realpatidar.com

અંતે જાલે શ્રીનાથ જ હાથ; ભીડવા રૂઢીયાં સાથે રે;
મિત્ર ! વિશ્વપિતાનું નામ, જપતાં મનડું રાચે ર. હ. ૪

પ્રાણપ્યારા-વિશ્વેશ્વરનું સ્મરણ.

— રાગ, રાગશ્રી —

પ્રિય પિતા ! વિશ્વેશ્વર નાથ ! પાવન અમને કરજો રે;
હીનાનાથ ! હીનોના દયાળ, કરુણા બહુ કરજો રે.—ટેક ૧
સત્ય ભક્તિ સમજ્યા વિણ, ભવોમાં ભટકાયો રે;
લક્ષ ચોરાસીના કુંડ માંય, જન્મ-મૃત્યુમાં જટકાયો ર. પ્રિ. ૨
નિશદિન ઓહંમ પ્રણવ જપ, ગુરુ જ્ઞાને ભજશું રે;
જગ કામ મહીં પ્રિય નામ, સત્ય દેહાવે જપશું ર. પ્રિ. ૩
શિશુ માગે, બુદ્ધિ તમ પાસ, પ્યારા ! વહાલે દેજો રે;
મિત્ર ! મંગળ, મૂર્તિનું ધ્યાન, હૃદય માંહી રેજો ર. પ્રિ. ૪

શ્રી મહાત્માજીની અમૃતવાણીના પ્રસાદ, શ્રોતાંજનોએ ભાવથી આરોગ્યો.
મ:-સત્સંગ પ્રેમી, આત્મઅંશ-મિત્રજનો ! સમાધાન ચિત્તની એકાગ્રતાથી શાસ્ત્રીય વાક્યો શ્રવણ કરવાને પૂરું લક્ષ સાધશે.

નિત્ય સ્વધર્મનાં રહસ્ય પાલનમાં આસ્થાવાન અને નિષ્ઠાવાન જ રહેવું.
વિશ્વના સર્જનદારે આ સર્વત્ર દષ્ટિગોચર રહી, પોતાની ત્રિગુણી પરશ અર્પે
અપરા માયા-શક્તિદ્વારા બીજ તત્ત્વથી અકળિત રચના કરેલ છે. અતિ વિસ્તારથી
ચોરાસીલક્ષ યોનિઓમાં અંડજ, સ્વેદજ, ઉદ્ભિજજ અને જોરજ; એવા કમ-
યુક્ત ચારખાણના અપાર જીવોનાં સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ અણુ પરમાણુ વડે દેહો અને
તેમાં સમાયલાં અગમ્ય ચંત્રોની રચના કરેલ છે. જીવ દેહાધ્યાસે શુભ અશુભ કર્મોને
વશીભૂત થઈ, કર્યાં કર્મફળથી પરાધિન બની તે તે યોનિઓમાં જન્મોનું મહાસંકટ
ભોગવવાને સૂક્ષ્મઅંશે ભ્રમણ કરે છે. અમૃતપુત્રને જન્મ-મૃત્યુના મહારોગની નિશ્ચિત
સારું સંસારનાં કાર્યોની વિશાળ પરીક્ષાથી પાર ઉતરવા માટે સંસ્કારયુક્ત
સ્વસ્વરૂપનું અખંડ અને અમર ચૈતન્યપણું અનુભવી માણવા માટે કેવલ્યઆનંદ-
પરિશ્રમના ખોળામાં એસવા સારું સર્વ યોનિઓમાં સર્વોત્તમ દુર્લભ-મનુષ્યદેહ ધણું
જન્મોનાં પુણ્યસંચિતે પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રી સદ્ગુરુદેવ કહે છે કે—

“ પુનર્વિતં પુનર્મિત્રં પુનર્માયાં પુનર્મહિ ।
ષત્ત્વ સર્વ પુનર્લભ્યં ન શરીરં પુનઃ પુનઃ ॥ ”

ભા:-ધન ફરી મેળવાય. મિત્રો (પણ) ફરી મળે છે. સ્ત્રી ફરી મળી શકે છે. પૃથ્વી
(ગયેલી) ફરી મેળવાય છે અને અધાં ફરીથી પ્રાપ્ત થાય પણ દેવદુર્લભ માનવદેહ
(ફેલીની પૂર્ણતા વિના તે) ફરી ફરી મળતો જ નથી.

મોક્ષ મેળવવાને બ્રહ્મના નિકટમાં પહોંચવા માટે આત્મચૈક્યનો સંસ્કાર કેળવીને સાધવાનો સમય માત્ર મનુષ્યદેહ જ છે. માનવની સ્વર્ગના દેવો પણ વાંચના કરે છે કે “અમને મૃત્યુલોકમાં પુનઃ અવતારો મળો, જેથી ધર્મ, અર્થ આદિની પૂર્ણ સાધના પ્રાપ્ત કરી નિત્ય બ્રહ્માનંદમાં રહીએ.”

દેવદુર્લભ મનુષ્યદેહનું-મહારત્ન મળ્યું છે પણ જેમ કોઈને પૂર્વનું સુભાગ્ય હોવાથી અનાયાસે ચિંતામણિ મળવા છતાં તેનું ત્યારે પથાર્થ જ્ઞાન ન રહેતાં, એ મૂર્ખ તેને નિર્થક પથરો સમજી ફેંકી દેતાં તેની કામ દિવસેય દારિદ્રતા મટતી જ નથી. એમ પ્રમાદી જીવ મનુષ્યદેહની ચિંતામણિનું મહત્ત્વ ન સમજતાં, ઇન્દ્રિય વિકારોનાં મિથ્યાભાવમાં અક્ષયસુખ માની રહ્યો છે. માનવદેહ-રત્નને વૈભવ-વિલાસોમાં જ નિર્થક ગુમાવી દેતાં તેની દારિદ્રમય-લક્ષ્યોચારસીનાં દુઃખદાયી બંધનનો ફેરો તો વૃદ્ધિ થતો જ રહે છે.

પશુ આદિ યોનિઓમાં પરાધિનપણે ભૂખ, તરસ આદિ અનેક પ્રકારનું દુઃખ મેળવતું રહે છે.” પુણ્ય પ્રતાપી મનુષ્યદેહમાં વિવેકપૂર્ણ અધિકારોનાં અટસંપત્તિ આદિ સાધન સંપન્ને આત્મભાન મેળવીને બ્રહ્મતત્ત્વનું પરમાર્થીય જ્ઞાનકાર્ય સાધતાં “નરમાંથી નારાયણ” બનવાનું જ ચૈતન્યોનું ચતુરાષ્ટ્રએ વરતવાથી નિત્ય કલ્યાણ છે.

પ્રાતઃસ્મરણીય મહર્ષિઓનાં આદર્શ જીવનચારિત્રો તેમજ જગદિતેશ્વર ભદ્ર-જનોનાં ઉન્નતવલ્લ સુકર્તવ્યો નિહાળો કે જ્ઞાન, કર્મ અને ભક્તિની સાધનાથી સંપૂર્ણ કુશળપણ મેળવ્યું. લોકહિતમાં પરતંત્રતાની વજ્રમેડીઓ તોડાવવા માટે માતૃભૂમિના પવિત્ર ચરણે, સમૃદ્ધિના ચળીત વિલાસોનાં સર્વસ્વ ન્યેચ્છાવરથી સત્ય-આહિંસાપ્રતીતિ બ્રહ્મ અંશે બ્રહ્મપ્રાપ્તિનાં અભેદ કવચો પહેર્યાં. દ્વંદ્વ આદિ સહીને સમસ્ત જગતના ઉદ્ધારક પ્રિય સંતોના સંત પૂ. શ્રી બાપુજીએ સર્વને સુબોધ આપ્યો, એવા મહાન વિદ્યહિતેશ્વર સમર્થ ચૈતન્યવંત દેવોએ જ માનવપણાંની રહસ્યભરી ઉત્કૃષ્ટતા સાધી છે.

જીવમાત્રમાં ઇશ્વરી મહાજ્યોતિનાં દિવ્ય અંશનો અલોપ્ત પ્રકાશ રહ્યો છે, શ્રી સદ્ગુરુદેવે આખ્યાં જ્ઞાનથી શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસને અષ્ટાંગ યોગનાં (યમ, નિયમ, આસન, ધ્યાન, ધારણા, પ્રત્યાહાર, પ્રાણાયામ અને સમાધિ.) પ્રાણપ્રિય સાધનોથી અંતઃકરણમાં આત્મપ્રકાશની-જ્યોતિ પ્રગટાવીને હૃદય-દર્પણમાં હિતાહિત નિહાળવાથી જ સંસારને વૈકુંઠનાં સુખની પ્રાપ્તિમય બનાવાય.

પ્રેમીજનો! નિજ આત્મતત્ત્વ સ્વરૂપ જાણી લેવાથી જન્મ મરણનો ત્રિતાપ દૂર કરી, ઇશ્વરના ખોળે બેસવા માટે પ્રિય વિશ્વજ્યોતિની સાન્નિધ્યમાં પહોંચતાં કેવલ્યરૂપ થવાને પ્રથમ અધિકારીયુક્ત સાધનસંપન્ન બનવા સારું નિત્ય સત્સંગની જ આવશ્યકતા રહી છે. ભજનોમાં દર્શાવ્યા ગૂઢ સદ્ભાવો સમજી, આત્મરત્નને પ્રાપ્ત કરવાનું માનવમાત્રનો દેવધર્મ છે.

ભજન.

(સાચા ભેખ બનાવજે, એ રાગ)

નિર્ભય પદ પાના મિત્રો! (૨) ગોવિંદ કા ગુણ ગાના; -ટેક ૧.
 વિષ વસ્તુકો ત્યાગને સે, ,, પ્રેમામૃત કો પાના. ૨.
 કુમાર્ગ કો છોડને સે, ,, સુમારગ પૂં આના. ૩.
 સત્વગુણકો સાથી રખકે; ,, કામ ક્રોધાદિ હઠાનાં. ૪.
 તિમિરકો સઘ, દૂર કરકે, ,, પ્રગટાવી કરભાનાં. ૫.
 મિત્ર! પ્રભુકે પ્રેમ ભાવસેં ,, જ્યોતિ સેં જ્યોતિ મિલાનાં. ૬.

જીવાત્માઓને ભવબંધનથી છોડાવનાર, દૈવી સિધ્ધાંતથી ભરપૂર એવો પરમ
 રમણીય કદળેથી પૂ. સંતજનો અને વિદ્વાનોદ્વારા આચરાતો રહેલ; સ્વધર્મ જ
 અસૌકિક રણો છે. કેમકે—

જિજ્ઞાસુ જનોની આત્મશ્રદ્ધા.

— હરિગીત ૭૬ —

જન્મવું નહીં, મરવું નહીં ને આવવું જવું નહીં;
 નાં સ્થૂળ નાં અવયવ નહીં નાં ભૂત પણુ ભાવિ નહીં. ૧.
 કુટસ્થ, અજર, અમર એ વળી નિત્ય રહેનારો સહી;
 તે અગોચર પૂર્ણ છે ને શરીરનો ધારી નહીં. ૨.
 ગળતો નહીં બળતો નહીં દૂટતો નથી કૂટતો નથી;
 સ્વાત્મ-સિન્ધુ માંહીથી મુમુક્ષુ! અહો સ્તનો, મથી. ૩.
 આ વાક્યાનુભવ જ્ઞાન આશે પ્રેમથી કથની કથી;
 મિત્રો! જીવન બહુ મૂંઝવણું ઉજાળવું ખરા ખંતથી. ૪.

દેહ અધ્યાસી આત્મઅણુને સમજતી પુનઃ કેન્દ્રે પહોંચવા માટે શ્રુતિઓમાં
 વિસ્તારપૂર્વક દૈવી શિક્ષા આપેલ છે, એવાં જ્ઞાન ગ્રંથોની શ્રદ્ધા-શક્તિથી ચિત્તરંજની
 (અંતર્મુખી) વૃત્તિના અભ્યાસ વૃદ્ધિ સારું નિત્ય સત્સંગ જ કરવો.

માનવ આત્માઓએ જ્ઞાન મેળવવા માટે શ્રુતિઓમાં વિસ્તારથી ઉપદેશો છે
 તેનું શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસન કરવું. જીવન અદ્ય છે, માયાબંધનનાં વિધિ
 ઘણાં છે તેને ઉપરામવૃત્તિથી (ખટસંપત્તિએ) નિવારી પ્રભુના અમૃતપુત્ર સાધકે
 સુધાર્ય કરતાં રહેવામાં; પ્રથમ સાધને સત્સંગ જ સહાયતારૂપ છે. પ્રેમીજનો!
 આજના સત્સંગનો સમય પૂરો થાય છે. સમઘૂન થવા ઘો. કમળ જળમાં નિર્લેપ
 રહે છે તેમાં તે કદી ડૂબવું નથી, તેમ જ્ઞાન-અનુભવી જન ભવસિન્ધુમાં જમતનાં
 કાર્યો નિર્લેપથી કરતાં રહે; એજ માનવ જીવનનાં કર્મચોગનું પરમોદ્દૃષ્ટ રહસ્ય
 છે. ઐ પ્રભુ!

(શ્રી કાન્તિ, શ્રી શિવદાસજી આદિ મિત્રોએ મળીને ભજન ગાયાં.)

— રાગ, ચૌતાલને મળતો. —

ભજ મન પરમાનંદ નામ, મંભારી લે પ્રિતે સ્વધ્યામ.—ટેક
કરી લે કરવાનું કામ, યોગળી લે ઘનશ્યામ;
હુઃખ જગનાં તું વામ. ભજ. ૧
સુત, દારાદિ ધન, ધામ. મૂઝી સંકલ્પ મુક્તિ પામ;
જોઈ લેને ૧૬૧૯૪ રામ. ભજ. ૨
વેદ વાક્યો કરી માન, ધારી લે આત્મા રનિશાન;
પ્રગટ જોઈ લેને જ્ઞાન ૩ભાન. ભજ. ૩
૪આપ ચકાવી સુધાર પળાણુ ૬તીર સાંધી ૭શત્રુ પિછાન;
લેલી ૮હેયું લેને ૯પ્રાણુ. ભજ. ૪
કહે ૧૦મિત્ર! ૧૧પ્રિયપ્રાણુ ઉમંગે લેટી ૧૨તાત વળાણુ;
એજ, વાત છે ૧૩મહાન. ભજ. ૫

જિજ્ઞાસુની જ્ઞાનભિક્ષા અને સદ્ગુરુદેવથી ગ્રહણ કરવાની અમર દિક્ષા.

— ગઝલ —

સ્વરૂપનું જ્ઞાન એવું છે મુકાવે પાપ, પુણ્ય કર્મો;
દિવ્ય ધ્યાન એવું છે બતાવે ઉન્નતિ ધર્મો. ૧
સુકર્મે જ્ઞાન પ્રગટે છે કર્મ જ્ઞાને પળાયે છે;
પરસ્પર એકચાતાએથી અત્ય દર્શન કરાયે છે. ૨
ખરેખર શ્રુતિ તાણું કેવું ઉત્તમ સુખ જ્ઞાનથી લેવું;
જિજ્ઞાસુ જ્ઞાન તરસ્યાં ને અત્સંગે જ્ઞાન છે પીવું. ૩
સિદ્ધાંતેથી કરી જ્ઞાને સુલક્ષ્યે સુખ મળવાનું;
મિત્ર! રૂડી શિષ્ય વૃત્તિએથી ગુરુથી જ્ઞાન ગ્રહવાનું ૪

સત્સંગમાં પૂર્ણ ભાવવૃદ્ધિ કેળવીને શાન્તિ માણવી.

(નાથ કેસે ગજકે બંધ છુડાગો. એ રાગ.)

આજે અમે મિત્રસંઘમાં આવ્યા. (૨) ટેક

બ્રાતૃની ભાવના ઉદ્ભવી અંતર (૨) અતૂટ સંગઠન કરાયા. આ. ૧

૧. એક. ૨. લક્ષ ૩. સૂર્ય. ૪. વૃત્તિ. ૫. ઇન્દ્રિયાદિક વિષયો. ૬. સચેતનાપણું.
૭. શાન્તિ રહિત તામસ વિચારો. ૮. આરૂંદ રહેવું. ૯. મેળાપ કરવો. ૧૦. સુહૃદ
—ઈશ્વર પિતા. ૧૧. નિજ આત્મ સ્વરૂપ. ૧૨. પિતાનાજ ગુણાનુવાદ ગાવા. ૧૩.
સંસાર સાગરથી તરી જવાની મોટીવાત છે.

જ્ઞાન મળ્યું તિમિર ને ટાળ્યું ,, તાપ ત્રિવિધ નિવાર્યા. આ. ૨
 ભમતાં મનડાં ને શાન્ત જ કરવા ,, ગુણ ગોવિન્દના ગાયા. આ. ૩
 મિત્રો સંઘાતે મળી ને બહુએ ,, પ્રેમરસ પીવરાવ્યા. આ. ૪
 મિત્રો વહાલા! વિનંતી કરે છે ,, ભેટવા દે કર સહાયા. આ. ૫
 સત્સંગી જનાએ પ્રત્યેક ક્ષણે અંતઃકરણમાં જ્ઞાનાનંદથી રમવાની હોળી
 અને મનડાં હવે તો પ્રેમકુંડમાં દીધાં જ બોળી.

— ૫૬ —

રે.... હોળી.... રમશું અંતરની માંય;
 ટળે દુઘ્ધા, મળે મુક્તિ આંય. — રે. ૧

૧૨ંગ છાંટેલો.... જ્ઞાની ગુરુએ; (૨)
 તે કદીએ નાં બિખડી જાય. — રે. ૧

રગુલાલ બિડી રહ્યો.... પ્રભુ મહિમાનો; ,,
 જાંટણું એ નિત્યે છંટાય. — રે. ૨

મુખ દાસોનું.... ઉજળું કર્યું છે; ,,
 દરપણમાં દેવ દરશાય. — રે. ૩

પ્રભુદિ રૂપી નાચી.... રહ્યો નટવો; ,,
 નિરખનારા સત્સંગી થાય. — રે. ૪

૧૨ંગ છાંટી.... સહુ, પ્રેમનો આજે; ,,
 મનડાં હળી મળી જાય. — રે. ૫

કહે સત્સંગી.... નિત્યે કરે જોડી ,,
 મોઘો અવસર, પ્રિતે વિતાય. — રે. ૬

— અક્ષય ધર્મની જય. શ્રી સદ્ગુરુદેવની જય.

શ્રોતાજનોએ શ્રી સદ્ગુરુનાં અમૃતમોહના સિંચનની નિત્ય-પ્રસાદી આરોગી,
 પરસ્પર જ્ઞાનગુણ પ્રદણની મનનીય વાતો કરતાં સ્વસ્થાનમાં પધાર્યાં.

૧. ૧૨ંગ- સત્ય ઉપદેશ. ૨. રુલાલ- કથા-કીર્તનોનો મધુર ભાવ. ૩. જાંટણું-
 પ્રેમયજ્ઞનાં ભજન ભાવોની ધૂન. ૪. દરપણમાં- શમ, દમાદિ સાધનોએ નિર્મળ થયેલાં
 અંતઃકરણમાં. ૫. બુદ્ધિ- સુતર્કોની કસોટીથી નિદ્ધિધ્યાસનની ભાવના. ૬. ૧૨ંગ-
 અનન્યપણાથી રસાનુવૃત્તિમાં લીનતા. ૭. અવસર- જીવન મુકિતના લ્હાવા લેવાનો
 અમૂલ્ય સમય, માનવતા મળેલ તે.

પાંખડી છેતાલીસમી.

સત્સંગીઓનાં અખંડ અહ્યાનંદ માણતાં રહેવાની સુવાસ:

બીજા દિવસમાં સવારનો સત્સંગ.

પ્રેમીબનો ધર્મગુણ પ્રાપ્તિની લગનીથી એકત્ર થતાં, શ્રી કાન્તિરાલભાઈ આદિ
ગિત્રોએ વાજિંત્રોથી ભજન ગાયાં.

॥ જય સચ્ચિદાનંદ પ્રમુ! પ્રકાશીક નિજાત્મા, નમું નિરંજન દેવ ॥

— દોહરા —

જય શક્તિ ધર્મિયર તણી	નમું હું વારંવાર;	
યશ સમળા અવલોકતાં,	નાવે ગુણનો પાર.	૧
સત્ય રૂપ પ્રકાશતાં,	નાશે ભવનું દુઃખ;	
ચિદાંકીત ચિત્ત રૂપ થઈ,	થાયે પૂરણ સુખ.	૨
દાસ તહારા ને સદા,	જિજ્ઞાસુ વૃત્તિ આપ;	
નંદનવન ઉદ્યાન સમ,	ક્ષમા દઈ દુઃખ કાપ.	૩
દયા સિન્ધુ દાતાર તું,	અખીલ વિશ્વમાં એક;	
પ્રકાશ તારો સર્વમાં,	જ્યાં જોઈએ ત્યાં છેજ.	૪
મુતળમાં વિચરી રહ્યો,	નિત કરું વહાલે સેવ;	
પ્રકાશીક નિજાત્મા,	નમું નિરંજન દેવ.	૫
શક્તિ અખંડ-અદ્વૈત તું.	એક, બે, નહિ ત્રણ;	
અનુભવે જ્યોતિ એક છે,	શિશુ વંદે તુજ ચરણ.	૬

સ્થૂળ દેહાધ્યાસ થાય દૂર અને હૃદયગુહામાં ભરાય શાન્તિરસ ભરપૂર.

— દોહરા —

પાંચ તત્ત્વનું પૂતળું	માંહે ગંદી ગાર;	
આત્મ જ્યોત જગાવીને,	શોધાય જેથી સાર.	૧
પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો,	ને કર્મેન્દ્રિય પ્રમાણ;	
સ્થૂળે દુરગંધ છે ભરી,	મળ, મૂત્રની ખાણ.	૨
અંતઃકરણ એક છે,	બુદ્ધા વૃત્તિના ધર્મ;	
સંઘાતથી કાર્યો કરે,	બેવે તેનો મર્મ.	૩
જાગૃત, સ્વપ્ન, સુષુપ્તિ,	ચોથી તુરીયા તીત;	
અનુભવ જ્યોતિ જાગતાં	થાય સાક્ષી, પરતીત.	૪
કેવલ દૃષ્ટા આપ છે	વિવેક વૃત્તિ પ્રગટાય;	
શ્રીનું ધ્યાન કર્યા થકી	બ્રાન્તિ સરવ ટળી જાય.	૫

realpatidar.com

કડપ

ત્રણે કાળમાં સત્ય એ	ભૂત, ભવિષ્ય, વર્તમાન;	
સચ્ચિદાનંદ રમી રહ્યો	તેનું કર મન ધ્યાન.	૬
સ્થળ, સૂક્ષ્મ, કારણ	ને મહાકારણ દેહ બાણ;	
નિજ સાક્ષીને ભેટવા	પ્રગટયો હૃદયમાં ભાણ.	૭
શિવ-શાન્તિપદ હે પ્રભુ!	કરો દીન પર મહેર;	
બુદ્ધિ આપો મિત્રને	થાય અમૃતરસ લહેર.	૮

સાધકનું એકાગ્રતામાં આનંદ વૃત્તિનું સ્ફૂરણ.

— ચોપાઈ —

પ્રભુ! વહાલા પ્રાણધાર!!	નમું હું તુંને વારંવાર;	
દુઃખ કાપી ને સુખ દેનાર	ભૂલું નહિ તારો ઉપકાર.	૧
નેત્રો આપ્યાં જોવા માટ	જગમાં રચ્યા નિરખવા ઘાટ;	
શ્રોત્ર આપ્યાં શુણવા શબ્દ	નાસિકા ગ્રહી રહી ગંધ;	૨
આપી સરસ્વતી બહુ ઉત્તમ	વાણી બોલે મધુરી નૂતન;	
ત્વચા દીધી દેહરક્ષા માટ	સુંદર રચ્યો શરીરનો ઘાટ.	૩
અંતઃકરણ આપ્યું એક	તેમાં વૃત્તિ રાખી ચારેક;	
પ્રભુ સ્મરણ મનમાં ધામ	તુને ભજતાં થાય આરામ.	૪
મિત્રો! × ×	×	×
મળ્યા સદ્ગુરુ ટળ્યા જતાપ	બતાવી દેવી સત્ય વાટ;	
બ્રહ્મનિષ્ઠ, શ્રોત્રિય સદ્ગુરુ	આપ્યું જ્ઞાન વહાલે રુડું.	૫
શમ, દમ, ઉપરતી, તિતિક્ષા	શ્રદ્ધા, ખટ જે એકાગ્રતા;	
અધિકારીની કરી પરીક્ષા	દીધી દાસો ને ધર્મદીક્ષા.	૬
સ્વસ્વરૂપ- પગંગોત્રી નહાવું	કેવલ તત્ત્વ પૂજ્યે બતાવ્યું;	
મિત્રો આત્મજ્યોતિ નિરખીને	મનડું શાન્તિમાં થંભાવ્યું.	૭
પીવું નહિ કંઈ અતિ ખાવું,	રટણતુંડી, તુંડીનું લગાવ્યું;	
મિત્ર! તિમિરને ભગાવ્યું	ગીત અલખ તણું ગાવું.	૮

ભાવિકોની અંતિમ લક્ષની સ્મૃતિ.

૧. દુઃખ- ચોરાસીલાખ યોનિયોમાંની યાતના, ૨. સુખ- મનુષ્ય અવતારમાં મળેલ સુલભ સમય. ૩. તુને- જગતનો નાથ એકેશ્વર. ૪. ત્રિતાપ- (અધ્યાત્મ, અધીદેવ, અધિભૂત-આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ.) ૫. ગંગોત્રી- ભૂકુટિમાં ધ્યાન વડે શોધાતો મુક્તિ માર્ગ.

realpatidar.com

— મંગલ —

જીવન છે આ મીઠું તે તો થવાનું છે વૃથા કાલે;
 સુખોની છાંય દેખાતી થવાની લીન સંધ્યાયે. ૧
 પક્ષી ફરકાવશે પાંખો દીપક તવ થઈ જશે ઝાંખો;
 અનુભવી આ જગત માંહે અમૃત્વ શાન્તિ ને ચાખો. ૨
 બહોળો નિજ પરિવારો તીક્ષ્ણ એ તીર, તલવારો;
 ગરવ સહુ તોડવા કાળે ચલવશે કાળ બહુ મારો. ૩
 અહો! બહાલાં, ચતુર પંખી!! સમરજે સ્થાન નિજ તારું;
 મિત્ર રહી જે વધ્યું તુજને વિચારી ને કહ્યું સારું. ૪

શ્રી સદ્ગુરુદેવની કથામૃત વર્ષા.

શ્રી સદ્ગુરુદેવ:-

॥ ઠે નમઃ ॥

મિત્રગણોની સંતુષ્ટ વૃત્તિ જ રાષ્ટ્ર સમૃદ્ધિના દૈવી સુખાનંદનો
 અખૂટ ભંડાર છે.

આત્મ અંશ! સત્યનાં પ્રેમીમિત્રો!! સમાધાન ચિત્તથી ગ્રવણ કરશો. સાધ-
 કર્મી ધર્મતત્ત્વ ખારણથી અંતઃકરણની શુદ્ધિ આદિ વૃત્તિઓ સત્યભાવે સતેજ અને
 સુદૃઢ થાય તેટલો જ અધિકારીનાં મન-મંદિરમાં અધિક સચ્ચિદાનંદ અનુભવાય.
 ગૃહસ્થાશ્રમીજનોએ સ્વપુરુષાર્થ વડે જે સુધન પ્રાપ્ત થાય તેમાંજ સંતુષ્ટ રહી, દેહ
 આદિના પોષણમાં પણ દયાળુ અભિતરવ સંભારી જગતમાં સદા સુખદાયી સમય અનુ-
 ભવીને વિતાવતાં જ રહેવો. ગૃહસ્થાશ્રમીઓએ તો દેવરૂપ-બાળકોને વિદ્યાબ્યાસ
 અને કુટુંબ તેમ કાર્યર સાદર્ય વૃદ્ધ માત-પિતાની સેવાથી પોષણ કરવાનું
 પુણ્ય કર્તવ્ય પૂરતું સંભાળવું, એજ શાક્ષમંદિરના માર્ગે ચઢવાનું પ્રથમ
 પગથિયું છે.

નિજ માનવદેહ પ્રભુપિતાનાં ભજન-ધ્યાન કરવા જ મંગેલ છે, જેથી સ્વકાર્યો
 અંતથી સાધતાં રહેવાં. જગત નાટકનાં સુવૃત્ત્યો પણ દક્ષ રહી ભજવવાં, એ પ્રકૃતિને
 અટળ અને પૂર્ણ નિયમ છે. આજ અમૃત્ય સમય મંગેલાને માત્ર માયા સંગ્રહના
 મૃગજળની તૃષ્ણામાં ભૂલીને ગુમાવવો નહીં. હાથ આપ્યા રૂડા અવસરમાં સ્મરવું
 શાન્તિ સ્વરૂપનું મંગળ નામ તેમાં નથી પડતું રે! હે વહાલા અધિકારી
 જીવલ!! કંઈએ પણ દામ. દષ્ટાંત છે કે—

“ઓ હિરન! તેરી સુગંધિસે, યે વન ભયો સુમધુર;
 કસ્તુરી તો તુજમે વસે, કહાં ધાવત હે દૂર?”

ભા:-હે હરણ! તારી સુગંધિથી આ વન મધુરપણાથી મ્હેકી રહ્યું છે. કસ્તુરી તો
 તારામાં જ સમાઈ છે (માટે) કેમ દૂર દોડી રહેલ છે?

નિરાસુઓ! શ્રી સદ્ગુરુ-મિત્રે, પ્રભુ ભકિતએ પૂર્ણ પ્રેમના સત્ય અને સીધો

માર્ગ દર્શાવવાના અટગ સિધ્ધાંતની સીડી (સોપાન) ચઢવા માટે વિના વિલંબે ઉમંગની ચતુરાઈથી અભ્યાસમાં આગળ વધનાં રહેવું. અપરોક્ષાનુભવથી ચાલતાં રહે પ્રભુપ્રેમ પાથેયના મુક્તિમંદિર એટલે સ્વસ્થાનમાં જ પહોંચાશે. શ્રી ગીતાશ્રી અ. ૧૦ માં શ્લો. ૯-૧૦ માં યોગેન્દ્ર શ્રી કૃષ્ણચંદ્રશ્રીએ ઉપદેશ્યું છે કે—

મચિત્તા મદ્ગતપ્રાણા બોધયન્તઃ પરસ્પરમ્ ।

કથયન્તશ્ચ માં નિત્યં તુભ્યન્તિ ચ રમન્તિ ચ ॥ ૮ ॥

અર્થ:-(અને તેઓ-) નિરંતર મારામાં મન લગાવવાવાળા (અને) મારામાં જ પ્રાણોને અર્પણ કરવાવાળા (લકતજનો) હંમેશાં જ (મારી લકિતની ચર્ચા દ્વારા) પોતપોતામાં મારા પ્રભાવને જણાવતા તથા (શુણ્ણ અને પ્રભાવ સહિત) મારું કથન કરતા જ સંતુષ્ટ થાય છે અને (મુજ વાસુદેવમાં જ) નિરંતર રમણ કરે છે. (૮)

તૈષાં સતતયુક્તાનાં મજતાં પ્રોતિપૂર્વકમ્ ।

દ્દામિ બુદ્ધિયોગં તં યેન મામુપયાન્તિ તે ॥ ૧૦ ॥

અર્થ:-તે નિરંતર મારા ધ્યાનમાં લાગેલા (અને) પ્રેમપૂર્વક લગવાવાળા લકતોને (હું) તે તત્ત્વજ્ઞાનરૂપ યોગ દઈ છું (કે) જેનાથી તેઓ મને (જ) પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૦)

જ્ઞાનની પ્રાપ્તિમાં સંતોષી રહી, જગતનાં વ્યાવહારોની સિદ્ધિ કરવામાં કંઈ પણ પ્રમાદ સેવવો નહીં. પુરુષાર્થમાં ઉદ્યોગી બની ખેતી-વાડી, વેપાર અને હુન્નર-કારીગરીથી રાષ્ટ્રના પૂરા વિકાસમાં ઉત્તરોત્તર સુધનની વૃદ્ધિ કરવી. ઉદ્યોગ વડે કમાયલાં સુધનથી જ સંસાર સમ્બવટની પૂરવણી સંભાવિત છે. એ વેદો વિદિત શ્રી ગુરુ મહાનુભાવોનો સદુપદેશ હોવાથી, ઇશ્વરે આપ્યાં ઐશ્વર્ય-દેવતને સ્વકુટુંબી, પાડોશીઓ, રાષ્ટ્ર અને જગતહિતમાં તેમજ સર્વ પ્રાણીઓનાં કલ્યાણ-યજ્ઞમાં સદુપયોગ કરવો; એ જ પંચયજ્ઞોનું ચતુર્થ સાર્વિક અંગ છે. એ દિવ્ય આચરણોનું જ સૌએ પાલન કરવું.

આશાનાં સામંજસ્યનું દૂંક દષ્ટાંત.

કોઈ ગૃહસ્થાશ્રમી પાસે સાધન સામગ્રી ન હોવાથી, તે જગતમાં પુણ્યકાર્ય શાને વડે કરી શકે? એ કલ્પાંતી શ્રવ અંતરથી આત્વાણી દ્વારા જગદિશ્વરને પ્રાર્થે છે કે “હે પ્રભુ! દાના દયાળુ!! તું મને મારી મહેનતમાંથી કંઈક અપાવ, તો હું તારા પરોપકાર માર્ગે જ તે ધનમાંથી ધર્મભાગને પુણ્ય-દાનમાં વાપરી શકું?” એવા પ્રિયજનની નામ સ્મરવાની સકામના લકિતની સાધના પાકવાનું ફળ, પ્રભુપિતા જ્યારે હજીજરો હાથ વડે તેનાં શુભ કર્તવ્યો દ્વારા સાધક પુત્રને આપે છે; ત્યારે એ દૂંક દષ્ટિવાળો મંદમતિ (અદ્યપ) શ્રવ તે જોળવ્યું બધું ધન પોતાનું જ છે એમ માની માયામોહાંધની કૃપણતાથી તે ધનને સંગ્રહી જ રાખે છે. નિજ શ્રવણે પ્રથમ પણ જઠરાગ્નિમાં બહુ કરુણાથી આત્મિક સ્તુતિઓ કરેલ તેને અહીં વિસારી, અરે! યુવાનીમાં તો માયાની-અળખાં

વધુ જ ઘેરાય છે. પરંતુ હૃદયરહસ્યની મહાન કૃપાથી મળેલ સુધનને હૃદયરત્ન
ઐશ્વર્ય છે એમ યથાર્થ સમજ, સમાજ અને રાષ્ટ્ર ઉત્થાનના સર્વહિત-પવિત્ર
એવા ધાર્મિક કાર્યમાં અરચાય તો તે ધનમાં કંઈ પણ ઓછા થવાની નથી.
ઉલટું અનેક ગરીબ જીવોના આશીર્વાદોએ તેવી સુકમાઈનાં ધનમાં પ્રતિદિન સુપુરુ-
પાર્થના વિકાસમાર્ગથી વૃદ્ધિ જ થતી રહેશે. ધર્મનાં પ્રેમી જિજ્ઞાસુઓ ! આ છે
આપણી ભારતીય આર્ય સંસ્કૃતિનાં ઊંડાં મૂળનું આદર્શ રહસ્ય.

પરમાર્થીય પ્રેમધારણના ગુણો તો માયા અને જીવનની અસ્થિર જાંયાને
પ્રભુ હૃદયએ ચલાવી પગે પગમાં પૂર્ણ ઐશ્વર્યરૂપ-સમ્વિદ્યાનંદની જ
સંપત્તિ મેળવીને સંગ્રહી કરે છે. માન્યર મહાપુરુષો, જગતમાનવોને સ્વધર્મનાં
કર્તવ્યોમાં જ અટળ શ્રદ્ધાથી રહીને આનંદ માણવા સારું સર્વાંગી ઉન્નતિના
પાયાનો સિધ્ધાંત બતાવે છે કે—

ભલકી-રૂપાળાં	વાક્યો ને	કદી કર્ણ પર ધરશે નહીં !
આડંબરી	મતાંતરોના	વૃથા વિતાંડાવાદ કરશે નહીં. ૧.
રોચક-માયા	ઝોહિનીમાં	જ્ઞાનહિન થઈ ફેસશે નહીં;
પ્રભુપ્રમના	ગુણો તણી	શાન્તિ વોરવી તજશે નહીં. ૨.

તેમ સર્વવ્યાપક રહ્યા, એવા-આત્મારામ વહાલા જગદિશ્વરને—

મનો નિગ્રહ	વિનાં	નિરખતું કોઈએ નથી !
એ કહે છે વેદ સૂત્રો		રાખવાં હૃદયમાં લખી. ૩.
હારી રહ્યા મુનિસ્વરો		દૈવી માર્ગમાં મથી, મથી;
અનુભવે જોયું તત્ત્વ નિત્ય છે		શાન્તિ ગ્રહી વેદાનુભવ થકી. ૪.

માટે જ વહાલાં અનુભવી અધિકારીઓએ નિજ મન-મંદિરમાં—

જ્ઞાન-સૂર્ય	પ્રગટાવીને	એ દિવસ માંહિ જગતું;
મારું, તારું અન્ય ભાષી,		અજ્ઞાન એવું ત્યાગવું. ૫.
બુદ્ધિ ન્યાયની, સમતુલાએ		સંપૂર્ણ ધારી ગ્રાજવું;
પ્રભુનું પ્રેમામૃત મેળવી		વૃત્તિ જ'કૃતે ગાજવું. ૬.

અધિકારી જનો ! આજનો સત્સંગ પૂર્ણ થાય છે. સુરાગી પદ્મનાં લક્ષાર્થ-
દર્શક પ્રેમીઓ ! ભજનોની જ ધૂન થવા દો. (શ્રી કાન્તિલાલભાઈ આદિ મિત્રોએ ગાયાં.)

“ પી, કર તેરા પ્રેમ ખ્યાલા,	હો જાઉં મતવાલા. —ટેક.
પ્રેમકા હીપક, પ્રેમકી ખાતી,	પ્રેમકી હોવે જવાલા;
મેરે મન-મંદિર અંદર	હો જાવે ઉજ્યાલા. પી. ૧
મેરે ઈશ મનહી કે અંદર	જહે પ્રેમકા નાલા;
જળ,જળ ખ્યાસ લગે મુજકે	ભર, ભર પીલું ખ્યાલા. પી. ૨

પ્રેમ વારિસેં સિંચ, સિંચ કર બિરવા પ્રેમકા—પાલા;
 સુંદર સુમન લગે હો ઉસમેં ગૂંથું સુંદર માલા. પી. ૩”
 કેવલ્ય-કષ્ટનું સ્મરણ કરવામાં જ પરમ આનંદ છે.

X“એ છે નિરાકાર, સાકાર એનો કોઈ ન પામ્યા પાર; —ટેક.
 ઋષિઓ હાર્યા, મુનિઓ હાર્યા, હાર્યા સંત મહંત;
 વેદ, પુરાણો પાર ન પામ્યાં, એવા દયાળુ અનંત. એ. ૧
 સહસ્ર અકૂસી, સિદ્ધ ચોરાસી, શનકાદિક શુકદેવ;
 ભાવ ધરીને ભજન કર્યાની, સૌને બુદ્ધી દેવ. એ. ૨.
 રામ કહે, કોઈ કૃષ્ણ કહે, કોઈ દેવી કહે કોઈ શિવ;
 જેવું જેના ગુરુએ ગાયું તે માને તે જીવ. એ. ૩
 મંત્ર તમારા, ગુરુ તમારા, શાસ્ત્ર અને વળી સેવ;
 જ્યાં હો ત્યાં ભાવ ધરીને ભજજો જગનો દેવ. એ. ૪

ચિત્તવૃત્તિ સાધતાં કેવલ્યના પ્રેમ સાધનામાં જ મુક્તિ મૂળ.

— રાગ, ચલતીએ પ્રેમનાલ. —

સ્મરણ કરી ને લે પ્રિતે, પિતાનું ઝૂં ! ઝૂં !! (૨)
 ગાયે દેહ—બ્રહ્માંડનાં, પ્રત્યેક રોમ ! રોમ !! ટેક.
 ઇન્દ્રિય વિકારો જીતવા હૃદયે રાખી જ્ઞાન જોમ; ,
 વાજિંત્ર વાગી રહ્યું હર પળે ધોમ ! ધોમ !! ધોમ !!! ૨.
 સચ્ચિદાનંદ ઘટ ઘટ વ્યાપી, તેને જાણી માયા કાપી; ,
 છાપ વૈદિક તત્ત્વે છાપી, રંગે ઓહંમ્ સોહંમ્. ૩.
 પ્રભુ પ્રેમ પ્રગટ ઘણો, પૂરણ પાસ છે; ,
 કણ, કણમાં પૂર્ણ બ્રહ્મ એ, રહ્યો નિવાસી ઝૂં ! ૪.
 શાન્તિની સમાધિ સાધી, દેશ દિવ્ય નિહાળી; ,
 પ્રેમ માંહી મગ્ન રહીને, ભજી વિવેકે ઝૂં ! ૫.
 સાક્ષી તત્ત્વ અંતરમાં, બળ વેદ મંતરમાં; ,
 મિત્ર ! ગુરુ ગણતરમાં, કરે પ્રકાશ ઓરમ્ ૬.

સત્યધર્મ સનાતન અને શ્રી સદ્ગુરુદેવની જયગર્જના ગુંજી રહી.

ઓરમ્ શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ !! શાન્તિઃ !!!

X ‘મોક્ષ પત્રિકા’ અમદાવાદ. સં. ૧૯૮૨ માસિકનું આલણમ.

બીજા દિવસની રાત્રિનો સત્સંગ.

વિશ્વપ્રેમનું ભક્તિ સ્વરૂપ માણવાથી કરીને બ્રહ્મપ્રાપ્તિના ભાવિકા એકત્ર મળતાં.

મઃ—

॥ ઓશ્મ સર્વેશ્વરાય નમો નમઃ ॥

સત્યતત્ત્વનાં ઇચ્છુક પ્રેમીજનો ! સાવધાન ચિત્તથી શ્રવણ કરશો. મહાન દાતા ઇશ્વરે, જીવાત્માઓને પોતાના નિકટમાં એસારવા માટે કર્મ, જ્ઞાન અને ભક્તિનું પ્રેમાકર્ષણ રાખ્યું છે. પ્રભુ તો પ્યારા ભક્તનો નિર્ભળ પ્રેમ જ નિહાળે છે. પ્રેમીની ઉચ્ચ પરીક્ષા સારું શ્રી પ્રહલાદ, શ્રી નરસિંહ મહેતા, શ્રી મીરાંબાઈ, શ્રી અંબ-રીશ, શ્રી શિખિ અને શ્રી દધિચી આદિ સંત જનો જેમ સંકટ આપે તો પણ ભક્તોને પ્રભુની દયા જ પ્રાપ્ત રહી છે, એવા આનંદથી તેનો સ્વીકાર કરતાં પ્રભુભક્તિ પરનો વિશુદ્ધ પ્રેમ અધિક જ કરવો. સંતોનાં પ્રભુપ્રેમમય જીવનજ્યોતિઓનાં આનંદ માણવા પરથી આપણે સાધકો તરીકે વિચારશું તો દ્વંદ્વોને દૂરતાથી સહન કરવાનું વધુપણું જ દર્શાય છે. તત્ત્વોનાં લક્ષને પૂજ્યોએ જીવનમાં ધારણ કે—

કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન ।
મા કર્મફલદેતુર્ભૂર્મા તે સક્નોઽસ્ત્વકર્મેણ ॥

—ગીતા, અ. ૨, શ્લો. ૪૭.

અર્થઃ—એથી-તારો કેવળ કર્મ કરવામાં જ અધિકાર છે, ફળમાં ક્યારેય પણ નહિ. (અને તું) કર્મોનાં ફળની વાસનાવાળો (પણ) થા નહિ. તારી કર્મ ન કરવામાં (પણ) પ્રીતિ ન થાય.

અધિકારી પ્રેમીજનો ! અદ્ભૂત પ્રેમની ઉચ્ચ ભૂમિકામાં વિચરવાને બ્રહ્મપદ પ્રાપ્ત કરવા અર્થે વિશુદ્ધ પ્રેમ જ સાર વસ્તુ છે. પ્રેમવશ વતી રહ્યા ભક્તજનોને હર પળે પ્રભુ સાન્નિધ્યમાં જ છે. એવા બ્રહ્મવિદોની મંગળ દૃષ્ટિમાં પ્રભુજનું પ્રેમ-સ્વરૂપ સમાયું છે અને એવું કર્મયોગી જીવન જ અસંખ્ય છે કે—

“ ભક્ત બીજ પલટે નહીં જો જીગ જાય અનંત;
જિંચ, નીચ ઘરે જન્મ ઘરે, રહે સંતકો સંત. ”

જો છે, પ્રેમીજનોની પ્રાણપ્યારા વિશ્વેશ્વરનાથ પ્રયેની અખંડ ભક્તિની ભાવના. ભક્તિની સાધના દરેક પ્રેમાત્માનાં અંતઃકરણમાં સદૈવ જગત રહેતાં, માનવતાની મીઠી ક્ષણોનો ઉપભોગ કરતાં; સત્સંગોમાં સમય શોભાવ્યો જ સદા સાર્થક છે. અસ્તુ.

સત્ય-સનાતન ધર્મતત્ત્વનાં પાલન કરવામાં પ્રેમીજનો ! મારે સવારનો સત્સંગ કરવા પછી, પ્રભુ પ્રેરણાએ અન્ય સ્થાને જવાનું રહેશે. ભજનોના રસિક પ્યારા ભક્તજનો ! કીર્તન-ધૂન ગુંજવો. (મિત્રોએ ભજન ગાવું શરૂ કર્યું.)

“ મારી નાક તમારે હાથે હરિ સંભાળજો રે;
મુજને પોતાનો બાણીને પ્રભુ પદ પાળજો રે-ટેક. ”

પથયાપથ્ય નથી સમજાતું	કુઃખ સદૈવ રહે ઉભરાતું;
મારું હશે શું થાતું	નાથ ! નિહાળજો રે. ૧.
અનાદિ વૈદ્ય આપ છે સાચા	કોઈ ઉપાય વિષે નહિ કાચા;
દિવસ રહ્યા છે xટાંચા	વેળા વાળજો રે. ૨.
વિશ્વેશ્વર ! શું હજી વિસારો	ખાજી હાથ છતાં કાં હારો;
મહા મુંઝારો મારો	નટવર ! ટાળજો રે. ૩.
કેશવ, હરિ ! મારું શું થાશે	ઘાણુ વળ્યો ને ગદ બેરાશે;
લાજ તમારી બશે	ભૂધર ! ભાળજો રે. ૪.
	સત્યધર્મની જય ધ્વનિ, યુંજી રહી.

પાંખડી સુડતાલીસમી.

શ્રી સદ્ગુરુદેવે, જિજ્ઞાસુજનોને ધર્મદીક્ષા દેવાની સત્યસાર સુગંધી.
(અત્યારનો સત્સંગ કરીને શ્રી સ્વામીજીનું પ્રભુજીના વિરાટમાં પધારી જવું.)
+ સત્સંગનું બહોળું વિવેચન કર્યું.

શ્રી મનજીભાઈ:- (શ્રી ગુરુદેવનાં ચરણકમળોમાં નમસ્કાર કરીને હાથ બેડી.)

આત્મ પ્રિયવંત પૂ. શ્રી સદ્ગુરુદેવ ! આપ અમે ગ્રામવાસીઓને નિત્ય પ્રભુ-પ્રેમ ભક્તિના વધુ લદાવા લેવા મારે શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરાવવાનો મહા-પ્રસાદ પીરસતા જ રહો. એ જ અમારાં જ્ઞાનભૂખ્યાં અંતઃકરણોથી પ્રગટતી ભાવના છે.

શ્રી ગુરુદેવ:- પ્રભુધ્જાએ મારે અહીંથી ચાલીને પ્રથમ નારાયણ સરોવર, શ્રી યોગેન્દ્રની દ્વારીકાપુરીની યાત્રા કરી પછી અમૃતસર (પંજાબમાં) જવું છે. ત્યાંથી હરદ્વાર, ઋષિકેશ, ગંગોત્રીથી શ્રી કેદારનાથ અને શ્રી બદ્રિકાશ્રમમાં પ્રભુ-વિભૂતિનાં દર્શનની યાત્રા કરવા સાથે જ ગુરુકુલ કાંગડીનું નીરિક્ષણ કરવું છે. શ્રી કૃપાળુદેવ પરમપિતાની આજ્ઞાથી પુનઃ અહીં આવી, આપ તત્ત્વદર્શી જિજ્ઞાસુજનોની જ્ઞાન અભ્યાસની ઉમંગી ભાવના તૃપ્ત કરાવાય. જ્ઞાનલાલ મેળવવાનાં પ્રિયવંત મિત્રો ! ત્યાં સુધી પૂરા ખંત અને નિર્મળ ચિત્તથી નિરપૃહિ

x=ટાંચા=ટુંકા.

+ શ્રી ઇચ્છારામ સૂર્યરામ કૃત, ચન્દ્રકાન્તના ત્રણુ લાગ તથા શ્રી અમૃતલાલ સુ. પાઠિયાર કૃત સાચું સ્વર્ગ આદિ સ્વર્ગના જ ગ્રંથોનો નિત્ય સત્સંગમાં કથારૂપે સ્વાધ્યાય કરવો. એ જ અત્યારે જિજ્ઞાસુજનોને મળતો શ્રી સદ્ગુરુદેવના સત્સંગનો જ મહાપ્રસાદ છે. (સસ્તું સાહિત્ય વર્ષિક કાર્યાલય અમદાવાદ ભદ્ર પાસે તથા ગુજરાતી પ્રેસ અમદાવાદ.)

વિદ્વાનો દ્વારા શાસ્ત્ર અભ્યાસ કરતા જ રહેશો. ઓ૩મ્ સચ્ચિદાનન્દે-
શ્વરાય નમો નમઃ ॥

(શ્રી કાન્તિલાલે શ્રી સદ્ગુરુદેવનાં ગળામાં, મિત્રો વતી યુગ્મમાળા પહેરાવી,
દિવ્ય વિભૂતિનાં ચરણ-કમળોમાં નમીઃ પ્રેમભાવનાપૂર્ણ મગ્ન થઈ હાથ જોડીને-)

કા:- હૈ દયાળુ! અન્ન શિશુઓને શુદ્ધ ખુદ્ધિ આપજો ?
તાપ ત્રિવિધ અમારા, ગુરુદેવ સત્વર કાપજો ? ૧.

શ્રી સદ્ગુરુદેવની ધર્મદીક્ષા, (કાન્તિના શિરપર હાથ ધરીને.)

ગુરુદેવ:- કરુણા રહે! તમ મસ્તકે દયાળુ પિતા—જગન્નાથની;
બ્રહ્મ રંગ મહીં રંગાધને લિયો પ્રેમભક્તિ સાચવી. ૨.

કા:- સદ્ગુરુ! મિષ્ટ વાણી શુણતાં પ્રકુલિલત મનહાં થયાં;
પ્રિય સાથમાં રહેતાં બહુ દીલ દુઃખડાં નાશી ગયાં. ૩.

ગુરુદેવ:- શમ, દમાદિ શાસ્ત્ર સાધન પૂર્ણ હૃદયમાં ધારજો;
મન-મર્કટો નાચી રહ્યાં તેને જ ત્યાંથી વાળજો. ૪.

કા:- વૃત્તિ વિષયોમાં રાગી થાતાં, વિવેક—વિચારે વાળજો;
આધિ, વ્યાધિ અંતરેથી જ્ઞાન મેળવીને ટાળજો. ૫.

કા:- સત્યામૃતને પ્રિતે પીતાં મુજ મનડું તૃપ્તિ થયું;
દુઃખા બધી નાશી જતાં, મુક્તાનંદનું શું કહું. ૬.

ગુરુદેવ:- પ્રણવ જપજો પ્રેમે તે પૂજ્યોનાં નિત્ય નિયમે;
દિવ્યાત્મ રહેય યાદી એ યોગેન્દ્રે અર્પેલ પ્રસાદી. ૭.

આપ જિજ્ઞાસુઓએ નિત્ય કરવાનો વૃત્તિઓનો નિગ્રહ.

— હરિગીત ૭૬ —

તુચ્છકારીને જીવન વિદ્યાસી આત્મામાં મગ્ન હો;
વિશ્વના નિત કંદ્યાણુની હૃદે ભાવના ભરપૂર હો. ૧.

વૈદિક સૂત્રના જ્ઞાતા થઈ વિજ્ઞાન રત્નોને બ્રહ્મ;
કૈવલ્ય પિતાના ચરણમાં નિર્ભય બની ગુણુશીલ હો. ૨.

રાષ્ટ્ર ભાષા, જ્ઞાન બહુએ બંતે શિષ્યો સૌ પ્રેમીઓ!
બ્રહ્મજ્ઞાનના પૂરા ભંડારો, બનજો બ્રહ્મા નેમીઓ. ૩.

દૃઢ અંતથી આગળ વધતાં, લક્ષ જોવાયું રહે;
એ જ માનવ માર્ગ છે ને, સત્ય દર્શાયું રહે. ૪.

ઓ૩મ્ શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ !! શાન્તિઃ !!!

૩૪૩

શ્રી ભાગવતોનાં લક્ષ્યનું સ્મરણ.

— હરિગીત જંદ —

- કા:- મગ્ન છું હું મગ્ન છું મિત્રપ્રેમ માંડી મગ્ન છું;
 ઓંકાર, નિર્વિકાર, વિશ્વાધારમાં હું મગ્ન છું. ૧.
 નિજ હૃદય-મંદિરે અહોનિશ મિત્રની રહી જેવના;
 જગ જાળની, જંજાળ તોડી કરું હું ઇશની સેવના. ૨.
 પ્રભુ-નાથમાં નિત્યે સતીને હૃદયમાં સત પ્રેમ જે;
 એથી અધિક તો પ્રેમ અવિરત, સ્નેહિઓનું નેમ છે. ૩.
 બ્રાંતિ નાસ્ત્યે ઉભાશ થાતાં પ્રગટ્યું મનમાં ભાન છે;
 સત્ય લહાવના રંગે હંમેશાં સુધારસનું પાન છે. ૪.
 સુખ પણ નહિ દુઃખ પણ નહિ હૈયામાં પ્રગટ્યું જ્ઞાન છે;
 મિત્ર માટે સ્નેહ સ્તોત્રે પ્રિત્યે જ ધરવું ધ્યાન છે. ૫.
 શ્રી હયાળુ ! આપ્યું જ અમને સુભાવનાનું દાન છે;
 મિત્ર-સચ્ચિદાનંદ માણવા સત ધર્મમાં વધેલું માન છે. ૬.

(શ્રી કાન્તિલાલભાઈ, શ્રી મનજીભાઈ, શ્રી ગોપાલજીભાઈ, શ્રી શિવદાસભાઈ, શ્રી પ્રેમજીભાઈ, શ્રી શિવરાજસિંહ, શ્રી કેશવલાલ, શ્રી કૃષ્ણદાસ અને શ્રી મૃગજીભાઈ, તરુણ શ્રી વિશ્રામજી આદિ ધર્મતત્ત્વનાં પ્રેમીઓએ મળીને સામુહિક કીર્તન ગાયું. ચાર, પાંચ જણને પ્રસાદી વહેંચવાની આજ્ઞા પણ શ્રીયુત માવજીભાઈએ કરી.)
 શ્રી સદ્ગુરુદેવનાં ચરણ-કમળોમાં, જિજ્ઞાસુઓની ત્રિભુવનસાર-ભક્તિભેદ.

સુરાષ્ટ્ર ને દીપાવીશું.

(ગઝલ.)

અમે અભ્યાસનાં કાર્યો	સદા આગળ ધપાવીશું;
અમે તો જ્ઞાનીની પ્રીતે	સદા સંશય કપાવીશું. અમે. ૧
અર્વાહિત કાર્યને અંગે	બધી શક્તિ ખપાવીશું;
સુધર્મીય તત્ત્વ ધારીને	દુર્વૃત્તિ ને નસાવીશું. અમે. ૨
સત્યનાં મત્વની અંથી	સહુ મળીને મૂંઠાવીશું;
સદાચે પ્રેમની વેલી	પૂરી અંગે વીટાળીશું. અમે. ૩
અમંડ એ માર્ગ પ્રીતિનો	નમન ભાવે મપાવીશું;
રહીને મિત્ર સહુ સજના	સુરાષ્ટ્ર ને દીપાવીશું. અમે. ૪

(શ્રી રામરસ સત્સંગીઓમાં હિમંગથી વહેંચાય છે અને પ્રેમથી આરોગાદાજ રહેલ છે.)

“ રામરસ મીઠો મેરે ભાઈ! (૨) -ટેક.

અવર સકલ રસ શીકે, કડુવે; ”

મનકી ભૂખ ન જાઈ. રામ. ૧.

ભોગ, ભોગ સખ ઇન્દ્રિય હારે; ”

અજહુ ન શાન્તિ આઈ. રામ. ૨.

જ્યોં જ્યોં વિષય મિલે ઇન્દ્રિયન કો; ”

ત્યોં તૃષ્ણા અધિકાઈ. રામ. ૩.

હોય અકામ રામરસ આખો; ”

હેમાં મન ત્રપતાઈ. રામ. ૪. ”

(ધર્મના જયનાદથી મંડપ ગુંજી રહ્યો.)

શ્રી વિશ્વમિત્ર સ્વરૂપનું નિત્ય નિષ્કામનાએ સ્મરણ.

(મનની સાત્ત્વિક શીતળપણથી, ગાવાનું મહાપદ.)

તું, હી.... પ્રભુ !....

તું, હી.... શિવશંભુ !

તું, હી.... નારાયણ !

તું, હી.... જગ માતા!

તું, હી.... નેહી !....

તું, હી.... સૂર્યે....

તું, હી.... જગમાં....

તું, હી.... અગમ, નિગમ....

તું, હી.... અગોચર

તું, હી.... બ્યોમે....

તું, હી.... વિભુ!! (૨)

તું, હી.... નિરંજન દેવ! -ટેક. ૧.

તું, હી.... જગકારણ ! ”

તું હી સનાતન ! તું. ૨.

તું, હી.... વિશ્વત્રાતા ! ”

તું, હી.... હિત બ્રાતા ! તું. ૩.

તું હી.... સ્નેહી; ”

મિત્ર ! તું, હી.... તું. ૪.

તું, હી ચંદ્રે.... ”

તું, હી મનમંદ્રે.... તું. ૫.

તું, હી.... નભમાં; ”

તું, હી.... તું, હી.... તું. ૬.

તું હી અવિગત; ”

તું, હી શાશ્વત. તું. ૭.

તું, હી...શાન્તિ નિકેતન; ”

તું, હી અખિલ નાયક ! તું. ૮.

તું, હી.... ભોમે.... ”

તું, હી.... રામ, રામે.... તું ૯.

તું, હી.... 'કુટસ્થ	તું, હી.... અકીય; „
તું, હી.... +નીધાન	તું, હી.... સમર્થ. તું. ૧૦.
તું, હી.... સુખરાશિ	તું, હી.... વિધાન; „
તું, હી.... માધુર્ય	તું, હી.... જ્ઞાન-ભાન. તું. ૧૧.
તું, હી.... બ્રહ્મ	તું, હી.... અવિનાશી; „
તું, હી.... ઉત્કૃષ્ટ	તું, હી.... સ્વપ્રકાશી. તું. ૧૨.
તું, હી.... પૂર્ણજ્ઞાની-	તું, હી.... ગાંભીર્ય; „
તું, હી.... ઓહમ્	તું, હી.... ઔદાર્ય. તું. ૧૩.
તું, હી.... પુરુષોત્તમ	તું, હી.... અવ્યય; „
	તું, હી.... અમૃત. તું. ૧૪.
	તું, હી.... પ્રગટ; „
	તું, હી.... ઘટઘટ. તું. ૧૫.
	તું, હી.... ગુણોદાની, „
	તું, હી.... મહાધ્યાની. તું. ૧૬.
	તું, હી.... ઓહમ્; „
	તું, હી.... તું, હી.... તું. ૧૭.
	તું, હી.... સર્વોત્તમ; „
	તું, હી.... મિત્ર લોચન. તું. ૧૮.

ઓહમ્ પૂર્ણમદઃ પૂર્ણમિદં
પુર્ણસ્ય પુર્ણમાદાય

પૂર્ણાત્ પૂર્ણમુદચ્યતે ।
પુર્ણમેવાવશિષ્યતે ॥

—ઈશોપનિષદ.

ભા:-તે પૂર્ણ છે, એ પૂર્ણ છે, આ સર્વ તે પૂર્ણમાંથી પ્રગટેલ છે. તથા આ અનન્ત પૂર્ણ પદાર્થો તે એક જ પૂર્ણમાંથી પ્રગટવા છતાં તે એક જ પૂર્ણ જ બની રહે છે.

ઓહમ્ શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ !!!

(ભાવિકજનો પૂર્ણત્વ પ્રેમનો પ્રસાદ આરોગી, શ્રી સદ્ગુરુદેવને યથાયોગ્ય નમસ્કાર કરી અને નિજમાં વંદન ઝીલતાં, ઝીલતાં સ્વસ્થાનમાં ગયાં.)

૧. કુટસ્થ=જે તત્વ વડે વિશ્વમાં, સર્વ જૂતોનો ઘાટ ઘડાય છે, તે એરણ્યપ.
+ નીધાન=પ્રત્યેક કાળમાં સર્વજૂતો સૂક્ષ્મરૂપથી જેમાં લય પામે છે, તેને નીધાન કહે છે.

મારો સદાય આપ-આત્મિય સુમિત્ર પ્રત્યેનો કેવલ્યભાવ.

પ્રિય મિત્ર ! ઉત્સાહી યુવાન !!
સુકાર્ય, વૃદ્ધિએ સોંપું છું ?
રાષ્ટ્ર ઉજ્જવળ દેયેયના;
રોપા સુહૃદયે રોપું છું ? ૧.

ખિલવી, સંભાળી રક્ષાએ;
વૃદ્ધિ ગુણો બ્રાતૃને ચખવળે.
પ્રિય ! ઉત્કૃષ્ટ ઉદ્ગારનો;
ભાંડાર સર્વ સમક્ષ ધરળે. ૨.

અનુભવાય તેટલું ગ્રહળે;
સત્ય દર્શાય એ કહેળે.
કર્મયોગી બની જ લેળે;
મેળવ્યું તેટલું દેળે. ૩.

યથાર્થ જ્ઞાનમાં વધળે;
સેવાના સુમંત્રો જપળે;
રાષ્ટ્રિય વેદીમાં ખપળે;
મિત્ર ! આશા ફળે જગ-સપને. ૪.

મિત્ર અંતઃકરણ ભાવના નમસ્તે ! નમસ્તે !! નમસ્તે !!!
ઓશ્મ શાન્તિઃ ! શાન્તિઃ !! શાન્તિઃ !!!

સમાપ્ત.

ખુલાસો-પુષ્પના સંવાદોમાં આવેલાં નામો, કોઇ વ્યક્તિ પર આક્ષેપકારક નથી.
કોઇ પણ વાંચક અને શ્રોતાજનોએ શંકામાં રહી, નિરર્થક શાય કરવો નહીં.
આપનો સ્વયંસેવક લેખક. પુંજભાઈ.



